

RP.ORG	KB1968_07_juli_Nr.11	_____	2
RP.ORG	KB1968_08_aug_Nr.12	_____	28
RP.ORG	KB1968_09_sep_Nr.01	_____	59
RP.ORG	KB1968_10_okt_Nr.02	_____	83
RP.ORG	KB1968_11_nov_Nr.03	_____	110
RP.ORG	KB1968_12_Dec_Nr.04	_____	138
RP.ORG	KB1968_01_jan_Nr.05	_____	165
RP.ORG	KB1968_02_feb_Nr.06	_____	191
RP.ORG	KB1968_03_mrt_Nr.07	_____	216
RP.ORG	KB1968_04_apr_Nr.08	_____	241
RP.ORG	KB1968_05_mei_Nr.09	_____	266
RP.ORG	KB1968_06_jun_Nr.10	_____	291

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het
Korps Rijkspolitie onder
verantwoordelijkheid van de
door de Algemeen Inspecteur
samengestelde redactie.

9e Jaargang
No. 11 - juli 1968
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem
Majoor mr A. J. Dek
te Heerenveen
Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen
Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen
J. M. A. Kasprovicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage
Adjutant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage
Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen
Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem
Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg
Wachtmeester 1e klasse
H. S. Freen
te 's-Gravenzande
Wachtmeester
J. M. van Leeuwen
te Bunschoten

redactiesecretariaat

Districtsbureau
Rijkspolitie te Water
Bureau-ark Waalhaven, Nijmegen
Telefoon 08800 - 3 32 44

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228
Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11
Abonnementsprijs f 10,— per jaar
bij vooruitbetaling
Losse nummers f 1,— per stuk

Bij de omslagfoto:

Een constable-speurhondgeleider
van de politie te Oslo, met een
speciale surveillancewagen voor
twee honden waarmee dagelijks
wordt gesurveilleerd in de Noorse
hoofdstad. Een reportage over
de politie te Oslo wordt in het
volgende nummer van het
Korpsblad gepubliceerd. In dit
nummer een artikel over de
kwaliteiten van de Nederlandse
politiehond.

(Foto: Bas den Oudsten)

deze maand

Surveillancehonden
een vergeten groep?

de overste b.d.
A. M. C. Mollerus
overleden

Sic Transit gloria mundi

Goede contacten
wegenbouw-politie

Het laatste doodvonnis
in Zeeland

Generaal bij finish
Olympia's Tour

Dé Fries bestaat niet

Vreemde handel in mummies

Puzzel van de maand

Personalia

surveillancehonden een vergeten groep?

DOOR DE OWMR. J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN

FOTO'S: W. M. A. VALENTEIJN, FOTOGRAAF TECHNISCHE RECHERCHE TE ARNHEM

Temidden van de technische hulpmiddelen welke de politie in deze „eeuw van de techniek” bij de opsporing ten dienste zijn komen te staan, wordt men van tijd tot tijd geconfronteerd met vormen van opsporing welke wel eens door het technisch geweld dreigen te worden overstemd, maar die zich niettemin met gemak in het scala van opsporingsmiddelen handhaven dan wel een plaats verwerven, eenvoudig omdat zij niet door technische snufjes te vervangen zijn.

Dat bleek ons weer eens toen we mede getuige waren van het 16e kampioenschap van de Nederlandse Bond voor de Diensthond, dat dit jaar in Groesbeek plaats vond. Trouwens, de verschijning van de politiehond wordt bij grote (sport) evenementen een meer en meer vertrouwd beeld en dan vergeten we maar even het inzetten van deze viervoeters bij het tegenwoordig helaas ook steeds meer „vertrouwd” rakende beeld van rellen en relletjes.

Ook bij het Korps Rijkspolitie zijn diensthonden ingedeeld, al zullen waarschijnlijk velen uwer — evenals wij dat deden — daarbij in eerste instantie denken aan het instituut van de „speurhond”, hetwelk zich manifesteert in de speurhondenschool in Den Haag en de over het gehele land verspreide speurhondgeleiders. Veel minder bekend dan de speurhond is de „surveillancehond” en het lijkt

daarom dienstig daarover het een en ander te vertellen.

Onderscheid

Wat is nu het kenmerkend onderscheid tussen de speurhond en de surveillancehond?

„Wel,” zegt adjudant H. v. d. Broek, voorzitter van de afdeling Groesbeek van de Nederlandse Bond voor de Diensthond, met wie we erover spraken, „bij een speurhond ligt het accent van de africhting op het vinden en volgen van sporen en voorwerpen. Bij de surveillancehond worden deze onderdelen ook wel tot ontwikkeling gebracht, maar daar ligt de zwaarte op het staande houden van de verdachte. Daarnaast kan de surveillancehond „als afzetting” worden ingezet bij evenementen waarbij veel publiek betrokken is dat in zijn enthousiasme wel eens over de schreef zou kunnen gaan en bij overige ordeverstoringen.”

Geen vaste aanstelling

In tegenstelling tot de speurhond krijgt de surveillancehond bij het Korps geen „vaste aanstelling”. De hond is en blijft eigendom van de rijkspoliteambtenaar-geleider, die hem tegen een vastgestelde vergoeding ter beschikking van de dienst stelt. De materie van de surveillancehond is geregeld in het „besluit surveillancehonden politie 1958”. In dit besluit is ondermeer bepaald aan welke voorwaarden en condities geleider en hond moeten voldoen.

De vraag dringt zich daarbij op, wie bepaalt waar een surveillancehond moet worden gestationeerd en hoe is de dan te volgen procedure? Het antwoord op het eerste deel van de vraag is eenvoudig. Deze beslissing ligt bij de Algemeen Inspecteur van het Korps. De beantwoording van het tweede deel is wat ingewikkelder. Hier moet het initiatief namelijk van „onder op” komen, als we het zo eens mogen uitdrukken. Stel u voor dat de groepscommandant in X op een gegeven moment behoefte heeft aan het inzetten van een surveillancehond in zijn bewakingsgebied (men denke aan stroppers, uitgestrekte bossen, etc.).

Dit is Bongo van de wmr. 1e kl. D. v. Dorp. Bongo was tweemaal „reserve-kampioen”. Helaas kon hij door een hem overkomen ongeval, ditmaal niet aan de kampioenschappen deelnemen.

Hij zal dan binnen zijn groep moeten zoeken naar een man, die én de ambitie én de capaciteiten bezit om als surveillancehondgeleider op te gaan treden. Heeft hij zo'n man gevonden, dan is de volgende zorg het aankopen van een geschikte hond (rekening man). Is het zover dan wordt via de hiërarchie weg aan de Algemeen Inspecteur verzocht om toestemming tot het africhten van de hond. De Algemeen Inspecteur bedient zich bij de beoordeling van het verzoek van de diensten van de commandant van de speurhondenschool. Door de zorg van de laatste wordt de hond getest, waarna de toestemming al dan niet wordt verleend.

Is de geleider eenmaal in het bezit van de schriftelijke toestemming, dan heeft hij anderhalf jaar de tijd om de hond als surveillancehond af te richten. Gedurende deze tijd wordt hem een vastgestelde vergoeding verleend. Wil de hond na afloop van de africhtingstijd voor inzet als surveillancehond in aanmerking komen, dan is daarvoor een op naam (van de geleider) gesteld certificaat vereist. Dit certificaat wordt uitsluitend verstrekt door één van de twee in Nederland werkende politiehondenverenigingen, n.l. de Kon. Ned. Politiehondenvereniging (KNPV) en de Ned. Bond voor de Diensthond.

Beide bonden houden daartoe tweemaal per jaar keuringen. Het certificaat heeft een geldigheidsduur van 2 jaar. Daarna moet de hond opnieuw worden gekeurd.

Eisen

De eisen welke ter verkrijging van een certificaat aan de surveillancehond worden gesteld zijn niet gering. Zij zijn in drie hoofdgroepen onder te brengen en wel: afdeling I, het appèl; afdeling II, het revieren en afdeling III, steloefeningen.

Onder afdeling I vallen onder meer het volgen (aangelijnd en niet aangelijnd), springen, liggen, apporteren, zwemmen, voedsel weigeren en stil zijn; bij afdeling II noteren we proeven als: voorwerp bewaken, revieren naar persoon en voorwerpen en het transporteren; afdeling III tenslotte richt zich op het „stellen”, het staande houden van de verdachte. Daarbij wordt gelet op de wijze van stellen en bewaken, schotvastheid, rijwielstellen, werpvastheid, afroepen, transporteren en schijnstellen (dit laatste alleen bij de Ned. Bond voor de Diensthond).

Behaalt de hond bij de keuring een vastgesteld gemiddelde dan wordt voor hem een certificaat afgegeven, waarop hij als surveillancehond bij het Korps kan worden ingezet. De inzet kan op rayon

of post zowel binnen als buiten het normale dienstschema plaats vinden. Met andere woorden, de surveillancehondgeleider kan met zijn hond aan de normale surveillance deelnemen, terwijl daarnaast ook buiten het schema — eventueel ook in groepsverband — kan worden opgetreden. Ook wordt veel overgelaten aan het eigen initiatief.

Ras

In Nederland is de „herder” wel de meest voorkomende politiehond. Men treft hem aan in alle variaties, van de Belgische, de Mechelse en de Duitse tot de Hollandse toe. Verder de bouvier. Vroeger heeft men het wel eens

geprobeerd met de boxer, maar dat is geen succes geworden. Een echte r a s h o n d behoeft de politiehond overigens niet te zijn. Integendeel zelfs. Bij een politiehond komt het vooral aan op bepaalde karaktereigenschappen, zoals moed en betrouwbaarheid en deze eigenschappen treft men juist bij goede kruisingen veel meer aan dan bij uitgesproken rashonden. De laatsten zijn veel kwetsbaarder, hetgeen zij dan gemeen hebben met de rassportman.

Ambitie

We schreven reeds, dat het certificaat op naam wordt gesteld. Dit houdt in dat men een hond met certificaat niet kan overdoen aan

een ander. Althans niet om hem dan op dat certificaat weer als surveillancehond bij het Korps in te zetten. Hieruit blijkt duidelijk, dat hond en geleider als een onverbreekelijk duo moeten worden gezien. De geleider moet zich heel wat opofferingen getroosten, wil hij de hond en ook zichzelf in de juiste conditie houden. Dagelijkse training is daarvoor zonder meer noodzakelijk. Ofschoon hiervoor enige diensttijd ter beschikking wordt gesteld, is er toch ook een flink deel van de eigen vrije tijd mee gemoeid. Doch dat heeft de geleider er graag voor over. Trouwens, zonder liefde voor het vak en voor het dier zijn onmogelijk goede resultaten te boeken. Eén van de voorwaarden voor het hebben van een surveillancehond tegen vergoeding is, dat de geleider onder deskundige leiding ook zichzelf op peil houdt. Deze deskundige leiding wordt gevonden in de Ned. Bond voor de Diensthond en de Kon. Ned. Politiehondenvereniging.

Het hoogste aantal honden waarvoor momenteel met het Korps Rijkspolitie een „losvaste verbintenis” mag worden aangegaan is gesteld op 150.

Kampioenschap

Jaarlijks organiseren beide verenigingen een kampioenschapstoernooi. Als toelatingseisen voor dit toernooi bij de Ned. Bond voor de Diensthond gelden dat, hetzij de hond op de voorjaarskeuring in iedere afdeling van het keuringsprogramma tenminste gemiddeld het cijfer 9 heeft behaald, hetzij hij op de selectiekeuring door de keuringscommissie tot de landelijke kampioenswedstrijd is toegelaten. Bovendien moet de hond op de dag van de keuring in goede lichamelijke conditie zijn. Aan het toernooi mogen maximaal 8 honden deelnemen. Zoals we reeds opmerkten organiseerde de Ned. Bond voor de Diensthond dit toernooi op 21 juni te Groesbeek. Titelverdediger was de hoofdagent J. Verhoeven van de gemeentepolitie Utrecht, met zijn Mechelse herder „Tarzan”. Tarzan heeft het ditmaal niet gehaald. Hij werd voorbijgestreefd door „Quito” van

Klimmen . . . en stellen

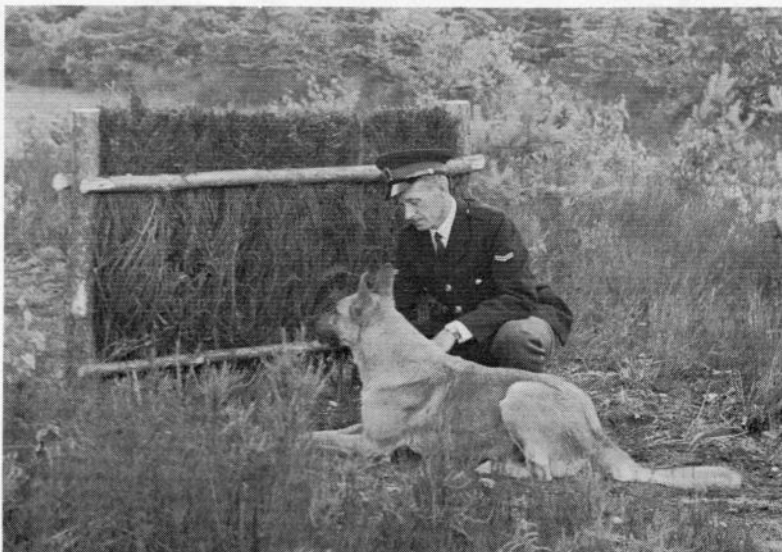

de Eindhovense hoofdagent W. A. de Groot, die met 444 punten op het kampioenschap 1968 beslag legde. Ook „Breston”, met zijn baas, de bewakingsambtenaar NS J. de Jonge, die 434 punten behaalde, moest hij nog voor laten gaan. Hierdoor eindigde de oudkampioen met 423 punten op de derde plaats.

De verdere volgorde was:

4. H. H. J. Jansen, bewaker te Eindhoven, met „Breston”, 422 punten.
5. H. Busser, hoofdagent van politie te Barneveld, met „Rio”, 407 punten.
6. C. J. P. v. d. Heuvel, hoofdagent van politie te Eindhoven, met „Rolf”, 383 punten.
7. B. M. de Wijs, opperwachtmeester der rijkspolitie te Zundert, met „Boris”, 378 punten.
8. J. P. Cuppens, hoofdagent van politie te Maastricht, met „Blacky”, die zich tijdens de wedstrijd terugtrok.

Een groot aantal autoriteiten en verdere belangstellenden, waaronder de burgemeester van Groesbeek, de heer A. J. A. Baltussen, de procureur-generaal, fungerend directeur van politie te Arnhem, mr J. P. Hustinx en de Algemeen Inspecteur van het Korps, generaal W. de Gast, woonde de wedstrijden bij. Ondanks twee enorme regen- en hagelbuien mag het 16e kampioenschap als goed geslaagd worden beschouwd en kon na afloop de voorzitter van de Bond,

Bewakingsambtenaar NS J. de Jonge met „Breston”

Onder Schouten's paraplu zaten eens . . .

Burgemeester Baltussen reikte de prijzen uit

commissaris van gemeentepolitie H. C. P. v. d. Werff, met een tevreden gevoel de balans opmaken.

Naast woorden van dank aan de organisatoren en de deelnemers, bracht de heer v. d. Werff ook dank aan de Erven Van Haafden uit Den Haag, die belangeloos het prachtige oefenterrein voor de afdeling Groesbeek beschikbaar stellen en aan de directie van het sanatorium Dekkerswald, wier steun bij de verzorging van de inwendige mens op dit min of meer afgelegen terrein onontbeerlijk is. In het programma-voorwoord ter gelegenheid van het 16e kampioenschap zegt de territoriaal inspecteur in het ressort Arnhem, kolonel P. Oom, onder meer: „Water naar de zee dragen zou het zijn, hier het grote nut van een goed afgerichte diensthond te betogen.” Zij die in de praktijk met de surveillancehond hebben zien werken, zij die ermee werken en zij die wel eens demonstraties met de surveillancehond hebben gevolgd, zullen de woorden van de territoriaal inspecteur van harte kunnen en willen onderschrijven.

★

Leden van de Royal Canadian Mounted Police met hun wereldberoemde voor politiewerk getrainde honden.

langs de weg gezien

De nood is wel bar groot bij het kantongerecht te Heerenveen, zo ontdekte de wachtmeester S. Zijlstra te 's-Hertogenbosch, die voor deze foto twee rijksdaalders krijgt toegezonden, zij het niet om de nood te lenigen.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

de overste b.d. jhr A. M. C. Mollerus overleden

In stilte heeft de teraardebestelling plaats gehad van de in 1964 gepensioneerde commandant van het district Apeldoorn, overste Jhr A. M. C. Mollerus

Na enige jaren van een dapper gedragen lijden overleed hij op 21 juni. Met hem heeft het Korps een gentleman verloren, wiens oprechte menselijke belangstelling voor degenen die aan zijn zorg waren toevertrouwd steeds zeer groot was. Omdat deze interesse niet alleen ambtelijk was, kon ze ook niet eindigen in 1964 maar hebben velen ook daarna zich hierin kunnen verheugen. De overste Mollerus heeft ruim 16 jaar het commando gevoerd over het district Apeldoorn. Op 18 januari 1904 werd hij geboren te Teteringen. Na zijn middelbare schoolopleiding werd hij in het laatst

van 1922 als aspirant-kornet verbonden bij het 1e regiment huzaren. Op 15 juli 1940 kreeg hij als reserve-ritmeester eervol ontslag uit de militaire dienst. Van juli 1925 tot februari 1930 was hij volontair bij de gemeentepolitie Amersfoort, in welke plaats hij tot 1 januari 1934 adjunct-inspecteur was. Op laatst genoemde datum wordt hij dan inspecteur van politie te De Bilt en het is Rauter die op 28 februari 1943 de hoofdinspecteur Mollerus ontslaat. Na de bevrijding werd hij benoemd tot waarnemend commandant van het district 's-Gravenhage en in augustus 1947 werd de majoor Jhr Mollerus districtscommandant te Apeldoorn, in welke functie hij werd bevorderd op 1 januari 1955. De overste Mollerus was in het bezit van verschillende onderscheidin-

gen, w.o. de erepenning voor menslievend hulpbetoon.

Met een groot gevoel voor stijl deed hij de dingen zoals hij vond dat het de enige manier was waarop hij ze kon doen en was daardoor een zeer representatieve figuur. Hij eiste de volle inzet van het personeel, bewoog zich zeer graag onder zijn mensen en deelde geheel en al hun vreugde bij een behaald succes. Hiervan ging natuurlijk een grote stimulerende werking uit en als goed organisator beschikte hij over onmiskenbare leiderscapaciteiten. Op krachtige wijze activeerde hij de sportbeoefening.

Het overlijden van overste Mollerus heeft velen geschokt. Hun gedachten gaan uit naar mevrouw Mollerus en de kinderen.

Adjutant G. ten Bruggencate groepscommandant Schagen

Met ingang van 25 mei 1968 is de adjudant G. ten Bruggencate aangewezen als groepscommandant Schagen. Hij werd op 4 oktober 1917 te Losser geboren en trad op 1 augustus 1940 in dienst bij het Korps Rijksveldwacht. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Almelo (staf district). Op 1 mei 1951 werd hij ingedeeld bij de verkeersgroep Almelo, waar hij op 1 april 1958 werd bevorderd tot opperwachtmeester. Op 25 mei 1968 volgde zijn bevordering tot adjudant.

Adjutant P. J. M. de Klerk groepscommandant Dongen

De adjudant P. J. M. de Klerk is met ingang van 22 juni 1968 aangewezen als groepscommandant te Dongen. Hij werd op 27 februari 1914 te Tilburg geboren en trad op 1 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en met ingang van 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Zoelen. Op 1 mei 1946 werd hij geplaatst te Rucphen, op 1 juli 1952 te Kruisland en op 1 juni 1960 in de functie van plaatsvervangend-groepscommandant, tevens rayoncommandant te Drunen. Op 1 april 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 22 juni 1968 tot adjudant.

sic transit gloria mundi

DOOR DE OWMR. J. J. H. VAN AERSEN

Achter deze romantische poort is na de oorlog de opleiding van de rijkspolitie gestart. Maar de poort mag dan romantisch zijn, het er achter gelegen „kamp” was het allerminst. Degenen die rond de jaren '50 in „Nistelrode” enkele maanden hebben doorgebracht zullen waarschijnlijk met weinig weemoed aan deze tijd terugdenken. „Nistelrode” werd in de eerste oorlogsjaren ingericht als onderkomen voor de „arbeidsdienst”. Toen deze ter ziele ging, nestelden de bezetters er zich in. Bij de bevrijding werden zij opgevolgd door de Canadezen, welke op hun beurt plaats maakten voor landgenoten die „niet goed” waren geweest. Rond 1947 betrok de rijkspolitie het kamp. In de eerste jaren was er nog geen sprake van opleiding van aspiranten, maar werden er hoofdzakelijk „cursussen voor gevorderden” gehouden. In januari 1952 marcheerden de eerste ad-

spiranten onder de poort door en kreeg „Nistelrode” de status van „Opleidingsschool der rijkspolitie”. Tot in oktober 1956, ook al zonder weemoed, „Arnhem” in gebruik kon worden genomen. Nistelrode werd omgebouwd tot een woonoord voor Ambonezen. Toen we er onlangs voorbij kwamen, konden we niet nalaten er even binnen te wippen. We kwamen juist op tijd om enkele „historische” foto's te maken. Op het moment dat wij er binnenreden, richtten de slopers namelijk juist hun „aanval” op de laatste originele „les-barak”. De „politiele loopbaan” van Nisteirode heeft hiermede een einde genomen. Het kamp is overgenomen door Domeinen en is daarmee een — voor ons — onbekende bestemming tegemoet gegaan.

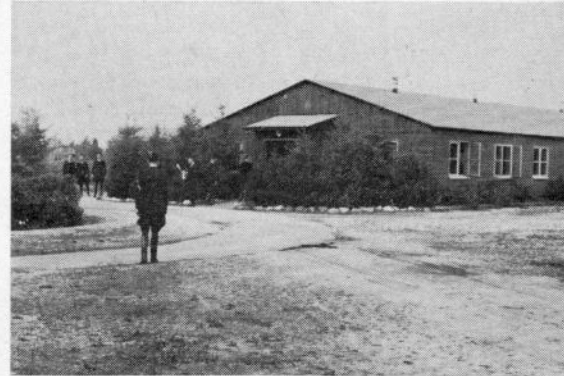
Sic Transit Gloria Mundi!!!

Een beetje overdreven is het wel.

Het laatste originele leslokaal. Waar nu de slopers staan, stonden eens de heer Muller en zijn staf van docenten. Wie herinnert het zich nog ?

Dit was eens de eetzaal en kantine.

Eén van de slaapbarakken. In de winter was het er bitter koud, daar de wind door de kieren en gaten vrij spel had.

„Corveeën” behoorde toen nog tot de opleiding. Van de ganzen moet er wel eens eentje verdwenen zijn . . .

goede kontakten wegenbouw- politie in belang van weg- gebruiker

TEKST EN FOTO'S:
BAS DEN OUDSTEN

W. van der Hoop, hoofd van de afdeling public relations van het Wegenbouwbedrijf Te Siepe N.V. te Zwollerkerspel, dat met 200 man vast personeel en omstreeks 300 „losse” werkkrachten op de Nederlandse wegen opereert, maar een van de bedrijven is, die veel meer zouden kunnen doen.

„Nog steeds is in Nederland een belangrijk percentage van de wegenbouw-capaciteit ongebruikt. Alleen Te Siepe kan per jaar 150 km autoweg maken. Verleden jaar verwerkten wij 270.000 ton asfalt voor nieuwe wegen en bovendien maakten wij ruim 2 miljoen vierkante meter slijtlagen,” aldus de heer Van der Hoop, die als groot probleem voor de wegenbouw aanduidt dat de aanbestedingen niet op lange termijn worden gehouden. Wanneer nu een groot werk wordt aangenomen is het niet ver-

Schrikhekken op een kruispunt-in-wording

Het mag zo zijn dat de verkeersintensiteit op de Nederlandse wegen van jaar tot jaar toeneemt en dat daaruit zonder meer kan worden afgeleid dat de wegenbouw als geheel achterloopt op de ontwikkeling van het verkeer. Feit is dat jaarlijks het wegennet met enige tientallen kilometers wordt uitgebreid en dat een veelvoud van die lengte van bestaande wegen wordt verbeterd of aangepast, dat het meer zou moeten zijn, al was het alleen maar voor meerdere verkeersveiligheid, maar dat rijk, provincies en gemeenten niet vol-

doende financiën kunnen vinden. Want de gezamenlijke Nederlandse wegenbouwers hebben voldoende capaciteit over om meer te kunnen doen. Er is evenwel niet slechts sprake van meerdere veiligheid door verbetering of aanleg van wegen, de veiligheid tijdens werkzaamheden van wegenbouwers is zeker even belangrijk. En op dat punt bestaan nauwe relaties tussen de wegenbouwers en de rijkspolitie.

Onder meer over de aanrakingsvlakken wegenbouw-politie hadden wij een gesprek met de heer A. B.

antwoord investeringen van vele tonnen te doen voor extra materieel, omdat niemand weet wanneer het volgende grote karwei komt.

„Dat zit vooral in het beschikbaar komen van gelden voor de wegenbouw, maar ook in de tijd, die het besteklaarmaken van nieuwe werken vergt,” zegt de heer Van der Hoop. „Niet alles komt uit een computer, zoals bijvoorbeeld de wegen, die wij in het ruilverkavelingsgebied bij Luttenberg maakten en waarvoor de computer van de Grondmij. — die de directie

van het project heeft — ze produceerde.”

De wegenbouw heeft een enorme ontwikkeling doorgemaakt naar efficiënter bouwmethoden en ook naar betere wegen, dank zij een belangrijk stuk research. Het is de gemiddelde weggebruiker ongetwijfeld opgevallen dat bijvoorbeeld de betonwegen verdwijnen. Betonplaten scheuren, zakken en kantelen en daarom worden steeds meer betonwegen gebeukt en van een asfaltlaag voorzien. Over de nieuw aan te leggen wegen en over de gebeukte betonwegen rijden complete asfalttreinen waarvoor het asfalt van de „asfaltfabriek” wordt aangevoerd. Te Siepe heeft vijf asfaltinstallaties, namelijk in Zwolle, Zutfen, Aalten, Westerhaar en Steenwijk. Elke installatie heeft een eigen laboratorium dat tijdens de productie van asfalt, onder een temperatuur van 170° C met zand en al dan niet met gebroken grind en vulstof al een geregelde controle uitoefent op de samenstelling. Het eindproduct, dat met speciale trucks naar de bouwplaats wordt vervoerd, moet een hechte, waterdichte deklaag geven.

Die controle tijdens de productie is niet de enige taak van het laboratorium. Twee van die laboratoria zijn zo ingericht dat ook research gedaan kan worden, bijvoorbeeld voor het maken van samenstellingen met materialen uit de nabijheid van 't werk, bijvoorbeeld een bepaald soort zand en dan zo, dat die samenstelling toch voldoet aan de eisen van de opdrachtgever. Feit is intussen dat de moderne asfaltweg ook veiliger is dan de oude betonweg. De asfaltweg kan door split een ruw oppervlak worden gegeven, de betonweg is bij regen altijd gladder. En dat een asfaltweg bij duisternis onplezierig rijdt door de donkerder kleur is geen wet van Meden en Perzen. Asfalt kan lichter en zelfs in kleur worden gemaakt. Bij het kruispunt Zwolle-Hasselt is bijvoorbeeld al een proef gedaan met wit asfalt en in het midden een strook rood, wat al een nieuwe optische waarschuwing voor de weggebruiker is. Amerika kent trouwens al een asfaltkleurencode.

De borden „langzaam rijden” staan er toch meestal niet „zomaar”.

Ook zo'n bord is van belang voor de verkeersveiligheid.

Op de objecten zelf zijn geen legers workers meer; een door enkele mannen bediende machine „maakt” de asfaltweg.

In Nederland gaan de experimenten ten aanzien van de wegenbouw door. Het rijkswegenbouwlaboratorium en het laboratorium dat de wegenbouw zelf in stand houdt, doen geregeld proeven. Er wordt geëxperimenteerd ook met proef-

wegvakken op risico van de aannemer.

Momenteel is de kwestie van verwarming van weggedeelten, bijvoorbeeld onderdoorgangen, waar de automobilist verrast kan worden door gladheid, druk in onder-

zoek. De ontwikkeling gaat intussen ook op ander terrein door. Zo worden er proefwegvakken gemaakt met een wapening van glasvezel.

Het is duidelijk dat de wegenbouwer van vandaag bepaald meer is dan een figuur die een stel straatmakers in dienst heeft. Tot het personeel behoren ook ingenieurs, H.T.S.'ers en andere specialisten. Bij de wegenbouw speelt organisatie een zeer grote rol. Eén asfaltinstallatie met 5 man personeel levert per dag omstreeks 600 ton, genoeg voor zo'n vijf kilometer weg. Het is een taak van de uitvoerder om te zorgen dat alles glad loopt, vooral op het punt van de aanvoer van de installatie naar het werk, waar de asfaltmachine steeds moet doorgaan, waar walzen beschikbaar moeten zijn. Als de aanvoer stagneert ligt alles stil. Overall in het land bestaan nauwe relaties tussen rijkspolitie en wegenbouw. „Neem alleen al,” zegt de heer Van der Hoop glimlachend, „de controle op de belading van de vrachtwagens. Er zijn vervoerders die zoveel mogelijk willen vervoeren in zo weinig mogelijk ritten, maar bij elke lading wordt een weegbriefje afgegeven en de wegenbouwers zelf staan daar verder buiten.”

Een actuele zaak ten aanzien van voertuigen die uitsluitend ten dienste van aanleg en onderhoud van wegen worden gebruikt is dat die volgens een oude uitspraak zijn vrijgesteld van wegenbelasting. Dat vindt de wegenbouw normaal en daar wil men ook weer naar toe. Maar de zaak loopt nog en een probleem bijvoorbeeld is hoe het moet met de fotografische controle voor de motorrijtuigenbelasting. Intussen is het contact wegenbouw-politie bepaald uitgebreider en meer positief dan alleen op het punt van belading. Er is geregeld overleg voor het vervoer van zwaar materieel waarvoor ontheffingen nodig zijn of politiebegeleiding op bepaalde wegen. Een heel ander punt is de beveiliging bij wegenbouwobjecten, de bebakening van omleggingen, de plaatsing van borden of schrikhekken, verkeerslichtinstallaties of zelfs van mannen met vlaggen die

het verkeer stoppen of laten doorrijden.

„Dat is,” aldus de heer Van der Hoop, „een voortdurende zorg, zelfs alleen al het plaatsen van tonnen en lampen en over dit soort zaken is dan ook geregeld contact met groepscommandanten, waarbij het voorkomt dat de politie aanvullende maatregelen vraagt.”

Op de vraag hoe het komt dat allerlei door wegenbouwers bij bepaalde objecten gepaaste borden als „Langzaam rijden” lange tijd blijven staan, zonder dat de noodzaak de weggebruiker nog duidelijk wordt, zegt de heer Van der Hoop: „Toch heeft het dikwijls wel een reden dat de borden blijven staan, al ziet vooral de niet ervaren automobilist dat niet. De berm kunnen nog niet afgewerkt zijn bijvoorbeeld. Wij plaatsen de borden tijdig en hangen er zakken over zolang dat nodig is.” Tijdens de uitvoering van werken

bruikt worden, als mannen met vlaggen bij de uitvoering van wegenbouwprojecten een verantwoordelijke rol wordt toebedeeld en soms — wanneer zij elkaar niet kunnen zien — zelfs met walkietalkies worden uitgerust, als de wegenbouwers schilders in dienst hebben voor de vervaardiging van borden of schrikhekken, dan is duidelijk dat de grote verantwoording ten opzichte van de veiligheid van het verkeer bij de wegenbouwer zwaar weegt. Vandaar ook dat geregeld overleg met de rijkspolitie over wegbebakening, omleggingen en dergelijke. Vandaar ook dat bij wegenbouwprojecten in uitvoering naar verhouding weinig ongelukken gebeuren. Mag dan een bord „Langzaam rijden” ook eens wat te lang staan? Er kan op de verbeterde of nieuwe weg immers nog lang genoeg hard worden gereden?

„Want,” zegt de heer Van der

Mannen met vlaggen hebben een verantwoordelijke taak.

springt de politie geregeld bij op knelpunten door toe te zien op overredingen van de snelheidsbeperking, inhaalverbod en dergelijke. Het mag zo zijn dat borden weleens iets te lang staan, maar de veiligheid van het verkeer heeft grote aandacht. Dat is ook logisch. Als in eigen bedrijf veiligheidschoen, handschoenen, helmen, brillen en gestreepte vesten ge-

bruikt worden, als mannen met vlaggen bij de uitvoering van wegenbouwprojecten een verantwoordelijke rol wordt toebedeeld en soms — wanneer zij elkaar niet kunnen zien — zelfs met walkietalkies worden uitgerust, als de wegenbouwers schilders in dienst hebben voor de vervaardiging van borden of schrikhekken, dan is duidelijk dat de grote verantwoording ten opzichte van de veiligheid van het verkeer bij de wegenbouwer zwaar weegt. Vandaar ook dat geregeld overleg met de rijkspolitie over wegbebakening, omleggingen en dergelijke. Vandaar ook dat bij wegenbouwprojecten in uitvoering naar verhouding weinig ongelukken gebeuren. Mag dan een bord „Langzaam rijden” ook eens wat te lang staan? Er kan op de verbeterde of nieuwe weg immers nog lang genoeg hard worden gereden?

„Want,” zegt de heer Van der

□

het laatste doodvonnis in Zeeland

DOOR DE ADJUDANT
C. DEN OTTER TE MIDDELBURG

„Condemnert den schuldig verklaarden Jean Baptiste de Loeil, hiervoren breeder omschreven, omgebragt te worden ter plaatse, waar men gewoon is, binnen de stad Middelburg executie van criminele justitie te doen, ten einde aldaar op een schavot te worden overgeleverd in handen van den scherpregter, om door dezen te worden opgehangen aan eene galg, dat er de dood na volgt.”

Het was doodstil in de volle rechtzaal toen de voorzitter van het Provinciaal Gerechtshof in Zeeland, op 25 oktober 1849 te Middelburg deze woorden uit het vonnis voorlas. De voorlezing van het breedvoerig en gemotiveerd arrest vorderde drie kwartier, las men de volgende dag in de krant.

De veroordeelde De Loeil was toen 58 jaar oud en heelmeeester te Koewacht. Hij had echter een geheel andere instelling dan we van hem zouden mogen verwachten. Het Hof verklaarde hem namelijk schuldig aan de misdaden:

- 1e. van moedwillige doodslag voorafgegaan en vergezeld
- 2e. van aan- en vasthouding zonder bevel der gestelde magten, gedurende eenen tijd van meer dan eene maand, en
- 3e. van aanhouding, gepaard met lichamelijke pijnigingen.

In het vonnis werd onder meer artikel 304 van het wetboek van strafrecht aangehaald, dat bepaalde:

De doodslag zal de doodstraf medebrengen wanneer hij voorafgegaan, vergezeld of gevolgd zal zijn van eenige midaad of wanbedrijf. Het bijzonder tragische in dit geval was dat het slachtoffer van De Loeil zijn eigen vrouw was, Felicita van Peteghem, die hij op gruwelijke wijze had gekweld, mishandeld en op 4 november 1848 had gedood. Volgens een schrijver was de vrouw „een dochter uit een deftige Vlaamsche familie bij wie hij vele kinderen verwekte, doch al spoedig na hun huwelijk gaf hij zich over aan het misbruik van sterken drank en den omgang met slechte vrouwen, mishandelde hij vrouw en kinderen, joeg hen bij verschillende gelegenheden ter deure uit en leefde in overspel en echtbreuk”. Maar toch, „zijne waarlijk schoone en zeer zachtvaardige vrouw, bleef in weerwil van dat alles, met de teederste liefde en trouw aan den lagen misdadigen echtgenoot gehecht en kwam weder bij hem in de echtelijke woning, waar de gruwelijkste zodelijke als lichamelijke martelingen en mishandelingen haar wachtten. Koude, honger en slagen waren dagelijks haar deel”.

Uiteraard wekte het proces in Middelburg en in Koewacht grote belangstelling. In totaal werden 39 getuigen en 5 deskundigen ter rechtzitting gehoord en werd de verklaring van 4 getuigen voorgelezen. Uit het vonnis blijkt dat bewezen

werd geacht dat de Koewachtse heelmeeester reeds in 1846 zijn vrouw „slecht bejegende, mishandelde, honger liet lijden en de nodige kleding onthield”. Hij sloot ze op in een kelderkamertje met een klein venster. Haar gekerm van de honger en geschreeuw om voedsel werd meermalen gehoord door de burens Picavet en Van Waesberghe. Verschillende malen hebben deze arme mensen, die zelf vrijwel niets weg te geven hadden, haar wat eten toegereikt. Buurman Picavet had daartoe in zijn stal „waarvan de muur slechts vier palmen van de muur van het kelderkamertje verwijderd was” een stelling gemaakt waarop hij dan klom, dakpannen wegschoof en het voedsel toereikte aan de vrouw die haar hand door het venster kon steken.

Enkele keren zag ze kans te ontsnappen en in de barre winter vluchtte ze de bossen in waar ze verkleumd en uitgeput gevonden werd en bij de dorpelingen om brood en een teug water bedelde. Toch ging ze steeds weer terug naar haar kwelgeest. „Aldus naar ligchaam en ziel gefolterd en als het ware gebroken, was toch de maat van haar lijden niet vol, maar werd zij in de maand maart van het jaar 1848 door het monster met een ijzeren keten om het naakte ligchaam, in eene zittende houding, aan eene gording van het zolderdak vastgebonden, genoegzaam dagelijks met stokken op het hoofd en andere lichaamsdelen geslagen, van voedsel en drank onthouden . . .”

Terwijl moeder zo boven jammerde om een stukje brood, zaten vader en dochter Virgenie beneden smakelijk te eten! Vader De Loeil had anderen streng verboden zijn vrouw in zijn afwezigheid voedsel te geven zeggende, „dat ze niet meer waard is, dan om van de luizen opgegeten te worden!”

Enigen hebben de vrouw gezien in haar jammerlijke toestand op de zolder. Hun bevinding tart elke beschrijving. Duidelijk was de vrouw aan te zien dat ze leed „om de pijniging des hongers”.

In september 1848 verzocht de heelmeeester een voerman te Moerbeke zijn vrouw met een kar te vervoeren naar haar familie te Seveneeken. De knecht van de voerman heeft

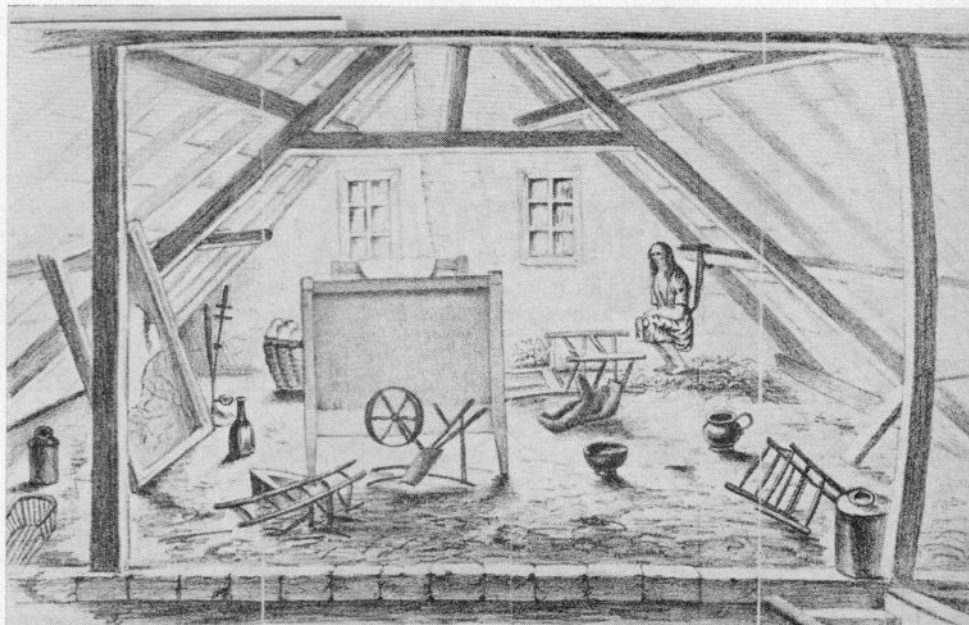
haar afgehaald in Koewacht doch de volgende dag werd de ongelukkige weer teruggebracht bij haar man. Op 2 november daarna vroeg De Loeil een zekere Pieter Wante om zijn vrouw tegen betaling in huis te nemen, doch die wilde de vrouw eerst wel zien voor hij daar in toestemde. Met de heelmeester, die toen twee boterhammen en een kop koffie mee nam ging hij naar de zolderruimte. Hij vond daarboven „te midden van een walgelijk vuile boel”, de zo goed als naakte vrouw. Ze zat gehurkt en zag er, naar hij later verklaarde „afzigtelijk

De getuigen-deskundigen verklaarden in hun uitvoerig rapport dat zij in de maag van het lijk niet meer dan wat papachtige stof en twee witte bonen vonden en dat het lijk er afzigtelijk uitzag, kennelijk van mishandelingen, kort tevoren ondergaan.

De Koewachtse heelmeester hoorde zijn vonnis aan „met die koude onverschilligheid die den verstokten boosdoener kenmerkt en noch de zielroerende toespraak van den voorzitter, noch de ontzetting die de opsomming zijner gruwelijke en onmenselijke daden op de toehoorders

gunnen, ook zonder ketting had kunnen behoeden”.

De voorzitter van het Hof wees er in zijn toespraak tot De Loeil nog op dat de „meer en meer veldwinnende afkeer tegen de doodstraf zelve”, wellicht de Koning zelfs in dit geval gratie zou kunnen verlenen, doch veel hoop gaf hij hem niet. Het verzoek om gratie werd inderdaad afgewezen. Op 11 februari 1850 besteede de heelmeester het schavot voor het eeuwenoude stadhuis van Middelburg. De markt was stampvol gestroomd met nieuwsgierigen die toezagen hoe even later

Gete o u w e a f t e e k e n i n g v a n d e r Z o l d e r w a a r o p J a n B a p t i s t e d e L o e i l t e K o e w a c h t (Z e e l a n d) z y n e v r o u w F e l i c i t a v e t e g h e m h e e f t o p g e s l o t e n , g e l e t e n d g e s l a g e n , z o o d a n i g d a t d e o n g e l u k k i g e m a r t e l a r e s s e i e n g e v o l g e v a n u i t h o n g e r i n g e n l i c h a m e l i k e m i s h a n d e l i n g e n d e n 4 e N o v e m b e r 1 8 4 8 n a e e n n a a m l o o s e n e e d u l d i g e l i d e n i s o v e r l e d e n

uit en als een monster zodat hij moeite had zich staande te houden”. Enkele dagen later zou Wante ze afhalen. Het was toen niet meer nodig. In de nacht van 2 november hoorden de burens iemand op klompen de zoldertrap opgaan in het heelmeestershuis. Kort daarop konden ze aan het gekerm horen dat de vrouw weer werd geslagen. Hetzelfde gebeurde de volgende nacht. In de morgen van 5 november ging het gerucht door Koewacht dat de vrouw overleden was. Toen was de maat vol. Een zoon zei tegen zijn vader: „Ik wist wel dat gij een tiran waart, maar niet zoo erg. Het geregt zal in huis komen”. Het duurde toen niet lang of De Loeil werd gevanke!ijk weggevoerd naar Goes.

maakte, bragten de minste ontroering op zijn versteent hart te weeg”. Overigens: „Te afgrijselijk zijn de omstandigheden, te beledigend voor de menselijke natuur, die de door hem gepleegde misdaden schijnen te hebben vergezeld, om dezelve hier te herhalen”.

Het verweer van de veroordeelde dat zijn vrouw vlogen van krankzinnigheid had en hij haar daarom met haar toestemming, had vastgebonden „opdat zij niet van den steilen zoldertrap vallen zoude”, werd door getuigen ontzenuwd. Het Hof vond ook dat het vastleggen dan toch zeker niet op de zolder had behoeven te gebeuren „vermits hij haar eene slaappleats, al ware het op het kelderkamertje, te ver-

het ontzielde lichaam aan de strop bengelde. Enkelens herinnerden zich de laatste woorden van de voorzitter van het Hof: „Een ieder spiegele zich aan dezen man des doods. Die staat, zie toe, dat hij niet valle!”

De Loeil was de laatste die in Zeeland werd terechtgesteld. Toen in 1870 de doodstraf werd afgeschaft en het Middelburgse schavot geen dienst meer behoefde te doen, werden de planken gedeeltelijk gebruikt voor de muziektent . . .

Bij het lezen van deze geschiedenis hebben we ons wel meermalen afgevraagd: hoe kón het bestaan dat deze gruwelijke mishandelingen zó lang konden doorgaan. Was er dan niemand die kón of wilde ingrijpen?

generaal bij finish Olympia's Tour

FOTO's: WMR. 1e kl. W. SLOB
TE DORDRECHT

De Algemeen Inspecteur heeft de finish bijgewoond van Olympia's Tour door Nederland, waaraan het Korps Rijkspolitie ieder jaar een belangrijk aandeel heeft. Na de finish werd het begeleidingsdetachement van het korps, dat beschikte over drie auto's en dertien motoren, door de detachementscommandant, de kapitein P. van der Molen aan de generaal gepresenteerd. In een korte toespraak uitte de generaal zijn waardering voor de wijze waarop het rijkspolitiepersoneel dit grote sportgebeuren heeft begeleid en ook voor de manier waarop de afzettingen waren verzorgd.

Foto boven: v.l.n.r. de generaal W. de Gast, de kapitein P. van der Molen, de overste G. L. J. J. Bekker en de luitenant B. A. Lutken, vervolgens op de achtergrond de wachmeesters 1e kl. G. Zijlstra van de verkeersgroep Heerenveen, M. Vink van de verkeersgroep Leiden, G. J. Heissing van de verkeersgroep Utrecht en W. P. P. Lamers van de verkeersgroep Roermond.

Foto onder: de wachmeester I. Reiber, de opperwachmeester J. van Assen van de verkeersgroep 's-Gravenhage en de wachmeesters 1e kl. J. Nijdam van de verkeersgroep Almelo, P. F. Mijks van de verkeersgroep Roermond, H. H. W. Gertner, verkeersgroep Dordrecht, G. J. Heissing, Utrecht, W. P. P. Lamers, Roermond, H. H. Brand, Amsterdam, J. H. C. Westheim, Roermond en W. H. Kwant van de verkeersgroep Alkmaar. Rechts op de voorgrond de technisch controleur A. J. Pasman van de verkeersgroep Doetinchem en voorts — op de rug gezien — de Algemeen Inspecteur, de overste Bekker, de kapitein Van der Molen en de luitenant Lutken.

Het is in het dagelijks bestaan van grote waarde dat een mens „z'n pappenheimers" kent. Ook al zijn de generaal Pappenheim, aanvoerder der keizerlijke troepen in de dertigjarige oorlog en zijn soldaten reeds lang uitgestorven, men dient te weten wat de karaktertrekken zijn van de mensen in „de omgeving". Dat geldt speciaal voor de politie-ambtenaar, die dikwijls de karaktereigenschappen van de bevolking van een gewest of streek alleen al dient te doorgronden voor het bepalen van een psychologisch juiste houding en aanpak bij de uitoefening van zijn taak. En, dat is dikwijls niet zo eenvoudig, aangezien de karaktereigenschappen van de bevolking in de diverse gewesten, steden en streken van ons land nogal wat uiteenlopen. De uitgeverij A. W. Sijthoff in Leiden geeft op dit punt een niet slechts belangrijk, maar ook boeiend hulpmiddel in de serie van een reeks boeken onder de titel „Leer mij ze

kennen". In dit nummer besteden wij aandacht aan het deel „De Friezen", in volgende nummers aan de andere delen uit deze serie, waarin elk boek f 7,90 kost en zonder meer kan worden aanbevolen.

dé Fries bestaat niet

DOOR BAS DEN OUDSTEN

Het moge voor menig een die het Friese volkskarakter pleegt af te doen met: koppig, individualistisch, streberig en gesloten een teleurstelling zijn, maar zo simpel is het volkskarakter van de Fries niet getekend. Teneinde de Friezen zelf een spiegel voor te houden waarin zij zichzelf herkennen en de vreemdeling gelegenheid te geven de Friezen te leren kennen, schreef dominee J. J. Kalma te Boyl een paperback van 140 pagina's in de serie „Leer mij ze kennen" van Sijthoff te Leiden, over De Friezen (f 7,90).

Het gangbare beeld dat ten aanzien van de Friezen wordt gegeven is, aldus de schrijver, gebaseerd op de werkelijkheid van de 19e-eeuw en dan speciaal voor de bewoners van kleibouwstreek en Greidhoek. Het kan niet meer worden verdedigd omdat Friesland niet meer een vrij afgesloten gebied is dat wel eigen mensen ziet vertrekken, doch maar weinig niet-Friezen opneemt.

„Als er ooit van een zuiver ras sprake is geweest — wat wij niet geloven — dan moet zeker nu worden geconstateerd, dat het Friese bloed niet meer van vreemde smetten vrij is," zegt de dominee, die op grond van de statistieken tot de conclusie komt dat er veel meer Friezen buiten Friesland dan in dit gewest leven. Hij zegt al in het begin van zijn boek: „U vraagt natuurlijk of het dan wel zin heeft over de Friezen te spreken, als het eigenlijk bij voorbaat al vaststaat dat dé Fries

niet bestaat en het verhaal van de tol bij Wolvega niet waar is, noch ook het grapje van het nieuws van acht uur, dat in sommige Friese gebieden eerst 5 over acht doorkomt.

Het antwoord is heel simpel: Natuurlijk zijn ze er wel, de Friezen. „Dé" Fries bestaat echter niet. Er zijn „diep-Friezen", ongetwijfeld, maar ook heel andere, waar je het Fries-zijn niet zo afschept." En verder: „Minder gemakkelijk dan vroeger durven wij van een Fries volk, de Friese volksziel of -geest te spreken," al is het natuurlijk waar, dat er een zeker eenheidsbesef is op grond van dezelfde ervaringen in de geschiedenis.

Het feit dat al bestaat „dé" Fries niet, de Friezen samen hier een gegeven vormen voor een boeiend boek, blijkt wellicht het beste uit een aantal citaten, die wij voor u uit het boek peurden:

Wij Friezen hebben de eigenschappen van de andere Nederlanders, maar hebben ze misschien in een wat andere mengeling en soms ook in wat sterkere dosering.

De echte Friezen wonen op de klei, ziedaar een uitspraak, die u telkens weer kunt tegenkomen. Het is inderdaad waar dat de Kleifriezen het meest overeenstemmen met het aangenomen beeld van de Friezen. Het is ook waar dat deze Friezen lang de toon hebben aangegeven. Maar we hebben reeds gezien dat dit verleden tijd is. Het agrarisch Friesland domineert niet meer.

De schrijver maakt onderscheid tussen Kleifriezen (anderverdeeld in

Bouwhoek- en Greidhoekbewoners), Woudfriezen, Bildtfriezen, Stellingwerwers (half Fries, half Saksisch), Zuidwesthoekers, Eilanders, Stadsfriezen en de bewoners van de Lage Midden. Hij schetst de kleifriezen als o.m. blond, blauwogig, fors, stijf, gesloten, ingetogen, zich moeilijk aanpassend, achterdochtig, gevoelig, lichtgeraakt, haatdragend, weinig levenskunst, perfectionistisch, niet actief en weinig fantasie.

De Woudfriezen, donkerder, meer bruinogig en kleiner schetst hij o.m. als vrijmoediger, eenvoudiger, opener en meer primair, rapper van tong, actiever, romantischer en met meer fantasie.

De Bildtbewoners zijn te vergelijken met de Kleifriezen maar ze zijn wat harder, nuchterder, materialistischer. Tussen de mensen uit de Bouwhoek en die van de Greidhoek is ook verschil. Des te zwaarder de klei, des te stijver de mensen, zeggen de laatsten van de eersten. De Bouwhoekers zijn trotser, zwaarmoediger, ook intellectualistischer.

Wij hebben de zuidwesthoek apart genoemd. De mensen zijn er wat primitiever. In deze hoek leeft een vrij sterk minderwaardigheidsgevoel, er is weinig levensduur. De Stellingwerwer voelt zich beslist geen Fries. Het typisch Friese individualisme is er ver te zoeken. De mensen zijn gemoedelijk, vriendelijk, evenals de natuur om hen heen.

De bewoners van de Waddeneilanden zijn moralistisch, individualistisch, materialistisch. Dat vinden we eveneens in het eigenlijke Friesland. Wij willen maar zeggen: Er is geen enkele reden om op de eilandfriezen neer te zien.

Over de verhouding tussen de Friezen en de bewoners van de buurgewesten, zegt ds Kalma onder meer: „De Fries moet de Duitser wel verwaand vinden, de Fransman levendig, de Groninger materialistisch, de Drent stiekum enz., ook doordat hij zelf bepaalde eigenschappen mist. Wij hebben al een paar keer de permanente spanning tussen de Fries en de Groninger genoemd. Het is merkwaardig — of misschien ook niet, maar tussen de Friezen en het andere buurvolk, de Drenten, is die spanning lang zo groot niet. Waarschijnlijk komt dat doordat Friezen en Groningers minder

onderling verschillen dan Friezen en Drenten. In de ogen van de laatsten zijn de Friezen vreemde wezens van wie ze niets begrijpen. Het is ook geen familie. De Drenten voelen zich meer verbonden met de Groningers, met wie ze het dan ook minder goed kunnen vinden.

De Fries heet gesloten, maar de Drent is het. Waarschijnlijk is de Drent actiever dan de Fries. Ook wat dit aangaat is hij verwant aan de Groninger. Alleen deze is weer meer op grote ondernemingen gericht dan de Drent.

De Groningers vinden het nationale besef van de Friezen gek. Zij zijn te nuchter voor zulke dingen, die niet veel opleveren en geen nut afwerpen. Ze zijn te materialistisch, zeggen de Friezen, die meer idealistisch zijn en een beetje bang voor de Groningse zakenman, die meer van „savoir faire” weet. Terwijl de Fries meer aan zijn recht vasthoudt, gaat het bij de Groninger meer om macht.

In verhouding tot andere streken van ons land heeft Friesland een grote liefde tot de historie. Ongewijfeld zit hier de drang om te weten achter, het verlangen om te zien hoe alles uit het verleden is gegroeid, maar waarschijnlijk uit zich in die liefde tot het historische ook wel de romantische vlucht naar het voorbije.

Er zit in deze liefde voor wat geweest is natuurlijk ook onvrede met het heden, de neiging van de zich min of meer gefrustreerd voelende mens om zich op te trekken. En dan is er ook het nationalisme, de cultus van de eigenheid, die haast altijd tegelijk op zwakte en op kracht wijst: men is te zwak om zich volledig op de toekomst te richten en daarvan alles te verwachten, anderzijds is men te sterk om zich zo

zonder meer verloren te geven aan die toekomst.

Fries en vrij, dat hoorde in de middeleeuwen al bij elkaar en dat is sedertdien niet veranderd. De Friese vrijheid is een begrip dat vaak meer negatieve dan positieve inhoud heeft. De Friezen verzetten zich tegen „dwang van wie ook”. Wie de Friezen wil leren kennen, moet weten dat de geschiedenis medespeler is. De beginselvastheid en de radicaliteit, die er een gevolg van zijn, de trouw aan het eenmaal gegeven woord en gekozen standpunt geven vele „vrije Friezen” iets stoers.

Er zijn vele Friese doordrijvers. Soms is hun houding enkel maar belachelijk, soms ook wordt het een pijnlijke zaak, want de mensen in kwestie isoleren zichzelf. Ze kunnen het niet winnen en willen het niet verliezen, beginnen te stumen (mokken) en sluiten zich dan af. De Friezen zijn vaak lastig, alleen — en dat mag weleens met nadruk gezegd worden — altijd nog lastiger voor zichzelf dan voor anderen, al zal natuurlijk worden gezegd dat zij dat aan zichzelf te wijten hebben. De Fries zit vaak in zorg voor wat komen kan, maar als dan het gevreesde is gekomen, is hij soms beter dan een ander in staat te helpen.

Zo komt in dit boek de Fries tevoorschijn uit de boeiende pagina's waarop ds Kalma ook de Fries en de kunst, zijn kerk, zijn taal en de Friese beweging aansnijdt en zegt: Sentimentsmensen als we zijn honen we het sentimentele. Zelfbesef, trots en hyperkritiek op het eigene, gering zelfvertrouwen, minderwaardigheidsgevoel, het is er allemaal. Ons „ik” staat agressief tegenover anderen en ons „boven-ik” staat vijandig tegenover onszelf, maar we hebben geleerd dat een mens voor zichzelf moet zorgen en dat je in de grote wereld elkaar nodig hebt, en dus zijn we om onszelf te beschermen allemaal een beetje chauvinistisch. Kom ons niet te na. Wacht u voor de hond! Maar denk ook niet dat we het zo goed met onszelf getroffen menen te hebben. Wij zijn disharmonische naturen, maar de „evenredige”, uitgebalancerde mens blijft ook ons ideaal.”

□

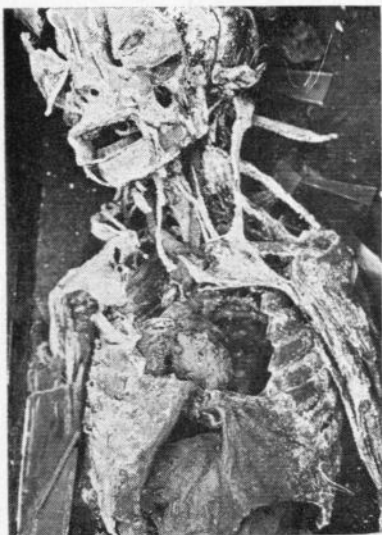
vreemde handel in mummies trekt aandacht

vraag: wat is een lijk?

TEKST EN FOTO'S:
BAS DEN OUDSTEN

Justitie en rijkspolitie stellen een onderzoek in naar de herkomst van de griezelige en hoogst vreemde handel van de koopman in ongeregeld en patates frites-bakker Pieter Kooistra te Murmerwoude bij Dokkum, die mummies in voorraad heeft. De koopman weigert tot dusver mee te delen waar hij de mummies vandaan heeft. Hij zegt ze geruimd te hebben voor een licht-aggregaat. De mummies van kindertjes zouden uit Spanje afkom-

. . . detail van een van de mummies
van Murmerwoude . . .

De officier van justitie mr H. W. Kuipers (links) en de adjudant L. Reitsma beschouwen met de koopman de merkwaardige mummies.

stig zijn, hoewel een ervan rood haar heeft. De koopman en patatesbakker noemt zijn mummies „mooie handel”, maar doet er uiterst geheimzinnig over. Hij bewaart de kindermummies achter slot en grendel in een schuur achter zijn huis, die hij echter heeft moeten openen voor de Leeuwarder officier van justitie, mr H. W. Kuipers en de groepscommandant der rijkspolitie in Dantumadeel, de adjudant L. Reitsma.

De koopman toonde zijn mummies gelijk Prikkebeen zijn kapellen; mummies van onbekende ouderdom en van onbekende herkomst. „Ik

. . . de vraag is,
wat is precies een lijk
in de zin der wet? . . .

vind ze wel mooi, er zit ook wel handel in. Er zijn er al drie naar een universiteit gegaan," zegt hij. Maar de koopman weigert te vertellen waar hij de kindermummies opdeed of welke universiteit ervan heeft gekocht. Voorlopig heeft hij een verbod gekregen iets met de mummies te doen zonder toestemming van de Justitie.

Het is de vraag of er in de merkwaardige handel van de koopman

een strafbaar feit schuilt. Artikel 12 van de wet op de lijkbezorging zegt dat het opgraven en vervoeren van een lijk verboden is zonder toestemming van de eigenaar en de burgemeester. In artikel 150 van het Wetboek van Strafrecht staat dat wie opzettelijk en wederrechtelijk een lijk opgraaft, wegneemt of een opgegraven, weggenomen lijk verplaatst of vervoert gestraft kan worden met maximaal een jaar ge-

vangenisstraf of f 600,— boete. Maar nergens is een definitie te vinden van wat precies een lijk is. Voorlopig zal de hulp van een deskundige worden ingeroepen, onder meer om vast te stellen hoe oud de kindermummies van Murmerwoude zijn. Tot dan blijven ze als mysteries in de dubbele, met glasplaten afgedekte kisten van gewoon zwartgeverfd vurenhout, muf en ten dele beschimmeld.

Adjutant J. Spaan commandant parketgroep Alkmaar

Met ingang van 1 juli 1968 is de adjudant J. Spaan aangewezen als commandant van de parketgroep Alkmaar. Hij werd op 10 juli 1911 geboren te Blokker en werd op 16 november 1937 aangesteld als gemeenteveldwachter te Berkhout. In de bezettingsjaren ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee), waarna hij op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. werd aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Berkhout. Op 1 oktober 1946 werd hij verplaatst naar Hypolitusshoef, op 1 maart 1949 als postcommandant naar Bakkum, op 1 mei 1958 naar de parketgroep Amsterdam en op 16 februari 1967 naar de parketgroep Alkmaar, waar hij op 1 juli 1967 werd aangewezen als plaatsvervangend-groepscommandant. Hij werd op 1 januari 1954 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 juli 1968 tot adjudant.

Ferwerd. Hij werd op 18 april 1958 aangewezen als plaatsvervangend groepscommandant te Ferwerderadeel. Op 1 april 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 juli 1968 tot adjudant.

Adjutant A. Goosen groepscommandant Capelle a. d. IJssel

Met ingang van 1 juli 1968 is de adjudant A. Goosen aangewezen als groepscommandant Capelle a. d. IJssel. Hij werd op 15 april 1916 te Noordgouwe geboren en trad op 24 oktober 1940 in dienst bij het Korps Rijksveldwacht. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee), waarna hij op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. werd aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Amsterdam (verkeersgroep). Op 1 april 1952 werd hij verplaatst naar de verkeersgroep Leiden, op 1 januari 1961 naar de verkeersgroep Middelburg en op 16 december 1965 als plaatsvervangend-groepscommandant naar de verkeersgroep 's-Gravenhage. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 juli 1968 tot adjudant.

Adjutant B. Binnema groepscommandant Achtkarspelen

De adjudant B. Binnema is met ingang van 1 juli 1968 aangewezen als groepscommandant te Achtkarspelen. Hij werd op 1 oktober 1915 geboren te Minnertsga en trad op 3 februari 1939 in dienst bij het Korps Politietroepen. Op 1 augustus 1940 werd hij aangesteld bij het Korps Rijksveldwacht en in de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Vlieland. Op 1 februari 1948 werd hij verplaatst naar Murmerwoude, op 1 september 1949 naar Rinsumageest en op 21 juni 1955 als postcommandant naar

Adjutant C. Wiebenga groepscommandant Krimpen a. d. IJssel

De adjudant C. Wiebenga is met ingang van 1 juli 1968 aangewezen als groepscommandant te Krimpen a. d. IJssel. Hij werd op 23 november 1917 geboren te Nieuwerkerk a. d. IJssel en trad op 19 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee, waarna hij in de bezettingsjaren overging naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester

1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Coevorden. Hij werd op 1 januari 1948 verplaatst naar de districtsstaf Assen, op 1 april 1949 naar de verkeersgroep Assen, op 1 oktober 1954 naar de verkeersgroep Utrecht en op 1 november 1960 aangewezen als plaatsvervangend groepscommandant tevens rayoncommandant te Bodegraven. Op 1 april 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 juli 1968 tot adjudant.

Adjudant P. Draaijer groepscommandant Raalte

Met ingang van 1 augustus 1968 is de adjudant P. Draaijer aangewezen als groepscommandant te Raalte. Hij werd op 16 juli 1913 te Nieuwolda geboren en trad op 15 april 1935 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee), waarna hij op 1 januari 1946 in de rang van opperwachtmeester werd aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Raalte. Op 16 maart 1947 werd hij als postcommandant geplaatst te Luttenberg, op 1 november 1948 te Heeten en op 1 maart 1951 te Losser. Op 1 november 1954 werd hij aangewezen als groepscommandant te Hoogwoud en op 18 november 1957 ging hij in gelijke functie naar Enkhuizen. Hij werd op 1 januari 1957 bevorderd tot adjudant.

Rectificatie nieuwe correspondenten

In ons vorig nummer werd abusievelijk voor opperwachtmeester H. Smit een verkeerd district vermeld, dit moet zijn:

district Heerenveen:
opperwachtmeester
H. Smit

**GEZINS
KREDIET**

U krijgt de vrije beschikking over contant geld tot f 9.000,-. Dat gaat bij ons prettig, soepel en snel. Op wettelijke voorwaarden. Aflossing in maximaal 3 jaar. Geen borg. Kwijtschelding restant lening bij overlijden. Inlichtingen bij:

NVB sinds 1926

N.V. NATIONALE VOLKSBANK

Amsterdam	Westeinde 10	tel. 237271
Arnhem	Marienburgstraat 10	tel. 27561
Den Haag	Riviermarkt 4	tel. 639586
Rotterdam	Mauritsweg 45	tel. 135749

N.V. HANDEL- EN AANNEMINGSBEDRIJF

HANAB

VALKENBURG-Z.H. — Telefoon 01718 - 67 41
VEENDAM — Tel. 05987 - 38 00

Gasleidingen - Kabelwerken - Zinkers

Het bedrijf, dat het verkeer door de noodzakelijke werkzaamheden op vele plaatsen moet stagneren, doch in nauw overleg met de instanties dit steeds weer op soepele wijze in goede banen probeert te leiden.

N.V. v/h Fa. WILLEM VAN TWIST 's-Gravendeelsedijk 57 DORDRECHT

Telefoon (01850) 4 30 77 (4 lijnen)

Meubeltransporten
Moderne bergplaatsen voor inboedels
Emigratieverpakkingen

Tarieven voor dienstverhuizingen volgens Rijksregeling

Verrukkelijk!

Na uw sportieve
verkwikking
de zuiverste verkwikking
die de natuur "schenkt"
GRAPILLON

ROOD OF WIT - PUUR
ALCOHOLVRIJ DRUIVENSAP

Import:

GEBR. STEUR N.V.
SCHIEDAM

PUZZEL VAN DE MAAND

1	b	2	l	3	o	4	e	5	m	6	e	7	n	8	z	9	a	10	a	11	k
2	a	a	r	d	e	d	e	e	e	l	l	a									2
3	n	a	d	e	r	e	d	s	m	e	t										3
4	k	r	e	e	k	l	e	t	t	r	a										4
5	e	s	r	o	s	e	r	i	e	t	b										5
6	t	o	r	s	e	n	d	g	r												6
7	z	o	o	g	t	o	e	t	b	a	l										7
8	a	r	m	e	e	n	s	u	l	l	t										8
9	a	r	a	e	l	n	s	b	o	e	f										9
10	k	a	n	n	i	b	a	a	l	n	a										10
		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11										

Ook deze maand is een reuzenpocketboek beschikbaar, waarop iedere puzzelaar een kans heeft, mits hij vóór 15 augustus een goede oplossing instuurt aan de

Wachtmeester 1e kl. H. S. Freen
 Adolf van Nassaustraat 12
 's-GRAVENZANDE

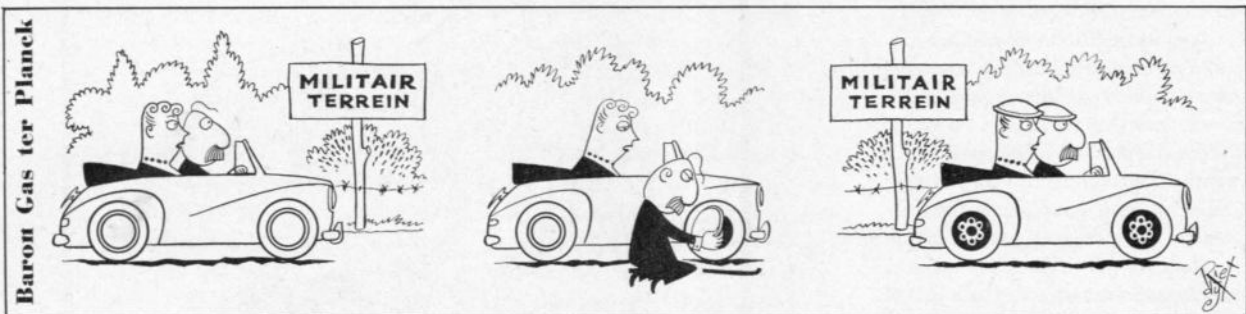
Horizontaal:

1. Soort winkel.
2. Hemellichaam; dorsvloer; familielid.
3. Dichterbij; en dergelijk; schandvlek.
4. Inham; europeaan; baan voor balspel.
5. Rivier in Spanje; reeks; ter plaatse.
6. Zwaar tillen; gewicht; griekse letter?
7. Zeug; snoet; stevig.
8. Europeaan; slappeling; militair.
9. Sprekende vogel; oude lengtemaat; vervoersonderneming; bandiet.
10. Wilde, achter.

Verticaal:

1. Soort winkel.
2. Schoeisel; gehoororgaan; zonnegod.
3. Bevel; verdicht verhaal.
4. Plaats in Gelderland; godin; niemand.
5. Keur; tennisterm; hogepriester van Silo.
6. Soort stand; voorvoegsel; let wel.
7. Neergang; dorp in Indonesië.
8. Telwoord; muziekinstrument om op te blazen.
9. Bergweide; opgeworpen aardhoogte; vergenoeging.
10. Wisselvallig, iets in ontvangst nemen.
11. Ouderwets wapentuig; muzieknoot.

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premïen betalen?
 Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de
Verzekering Maatschappijen **ONS BELANG** te Amersfoort

Tegen werkelijke gevaren, gebruikt men de doelmatigste..... dus de **GENEN** AUTO-GORDEL

de politie in de pers

lijm, jeukpoeder en schuim tegen roerige menigten

*nieuwe
politiewapens
in Amerika*

Washington — De grootste gooi- en smijtfilms uit Hollywoods kluchtige jaren zullen verbleken bij wat er kan gaan gebeuren als de Amerikaanse politie een aantal nieuwe, ongevaarlijke wapens in gebruik neemt voor het onderdrukken van relletjes. De wapens zijn uitgedacht door een aantal deskundigen van het Amerikaanse instituut voor defensie-onderzoek.

Het arsenaal omvat een superwaterpistool, gevuld met een peperoplossing, dat een bereik heeft van 10 meter; kleefbanden om menigten in hun bewegingen te belemmeren; lijmkogels en stralen lijm, waarmee betogers aan elkaar kunnen worden geplakt: netten die met de hand of vanuit helikopters over groepen mensen kunnen worden geworpen; plastic confetti die mensen doet uitglijden en een schuimspuit waarmee straten kunnen worden geblokkeerd of waarmee menigten in donzige wolken kunnen worden opgesloten. Andere aanbevelingen van de deskundigen zijn jeukpoeder om zitbetogers op de loop te brengen, pijltjes met een kalmerend middel voor demonstranten die zich al te erg opwinden en verfspuiten om de belhamels te merken.

(De Volkskrant)

jeugd-pil voor politie tussen 50 en 60

BREMEN (Reuter) Meer dan 300 politiemannen uit Bremen van 50 tot 60 jaar volgen een kuur, waarbij zij vijf maanden lang pillen nemen die hen een jonger gevoel moeten geven. Zij zijn een maand geleden begonnen en een groot aantal voelt zich al een stuk beter.

De proef wordt met 320 politiemannen genomen onder leiding van het hoofd van de politie-artsen. Deze probeert erachter te komen of de pillen, die bekend staan als KH 3 en Gerantabol, de mannen in staat stelt beter te slapen, harder te werken en meer weerstand te hebben tegen de wisseldiensten. De pillen zouden vooral op de hersencellen werken. Hij wil zich pas een definitief oordeel vormen als de proef is afgelopen en de resultaten door een computer in statistieken zullen zijn verwerkt. De genoemde pillen zijn in West-Duitsland al enkele jaren verkrijgbaar.

(Het Vrije Volk)

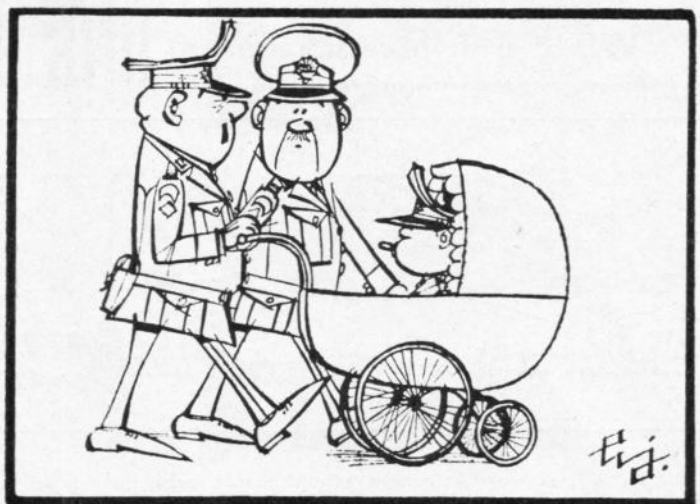
parketwachters willen niet in het paars

Een aanzienlijk deel van de parketwachters in ons land — zij verrichten politie-diensten bij de kantongerechten, rechtbanken en gerechtshoven — heeft ernstig bezwaar tegen de paarse garnering van hun uniformen. „Men houdt ons overal voor, behalve voor politiemensen.” Schokkende ervaring van een Arnhemse parketwachter: „Toen ik onlangs ergens aanbelde deed een jongetje open en meteen riep het kind: Moeder, er staat iemand van het Leger des Heils aan de deur met een revolver”. Ook het korps-embleem op de pet, dat een springende granaat moet voorstellen en de vorm heeft van een vlam, valt niet in de smaak. De brandende uniformkwastie is tijdens een interne vergadering van rijkspolitiepersoneel ter sprake gekomen.

(Het Vrije Volk)

(Dat horen we nu pas. En dat, terwijl paars toch een hippe kleur is, red. Korpsblad)

Heinz heeft er weer een te veel genomen. (Het Vrije Volk)

organisatie van politie welhaast middeleeuws

(Van een onzer verslaggevers)

DEN BOSCH — „Het politieapparaat staat op een niveau, dat welhaast Middeleeuws is. We staan nog steeds als poortwachters op de stadswallen en mogen alleen maar kijken naar hetgeen zich buiten de muren afspeelt en ontwikkelt”. Dit zei voorzitter W. Weijmans van de katholieke politiebond „Sint-Michaël” gistermiddag op een congreszitting van deze organisatie in het Bossche Casino.

Nederland is volgens de heer Weijmans met de organisatie van zijn politieapparaat achterop geraakt. „Zowel de handhaving van de openbare orde als de regeling van het verkeer en de bestrijding van de misdaad plaatsen ons welhaast voortdurend voor situaties, waarop de organisatie niet is afgestemd. Men beseffe toch, hoe machteloos wij ons vaak voelen”. De voorzitter van „Sint-Michaël” drong aan op een volledige herziening van de politiewet, waarbij deskundigen van de politie zouden moeten worden ingeschakeld.

Hart onder de riem

Het betoog, dat de Bossche officier van justitie, mr. M. J. Bruigom, later op de middag in het kader van de behandeling van het gezagsvraagstuk hield, werd door de honderden aanwezige politieambtenaren duidelijk gevoeld als een hart onder de riem.

Mr. Bruigom ging de „drogreden”, waarmee de politie naar zijn opvatting wordt bestormd, vlijmscherp te lijf. Hij vond de veel verkondigde opvatting, dat gezag zichzelf zou moeten waarmaken bijzonder gevaarlijk. „Ik ben van mening, dat de burgers die dat gezag hebben gekozen, het zoveel mogelijk moeten waarmaken”.

„Als uw critici 's avonds gaan slapen, dan waakt gij over hen, opdat zij in volkomen veiligheid nieuwe krachten kunnen verzamelen om opnieuw te strijden wat er te strijden valt”, zo relativeerde de officier de aanvallen op het doen en laten van de politie. (Brabants Dagblad)

ieder vogeltje zingt zoals het gebekt is

DOOR DE OWMR.
J. J. H. V. AERSENEN TE NIJMEGEN

De „kop” bóven dit artikel, waarde lezer, is niet van ons. Hij is van de wachtmeester J. J. Nieuwstraten te Spijkenisse. Hij stuurde hem ons toe samen met een serie kranteknipsels en verder documentatiemateriaal over zijn hobby. Een merkwaardige hobby, dat is zeker. U zult er, evenals wij, waarschijnlijk ook van opkijken. De wachtmeester Nieuwstraten doet namelijk in strip-verhalen. Nee, hij schrijft ze niet zelf. Hij verzamelt ze en bekijkt ze kritisch. De wachtmeester Nieuwstraten is er van overtuigd, dat stripverhalen net zo gemakkelijk door volwassenen als door de jeugd gelezen kunnen worden. Evenals sprookjes, die toch ook niet uitsluitend voor de jeugd zijn geschreven. Wij kunnen dit wel met hem eens zijn en velen uwer waarschijnlijk met ons. Want, wie onzer slaat in zijn lijfblad de dagelijkse „strip” over? Alleen, en daar is het de wachtmeester Nieuwstraten juist ook om te doen, het moeten wel „verantwoorde” strips zijn. Vooral met het oog op de onvolwassen lezer, waarbij „volwassen” zeker niet wil zeggen, boven de leeftijd van een x-aantal jaren. Dat is het in feite ook wat de wachtmeester

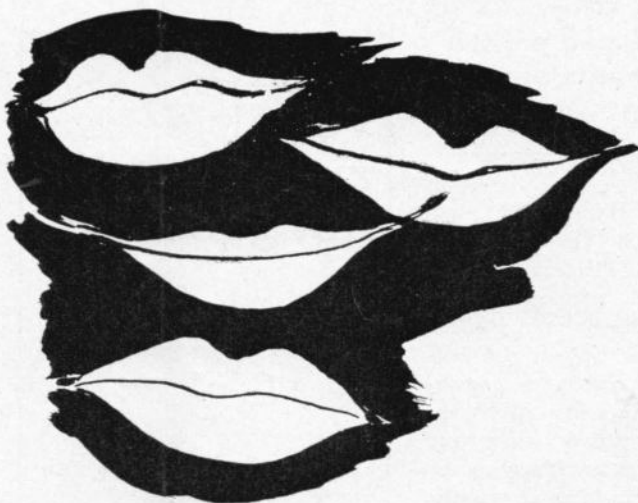
Nieuwstraten tot zijn hobby heeft gedreven. „Het behouden van goede beeldverhalen, die vaak al jaren niet meer verkrijgbaar zijn; vastleggen van documentatiemateriaal; propaganda voor deze lectuur”, het zijn evenzovele argumenten die hem inspireren. „Lectuur is communicatie. Striplectuur is, wellicht onbewust, visueel onderwijs”, zegt hij. „De jeugd wordt gevormd door wat ze ziet en leest”.

Daarom is het ook zo belangrijk dat de lectuur verantwoord is. In dit licht bezien is de hobby van de wachtmeester Nieuwstraten niet zo simpel of kinderlijk als wellicht sommigen denken. Hij staat overigens niet alleen in zijn streven. Met enkele gelijkgezinden heeft hij verleden jaar „Het Stripschap” opgericht. Het „Schap” (niet te verwarren met boer Koekoek's vijand, het landbouwschap) heeft als vereniging dezelfde doelstellingen als de oprichters voordien ieder voor zich nastreefden en welke zij ook nu nog individueel trachten te bevorderen, namelijk het verzamelen van documentatiemateriaal en propaganda voor de (her) waardering van goede beeldverhalen. En dan in eerste instantie Nederlandse beeldverhalen.

In zijn woning aan de Grote Beerstraat 1A in Spijkenisse heeft de wachtmeester Nieuwstraten een hele serie strip-verhalen verzameld. Waar het hem om gaat is de moraal in een verhaal, of — hetgeen ook dikwijls voorkomt — de afwezigheid van een moraal. „De jeugd” zegt hij, „maakt zich graag een voorstelling van helden. Het is daarom belangrijk wat zo'n „held” in een verhaal werkelijk doet. In welke vorm hij zich aan de lezer manifesteert. Ridderlijkheid is in deze tijd zeker geen modewoord meer, maar daarom kan het nog wel van belang zijn vooral de jeugd met ridderlijkheid te confronteren. Veel strips hebben zonder twijfel opvoedkundige waarde en vertonen levenswijsheden.”

In de rij van hobby's van Rijkspolitie-mensen mag de hobby van de wachtmeester Nieuwstraten zeker een buitenbeentje worden genoemd. En tenslotte zingt ieder vogeltje zoals het gebekt is, ofwel: ieder bevestigt zijn vrije tijd op de voor hem plezierigste of nuttigste manier.

de Dnjepr en de Njepr's

Dezer dagen werd ik getroffen door drie berichten, die naast elkaar op één krantenpagina stonden:

Op de Seychelle-eilanden (nooit van gehoord) in de Indische Oceaan is een stichting in het leven geroepen, die een halt moet toeroepen aan de rattenplaag, die de eilandengroep veel zorgen baart. De ratten verorberen bijna een derde van alle kokosnoten, die hier worden geteeld. Onlangs is hier een rattenstaartdag gehouden. Er werd voor iedere ingeleverde staart een premie van 20 cent uitgereikt. De aanvoer was 25.590 staarten. Later bracht de stichting een bedrag bijeen om premies op 30.000 staarten te kunnen uitkeren. Bij telling bleken er echter 56.275 staarten te zijn verzameld. Sovjetrussische geleerden hebben onlangs bij opgravingen aan de rechteroever van de rivier Soedost, een zijrivier van de Dnjepr, vastgesteld dat in het stenen tijdperk in Wit-Rusland een stam heeft geleefd, die er huizen bouwde van Mammoetbeenderen. Die huizen hadden verscheidene kamers, met in elke kamer een stookplaats. Er werden ook vuurstenen werktuigen, benen speerpunten en een vogelkop gevonden, die uit een rendiergewei was gesneden.

En verder: de 47-jarige Duitse uitvinder Herbert Stender ontwierp een sjabloon waarmee op eenvoudige wijze een lip-negatief kan worden gemaakt, waarvan de afdruk foto's kan vervangen, aangezien het de eenzame op reis in staat stelt de lippen van de geliefde mee te nemen. Een schuimplastic kokertje wordt rond de mond geplaatst en volgegoten met een stroopachtige vloeistof, die na twee minuten is gestold en

gemakkelijk loslaat. Het alzo verkregen negatief wordt met een soort kneedbare was gevuld en zo ontstaat een natuurgetrouwe weergave van de mond, die een half uur in een oven moet worden geplaatst om te harden. De stroopachtige witte vloeistof is onschadelijk, aldus de uitvinder, die de afdrufstof zelf heeft uitgevonden. Men kan zich afvragen uit welk soort brein een dergelijk idee voortkomt, maar het is een feit dat Stender een fijne neus heeft voor het uitvinden van doorgaans onnutte zaken waarmee geld te maken is. Hij bracht bijvoorbeeld als eerste de afschuwelijke hondjes met beweegbare kop, die vanaf de hoedenplank van duizenden auto's stompzinig alle weggebruikers toeknikken. Hij lanceerde ook de gewraakte verlichte mini-kerstboompjes voor vracht- en personenwagens.

Voor de kunstlippen van de geliefde werd de verkooplogan „Küss mich wenn du allein bist” gevonden en het product is onder de naam „Kiss me” ook al in Nederland gelanceerd. Da's niet zo vreemd, want de lipafdruk kan ook gekust worden. In plaats van een foto kan men nu dus de lippen van z'n geliefde bij zich dragen. Tieners kunnen, zegt Stender, ook een verzameling aanleggen van lippen van hun idolen. Zelf heeft hij Brigitte Bardot om een afdruk van haar lippen gevraagd. Het is niet bekend of de filmster daar even gek op is als Herbert Stender, die zegt dat bij het kussen het materiaal van de kunstlippen niet eens zo onecht aanvoelt en dat er ook afdrucken in suikergoed van gemaakt kunnen worden. Stel je voor: fijnproevers die eens iets anders willen,

voor moeder

stappen de suikerwerkenwinkel binnen en kopen vandaag de lippen van Brigitte, morgen die van Esther Ofarim, overmorgen die van Sandy Shaw of de „lips van een andere sugarpuppet”. Herbert Stender zegt dat de lipafdruk zeer geschikt is voor bijvoorbeeld zakenlieden, die lange tijd van huis zijn en hun vrouw moeten missen en een uitkomst zijn voor militairen. Een wonder, dat hij de politieambtenaren-op-detachement er niet bij heeft genoemd.

Deze wereld is aan de ene kant keihard, maar naar hier weer uit blijkt in zekere opzichten toch wel zeer half zacht. Van de rattenstaartenjagers van de Seychelle-eilanden of de Mammoetbeenderen van de Dnjepr naar de kunstlippen of de „Njepr's” is maar één stap; op een krantenpagina liggen ze naast elkaar. En dan mag u zelf uitzoeken wat ik met „Njepr's” precies bedoel.

MARIANNE.

DIT IS DE MAN

DIT IS Z'N BIER

ALS HIJ THUIS
IS, IS Z'N
AMSTEL
D'R OOK!

voor sportieve rijprestaties

maar één adres...
sampermans
voor autobanden
....niet duurder,
wel beter.

RECHTSTREEKSE VERKOOP MET
MONTAGE EN SERVICE AAN
AUTOMOBILISTEN IN 15 FILIALEN

personalia

verplaatsingen

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 25-5-'68: J. Fluijt, wmr. 1e kl., van Zierikzee naar Nieuwerkerk; F. van Erkel, owmr., van Ouderkerk aan de IJssel naar Krimpen aan de IJssel; I. Warnaar, owmr., van Den Hoorn naar Schipluiden.

Per 1-6-'68: G. Oprel, wmr. 1e kl. van Boven Hardinxveld naar Goudriaan; C. J. Bijdevaate, wmr., van Oud-Beijerland naar Rozenburg; R. Fidder, wmr., van Oud-Beijerland naar Papendrecht; L. Treuren, wmr. 1e kl., van Bodegraven naar Nigtevecht.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 10-5-'68: H. R. Jogems, wmr. 1e kl., van Liempde naar Best.

Per 16-5-'68: A. H. Vaessen, wmr. 1e kl., van Beek naar Borgharen.

Per 17-5-'68: N. M. A. Barten, wmr. 1e kl., van Veghel naar Heeswijk.

Per 25-5-'68: L. Knoops, wmr. 1e kl., van Grevenbicht naar Ubachsberg; J. v. d. Brink, wmr. 1e kl., van Linne naar Venray; W. Maris, wmr., van Horn naar Linne.

Per 28-5-'68: H. J. Seip, wmr. 1e kl., van Amsterdam naar Nuth; C. F. Tokkie, wmr., van Nuth naar Leersum.

Per 1-6-'68: A. F. J. Jägers, parketwachter van Roermond naar Maastricht; H. J. Th. Wolters, parketwachter, van Maastricht naar Roermond; A. P. Wiskerke, parketwachter, van Breda naar 's-Gravenhage; P. Hanegraaf, parketwachter, van Rotterdam naar Breda; W. H. Engels, wmr. 1e kl., van Schaesberg naar Wessem; en de navolgende wachmeesters: D. G. J. P. van Amelsvoort, van Goirle naar Fijnaart; J. M. H. G. Be aard, van Oudenbosch naar Raamsdonkveer; G. H. A. van Bers, van Grave naar St. Oedenrode; F. M. W. Mouwen, van

Oirschot naar Goirle; W. M. Rijken, van Goirle naar Fijnaart; A. L. Scheyvers, van Veghel naar Heeze; R. C. S. H. van Tintelen, van Oirschot naar Herkenbosch; J. J. W. D. Wolter, van Heeze naar St. Oedenrode.

RESSORT ARNHEM

Per 25-5-'68: A. Goedhart, owmr., van Hattem naar Maarsse; G. ten Brugencate, owmr., van Almelo naar Schagen.

Per 1-6-'68: de navolgende wachmeesters: Z. Huisman, van Dedemsvaart naar Wormer; W. L. A. Klootwijk, van Ermelo naar Landsmeer; H. de Kruijf, van Ermelo naar Aalsmeer-Dorp; E. Post, van Holten naar Midden-Beemster; A. v. Driel, van Groesbeek naar Lekkerkerk; P. C. Frederiks, van Oldebroek naar Capelle a.d. IJssel; A. J. Harthoorn, van Holten naar Ouderkerk a.d. IJssel; W. L. M. Krabbenborg, van Terborg naar Cuijk; J. J. A. Oude Sanderink, van Haaksbergen naar St. Michielsgestel; H. A. Vaneker, van Haaksbergen naar Boxmeer; S. A. J. Willems, van Huissen naar Helden-Panningen.

RESSORT GRONINGEN

Per 27-4-'68: P. Witvoet, wmr. 1e kl., van Warga naar Warns.

Per 6-5-'68: A. Miedema, owmr., van Hardegarijp naar Leeuwarden.

Per 15-5-'68: G. Klungel, owmr., van Schildwolde naar Warffum.

Per 16-5-'68: I. C. Schuit, wmr. 1e kl., van Ten Boer naar Twisk.

Per 27-5-'68: L. Otten, owmr., van Ten Boer naar Alkmaar.

Per 1-6-'68: J. Elzinga, owmr., van Grijpskerk naar Groningen; en de

wij herdenken

Wmr. 1e kl.
J. B. Abelen
Vlijmen
ress. 's-Hert.bosch
☆ 13-1-1927
† 22-5-1968

Owmr.
G. A. Eishof
Roermond
ress. 's-Hert.bosch
☆ 1-12-1919
† 10-6-1968

Waarom worden op alle grote bedrijven in de Europort BENZO rijwielen gebruikt?

Dit kunt u lezen o.a. in de Auto-kampioen van mei 1967 en de consumentengids van april 1967

BENZO SPORT SUPER DE LUXE
geheel compleet v.a. f 146,—

DIENSTRIJWIelen
compleet f 148,—

Deze prijzen gelden t.m. 31 dec. Benzo bestaat 60 jaar.

Vraagt gratis prijscourant.

BENZO RIJWIELFABRIEK
VLAARDINGEN

Telefoon 010 - 34 24 74, 34 42 44

navolgende wachtheesters: K. Buist, van Schildwolde naar Diever; J. G. Buitenga, van Oosterwolde naar Franeker; L. Eefting, van Oude Pekela naar Akkrum; M. Kloetstra, van Appingedam naar Hallum.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 1-6-'68: Onderstaande aspiranten van de Opleidingsschool Arnhem naar:

ressort Amsterdam:

A. J. Analbers naar Heemskerk; B. H. Benes naar Medemblik; H. Haandrikman naar Enkhuizen; R. Kamminga naar Blokker; J. de Koning naar 's-Graveland; J. Luchtmeijer naar Koog a.d. Zaan; M. H. Mol naar Wieringerwerf; H. B. Ooink naar Heemskerk; A. J. van Dam naar Diemen; W. Th. Fiévez naar Bergen-Binnen; J. H. P. van Haften naar Weesp; A. W. van Kasteren naar Ouder-Amstel; C. van Ravenhorst naar Rhenen; G. Smit en J. Steenbeek naar Vinkeveen; R. Venekamp naar Uithoorn; W. T. Gerritsen en H. G. Visser naar Amsterdam (verk.).

ressort 's-Gravenhage:

J. L. M. Bulet naar Oostburg; H. J. Th. van den Elzen naar Aardenburg; J. M. Frijters naar Rhooen; C. J. M. Hendriks naar Sas van Gent; N. J. van den Hoven naar Zierikzee; F. J. Th. Janssen naar Papendrecht; P. Kok en P. J. Moens naar Boskoop; J. van de Lagemaat naar Hillegom; H. C. Mensink en K. H. Oenema naar Waddinxveen; G. Meppelink naar Rozenburg; J. W. A. M. Rutjes naar Oude Tonge; R. L. Serné en W. H. J. van der Meer naar Rijnsburg; M. J. Vernooij en G. J. Vervoort ('44) naar Spijkenisse; K. de Weerd naar Vianen; J. W. Witteveen naar Numansdorp; K. J. J. Doove en J. C. M. Jacobs naar 's-Gravenhage (verk.gr.); J. C. van Alten naar 's-Gravenzande; H. Bartol naar Hardinxveld-Giessendam; A. M. Durieux naar Roelof Arendsveen; J. J. F. Kooij en R. A. van Raaij naar Oud-Beijerland; G. Schutte naar Leiderdorp; W. B. Wouters en P. Zuurmond naar Zoetermeer; A. C. van Wijnen naar Lekkerkerk.

ressort 's-Hertogenbosch:

F. G. Keser naar Veghel; F. G. Willems naar Waubach; M. P. Baggerman naar Breda (verk.gr.); H. H. J. Plass naar Maastricht (verk.gr.); G. T. A. M. de Wit naar Roermond (verk.gr.); G. Th. Bartraj naar Helden-Panningen; C. W. Buscop naar Made en Drimmelen; H. M. F. Hintzen naar Venray; C. A. M. v. d. Horst naar Steenberg; P. H. M. van Hout naar Best; P. E. Onckels naar Echt; B. M. G. Vermeulen naar Drunen; G. J. Vervoort naar Horn.

ressort Arnhem:

H. Albers naar Elburg; L. de Beer naar Ermelo; J. H. Foppen naar Oldebroek; J. G. J. Heuker of Hoek en J. B. Poolman naar Haaksbergen; R. B. van den Hof naar Wezep; J. van der Horst naar Nunspeet; A. C. Rehe naar Groesbeek; G. B. Sloot naar Groenlo; J. Wallinga naar Terborg; G. K. D. Wensma naar Olst; W. F. Houthuise naar Apeldoorn (verk.gr.); H. Schrap naar Almelo (verk.gr.).

ressort Groningen:

R. Hoekstra naar Lemmer; F. de Jager naar Slochteren; H. Meijer naar Coevorden; G. Schipper naar Borger; B. Timmer naar Oosterwolde; M. W. J. Wachter naar Appingedam; P. A. Klompemaker naar Heerenveen (verk.gr.); J. Wever naar Nieuwe-Pekela; L. Sijtsma naar Leeuwarden (verk.gr.).

Rijkspolitie te Water:

R. Bergman naar Tiel; B. J. Brakke naar Vlaardingen; J. Haasnoot naar Dordrecht; M. H. D. Schouten naar Terneuzen; J. Sikkema naar Amsterdam-I; J. C. Verhoef naar Amsterdam-II.

aanwijzing voor functie

RESSORT GRONINGEN

Per 1-6-'68: Adjudant C. Punter tot groepscommandant te Groningen (parketgroep).

bevorderingen

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot opperwachtheester:

Per 25-5-'68: J. Fluijt te Nieuwerkerk. Per 1-6-'68: G. Oprel te Goudriaan.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-6-'67: H. C. den Boer te Oud-Beijerland. Per 1-12-'67: Mevr. I. D. Brand- de Vlaming te 's-Gravendeel. Per 1-4-'68: J. J. de Boer te Hazerswoude.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot opperwachtheester:

Per 16-5-'68: A. H. Vaessen te Borg- haren. Per 1-6-'68: W. H. Engels te Wessem.

tot wachtheester:

Per 1-6-'68: F. G. Keser te Veghel; N. W. Willems te Waubach; H. H. J. Plass te Maastricht; G. T. A. M. de Wit te Roermond; G. Th. Bartraj te Helden; C. W. Buscop te Made en Drimmelen; H. M. F. Hintzen te Venray; C. A. M. van der Horst te Steenberg; P. H. M. van Hout te Best; P. E. Onckels te Echt; B. M. G. Vermeulen te Drunen; G. J. Vervoort te Horn.

RESSORT ARNHEM

tot wachtheester:

Per 1-6-'68: W. F. Houthuise te Apeldoorn (verk.); H. Schrap te Almelo (verk.); H. Alberts te Elburg; L. de Beer te Ermelo; J. H. Foppen te Oldebroek; J. G. J. Heuker of Hoek en J. B. Poolman te Haaksbergen; R. B. van den Hof te Wezep; J. v. d. Horst te Nunspeet; A. C. Rehe te Groesbeek; G. B. Sloot te Groenlo; J. Wallinga te Terborg; G. F. D. Wensma te Olst.

RESSORT GRONINGEN

tot adjudant:

Per 1-6-'68: C. Punter te Groningen (parketgroep).

tot opperwachtheester:

Per 6-5-'68: H. de Jong te Hardegarijp; tot wachtheester:

Per 1-6-'68: R. Hoekstra te Lemmer; F. de Jager te Siddeburen; H. Meijer te Coevorden; G. Schipper te Borger; B. Timmer te Oosterwolde; M. W. J. Wachter te Appingedam; J. Wever te Oude Pekela; L. Sijtsma te Leeuwarden (verk.gr.).

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-2-'68: G. J. van Wijhe te Schoonebeek.

in dienst getreden

RESSORT ARNHEM

Per 1-6-'68: W. B. Rogier, ovmr. te Apeldoorn.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 1-6-'68: de volgende aspiranten: M. W. Ankersmit, D. van Beelen, C. L. Bos, C. G. J. A. Donners, J. A. Elias, T. Feenstra, G. Flobbe, C. P. van Hal, W. Th. Havinga, J. T. J. Hoedemakers, S. Tj. Hoekstra, J. J. Hunting, J. W. Jonker, G. A. C. van Kan, P. Keyzer, J. Kleine, G. J. Klugt, J. Kuipers, W. H. van Langen, J. van der Lee, J. J. R. van der Linden, G. Markus, J. M. Meijer, C. Miedema, A. van Mourik, C. Nieuwenhuyzen, J. A. N. van Oosterhout, J. F. Pluim, J. H. Pragt, A. E. Riep, H. Rouw, N. J. P. Smulders, J. F. W. Spit, M. J. van Til, H. Timmerman, D. de Velde Harsenhorst, M. W. L. de Witte, J. J. Zwart, A. C. M. Zijlstra.

BUREAU WERVING UTRECHT

Per 1-6-'68: H. H. van Vonno, schrijver te Utrecht.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtheester bij de hierna te noemen districten: Per 15-6-'68: F. J. G. Peters en R. P. M. Kuipers, 's-Hertogenbosch; G. Lijster, Zwolle; J. W. Stegeman, Apeldoorn; D. van der Woude, Leeuwarden.

Per 1-7-'68: K. van den Berg en A. M. Mol te Middelburg; A. M. M. Goossens, M. A. J. Braks, H. Hooiveld en J. C. M. Jacobs, 's-Hertogenbosch; J. A. A. M. Beekmans, Eindhoven; J. W. L. Boumans en G. T. Geuns, Roermond; D. Liewerink, Apeldoorn; T. R. Weimans, Assen; A. de Vries, Heerenveen.

de dienst verlaten

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 7-5-'68: Mevr. J. van Orden-Pijker, schrijver te Alblasserdam. Per 1-6-'68: A. v. Ringelestijn, ovmr. te Goudriaan; L. M. de Jager, ovmr. te Camperland; G. J. F. Vermeer, wmr. 1e kl. te Krimpen a. d. IJssel.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-6-'68: P. M. J. M. Corvers, adjudant te Eindhoven; J. H. Rutten, adjudant te Schijndel; P. J. Nolten, adjudant te Dongen; G. L. J. J. Bekker, dir. officier 2e kl. te 's-Hertogenbosch; J. Th. J. Hoedemakers, adm. ambt. C 3 te 's-Hertogenbosch.

RESSORT ARNHEM

Per 1-6-'68: J. Hartog, adjudant te Doetinchem; J. G. Roelofs, wmr. 1e kl. te Ewijk; H. A. Dikmans, adm. ambt. C 2 te Wijhe.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-6-'68: P. Brouwer, adjudant te Groningen; H. Eggens, ovmr. te Uithuizen; T. Oldenburger, adjudant te Groningen; J. v. d. Vinne, wmr. 1e kl. te Beilen.

STAF ALGEMENE INSPECTIE

Per 1-6-'68: J. W. de Zwaan, adm. hoofdambtenaar te Driebergen.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 15-5-'68: H. G. v. d. Werf, rijksambtenaar G te Arnhem.

De navolgende aspiranten:

Per 6-7-'68: R. Hitzert te Arnhem. Per 7-7-'68: P. H. Blokhuis en A. Ekelmans te Arnhem.

Per 8-7-'68: H. Hartlief te Arnhem.

OPLEIDINGSSCHOOL HORN

Per 11-7-'68: C. Leeflang te Horn.

Per 1-7-'68: J. H. Bats te Horn.

VEILIGHEIDSDIENST KON. HUIS

Per 1-7-'68: J. Traas, ovmr. te Soestdijk.

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het
Korps Rijkspolitie onder
verantwoordelijkheid van de
door de Algemeen Inspecteur
samengestelde redactie.

9e Jaargang
No. 12 - augustus 1968
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem
Majoor mr A. J. Dek
te Heerenveen
Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen
Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen
J. M. A. Kasprovicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage
Adjutant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage
Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen
Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem
Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg
Wachtmeester 1e klasse
H. S. Freen
te 's-Gravenzande
Wachtmeester
J. M. van Leeuwen
te Bunschoten

redactiesecretariaat

Districtsbureau
Rijkspolitie te Water
Bureau-ark Waalhaven, Nijmegen
Telefoon 08800 - 3 32 44

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkuum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228
Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11
Abonnementsprijs f 10,— per jaar
bij vooruitbetaling
Losse nummers f 1,— per stuk

Bij de omslagfoto:

*Tijdens de vierdaagse vond de
wachtmeester 1e kl. I. v. Engeland
uit Echt in Groesbeek „steun”
bij het Korps Rijkspolitie.
Meer over de politie in de
Vierdaagse elders in dit nummer.*

(Foto: Owmr. J. J. H. van Aerssen)

deze maand

„Z-car patrol” in Oslo

„Sportgeräte”
uit Nieuweschans

Het Korps Rijkspolitie
weer bij de 4-daagse

Geschenken met korpsembleem

Puzzel van de maand

Twee adjudanten b.d.
werden 75 jaar

Moeder en Kind

Personalia

De constables Age Fossberg (links) en Børre Lie.

zomerse „Z-car patrol” in Oslo

TEKST EN FOTO'S:
BAS DEN OUDSTEN

In kringen van politie en justitie te Oslo is in de afgelopen maanden ongetwijfeld het miljoenen-schandaal van het Munchmuseum uitgebreid onderwerp van gesprek geweest. De conservator van het museum, dat geheel is gevuld met werken van de impressionist en graficus Edvard Munch — die de hele collectie in 1940, vier jaar voor zijn dood aan de stad Oslo vermaakte —, die conservator heeft in de afgelopen jaren voor rond tweeënhalf miljoen gulden aan schilderijen en grafisch werk verduisterd en clandestien verkocht. Volgens het onderzoek zijn er omstreeks tweehonderd werken verdwenen, onder meer naar West Duitsland en Zwitserland. Volgens de conservator kunnen het hoogstens zeventig werken zijn, maar een feit is dat hij ze in het buitenland aanbod op het officiële briefpapier van het museum en de politie is van mening dat er een internationale markt bestaat voor de handel in kunstwerken waarvan de herkomst moeilijk na te gaan is en ook niet nagegaan wordt. Deze miljoenezwandel is een kluit voor de Oslose politie, die totaal afwijkt van de dagelijkse zaken, die in de Noorse hoofdstad de aandacht vragen. En dus wordt deze veelbesproken affaire in het honderd jaar oude hoofdbureau

van politie aan de Möllergaten, dat slechts door een binnenplaats is gescheiden van het huis van bewaring, dagelijks verdrongen door de dingen van de dag: ongelukken, diefstallen, of een roofoverval op een postkantoor met nog geen achtduizend gulden aan buit, waarbij bovendien de dader nog zijn mes verloor, of de ettelijke gevallen van dronkenschap. Het zijn die dagelijkse dingen, die ook het bestaan van een politie-

man in Oslo vullen en waarmee derhalve ook uw verslaggever werd geconfronteerd vóór en tijdens een soort Z-car patrol door de Noorse hoofdstad met de constables Børre Lie en Age Fossberg in de (Volvo) patrolcar 133. In het oude politiebureau verschaffen de sergeants Odd Buer en Rolf Hansen — in de verbindingkamer — wat achtergrondinformatie over het reilen en zeilen van de politie in de „zeer hippe” Noorse hoofdstad.

In deze stad van blauwe ogen en blauwe trams aan een blauwe fjord, stad ook van minirok en onbevangen charme, leven 480.000 mensen, die samen over zo'n 130.000 motorvoertuigen beschikken. Voor hun welzijn en dat van de omstreeks tienduizend toeristen die zo in juli dagelijks in de stad verkeren, zijn rond duizend politiemensen beschikbaar, inclusief de criminele politie, de verkeerspolitie en dergelijke.

„Die toeristen geven niet veel moeilijkheden, behalve dat zij wel eens vergeten zich aan de maximumsnelheid van 80 kilometer te houden,” zegt Odd Buer, „maar de politie in Oslo zou eigenlijk over meer mensen moeten beschikken. Want er zijn ook ernstiger dingen waarop steeds gelet dient te worden dan het oversteken van voetgangers bij rood licht én

De sergeant Rolf Hansen.

verkeer, wat alleen mag als er géén verkeer is."

Voor het politietekort in Oslo is moeilijk een verklaring te vinden. De politiemensen zelf noemen hun salaris wel redelijk. Een sergeant verdient bijvoorbeeld ongeveer 2500 Kronen per maand. Alleen, als hij geen kinderen heeft betaalt hij daar ongeveer 800 Kronen belasting van, maar belasting betalen is geen last die alleen op politie schouders drukt. Adspiranten krijgen ook in Noorwegen een opleiding van een jaar en verdienen dan als constable 1700 à 1800 Kronen per maand. Zij hebben dan trouwens een langere ambtsperiode voor zich dan hun Nederlandse collega, want hoewel de Noorse politie man normaal op zestigjarige leeftijd met pensioen gaat, mag hij nog vijf jaar doorgaan. Maar Rolf Hansen is er vrijwel zeker van dat het pensioen nooit hoger kan zijn dan 70% van het salaris.

In de verbindingkamer komen de meldingen per telefoon of mobilfoon binnen met de regelmaat van de klok. De mobilfoonver-

De constables controleren of een „verdachte onder invloed”, die van niets zegt te weten niet zijn fles drank over de brugleuning heeft gegooid.

bindingen zijn uitermate modern en maken in het hoofdbureau de ruim veertig jaar oude alarmcentrale overbodig, die in de loop der jaren belangrijke diensten bewees. Daarop zijn namelijk de tientallen

grijze kastjes in diverse wijken van Oslo verbonden — waarvan elke man een sleutel heeft — en die de gelegenheid geven, om tijdens patrouilles assistentie te vragen. Ook op ander gebied is de uitrus-

Het moderne stadhuis van Oslo vlak bij de haven.

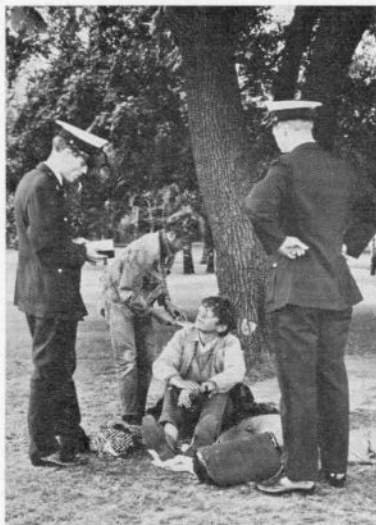
WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

ting van de politie in de Noorse hoofdstad sterk veranderd. Er zijn ongeveer honderd auto's beschikbaar waarvan er overdag steeds tien patrouilleren in de stad, plus twee wagens met elk twee speurhonden met geleiders. 's Nachts rijden er altijd acht politiewagens door Oslo. Een van die acht wagens was die avond de patrouillewagen 133, waarin wij uitrukten met de constables Börre Lie en Age Fossberg van de tweede politiedivisie.

Ook in Oslo zijn rond half zeven 's avonds weinig mensen op straat en het eerste doel van de patrouillewagen 133 is de markt voor een controle op provo's en langharigen, ook al vormen die in Oslo zeker geen moeilijk probleem zoals de dronkaards waarvoor de parken elke avond vele malen worden doorkruist. De alcoholisten komen lang niet allemaal uit de stad, maar veelal uit de dorpen. „Thuis mogen ze niet drinken van hun familie, in het dorp kan het nog een schande zijn om dronken te worden, maar in de stad kent niemand ze,” zegt Börre Lie. „Als ze een keer of wat opgepakt zijn, gaan ze voor 18 maanden uit de roulatie en de keer daarop wordt het 3 jaar werkkamp, houthakken ofzo.”

De patrouillewagen rijdt opnieuw een park binnen, met gierende banden over de gasfalteerde kronkelpaden. De constable Fossberg heeft een man gezien die met ontbloot bovenlijf in de schemering achter een paar meisjes aan rende. De man blijft staan als hij de politiewagen ziet en hij wordt aan de tand gevoeld. Hij praat nogal onzeker. De constable Lie vindt een fles bier achter een bank en giet die leeg in de struiken. De man wordt agressief als hij onze camera ziet, maar krijgt geen kans. Hij wordt in de auto gedwongen en in het hoofdbureau afgeleverd en ingeschreven. Intussen wordt hij „zachtjes” gefouilleerd, hetgeen slechts een sleutel en een Kroon oplevert, en vervolgens ingesloten. Want de Noorse politie kent op het punt van alcoholgebruik geen pardon.

Patrolcar 133 rukt opnieuw uit,

Controle op langharige Engelsen in des konings park.

van de binnenplaats tussen politie-bureau en huis van bewaring, door de poort, die door de wacht met een druk op de knop wordt geopend en gesloten. Er is gemeld dat er in het park bij het koninklijk paleis een groep langharigen verkeert en Age Fossberg zwenkt met grote snelheid het park in, waar zeker veertig langharigen snel uiteengaan bij het naderen van de politie. Enkele brutalen blijven over bij een aantal rugzakken en enige tientallen bierflesjes, die verspreid liggen op des konings gazon. De rugzakken worden doorzocht. Enkele langharigen blijken Engelsen te zijn, die opdracht krijgen de lege flessen op te ruimen en te verdwijnen, maar dat is alles.

„Zie je,” zegt Lie, „we vermoeden dat die langharigen hier ook over marihuana beschikken, maar dat moet je dan altijd nog bewijzen.” Inderdaad, en dat is voor wat betreft het alcoholgebruik of -misbruik, waar politiepatrouilles zeer attent op zijn, bepaald gemakkelijker. Bars zijn op zaterdag en zondag gesloten en derhalve is op de vrijdagavond de politie zeer actief voor wat betreft het rijden onder invloed. Er worden speciale controleposten ingesteld.

De politie-ambtenaren gaan bij die controle zeer „op de reuk af”

en bij het geringste vermoeden gaat de chauffeur mee naar het bureau, waar een verplicht bloedonderzoek wordt ingesteld dat bij een alcoholpercentage van 0,5 promille al drie weken gevangenisstraf en ontzegging uit de rijbevoegdheid voor 12 maanden tot gevolg heeft. De gevangenisstraf wordt in werkkampen doorgebracht. De preventieve werking van dit soort maatregelen is groot. Dikwijls laat men na een feestje de dames rijden of wordt een taxi gebeld. Maar, het komt volgens de overlevering voor, dat een gastheer na afloop van een feestje zijn gasten niet kwijt kan omdat de taxicentrale voortdurend in gesprek is . . .

De volgende rit van de patrolcar 133 geldt een bezoek aan de centrale registratie van autokentekens, waarvoor de bemanning van de wagen een sleutel heeft. Het moet ditmaal omdat een meneer Eilert Bunnelson z'n caravan kwijt is. En, tijdens de ritten door de havens van Oslo en door de stad buigt Börre Lie zich geregeld over de lijst met kentekens van op te sporen auto's.

Bij een Zebra in het centrum houden we een man aan met een 3/4 literfles Brennevin van 45% (prijs 32 Kronen) en met een onzekere wandel. Hij en de fles gaan mee naar het bureau, waar de fles wordt omgekeerd boven de goot-

Vier van de omstreeks honderd Volvo's van de Oslose politie.

Het wisselen van de wacht bij het koninklijk paleis te Oslo.

steen terwijl de man wordt ingeschreven en ingesloten.

„We houden hier zo'n zeventig tot tachtig man per dag aan en elke dag gaat er voor een kapitaal door diezelfde gootsteen,” zegt Lie. „Ze hebben natuurlijk een tik om dat spul op straat te gaan drinken, maar ze doen het, ze kunnen het niet laten. Zag u die meid, die net werd binnengebracht. Die is juist terug van achttien maanden zitten. 'k Heb haar vanmorgen gewaar-schuwde toen ze bij een drankwinkel stond. Maar u ziet het; hier is ze, dronken en klaar voor de volgende 18 maanden.”

Op het plein voor het politiebureau staan de jongelui met tweedehandsauto's, aan wie de meisjes zich aanbieden. De politie heeft er wel een oogje op maar kan weinig doen.

„Weet u,” zegt Rolf Hansen, „die jongens ruilen niet van auto, wel van meisjes. Autorijden beneden 18 jaar mag niet. Dat is te controleren. Sexuele omgang met

meisjes beneden 16 mag ook niet, maar wie controleert dat? Het sexuele leven in Scandinavië is zeer vrij weet u. Een man mag bijvoorbeeld ook wel met een vrouw samenzijn, maar hij mag haar niet betalen. En dat is dan ook weer een zaak die bewezen moet worden.”

De patrolcar 133 rukt opnieuw uit, nu voor een controle langs de urinoirs, die soms verzamelplaatsen zijn voor homofielen, maar deze avond niets opleveren, evenmin trouwens als de volgende ritten met de patrolcar 133, waarbij nog wat aangeschoten mannen worden opgepakt, die met fles en al naar balie en gootsteen in het bureau worden getransporteerd. De bemanning van de 133 herkent de mannen onder invloed al van verre en kent ook velen van gezicht en naam. Elke avond raapt de politie van Oslo er immers tientallen van de straat.

„'t Is vanavond bar rustig,” constateert Fossberg, als een nieuwe

kruistocht door stad en parken slechts wordt afgewisseld met de controle van een kleine auto met vier schijnwerpers en twee antennes, waarin enige jongelui veel te hard rondrosten. We rijden langs het plein voor het hoofdbureau, waar de meisjes nog steeds aanpappen met knapen met de mooiste auto's. „Vraag niet,” zegt Lie, „hoe ze die auto's onderhouden. Er komen dagelijks aangiften binnen van mensen die wielloppen, hele wielen of andere onderdelen van hun auto missen.” Maar een politieel rondje over het plein brengt geen verdachte feiten aan het licht.

Het Frognerpark met de imposante, soms wat pompeuze beeldengroepen van Vigeland is bijna uitgestorven, al liggen hier en daar nog wat mensen in de gazons, wat trouwens mag. Op de Kongens Gate of de Karl Johans Gate is het rustig. Overigens, de inwoners van Oslo zijn gewone vriendelijke mensen, die bijna nooit veel moeilijkheden veroorzaken. De politiemensen voelen het niet als een gemis dat zij slechts zijn uitgerust met de „black Jack”. Alleen 's nachts hebben zij een pistool in de patrouillewagen. „Maar daar doen we eigenlijk niets mee, want we moeten zo nodig eerst per radio de chef vragen of we het pistool mogen gebruiken en dan hoeft het meestal niet meer,” zegt Lie, die even later met zijn collega bewijst dat zij het samen in elk geval wel klaren met de beschonkenen, die zij streng aanpakken. Dat gebeurt overal in Noorwegen. Volgens de overlevering gaat alleen de chauffeur van de officiële lijkwagen in Flekkefjord altijd vrijuit. Hij mist al jaren zijn rijbewijs wegens dronkenschap en is ook geregeld dronken, maar rijdt nog altijd de lijkwagen. Niemand zegt daar iets van want Flekkefjord is maar klein en niemand anders wil de lijkwagen rijden . . . We hebben Fossberg en Lie niet gevraagd of dit verhaal waar is, want daar is het een te mooi verhaal voor en de illusie van een zomeravondpatrouille door Oslo, dat er eigenlijk niets aan de hand is, die verstoort je niet als outsider. □

„sportgeräte” uit illegale wapenhandel te Nieuweschans

DOOR DE ADJUDANT J. KLEPPERS TE WINSCHOTEN

Eind juli werd de opperwachtmeester-districtsrechercheur A. J. Blomberg te Winschoten door een ambtenaar van de Duitse douanerecherche telefonisch uitgenodigd naar de grens, doorlaatpost Nieuweschans-Bunderneuland te komen voor bespreking van „eine sehr interessante Sache”. Uiteraard zeer benieuwd wat „diese Sache” zou kunnen zijn, begaf Blomberg zich zo spoedig mogelijk naar Nieuweschans en trof daar twee ambtenaren van de Zollfahndungsstelle Hannover, Zweigstelle Oldenburg. Zij deelden mee van de Zollfahndungsstelle Stuttgart bericht te hebben ontvangen, dat bij een man wonende te Weingarten (dl.), een grote hoeveelheid vuurwapenen en munitie was aangetroffen, waarover hij verklaarde die in 1967 onder meer van een zekere A. B. te Bunde (dl.), postbus 6 te hebben ontvangen. In Bunde echter was de naam B. niet bekend. Van de zijde van het postkantoor aldaar werd medegedeeld, dat deze B. een postbus had gehuurd, Nederlander zou zijn en telefonisch bereikbaar was op het kantoor van het expeditiebedrijf Maas, bij de grensovergang te Nieuweschans.

Het vaststellen van de identiteit van B. was toen niet moeilijk meer.

B. (26 jaar oud) was inderdaad tot 1 juni 1968 werkzaam geweest op het kantoor van de firma Maas. Tevens bleek dat hij in de tijd, dat hij voor de firma Maas werkte, uit hoofde van zijn beroep ettelijke keren per dag de grensovergang passeerde. Ook na zijn ontslag bij die firma ging hij nog vrij regelmatig met zijn personenauto naar Duitsland. Tijdens het verdere onderhoud, waarbij ook de opperwachtmeester W. A. Tuuk, postcommandant te Nieuweschans werd betrokken, werd afgesproken dat de verdachte B. in Duitsland aangehouden diende te worden zodra hij de grensovergang zou passeren; hiervoor zou een daartoe strekkend verzoek aan de Duitse grensposten worden gedaan. Zulks onder meer omdat aangenomen mocht worden, dat de wapenhandel zich voornamelijk in Duitsland had afgespeeld en hij eventueel bij het verhoor door de Duitse douanerecherche gegevens zou kunnen verstrekken, waarop dadelijk handelen noodzakelijk was. Tegelijkertijd, althans kort na zijn aanhou-

ding, zouden Blomberg en Tuuk in de woning van verdachte onderzoek doen naar het eventueel voorhanden zijn van vuurwapenen en de eventuele aanwezigheid van correspondentie over zijn wapenhandel.

Op dezelfde dag te omstreeks 17.45 uur werd B. bij de grensovergang Nieuweschans-Bunderneuland op Duits gebied aangehouden. Terstond na de aanhouding van verdachte werd een onderzoek in zijn woning te Nieuweschans ingesteld. Eén van de slaapkamers bleek afgesloten te zijn. De echtgenote van verdachte vertelde, dat deze kamer bij haar man in gebruik was als „gereedschapskamer”. De sleutel zou in het bezit van verdachte zijn. Met de sleutel van een andere deur kon deze slaapkamer echter worden geopend. Op de vloer van die kamer lag een grote hoeveelheid onderdelen van vuurwapenen. Er werd zelfs een kennelijk nog niet geopende kist aangetroffen, die een hoeveelheid vuurwapen-onderdelen bleek te bevatten. Voorts werd in deze kamer gereedschap gevonden, alsmede een pistool, kal. 6,35 mm kennelijk van Tsjechische makelij,

waarvan de ingebrachte houder zes scherpe patronen bevatte. Verder lag in de nabijheid daarvan een FN-pistool, kal. 9 mm. Bovendien stond in de schuur van de woning nog een grote kist met een grote hoeveelheid geweerkolven. Al deze zaken gaven de indruk onderdelen te zijn van automatische vuurwapenen (machinegeweren c.q. machinepistolen) en waren voor verreweg het grootste deel nieuw, hetgeen door de meester-geweermaker, de adjudant H. Pastoor, werd bevestigd.

In de voorkamer van de woning werden in een kast en in een lade van een ladenkast een grote hoeveelheid correspondentie en een aantal boekwerken en bladen gevonden, alle in Duits en Engels gesteld en direct of indirect betrekking hebbend op de vervaardiging en handel in vuurwapenen c.q. onderdelen daarvan.

Bij het verhoor van de verdachte bleek, dat hij reeds in zijn militaire diensttijd — in de jaren '61 en '62 — veel belangstelling voor wapens had. Hij had toen eens een wapen gekocht in Trier en dit verhandeld, voor welk feit hij destijds door de Krijgsraad werd veroordeeld. Vóór zijn verhuizing van Winschoten naar Nieuweschans in april 1967 was hij in het bezit van 5 pistolen en 1 karabijn. Deze wapens had hij — vóór zijn verhuizing — in Duitsland verkocht nadat hij deze had geadverteerd in een Duits jagersblad. Naar aanleiding van de in dat blad geplaatste advertentie, kreeg hij vanuit Duitsland veel aanvragen om wapens en onderdelen daarvan.

Aangezien verdachte in verband met zijn verhuizing veel schulden had gemaakt en er graag wat wilde bijverdienen, kwam hij — gezien de grote vraag — op het idee een illegale wapenhandel te beginnen. Hij bestelde o.a. onderdelen in

De opperwachtmeester A. J. Blomberg temidden van de voorraad wapenonderdelen, die in de woning van verdachte B. werd aangetroffen.

(foto: Winschoter Courant)

Amerika en kocht ze ook van particulieren in Duitsland. Aan de hand van de boekwerken die hij daarover bezat, maakte hij complete vuurwapens. Ten behoeve van zijn klanten maakte hij zelf foto's van de karabijnen en machinepistolen die door hem geleverd konden worden. Zelfs had hij gestencilde prijslijsten samengesteld. Op de vrachtbrieven betreffende verzonden vuurwapenen of onderdelen daarvan stelde hij de benaming „Sportgeräte”, omdat hij uiteraard moeilijk de juiste inhoud van het pakket kon vermelden. De zendingen onderdelen uit Amerika ontving hij steeds op zijn adres, postbus 6 te Bunde (D.). De onderdelen werden via de grensovergang te Nieuweschans naar Nederland gesmokkeld en in zijn woning opgeslagen.

Hij was tot 1 juni 1968 als kantoorbediende werkzaam bij het expeditiebedrijf Frans Maas N.V., welke N.V. ten behoeve van de internationale expeditie kantoren had aan de grensovergang Nieuweschans - Bunderneuland, zowel op Nederlands als Duits grensgebied. Verdachte had uiteraard veel bemoeienissen met het kantoor aan de andere zijde van de grens, als gevolg waarvan hij per dag ettelijke keren uit hoofde van zijn beroep de grens passeerde. Begrijpelijkwijze werd hij daarbij niet door de Nederlandse of Duitse grensposten gecontroleerd en zo wist hij van dit hem geschonken vertrouwen misbruik te maken ten behoeve van zijn illegale wapenhandel, waaraan door een goede samenwerking met de Duitse douane een eind kon worden gemaakt.

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premiën betalen?
Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de
Verzekering Maatschappijen **ONS BELANG** te Amersfoort

rijkspolitie voetbalde voor gehandicapten

lofwaardig initiatief van
wachtmeester 1e kl. te Middelharnis

DOOR DE WACHTMEESTER 1e KL. M. VAN DEVENTER TE LEIDEN

Te Middelharnis is sinds ongeveer een jaar het tehuis „Sjaloom” gevestigd voor lichamelijk en geestelijk gehandicapten. Deze mensen moeten zeer veel missen.

Daarvan was ook de wachtmeester 1e klasse H. Bisschop — behorende tot de groep Middelharnis — sterk doordrongen, toen hij na een gesprek met de directrice van dit gezinsvervangend tehuis, besloot op de een of andere manier geld bijeen te krijgen om door aankoop van ontspanningsmateriaal te trachten deze mensen iets te geven, waar zij ook werkelijk iets aan hebben. Het was alom bekend, dat men graag een televisie zou kopen, doch de middelen daartoe ontbraken. Als deze mensen een keer „Barend de Beer” op de t.v. zagen, praatten zij daar dagen later nog over.

Enfin, de wachtmeester Bisschop is aan het denken en organiseren geslagen en het is hem bijzonder goed gelukt om iets spectaculairs op „de been” te brengen. Hij organiseerde een voetbalwedstrijd waarvan de baten ten goede kwamen aan „Sjaloom”, tussen een rijkspolitieteam van spelers uit

Zuid-Holland en het eerste elftal van de v.v. „Flakkee”, een 3e klasser van de zondagsafdeling. Wachtmeester Bisschop had enorm veel medewerking van de middenstand en burgers van Middelharnis. Er moesten namelijk stencils

worden gedrukt en rondgebracht, de gemeente stelde het voetbalveld gratis ter beschikking, terwijl Bisschop voor enkele vuurpijlen zorgde. De aftrap werd namelijk gedaan door niemand minder dan Coen Moulijn, terwijl de leiding in handen was van de alom bekende scheidsrechter Piet Roomer. Het is een prachtavond geworden voor de organisator, want vele bezoekers bevolkten het voetbalveld. Zij zagen een zeer aantrekkelijke wedstrijd, die door het rijkspolitie-elftal met 3-1 werd gewonnen.

De uitslag was natuurlijk strelend voor de rijkspolitie, doch het plezierigste was de opbrengst van deze avond. De wachtmeester Bisschop had zich tot doel gesteld f 1000,— bijeen te krijgen, doch de ruim f 1200,—, die hij na afloop ter hand kon stellen aan de directrice van „Sjaloom”, overtrof ook zijn verwachtingen. Na afloop werden de spelers en andere bij dit evenement betrokken figuren uitgenodigd een „verfrissing” te gebruiken in het tehuis. De directrice sprak hier een dankwoord tot allen, maar speciaal tot de wachtmeester Bisschop.

Met dit bijzonder geslaagde evenement leefde geheel Middelharnis mee, wat ook de verhouding politie-publiek ten goede kwam.

□

De uitreiking van de beker door burgemeester P. W. Hordijk aan de aanvoerder van het politie-elftal. In het midden de wachtmeester 1e kl. H. Bisschop.

de overste Jhr de Beaufort districtscommandant Utrecht

Met ingang van 1 augustus 1968 is de overste Jhr B. W. F. de Beaufort aangewezen als districtscommandant Utrecht.

Geboren op 10 april 1919 te

Amsterdam, was hij na het behalen van zijn H.B.S.-diploma ingedeeld bij het Wapen der Cavalerie, maakte als zodanig de mobilisatie en de oorlogsdagen mee en volgde tot de opheffing medio 1942 de z.g. „cadetten-opleiding” aan het depot der Koninklijke Marechaussee. Aansluitend daarop was hij werkzaam bij de gemeentepolitie Amsterdam. Direct nadat hij een opleidingscursus voor het inspecteursdiploma had volbracht, werd hij om politieke redenen ontslagen. Na enige tijd illegaal werk te hebben verricht in Nederland was hij genoodzaakt zich als Engelandvaarder aan het leven onder Duitse bezetting te onttrekken. Na aankomst in Engeland werd hij tewerkgesteld bij de zgn. politiebuitendienst van het Nederlandse Ministerie van Justitie. Voor de invasie werd hij ingedeeld bij de 51ste Schotse Divisie en nam deel aan de bevrijding van Normandië, België en Zuid-Nederland. Overgegaan naar de 52ste Schotse Divisie vocht hij in de strijd tegen het roemruchte Ardennenoffensief en maakte de bevrijding van Duitsland mee.

In 1945 en 1946 was hij werkzaam bij de inlichtingendienst van de Koninklijke Marine. Op 15 juli 1946 werd hij aangesteld als Officier der rijkspolitie 2e klasse en ingedeeld bij de Staf van de toenmalige Gewestcommandant Amsterdam in welke functie hij op 1 april 1947 werd bevorderd tot Officier 1e klasse. Op 1 januari 1950 werd hij als Officier toegevoegd ingedeeld bij de Staf van het district Utrecht. In 1952 werd hij op

1 april ingedeeld bij de Algemene Inspectie van het Korps en belast met speciale opdracht t.a.v. het toezicht op de naleving van de Luchtvaartwet. In het kader hiervan bereidde hij de oprichting voor van de Dienst Luchtvaart van het Korps, welke op 1 maart 1953 plaats had onder gelijktijdige benoeming van de kapitein De Beaufort tot commandant van die dienst. Zijn bevordering tot dirigerend officier 3e klasse volgde op 1 januari 1955.

Van 1955 af was Jhr De Beaufort

vele jaren belast met het commando over het bereden ere-escorte van het Korps dat optreedt bij de plechtige opening en sluiting van de Staten-Generaal en bij de Staatsbezoeken van buitenlandse staatshoofden. Ook had hij een belangrijke rol in de voorbereiding van de vaste detachementen veldpolitie en fungeert hij als adviseur m.b.t. deze onderdelen. Van eind 1960 tot juli 1964 had hij het technisch toezicht op de bereden groepen, de speurhondgeleiders en de speurhondenschool.

Op 1 januari 1963 werd hij bevorderd tot dirigerend officier 2e klasse. Van 1 juli 1964 tot 1 augustus 1968 was de overste Jhr De Beaufort commandant van het district Apeldoorn.

de luitenant Dekker naar district Dordrecht

Bij de staf van het district Dordrecht werd ingedeeld de aspirant-officier E. M. Dekker, zulks met ingang van 1 augustus 1968.

Hij werd geboren te Diever (Dr.)

waar hij de openbare mulo-school bezocht. Te Steenwijk behaalde hij aan het Jan Hendrik Trompmeester Lyceum in 1964 het diploma H.B.S.-A.

Hij studeerde aan de Nederlandse Politie Academie en werd vervolgens op 1 augustus 1967 benoemd tot aspirant-officier. Hij maakte daarna verschillende stages.

de luitenant Schmidt naar staf commandant rijkspolitie te water

Per 1 augustus 1968 is de aspirant-officier B. Schmidt ingedeeld bij de staf van de commandant van de rijkspolitie te water te Amsterdam.

De luitenant Schmidt werd op 10 april 1941 te Rotterdam geboren. Na verhuizing naar Groningen behaalde hij het mulo-diploma aldaar, bezocht de Eerste Christe-

lijke H.B.S. en verwierf het diploma H.B.S.-B in 1961. Zijn militaire dienstplicht vervulde hij bij de Koninklijke Marine en voer ongeveer 18 maanden als navigatie-officier op een kust-mijnenveger. Hij bezocht vervolgens de Nederlandse Politie Academie en bekroonde deze studie met succes in 1967. In zijn H.B.S.-tijd reeds behaalde de luitenant Schmidt het zweefvliegbrevet B. Op 1 augustus 1967 werd hij benoemd tot aspirant-officier en doorliep vervolgens diverse stages.

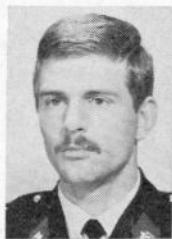
de luitenant Kleppers naar district Maastricht

Met ingang van 1 augustus '68 is de aspirant-officier J. J. Kleppers ingedeeld bij de staf van het district Maastricht. Hij werd op 18 juni 1946 geboren te Stadskanaal, gemeente Onstwedde. In 1964 slaagde hij voor het diploma H.B.S.-B te Winschoten. Hij studeerde aan de Nederlandse Politie Academie en werd op 1 augustus 1967 benoemd tot aspirant-officier. Hij werd vervolgens voor een stage bij verschillende politieonderdelen gedetacheerd. De luitenant Kleppers is de zoon van de districtsadjutant J. Kleppers te Winschoten.

de luitenant Zee naar district Dordrecht

Met ingang van 8 juli '68 werd de officier 2e klasse A. Zee ingedeeld bij de staf van het district Dordrecht en toegevoegd aan de commandant van dat district. Geboren op 12 februari 1939 te Opmeer (N.H.) bezocht hij het Westfries Lyceum te Hoorn, ging daarna vervroegd in militaire dienst en ving op 5 september 1959 zijn politieke opleiding aan op het voormalig rijksinstituut tot opleiding van hogere politie ambtenaren te Hilversum. Na succesvolle beëindiging hiervan werd hij op 1 augustus 1962 benoemd tot adjunct-inspecteur van gemeentepolitie te Rotterdam. Twee jaar later werd hij bevorderd tot inspecteur. Hij deed dienst als verkeers- c.q. sectie-inspecteur aan de afdelingbureaus Bergsingel en Oostervantstraat, was souschef bureau bijzondere wetten en postcommandant aan het bureau Nasaukade.

De luitenant Zee heeft een grote belangstelling voor sport. Hij is een zeer enthousiast ruiter en was als reserve ruiter geplaatst bij het bureau bereden brigade. Hij was vice-voorzitter van de Rotterdamse Politie Sportvereniging „Hermandad“. Driemaal heeft hij deelgenomen aan de vierdaagse afstandsmarsen te Nijmegen en behaalde reeds achtmaal het vaardigheidsdiploma van de Nederlandse Sport Federatie.

de luitenant Bordewijk naar district Amsterdam

De aspirant-officier R. Bordewijk is met ingang van 1 augustus 1968 ingedeeld bij de staf van het district Amsterdam. De luitenant Bordewijk werd geboren te Rijswijk (Z.H.) op 24 juni 1943. Vanwege het feit dat zijn vader officier der Koninklijke Landmacht was vertoefde hij achtereenvolgens op West-Java, 's-Gravenhage, Haarlem en Ermelo. Na het behalen van zijn H.B.S.-diploma te Harderwijk, studeerde hij aan de Nederlandse Politie Academie, werd op 1 augustus 1967 benoemd tot aspirant-officier en volgde verschillende stages.

adjutant J. Seinen groepscommandant Ruinerwold

Met ingang van 20 juli 1968 is de adjutant J. Seinen aangewezen als groepscommandant te Ruinerwold. Hij werd op 9 maart '18 te Den Ham geboren en trad op 12 april 1939 in dienst bij het Korps Politie-

troepen, waarna hij in de bezettingstijd overging naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Almelo (verkeersgr.). Op 30 juni 1958 werd hij verplaatst naar de verkeersgroep Zwolle, waar hij met ingang van 11 november 1967 werd aangesteld als plaatsvervangend - groepscommandant. Hij werd op 1 juni 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 20 juli 1968 tot adjudant. Hem werd ter gelegenheid van de verjaardag van H.M. de Koningin op 30 april 1965 de eremedaille verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau, in zilver, toegekend.

adjutant N. V. Eekman groepscommandant Tholen

Met ingang van 1 september '68 is de adjutant N. V. Eekman aangewezen als groepscommandant te Tholen. Hij werd op 26 februari 1915 geboren te Rotterdam en trad op 3 oktober 1936 in dienst bij het Korps Politietroepen. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) doch werd van juni 1944 tot mei 1945 door de bezettende macht geïnterneerd in Duitsland. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Hulst. Op 15 januari 1948 werd hij verplaatst naar Kapellebrug, op 22 oktober 1949 naar de toenmalige verkeerspost Terneuzen en op 1 januari 1954 naar de verkeersgroep Middelburg, waar hij op 11 april 1958 plaatsvervangend - groepscommandant werd. Op 1 april 1961 werd hij aangewezen als groepscommandant Hulst. Hij werd op 1 januari 1954 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 april 1961 tot adjudant.

Adjutant W. A. Toret
districtsadjutant Alkmaar

Met ingang van 1 augustus '68 is de adjutant W. A. Toret aangewezen als districts-adjutant te Alkmaar. Hij werd op 12 mei 1916 geboren te Rotterdam en trad op 19 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Midlaren. Op 1 februari 1948 werd hij verplaatst naar Zuidlaren, op 1 mei 1949 naar 2e Exloërmond en op 7 augustus 1950 werd hij postcommandant te Exloo. Op 1 juni 1961 werd hij plaatsvervangend - groepscommandant tevens rayoncommandant te Geldermalsen en op 16 december 1965 werd hij aangewezen als groepscommandant te Hoogwoud. Hij werd op 1 februari 1957 bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 december 1965 tot adjutant.

Adjutant A. van Heest
groepscommandant Goedereede
(te Ouddorp)

Met ingang van 1 juli 1968 is de adjutant A. van Heest aangewezen als groepscommandant Goedereede te Ouddorp. Hij werd op 29 oktober 1910 te Aren geboren en trad op 6 mei 1940 als agent van politie in dienst van de gemeente Rijswijk. Op 12 september 1940 werd hij benoemd tot gemeenteveldwachter te Barendrecht en vanaf 1 maart 1943 tot 1 januari 1946 deed hij dienst bij de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie

ter standplaats Barendrecht. Op 1 april 1958 werd hij postcommandant te Nieuwerkerk a/d IJssel en op 16 oktober 1965 plaatsvervangend - groepscommandant, tevens rayoncommandant te Ouddorp. Hij werd op 1 januari 1957 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 juli 1968 tot adjutant.

Adjutant J. C. van Hoogmoed
groepscommandant Huissen

Met ingang van 1 juli 1968 is de adjutant J. C. van Hoogmoed aangewezen als groepscommandant te Huissen. Hij werd op 22 juni 1916 te Steggerda geboren en trad op 8 juni 1939 in dienst bij het Korps Politietroepen. Op 12 augustus 1940 ging hij naar de Marechaussee en op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Willemstad. Op 1 augustus 1947 werd hij verplaatst naar Ossendrecht, op 27 mei 1953 in de functie van postcommandant naar Doornenburg, op 1 november 1955 in gelijke functie naar Alverna en vervolgens op 1 december 1962 naar Malden. Op 17 november 1964 werd hij plaatsvervangend-groepscommandant, tevens rayoncommandant te Groesbeek. Hij werd op 1 juli 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 juli 1968 tot adjutant.

Adjutant G. Krijnsen
groepscommandant Middelharnis

Met ingang van 1 juli 1968 is de adjutant G. Krijnsen aangewezen als groepscommandant te Middelharnis. Hij werd op 16 juni 1917 te Waalre geboren en trad op 1 augustus 1940 in dienst bij het Korps Rijksveld-

wacht. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Barendrecht. Op 1 april 1958 werd hij in de functie van postcommandant verplaatst naar Rilland Bath en op 1 april 1964 werd hij plaatsvervangend-groepscommandant tevens rayoncommandant te Kapelle. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 juli 1968 tot adjutant.

Adjutant W. Sannes
groepscommandant Diemen

Met ingang van 1 juli 1968 is de adjutant W. Sannes aangewezen als groepscommandant te Diemen. Hij werd op 1 maart 1919 te Sneek geboren en trad op 15 juni 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Nieuwe Schans. Op 1 mei 1949 werd hij verplaatst naar Appingedam, op 8 juni 1953 naar Emmeloord en werd op 1 oktober 1954 postcommandant te Kloosterdijk en op 30 juni 1958 te Westerhaar. Hij werd op 1 september 1963 aangewezen als plaatsvervangend - groepscommandant, tevens rayoncommandant te Hillegom. Op 1 juli 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 juli 1968 tot adjutant.

Adjutant L. Wildschut
groepscommandant Buren

Met ingang van 20 juli 1968 is de adjutant L. Wildschut aangewezen als groepscommandant te Buren. Hij werd op 15 september 1916 te 's-Hertogenbosch geboren en trad op 11 ok-

tober 1938 in dienst bij het Korps Politietroepen. Op 1 augustus 1940 ging hij over naar het Korps Rijksveldwacht en was in de bezettingstijd ingedeeld bij de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Geldermalsen. Op 16 november 1946 werd hij verplaatst naar Waddenoyen, op 15 februari 1955 naar Terborg en op 15 december 1956 naar Zaltbommel, waar hij op 1 november 1958 werd aangewezen als postcommandant. Op 1 januari 1964 werd hij plaatsvervangend - groepscommandant, tevens rayoncommandant te Buren. Op 1 november 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 20 juli 1968 tot adjudant.

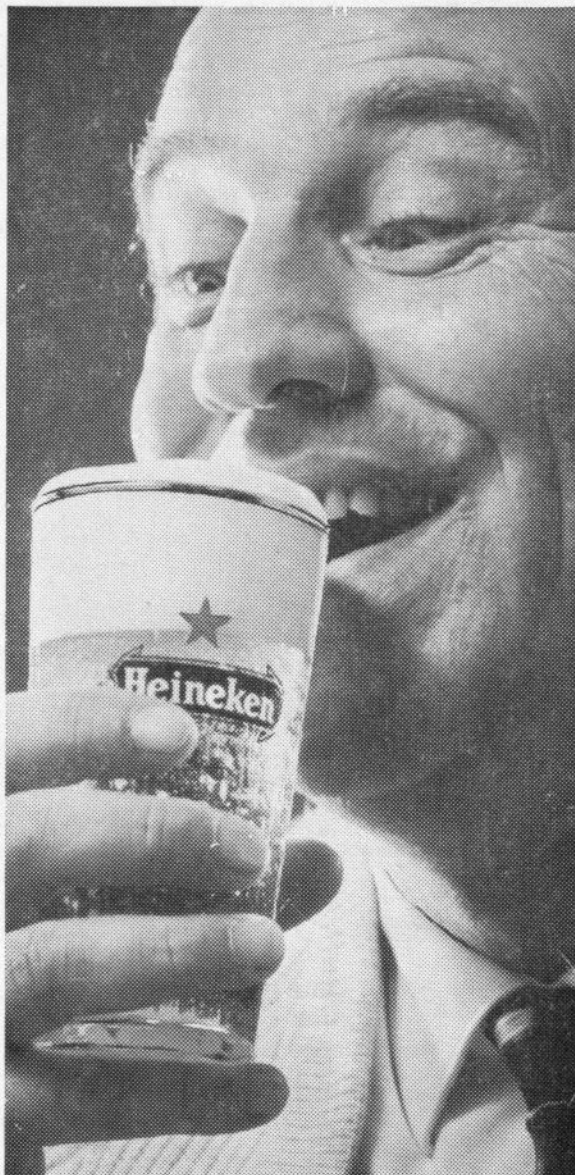
Ter gelegenheid van de verjaardag van H.M. de Koningin werd hem op 30 april 1965 de eremedaille verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau in zilver toegekend.

**Adjudant Chr. van Petersen
groepscommandant Langedijk**

Met ingang van 20 juli '68 is de adjudant Chr. van Petersen aangewezen als groepscommandant te Langedijk. Hij werd op 3 juni 1917 te Utrecht ge-

boren en trad op 16 juli 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Doetinchem. Op 1 augustus 1947 werd hij verplaatst naar Zelhem, op 1 april 1948 naar Terborg, op 1 augustus 1952 naar Hengelo (Gld.), waar hij op 1 augustus 1955 werd aangewezen als postcommandant en op 1 januari 1960 als plaatsvervangend-groepscommandant, tevens rayoncommandant. Op 1 april 1960 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 20 juli 1968 tot adjudant.

**„Ook zo'n pilsje?“ Natuurlijk!...
'n schoon glas... even omspoelen...
'n goed gekoeld flesje... glas en fles schuin...
en inschenken maar.
Dat is heerlijk, helder Heineken!**

Gezellige mensen drinken Heineken

het korps rijkspolitie weer bij de vierdaagse

TEKST EN FOTO'S: OWMR.
J. J. H. VAN AERSSSEN
TE NIJMEGEN

Na een afwezigheid van enkele jaren was het Korps Rijkspolitie dit jaar weer „officieel” vertegenwoordigd bij de 52e Nijmeegse internationale vierdaagse. Officieel, dat wil zeggen, met detachementen en de Kapel op de dag van de glorieuze intocht. In de dagbladen heeft men uitvoerig kunnen lezen wat het grootste wandelfestijn ter wereld feitelijk betekent. Ook via de beeldbuis heeft men er kennis van kunnen nemen. Wat de Tour de France voor Frankrijk is, is ongetwijfeld de Nijmeegse vierdaagse voor Nederland. Dat voelen de deelnemers aan de vierdaagse kennelijk ook zo aan, want zongen zij niet met vooruitziende blik „Jan Janssen wint de Tour” en „Wat doen we met Van Sprin- gel?”

Het deelnemersrecord werd dit jaar weer eens gebroken: „Zes- tienduizend”, zeiden verleden jaar de organisatoren, „is de absolute grens. Als er meer komen, lopen ze elkaar ondersteboven”. Welnu, het waren er op de kop af geteld 16.667, die op 19 juli in de vroege ochtenduren aan het avontuur begonnen. Ze hebben elkaar (nog) niet ondersteboven gelopen, maar druk was het wel. En onder die 16.667 waren drie detachementen en enkele individuele lopers van het Korps Rijkspolitie. De ressorts Amsterdam, Groningen en Arn-

dit waren de
rijkspolitie-ambtenaren
die de 4-daagse
volbrachten

Detachement Arnhem-Groningen-Amsterdam:

Th. v. Dolderen, kapitein	7e maal
W. A. G. Neijenhuis, wachtmeester	1e maal
W. R. P. Jansen, wachtmeester	1e maal
A. Faber, wachtmeester	1e maal
D. J. Hartemink, parketwachter	1e maal
A. de Vries, wachtmeester	1e maal
K. Buist, wachtmeester	1e maal
G. L. Olinga, wachtmeester	1e maal
H. W. Botter, wachtmeester 1e kl.	7e maal
C. R. F. Deken, parketwachter	1e maal
J. B. A. M. de Sain, wachtmeester 1e kl.	12e maal
H. A. P. v. Sambeek, wachtmeester	1e maal
H. A. Hilhorst, wachtmeester	1e maal
W. B. J. Heemskerck, wachtmeester	2e maal
Verzorgers: E. J. Ketel, wachtmeester 1e kl., W. W. Piepers, rijksambtenaar; D. N. W. Tits, opperwachtmeester; D. M. J. v. Rijn, wachtmeester 1e kl.	

Detachement Den Haag:

W. v. Atten, wachtmeester 1e kl.	15e maal
C. J. Barelds, wachtmeester	1e maal
A. J. Beijleveld, wachtmeester	2e maal
H. J. A. Evenboer, wachtmeester 1e kl.	1e maal
W. A. Findhammer, wachtmeester	1e maal
A. Kalsbeek, wachtmeester	1e maal
C. M. A. A. Kouwenhoven, wachtmeester	1e maal
P. Kraaijeveld, wachtmeester	1e maal
M. C. Oosthoek, wachtmeester	2e maal
W. J. M. Pieters, wachtmeester 1e kl.	1e maal
E. R. Smits, wachtmeester 1e kl.	1e maal
A. G. Vervoorn, wachtmeester	1e maal
L. J. Vlucht, wachtmeester	1e maal
E. de Vlies, wachtmeester	1e maal
J. G. A. v. Zijl, wachtmeester 1e kl.	3e maal
Verzorgers: M. Oudemans, adjudant; M. Groen, opperwachtmeester; A. S. van der Oost, wachtmeester 1e kl.	

Detachement Den Bosch:

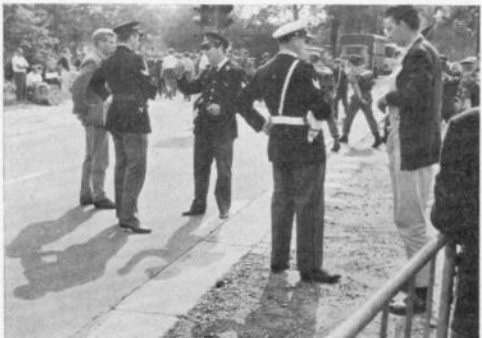
Th. J. Reckman, wachtmeester 1e kl.	19e maal
J. M. G. Gunsing, wachtmeester	1e maal
P. v. Engeland, wachtmeester	1e maal
J. F. M. Klomp, wachtmeester	4e maal
H. Th. Gaal, wachtmeester 1e kl.	6e maal
P. Th. G. M. Pouwels, wachtmeester	1e maal
W. Spa, wachtmeester	1e maal
H. Smink, wachtmeester	1e maal
J. Hiemstra, wachtmeester	1e maal
A. G. M. Sets, wachtmeester	1e maal
A. L. Schevers, wachtmeester	1e maal
H. P. M. Overmeen, wachtmeester	2e maal
J. H. Foppen, wachtmeester	1e maal
M. W. J. Briennesse, wachtmeester	1e maal
Verzorgers: L. J. A. Creusen, wachtmeester 1e kl.; H. Bos, wachtmeester 1e kl.; A. Arts, parketwachter - chauffeur	

Individuele:

H. R. Rinsma, opperwachtmeester; H. A. Bergsma, schrijver (reservist); K. Weiland, wachtmeester 1e kl.; J. Spa, wachtmeester 1e kl.; W. Heyting, wachtmeester 1e kl.; H. A. Zuidam, opperwachtmeester.

In Wychen geeft wmr. 1e kl. A. Waals (gr. Lienden) uitkomst aan een militaire verzorger.

De wmsrs. 1e kl. W. Lamers (verk.gr. Roermond) en P. Hanegraaf (Grubbenvorst) en de wmr. B. Peters (Genep) zorgden bij de Plasmolen voor een veilige doortocht van de wandelaars.

Ook „te paard” rijkspolitie op de „via triumfal”.

ORDEBEWAKING

Wmr. 1e kl. L. C. J. Kraakman (SBV), vorig jaar mede belast met de „bewaking” van Prins Claus, moest door een klein lichamelijk defect van zijn 13e vierdaagse afzien en zag nu met enige weemoed zijn makers voorbijtrekken.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

In Groesbeek hadden Nijmeegs burgemeester mr Th. M. J. de Graaf en de districtscommandant Nijmegen, majoor P. J. Plattel een genoegelijk ondersje.

BELANGSTELLING

VERZORGING

Rust in Groesbeek.

Opperwachtmeester Tits in Groesbeek bij de verzorging van het detachement Arnhem-Groningen-Amsterdam.

Verzorging Den Haag.

nijmeegse vierdaagse

Het detachement Arnhem-Groningen-Amsterdam onderweg.

Het detachement Den Haag onderweg.

Het detachement Den Bosch onderweg.

Drie „individuelen" bij Wychen.

Zwitserse Kanton-politie onderweg.

INTOCHT

De glorieuze intocht.

Belgische Rijkswacht.

Rijkspolitie.

Luxemburg.

Zwitserse Kanton-politie.

Engelse „Bobby's".

De Londense „women-police".

SLOTFEEST

I.P.A.-voorzitter Th. Leenders demonstreert hier duidelijk de „verbroedering" op het jaarlijkse grote slotfeest van de politie-deelnemers, genodigden en belangstellenden in het Goffert-paviljoen.

(foto: wmr. 1e kl. A. F. Kievits)

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG
1968

hem waren in één detachement samengevoegd, onder leiding van kapitein Th. van Dolderen. Den Haag liep onder leiding van sportveteraan, wachmeester 1e klasse W. van Atten en Den Bosch onder leiding van wachmeester 1e klasse Th. J. Reckman.

„Vier dagen lang, al op de blaren.” Jawel, ook die waren er weer. Meer nog dan deelnemers en ook bij de „meelopers” van de rijkspolitie. Er waren er die „heel wat moesten afzien” om op de slotdag de hulde en het applaus van de ruim tweehonderdduizend toeschouwers langs de „Via Triomfalis” in ontvangst te kunnen nemen. En toch is dat — die geweldige binnenkomst — hoe stimulerend die op zichzelf ook moge werken, niet het grootste genot van de deelname aan de vierdaagse. Evenmin de beloning in de vorm van het vierdaagsekruis, hoe verdiend op zichzelf ook. Nee, de grootste vreugde en voldoening schenken de deelnemers ongetwijfeld de geweldige onderlinge vriendschap en saamhorigheid in het wandelleger. Om dit te kunnen proeven, moet men de parcoursen opgaan. Deze algehele verbroedering (een groot woord, maar juist), ook internationaal en zonder onderscheid in rang of stand, is een hele voetzool blaren en wat spierpijn meer dan waard. Om dit ten volle te kunnen onder-

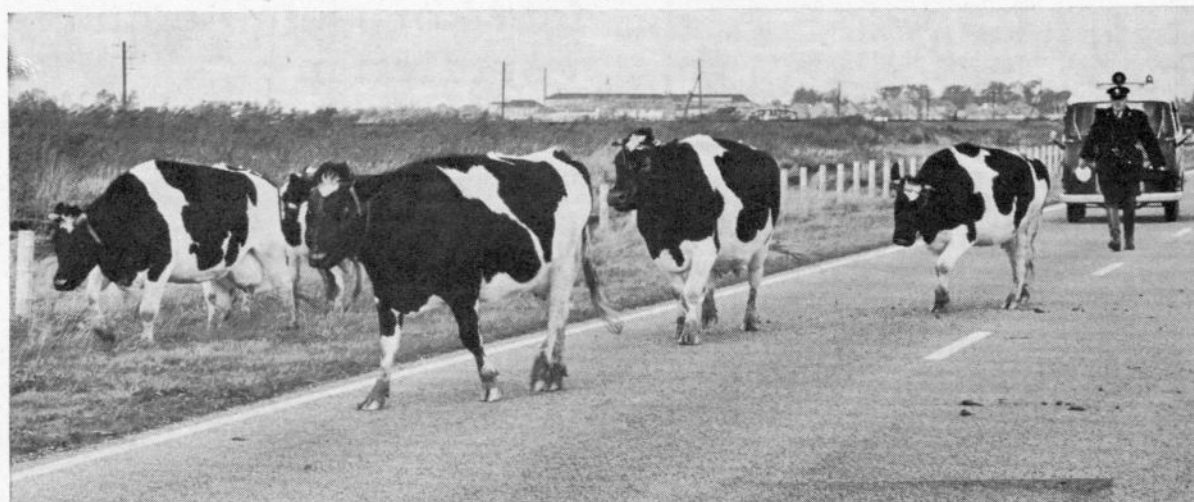

vinden, moet men eigenlijk zelf meewandelen. Het vereist een grondige voorbereiding, dat wel. Het volbrengen van de vierdaagse is zonder meer een *prestatie* van formaat en wij wensen de deelnemers van het Korps Rijkspolitie, die op de vierde dag aan het einde van de „Via Triomfalis” met opgeheven hoofd langs de Algemeen Inspecteur van het Korps, generaal W. de Gast defileerden, dan ook van harte geluk met hun succes. Waarbij we denken aan de verleden jaar door perschef en penningmeester van de KNvBLO, drs E. v. d. Velde, uitgesproken woorden: „Wij hopen van harte dat spoedig de rijkspolitie er ook

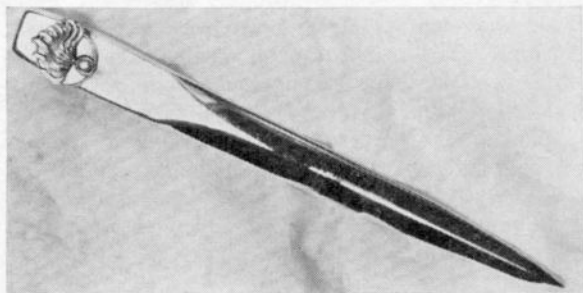
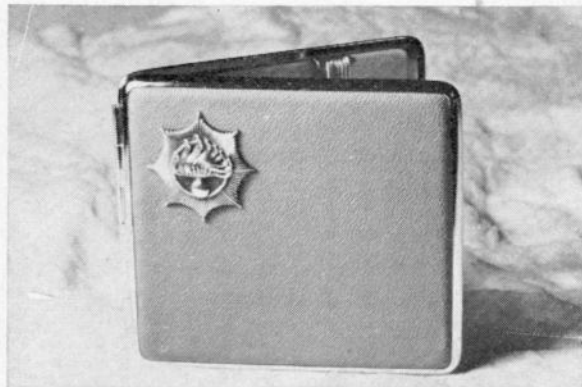
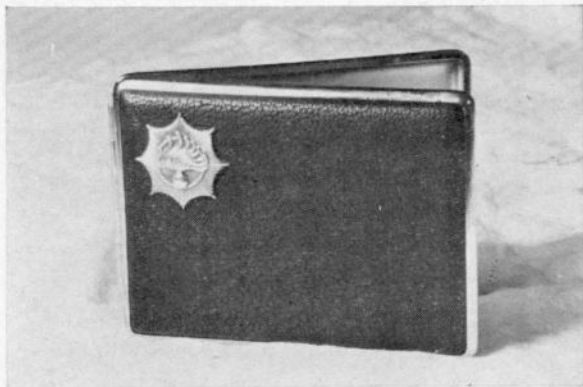
weer bij zal zijn. De mannen van de rijkspolitie horen erbij.” Welnu, dit jaar waren ze er weer en we hopen vurig dat het aantal r.p.-wandelaars volgend jaar mag zijn verdubbeld. Want, verscholen tussen de toeschouwers, hebben we onomstotelijk kunnen vaststellen: de rijkspolitie heeft door houding en optreden een uitstekende indruk achtergelaten. Dit betekent een compliment voor de deelnemende collega's en wellicht een stimulans voor de vooral jongere korpsleden het volgend jaar eveneens „de wandelschoenen” aan te trekken. Zij zullen er geen spijt van hebben.

□

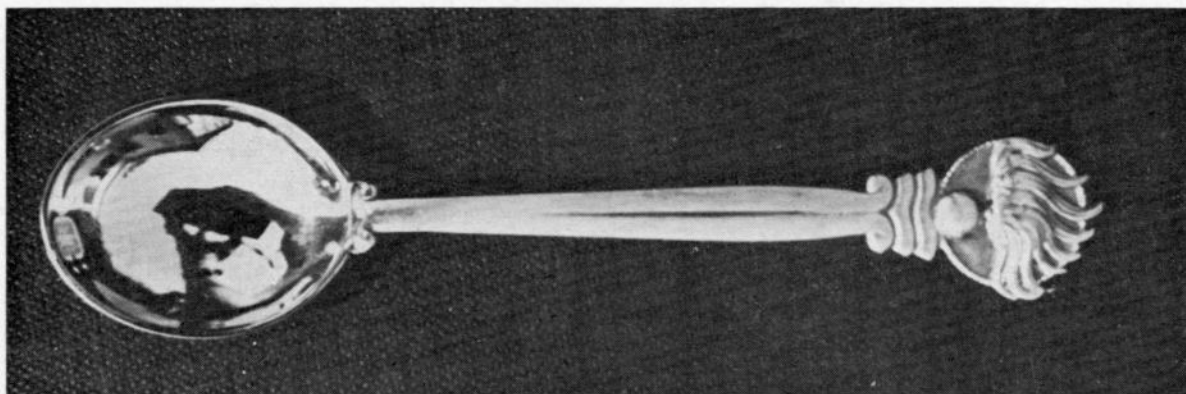
rijkspolitie heeft veelzijdige taak

De wachmeester 1e kl. B. Haarsma in de omgeving van IJlst, zoals een fotograaf van het Friesch Dagblad hem zag.

geschenken
met korpseembleem
voorzien in
behoefte

geschenken
met korpsembleem
voorzien in
behoefte

Nadat verleden jaar voor het eerst een aantal voorwerpen verkrijgbaar was met het embleem van het Korps Rijkspolitie, is gebleken dat die geschenken voorzien in een behoefte en dikwijls worden aangeboden bij afscheid of jubileum, dan wel als prijzen voor sportwedstrijden. Anderzijds blijkt dat velen de mogelijkheid niet kennen om die bij de N.V. Koninklijke Begeer te Voorschoten uit zilverpleet of verzilverd brons vervaardigde voorwerpen (liefst vroegtijdig) te bestellen bij het Hoofd van de Inwendige Dienst van de Opleidingsschool van het Korps Rijkspolitie, Velperweg 158 te Arnhem. Daarom laten wij de galerij van eigen „Korpsgeschenken” hierbij nogeens zien. En dit zijn de prijzen:

Vouwbeen

klein glad model f 10,50

Manchetknopen

verzilverde bronzen enkele manchetknopen, rond model gemonteerd met ajour gezaagd Rijkspolitie-embleem f 11,—

Lepeltje

gemonteerd met ajour gezaagd Rijkspolitie-embleem f 7,75

Servetring

f 15,—

Asbak

f 13,—

Sigarettenkoker

imitatielederen, voor heren f 13,—

idem, voor dames f 13,—

vraag na reservisten-oefening Zwartsluis:

kan van
capaciteiten
reservisten
niet meer gebruik
worden gemaakt?

J. G. BUIJNINK

DOOR J. G. BUIJNINK, BURGEMEESTER VAN ZWARTSLUIS

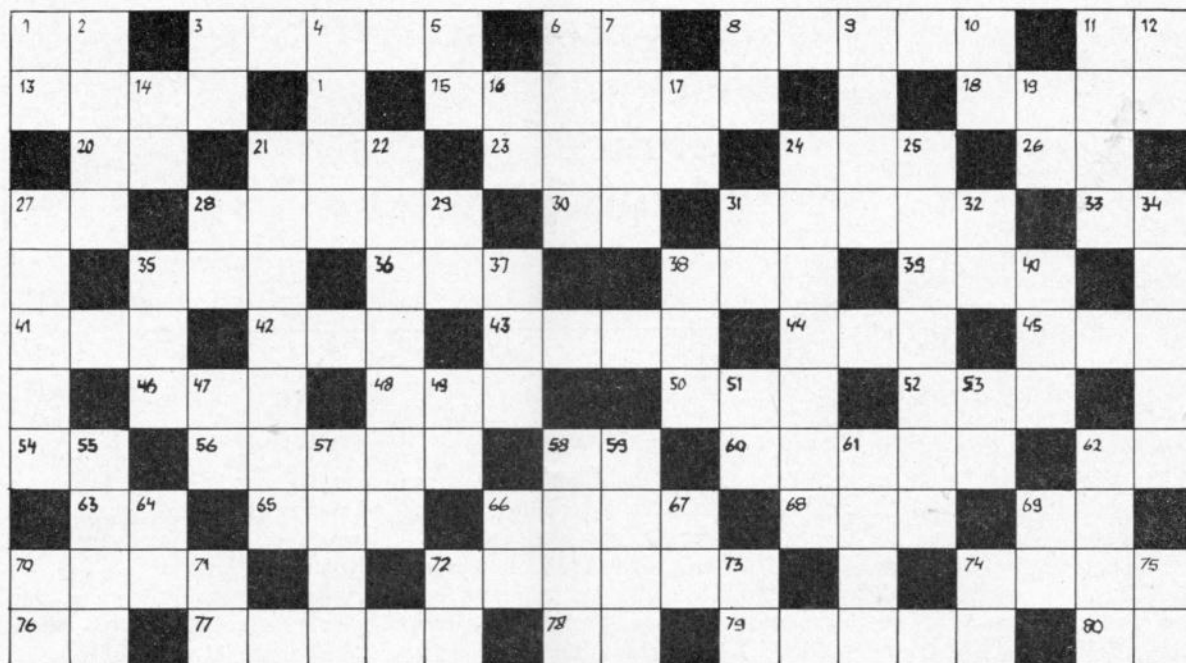
De reservisten van de groep Zwartsluis der rijkspolitie hebben zich tijdens de paraatheidsoefening 1968 beziggehouden met stropers en autodieven. De oefening bestond uit twee onderdelen, namelijk het verrichten van surveillancediensten en het betrekken van posten alsmede het arresteren van verdachten. De groepscommandant, de adjudant K. van Ingen, leidde een en ander in en het was duidelijk dat ook de instructeur, de wachtmeester 1e kl. J. W. Huisman, van de partij was, toen de als jager opererende opperwachtmeester Van der Vegte telefonisch doorgaf, dat in de kragen achter de volkstuintjes schoten waren gehoord en lichtflitsen waren gezien, vermoedelijk van stropers. Een patrouille reservisten rukte uit om een onderzoek in te stellen, waarbij inderdaad twee stropers werden aangetroffen, uitgerust met een windbuks, een felle lantaarn én rotjes, waarmee de realiteit van de schoten dicht werd benaderd. Volgens een tweede telefonische melding was in Hasselt een personenauto ontvreemd — kenteken bekend — waarmee de daders in de richting van Zwartsluis waren vertrokken. Een van hen was in het bezit van een vuurwapen, zo werd gemeld, zodat voorzichtigheid was geboden. Dat was voldoende om de reservisten in het geweer te brengen. Eén patrouille

betrok een post op de Meppelerdiep-sluisbrug, een tweede zette de weg van Zwartsluis naar Genemuiden af.

Er werd met realisme en ambitie gewerkt en gelukkig waren er ook tekortkomingen, zodat de oefeningen als geslaagd konden worden beschouwd toen een en ander later onder leiding van de groepscommandant nogeens werd doorgepraat. De „daders”, in het dagelijks leven ambtenaren der rijkspolitie, hadden er weinig moeite mee op geraffineerde manier de zwakke plekken in de verhoortechniek uit te buiten, de reservisten rekenden daarentegen op een beetje geluk, dat elke politieambtenaar van tijd tot tijd nodig heeft en zo ontstond een levendige discussie over theorie en praktijk. Toehoorder en gast, schrijver dezes, kwam tot de conclusie dat de reservisten uit het goede hout zijn gesneden, dat reservisten en beroepsmensen elkaar weer zo goed verstonden dat de vraag rijst, of van de aanwezige capaciteit tot het verlenen van hulpdiensten niet vaker gebruik kan en moet worden gemaakt. Vooral dit laatste lijkt mij een punt, dat wellicht op een hoger niveau zou kunnen worden besproken. Tenslotte past een woord van waardering aan de beroepspolitie-ambtenaren voor de wijze waarop de reservisten worden opgevangen en gevormd.

E.

PUZZEL VAN DE MAAND

De winnaar van de juni-puzzel is alweer in het Friese land te zoeken. Het is de o.w.mr. H. Worst, Sieger van der Laanstraat 7 te Heerenveen.

Ook deze maand is een reuzen-pocketboek beschikbaar, waarop iedere puzzelaar een kans heeft, mits hij vóór 10 september een goede oplossing instuurt aan de wachtmeester 1e kl. H. S. Freen, Adolf van Nassaustraat 12 te 's-Gravenzande.

Horizontaal:

1. Persoonlijk voornaamwoord.
3. Griekse letter.
6. Uitroep van verbazing.
8. Plaats in Drente.
11. Bijwoord.
13. Bloedvat.
15. Schaduwbeeld.

18. Hoekpilaster.
20. Wintervoertuig.
21. Grap, voor de mal.
23. Deel van een bloem.
24. Bezittelijk voornaamwoord.
26. Bep. vervolgplaatje.
27. Lengtemaat.
28. Gebouw van hout.
30. Laatstleden.
31. Dulden.
33. Daar.
35. Oorlogswapen.
36. Kloosterlinge.
38. Verbinding.
39. Plakmiddel.
41. Bid.
42. Jongensnaam.
43. Regel.
44. Dicht.
45. Boom.
46. Open plek in bos.
48. Grondsoort.
50. Soort gesteente.
52. Landtong.
54. Persoonlijk voornaamwoord.
56. Plaats in Duitsland.
58. Maanstand.
60. Meisjesnaam.

62. Voertuig.
63. Onmeetbaar getal.
65. Intern. vervoersmaatschappij.
66. Spijskaart.
68. Ontkenning.
69. Dwarsmast.
70. Stempel.
72. Sluwe kamerheer.
74. Muntsort.
76. Koude lekkernij.
77. Ontvlekkingsmiddel.
78. Voertuig.
79. Niet te veel.
80. Muzieknoot.

Verticaal:

1. Bevel.
2. Plaats in Noord-Holland.
3. Gewicht.
4. Zwarte hengst.
5. Klaar.
6. Zoogdier.
7. Plaats in Engeland.
8. Slede.

in memoriam adjutant K. de Boer

Grote verslagenheid heerste in het district Amsterdam, toen bekend werd, dat op 17 mei was overleden de adjutant K. de Boer, in leven commandant van de parketgroep Amsterdam. Een slopende ziekte van slechts enkele dagen maakte een einde aan het verdienstelijk leven van een hoogstaand rijkspolitieambtenaar.

Adjutant De Boer was vervangend pelotonscommandant van de M.E. te Amsterdam en kort voor zijn overlijden werd hij gekozen tot voorzitter van de Rijkspolitie Sportvereniging district Amsterdam, waarin hij reeds jaren een belangrijk organisator was. Hij had een belangrijk deel in de or-

ganisatie en in de samenstelling van het leerprogramma van de opleiding van parketwachters en hij verrijkte zijn leven door het schenken van bijzondere aandacht op het sociale vlak van de leden van de omvangrijke parketgroep. Met welhaast onnavolgbaar élan en met een sterke persoonlijke bezieling wist hij deze taken te aanvaarden en te vervullen.

Op 22 mei vond te Westerveld onder grote belangstelling van justitie en politie de crematie met korpseer plaats, waarbij door de majoor C. H. Honcoop, commandant van het district Amsterdam de grote verdiensten van de overledene werden gememoreerd.

doden in verkeer meestal jongemannen

Elk jaar sterven in Nederland 2700 personen tengevolge van verkeersongevallen, waarbij bovendien 40.000 mensen ernstig worden gewond. Sedert 1950 is het aantal doden tweemaal zo hoog geworden, het aantal gewonden is sindsdien verdrievoudigd. Bij mannelijke personen van 5 tot 35 jaar vormen verkeersongevallen verreweg de belangrijkste doodsoorzaak. Terwijl van 1950 tot 1964 het aantal motorrijtuigen in Nederland verzesvoudigde, is ook het aantal doden onder automobilisten zes maal groter geworden dan in 1950, het aantal gewonden vervijfvoudigde. Bij bromfietzers is het aantal doden verachtvoudigd, het aantal gewonden groeide tot vijftien maal dat van 1950. De meeste slachtoffers vallen — gerekend over alle leeftijden — nog steeds onder de voetgangers, fietsers en bromfietzers komen op de tweede plaats.

Het grootste aantal gewonden komt voor rekening van de bromfietzers, fietsers komen op de tweede plaats en tenslotte de voetgangers.

Bij dit alles zijn de sterfte- en ernstig letselcijfers het sterkst gestegen onder jongemannen van 15 tot 29 jaar en voor deze groep stijgen de cijfers ook steeds sneller dan voor alle andere leeftijdsgroepen. Bijna 30 % van de doden en 43 % van de ernstig gewonden (45 % mannen en 35 % vrouwen), vallen in deze leeftijdsgroep. Verkeersongevallen zijn de belangrijkste doodsoorzaak van mannen tussen 5 en 34 jaar en bij vrouwen van 15 tot 19 jaar. Bijna zestig procent van het totale aantal doden valt op het platteland.

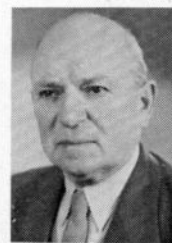
Deze feiten komen tevoorschijn uit het recente rapport „wegverkeersongevallen”, een epidemiologische studie van het instituut voor preventieve geneeskunde TNO-afdeling sociale hygiëne. □

9. Traliestaaf.	40. Bosplantje.
10. Achter.	47. Muzieknoot.
11. Vervelend wezen.	49. Voegwoord.
12. Muzieknoot.	51. Landbouwwerktuig.
14. Bijwoord.	53. En andere.
16. Persoonlijk voornaamwoord.	55. Heldendicht.
17. Klein kind.	57. Geestelijke.
19. De onbekende.	58. Gade.
21. Overdrijver.	59. Oude boomstronk.
22. Kaartspel.	61. Overblijfsel.
24. Telwoord.	62. Karakter.
25. Rangtelwoord.	64. Voorzetsel.
27. Zonder water.	66. Muzieknoot.
28. Insect.	67. Stad uit de oudheid.
29. Boksterm.	69. Dwarsbalk aan de mast.
31. Familielid.	70. Priesterkleed.
32. Nummer.	71. Stil.
34. Wijnglas.	72. Muzieknoot.
35. Dof.	73. Voorzetsel.
37. Gevangenis.	74. Gewicht.
38. Deel van het oor.	75. Boksterm.

twee adjudanten b.d.
met parallel lopende levenswegen
werden 75 jaar

F. de Jager

R. C. van den Bosch

... als rustende burgers ...

DOOR DE ADJUDANT J. RANSELAAR TE 's-GRAVENHAGE

Zij werden beiden op 4 augustus 1893 geboren, te weten: Reinier C. van den Bosch en Frits de Jager. Dit moge op zichzelf niet zo'n bijzonder feit zijn, immers er werden er meer op die datum geboren. Wel vermeldenswaard is

dat de levenswegen van deze adjudanten der Rijkspolitie b.d., in vele opzichten parallel liepen. Beiden verbonden zich reeds op zeer jonge leeftijd als vrijwillig dienende militairen. De één bij het toenmalige Nederlands In-

dische Leger, de ander bij het Korps Wielrijders hier te lande. Na verloop van tijd werden beiden bevorderd tot onderofficier en commandant over kleine troepenafdelingen. Beiden dienden drie jaren in het voormalige West-Indië, zij het dan op meer dan vier dagen varen van elkaar (Suriname-Aruba). Het wordt wel wat een-tonig, maar beiden werden na hun terugkeer uit de West, zij het in verschillende dienststakken, als instructeur aangesteld.

Toen de tweede wereldoorlog uitbrak was v. d. Bosch, brigadier-majoor der Rijksveldwacht te Ouder-Amstel en De Jager commandant van de Strategische Groep Politie Troepen te Neerbosch. Door de grote afstand en vele dienstbeslommeringen ging het persoonlijk contact niet geheel verloren maar toch wel grotendeels. Toen, door de bezetter van ons land, de Rijksveldwacht en het Korps Politietroepen werden opgeheven werden zij aangesteld tot opperwachtmeester der Nederlandse Marechaussee, de aanduiding „Koninklijke” mocht toen niet meer gevoerd worden. Zij sloten zich beiden aan bij de Binnenlandse Strijdkrachten en namen deel aan het ondergronds verzet, waarbij zij tot Verzetsofficier werden aangesteld.

Onmiddellijk na afloop van de oorlog volgde hun aanstelling als opperwachtmeester der, toen weer „Koninklijke” Marechaussee. Ten gevolge van de reorganisatie van de Nederlandse Politie werden zij

Van den Bosch en De Jager nog in vol ornaat.

belast met de functie van wnd. Afdelingscommandant en na enige tijd bevorderd tot adjudant der Rijkspolitie. Nadat de afdelingen Rijkspolitie werden opgeheven werden zij aangesteld tot districts-adjudant. Intussen hadden beiden zitting in verschillende „Zuiveringscommissies” verkregen.

Langzamerhand naderde voor beiden de staat van „gepensioneerde”, doch daarmee nog niet het einde van hun actieve dienst. Onder auspiciën van het Instituut Steun Wettig Gezag, werden beiden aangesteld tot reserve-adjudant en belast met de organisatie van de Rijkspolitie Reserve en het opleiden van de daartoe behorende vrijwilligers.

Intussen hadden zij jaren niet veel van elkaar vernomen, alleen de mededelingen in de Politie Almanak en andere politiemededelingen deden hen weten, dat ze nog in dienst waren. Tijdens een schietwedstrijd voor de Rijkspolitie op Waalsdorp, ontmoetten ze elkaar. Het wederzien was, hoe kan het anders, zeer hartelijk zonder sentimenteel te worden. Tijdens het koffiedrinken ontspan zich het volgende gesprek:

v. d. Bosch: „Zeg De Jager, wanneer ik onze levensweg en ons karakter in ogeschouw neem, zou het mij niets verbazen, dat jij een „augustuskind” bent, geboren onder het sterrenbeeld „De Leeuw”.

De Jager: „Verrek, je hebt goed geraden, ik ben in augustus geboren.”

v. d. Bosch: „Misschien wil je me nu ook nog vertellen, dat je op 4 augustus geboren bent?”

De Jager: „Je slaat de spijker weer op z'n kop, het was inderdaad op 4 augustus.”

v. d. Bosch: „En dat zeker ook in het jaar 1893?”

De Jager: „Alweer raakgeschoten, het was in 1893.”

Kijk, als je zó iets meemaakt en overziet, vraag je je toch wel af: „Hoe kunnen twee levenswegen zó parallel lopen?”

De eerste ontmoeting tussen deze veteranen had plaats in 1920 toen v. d. Bosch als Rijksveldwachter

Ter herdenking van het feit, dat het WILHELMUS 400 jaar geleden is ontstaan, zal van 27 augustus tot en met 28 september 1968 — en voor zoveel langer als de voorraad strekt — een bijzondere frankerzegel van 20 cent zonder toeslag op alle Nederlandse postinrichtingen worden verkocht.

De zegel is uitgevoerd in de kleuren grijs, oranje, rood, wit en blauw. Als kleur voor de tekst van de postzegel is gekozen het oranje dat als hoopvol element doorbreekt in de donkere tijden van de 80-jarige oorlog, gesymboliseerd door het grijs van de ondergrond.

Wilhelmus
van
Nassouwe

1568/1968

Nederland

20c

De rood-wit-blauwe band symboliseert de Nederlandse Staat.

Als bijzondere tekst is op de zegel, die door de heer Wim Crouwel te Amsterdam werd ontworpen, vermeld: „Wilhelmus van Nassouwe” en de jaartallen „1568/1968”.

Technische gegevens:

Beeldformaat 22 x 33 mm; Zegelformaat: 25 x 36 mm; Tanding: 12.75 : 14; Papier: fosforescerend papier zonder watermerk; Gomming: synthetische gom; Velindeling: 10 x 10 = 100 zegels; Druktechniek: offset; Drukkerij: Joh. Enschedé & Zonen N.V., Grafische Inrichting, Haarlem.

De geldigheid voor de frankering eindigt op 31 december 1969.

in Spaarndam diende en De Jager als sergeant bij de Politie Troepen te Schoten (2 gemeenten die later bij Haarlem gevoegd werden). Zo als gezegd verloren ze elkaar, door de vele overplaatsingen en detacheringen, zomede door de tweede wereldoorlog, successievelijk uit het oog, maar toch: hun levenswegen bleven parallel lopen.

En nu vierden ze op 4 augustus 1968 hun 75-jarig geboortefeest. Driekwart eeuw, een heel eind als je er vóór staat, maar als het zo ver is, een zuchtje in de eeuwigheid. De afstand tussen Haarlem (Noorwegenstraat 14) en Roermond (Charles Ruijsstraat 12) ligt tussen hen, maar in gedachten zijn ze op die dag bij elkaar en beleven zij hun lange diensttijd en alles wat zich daarin heeft voorgedaan.

**Politie-psycholoog
test sollicitanten**

„ . . . Houdt u van klassieke muziek . . . ?” (De Volkskrant)

Veilig thuis ... ?

door Marianne

Nu we dan weer (bijna) allemaal veilig zijn teruggekeerd van vakantie, verkeersopstoppingen, Autobahnen of -Strada's hebben overleefd en hebben geconstateerd dat de reis plezierig was, maar dat het thuis toch veiliger is, nu wordt het toch tijd om eens even na te gaan of het thuis wel zo veilig is en dat dan speciaal voor onze kinderen.

Natuurlijk, wij laten onze kinderen inenten tegen allerlei infectieziekten, er staat een hekje voor de trap en op die trap liggen nooit losse roeden. We houden hete vloeistoffen buiten het bereik van peuters, we vertellen uit en te na dat de kachel en het fornuis heet zijn. We hebben veiligheidsdoppen op de stopcontacten, er zijn geen kapotte stekkers en er slingeren nergens snoeren. Lucifers, scharen en messen houden we verre van kleuters, maar toch kan dikwijls niet gezegd worden dat „thuis” voor hen de veiligste plaats ter wereld is.

Wie een bezoek zou brengen aan het Nationaal Vergiftigingen-Informatiecentrum van het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid, zou bij thuiskomst onmiddellijk een kruistocht beginnen tegen gifstoffen van velerlei aard, die met name het kind, maar ook ouderen kunnen bedreigen. In de reanimatie-afdeling van het Academisch ziekenhuis te Groningen worden jaarlijks omstreeks duizend patiënten opgenomen. Kinderen van twee en drie jaar maken van dat aantal een belangrijk deel uit. Het Nationaal Vergiftigingen Informatiecentrum werkt nauw samen met dat ziekenhuis en uiteraard met het instituut voor de Volksgezondheid. Iedere huisarts, tandarts of apotheker, die wordt geconfronteerd met een vergiftigingsgeval kan dag en nacht het alarmnummer van het informatiecentrum bellen om inlichtingen,

die in de meeste gevallen snel verschaft kunnen worden, hetgeen opsporing en behandeling van vergiftigingen sterk kan vereenvoudigen.

Dat Informatiecentrum is bepaald geen luxe. Op meer dan vijftigduizend systeemkaarten zijn gegevens verzameld over giftige stoffen, dodelijke dosis, klinische verschijnselen, therapie enzovoort. Die stapel kaarten groeit elk jaai met vierduizend stuks.

En, als wij nu eens in eigen huis op speurtocht gaan, komen we tot een schrikbarende hoeveelheid gevaarlijke stoffen, waarvan een aantal vrijwel voor het grijpen staat. Laten we beginnen bij de vloeibare wasmiddelen als bleekwater, ammoniak en andere zaken, onder bepaalde merken in plastic flessen gebracht, die meestal zomaar op de vloer van een aanrechtkastje staan. Daar komen dagelijks vele vergiftigingen uit voort. De vergiftigingen door huishoudelijke wasmiddelen, gemeld bij het Informatiecentrum, staan met omstreeks zestig procent bovenaan de lijst van gevaarlijke stoffen. Een ander gevaar zijn de geneesmiddelen, die dikwijls onder handbereik staan of waarvan op allerlei plaatsen resten rondslingerend en die meer dan dertig procent van het aantal vergiftigingsgevallen tot gevolg hebben. In de Verenigde Staten zijn fabrikanten verplicht op verpakkingen van gevaarlijke stoffen duidelijk melding te maken van het gevaar. In ons land staat hoogstens alleen in kleine lettertjes dat de onderhavige stof gevaarlijk is bij inwendig gebruik. De risico's — dat geven wij eerlijk toe — hebben we dikwijls onderschat, maar ze zijn er. Een onderzoek in Amerika heeft aangetoond dat er per miljoen inwoners per dag een ton aan huishoudelijke (gevaarlijke) stoffen wordt omgezet. Overigens

komt de bedreiging niet altijd alleen door eigen achteloosheid. Ik herinner even aan onverantwoordelijke fabrikanten, die verleden jaar proefflacons van bepaalde middelen door de brievenbussen in grote steden lieten glijden. Maar een feit is, dat een kruistocht in eigen huis ontstellende resultaten kan opleveren. Denk ook nog even aan de insecticiden, waarmee we de vliegen bestrijden, eventueel aan gifstoffen waarmee wij onkruid in de tuin te lijf gaan. Laten we alles buiten bereik brengen van de kinderen, maar ook aan onszelf denken. Bekend is het geval van de 26-jarige man die loog dronk uit een limonadefles, zijn slokdarm verbrandde en jaren kunstmatig gevoed moest worden. Er zijn zo in ons land vele invaliden, door pure achteloosheid. Gifstoffen dienen in verpakkingen te

worden bewaard die totaal verschillen van verpakkingen van consumptie-artikelen en bovendien voorzien zijn van een waarschuwing. Het beste is nog de zaak achter slot en grendel te bewaren. Pas dan is het thuis veiliger dan op Autobahnen in het hoogseizoen.

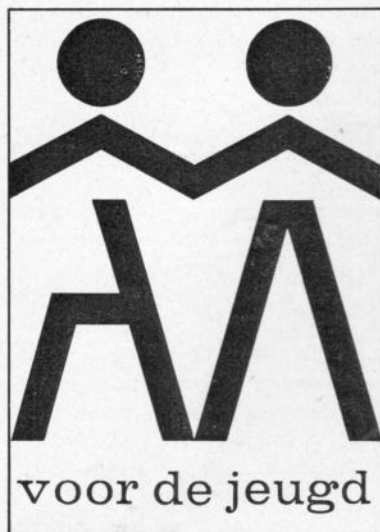
SCHIP OP DE WESTERGRONDEN

DOOR: B. DEN OUDSTEN

KORTE INHOUD:

Jammergenoeg is het vervolgverhaal over de spannende avonturen van een paar Terschellinger jongens enkele malen uitgevallen door puur ruimtegebrek. Maar iedereen weet natuurlijk nog wel wat er op het eiland gaande was: jongens dwalen in de storm langs het strand, de zee is woest, de branding kookt en langs de vloedlijn liggen allerlei zaken aangespoeld. Op die zee raakt een schip in nood. De reddingboot vaart uit en een van die jongens, de zoon van de reddingbootschipper, is als verstekeling meegegaan om het avontuur van redders mee te beleven. Maar op het eiland spant het ook, want de polderdijk is te laag en er komt nog veel meer spanning, die te maken heeft met het gestrande schip en z'n bemanning en ook met een vondst, die de Terschellinger jongens doen langs de vloedlijn.

„Dat was goed ontvangen, wij zullen de boodschap doorgeven, wij geven de boodschap door. Weerbericht nog altijd slecht. Over en sluiten van deze kant.”

Cor veerde overeind in z'n stoel. „Gijs is meegegaan,” riep hij. „Hoe heeft 'ie het zo gauw gelapt?”

„Hoezo?” vroeg zijn vader.

„Nou, we waren met z'n drieën aan het strand om de stormachtige zee te zien en toen opeens ontdekten we

noodseinen. Toen is Gijs er op zijn fiets vandoor gegaan zo snel zijn benen en de storm het maar toelieten en nu is hij notabene aan boord van de reddingboot.”

„Onverantwoordelijk, zo'n jongen,” meende meneer Hendriks. „Wat moet hij nu eigenlijk aan boord?”

Op dat moment kwam er weer wat gekraak uit de radio en plotseling klonken er twee stemmen door elkaar en op de achtergrond was steeds een zoemtoon hoorbaar. „Nee, we kunnen er niet dichterbij,” zei een stem en er doorheen klonk: „Here „Brandaris” calling „Silver Star”, here „Brandaris” calling „Silver Star”.”

„Die radio is nu niet veel meer dan een kastje met rare geluiden,” zei meneer Hendriks. „Moet je horen: de Brandaris roeps de „Silver Star”, die andere dat is de sleepboot „Holland” en die zoemtoon op de achtergrond is een s.o.s.-sein. Moet je maar 'es luisteren. Steeds weer drie korte, dan drie lange en tenslotte nog eens drie korte zoemtonen.”

„Zou dat van de „Silver Star” zijn?” vroeg Cor. „Het klinkt zo ver weg.”

„Dat is best mogelijk, maar het hoeft natuurlijk niet. Er kunnen meer schepen in nood zijn. Bij noordwestenwind komen er hier in de buurt bijna altijd schepen in moeilijkheden. Trouwens, dat het geluid zo ver weg lijkt, daar moet je je niet door laten bedriegen, want het kan best zijn, dat het dadelijk zo hard doorkomt, dat het is, of het schip in nood in de gootsteen van de keuken dobert.”

„Daar zou in elk geval minder gevaar bij zijn, tenzij het schip in de afvoerbuis verdween,” lachte Cors vader. „Maar wij zullen die betere ontvangst nu niet afwachten, we moeten eerst eten. 't Is trouwens boeiend genoeg.”

Op dat moment werd er bij meneer Hendriks hard aan de bel getrokken, en toen hij even later weer binnenkwam, had hij al een zuidwester op en een oliejas aan, en in z'n handen droeg hij laarzen.

„Het water langs de polderdijk staat heel hoog,” zei hij, „en ik ga er onmiddellijk heen. Dat is het risico als je je hebt opgegeven voor de dijkwachter. Maar, 't is noodzakelijk. Als die dijk breekt, loopt half Terschelling onder.”

„Wij gaan ook mee,” zei Cors vader, en vóór Cor het wist, was hij met een lege maag, maar stevig gekleed onderweg naar de polderdijk aan Terschellings waddenkust, waartegen het water hoog opspatte, en waar het hier en daar soms overheen gulpte.

Behalve zij waren er meer mannen, die door duisternis en storm de wacht bij deze dijk gingen betrekken. Als geheimzinnige schimmen gingen ze door de duisternis, met brandende stormlantaarns in de hand.

AALSMEERS Bloemencorso

onder het motto:

„DE MENS . . .
EEN GEDICHT IN BLOEMEN”

wordt tentoongesteld in de
Centrale Aalsmeerse Veiling,
Van Cleeffkade, Aalsmeer op

Vrijdag 6 september a.s. van 15.00-23.00 uur
en

Zaterdag 7 september van 20.00-22.30 uur

Muzikale medewerking wordt verleend op de zaterdagavond door de

AMSTERDAMSE POLITIEKAPEL

kapelmeester J. K. Pinkse,
onderkapelmeester K. F. Kokelaar

Toegangsprijzen f 2,00 incl. programma

GEZINS KREDIET

U krijgt de vrije beschikking over contant geld tot f 9.000,—. Dat gaat bij ons prettig, soepel en snel. Op wettelijke voorwaarden. Aflossing in maximaal 3 jaar. Geen borg. Kwijtschelding restant lening bij overlijden. Inlichtingen bij:

NVB sinds 1926

N.V. NATIONALE VOLKSBANK

Amsterdam Westeinde 10	tel. 237271
Arnhem Marienburgstraat 10	tel. 27561
Den Haag Riviervismarkt 4	tel. 639586
Rotterdam Mauritsweg 45	tel. 135749

VEILIG VERKEER EIST DE **BESTE WEG!**

Hoofdkantoor:
Driepoortenweg 22, Arnhem

Aannemers- en Wegenbouwbedrijf

Telefoon 08300 - 5 10 00 *

Even had het opgehouden te regenen, maar plotseling scheen de duisternis zwarter en grauwer te worden. Het was een onheilspellend, angstaanjagend en tegelijk bijzonder boeiend schouwspel, dat de bemanning van de „Brandaris” zag om de kleine reddingboot, die als een notedopje, als een speelgoedscheepje waarmee de kinderen van duizenden badgasten zomers aan het strand van Midsland spelen, over de golven hobbelde. Maar dit was geen spel, deze tocht van de „Brandaris”, dit was bittere werkelijkheid. En hoewel schipper Cupido en z'n mannen wel wat gewend waren, heerste er toch spanning aan boord.

Er was echter iemand voor wie de spanning en tegelijk de angst bijna onverdraaglijk waren, namelijk voor Gijs Cupido, die eerst tegen de rug van Kooyman aan had zitten kijken en die nu tegen de rug van zijn vader aankeek, die het stuurrad had overgenomen. Hij had nooit geweten, dat de zee bij stormweer zo'n woest monster kon zijn als nu. Soms leken de golven bergen, die plotseling weer verdwenen waren of die de reddingboot opnamen en hem daarna, terwijl de storm huilend scheen te lachen lieten neervallen in een dal van water, dat bodemloos scheen. Gijs zat met gevouwen handen en soms bad hij, want er waren momenten, waarin hij dacht dat het laatste ogenblik van de hele reddingboot met de bemanning en dat van hem ook trouwens, gekomen was. Dat waren de ogenblikken, waarin de „Brandaris” vrijwel geheel onder overslaande golven verdween en door een muur van water voer. Met een enorme kracht sloeg het water dan de stuurkap binnen en met woest geweld kolkte het langs vader Cupido. Soms scheen het Gijs, of hij meegesleurd zou worden, maar hij zat nog altijd vastgesjord en wat vader Cupido deed, dat deed hij goed. Het enige, wat hij tegen Gijs had gezegd, net voor hij het stuurrad van Kooyman overnam, was: „Je wilde mee, je wilde een man wezen, wel, ik zal een man van je maken.” Het waren maar een paar woorden, maar Gijs zou ze zijn leven lang niet vergeten, evenmin trouwens als deze barre tocht.

Zijn vader stond soms tot zijn heupen in het water, maar hij stond als een rots, en de bewondering van Gijs voor deze man die zijn vader was, steeg. Immers, zijn vader kon het andere stuurrad gebruiken en lekker droog zitten, maar hij deed het niet. „Beneden zie je niks, en als ik boven nog zien kan waar ik vaar, dan wordt ik liever tot op mijn hemd nat,” zei hij altijd.

Ze moesten nu toch al een paar uur gevaren hebben, meende Gijs. De storm bonkte de golven nog altijd tegen en over de „Brandaris”. Nee, een paar uur, dat kon ook niet, want dan zouden ze al lang over de Westergonden zijn. Het kon hoogstens een uur zijn. Tussen twee geweldige golven in, terwijl de reddingboot wel zes of zeven meter hoog uit het water werd opgetild, kwamen de andere bemanningsleden boven. Snel schoten ze uit de ijzeren deur en even snel was die weer gesloten.

„We moeten er haast zijn,” schreeuwde Cupido.

De anderen knikten.

Het licht, dat de schijf van het kompas verlichtte, deed Gijs even denken aan thuis. Maar de schijnwerper, die nu onophoudelijk over de woeste zee draaide, bepaalde hem bij de werkelijkheid, bij het feit, dat het bij deze tocht ging om mensenlevens. (wordt vervolgd).

de politie
in de pers

politie mannen

In Londen is ruim een week geleden een demonstratie geweest tegen Amerika. Volgens een goed geïnformeerd Londens blad waren de demonstranten in de eerste plaats de lieden, die geréégeld demonstreren, tegen de kernbepapening, tegen Amerikaanse bases in Engeland, tegen Vietnam, enz. Maar ditmaal waren zij versterkt met studenten, die er meer en meer een tweede bezigheid van maken, naast en voor een deel in plaats van hun studie, te demonstreren.

Het resultaat was als volgt: Gewonde politiemannen 117. Gewonde politiepaarden 9. Gewonde demonstranten en nieuwsgierigen 86.

Wij hebben gisteren iets gezegd over het ontoelaatbare van demonstraties, die gaan in de richting van straat-terreur. Waartoe dat in Londen heeft geleid, is uit de cijfers duidelijk. En in de Britse pers is er dan ook voor gepleit, dat de politiemannen over effectiever middelen moeten beschikken, om zulk een terreur tegen te gaan.

Anders worden zij de slachtoffers.

De Britse reactie is gezond.

In Nederland was de kans niet gering dat in zo'n geval een demagogische kritiek zou zijn ontketend op het tactloos en veel te gewelddadig optreden van de politie, die daardoor de demonstranten zou hebben geprovocerend.

(Friesch Dagblad)

WEST DUITSLAND

de jacht „met lange oren”

De criminele recherche van Nedersaksen heeft van de autoriteiten toestemming gekregen bij de opsporing van misdrijven gebruik te maken van af luister- en dergelijke apparaten. Het duurde niet lang of de onderwereld gaf dit „Landes-fahndungskommando” de bijnaam „De brigade van de lange oren” die door de dikste muren kon luisteren en in de donkerste nachten kon zien. Er zijn tot nu toe opmerkelijke successen geboekt in het gebied tussen Noordzee en Roergebied.

De gevaarlijke, geslepen kelner en handelaar in verdoevende middelen Helmut L. verplaatste zijn werkterrein van Hamburg naar Hannover. Men kende zijn telefoonnummer en een rechercheur, die de gangen van L. langdurig had gevolgd, wist dat zijn afnemers ook van dit nummer op de hoogte waren. Er werd opgebeld en gezegd dat L. sprak met een geïnteresseerde koper. Er werd een afspraak gemaakt op het Centraal Station in Hannover. Hier werd over de aankoop van 10.000 tabletten uitvoerig onderhandeld. L. had er geen idee van dat in de bloem in het knoopsgat van de aspirant-koper een miniatuur-zendertje verborgen zat. Het hele gesprek werd op het hoofdbureau van politie op de band opgenomen. Kort daarna kon L. worden gearresteerd.

De in Nedersaksen gehanteerde methode, die in andere delen van Duitsland niet wordt nagevolgd, leidde er toe, dat in Schöningen bij Helmstedt een chanteur in de kraag kon worden gevat. Zijn slachtoffer had hij met moord en brandstichting bedreigd wanneer niet in het toilet van een bioscoop een aanzienlijk bedrag zou worden gedeponerd. Het Kommando werd van het een

en ander op de hoogte gebracht. In het toilet werd een op een bijzondere wijze geprepareerd „geldpakket” op een bepaalde plaats neergelegd. In de bioscoop liep de film „Phantomas bedreigt de wereld”. Er gingen drie uur voorbij. Eén man ging meermalen naar het toilet. Dat was de filmopereator. Via een verborgen microfoon hoorde men dat hij op een gegeven ogenblik het pakket oppakte. Toen de man werd aangehouden, was de zaak snel bekeken. Men richtte een speciale lamp op hem en zijn handen en kleding kregen een geelachtige groene kleur. Het bewijs was er.

Ook autodieven hebben met deze actieve politie-instantie te maken gehad. Een aantal van hen werd in een stikdonkere nacht door de politie omsingeld toen zij bezig waren auto's open te breken. Met behulp van infrarode verrekijkers had het Kommando van een raam uit iedere beweging van de bende kunnen volgen alsof het klaarlichte dag was. De autodieven waren op dat moment in de heersende diepe duisternis zeker van hun zaak.

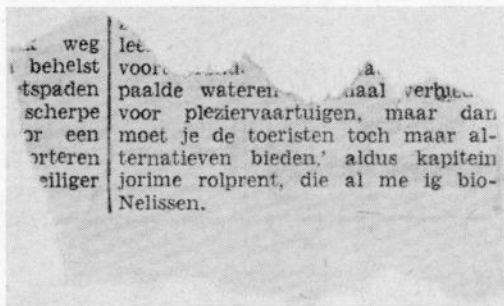
Volgens het Nedersaksische ministerie van binnenlandse zaken heeft deze bijzondere politie-afdeling tot heden met groot succes gewerkt aan de hand van de moderne techniek. Men overweegt in de landen Hessen en Nordrhein-Westfalen het voorbeeld te zijner tijd te volgen.

(Eiseviers Weekblad).

„Rijbewijs, kentekenbewijs,
groene kaart...”

(Accent).

(Het Vrije Volk)

Het zou prettig zijn te weten wat Het Vrije Volk precies bedoelt met die laatste regel. Want de kapitein Nelissen is helemaal niet zo gek op films.

red.

De politie het slachtoffer . . .

De politie is er, om de vrijheid en veiligheid van de burgers te beschermen. Zij verricht haar werk in dienst der overheid. Wie de politie aanvalt, maakt zich schuldig aan daden van oproer. Het is in verschillende landen van West-Europa een slechte gewoonte geworden, de politie niet alleen aan te vallen, maar ook te beledigen. Toen enige maanden geleden in Amsterdam het verzet tegen de politie, gepaard met geweld, mode scheen te worden, was in die mode inbegrepen de politiemannen uit te schelden voor SS-ers. In Parijs was hetzelfde scheldwoord de laatste weken niet van de lucht, zo vaak de politie haar plicht deed en de straat vrij wilde maken van terreur. In Parijs zijn honderden politie-agenten naar de hospitalen gebracht, omdat zij gewond werden in de strijd tegen oproermakers. De laatsten gebruikten straatkeien als wapen. En tegen een massa, die vrachtwagens met keien aanvoert en over een geweldige overmacht beschikt, kan de politiemann, die slechts over zijn gummistok beschikt, niet op. Hij wordt alleen maar slachtoffer.

De overheid staat hier voor de keus. Zij moet één van tweeën, óf de politie bevel geven zo nodig van de vuurwapens gebruik te maken, óf diezelfde politie bevel geven, zich van de straat terug te trekken en

de terreur vrij baan te geven. Een nauwelijks weerbare politie tegenover een bloeddorstige bende, dat betekent de politie maken tot mikpunt en schietschijf. Dat is de overheid onwaardig en dat is misdadig jegens de dienaren der overheid, die de orde moeten handhaven en de burgerij beschermen.

Er zijn sommige kranten, die met nauwelijks verholten vreugde verhalen over de „successen” van demonstranten, die barricaden opwerpen en de politiemannen naar het hospitaal kegelen. Maar dat is een gevaarlijk spel. Als de politiemannen door de slapheid en de vrees, óf door het schuldgevoel en de innerlijke onzekerheid van de overheid worden opgeofferd, dan is dat het begin van de abdicatie van de chaos en van de terreur van het extremisme. Daarom moeten de politiemannen in Nederland er in elk geval op kunnen rekenen, dat zij óók in spannende momenten niet door de schuld van de overheid tot slachtoffers worden gemaakt. Eén van de beste middelen, om dat te voorkomen is, dat een ieder, die een politiemann in functie aanvalt en probeert te verwonden, door de rechter op harde wijze wordt bestraft, ongeacht een beroep op de zenuwen en de bewustzijnsvernauwingen en het lage I.Q. van de delinquent.

(Friesch Dagblad)

der radiaalband met de 3extras

S

maar één adres...
sampermans
voor autobanden
...niet duurder,
wel beter.

RECHTSTREEKSE VERKOOP MET
MONTAGE EN SERVICE AAN
AUTOMOBILISTEN IN 15 FILIALEN

Waarom worden op alle grote bedrijven in de Europoort BENZO rijwielen gebruikt ?

Dit kunt u lezen o.a. in de Autokampioen van mei 1967 en de consumentengids van april 1967

BENZO SPORT SUPER DE LUXE
geheel compleet v.a. f 146,—

DIENSTRIJWIELEN
compleet f 148,—

Deze prijzen gelden t.m. 31 dec. Benzo bestaat 60 jaar.

Vraagt gratis prijscourant.

BENZO RIJWIELFABRIEK
VLAARDINGEN

Telefoon 010 - 34 24 74, 34 42 44

personalia

verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 25-5-'68: J. Vink, owmr., van Wijdenes naar Driebergen; H. J. Dijkstra, wmr. 1e kl., van Medemblik naar Abbekerk; G. Leguijt, wmr. 1e kl., van Amsterdam naar Graft.
Per 27-5-'68: H. v. Tent, wmr. 1e kl., van Heemskerk naar Purmerend.
Per 28-5-'68: H. J. Seip, wmr. 1e kl., van Leersum naar Nuth.
Per 1-6-'68: G. J. Struijs, owmr., van Wognum naar Bergen-Binnen; A. H. G. Struijs, wmr., van Bergen-Binnen naar Heerhugowaard; J. L. M. v. Dijk, wmr., van Ouderkerk a. d. Amstel naar Amsterdam (R. te W.); P. C. G. Donselaar, wmr., van IJsselstein

d. 'A. H. 'k 'e bij Duurstede; J. Hoef, wmr., van Doorn naar Driebergen.

Per 4-6-'68: H. J. v. d. Heuvel, wmr. 1e kl., van Breukelen naar Amsterdam.
 Per 15-6-'68: W. W. Idema, wmr., van Bunschoten naar Amsterdam (R.teW.).
 Per 17-6-'68: J. Stam, wmr., van Heiloo naar Amsterdam; W. Pen, wmr. 1e kl., van Driebergen naar Driebergen (S.B.V.); J. Bode, wmr., van Amsterdam naar Driebergen (S.B.V.).
 Per 21-6-'68: P. Visscher, wmr. 1e kl., van Amsterdam naar Driebergen (S.B.V.).
 Per 22-6-'68: H. Winter, owmr., van Ankeveen naar Landsmeer.
 Per 1-7-'68: D. A. M. Bakker, owmr., van Medemblik naar Alkmaar.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-6-'68: J. v. d. Kooij, wmr. 1e kl., van Alblasserdam naar Dordrecht; P. F. Hoogendoorn, wmr. 1e kl., van Ouderkerk a. d. IJssel naar Zoetermeer; J. Bil, owmr., van Woubrugge naar Dronten; P. Hanegraaf, parketwachter van Rotterdam naar Breda; N. Baas, parketwachter van 's-Gravenhage naar Rotterdam;
 en onderstaande wachtmeeesters:
 J. H. Gaasenbeek van Boskoop naar Venlo; H. Groeneveld van Roelofarendsveen naar Rijnsburg; J. de Haan van 's-Gravenzande naar Voorschoten; E. W. Klop van Vianen naar Barendrecht; L. Kool van 's-Gravenzande naar Capelle a. d. IJssel; L. A. v. d. Meer van Ben. Hardinxveld-Giessendam naar Barendrecht; W. J. de Mol van Rijnsburg naar Roelofarendsveen; J. N. Nodelijk van Ben. Hardinxveld-Giessendam naar Rozenburg; J. Polderman van Zoetermeer naar Krimpen a. d. Lek; J. v. d. Stroom van Zoetermeer naar Krimpen a. d. IJssel; G. P. Vleugel van Vianen naar Alblasserdam; R. v. Vliet van Lekkerkerk naar Voorschoten; D. L. de Wilde van Lekkerkerk naar Krimpen a. d. IJssel.
 Per 4-6-'68: A. v. Ginkel, wmr. 1e kl., van Ben. Hardinxveld-Giessendam naar Arnhem.
 Per 15-6-'68: J. D. Tap, owmr., van Ottoland naar Papendrecht; K. Hoorn, owmr., van Streefkerk naar Renswoude.
 Per 17-6-'68: C. J. de Koning, wmr. 1e kl., van Aardenburg naar Driebergen; W. A. D. Trumpe, wmr., van Leiderdorp naar Dordrecht; P. F. Gelderland, wmr. van Terneuzen naar Maastricht.
 en de wmsr. T. Bellebeke van 's-Gravenhage, G. M. Hendrikx van Leverdorp, A. C. Voerman van Boskoop, A. J. v. Doorn van Poortugaal, S. A. Flikweert van 's-Heer Arendskerke, P. den Hartog van Papendrecht en C. J. de Koning van Aardenburg, allen naar Driebergen.
 Per 22-6-'68: F. H. M. Albersen, wmr. 1e kl., van Spijkenisse naar Stolwijk;

J. I. H. v. Lare, wmr., van Stolwijk naar 's-Heer Arendskerke; J. v. Dijk, wmr. 1e kl., van 's-Gravenzande naar Driebergen.
 Per 1-7-'68: C. Wiebenga, owmr., van Bodegraven naar Krimpen a. d. IJssel; A. Goosen, owmr., van 's-Gravenhage naar Capelle a. d. IJssel; G. Krijnsen, owmr., van Kapelle naar Middelharnis; W. Sannes, owmr., van Hillegom naar Diemen.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 4-6-'68: E. Thalen, wmr., van Raamsdonkveer naar Willemstad.
 Per 13-6-'68: W. G. J. van Meegdenburg, wmr., van St. Willebrord naar Fijnaart.
 Per 15-6-'68: E. M. J. Houniet, wmr., van Baarle Nassau naar Berkel Enschot.
 Per 17-6-'68: J. J. v. d. Putte, wmr. 1e kl., van Etten naar Amsterdam; J. A. van Wessel, wmr. 1e kl., van Ubach over Worms naar Roermond; H. F. D. Postma, wmr., van Echt naar Roermond; H. H. J. Nijland, wmr., van St. Oedenrode naar Nijmegen; K. Niemeijer, wmr., van Venray naar Driebergen; G. v. d. Brink, wmr., van Loon op Zand naar Driebergen; J. J. de Korte, wmr., van Tilburg naar 's-Gravenhage.
 Per 19-6-'68: J. D. v. d. Berg, wmr., van Horst naar Sevenum.
 Per 22-6-'68: G. J. v. d. Walle, wmr., van Horn naar Echt; J. A. Hermans, wmr. 1e kl., van Rucphen naar Nistelrode; P. M. J. Loonen, wmr. 1e kl., van Sevenum naar Ospel; P. J. M. de Klerk, owmr., van Drunen naar Dongen; R. H. H. Rutten, wmr. 1e kl., van Ospel naar Horn.
 Per 9-7-'68: P. J. Hettema, wmr. 1e kl., van Fijnaart naar St. Willebrord.

RESSORT ARNHEM

Per 16-5-'68: G. Drent, wmr. 1e kl., van Doesburg naar Gendringen.
 Per 17-6-'68: J. v. Roodselaar, wmr., van Zwolle naar Driebergen.
 Per 22-6-'68: D. Kers, owmr., van Heerewaarden naar Geldermalsen; B. M. v. Harskamp, wmr. 1e kl., van Groenlo naar Opperdoes.
 Per 1-7-'68: J. G. Hoogmoed, owmr., van Groesbeek naar Huissen; J. J. C. Willemsen, wmr., van Zaltbommel naar Gameren; W. Schouwstra, wmr., van Haften naar Huissen; C. F. J. Theunissen, wmr., van Huissen naar Overasselt.

RESSORT GRONINGEN

Per 17-6-'68: J. Anjema, wmr., van Leeuwarden naar Bilthoven; A. Kinderman, wmr., van Oldeberkoop naar Bilthoven; H. Brink, wmr., van Hallum, A. Messchendorp, wmr. 1e kl., van Finsterwolde, H. Prins, wmr. 1e kl., van Havelte, en A. J. Woldhuis, wmr. van Groningen, allen naar Driebergen (S.B.V.).
 Per 22-6-'68: F. de Jonge, wmr. 1e kl., van Wijster naar Blijham.

Per 1-7-'68: J. R. Hoogkamer, Dir. Officier 1e kl., van Groningen naar 's-Gravenhage; J. Bruining, owmr., van Hooghalen naar Wieringerwaard.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 15-6-'68: A. A. Saanen, wmr. 1e kl., van Amsterdam naar IJmuiden.
SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN
 Per 10-6-'68: T. den Ouden, owmr., van Driebergen naar Bilthoven.

aanwijzing voor
functie

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-7-'68: Adjudant C. Wiebenga tot groepscommandant te Krimpen a. d. IJssel; adjudant A. Goosen tot groepscommandant te Capelle a. d. IJssel; adjudant G. Krijnsen tot groepscommandant te Middelharnis; adjudant A. v. Heest tot groepscommandant te Oudorp.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 22-6-'68: Adjudant P. J. M. de Klerk tot groepscommandant te Dongen.

RESSORT ARNHEM

Per 1-7-'68: Adjudant J. G. v. Hoogmoed tot groepscommandant te Huissen.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-7-'68: Adjudant B. Binnema tot groepscommandant te Buitenpost.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot adjudant:
 Per 25-5-'68: G. ten Bruggecate te Schagen.
 Per 1-7-'68: W. Sannes te Diemen; J. Spaan te Alkmaar.
 tot opperwachtmeeester:
 Per 16-5-'68: I. C. Schuit te Twisk.
 Per 25-5-'68: H. J. Dijkstra te Abbekerk; G. Leguijt te Graft.
 Per 1-6-'68: L. Treuren te Nigtevecht; J. Bruining te Wieringerwaard.
 Per 22-6-'68: B. M. v. Harskamp te Opperdoes.
 tot wachtmeeester 1e kl.:
 Per 1-7-'68: H. Zeilstra te Amsterdam; A. J. G. Timmer te Bennebroek; H.

wij herdenken

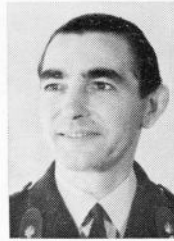
Adjutant
K. de Boer
Amsterdam
ressort Amsterdam
☆ 10-8-1913
† 17-5-1968

Owmr.
H. van Gent
Berkhout
ressort Amsterdam
☆ 24-11-1911
† 30-6-1968

Wmr. 1e kl.
J. L. Holthuis
Leusden
ressort Amsterdam
☆ 23-1-1919
† 22-6-1968

Owmr.
W. de Boo
Oostburg
ress. 's-Gravenhage
☆ 15-7-1918
† 21-6-1968

Owmr.
F. A. Willems
Liempde
ress. 's-Hert.bosch
☆ 31-3-1912
† 17-6-1968

Wmr. 1e kl.
J. Oppedijk
Buitenpost
ressort Groningen
☆ 7-10-1920
† 11-7-1968

A. P. v. Sambeek te Ouderkerk a. d. Amstel; P. H. de Vries en S. Alkema te Haarlemmerliede; A. G. E. L. v. Ooijen te Driebergen.

tot wachtmeester:

Per 1-6-'68: B. H. Benes te Medemblik; H. Haandrikman te Enkhuizen; A. J. Analbers en H. B. Ooink te Heemskerk; J. de Koning te Kortenhoeft; J. Luchtmeijer te Koog a. d. Zaan; W. T. Flévez te Bergen-Binnen; A. J. v. Dam te Diemen; J. H. P. v. Haeften te Weesp; A. W. v. Kasteren te Ouderkerk a. d. Amstel; R. Venekamp te Uithoorn; G. Smit en J. Steenbeek te Vinkeveen en Waverveen; C. v. Ravenhorst te Rhenen; R. Kamminga te Blokker; M. H. Mol te Wieringerwerf; W. T. Gerritsen en H. G. Visser te Amsterdam.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-1-'68: C. v. Delft te Alkmaar.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot adjudant:

Per 1-7-'68: C. Wiebenga te Krimpen a. d. IJssel; A. Goosen te Capelle a. d. IJssel; G. Krijnsen te Kapelle; A. v. Heest te Ouddorp.

tot opperwachtmeester:

Per 1-6-'68: J. van der Kooij te Dorrecht.

Per 1-7-'68: H. W. Teerink te Streefkerk.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-7-'68: A. Batenburg te Leiden; J. L. Buisse te Leidschendam; L. J. Lagendijk te Oude Tonge; R. Meijer en D. Eekhof te Pijnacker; F. Engelaga en J. Kossen te Sassenheim; F. H. M. Albersen te Stolwijk; T. Langarak te Wateringen; L. J. Noordergraaf te Middelharnis; J. Albers te Voorschoten; C. J. Groenesteijn te Meuwenaarlaan.

tot wachtmeester:

Per 1-6-'68: A. C. v. Wijnen te Lekkerkerk; P. Zuurmond en W. B. Wouters te Zoetermeer; J. L. M. Bult te Oostburg; K. J. J. Doove en J. C. M. Jacobs te 's-Gravenhage; H. J. Th. v. d. Elzen te Aardenburg; J. M. Frijters te Rhoon; C. J. M. Hendriks te Sas van Gent; N. J. v. d. Hoven te Zierikzee; F. J. Th. Janssen te Papendrecht; P. Kok en P. J. Moens te Boskoop; J. v. d. Lagemaat te Hillegom; H. C. Mensink en K. H. Oenema te Waddinxveen; G. Meppelink te Rozenburg; J. W. A. M. Rutjes te Oude Tonge; M. J. Venrooy en G. J. Vervoort te Spijkenisse; K. de Weerd te Vianen; J. C. v. Alten te 's-Gravenzande; H. Bartol te Hardinxveld-Giessendam; A. M. Durieux te Roelofarendsveen; J. J. F. Kooij en R. A. v. Raaij te Oud-Beijerland; G. Schutte te Leiderdorp; J. W. Witteveen te Numansdorp; R. L. Serné en W. H. J. v. d. Meer te Rijnsburg.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-4-'67: G. E. de Regt te Kortgene.

tot adm. ambt. C 3e kl.:

Per 1-3-'68: B. van Twist te Klaaswaal.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot adjudant:

Per 22-6-'68: P. J. M. de Klerk te Dongen.

tot opperwachtmeester:

Per 22-6-'68: J. A. Hermans te Nistelrode.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-7-'68: J. H. Kaanen te Waubach; J. Zaagman te Vlijmen; H. Wieringa te Waspik; J. Westerhuis te Waalre; R. Schut te Oud Gastel; J. D. A. van Oosterhout te Berkel Enschoot; J. P. A. Plog te Kruisland; J. D. van den Berg te Sevenum; B. W. S. J. F. Dolmans te Vlijen; G. W. Visser te Maasbracht; W. J. G. Rikken te Gennep; Th. W. E. Boerboom te Vlodrop; G. W. M. Verbong en P. Bladergroen te Mechelen; G. P. J. Janssen te Wijlre; F. A. Vervelde te Venray; J. J. van

Noortwijk te Schaesberg; H. Dekker te Vaals; P. H. M. Claessen te Noorbeek; G. P. M. Kerstens en P. Marre-vee te Made en Drimmelen; B. H. Dijkstra te Sprang Capelle; N. B. Overpelt te Dongen; J. H. Th. M. Bossman te Hilvarenbeek; C. M. P. Stam te Oirschot; P. Mullenberg te Moergestel; J. H. A. G. Middelhuis te Meerssen; Chr. J. M. Kuster te Valkenburg; J. Schuur te Gulpen; B. Th. Hooghiemstra te Hoeven.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-11-'67: W. A. G. Meulenberg te Horn.

Per 1-3-'68: A. A. Blei te Schaesberg.

Per 1-4-'68: J. P. Wiegeraad te Wouw.

Per 1-5-'68: J. J. A. M. Roijakkers te Kessel.

Per 1-6-'68: M. R. J. Balvers te Roermond.

tot adm. ambt. C 3e kl.:

Per 1-7-'67: M. P. de Pauw te Drunen.

Per 1-4-'68: E. G. Anthonio te Bergeijk.

RESSORT ARNHEM

tot adjudant:

Per 1-7-'68: J. G. van Hoogmoed te Huissen.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-7-'68: W. Hessels te Vollenhove; H. Gruppen te Avereest; E. Zweep te Zaltbommel; L. Douwsma te Wijhe; D. J. M. Jansen te Vriezenveen; J. Wubs te Groesbeek.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-4-'68: G. Rook te IJsselmuiden.

RESSORT GRONINGEN

tot adjudant:

Per 1-7-'68: B. Binnema te Buitenpost.

tot opperwachtmeester:

Per 1-6-'68: J. Bruining te Hooghalen.

Per 22-6-'68: F. de Jonge te Blijham.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-7-'68: J. J. Bos te Bellingwolde en L. Mulder te Diever.

RIJKSPOLITIE TE WATER

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-7-'68: J. B. Th. Hendriksen te Kampen; J. G. van Dorsten, H. Koopmans, T. J. M. Bruin en Tj. Ferwerda te Amsterdam; Th. A. M. Smale te Maasbracht; C. B. Langendoen te Zwartsluis.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-7-'68: J. G. Waanders, H. J. ter Schure, H. G. Damveld, W. Wolters, W. Bohle, C. van de Kuijt en J. J. Otten te Driebergen.

VERKEERSSCHOOL BILTHOVEN

tot opperwachtmeester:

Per 1-7-'68: P. A. Peijsel te Bilthoven.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-7-'68: J. L. J. Peters te Bilthoven.

VERKEERSSCHOOL BILTHOVEN

tot opperwachtmeester:

Per 1-7-'68: P. A. Peijsel te Bilthoven.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-7-'68: J. L. J. Peters te Bilthoven.

VERKEERSSCHOOL BILTHOVEN

tot opperwachtmeester:

Per 1-7-'68: P. A. Peijsel te Bilthoven.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-7-'68: J. L. J. Peters te Bilthoven.

VERKEERSSCHOOL BILTHOVEN

tot opperwachtmeester:

Per 1-7-'68: P. A. Peijsel te Bilthoven.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-7-'68: J. L. J. Peters te Bilthoven.

VERKEERSSCHOOL BILTHOVEN

tot opperwachtmeester:

Per 1-7-'68: P. A. Peijsel te Bilthoven.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-7-'68: J. L. J. Peters te Bilthoven.

VERKEERSSCHOOL BILTHOVEN

tot opperwachtmeester:

Per 1-7-'68: P. A. Peijsel te Bilthoven.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-7-'68: J. L. J. Peters te Bilthoven.

VERKEERSSCHOOL BILTHOVEN

tot opperwachtmeester:

Per 1-7-'68: P. A. Peijsel te Bilthoven.

Leiden; J. M. C. van der Velden, Middelburg; J. A. Schouten, 's-Hertogenbosch; D. J. ter Wee, Zwolle; J. Polling, Assen.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-6-'68: T. J. P. Borst, adjudant te Heiloo; K. Eissen, adjudant te Utrecht; J. G. Elsing, omwr. te Maarsse; W. Rietkerk, wmr. 1e kl. te Vinkeveen en Waverveen.

Per 1-7-'68: D. Wiedijk, adjudant te Alkmaar.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-7-'68: P. Bravenboer, adm. ambt. C 3e kl. te Brielle; H. G. de Jong, parketwachter te 's-Gravenhage; J. C. Schults, adjudant te Krimpen a. d. IJssel; A. Boere, adjudant te Ouddorp; A. Langendoen, adjudant te Capelle a. d. IJssel; G. S. Eerkes en H. Oudega, omwrs., P. C. v. d. Steen, P. Peters, R. H. de Vries, L. Verhoef, J. de Lange en M. J. de Kok, omwrs. 1e kl., W. A. v. d. Plas, adm. ambt. C 2e kl., allen te Leidschendam.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-7-'68: E. Bodde, adjudant te Eethen; J. F. van Diepen, omwr. te Asten; M. A. J. M. Jansen, wmr. 1e kl. te Fijnaart; A. Tijben, wmr. te Uden; J. H. v. Triest, wmr. te Baarlo.

RESSORT ARNHEM

Per 1-7-'68: A. Meijer, adjudant te Buren; F. W. Osterloh, adjudant te Huissen.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-7-'68: J. Hoekstra, adjudant te Buitenpost; E. IJsenbrant-v. d. Haar, adm. ambt. C 2e kl. te Warffum; H. A. Kors, schrijver te Groningen.

VEILIGHEIDSDIENST KON. HUIS

Per 1-7-'68: J. Traas, omwr. te Soestdijk.

ambtsjubilea

Owmr.
F. J. Vijgen
Belfeld
ress. 's-Hert.bosch
25 jaar op 1-9-1968

Wmr. 1e kl.
H. Mensink
Apeldoorn
ressort Arnhem
25 jaar op 24-9-1968

Wmr. 1e kl.
H. P. Rozema
Hardegarijp
ressort Groningen
25 jaar op 16-8-1968

in dienst getreden

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-7-'68: R. van Berkel, schrijver i.t.d. te Utrecht.

RESSORT ARNHEM

Per 1-7-'68: W. R. J. Warringa, wmr. 1e kl. te Overdinkel.

RESSORT GRONINGEN

Per 17-6-'68: M. F. W. Hofstee-Lammens, adm. ambt. C 3e kl. te Groningen.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten: Per 15-7-'68: E. Stip en D. W. J. Kostter, 's-Gravenhage; B. van den Bosch,

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het
Korps Rijkspolitie onder
verantwoordelijkheid van de
door de Algemeen Inspecteur
samengestelde redactie.

10e Jaargang
No. 1 - september 1968
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem
Majoor mr A. J. Dek
te Heerenveen
Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen
Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen
J. M. A. Kasprovicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage
Adjutant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage
Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen
Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem
Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg
Wachtmeester 1e klasse
H. S. Freen
te 's-Gravenzande
Wachtmeester
J. M. van Leeuwen
te Bunschoten

redactiesecretariaat

Districtsbureau
Rijkspolitie te Water
Bureau-ark Waalhaven, Nijmegen
Telefoon 08800 - 3 32 44

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228
Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11
Abonnementsprijs f 10,— per jaar
bij vooruitbetaling
Losse nummers f 1,— per stuk

Bij de omslagfoto:

*Een van de eerste verkeersauto's
van de Rijksveldwacht, compleet
met stopbord „Halt politie”,
dat volgens overlevering geen
succes was. Meer over de
geschiedenis van het verkeers-
toezicht, elders in dit nummer.*

deze maand

- Ontwikkeling van
verkeersgroepen
is boeiende historie
- Bloemencorso Eelde
- Schietwedstrijden
Reserve Rijkspolitie
district 's-Gravenhage
- Druk werk voor
Dienst Luchtvaart
- The skirl o' the pipes
- Politie in de pers
- Filatelie
- Puzzel van de maand
- Zomer zondag idylle
- Moeder en Kind
- Personalia

. . . Eysink, H.D., BMW, Jeep en Ford . . .

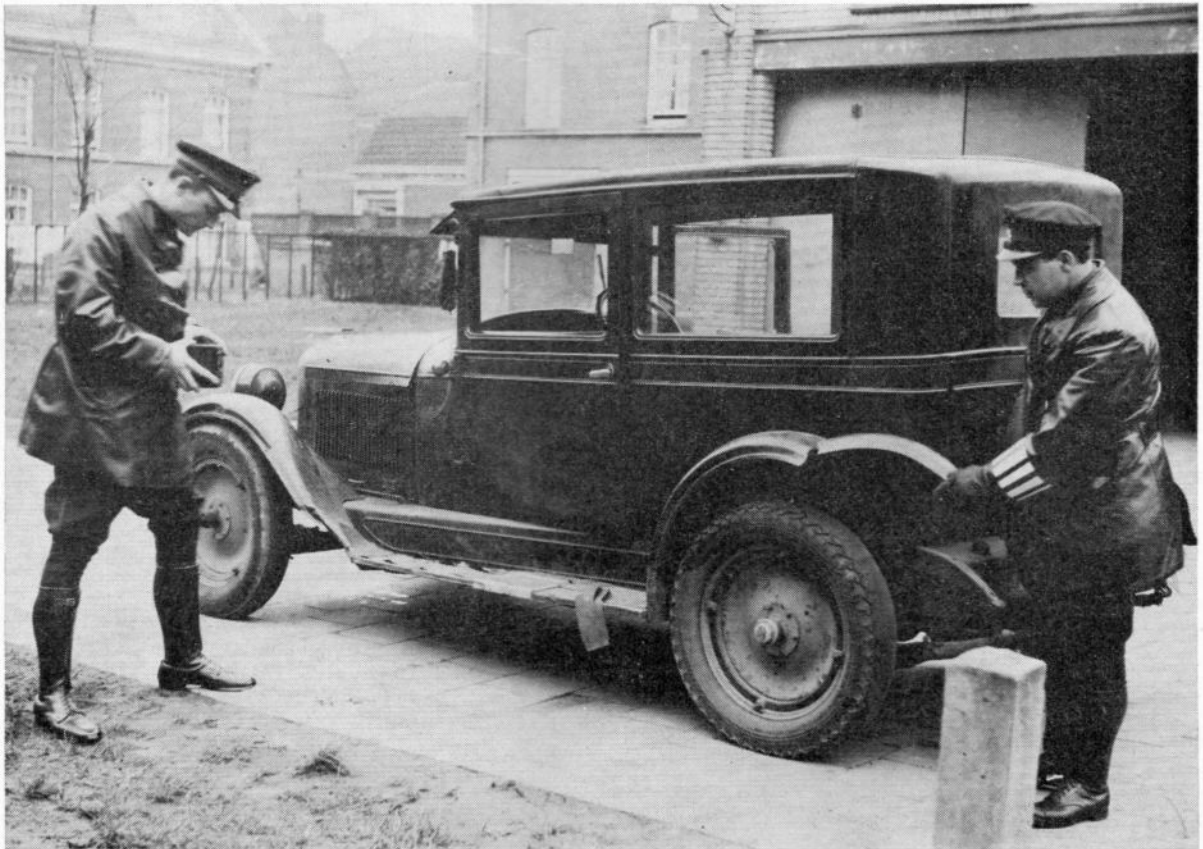
ontwikkeling van verkeersgroepen is boeiende historie

DOOR OPPERWACHTMEESTER J. J. H. VAN AERSSSEN TE NIJMEGEN

„Pas op jongens, een stoomwagen.” Levendig ligt in onze herinnering nog de kreet van de dorpsherbergier, die aldus — goeddelijk uit het café-venster leunende — de spelende kinderschare in de toen nog rustieke dorpsstraat op het naderend onheil attent maakte. En toch is het alle-

maal reeds meer dan veertig jaar geleden. De „stoomwagen” had zich toen al ontwikkeld tot een heuse automobiel, die jong en oud bij zijn doortocht deed uitlopen. Betrof het dan ook nog een „Spijker”, de eerste auto van Nederlands fabrikaat, dan staarde het hele dorp het sputterend en knet-

terend „wereldwonder” niet alleen bewonderend na, maar voelden de toeschouwers zich tevens vervuld van gepaste vaderlandse trots. Tijden en toestanden hebben zich sedertdien grondig gewijzigd. De dorpsstraat heeft sedert lang zijn rustieke aanzien verloren. De herbergier is reeds jaren de eeuwige

rust ingegaan en de dorpsheerberg is ten offer gevallen aan de moderne woningbouw. Gebleven is de automobiel. En hoe! Niet alleen kwalitatief, maar vooral ook kwantitatief heeft het „wonder” van weleer zich ontwikkeld met een snelheid welke nauwelijks haar gelijke heeft. Pogingen dit te bewijzen zouden gelijk staan met het intrappen van een open deur. Ieder van ons wordt er als verkeersdeelnemer dagelijks voldoende mee geconfronteerd. Dikwijls helaas tot zijn niet geringe ergernis!!!

Dat ook de politie zich aan deze geweldige ontwikkelingsgang had aan te passen, hetgeen soms met de nodige barensweeën gepaard ging, is duidelijk. In het Korpsblad werd meerdere malen melding gemaakt van de laatste snufjes op verkeersgebied bij de rijks-politie. Bij al die publikaties, een logisch gevolg overigens van de stormachtige ontwikkeling, dreigen de mensen van „het eerste uur” wel eens in het vergeetboek te raken. En toch staan deze pioniers ook nu nog midden in het verkeersleven. Toch vervullen zij ook nu nog een belangrijke taak in het geheel van de zich met het verkeer bezig houdende politie-instanties.

Die pioniers in het verkeerstoezicht dan zijn de mannen van de verkeersgroepen.

historie

Een blik in de historie laat zien dat omstreeks 1930 bij de toenmalige Rijksveldwacht en het Wapen der Koninklijke Marechaussee de eerste schuchtere schreden op het terrein van het verkeer werden gezet. In vergelijking met nu was toen van „verkeer” nog nauwelijks sprake en het toezicht van de politie was dan ook meer gericht op de staat waarin de voertuigen verkeerden dan op de gedragsregels.

Eén van de „mannen van het eerste uur” is de 72-jarige, in Apeldoorn woonachtige, oud-adjutant der rijks-politie K. Bark. Deze vertelt er het volgende van:

„Toen ik in 1934 op de „verkeersbrigade” Amsterdam van de Rijks-

veldwacht werd ingedeeld, draaiden deze brigades reeds een aantal jaren in enkele districten van de Rijksveldwacht, ook in Noord-Holland. De leiding van het district Noord-Holland was toentertijd in handen van „Commandant Dozy”. Deze werd omstreeks 1936 opgevolgd door „commandant” J. Seesink, het latere Hoofd van de Veiligheidsdienst van het Koninklijk Huis. Commandant van de „verkeersbrigade Noord-Holland” was brigadier De Groot, wiens opvolger ik werd. Wij hadden de beschikking over twee verkeersauto's.

In de praktijk kwam dit echter neer op anderhalve auto, want één van de twee was tevens bestemd voor „vervoer” van de districtscommandant. Van deze twee auto's werd er één betaald door het ministerie van justitie, de ander door het ministerie van waterstaat, de toenmalige „beheerder” van ons wegennet. Het waren Ford V-8's, uitgerust met laodo-wieldrukmeters, tapley-remtestmeters en meetlint. Gradenboog en fototoestel behoorden tot de verdere uitrusting. De con roles bepaalden zich hoofdzakelijk tot „technische con-

troles" waarbij terstond gezegd dient te worden dat deze in vergelijking tot nu wel zeer oppervlakkig waren. In de eerste plaats waren de ten dienste staande hulpmiddelen gebrekkig en ten tweede was ook onze eigen technische kennis allerminst volmaakt. Onze opleiding bestond uit een cursus van drie maanden bij de toenmalige Motordienst van de Koninklijke Landmacht te Haarlem. Snelheidscontroles werden praktisch niet gehouden. Buiten de bebouwde kommen bestond er geen maximumsnelheid en binnen de bebouwde kommen bevond deze controle zich in handen van de plaatselijke politie. Ons toezicht was hoofdzakelijk gericht op het controleren van rem- en stuurinrichting, verlichting en mogelijke gebreken aan het voertuig zelf.

Een afgebakend werkterrein voor Rijksveldwacht en Koninklijke Marechaussee bestond niet en zo kon het wel eens gebeuren dat leden van beide Korpsen „achter hetzelfde wild aanjogen". Plaatselijk moest dan de „competentiekwestie" door (goede) persoonlijke verhoudingen worden opgelost. Ik heb er zelf overigens nooit moeite mee gehad.

Naast de controles verleenden we ook wel assistentie aan de plaatselijke politie en verstrekten adviezen op verkeersgebied aan instanties van rijk en gemeente."

materieel

Was „Ford" de eerste auto die bij het „verkeer" zijn intrede deed en tot op heden daarbij „in" is gebleven, de eerste motorrijwielen waren Nederlandse „Eysinks". Met deze voor hun tijd uitstekende motorrijwielen kon men een prachtig „rookgordijn" leggen. De Eysink was namelijk uitgerust met een hand-bediendbare oliepomp, waarmede naar hartelust viel te knoeien. Zeer tot ongenoegen van de rij-instructeurs overigens. Onvergetelijk blijft de Harley-Davidson, de motor met het leeuwenhart. De machtige „Ha-Dees" werden opgevolgd door de wat sportievere Matchless-twin en later, bij de opkomst van het Duitse

25 april 1950 te Venray.
Bezoek H.M. de Koningin
aan Limburg.

Wirtschaftswunder, door de „geruisloze" BMW.

Dat direct na de tweede wereldoorlog de „jeep" ten tonele verscheen, zal geen verwondering baren. De jeep — met zijn onbegrensde mogelijkheden — was in de eerste jaren na de bevrijding gewoon een modeverschijnsel.

Zonder dak wel koud voor de inzittenden. Daarom werden ze eerst voorzien van zeiltjes en nadien zelfs van een plaatijzeren opbouw. Doch ook het wagenpark herstelde zich van de oorlogswonden. Na de houten stationcar, de zogenaamde „bakkerswagen", kwam de metalen en met de stijgende welvaart de Customline en de Zephyr. De laatsten zijn geleidelijk aan van het toneel aan het verdwijnen. Opvolger tot aan de dag van vandaag is de „Taunus" (17 en 20 M).

organisatie

Dat ook de organisatie van de verkeersgroepen in de loop der jaren verandering onderging, is begrijpelijk. Wat is, buiten geboortē en dood, blijvend op deze aarde?

De eerste verkeersbrigades rond de jaren '30 hadden een sterkte van gemiddeld 6 man, waarvan de helft „vast" personeel en de helft „reserve". Als in 1941 de Rijksveldwacht en de Marechaussee (het

Koninklijke was door de bezetter geschrapt) worden samengesmolten, zien we de „Verkeers- en Rivierdienst” aan het firmament verschijnen. Als „aardige” bijzonderheid uit die tijd valt te vermelden, dat in de oorlogsjaren de chauffeurs soms als stoker fungeerden, daar veel voertuigen i.v.m. de benzineschaarste waren uitgerust met gas-generatoren (gas-potten in de volksmond). De gas-potten werden met turf en cokes gestookt!

Wanneer dan in 1943 de Staatspolitie in het leven wordt geroepen, komen de verkeersbrigades onder de afdelingscommandanten te ressorteren. Deze situatie is tot op de huidige dag bewaard gebleven, al werden de verkeersgroepen bij de oprichting van het Korps Rijkspolitie ingedeeld bij de districten en is de toekomstige status van de verkeersgroepen in verband met de op handen zijnde reorganisatie van het Korps op dit moment nog in de wijde schoot der toekomst verborgen.

In 1956, om precies te zijn op 15 januari, als de huidige chef van de staf, kolonel T. J. Canter Visscher, hoofd is van het bureau Verkeerszaken, komt de R.V.S. (Regionale Verkeers Surveillance) tot stand. De RVS-patrouilles vonden uitsluitend plaats met motorrijwielen.

Verkeersgroep Maastricht

Hulp verlenen aan hen, die deze behoeven

De RVS beoogde continuïteit te brengen in het verkeerstoezicht. Het was een soort „doorbraak” van de districtsgrenzen, zoals kolonel Canter Visscher het zelf aanduidt. In die zin zou dus de RVS als de voorloper gezien kunnen worden van de huidige S.A.S.

(Men spreekt graag van SAS-groep, maar dat is evenmin juist als de T.P.W.-wagen.

S.A.S. = Surveillancegroep Auto Snelwegen en - T.P.W. = Technische Patrouille Wagen).

taken

Afgezien van de veel grotere omvang als gevolg van de enorme verkeers-explosie, is er in de gronden aanzien van de taken van de verkeersgroepen weinig veranderd. Zij het, dat het gewijzigde tijds-

beeld zijn stempel drukte op de taakuitvoering en mag als een kenmerkend verschil worden gezien, dat in vergelijking tot vroeger een veel grotere plaats is ingeruimd voor het toezicht op de gedragsregels. Hierbij dient aangetekend, dat de „plaatselijke omstandigheden” bij de uitoefening van het verkeerstoezicht door de verkeersgroepen van district tot district hun invloed op die taakuitvoering doen gelden.

Het complex van taken van de verkeersgroepen is veelomvattend. Als „hoofdtak” naast het toezicht op de naleving van de gedragsregels zijn er in de eerste plaats de „technische controles”. De „TPW” heeft nog altijd op het punt van de technische controles een belangrijke taak te vervullen. Zonder overdrijving kan worden gesteld dat de kwaliteit van het Nederlandse wagenpark als gevolg van de controles van de verkeersgroepen belangrijk is gestegen.

De verkeersgroepen verlenen bij min of meer ingewikkelde verkeersongevallen assistentie aan de landgroepen. Deze assistentie — in kleinere gemeenten ook t.b.v. de gemeentepolitie — beperkt zich niet alleen tot het technisch onderzoek, maar strekt zich ook uit tot de wijze van aanrijding, etc.

De controle op het zware verkeer, zij het in afnemende mate i.v.m. de instelling van een aparte afdeling „controle zwaar vervoer” bij de Sectie Bijzondere Verkeers-taken, behoort nog altijd tot de competentie.

De verkeersgroepen verstrekken adviezen aan gemeentebesturen en provinciale waterstaat t.a.v. knelpunten op wegen en bij wegomleggingen.

De mannen van het verkeer begeleiden autoriteiten, zware transporten en grote sportevenementen (wielervedstrijden). De verkeersgroepen verzamelen gegevens over ongevallen (hoe, waar, wanneer, wie en waarom) en leggen deze statistisch vast, teneinde over ongevalsepieken e.d. te kunnen rapporteren en adviseren.

Eén van de jongste maar zeker niet de minst belangrijke is het toezicht op de bromfietsen. Het behoeft wel niet gezegd, dat on-

danks beschermende wettelijke bepalingen, het opvoeren van de maximum-snelheid van bromfietzen met vernuftige middelen, hand over hand toeneemt.

Om nog maar niet te spreken van de vele „brom-lijken” die het verkeer onveilig maken. Maar — even lyrisch —: „al is de brommer nog zo snel, de verkeersgroep achterhaalt hem wel.”

En last but not least: de mannen van de verkeersgroepen bieden — binnen redelijke grenzen — de helpende hand aan gestrande automobilisten, daarbij uitvoering gevende aan het gestelde in artikel 28 van de Politiewet „hulp verlenen aan hen die deze behoeven”. Is het na dit alles overdreven te stellen, dat de „mannen van het eerste uur” ook nu nog midden in het volle verkeersleven staan? Het antwoord wordt graag aan de lezer overgelaten. □

langs de weg gezien

Een jonge leeuw langs een Nederlandse rijksweg is ongetwijfeld geen dagelijkse verschijning. Zodat de wachtmeester 1e kl. B. D. Willems prompt de camera greep toen hij er wél een zag, ontsnapt uit de menagerie van circus-variétébar- enz. -directeur Toni Boltini. Resultaat deze foto, die duidelijk maakt dat de leeuw ongevaarlijk is, maar niet luistert als iemand iets roept als: „Poes-poes.”

de adjutant Perdon met pensioen

DOOR DE OPPERWACHTMEESTER
C. STEKELENBURG TE BILTHOVEN

Dezer dagen nam de adjudant A. A. Perdon van de verkeersschool van het Korps Rijkspolitie afscheid in verband met zijn leeftijdsontslag. De receptie werd druk bezocht door vele collega's. Er waren personeelsleden van de verkeersgroepen uit vrijwel het gehele

land. Voorts zagen we o.a. nog de generaal b.d. J. Gerritsen, overste b.d. H. G. v. d. Berg, kolonel J. R. Hoogkamer, de heer A. Blokzijl en nog vele anderen. De commandant van de verkeersschool de officier der rijkspolitie 1e kl. E. Spierenburg overhandigde

de adjudant Perdon als herinnering een leeuwteje met schild, waarvan het origineel in het groot in de tuin staat van „De Varenkamp”. Dat moment werd op bijgaande foto vastgelegd. □

□

7

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

the skirl o' the pipes

DOOR

JAMES SEDDON

Voor een echte Schot bestaat er geen geluid dat mooier is dan de „skirl”, de klank van de doedelzakken. Vele bezoekers van Groot-Brittannië delen in dit enthousiasme, anderen zijn het misschien eerder eens met de zeventiende eeuwse dagboek-schrijver Samuel Pepys, die eens het geluid van de doedelzak beschreef als „op zijn best alle-machtig barbaarse muziek!”.

Doedelzakken behoren tot de oudste muziekinstrumenten — zo oud, dat hun oorsprong onbekend is. Keizer Nero bespeelde de doedelzak en ze waren reeds bekend in het oude Babylon. In Frankrijk, Italië, Spanje, Griekenland, Perzië en Rusland — behalve in Schotland, ook in andere delen van Groot-Brittannië — vindt men de doedelzak in diverse uitvoeringen, maar aan Schotland zijn ze wel bijzonder geassocieerd en is deze vorm van muziek sterk tot ontwikkeling gekomen.

In zijn moderne vorm bestaat de doedelzak uit de Schotse Hooglanden uit een luchtzak, gewoonlijk gemaakt van schaapshuid, waaraan vijf pijpen verbonden zijn: een bas drone, twee tenor drones, het mondstuk en de chanter, de pijp waarmee de melodie wordt gespeeld. Deze

laatste is een korte pijp met acht gaten, een voor de duim en zeven voor de vingers en met deze acht gaten kan de bespeler negen noten blazen, van de lage G tot de hoge A. Maar hij haalt meer uit de beperkte mogelijkheden door gebruik te maken van „warblers” (trillers) die, samen met de grondtoon, de welbekende „skirl” laten horen.

De doedelzakmuziek van de Hooglanden dateert grotendeels van na

de zestiende eeuw. Voor die tijd improviseerden de rondtrekkende pijpers maar zo'n beetje, of speelden variaties op volksliederen. Pas nadat de Schotten de doedelzak als hun volksinstrument gingen beschouwen werden de Schotse dansen — de strathpeys en de reels — en de krijgsmarsen — de pibrochs — gecomponeerd, welke het repertoire vormen van de hedendaagse pijp. Vele van deze melodieën dateren uit de dagen van de MacCrimmons, spelers die afstamden van de MacLeod's of Skye, de beroemdste familie van doedelzakspelers die er ooit bestaan heeft. Zij hadden een school te Dunvegan en hun recept om een goede speler te worden was: zeven generaties spelers in de familie en dan nog zeven jaar studeren.

In die tijd had iedere clan zijn eigen doedelzakspeler, wiens werk het was de morgenserenade te brengen, de dansmelodieën te spelen voor de dansers en verder een speciaal stuk bij geboorte of dood van het hoofd

van de clan. Hij was trots op zijn positie en een oude speler, die gevraagd werd wat karweitjes op te knappen op het landgoed als hij niet behoefde te spelen, gaf het volgende commentaar: „It's a poor estate that canna keep baith the laird an'the piper without workin”. Voor 1830 leerde de pijper zijn melodieën door middel van symbolen, maar thans wordt alle doedelzakmuziek geschreven in noten-

schrift — in de G-sleutel. In de pijperschool in het Edinburgh Castle leert de moderne pijper de pibroch, de echte klassieke muziek voor de doedezak, waarvan meer dan duizend voorbeelden zijn verzameld door de Piobaireachd Society, een instelling die het voortbestaan en het spelen van deze oude muziek bevordert. De pibroch stelt hoge eisen aan de techniek van de speler en het is onvermijdelijk dat volksmuziek en de krijgsmelodieën, bekend bij ieder die een regimentsband heeft horen spelen, het grootste deel vormen van het dagelijkse repertoire.

Versillende beroemde Britse leger-regimenten hebben hun eigen pijpers en pijpercorpsen; zoals de Scots Guards, de Seaforth Highlanders, de Cameron Highlanders, de Gordon Highlanders en de Black Watch. Een groot deel van de muziek die ze spelen is gecomponeerd door hun Pipe-Majors, vaak ter ere van een bijzondere militaire of nationale gebeurtenis. Pipe-Major William Ross van de Scots Guards componeerde b.v. een opgewekte mars, „The Coronation of Queen Elizabeth”, welke door Hare Majesteit werd geaccepteerd.

Elk regiment houdt zich aan een eigen repertoire van marsen, dansen en taptoes en in vroeger tijden waren de regimenten bijzonder kieskeurig met wat hun pijpers mochten spelen en hielden ze zich angstvallig aan hun eigen melodieën. „Lochaber No More”, een beroemde melodie, was bijvoorbeeld de „Lights Out” van de Royal Scots en geen ander regiment speelde het — behalve bij begrafenissen! Sommige melodieën waren verboden. De Camerons zouden nooit toestaan dat hun pijpers „The Campbells are Coming” speelden, en de Seaforth, zoals te verwachten was, verboden „The March of the Cameron Men”. Ongetwijfeld heeft men in de zomer de meeste kans de doedezak te horen. Dan worden vele Highland gatherings en festivals gehouden in plaatsen als Inverness, Portree, Oban, Aboyne en Braemar. Bij deze gelegenheden hoort u niet alleen dansen en marsen, maar ook oude en beroemde pibrochs als „Lament for the children” en „The Kiss of the King’s Hand”. □

de luitenant B. F. Bouma naar district Eindhoven

Met ingang van 1 augustus 1968 is benoemd tot officier der rijkspolitie 2de klasse de heer B. F. Bouma. Per 15 september is de luitenant

Bouma ingedeeld bij de Staf van het district Eindhoven. Hij werd geboren op 1 mei 1943 te 's-Gravenhage als zoon van een ambtenaar bij het Ministerie van Economische Zaken en volgde later een aansluitend middelbaar on-

derwijs op de Vrije School ter plaatse. Omdat deze school geen eigen eind-examen heeft, ging hij voor het examenjaar naar het Maerlant Lyceum, alwaar hij het diploma H.B.S.-B behaalde. Daarna bezocht hij het voormalig rijksinstituut tot opleiding van hogere politie-ambtenaren te Hilversum en studeerde daar af in juli 1966. Als adjunct-inspecteur deed hij van 1 augustus 1966 tot 1 augustus 1968 dienst bij de gemeentepolitie 's-Gravenhage, waar hij werkzaam was als wachtcommandant aan het Bureau Centrum.

vergoeding onregelmatige dienst personeel in politierang

„zover is 't niet gekomen ...”

... rijkspolitie in operettesfeer ...

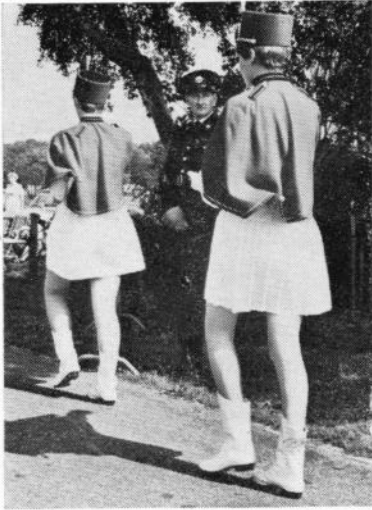
... geen bijzonderheden ...

bloemencorso Eelde hield 100 man rijkspolitie in actie

Bloemencorso's behoren tot de duizenden kijkers trekkende manifestaties, waarmee het zomerseizoen in sommige streken pleegt te beginnen of te eindigen. Een daarvan, het bloemencorso van Eelde, vormt telkenjare in augustus een schouwspel dat in toenemende mate vermaardheid krijgt en derhalve ook steeds meer bemoeienis van de rijkspolitie vraagt. Ook dit jaar was een waterdicht schema uitgedokterd om een en ander zo „glad” mogelijk te laten verlopen. De post Eelde die normaal vijf man omvat, was op de corsodag uitgegroeid tot honderd man, namelijk veertig man uit het district Assen en zestig aspiranten van de Opleidingsschool te Arnhem, die terechtkwamen in een feestelijke en kleurige operettesfeer. Alle praalwagens beeldden namelijk scène's van operettes uit.

Het personeel werd ingezet in vijf vakken, algemeen commandant was de adjudant J. Wesseling, bijgestaan door de postcommandant, de opperwachtmeester P. Hiemstra. Voor de verbindingen was een radionet van acht stations beschikbaar, namelijk drie vaste stations en vijf G.S.A.'s, volgens het relaissysteem werkend op kanaal 32. Voorts waren er twee portofoons in gebruik. Er waren twee verkeersauto's ingezet en een celwagen voor uitzetten en ophalen van posten en dergelijke, alsmede veertien ULM's. Teneinde de omstreeks 35.000 bezoekers op

. . . 20 praalwagens, 10 muziekkorpsen en 5 drumbands trokken voorbij . . .

bepaalde plaatsen in de perken te houden bij het passeren van de twintig bijzonder mooie praalwagens, afgewisseld door tien muziekkorpsen en vijf drumbands, was ook nog 650 meter aan afzettingen aangevoerd. In de namiddag konden Eelde en de rijkspolitie spreken van een in alle opzichten geslaagde „operatie”.

Tekst en foto's: B. den Oudsten.

schietwedstrijden reserve rijkspolitie district 's-Gravenhage

De districtsadjutant J. Ranselaar reikte namens de districtscommandant de prijzen uit. De res. wachtmeester 1e kl. L. Boonstra ontvangt de wisselbeker.

In het district 's-Gravenhage werden de activiteiten van de reserve-rijks-politie geopend met een schietwedstrijd revolver, op de schietbanen te Rotterdam. Onder gunstige weersomstandigheden had deze wedstrijd een vlot en geanimeerd verloop. De ambtenaar voor de reserve-rijks-politie, de oud-adjutant M. G. Remijn en de wachtmeester 1e kl. W. M. Erwich, hadden gezorgd voor een uitstekende organisatie en bijzonder fraaie prijzen. Jammer dat de laatste houder van de wisselbeker, de reserve wachtmeester 1e kl. G. J. de Bloois van de groep 's-Gravenzande, niet in de gelegenheid was, de beker te verdedigen. Nu kwam deze in handen van de reserve wachtmeester 1e kl. L. Boonstra, van de groep Voorschoten, met 55 punten. De daarop volgende 9 schutters met het hoogste aantal punten waren:

2.	res. wmr. 1e kl.	A. Benschop, gr. Lekkerkerk	52 pnt.
3.	res. wmr. 1e kl.	J. Bos, gr. Zoetermeer	49 pnt.
4.	res. wmr. 1e kl.	D. A. Ploeg, parketgr. Rotterdam	49 pnt.
5.	res. wmr.	G. L. Sterenborg, verkeersgr. Den Haag	44 pnt.
6.	res. wmr.	B. Salij, gr. Krimpen a. d. IJssel	43 pnt.
7.	res. wmr.	A. Wunnik, gr. Wateringen	42 pnt.
8.	res. wmr.	E. van Blitterswijk, gr. Nieuwerkerk a. d. IJssel	41 pnt.
9.	res. wmr.	A. Molenaar, gr. Haastrecht	38 pnt.
10.	res. wmr.	P. J. Segaar, gr. Voorschoten	37 pnt.

UNIROYAL
Rallye 220 HR
de betere radiaalband

S

maar één adres...
sampermans
voor autobanden
...niet duurder,
wel beter.

RECHTSTREEKSE VERKOOP MET
MONTAGE EN SERVICE AAN
AUTOMOBILISTEN IN 15 FILIALEN

zomer- zondag idylle...

water. Plotseling hoort hij midden in de voor alle verkeer verboden straat licht klikkende dameshakjes op de keien. Met kennersblik overziet hij de hele situatie: fietsen in verboden straat, een politiemann op de hoek, vlug afstappen en vriendelijk lachend doorlopen. Een liefvallige jonge schone komt in zijn richting, met charmante glimlach. Hij begint echt ernstig-preventief te kijken, zo van: „Pas op, niet weer doen, want dan ga je er op.”

Maar zij vreest niet en komt recht op hem af. Komt ze excuus aanbieden? Da's nog nooit vertoond. Is zij een der weinigen die zijn positie naar waarde weten te schatten?

Twee helderblauwe lachende ogen kijken hem onschuldig aan en zijn blik wordt milder. Hoe kan dat eigenlijk anders: een politiemann, een meisje met donkerblonde lokken in tegenlicht in de zomerzon, da's bijna een idylle.

„Mag ik u iets vragen”, zegt ze.

„U altijd”, antwoordt hij.

„Ja”, zegt ze, „maar 't is een hele gekke vraag”.

Hij stoer: „Ga uw gang, ik ben veel gewend”.

Dan zegt ze luchtig: „Wilt u dan even de ketting om het wiel leggen, die is er af of vastgelopen”.

En dan gebeurt het: met een gebaar van „als dat alles is” en met een goedmoedelijke, vaderlijke lach, trekt hij zijn witte handschoenen uit en begint met de vuile, vette fietsketting te manipuleren om die om de kamwielen te leggen”.

Het gaat vlot. „Alstublieft”, zegt hij overeindkomend, „u ziet, wij weten overal raad op”.

Zij straalt helemaal als ze zegt: „Nou, agent, hartelijk bedankt, dank u wel”.

Dan stapt zij op en rijdt de verboden maar zonovergoten straat door. Hij haalt z'n schouders op en kijkt naar z'n handen. Ginds komen de eerste kerkgangers. Hij pakt z'n witte handschoenen uit z'n koppel en trekt ze omzichtig aan. Correct groet hij enige notabelen met wit-gehandschoende hand. Niemand straalt eigenlijk zo als dat meisje, bedenkt hij, niemand fietst trouwens ook de verboden straat in. En hij gaat verder, de duidelijk zichtbare herinnering aan een kleine zomerzondagidylle verborgen in witte handschoenen. . .

't Is stil in de binnenstad op deze vol-zomerse zondagmorgen. De „vroegelingen” zijn er al opuitgetrokken, naar bos, hei of strand, uren terug al, toen de wachmeester in de laatste ochtendniveaus op de dienstfiets stapte. Hij was er, want dienst is dienst, maar hij keek ze meewarig na, die vroege vogels, want voor hem had een vroege zomerochtend in feite maar één bekoring: uitslapen. Maar nogmaals: dienst is dienst en dus staat hij daar: model gekleed, das netjes, laarzen netjes, pet keurig, verzorgde handen in zondagswitte handschoenen, op de hoek van de voor alle verkeer verboden weg. Het enige waarop te wachten valt, is de stroom kerkgangers, die met wat kleine gezichten langs hem zullen gaan, omdat de zonnwarme nog niet in de kerkgewelven doordrong.

Minzaam groetend zal menigeen hem in gedachten beklagen omdat hij dienst heeft, anderen zullen hem benijden omdat hij lekker in de zon kan staan. Hijzelf verheugt zich al op het naderende einde van de dienst en een middag met de boot op het

druk werk voor Dienst Luchtvaart

opper- wachtmeester C. Louw houdt twee Cessna's in de lucht

uitgebreid, dat er bijvoorbeeld voor patrouillevluchten boven bosgebieden in verband met mogelijke bosbranden, geen gelegenheid meer is. Het veelvuldige gebruik van de twee Cessna's houdt ook in, dat een van de werkers achter de schermen in het Korps Rijkspolitie, de opperwachtmeester C. Louw, druk werk heeft. Hij is boordwerk-

De Dienst Luchtvaart van het Korps Rijkspolitie heeft ook in vakantietijd zoveel werk gehad, dat het met de twee Cessna's 172, niet na te komen was en dat voortdurend weer bepaald moest worden wat de meest urgente zaken waren waarvoor de mannen van de Dienst Luchtvaart van de grond gingen.

De Cessna's zijn vrijwel dagelijks in de lucht voor assistentie van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken. Overtredingen als rechts passeren, te lang links blijven rijden of draaien door de middenberm op de autosnelwegen, worden uit de

lucht gemakkelijk gezien en per radio doorgegeven, evenals lengte van files, opstoppingen of ongevallen en tal van andere zaken. De Dienst Luchtvaart maakt bovendien veel foto's, onder meer voor justitie, spoort gestolen boten op, die wellicht in rietkragen verstopt zijn en uit de lucht beter opgemerkt kunnen worden. Er worden speurtochten ondernomen naar vermiste personen, zoals kort geleden — samen met de Rijkspolitie te Water — naar een vrouw, die in een rubberbootje zoek was op het IJsselmeer. De taken van de Dienst zijn dusdanig

tuigkundige en verzorgt in een hangar op Schiphol het onderhoud van de twee vliegtuigen. Van de Cessna's hoeft niemand hem iets te vertellen, want een van de toestellen heeft hij ook eigenhandig in elkaar gezet nadat de onderdelen in kisten verpakt waren aangekomen. Deze werker die men in het korps nauwelijks kent en die een unieke, tegelijk zeer verantwoordelijke functie heeft, verdient het — sleutelend — in dit nummer van het Korpsblad te prijken.

Tekst en foto: BAS DEN OUDSTEN

puzzel van de maand

Hierbij alweer een nieuwe puzzel die opnieuw de kans biedt een pocketboek te winnen. Oplossingen dienen uiterlijk 10 oktober te zijn ingezonden aan de wachtmeester 1e kl. H. S. Freen, Adolf van Nassastraat 12 te 's-Gravenzande.

Inmiddels is de wachtmeester 1e kl. T. Kluijstra, P. C. Boutensstraat 24 te Papendrecht winnaar geworden van de puzzel in het julinumnummer. De puzzel van het augustusnummer werd gewonnen door de opperwachtmeester W. F. Stomp, Antwerpenstraat 14 te 's-Hertogenbosch. Zij krijgen hun pockets toegezonden.

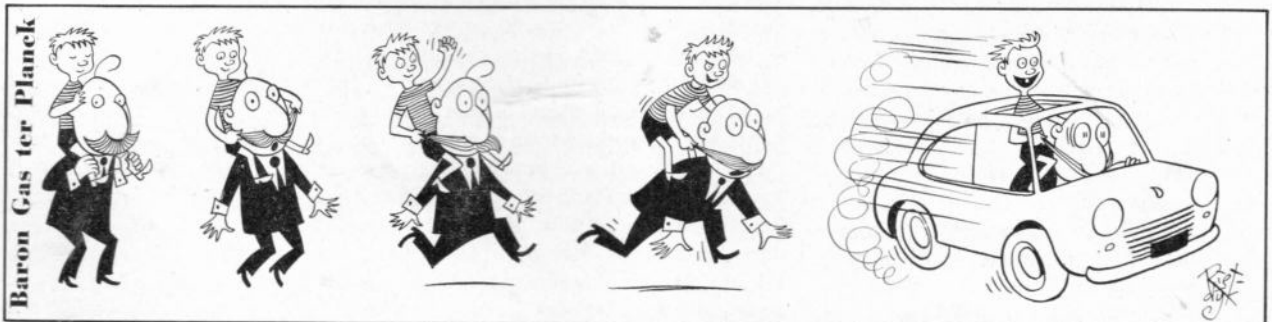
Het eerste woord bestaat uit 5 letters, daarvan worden er 4 gebruikt voor het *tweede woord*; de letter die overblijft zet u in het midden. Wat daar komt te staan, ziet u elke zomer weer!

1. woont aan Rijksweg 58.
3. bekend brommermerk.
5. keukengerei.
7. soort pepermuntje
9. zwart maken.
11. Stroef (bonkig).
13. zeerover.

1							2					
3							4					
5							6					
7							8					
9							10					
11							12					
13							14					
15							16					
17							18					
19							20					
21							22					
23							24					
25							26					

15. zeer harde wind.	10. deel van de voet.
17. oxydatie.	12. vervoermiddel.
19. genezen.	14. soort emmer.
21. plaats in Noord-Brabant.	16. kan niet spreken.
23. handvat.	18. hemellichaam.
25. jongensnaam.	20. jongensnaam.
2. tijdperk.	22. voedsel.
4. met 2 linker is niet te werken.	24. paar.
6. niet minder.	26. militaire organisatie.
8. strafwerktuig (dec.).	

Volledig invullen gewenst!

Zelfs een kind kent de voordelen van het **GENEN** PATENT SCHUIFDRAK EN VOUWDRAK

Adjutant S. W. Scheen
groepscommandant Schijndel

Met ingang van 20 juli 1968 is de adjutant S. W. Scheen aangewezen als groepscommandant Schijndel. Hij werd op 12 april 1919 te Amsterdam geboren en trad op 10 juni 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Geldermalsen. Op 1 september 1946 werd hij verplaatst naar Lochem, op 1 december 1948 als postcommandant naar Spijk, op 1 oktober 1952 in gelijke functie naar Zeddam en op 15 januari 1964 als plaatsvervangend groepscommandant, tevens rayoncommandant naar Schijndel. Op 1 december 1959 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 20 juli 1968 tot adjutant.

Adjutant H. J. G. Ensink
groepscommandant Simpelveld

Met ingang van 1 augustus 1968 is de adjutant H. J. G. Ensink aangewezen als groepscommandant te Simpelveld. Hij werd op 8 mei 1916 te Denekamp geboren en trad op 8 augustus 1938 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. In de

bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Maasniel. Op 1 december 1951 werd hij postcommandant te Schimmert en op 1 april 1958 te Klimmen. Op 1 september 1960 volgde zijn aanwijzing tot plaatsvervangend groepscommandant, tevens rayoncommandant te Nuth. Op 1 april 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 augustus 1968 tot adjutant.

Adjutant J. de Jong
groepscommandant Axel

De adjutant J. de Jong is met ingang van 1 augustus 1968 aangewezen als groepscommandant te Axel. Hij werd op 16 maart 1916 te Arum geboren en trad op 14 januari 1940 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Groningen (Verkeersgroep). Op 20 augustus 1951 werd hij verplaatst naar de Verkeersgroep Breda. Op 1 januari 1959 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 augustus 1968 tot adjutant.

wachtmeester J. A. G. Nijssen overleden

Op 18 augustus 1968 is tijdens de uitoefening van de dienst, tengevolge van een motorongeval overleden de wachtmeester J. A. G. Nijssen, oud 22 jaar, behorende tot de groep Krimpen a. d. IJssel en gedetacheerd te Rockanje, groep Hellevoetsluis. Na de uitvaartmis in de parochiekerk te Schiedam, op 23 augustus 1968, vond de crematie plaats in het crematorium Ockenburgh te 's-Gravenhage. Het korpseerbetoon werd gebracht door een erepeloton, bestaande uit leden van de groepen Krimpen a. d. IJssel en Hellevoetsluis, terwijl 4 wachtmeesters van de groep Krimpen a. d. IJssel als slippendragers fungeerden. In de aula herdacht de districtscommandant 's-Gravenhage, de overste W. M. Rehorst, het op zo'n jeugdige leeftijd overleden korpslid van wie, gezien zijn prestaties — reeds vóór zijn aanstelling was hij onderscheiden door het Carnegie Heldenfonds — nog zo veel werd verwacht.

de politie
in de pers

ministers stellen
kamer gerust

landelijke politie niets bijzonders

Er komt in Nederland in geen geval één politie. Dat verklaren de ministers Beernink en Polak met nadruk in hun memorie van antwoord op het zgn. verkeerswetje, dat de politiewet zodanig moet wijzigen, dat op doorgaande wegen eenvormig rijkspolitietoezicht mogelijk wordt. Er wordt nog altijd verschillend gedacht over een optimale politie-organisatie in ons land, en daarom achten de bewindslieden het het beste vast te houden aan het in 1957 getroffen compromis: rijks- naast gemeentepolitie.

Wat de kritiek uit de Tweede Kamer betreft, wijzen de bewindslieden er op, dat zij eigenlijk helemaal niets uitzonderlijks voorstellen bij dit wetje. Niet alleen kent ons land reeds gemeentegrensoverdoorkruisende politie te water, maar bovendien is ook het feit dat burgemeesters geen inspraak krijgen in een bepaald facet van politiewerk, geen bijzonderheid. De verkeersgroepen van de rijkspolitie in de districten werken immers ook zonder inspraak van burgemeesters in hun taak. Deze inspraak is trouwens, aldus de minister, bij de uitvoering van taken die niet behoren tot die welke de inwoners van een bepaalde gemeente direct raken, minder aanwezig.

REGIO'S

Het ligt niet in de bedoeling de Algemene Verkeersdienst Rijkspolitie, die uit de Sectie Bijzondere Verkeerstaken te Driebergen moet groeien, bevoegdheden te verlenen binnen bebouwde kommen. Ook zullen niet alle doorgaande wegen onder jurisdictie van deze dienst komen, al was het alleen al omdat zo'n uitbouw in redelijke tijd niet te verwezenlijken zou zijn. De bedoeling is wel de invoering van verkeersregio's, die een kader kunnen bieden voor incidentele verkeersregelingen, naast de permanente die op de doorgaande wegen worden gedacht. Het nieuwe politiecentrum in Driebergen is hier trouwens al voor klaar; bij de inrichting van de meldkamer is ermee rekening gehouden.

De Sectie heeft zeer goede ervaringen opgedaan, zo wordt in de memorie vermeld, met de verkeerssurveillance op solomotor op drukke tweebaanswegen. In 1967 daalde op het gedeelte Aalsmeer-Hilversum, waar een proef werd genomen, het aantal ongelukken bij toenemende verkeersintensiteit toch met ruim een kwart, hoewel het jaar tevoren nog bijna tien procent stijging te zien had gegeven. Maar het meest opvallende was, dat de maanden januari, februari en maart 1967 nog volkomen hetzelfde beeld als het jaar tevoren boden. De daling trad daarna scherp in. Op 13 maart begon de surveillance . . .

Gezien de gunstige resultaten wordt overwogen ook op twee andere wegen deze surveillance in te stellen. Niet gecontinueerd wordt de proef, de Sectie ook de gehele ongevalsbehandeling op een bepaald wegvak toe te bedelen. De proef op rijksweg 12 tussen Linschoten en de Gouwebrug wees uit, dat dit wel goed ging, maar de technische deskundigen die men permanent ter beschikking moest hebben hiervoor, hadden geen dagtaak.

SAMENWERKING

Wat de interdepartementale samenwerking aangaat, merken de

bewindslieden tenslotte op, dat hun plannen om een „orgaan" in te stellen niet opgevat moeten worden als een bewijs van het feit, dat één van de departementen onwillig zou zijn. Zelfs al zou op lager niveau bereidheid tot samenwerking niet optimaal zijn, er zijn nog altijd bewindslieden aan de top, zo stellen zij. Wat natuurlijk theoretisch klopt als een bus, maar soms is de praktijk toch sterker dan de leer en dat zal de vragsteller uit de Kamer wel op het oog hebben gehad.

(Het Vaderland)

. . . pet . . .

foto: Alg. Hollands Fotopersbureau

In diverse bladen werd kort geleden deze foto gepubliceerd met het bijschrift: „In Amsterdam was het zo afschuwelijk heet, dat deze politieman zich genoopt zag, zich van alle overtollige kledij te ontdoen om zijn bezigheden te kunnen voortzetten. Omdat hij anders ras met gerosterde voetzolen zou moeten worden afgevoerd, hield hij zijn schoenen maar aan." Wij hebben niets te zeggen van de kwaliteit van de foto, gemaakt door het Algemeen Hollands Fotopersbureau te Amsterdam. Voor deze politieman hebben wij maar één woord: pet.

De vraag is trouwens: waar kwam die pet vandaan en hoeveel onnozele halzen hebben geloofd dat zo'n zomertenuue zomaar mag . . .

oma vierde karnaval

DOOR DE
OPPERWACHTMEESTER
J. R. COSSE TE HOEVEN-N.B.

Het was op één van onze karnavalsdagen 1968 dat er een alarmerend telefoontje binnenkwam van een bejaard echtpaar, dat er ingebroken was en het in huis aanwezige geld gestolen.

Zoals te doen gebruikelijk in dergelijke gevallen kwam het plaatselijke „politie-apparaat” in werking en toog men naar het opgegeven adres. Ter plaatse werd door Oma het droevige verhaal verteld.

Het in huis aanwezige geld bewaarde zij in een blikken doosje in de linnenkast. Haar getrouwde zoon, naast haar wonende, wilde graag met zijn vrouw carnaval vieren.

Het toeval wilde, dat hij veel geld in huis had en dat geld vertrouwde hij nu in deze karnavalsdagen liever aan moeder toe. Oma deed immers toch niet mee aan carnaval en men kon nooit weten . . .

Oma accepteerde het vele geld en zou, haar zoon verwachtte niet anders, het veilig bewaren.

Het werd, geborgen in een portefeuille, eveneens in de linnenkast gelegd, bij het doosje met haar eigen geld.

Maar het noodlot, of liever carnaval, wilde anders.

Zoonlief had geen rekening gehouden met de geweldige aantrekkingskracht van carnaval en deze aantrekkingskracht beroerde ook Oma, want ook Oma kreeg één van die dagen de „kriebel” in de benen en

kon niet langer weerstand bieden aan het geroep uit het dorp, om te helpen zoeken naar de feestneus van Toon.

En jawel; met Opa en enkele andere bejaarden zou het dan gaan gebeuren. Op naar het karnavalsbal. Maar daar schoot haar de belofte te binnen, te zullen waken over het geld en wat nu gedaan. Oma dacht de oplossing gevonden te hebben . . . Het geld van haar en haar zoon uit de linnenkast genomen en in de handtas gestopt. De handtas om een kleerhanger. Over de kleerhanger een jumper en zo het gehele geval tussen de overige kleding in de klerenkast gehangen. Wie zou het daar nu zoeken?

Vrolijk en inwendig gnuiwend om haar vindingrijkheid kon zij zich die avond dan in het karnavalsgewoel „storten”.

De volgende morgen kwam echter de desillusie: de handtas was leeg. Geen kater, maar ook geen geld. En nu werd verwacht dat „meneer de plitie” de zaak even oploste.

Dat was moeilijker dan verwacht werd.

Oma liet de plaatsen in de linnenkast zien waar het geld gelegen had voor zij het in de handtas deed. Maar het doosje was werkelijk leeg en er lag geen portefeuille. En we

konden de handtas nog zo vaak omkeren, maar er kwam geen geld uit. En toch hing de handtas nog netjes tussen de kleding in de klerenkast. Enfin, U kent het verdere verloop van het onderzoek.

Plaats van binnenkomst dader: onbegrijpelijk (valse sleutels?); technische recherche: geen resultaat; rijksspeurhond: geen resultaat; interne familiediefstal? Buurtgenoten? Valse aangifte? Was er geen geld geweest? Druk overleg tussen de aanwezige speurders.

Niet alleen de opgetrommelde specialisten waren duur maar ook de goede raad.

De inbraak werd steeds raadselachtiger en Oma steeds zenuwachtiger. Ze vertelde tot in den treure haar karnavalsverhaal en de tijd verstreek. Geen uitweg meer ziende kwam men op het idee de linnenkast te ontruimen. Het met zorg opgevouwen linnengoed werd aan een onderzoek onderworpen en op bed gedeponerd. Wie schetst ieders verbazing toen tussen een van de lakens de portefeuille van zoonlief te voorschijn kwam. Oma overgelukkig: dan was alleen haar eigen geld uit de handtas gestolen. Maar dat geloofde toen niemand meer . . .

Ook Oma's bankpapier kwam even later tussen een van de lakens uitgefladderd.

Oma hevig verontwaardigd . . . wie had haar die poets gebakken, door het geld vanuit de tas weer stiekum in de linnenkast te leggen en nog wel tussen de lakens, waar ze het nooit opborg?

Oma lachte en hilde tegelijk: van vreugde, dat het geld terug was en van schaamte, dat ze de politie zoveel werk bezorgd had.

De lezer zal het al begrepen hebben. Oma's gedachten waren al zo bij carnaval, dat ze in de haast haar voorgenomen plan niet ten uitvoer gebracht had en het geld maar vlug tussen de lakens verstopt had.

Onder het genot van een lekker brabants „bakske” hebben we nog flink gelachen, maar Oma was niet te overtuigen.

Toen we vertrokken zei ze: „En toch heb ik het geld gisteren heus in de handtas gestopt!!”

Oma zal tijdens carnaval ook wel vergeefs naar de neus van Toon gezocht hebben

filatelie

**bijzondere
frankeerzegels
Nederland
(herdenking
luchtvaartjubilea)**

Ter herdenking van enkele jubilea in de Nederlandse luchtvaartwereld zal de Nederlandse postadministratie drie bijzondere frankeerzegels zonder toeslag uitgeven, welke van 1 oktober t.e.m. 2 november 1968 — en zoveel langer als de voorraad strekt — op alle postinrichtingen zullen worden verkocht. De zegels hebben de volgende waarden, voorstellingen en kleuren:

12 cent oud vliegtuig-type Wright A en een hedendaags privé-vliegtuig.
Bijz. tekst: „1907-1967 Koninklijke Nederlandse Vereniging voor Luchtvaart”.
Kleuren: rood, rose en zwart.

20 cent oud vliegtuig-type Fokker F-2 en een modern vliegtuig-type Fokker F-28 „Fellowship”.
Bijz. tekst: „1919-1969 Koninklijke Nederlandse Vliegtuigenfabriek Fokker”.
Kleuren: geel-groen, groen en zwart.

45 cent oud vliegtuig-type De Havilland DH-9 en een modern vliegtuig-type Douglas DC-9.
Bijz. tekst: „1919-1969 Koninklijke Luchtvaart Maatschappij”.
Kleuren: blauw, lichtblauw en zwart.

De zegels zijn ontworpen door de heer P. W. M. van Sambeek te Amsterdam. De prijs van de serie is f 0,77.

Technische gegevens:

Beeldformaat: 33 x 22 mm; Zegelformaat: 36 x 25 mm; Tanding: 14 : 12,75; Papier: forforecerend, zonder watermerk; Gomming: synthetische gom; Velindeling: 10 x 10 = 100 zegels; Druktechniek: offset; Drukkerij: Joh. Enschedé & Zonen, Grafische Inrichting N.V., Haarlem.

De zegels zijn voor frankering geldig t.e.m. 31 december 1969.

**bijzondere
frankeerzegels
Suriname
(restauratie
synagoge
joden Savanne)**

In verband met de restauratie van de synagoge en andere monumenten te Joden Savanne zal de postadministratie van Suriname van 28 augustus t.e.m. 31 oktober '68 drie bijzondere frankeerzegels zonder toeslag uitgeven. De zegels zijn ontworpen door Ir. J. L. Volders te De Bilt; de Hebreeuwse teksten zijn verzorgd door rabbijn J. van Gelder te Utrecht. De waarden, voorstellingen en kleuren zijn als volgt:

20 cent Kaart van het dorp Joden Savanne aan de Suriname rivier met namen van de omliggende plantages uit de zeventiende eeuw.
Bijz. tekst: „Joden Savanne en Suriname rivier” en „Aan de kant der rivier woonden zij” (Jozua 24 : 2).
Kleuren: zwart, grijs, gele oker, groen, lichtblauw en rood.

25 cent Gezicht op de Joden Savanne omstreeks 1800.
Bijz. tekst: „Joden Savanne Synagoge 1685” en „Mijn Huis is een Huis des Gebeds” (Jesaja 56 : 7).
Kleuren: zwart, grijs, geel, gele oker, groen en geb. sienna.

30 cent Details van een van de mooiste van de talrijke grafzerken nabij Joden Savanne.
Bijz. tekst: „Joden Savanne grafzerk 1733” en „De opgerichte steen zij getuige” (Genesis 31 : 52).
Kleuren: zwart, grijs, gele oker en lichtblauw.

De prijs van de serie is in Nederlandse munt f 1,50.

Technische gegevens:

Beeldformaat: 21.1 x 35 mm; Zegelformaat: 24.1 x 38 mm; Tanding 12.50 : 13; Papier: zonder watermerk; Gomming: Arabische gom; Velindeling: 5 x 10 = 50 zegels; Druktechniek: offset; Drukkerij: Joh. Enschedé & Zonen, Grafische Inrichting N.V., Haarlem.

De zegels zijn voor frankering geldig t.e.m. 30 juni 1969.

uitgifte postzegelboekjes op fosforescerend papier

In verband met de voortgezette proefnemingen met de opzet-stempelmachine in het hoofdpstkantoor te Rotterdam geeft de Nederlandse postadministratie 2 reeds op normaal papier bestaande postzegelboekjes in de loop van de maand augustus van dit jaar ook op fosforescerend papier uit.

Het betreft het postzegelboekje met 5 postzegels van 20 cent en dat van 2 postzegels van 20 en 5 van 12 cent. De prijs per boekje is f 1,—.

Deze postzegelboekjes worden uitsluitend verkocht op de postkantoren in de postdistricten Rotterdam en 's-Gravenhage, en verder aan de postkantoren met een filatelistenloket.

Evenals bij andere permanente frankeerzegels van Nederland is er geen eerste-dag-uitgifte noch een bijzondere eerste-dag-stempel.

bijzondere frankeerzegels Nederlandse Antillen (kinderzegels 1968)

Van 13 november 1968 t.e.m. 12 februari 1969 zal de postadministratie van de Nederlandse Antillen vier bijzondere frankeerzegels met toeslag ten bate van het kind uitgeven. De zegels, die ontworpen zijn door de fotograaf F. Fischer en de tekenaar G. A. M. Roovers te Willemstad, Curaçao, hebben als thema het kind in zijn omgang met het dier. De waarden en voorstellingen zijn als volgt:

Waarde	Voorstelling
6 + 3 cent	jongen met bok
10 + 5 cent	meisje met hond
20 + 10 cent	jongen met kat
25 + 11 cent	meisje met eend

Alle zegels zijn uitgevoerd in de kleuren rood, geel, blauw, groen en zwart. Voorts heeft elke zegel

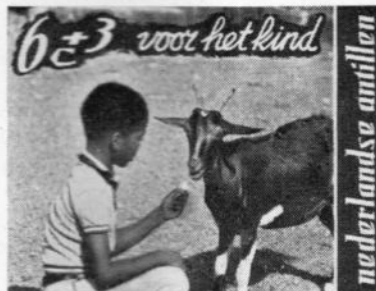
als bijzondere tekst: „voor het kind”.

De prijs van de serie is in Nederlandse munt f 1,80.

Technische gegevens:

Beeldformaat: 35,6 x 27 mm; Zegelformaat: 38,6 x 30 mm; Tanding: 13,50 : 13,25; Papier: zonder watermerk; Goming: synthetische gom; Velindeling: 5 x 10 = 50 zegels; Druktechniek: rasterdiepdruk; Drukkerij: Joh. Enschedé & Zonen N.V., Grafische Inrichting, Haarlem.

De zegels zijn voor frankering geldig t.e.m. 31 december 1969.

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premiën betalen?

Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de

Verzekering Maatschappijen **ONS BELANG** te Amersfoort

Vergif...

Giftige stoffen, die verwerkt in allerlei artikelen onze huizen binnensluipen, vormden de vorige maand onderwerp van gesprek in deze rubriek. Maar, dat zijn niet de enige gifstoffen die ons bedreigen. Luchtverontreiniging door fabrieken en niet te vergeten door de twee miljoen auto's, die op onze vaderlandse wegen rijden is een even actuele zaak, waarop u en ik echter geen invloed hebben. Een giftig reinigingsmiddel kunnen we achter slot en grendel zetten, maar de gifstoffen in de lucht ademen we dagelijks gelaten in. En, nu is er nóg een gevaar, namelijk de opzettelijke verontreiniging van ons drinkwater met fluor, een agressief vergif. Dat geschiedt onder het mom van medische wenselijkheid in enkele delen van het land, terwijl de discussie tussen wetenschapsmensen over voor- en nadelen van fluoridering nog in volle gang is en overall waarschuwende stemmen opgaan. Het geschiedt ook over de hoofden van de pak weg 12 miljoen vaderlandse waterdrinkers heen, die hiermee worden gedegradeerd tot een leger van onmondigen en worden behandeld als kieskeurige kleuters aan tafel, in de trant van: „je krijgt straks alleen pudding met aardbeien, als je nu je andijvie opeet”.

Het is met de fluoridering een wat meer volwassen zaak van: water met vergif of geen water. Deze gang van zaken nu is ondemocratisch, ongezond en ongewenst. De willekeurige Nederlander die z'n naaste vergif toedient komt wegens poging tot moord achter de grote deuren. Wat een willekeurige meneer Kleistra uit Exmorra niet mag, doen waterleidingmaatschappijen op vage medische indicatie: hele kleine beetjes vergif toedienen aan de waterverbruikers, die voor dat water nog betalen ook!

Menigeen, die zijn vakantie doorbracht op een volle camping in het warme zuiden, liep een darminfectie op, dikwijls veroorzaakt door met faecaliën besmet drinkwater en heeft alle reden blij te zijn met het zuivere glaasje leidingwater thuis, evenals degenen die in met name grote steden in of buiten Europa water met allerlei smaakjes hebben gedronken waar men weliswaar niet ziek van wordt, maar dat weinig plezierig is. Het Nederlandse leidingwater was door de jaren heen, van zeer goede kwaliteit, een enkele uitzondering daargelaten. In Tiel begon men echter in 1953, nota bene aanvankelijk zonder medeweten van de bevolking, met de fluoridering van het water. Fluor zou namelijk tandbederf voorkomen. Maar, het

blijft een vergif, dat niet in leidingwater thuishoort, zelfs niet in de geringste hoeveelheden. Leidingwater is namelijk geen drankje dat bij zoveel lepels vol per dag individueel wordt aangemeten. De een drinkt twee kopjes water per dag, de ander twee liter, afgezien dan van wat er aan leidingwater wordt gebruikt voor koffie, thee en dergelijke. Trouwens, ook op andere wijze krijgen we fluor binnen, want water is immers grondstof bij de bereiding van allerlei zaken. Overigens wordt naar schatting slechts omstreeks tien procent van het door de leidingwaterbedrijven geleverde water echt gedronken. De rest gaat met fluor en al de put in of komt wel ergens terecht in sloot en plas.

Afgezien van het feit dat het in strijd is met de rechten van de mens hem te dwingen water te drinken, waaraan vergif is toegevoegd, is deze zaak kwalijk. Want, waar is het eind? Vandaag vergif tegen tandbederf, morgen wellicht tegen griep, overmorgen een pepstof en volgende week de pil . . . Nog dit jaar heeft de Raad van Europa in een handvest aangaande het water verklaard dat waterverontreiniging een bedreiging vormt voor de mens en alle leven. De vraag rijst of toevoeging van fluor aan drinkwater in feite iets anders is dan moedwillige verontreiniging. Ik zou een zwartkijker zijn als ik beweerde dat hier reëel van een poging tot moord kan worden gesproken, maar een feit is dat bij proefnemingen in Japan de embryo's van met fluor ingespoten eieren na drie weken dezelfde afwijkingen vertoonden als die van — in dezelfde proef — met softenon ingespoten eieren. Dat is een reden temeer voor actie tegen fluoridering van leidingwater omdat het ethisch en wetenschappelijk bezien van water een medicijn maakt dat in meer dan een opzicht erger is dan de kwaal die men ermee wil bestrijden. En, het verbaast mij hogelijk dat vrouwenorganisaties hun stemmen niet verheven hebben tegen deze ongetwijfeld hachelijke ontwikkeling.

MARIANNE.

**GEZINS
KREDIET**

U krijgt de vrije beschikking over contant geld tot f 9.000,—. Dat gaat bij ons prettig, soepel en snel. Op wettelijke voorwaarden. Aflossing in maximaal 3 jaar. Geen borg. Kwijtschelding restant lening bij overlijden. Inlichtingen bij:

N.V. NATIONALE VOLKSBANK

Amsterdam	Westeinde 10	tel. 237271
Arnhem	Marienburgstraat 10	tel. 27561
Den Haag	Riviermarkt 4	tel. 639586
Rotterdam	Mauritsweg 45	tel. 135743

NVB sinds 1926

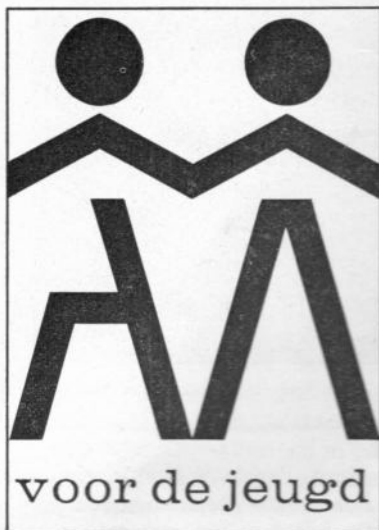
SCHIP OP DE WESTERGRONDEN

BAS DEN OUDSTEN

KORTE INHOUD:

Jammergenoeg is het vervolgverhaal over de spannende avonturen van een paar Terschellinger jongens enkele malen uitgevallen door puur ruimtegebrek. Maar iedereen weet natuurlijk nog wel wat er op het eiland gaande was: jongens dwalen in de storm langs het strand, de zee is woest, de branding kookt en langs de vloedlijn liggen allerlei zaken aangespoeld. Op die zee raakt een schip in nood. De reddingboot vaart uit en een van die jongens, de zoon van de reddingbootschipper, is als verstekeling meegegaan om het avontuur van redders mee te beleven. Maar op het eiland spant het ook, want de polderdijk is te laag en er komt nog veel meer spanning, die te maken heeft met het gestrande schip en z'n bemanning en ook met een vondst, die de Terschellinger jongens doen langs de vloedlijn.

Kooyman zat nu in de radiohut. Onophoudelijk draaide hij aan de knoppen, hij voerde gesprekken met de kustwacht en hij trachtte steeds weer contact te krijgen met de „Silver Star”. Enkele ogenblikken geleden scheen daar de toestand zeer kritiek. Er was iets misgegaan in de machinekamer, maar het was nog de vraag, of de bemanning het schip wilde verlaten. Kooyman werd even kwaad. Ze moesten het zelf maar weten, maar als de

toestand werkelijk gevaarlijk zou blijken, kwamen ze eraf, anders heette hij geen Kooyman meer, al moest hij ze er eigenhandig afplukken.

Dan zagen de mannen op de brug van de „Brandaris” opnieuw een vuurpijl de inktzwarte lucht inschieten.

„Daar ligt 'ie,” wees Cupido, „hier vlak voor, muurvast en zo beroerd als het maar kan. Dit wordt een harde dobber, want er staat een sterke ebstroom onder het schip door. Enfin, we zullen eerst proberen, of we toch nog verbinding kunnen maken.”

Ze waren het schip nu tot op enkele honderden meters genaderd. Gespannen keken de mannen naar de zwarte stalen romp, die zich in de duisternis in het schijnsel van het zoeklicht aftekende.

„'t Is een beste knaap,” zei Cupido. „Zo'n tienduizend ton, dacht ik. 's Kijken, een dikke dertig koppen aan boord, dat zal wel kloppen. Als alles goed gaat, wordt het hier dus straks een heel gedrang, daar sta ik je borg voor. Mannen, alles klaar, dan er maar opaf.”

Ja, iedereen was klaar en met iedere vezel in het lichaam gespannen keken ze naar de „Silver Star”, het machtige schip, gebouwd om de oceanen te trotseren. Een geweldige massa staal, die naar menselijke berekening de zwaarste storm moest kunnen doorstaan, maar die hier strandde, op de gevaarlijke ondiepten voor Terschelling. Schipper Cupido stuurde de „Brandaris” nu zo dicht mogelijk bij het schip en hij trachtte de reddingboot zo goed mogelijk met de kop op de golven te houden. Toen gaf Kooyman het sein door, dat de „Silver Star” lek geslagen was.

In de verte meende Gijs even een paar lichten te zien. Waarschijnlijk van de sleepboten „Holland” en „Stortemelk”, dacht hij. Die zouden nu ook wel in de buurt zijn, maar ze konden het schip hier door de ondiepten niet bereiken. Een geweldige grondzee stooft omhoog, vlak voor de „Brandaris” en als briesende paarden kwamen grote wolken water en wit schuim op de boeg aanstormen. Maar schipper Cupido vertrok geen spier. Hij liet doorgeven, dat de bemanning van de „Silver Star” zich gereed moest houden.

Dan schoot de reddingboot op de stalen romp af. Cupido duwde de sloopstelegraaf naar „op volle kracht vooruit”. Het rinkelen van de bel in de machinekamer, dat anders bij de bediening van de telegraaf op de brug goed hoorbaar was, ging nu verloren in het lawaai van de lociende storm en de voortrollende en op de boeg van de „Brandaris” brekende golven. Maar onmiddellijk werd het regelmatige geluid van de motoren, dat uit de grote geïsoleerde uitlaatpijp op het dek hoorbaar was, feller. Het was op deze woeste zee niet te zien of de

„Brandaris” ook meer snelheid maakte, maar Gijs meende het te kunnen merken aan de fellere kracht waarmee de golven op de reddingboot te pletter sloegen. Af en toe scheen het schip trouwens stil te staan en weg te zinken. Dan stond het water even bijna tot de rand van de buiskap en dan scheen het geluid van de motor te smoren in water, dat over de uitlaatpijp heensloeg. Dan ook leek het of de schijnwerper alleen diende om de vis in het water wat licht te verschaffen, want meer dan water was er in de felle lichtbundel niet te zien. Even later echter was de stalen romp van de „Silver Star” weer zichtbaar en het was duidelijk, dat ze er steeds dichterbij kwamen.

Schipper Cupido hoefde niets te zeggen. De bemanning wist z'n taak en iedereen stond klaar om elke mogelijkheid om verbinding met het in nood verkerende schip te maken, uit te buiten. Het zou een harde dobber worden, dat wisten ze allemaal.

Gijs voelde zich doodongelukkig. Hij zat af en toe tot zijn middel in het water en hij had geen droge draad meer aan zijn lichaam. Hij was koud en huiverig en niemand keurde hem een blik waardig. Alle aandacht was gericht op de mogelijkheid de zeelui van de „Silver Star” in veiligheid te brengen.

Met een boog voer schipper Cupido, die voortdurend

schrap stond achter het grote stuurwiel, om het schip heen. Gijs hoorde een stem, die hij zo gauw niet kon thuisbrengen. „Niet zo ver eromheen, man,” zei die stem. „Ik wil niet te pletter geslagen worden,” schreeuwde Gijs' vader.

Even scheen de zee wat rustiger. De schijnwerper draaide. Ze waren nu aan lijzijde van de „Silver Star”, wist Gijs. En nog even later schoof de „Brandaris” op de sta'en romp af, waarlangs, dat hadden ze in het licht van de schijnwerper kunnen zien, de schepelingen stonden. Steeds dichterbij kwamen ze bij het schip. Dan flitste er een kabel door de lichtbundel van de schijnwerper. Iemand probeerde te grijpen, maar de kabel viel terug tegen de scheepswand. De „Brandaris” scheerde op enkele meters afstand, dan weer op een golf-top, dan weer in een dal van water, langs de scheepswand, en draaide terug.

„Dat was mis, maar we halen ze eraf,” schreeuwde Cupido.

Niemand gaf antwoord en het leek of de schipper alleen maar tegen de orkaan en de woeste golven geroepen had. Het klonk als een uitdaging. Met hernieuwde kracht braken de golven op de „Brandaris”, die trilde van de boeg tot het achterschip . . .

de adjutant Spa met pensioen

DOOR DE OPPERWACHTMEESTER
L. FREDERIKS TE GRONINGEN

„Zeg, is dat armkoord nu te koop?”

(foto: techn.-ass. B. K. Wassing)

In Groningen ging de adjudant J. Spa, commandant van de verkeersgroep met functioneel leeftijdsontslag. De afscheidsbijeenkomst werd bijgewoond door — onder meer — meerdere autoriteiten van Justitie, functionarissen van rijks- en provinciale waterstaat, alle verkeersgroepcommandanten in het ressort, het voltallige personeel van de verkeersgroep en onderscheidene oud-collega's van

de adjudant Spa. De luitenant F. J. C. M. van Etten — de majoor J. H. G. C. Elzinga vertoefde buitenslands — schetste de 34-jarige loopbaan van de adjudant en noemde hem een kundig leider met ruime blik.

De opperwachtmeester J. Gruben zei o.m.: „Het spijt ons dat u gaat” en bood een projectiescherm aan. Voorts werd het woord gevoerd door de adjudanten L. Brouwer,

Zwart, Pegels en Dontje, die eveneens geschenken aanboden.

De adjudant Spa zelf zei tenslotte onder meer: „Wat was het vroeger moeilijk om bij de politie te komen, wat is het nu moeilijk om er weer bij weg te gaan”. 's Avonds zaten de leden van de verkeersgroep aan een door de scheidende adjudant aangeboden diner.

□

raad & daad in district Tilburg

De tentoonstelling „raad & daad” van het Korps Rijkspolitie is deze herfst te zien in een tiental plaatsen in het district Tilburg, volgens bijgaand schema:

DUSSEN

1 t.m. 3 okt. '68: Gemeentehuis, Binnen 1, Dusse.

OISTERWIJK

8 t.m. 10 okt. '68: Oude Nest, Joh. Lenartzstraat 2, Oisterwijk.

DONGEN

15 t.m. 17 okt. '68: Leo XIII Gebouw, Gasthuisstraat 20, Dongen.

GOIRLE

22 t.m. 24 okt. '68: Bondsgebouw, Oranjeplein 2, Goirle.

WOUDRICHEM

29 t.m. 31 okt. '68: Verenigingsgebouw, Vissersdijk Woudrichem.

WERKENDAM

5 t.m. 7 nov. '68: Dorpshuis, Molenplein, Werkendam.

SPRANG-CAPELLE

12 t.m. 14 nov. '68: Zidewinde, Julianalaan, Sprang-Capelle.

DRUNEN

19 t.m. 21 nov. '68: Hoge Braken, Stationsstraat 19, Drunen.

RIJEN

26 t.m. 28 nov. '68: Gemeentehuis Rijen.

De tentoonstelling is dagelijks geopend van 8.30-21.00 uur (van 8.30-16.00 uur in hoofdzaak voor schoolbezoek).

MOBIELE KRANEN

hefvermogen tot 350 ton

ZWAAR TRANSPORT

laadvermogen tot 340 ton

VAN TWIST - DORDRECHT

's-Gravendeelsedijk 57 - Tel. (01850) 4 30 77* - Telex 22124

wegen van solide kwaliteit aangelegd door:

HAZELEGER N.V.

kantoor EDE, bennekomseweg 22

telefoon (08380) 1 43 41* b.g.g. 1 09 63

postbus 30

geven u de beste garantie voor de toekomst

DANKBETUIGING

Hoewel de grote leegte en het verdriet bij ons is achtergebleven door het plotselinge heengaan van onze jongste zoon

André Nijssen

in leven wachtmeester der Rijkspolitie, is het voor ons toch een grote troost geweest, dat wij van de zijde der Rijkspolitie veel steun en medeleven mochten ondervinden.

In het bijzonder willen wij in onze dank betrekken, het ere-escorte van de Rijkspolitie, dat onze zoon naar het crematorium begeleidde, voor de waarderende woorden over onze zoon tot ons gericht, voor de vele bloemstukken en voor alle betuigingen van medeleven, die wij gezien hebben als een betrachting, om ons grote leed draagbaar te maken.

L. A. NIJSSEN - PINONTOAN,
kinderen en verloofde

Schiedam, september 1968.

personalia

verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-7-'68: C. V. Evertse, wmr., van Doorn naar Hamersveld.

Per 16-7-'68: G. H. Hummel, owmr., van Sijbekarspel naar Groenlo.

Per 20-7-'68: J. Huijsman, owmr., van Amsterdam naar Zaandijk; O. Lamain, wmr. 1e kl., van Amsterdam naar Haarlem.

Per 1-8-'68: W. A. Toret, adjudant, van Hoogwoud naar Alkmaar; A. W. Veenvliet, wmr. 1e kl., van Utrecht naar Ermelo; P. Draaijer, adjudant, van Enkhuizen naar Raalte.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-7-'68: P. L. Elias, wmr., van Leidschendam naar Wateringen.
 Per 20-7-'68: P. Spaan, wmr. 1e kl., van Roelofarendsveen naar Hoge Rijn-dijk; G. v. d. Bent, wmr. 1e kl., van Reeuwijk naar Zevenhuizen; IJ. v. d. Schaaf, wmr. 1e kl., van Dubbeldam naar Biddinghuizen.
 Per 1-8-'68: L. Uitham, owmr., van Tienhoven naar Zeege.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 10-7-'68: Th. J. v. d. Veen, wmr., van Berghem naar Lith.
 Per 20-7-'68: W. Groenen, wmr. 1e kl., van Aarle Rixtel naar Mill; G. Veenbrink, owmr., van Dussen naar Montfoort.

Per 1-8-'68: J. H. Th. Aerts, owmr., van Koningsbosch naar Echt; P. J. J. Grothausen, owmr., van 's-Hertogenbosch naar Roermond; H. H. J. Plass, wmr., van Maastricht naar Nijmegen; M. W. J. Briennesse, wmr., van Breda naar Ulvenhout; J. de Jong, owmr., van Breda naar Axel; J. J. Verhagen, owmr., van Mill naar 's-Hertogenbosch; H. J. G. Ensink, owmr., van Nuth naar Simpelveld.

RESSORT ARNHEM

Per 20-7-'68: J. Seinen, owmr., van Zwolle naar Ruinerwold; J. de Graaf, wmr. 1e kl., van Biddinghuizen naar Heerde; C. v. Petersen, owmr., van Hengelo-G. naar Langedijk.
 Per 1-8-'68: A. F. Horst, owmr., van Stad Delden naar Ambt Delden.

RESSORT GRONINGEN

Per 15-7-'68: H. Meijer, wmr., van Coevorden naar Dalen.
 Per 20-7-'68: A. Groen, wmr. 1e kl., van Augustinusg. naar Grijskerk; E. Bierling, owmr., van Opende naar Wommels.
 Per 1-8-'68: B. Schmidt, adsp.-officier, van Winschoten naar Amsterdam.

aanwijzing voor functie

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 20-7-'68: Adjudant S. W. Scheen tot groepscommandant te Schijndel.
 Per 1-8-'68: Adjudant H. J. G. Ensink tot groepscommandant te Simpelveld.

RESSORT GRONINGEN

Per 20-7-'68: Adjudant J. Seinen tot groepscommandant te Ruinerwold.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot Officier der Rijkspolitie 2e kl.:
 Per 1-8-'68: J. J. Veenstra te Alkmaar.
 tot adjudant:
 Per 20-7-'68: Ch. v. Petersen te Langedijk.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-7-'68: T. Groen te Oterleek.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot opperwachtmeester:

Per 20-7-'68: P. Spaan te Hoge Rijn-dijk; G. v. d. Bent te Zevenhuizen.
 tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-4-'68: J. M. v. Zoelen te Schoonhoven.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot Officier der Rijkspolitie 2e kl.:

Per 1-8-'68: A. C. Buitenhuis te Tilburg; K. A. Sjoorda te Roermond.

tot adjudant:

Per 1-7-'68: P. J. J. Grothausen te Roermond.

Per 20-7-'68: S. W. Scheen te Schijndel.

Per 1-8-'68: H. J. G. Ensink te Simpelveld.

tot opperwachtmeester:

Per 20-7-'68: W. Groenen te Mill.

RESSORT ARNHEM

tot adjudant:

Per 20-7-'68: L. Wildschut te Buren.

tot rijksambtenaar F:

Per 1-8-'68: A. M. v. Hekesen te Arnhem.

RESSORT GRONINGEN

tot adjudant:

Per 20-7-'68: J. Seinen te Ruinerwold.

tot opperwachtmeester:

Per 20-7-'68: A. Groen te Grijskerk.

Per 1-8-'68: F. Ebbens te Beerta.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-3-'68: A. Smit te Nieuwe Pekela.

tot adm. ambt. C 3e kl.:

Per 1-6-'68: T. Guichelaar te Assen.

RESSORT GRONINGEN

Per 16-7-'68: R. F. Toonen, F. J. Maurer, R. Linthorst, adsp. officier te Groningen.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten:
 Per 15-8-'68: A. Bregman, Almelo; S. Z. Nikolaas en M. E. Zuiderveld, Groningen.

Per 1-9-'68: G. P. Boogaart, Breda; M. H. Cox, J. J. Jacobs, J. W. M. Janssen en A. P. J. Wit, Roermond; H. J. J. Schrijver en B. G. M. Schrijver, Zwolle; J. F. M. Cremers en H. C. A. Doevendans, Assen.

Per 15-9-'68: H. J. Toorenburg, 's-Gravenhage; N. A. van Vulpen, Breda.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-2-'68: D. Pasterkamp, wmr. 1e kl. te Amsterdam.

Per 1-8-'68: D. Dam, adjudant te Alkmaar; D. Tilstra, adjudant te Amsterdam; V. A. Coulet, adm. ambt. C 3e kl. te IJsselstein.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-8-'68: Y. Beekink, schrijver te 's-Gravenhage; R. de Kruijf, adjudant te Dordrecht; D. Schatborn, adjudant te Axel; Th. L. F. v. d. Kolk, adm. ambt. A' 2e kl. te 's-Gravenhage.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-8-'68: J. H. Severs, owmr. te Waspik; F. J. v. d. Laar, adjudant te Simpelveld; N. H. Timmermans, wmr. 1e kl. te Helden Panningen.

RESSORT ARNHEM

Per 1-8-'68: J. Diermen, wmr. 1e kl. te Ermelo; A. Pruijm, owmr. te Delden; J. A. Hilgerink, wmr. 1e kl. te Rijssen; H. J. Schouten, adjudant te Raalte; G. J. Brouwer, wmr. 1e kl. te Hattem.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-8-'68: J. Spa, adjudant te Groningen; A. Scholte, owmr. te Beerta; N. Zondervan, owmr. te Metslawier; J. Dijk, wmr. 1e kl. te Groningen.

ambtsjubilea

Adjudant
 W. A. Hoekstra
 Hillegom
 res. 's-Gravenhage
 40 jaar op 25-8-1968

Wmr. 1e kl.
 J. de Lange
 Leidschendam
 res. 's-Gravenhage
 25 jaar op 1-9-1968

Owmr.
 B. D. Lammers
 Meeden
 res. Groningen
 25 jaar op 5-10-1968

wij herdenken

Wmr. 1e kl.
 B. Grevenstuk
 Amsterdam
 ressort Amsterdam
 ☆ 20-5-1917
 † 26-7-1968

Wmr.
 J. A. G. Nijssen
 Krimpen a.d. IJssel
 res. 's-Gravenhage
 ☆ 24-7-1946
 † 18-8-1968

Adm. ambt. C 2
 M. J. Geurts
 Roermond
 res. 's-Hert.bosch
 ☆ 20-5-1917
 † 6-7-1968

Owmr.
 E. Buwaldada
 Arum
 ressort Groningen
 ☆ 8-1-1920
 † 23-7-1968

in dienst getreden

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-7-'68: A. J. G. M. Smits, officier 2e kl. te Roermond.

Per 16-7-'68: J. H. Haisma, C. Kant, E. T. van Hoorn en J. P. M. Pincakers, adsp. officier te 's-Hertogenbosch.

Per 1-8-'68: N. H. Timmermans, adm. ambt. C 3e kl. te Helden Panningen.

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het
Korps Rijkspolitie onder
verantwoordelijkheid van de
door de Algemeen Inspecteur
samengestelde redactie.

10e Jaargang
No. 2 - oktober 1968
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem
Majoor mr A. J. Dek
te Heerenveen
Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen
Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen
J. M. A. Kasprowicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage
Adjudant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage
Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen
Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem
Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg
Wachtmeester 1e klasse
H. S. Freen
te 's-Gravenzande
Wachtmeester
J. M. van Leeuwen
te Bunschoten

redactiesecretariaat

Districtsbureau
Rijkspolitie te Water
Bureau-ark Waalhaven, Nijmegen
Telefoon 08800 - 3 32 44

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228
Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11
Abonnementprijs f 10,— per jaar
bij vooruitbetaling
Losse nummers f 1,— per stuk

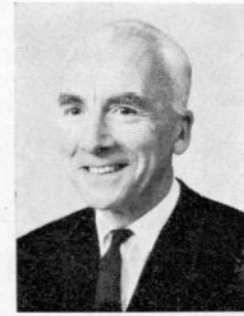
Bij de omslagfoto:

*Tussen Waterwegenwacht en
de rijkspolitie te land en
te water bestaat een goede
verstandhouding.*

deze maand

- Schaalvergroting en politie
- Waterwegenwacht en rijkspolitie te water werken samen voor hydronauten met pech
- Beëdiging te Horn en Arnhem
- NZH-handreiking aan langparkeerders
- Bij Enspijk verrijzen verkeersscholen voor rijks- en gemeentepolitie onder één dak
- District Assen won ME-wisselbeker
- Speciale ME-auto's
- Puzzel van de maand
- Politie tenniskampioenschappen
- Wedstrijden bereden groepen R.P.
- R.P.-kapel in de Doelen te Rotterdam
- Moeder
- Filatelie
- Personalia

schaalvergroting en politie

DOOR PROF. MR. A. KLEIJN, VAN 1935 TOT 1946 BURGEMEESTER/SECRETARIS VAN ZWEELOO, VAN 1946 TOT HEDEN BURGEMEESTER VAN MEPEL, SINDS 1957 HOOGLERAAR IN DE BESTUURSWETENSCHAP AAN DE NEDERLANDSE ECONOMISCHE HOGESCHOOL TE ROTTERDAM

Het is een veelgehoorde opmerking dat wij leven in een tijd van schaalvergroting. Wij nemen dit meestal voor kennisgeving aan zonder er bij stil te staan hoe het nu eigenlijk komt, dat deze schaalvergroting zich zo op elk terrein voordoet. Laat mij met enkele voorbeelden aangeven hoe en waar ze zich zoal voltrekt. De mensen van nu zijn in een veel ruimere schaal gaan denken dan vroeger ook maar mogelijk was. Iedere avond brengt de televisie informatie uit heel de wereld in onze huiskamer en staan we oog in oog met de meest exotische lieden en toestanden. We praten over Biafra en Chili als vroeger over een uitspanning even buiten de gemeentegrenzen. De ruilverkaveling maakt, waar ze toepassing vindt, de schaal van het landschap groter en legt de nieuwe, grotere en beter gevormde kavels zo, dat ze gemakkelijker bewerkbaar worden voor de gemechaniseerde landbouw.

Van de schaalvergroting die het wegennet in ons land heeft doorgemaakt, trekken wij dagelijks profijt. Bedrijven en banken voegen zich tot steeds groter eenheden samen, om zich een sterker positie op de markt te verzekeren en om aldus de omstandigheden voor een gunstige bedrijfsvoering zo hoog mogelijk op te voeren. Het aantal winkels en boerenbe-

drijven loopt steeds verder terug, maar de winkelzaken en boerderijen die overblijven, nemen in omvang, omzet en levensvatbaarheid toe. De steden groeien tot steeds groter eenheden uit. De dorpen evenzo, of, als ze niet meegroeiën, raken ze in verval. De neringdoenden doeken er geleidelijk hun zaakjes op. Ze kunnen in hun oude omvang niet meer mee. De boeren hebben over de grenzen van de dorpen leren heen kijken. Ze hebben bijna allen een auto en hun actieradius is daardoor sterk vergroot. Ditzelfde geldt voor de stedelingen, die het land iedere zondag overstroomden. Ook de welvaart doet mee met de schaalvergroting. Iedereen heeft meer te verteren. Wat we in huis hebben aan meubilair en apparatuur is — en kost — een veelvoud van wat vroeger normaal was.

Achter dit alles gaat de wetenschap en de techniek schuil. De wetenschap die uitvinding op uitvinding deed volgen en die verder uitdacht hoe al deze uitvindingen aan een zo groot mogelijk publiek en tegen zo gering mogelijke kosten beschikbaar konden worden gesteld. Die allerlei nieuwe methoden en technieken ontwierp en die tenslotte ieder in haar denkwijze meesleepte. En in het voetspoor van de wetenschap volgde de techniek. Ze hielp ons aan sneller

en steeds perfecter werkende machines en apparaten, aan praktische werkmethodes, aan zorgvuldige organisatie-schema's, aan planning-technieken, aan efficiënte kantoorinventarissen en wat niet al, en opende zo de mogelijkheid tot een grotere productie tegen lagere prijzen en tot het snel afleggen van afstanden, zowel per vervoermiddel als wat de overbrenging van gedachten en berichten betreft. Het is gewoon geworden dat we kunnen kennis nemen van steeds meer dingen en dat deze informatie ons in steeds perfecter vorm bereikt. Ook is het mogelijk geworden steeds groter eenheden met machtsmiddelen te bestrijken, er het bestuur te organiseren, ze tot in de perfectie te beheersen en te beheren.

Eén van de dingen die met de vertechnisering van het hedendaagse leven samenhangen en die mede geleid hebben tot de schaalvergroting die we beleven, is het verschijnsel van de steeds verder gaande arbeidsverdeling, van specialisatie naar functies. Vroeger, in de vorige eeuw nog, was een boerderij een in zichzelf besloten eenheid. Het boerengezin deed nog praktisch alles zelf, broodbakken, boter en kaas maken, dorsen, werven, breien, z'n eigen gereedschap maken. In een dorp waren maar enkele ambachtslieden: de smid,

de wagenmaker, de timmerman/metselaar. Verder was er een winkeltje voor een heel bescheiden assortiment kruideniers- en wat andere waren als touw, kopjes en dergelijke. De enkele dingen die men verder nog nodig had, werden op jaar- of weekmarkten in de naburige provinciestad gekocht: een klok, een ketel, maar dit gold als uitzondering.

Deze situatie is helemaal veranderd. Voor alles zijn er vakmensen gekomen, specialisten. Nering en ambacht specialiseerden zich meer en meer. Ook op de boerderij deed de specialisatie haar intree. De melk ging naar de fabriek. Dorsen werd een mechanische aangelegenheid. Inkopen werden en masse door de coöperaties verzorgd: kunstmest, veevoer, brandstof. In

de stad zette de specialisatie nog in veel sterker mate door. De beroepen-klassificatie telt honderden verschillende beroepen. Ook in elk bedrijf van enige omvang werd het werk steeds verder gespecialiseerd. De politie maakt daarop geen uitzondering. Uit de universele veldwachterspositie van veleer is een hele serie van min of meer gespecialiseerde functies te voorschijn gekomen: verkeer, recherche, kinder- en zedenpolitie, surveillance, dactyloscopie, auto- en motortechniek, bestrijding van relletjes en onlusten, op elk gebied zijn er specialisten.

Hier ligt één van de oorzaken waarom ook in allerlei overheidsdiensten: de politie, de gemeenten, de rijksbelastingdienst en wat dies meer zij, behoefte aan schaalvergroting ontstond. Alleen in grotere eenheden kan nog aan de behoefte aan een volledig korps specialisten voldoende worden voldaan. Alleen in zulke eenheden ook is het mogelijk de technische uitrusting zodanig te perfectioneren, als in overeenstemming is met de eisen van deze tijd. Alleen in eenheden van een dergelijk vergroot formaat bestaat de mogelijkheid het nodige specialistenkorps en de dure apparatuur werkelijk rendabel te maken. In dit alles ligt de feitelijke motivering van de schaalvergroting. Zo moet bij voorbeeld een modern ziekenhuis tenminste een capaciteit hebben van een 300 bedden, wil het mogelijkheden scheppen voor een voldoende gevarieerde specialisten-staf, voor een aan redelijke eisen voldoende technische uitrusting en voor een enigszins rendabele exploitatie.

Ook voor politie-eenheden, voor groepen rijkspolitie zowel als voor gemeentelijke korpsen, geldt hetzelfde. Vandaar dat in het kader van een reorganisatie van de rijkspolitie velen reeds lang niet alleen gedacht hebben aan grotere districten, maar ook aan grotere groepen. Hebben deze laatste nu veelal een omvang van 10 tot 20 man, de minimale grootte waar men dan het oog op heeft is rond 45. Vergroting van de groepen betekent uiteraard een verkleining van het totale aantal van deze groepen van nu ruim 300 tot mis-

langs de weg gezien

Een G.S.A.-patrouille van de groep Heeze trof bijgaand motorvoertuig aan op de „voor het openbaar verkeer openstaande weg” en vond het merkwaardig genoeg voor een nader onderzoek. Enige technische bijzonderheden:

1. de motor is van een Peugeot 1953.
2. het chassis bestaat uit vier aanelkaar gelaste U-balken.
3. de verplaatsbare zittingen komen uit een militaire dump.
4. achterwielen: dubbel lucht.
5. vier versnellingen achteruit en één vooruit, omdat de cardan op de kop ligt, aanzien een en ander anders niet paste.
6. maximumsnelheid vooruit 20 km.
7. maximumsnelheid achteruit volgens schatting van de bestuurder 80 km.
8. reinvloestofreservoir gemaakt van een leeg verfbusje.
9. het voertuig was door de eigenaar „kluk-kluk” gedoopt.

Het vehikel is inmiddels aan de eigenaar teruggegeven met een proces-verbaal voor enkele technische gebreken en overtreding van de W.A.M.

De wachtmeester 1e kl. A. Nijebanning te Heeze vond het allemaal zeer de moeite waard voor deze rubriek „Langs de weg gezien” en dat is het dan ook, zodat wij gaarne bijgaande foto publiceren met de technische gegevens van het voertuig, dat speciaal voor wat betreft het achteruit rijden uniek is . . .

**Rijks- en
gemeentepolitie
in Nederland**

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

schien 100 à 150.

Ook wat de gemeentelijke indeling betreft wordt in steeds ruimer kring de behoefte aan schaalvergroting gevoeld, in het ene deel van het land sterker dan in het andere, omdat in het noorden bij voorbeeld de gemeenten over het algemeen aanmerkelijk groter zijn dan in Zeeland, Zuidholland en Zuid-Limburg. Maar we kunnen toch gevoeglijk aannemen, dat overal in het land een gemeentelijke herindeling naar een grotere schaal wenselijk is. Men hoort in dit verband als meest wenselijke minimum-maat een bevolkingscijfer noemen van 30.000-50.000 inwoners. Pas in een gemeente van zodanige omvang, zo wordt dan betoogd, ontstaat een redelijke kans te voldoen aan de eisen van specialisatie, kundigheid, technische perfectie en rentabiliteit, die in onze dagen van een gemeente en haar bestuur kan worden geëist. Zou een dergelijke gemeentelijke herindeling plaatsvinden dan zou het aantal gemeenten, dat nu nog boven de 900 ligt, teruglopen tot misschien 150 à 200. Zoals hierboven reeds werd gezegd zou het aantal groepen rijks-politie bij doorvoering van de bestaande reorganisatieplannen tussen 100 en 150 komen te liggen. In aanmerking genomen dat er een aantal grotere gemeenten is met eigen gemeentelijke politiekorpsen, zien we beide aantallen vrij aardig met elkaar corresponderen.

Bij een gemeentelijke herindeling op een minimale schaal van 30.000 tot 50.000 inwoners per gemeente, zouden, gezien de bestaande Politiewet, alle gemeenten gemeentepolitie krijgen. Dit zou trouwens volkomen passen bij de doelstelling, welke hen voor ogen staat, die de noodzaak van een dergelijke gemeentelijke herindeling propageren, namelijk dat van elke gemeente een volwaardige bestuurseenheid moet worden gemaakt, die alle zaken welke zich voordoen volledig en zelfstandig aan kan en die voor alle taken beschikken kan over de nodige specialistische krachten.

Het zal voorlopig met een reorganisatie in deze zin zo'n vaart nog

wel niet lopen. Aangelegenheden zo gecompliceerd als deze, waar bovendien allerlei machtsposities mee gemoeid zijn en die zoveel politieke consequenties hebben, plegen over het algemeen niet in een handomdraai te worden opgelost. In Nederland gaan we bij zulke dingen niet over één nacht ijs. Maar er zit iets in de lucht. Aanzetten tot min of meer belangrijke gemeentelijke herindelingen kan men op allerlei plaatsen in het land aantreffen.

Belangrijk is in dit verband ook als voorbeeld wat zich bij de gemeentelijke indeling van de Noord-Oost-Polder heeft afgespeeld. Opgezet als een gebied, dat een stedelijke gemeente, omkranst door een aantal landelijke gemeenten zou bevatten, is er tenslotte, na sterke aandrang van de zijde der polder-bevolking, één gemeente voor het hele gebied uit de bus gekomen, rond 50.000 ha groot en met bijna tweemaal de omvang van de tot dusver grootste gemeente: Apeldoorn.

In ieder geval lijkt een verdere voortzetting van het schaalvergrotingsverschijnsel ook in de sector van het bestuursbestel, dus zowel wat de gemeenten, als ook wat de politie betreft, een onvermijdelijk gegeven. Dit zal dus stellig ook zijn weerslag hebben op de wijze waarop de politietaak in het bestuursbestel is ondergebracht, dus op de organisatie van de politie. Zo kan het gebeuren dat de rijks-politie zal worden omgezet in gemeentelijke politiekorpsen. Maar het is ook denkbaar — en blijkens de voorgenomen wijziging van de Politiewet, het zogenaamde Stopwetje*), heeft het er alle schijn van dat de centrale politieleiding in Den Haag een voortgaande omzetting van rijks-politie in gemeentepolitie wil keren — dat een herorganisatie van de politie zal neerkomen op centraliserende rijks-politiemaatregelen. Tenslotte is mo-

*) Dit Stopwetje beoogt de in de Politiewet opgenomen wettelijke waarborgen dat de gemeenten met meer dan 25.000 inwoners eigen gemeentelijke politie zouden hebben, tijdelijk buiten werking te stellen.

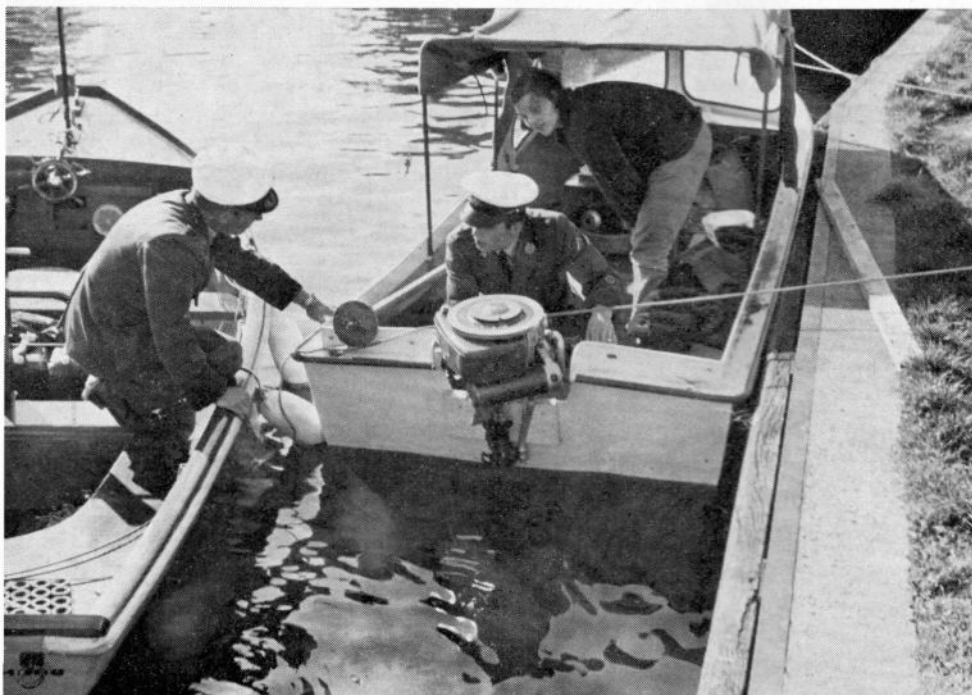
gelijk dat rijks- en gemeentepolitie in de toekomst beide eigen gespecialiseerde taken krijgen, zonder dat de scherpe scheiding tussen rijks-politiegemeenten en gemeentepolitiegemeenten gehandhaafd blijft.

Wát er precies gebeuren gaat valt op dit moment niet te voorspellen. Dit hangt met allerlei andere ontwikkelingen samen. Het antwoord op de vraag of de rijks-politie op ruime schaal gemeentepolitie zal worden, is bijvoorbeeld nauw verweven met een andere vraag, namelijk deze: wat gebeurt er met de positie van de burgemeester, immers thans hoofd van politie. Zouden, wat mij op dit moment niet waarschijnlijk lijkt, maar waarop van bepaalde zijde met nadruk wordt aangedrongen, burgemeesters in de toekomst worden verkozen in plaats van, zoals nu, benoemd door de Kroon, dan lijkt het mij de vraag of deze gekozen burgemeesters ook hoofd van politie zullen blijven in dezelfde zin als thans het geval is. Plaatselijke verkiezing zou namelijk inhouden dat de centrale regering de eigen invloed kwijtraakte op wie er in een gemeente als hoofd van politie zou gaan optreden. Het is niet onwaarschijnlijk, dat dit zou leiden tot enige terughoudendheid ten aanzien van het uit handen geven van bevoegdheden. Er zou ook een splitsing in gespecialiseerde taken uit kunnen voortvloeien, enerzijds toegedeeld aan de naar omvang en taakstelling beperkter gemeentelijke politiekorpsen, anderzijds aan een centrale rijks-politie.

Hoe het ook zij, het is duidelijk dat wat ik hier aan speculaties, aan mogelijkheden en waarschijnlijkheden naar voren heb gebracht, niets anders was als — zoals me door de redactie was gevraagd — een parafaseren op het thema van de schaalvergroting en de mogelijke invloed van die schaalvergroting op het politiebestedel in zijn algemeenheid. Wát er precies gaat komen is op dit ogenblik nog volstrekt onduidelijk. Dát er wat gaat komen lijkt zeker. Het verschijnsel der schaalvergroting is, ook wat ons bestuursbestel betreft, stellig nog niet uitgewerkt. □

unieke waterwegenwacht en rijkspolitie te water werken samen voor hydronauten met pech

TEKST EN FOTO'S: OPPERWACHTMEESTER J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN

Hulpverlening aan watersporters met pech is ook van belang voor de veiligheid te water.

De schipper van de „San Marco” had geluk. Juist op het moment dat hij bij de brug te Terhorne startmoeilijkheden kreeg, passeerde de vlet van de Waterwegenwacht. Wat voor hem een langdurig oponthoud had kunnen worden, was nu binnen een half uurtje bekeken. Een wonder, dat de passagiers van de San Marco daarna opgewekt zwaaiend naar de waterwegenwachters en uw verslaggever aan de kant, hun tocht voortzetten? Inderdaad, ook uw verslaggever, want feitelijk hadden de

opvarenden van de San Marco hun geluk te danken aan het feit, dat hij juist die dag had uitgekozen om voor het Korpsblad een reportage te maken over de Waterwegenwacht en in verband daarmee van Joure naar Terhorne was gereden om er enige „bedrijfsfoto's” te maken. Waaruit door de listige lezer (en ons blad heeft geen andere) onmiddellijk kan worden afgeleid, dat de Waterwegenwacht er geen gewoonte

van maakt op de Friese meren te patrouilleren. Hetgeen overigens nog altijd wel tot de vrome wensen van chef-wegenwacht, A. J. A. Mosheuvel, en zijn waterwegenwachters behoort.

onbekend maar niet onbemind

Is het instituut van de Wegenwacht zowel nationaal als internationaal overbekend, van de Waterwegenwacht kan dit zeker nog niet worden gezegd, al is in de loop van de drie jaren dat deze dienst van de ANWB/WW nu op de Friese wateren opereert, voor vele pleziervaarders de gele vlet van de Waterwegenwacht als een reddende engel in de nood verschenen.

Feitelijk staat de Waterwegenwacht nog in de kinderschoenen. In onze reportage over de „WW” zelf (april-nummer 1968) schreven we er dit over: „Ook op het water worden de „WW”-leden niet door hun organisatie in de steek gelaten, al is de hulp daar voorlopig beperkt tot het Friese merengebied. Van 1 april tot 15 november is in Joure een goed uitgeruste en van mobilfoon voorziene motorvlet gestationeerd, die de met pech kampende pleziervaarders uit de brand helpt. Met de rijkspolitie te water worden goede contacten onderhouden.”

Nu doet zich het toch wel wonderlijke feit voor, dat vele watersport-WW-leden zich nog maar nauwelijks de mogelijkheden realiseren, die de Waterwegenwacht

Waterwegenwacht en Rijkspolitie te Water vullen elkaar aan.

voor hen in petto heeft. Het is namelijk zo, dat het „blote” lidmaatschap van de WW hen het recht verleent ook de hulp van de Waterwegenwacht in te roepen. Met andere en wat materialistische woorden gezegd: voor de Waterwegenwacht behoeft geen extra contributie te worden betaald. Met een variant op een bekende TV-reclame-slagzin zouden we willen zeggen: „goedkoper kan het niet”.

hulp

Zoals gezegd patrouilleert de Waterwegenwacht (nog) niet en is haar arbeidsterrein ook (nog) beperkt tot de Friese meren. Op het Wegenwachstation Joure, waar districts-inspecteur T. J. Nool de leiding heeft, is een „trekker met oplegger” gestationeerd voor vervoer van de motorvlet.

Een ploeg van negen wegenwachters, speciaal voor dit werk opgeleid, is er beschikbaar om in voorkomende gevallen hulp te verlenen. Deze wegenwachters zijn ingeschakeld in de normale wegenwachtdienst, maar staan bij oproepen om hulp onmiddellijk ter beschikking.

Hoe gaat dit oproepen nu in zijn werk, zal men zich afvragen. Wel, er staan daartoe verscheidene wegen open, al is de meest voor de hand liggende wel de oproep per telefoon. Waarbij de aandachtige lezer onmiddellijk zou kunnen

tegenwerpen, dat telefoneren — wanneer men ergens op het wijde Friese water ligt te dobberen — nu niet direct een voor de hand liggende zaak is. Tja, in zo'n geval moet men, evenals de schipper van de San Marco, wel een beetje geluk hebben. Is er namelijk toevallig een surveillance-vaartuig van de rijkspolitie te water in de buurt, dan zal de bemanning van dit vaartuig zich onmiddellijk bereid verklaren per mobilfoon — via de „thuishaven” — de Waterwegenwacht te waarschuwen, want de samenwerking en de verstandhouding tussen rijkspolitie te water en waterwegenwacht is uitstekend. Krijgt de Waterwegenwacht een oproep om hulp, waarbij het van belang is dat de juiste positie van het in nood verkerende vaartuig

De waterwegenwacht rukt uit na een via de Rijkspolitie te Water ontvangen mobilfoonmelding.

wordt opgegeven, dan begeeft de hulpploeg zich per „trekker” over land zo dicht mogelijk naar de plaats van het gestrande vaartuig. Daar wordt de vlet te water gebracht en kan de hulp-expeditie zich verder voltrekken.

toekomstverwachtingen

De Waterwegenwacht bevindt zich feitelijk nog in het experimentele stadium. „Gedurende de periode dat we dit werk nu op de Friese meren verrichten”, aldus de heer Mosheuvel, „is overduidelijk bevestigd dat de praktijk erom vraagt. Vanzelfsprekend zouden we met continu-patrouillediensten veel meer kunnen doen. Velen die ons nu om welke redenen dan ook niet bereiken, zouden we dan wel kunnen helpen. U begrijpt echter, dat continu-patrouilleren, zowel op materieel- als personeelsgebied nog verdragende consequenties met zich brengt. Het thans in gebruik zijnde — betrekkelijk kleine — motorvletje is hiervoor, in verband met zijn geringe accommodatie, ongeschikt. Ook het huidige personeelsbestand is er niet op berekend. Ik kan u echter zeggen dat wij — de WW zelf dus — uit het oogpunt van service-verlening met verlangen naar een dergelijke situatie uitzien. In hoeverre dit in de toekomst valt te verwezenlijken, zal grotendeels afhangen van de financieel-economische mogelijkheden.”

generaal beëdigde 69 adspiranten te Horn en in Arnhem 69 adspiranten en 10 officieren

DOOR OPPERWACHTMEESTER J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN
FOTO's: WACHTMEESTER 1e KLAS A. L. VAN OOYEN

Tijdens de jongste beëdigingen aan de Opleidingsscholen te Horn (voor de 1e maal) en Arnhem, heeft de Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie zich in een toespraak tot de jonge wachtheesters gericht, waarin hij onder meer zei: „U staat aan het begin van een belangrijke carrière in een zeer gevarieerd beroep. Na een zeer goede theoretische vorming, is het nu zaak dat u zich de praktijk eigen maakt. Er staan u bij het uitvoeren van uw beroep tragische en prettige momenten te wachten, zomede verplaatsingen en detacheringen.

Ik ben benieuwd hoe u zich — zelf deel uitmakende van wat wel de „opstandige jeugd” wordt ge-

noemd —, in dienst van „het gezag” waaraan hier en daar wordt geknabbeld, straks zult opstellen. Want het is toch de politie die, als vertegenwoordiger van de Overheid, bij moeilijkheden de eerste klap moet opvangen. Dan wordt van u vooral een goed moreel verwacht. Nog worden wij hier in Nederland gelukkig niet geconfronteerd met ongeregelde van een omvang zoals deze zich hier en daar in het buitenland voordoen, maar mocht dit ooit wel het geval zijn, dan zult u de nodige tact moeten kunnen opbrengen om aan de geboden situatie op de juiste wijze het hoofd te kunnen bieden.”

Voortgaande wenste generaal De

In Arnhem legt hier de aspirant W. D. Bouman de eed af tijdens de beëdiging van 97 aspiranten.

In Arnhem werden eveneens 10 officieren beëdigd.

Gast de jonge wachtmeesters veel succes toe in het door hen gekozen beroep, hetgeen hij een „mannelijk” beroep noemde, ook al zijn er bij het Korps een aantal vrouwelijke officieren. Hij drukte hen op het hart vooral niet te gaan denken „nu ben ik er”, maar zich met ijver aan verdere studie te wijden.

eden

Sprekende over de af te leggen eden, — de zuiveringseed en de eed van trouw —, zei de Algemeen Inspecteur, dat, alhoewel meerdere groepen van ambtenaren een eed afleggen, deze voor de politie-ambtenaar toch wel een bijzondere betekenis hebben.

„Er wordt”, zo zei hij hierover, „van u onder alle omstandigheden de uiterste rechtvaardigheid verwacht. Zowel in uw bekeuring als in uw waarschuwingsbeleid. U zweert trouw aan de constitutionele monarchie. Mocht u ooit hetgeen u hier onder ede hebt verklaard trouw te zullen vervullen, niet meer met uw geweten in overeenstemming kunnen brengen, dan kunt u op dat moment beter weggaan.”

adspirant M. J. W. Henzel was eerste in Horn.

adspirant P. J. van der Plaats was in Arnhem de „primus inter pares”.

steun

Zich richtende tot de ouders, echtgenoten en verloofden van de zojuist beëdigde politie-ambtenaren, bracht de Algemeen Inspecteur onder woorden, dat de politie-ambtenaar dikwijls onder spanningen zijn werkzaamheden moet verrichten. In conflict-situaties staat de burgerij snel met een oordeel klaar. Voor de één is het politie-optreden te slap, voor de

ander te streng. Dit heeft onvermijdelijk zijn weerslag op de politiemann, die erdoor in een enigermate gespannen toestand kan geraken. Dan is het zaak, dat hij een plaats vindt waar hij weer tot zichzelf kan komen. Waar men begrip weet op te brengen voor zijn moeilijkheden, zonder hem te vertroetelen en waar „de accu weer kan worden opgeladen”. En deze plaats,” aldus de generaal, „is bij uitstek in het ouderlijk gezin, bij de echtgenote of de verloofde.”

In Horn vond voor de eerste maal een beëdiging plaats; 69 adspiranten legden er de eed af.

N.Z.H.-handreiking aan langparkeerders

„transport is everybody's problem”

TEKST EN FOTO'S: ADJUDANT J. RANSELAAR TE 's-GRAVENHAGE

Met de vinger omhoog wijzend naar het plafond in Haarlems historische Gravenzaal, zei N.Z.H.-directeur, mr J. P. A. van Ballegoijen de Jong: „zeven eeuwen zien op ons neer, om getuige te zijn, hoe de twintigste eeuw ernaar streeft, zich met haar eigen tegenstellingen te verzoenen.”

De tegenstellingen hebben hier betrekking op openbaar autobusvervoer en particulier autovervoer. Het streven tot verzoening werd de vorige maand tot uitdrukking gebracht, door de opening van een parkeerterrein met service-station, aan de Leidse Vaart te Haarlem, met de mogelijkheid gebruik te maken van een busverbinding met het centrum van Haarlem. Als eerste busonderneming heeft de Noord-Zuid-Hollandse Vervoer Maatschappij N.V. — in samenwerking met Shell Nederland Verkoopmaatschappij N.V. — hiermede een belangrijke

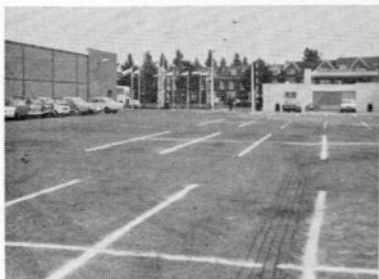
stap gedaan op de (auto)weg, welke een eind kan maken aan de (lang)parkeernood. Tevens is hiermede voor het eerst in Nederland het „park-and-ride-system” geïntroduceerd. Dit stelsel beoogt de automobilisten gelegenheid te bieden, hun auto buiten het stadscentrum te parkeren en zich per autobus naar het centrum van de stad te begeven.

De feestelijke ingebruikstelling geschiedde door de burgemeester van Haarlem, mr O. P. F. M. Cremers, die bij de ontvangst op het gemeentehuis de gezamenlijke aanpak van het parkeerprobleem zag als een historisch gebeuren, dat de welvaart van de stad ten goede zal komen. Hoewel hij geen college parkeervraagstukken ten beste wilde geven, benaderde hij dit toch onwillekeurig, toen hij een overzicht gaf van de groei van het autopark in het gebied van Haarlem - Heemstede - Bloemendaal.

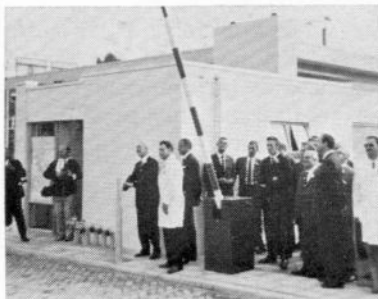
Waren hier in 1955 totaal 7500 auto's, in 1961 werd reeds een verdubbeling hiervan waargenomen en voor 1968 wordt dit aantal geschat op 36000. Als prognose voor 1975 wordt verwacht een aantal van 50 000 auto's. In verkeerskringen wordt de behoefte aan parkeerplaatsen in het centrum van middelgrote Europese steden, gesteld op 14% van het aantal daar aanwezige auto's. Voor Haarlem betekent dit, dat er in het stadscentrum in 1975 behoefte zal zijn aan 7000 parkeerplaatsen.

Thans zijn er 4000 beschikbaar, zodat er in 7 jaar een 3000 bij moeten komen, hetgeen nauwelijks realiseerbaar wordt geacht. De laatste jaren was deze groei in Haarlem slechts 600.

Bij een vooraf belegde persconferentie zette N.Z.H.-directeur Van Ballegoijen de Jong uiteen, dat een samengaan van gunstige factoren, redelijke verwachtingen voor het

slagen van het experiment rechtvaardigen. Deze plus-punten zijn: een gunstig gelegen parkeerruimte, voor automobilisten uit verschillende richtingen van de omgeving van Haarlem, eenvoudig bereikbaar; gunstige vervoersmogelijkheid naar het stadscentrum, nl. 16 maal per uur en met 4 verschillende lijnen; tenslotte een aantrekkelijk, zeer billijk tarief van 95 cent, voor een hele dag parkeren, inbegrepen een rit naar het stadscentrum en terug. Bovendien mag binnen een uur onbeperkt worden overgestapt, zodat ook buitenwijken en zelfs randgemeenten voor deze lage prijs kunnen worden bezocht. Hiervoor werd voor het eerst in Nederland het „autobuskaartje” (met onmisbaar koppelteken) ten doop gehouden. Als extra service voor langparkeerders mag voor 45 cent de gehele dag (uitsluitend) geparkeerd worden. De heer Van Ballegoijen de Jong wees er op, dat voor een stad, langparkeerders — economisch en sociaal — even belangrijk zijn als kortparkeerders, maar zij nemen langdurig plaatsruimte inbeslag. Autobussen geven het grootste ruimte-rendement op het wegdek. Een autoloos centrum zal, volgens de N.Z.H.-directeur, de omzet van de middenstand verhogen.

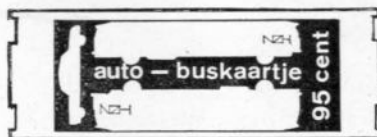

Shell Nederland Verkoop-directeur mr D. J. Rueb vestigde de aandacht op de aantrekkelijke mogelijkheid voor langparkeerders, zonder tijdverlies, tijdens bezigheden in het stadscentrum, hun auto's aan een preventieve controle te doen onderwerpen. Door televisie, radio en andere publiciteitsmedia is duidelijk aangetoond, dat het onderhoud van het Nederlandse autopark schromelijk te kort schiet. Mede om daaraan tegemoet te komen beperkt het Shell Quick Service-station zich niet alleen tot wassen en doorsmeren, maar beschikt tevens over uiterst moderne testapparatuur, waarmee een geheel controle-programma kan worden afgewerkt, dan wel alleen ten aanzien van motor, remmen, wielen, koplampen of koelsysteem. Dit alles is voortgekomen uit een idee van de 60-jarige NZH-hoofdcontroleur D. M. A. van Gelderen, bij wie de gedachte rijpte, een ongebruikt N.Z.H.-terrein dienstbaar te maken als langparkeerterrein, met vervoersmogelijkheid naar Haarlems binnenstad. Aldus werd de weg geëffend voor het (in)voegen van de tot dusver tegenstrijdig geachte belangen: particulier autobestuurder — openbaar vervoer. N.Z.H.-directeur Van Ballegoijen de Jong bracht

initiatiefnemer Van Gelderen daarvoor alle hulde, zowel tijdens de persbespreking bij de officiële ingebruikstelling als bij de ontvangst door het gemeentebestuur van Haarlem. Hij vond zijn gedachten even eenvoudig als logisch: „laat je auto staan en laat je verder rijden”.

Met belangstelling zullen wij deze drievoudige koppeling van belangen: langparkeerder-openbaar vervoer-stadscentrum, volgen. De komende maanden met ongunstige weersomstandigheden, vroeg invallende duisternis en feestdagen, bieden evenzovele mogelijkheden het geïntroduceerde „park-and-ride-system” op deugdelijkheid en perspectief te beproeven. Moge de mening van de N.Z.H.-directie, dat „selectief autogebruik” geen loze kreet behoeft te zijn, bewaarheid worden. Wij hopen dat uit dit experiment zal blijken, dat inderdaad tegengestelde verkeersbelangen kunnen worden verzoend, zodat het ingevoerde stelsel een belangrijke gebeurtenis zal blijken te zijn in de ontwikkeling van het Nederlandse verkeer en buiten Haarlem navolging zal vinden.

Wordt het straks: van Haarlem begon de parkeer-victorie ?

Het „sprekend” auto-buskaartje ontworpen door C. Tysma.

bij ENSPIJK verrijzen verkeers- scholen voor rijks- en gemeente- politie onder één dak

Op dit terrein in een duidelijk agrarisch gebied zal de nieuwe verkeersschool verrijzen.

DOOR DE OWMR.
J. J. H. v. AERSSEN TE NIJMEGEN

In het rijke opleidingsscholen bij het Korps Rijkspolitie behoort de Verkeersschool „De Varenkamp” te Bilthoven zeker tot één van de meest bekende. En dat niet alleen omdat onze verkeers-specialisten er hun opleiding en herscholingen genieten, maar sedert de invoering van het verplichte Korpsrijbewijs wordt praktisch gesproken iedere Rijkspolitie-ambtenaar vroeg of laat met „De Varenkamp” geconfronteerd. Het lijkt daarom niet overdreven te stellen, dat „De Varenkamp” zo langzaam een begrip is geworden. Dat echter begrippen ook al geen eeuwigdurend leven beschoren zijn, blijkt nu weer eens, daar „De Varenkamp” bij wijze van spreken op zijn laatste benen loopt. Niet als „Varenkamp” wel te verstaan, maar wel als Verkeersschool van de rijkspolitie. Met andere en wat duidelijker woorden gezegd: de Verkeersschool van het Korps Rijkspolitie staat een nieuwe behuizing te wachten. Niet direct van vandaag op morgen, maar toch wel „binnen afzienbare tijd”. „Ik reken om de gedachten te bepalen binnen een jaar of vijf, zes,” zegt majoor E. Spierenburg, de

huidige commandant van „De Varenkamp”. Om dan te vervolgen: „het bouwterrein is er, het programma van eisen is aanvaard, „financiën” heeft „ja” gezegd, de Rijksbouwmeester heeft er zijn fiat aan gehecht, kortom, niets staat meer de aanbestedingsvoorbereidingen in de weg.”

ENSPIJK

Links van de verkeersweg Utrecht-Den Bosch ligt Enspijk, gemeente Deil, provincie Gelderland. Tegenover Enspijk — binnen deze gemeente — doch aan de andere zijde van de verkeersweg, zal straks de nieuwe Verkeersschool verrijzen. Het vlakke, wijde land, ligt er nu nog in al zijn maagdelijkheid. Dat zal straks, als de school er eenmaal staat, wel anders worden, al is het streven erop gericht bij de bouw het landelijk karakter van de streek zomin mogelijk aan te tasten.

„TWEË ONDER EEN KAP”

Wanneer we tot nu toe hebben gesproken over de Verkeersschool der rijkspolitie zijn we feitelijk niet helemaal volledig geweest. Het nieuwe complex zal namelijk

situering in
agrarisch gebied
heeft nadelen

in werkelijkheid twee scholen gaan omvatten, omdat ook de „gemeentepolitie” in Enspijk straks haar Verkeersschool krijgt. Verder dan de gezamenlijke legering en verzorging gaat de „echtverbintenis” echter niet, want voor rijkspolitie en gemeentepolitie worden afzonderlijke opleidingsinstituten opgetrokken, onder een eigen commandant, c.q. directeur.

Waarom deze „apartheid” zal men zich hierbij afvragen? Ook wij stelden deze vraag en hebben er daarom bij majoor Spierenburg naar geïnformeerd. Zijn antwoord was duidelijk: „De opleiding van verkeersspecialisten”, zo zei hij, „is bij de rijkspolitie anders gericht dan bij de gemeentepolitie. Bij de rijkspolitie volgen we het systeem van een grondige eerste specialistische opleiding (evo: eerste verkeersopleiding is bij ingewijden niet onbekend), met daarop aansluitend gerichte aanvullende en voortgezette cursussen. Bij de gemeentepolitie — een enkele uitzondering daargelaten — werden tot nu toe geen verkeersopleidingen gegeven. Met het oprichten van de Verkeersschool hoopt men daar dit gemis op te heffen en al

dus tot een centrale opleiding te komen, waarbij het systeem is gericht op het verzorgen van korte cursussen van in beginsel twee weken.”

Het complex te Enspijk omvat: een centraal gebouw, twee aparte schoolgebouwen (beide annex instructiewerkplaats), garages en werkplaatsen, een sportgebouw, slipcursuslokaal, legeringsgebouwen en twee dienstwoningen. Er zal hoofdzakelijk zogenaamde laagbouw worden toegepast. Slechts het centrale gebouw heeft drie verdiepingen, de rest ten hoogste twee.

Het centrale gebouw omvat een keuken, eetzaal, filmzaal, kantine, schrijf- en televisieruimte, recreatieruimte, waarin onder meer mogelijkheden voor tafeltennis en dergelijke, voorts administratieruimten en een dokterskamer.

Beide scholen krijgen de beschikking over een eigen wagenpark. Een op het terrein gevestigde rayonwerkplaats van de Politie Technische Dienst zal zijn zorgen over het totale wagenpark uitstrekken.

Niet geprojecteerd op het hierbij afgedrukte schetsplan, maar wel degelijk in het plan begrepen, is een moderne slipbaan op het terrein van de school. De definitieve

vormen van deze slipbaan zijn nog niet vastgesteld. Mogelijk zal de baan worden gebouwd naar het voorbeeld van de bekende slipbaan van de Londense politie te Hendon. De afbakening is eveneens nog niet bekend.

De zorg voor de huisvesting, ligging, voeding, etcetera komt in handen van een „hoteldirecteur”, zodat de commandanten de handen geheel vrij hebben voor hun feitelijke taak.

Beide scholen bieden in totaal accommodatie aan circa 350 personen.

In de eetzaal zal het „cafetaria-systeem” worden toegepast. Majoor Spierenburg is er bepaald niet enthousiast over. „Ofschoon ik heel goed de economische noodzaak van een dergelijk systeem inzie, ben ik er toch niet erg gelukkig mee,” zegt hij, om te vervolgen met: „naar mijn mening gaat van het gezamenlijk nuttigen van de maaltijden „oude stijl” een goede vormende waarde uit. Die gaat bij dit systeem — waar als gevolg van de zelfbediening toch altijd een min of meer rommelig geheel ontstaat — grotendeels verloren. Persoonlijk vind ik daarom deze opoffering van het vormend element aan de efficiëncy wel een verlies.”

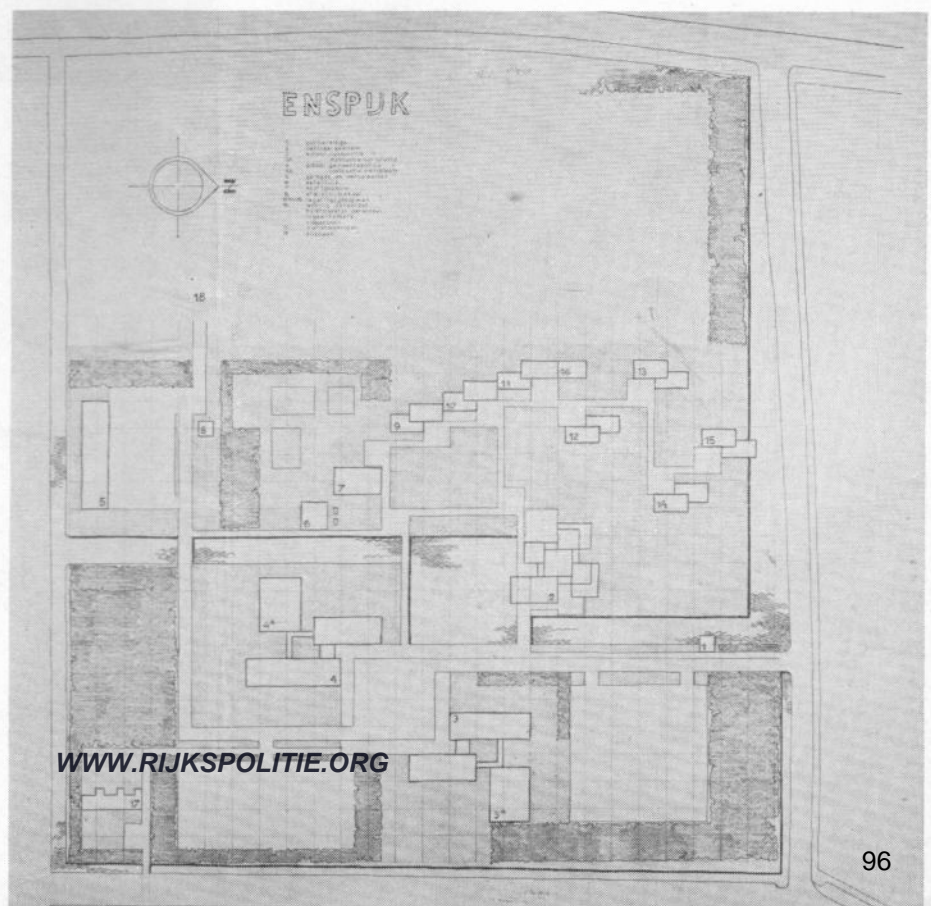
LIGGING

Aan het slot van het interview met majoor Spierenburg volgt onze — we zouden willen zeggen welhaast onvermijdelijke — vraag: Bent u gelukkig met de ligging van de nieuwe Verkeersschool in deze in onze ogen toch wel wat afgelegen streek?

„Alvorens uw vraag te beantwoorden”, zegt majoor Spierenburg, „wil ik graag nog eens met nadruk herhalen, dat wij allen verheugd zijn over de bouw van de nieuwe school. Daardoor zal immers een einde komen aan de tijd en inspanning vergende improvisatie, waarmede het verkeersonderwijs in de huidige accommodatie verzorgd moet worden. Mijn concreet antwoord op uw vraag is echter: n e e n.

De situering van de school is voor het onderwijs van weinig belang zolang dit binnen het gebouw en op het eigen terrein gegeven kan worden. Vele van onze onderwijsactiviteiten liggen echter daarbuiten. Om er enkele te noemen: de rij-instructie, waaronder terreinrijden in zanderig en geaccidenteerd terrein, praktische oefeningen zoals verkeer regelen, casuïstiek bij het vak wegverkeerstech-

- 1 portiersloge.
- 2 centraal gebouw.
- 3 school rijkspolitie.
- 3a instructiewerkplaats.
- 4 school gemeentepolitie
- 4a instructiewerkplaats.
- 5 garages en werkplaatsen.
- 6 ketelhuis.
- 7 sportgebouw.
- 8 slipcursuslokaal.
- 9 t.m. 15 legeringsgebouwen.
- 16 woning beheerder, huishoudelijk personeel, logeerkamers, magazijnen.
- 17 dienstwoningen.
- 18 slipbaan.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

niek, rijtests voor het Korpsrijbewijs. De huidige situering van de Verkeersschool is hiervoor ideaal, weg- en verkeerssituaties in alle gewenste variaties direct „buiten de deur!”

Vanuit Enspijk zal het moeilijker worden deze onderwijsfacetten tot hun recht te laten komen. Dat zal slechts kunnen ten koste van tijdverlies en een andere, moeilijker programmering.

Centraal gelegen, maar in een gebied met een blijvend agrarisch karakter, zal ook in de toekomst de nieuwe Verkeersschool door middel van openbare vervoermiddelen moeilijk bereikbaar zijn.

De nieuwbouw op deze plaats houdt voor de vaste medewerkers van de Verkeersschool uit sociaal oogpunt een onaangename consequentie in: Verhuizing uit een aantrekkelijk woongebied naar deze agrarische omgeving, met slechte verbindingen, geringe onderwijsmogelijkheden en povere mogelijkheden tot recreatie.

Tenslotte en in het algemeen: De nadelen wegen niet op tegen de voordelen.”

Naar aanleiding van het antwoord van majoor Spierenburg op onze vraag of hij gelukkig was met de ligging van het nieuwe complex, hebben wij de heer M. Molenma-

ker, hoofd van de onderafdeling gebouwen en materieel van de directie politie van het Ministerie van Justitie, gevraagd waarom juist Enspijk als standplaats is gekozen. Het antwoord van de heer Molenmaker was, dat het aanvankelijke voornemen om de school op het terrein van de huidige Verkeersschool „De Varenkamp” te Bilthoven, te bouwen, stuitte op planologische bezwaren van de zijde van het ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening. Het terrein in Enspijk was reeds eigendom van „De Staat”, waarop is besloten daar de nieuwe school te doen verrijzen.

langs de weg gezien

Volgens de wachtmeester 1e kl. B. D. Willems, die bijgaande foto maakte bij Burgerveen in de Haarlemmermeer, moet dit waarschuwbord geschilderd zijn op maandagochtend, na een zondagavond „met veel dorst”.

Het is waarschijnlijk niet onbillijk, te stellen, dat inzamelingsacties met betrekking tot de levenden van vandaag belangrijker zijn, dan die verband houden met de doden van gisteren.

Het is ook gemakkelijker sympathie op te brengen voor een hongerend kind, dat via de beeldbuis de vredige, welvarende, huiskamer binnenkomt, dan voor een onbekende soldaat die we nooit hebben gezien en van wien de jongeren tot een jaar of acht-entwintig zich hoogstens aan de hand van foto's of oorlogsverhalen een voorstelling kunnen maken. Niettemin is het een feit, dat op in totaal ruim 540 begraafplaatsen in ons land meer dan 30.000 geallieerde soldaten rusten die hun leven verloren in de strijd die mee bepalend was voor de bevrijding van ons land van een niets ontziende bezetter.

Het Nederlands Oorlogsgraven Comité heeft het als een ereplicht gezien familieleden van gesneuvelde geallieerde militairen in staat te stellen de graven te bezoeken van geliefden, die afscheid namen om te vechten voor de vrijheid van onbekenden, maar nimmer weerkeerden. Sedert de bevrijding werden rond 41.500 nabestaanden uit de Verenigde Staten, Canada en Engeland in ons land ontvangen. Dat was mogelijk door de opbrengsten

**de
levenden,
de
doden
en de
herwaardering
van de
vrijheid**

van de jaarlijkse Klaprooscollecte. Die opbrengsten zijn in de afgelopen jaren steeds teruggelopen en bedragen nu gemiddeld tweehalve cent per Nederlander. De vraag rijst of de vrijheid die wij genieten niet meer waard is en of een halve stuiver per Nederlander niet zonder meer beschamend is.

Wellicht realiseert men zich de gebrachte offers en de toch wel in dit kader bestaande morele plicht beter tegen de achtergronden van de recente gebeurtenissen in Tsjechoslowakije. Deze herwaardering van de vrijheid zal toch ongetwijfeld tot uitdrukking moeten komen in de week van 4 t.e.m. 10 november als opnieuw de „traditionele” Klaprooscollecte gehouden wordt.

Bas den Oudsten.

district Assen won M.E.-wisselbeker

DOOR OPPERWACHTMEESTER J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN
FOTO's: TECHNISCHE RECHERCHE RESSORT GRONINGEN

Men kan in de „wandelgangen” tot in het oneindige debatteren over „harde” of „zachte” bijstand; men kan ellenlange discussies opzetten over het al of niet noodzakelijk zijn van „oproerpolitie”; men kan kolommen vullen over de vraag of de politie al dan niet taktisch is opgetreden; men kan zeggen dat de aanwezigheid van politie de „oorzaak” was van de relletjes en men kan beweren dat als er meer politie was geweest het zo'n vaart niet gelopen zou hebben; kortom, men kan over bijstandsverlening door de politie praten tot St. Juttemis, dat alles kan voor de politie zelf dat ene naakte zinnetje in de Politiewet niet verdoezelen, waar staat: „De politie heeft tot taak, in ondergeschiktheid aan het bevoegd gezag en in overeenstemming met de geldende rechtsregelen te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde . . .”

Maar aangezien tot nu toe nog nooit iemand heeft gezegd (hetgeen we overigens al eens eerder aanhaalden) *hoe* de politie dat moet doen, ligt het voor de hand dat de politie dit zelf uitzoekt. Eén van de instellingen waarmee het Korps Rijkspolitie dit — zeker niet lichte en gemakkelijke — onderdeel van haar taak in voorkomende gevallen zo goed mogelijk tracht uit te voeren is de Mobile Eenheid, kortweg de „ME” genoemd. Zoals bekend beschikt elk district over een dergelijk ME-peloton, ter sterkte van ongeveer 30 man.

Teneinde de geoefendheid en de

paraatheid van deze pelotons op te voeren werden enkele jaren geleden landelijke ME-wedstrijden ingesteld. Door de „werkgroep ME”, thans onder voorzitterschap van majoor J. Schouten, werd daartoe een wedstrijdprogramma opgesteld. Dit behelst praktische oefeningen in exercitie, schieten, formaties, gasgranaten en verbijn-

De voorlaatste ME-wedstrijden werden gehouden in 1966. Het peloton van het district Nijmegen behaalde toen de wisselbeker. Verleden jaar konden de wedstrijden geen doorgang vinden, daar de ongeregeldheden in Amsterdam de „ME'ers” de gelegenheid boden hun opgedane kennis aan de praktijk te toetsen, al zou het bepaald

De pelotonscommandant van het district Assen, luitenant P. Compaan, neemt hier de wisselbeker uit handen van generaal W. de Gast over. Verder op de foto v.l.n.r. majoor J. Schouten en de opperwachtmeesters J. Nagelhout, G. Lubberts, J. Zuidema en J. Lassche.

dingen, terwijl ook op theoretische kennis wordt getest. Voor elk programma-onderdeel is een bepaald aantal punten te behalen. Het maximum aantal te „scoren” punten bedraagt 185.

overdreven zijn te stellen, dat de ME'ers daar nou net op zaten te wachten.

Maar nadat de „rust” in Amsterdam was teruggekeerd, konden dit jaar de wedstrijden weer worden

De afgevaardigden van het „verslagen” peloton uit het district Nijmegen namen het verlies sportief, v.l.n.r. wmr. 1e kl. J. ter Burg, owmr. P. v. d. Hoogen, adj. L. Wildschut en wmr. 1e kl. C. G. Weenink.

gehouden. Dit gebeurde op vijf verschillende plaatsen en wel in Schaarsbergen (ressort Arnhem), Zuidlaren (ressort Groningen), Weert (ressort Den Bosch), Amsterdam (ressort Amsterdam) en Den Haag (ressort Den Haag). De resultaten waren, zoals majoor Schouten tijdens een bijeenkomst op het districts bureau in Assen, waar de wisselbeker door de generaal W. de Gast werd uitgereikt, meedeelde, over het algemeen wat teleurstellend.

Alvorens de beker uit te reiken, zei de generaal in een korte toespraak hierover: dat — al waren de resultaten dan wat tegengevallen — er toch wel reden is om enkele optimistische geluiden te laten horen. Zo vond hij het totaal van 127 punten, waarmede het peloton van het district Assen de

wisselbeker van Nijmegen overnam, zeer wel aanvaardbaar. Bezien vooral in het licht van het nog altijd heersende personeelstekort, waardoor het voor de groepscommandanten dikwijls moeilijk is het ME-personeel voor de oefeningen vrij te maken, hetgeen naar zijn mening ongetwijfeld een ongunstige invloed op de geoefendheid heeft. De komst van meer jonge wachtmeesters gaf, naar het oordeel van de Algemeen Inspecteur, ook wel enige grond tot optimisme. Voortgaande zei hij, dat het zaak is de geoefendheid zo hoog mogelijk op te voeren. Ofschoon we gelukkig in eigen land nog niet op de „baricades” hebben moeten vechten, wees hij toch op voorbeelden daarvan in het buitenland. „In zo'n geval,” zo zei de generaal, „schuilt onze kracht in het „verband”.

Men moet weten wat men aan elkaar heeft. Onze kracht moet niet zozeer uitgaan van het inzetten van massa's mensen, dan wel van grote gedisciplineerdheid. Daarom moet het onze oprechte bedoeling zijn de geoefendheid tot een zo hoog mogelijk peil op te voeren. Opdat bij een onverhoopt optreden men zal zeggen: „De rijkspolitie is voor zijn taak berekend. Je weet wat je er aan hebt.”

Assen

Het district Assen werd dus met een totaal van 127 punten winnaar van de ME-wisselbeker. Op de tweede plaats eindigde het ontroonde Nijmegen, met 119 punten en derde werden, ex aequo et bono, de districten Amsterdam en Doetinchem, elk met 116 punten.

langs de weg gezien

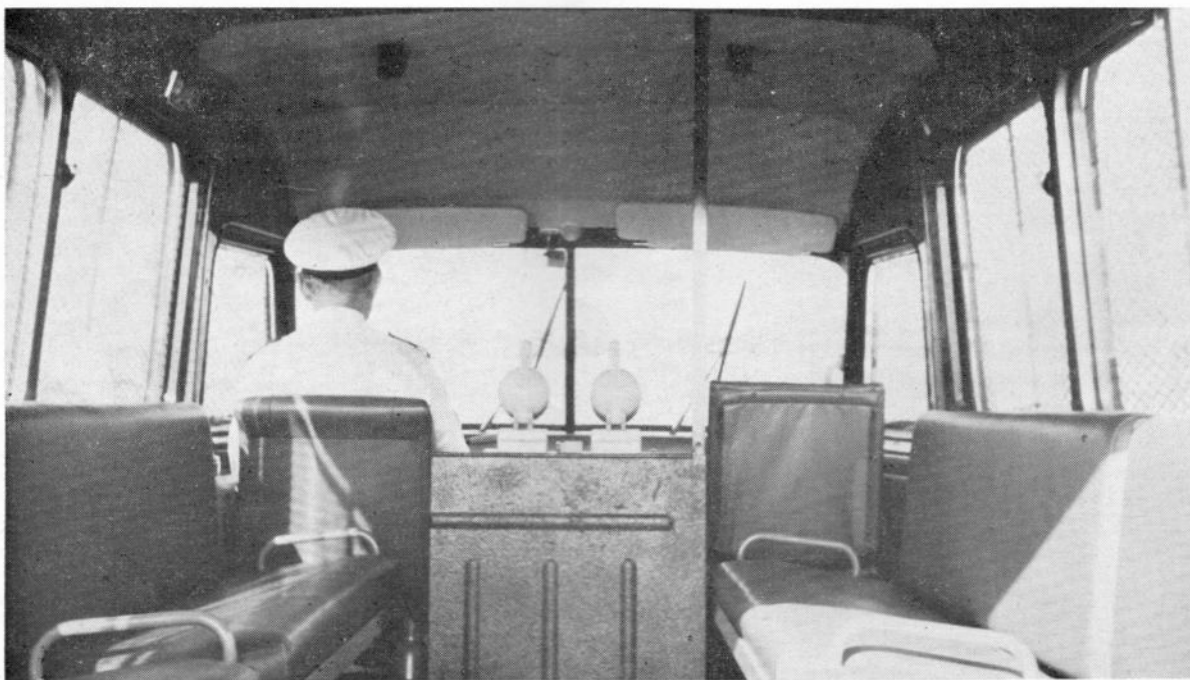
Personeelsleden van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken pogen zo snel mogelijk een woning in hun standplaats te vinden. Ook op dit punt ontgaat hen niets, zelfs niet als een nederige stulp wordt aangeboden, vereeuwigd door de wachtmeester 1e kl. De Vos van de Surveillancegroep Autosnelwegen. Volledigheids halve zij vermeldt dat met de eigenaar van deze stulp geen overeenstemming werd bereikt in verband met „teveel stromend water”.

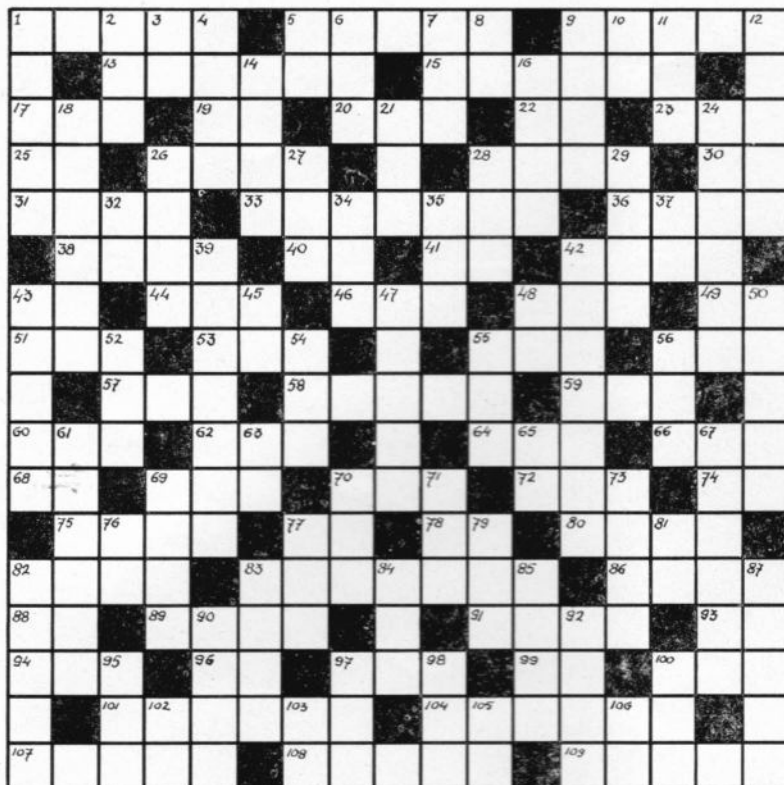
SPECIALE M.E. AUTO'S

Verdeeld over het Korps zijn thans speciaal voor de mobiele eenheden ter beschikking 23 Renault Super Goelette auto's. Per wagen kunnen 14 personen worden vervoerd. Het zijn geen gevechtswagens. De ramen zijn beschermd door — verwijderbare — rasters. Bij de ongeregeldeheden gedurende de T.T.-nacht in Assen zijn reeds drie van deze auto's ingezet.

(Foto's: Verkeersgroep Heerenveen)

PUZZEL VAN DE MAAND

Wanneer u in aanmerking wilt komen voor een boekenbon, dient u uw oplossing vóór 15 november a.s. in te zenden aan:

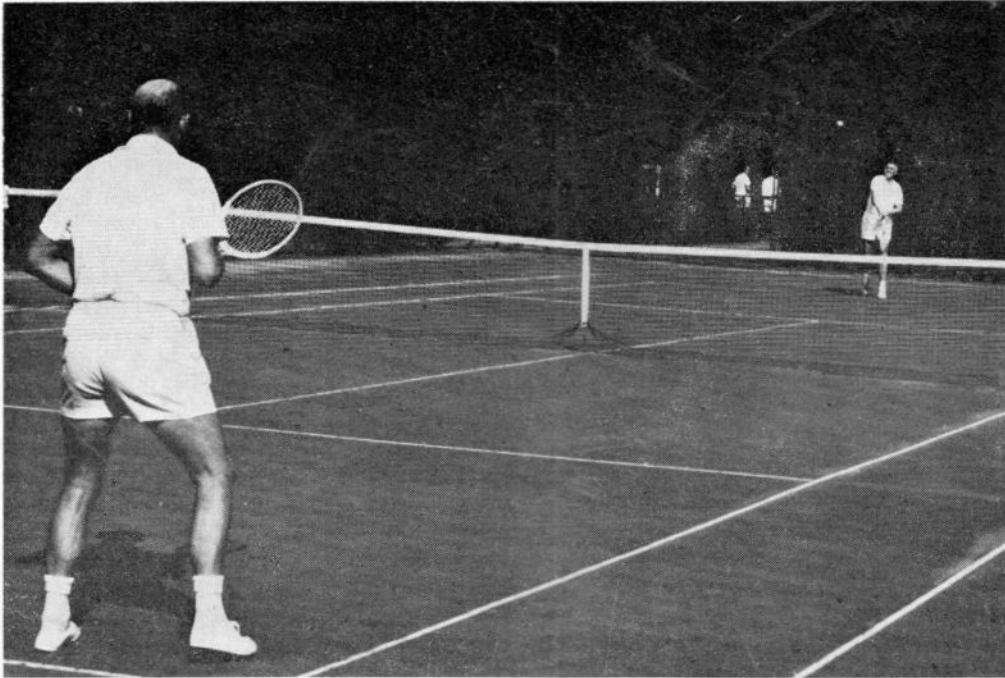
Wmr. H. S. Freen,
Adolf van Naussastraat 12,
's-Gravenzande.

Horizontaal:

- 1 Metaal.
- 5 Gebak.
- 9 Vleugel.
- 13 Vogel.
- 15 Offertafel.
- 17 Dierentuin.
- 19 Voorzetsel.
- 20 Klein plantje.
- 22 Reeds.
- 23 Gravin van Holland.
- 25 Spoed.
- 26 Half.
- 28 Hondenras.
- 30 Soort verzekering.
- 31 Hij knielt.
- 33 Land in Afrika
- 36 Deel v. h. lichaam.
- 38 Ontkleurd
- 40 Onmeetbaar getal.
- 41 Lengtemaat
- 42 Onbedekt.
- 43 Muzieknoot.
- 44 Tovergodin.
- 46 Bladgroente.
- 48 Roeipin.
- 49 Bijwoord.
- 51 Bez. voorn.woord.
- 53 Scheepstouw.
- 55 Op grote afstand.
- 56 Paats in Overijssel.
- 57 Voor.
- 58 Spijker.
- 59 Onvruchtbaar.
- 60 Spaans heerseres.
- 62 Recht stuk water.
- 64 Bid.
- 66 Plaats o. d. Veluwe.
- 68 Muzieknoot.
- 69. Telwoord.
- 70 Zwaardwalvis.
- 72 Oude vochtmaat.
- 74 Voorzetsel.
- 75 Teken.
- 77 Inhoudsmaat.
- 78 Titel.
- 80 Opgooi.
- 82 Plaats in Engeland.
- 83 Knaagdier.
- 86 Knel, stopplaatsen bij motorraces.
- 88 Muzieknoot.
- 89 Javaanse dolk.
- 91 Planeet.
- 93 Deel van de bijbel.
- 94 Bar.
- 96 Meisjesnaam.
- 97 Kunstprodukt.
- 99 Achter.
- 100 Plaats in Overijssel.
- 101 Uitgave.
- 104 Hondenras.
- 107 Boomvrucht.
- 108 Laster.
- 109 Godin van de vrede.

Verticaal:

- 1 Spinning.
- 2 Voor.
- 3 Water in Friesland.
- 4 Kerkgebruik.
- 5 Voorzetsel.
- 6 Lichaamsdeel.
- 7 Soort.
- 8 Soort licht.
- 9 Roofvogel.
- 10 Muzieknoot.
- 11 Tijdperk.
- 12 Deel van een jas.
- 14 Berggeit.
- 16 Schoolvak.
- 18 Bep. zuidvruchten.
- 21 Muntsoort.
- 24 Dolen.
- 26 Hoofdafdeling.
- 27 Boomsoort.
- 28 Veel.
- 29 Nauw.
- 32 Bevel.
- 34 Uitholling in een wand.
- 35 Godin v. d. dageraad.
- 37 Water in N.-Brabant.
- 39 Dooreenmengen.
- 42 Onverschrokken.
- 43 Wijnglas.
- 45 Water in Friesland.
- 47 Dierenlaapplaats.
- 48 Lidwoord.
- 50 Oorzaak.
- 52 Plaats in België.
- 54 Deel van een fuik.
- 55 Insect.
- 56 Vlaktemaat.
- 61 Eerw. grijsaard.
- 63 Spil.
- 65 Dwarsmast.
- 67 Muziekinstrument.
- 69 Metaal.
- 70 Boom.
- 71 Kleefmiddel.
- 73 Doghondje.
- 76 Ambtshalve.
- 77 Roofdiertje.
- 79 Verdragingsmiddel.
- 81 Muzieknoot.
- 82 Ridderlijke.
- 83 Vingerwijzing.
- 84 Tennisterm.
- 85 Elegant.
- 87 Oude inhoudsmaat.
- 90 Spoorstaaf.
- 92 Drank.
- 95 Waanzinnig.
- 97 Water in Utrecht.
- 98 Bevel.
- 100 Biersoort.
- 102 Lidwoord.
- 103 Hulpwerkwoord.
- 105 En dergelijk.
- 106 Bijwoord.

Spelmoment uit de finale heren-enkelspel Schulz-Eenkooren.
De hoofdinspecteur Schulz op de voorgrond, in afwachting op de service.

politiekampioenschappen lawn-tennis te Breda

In het tennispark „De Mark” te Breda werden dezer dagen de nationale lawn-tenniskampioenschappen gehouden van de N.P.S.B. De organisatie berustte bij de Bre-

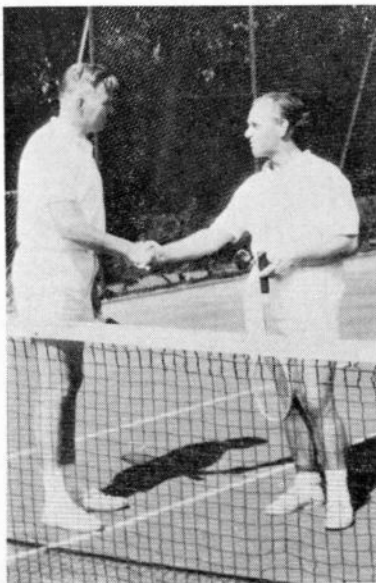
dase Politie Sport- en Ontspanningsvereniging (B.P.S.O.V.). Er werd gespeeld in heren enkel- en dubbelspel beneden en boven 40 jaar en dames enkelspel.

Van het Korps Rijkspolitie namen deel de opperwachtmeester S. Eenkooren (Verkeersgroep Leeuwarden) en de heer C. A. van Caspel (administrateur op de groep Vollehove).

Opper Eenkooren werd tweede in het herenenkelspel boven 40 jaar (finale tegen de hoofdinspecteur P. Schultz van de gemeentepolitie 's-Gravenhage: 4-6 en 0-6).

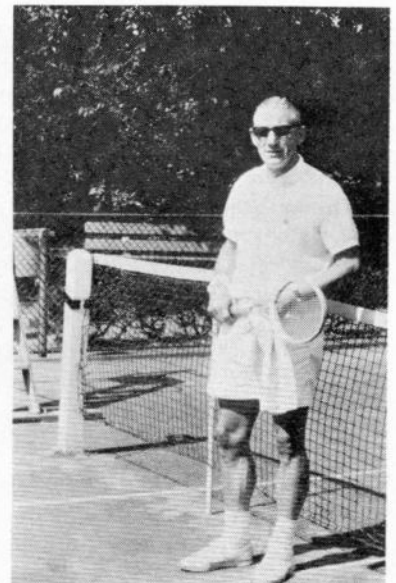
De heer Van Caspel werd met partner Kattenberg (gemeentepolitie Monster) tweede in het dubbelspel beneden de 40 jaar (finale: 3-6 en 2-6 tegen Alblas-De Haan van de Koninklijke Marechaussee).

Met dezelfde partner kwam hij ook uit in het dubbelspel boven 40 jaar en werd ook daar tweede (finale: 4-6 en 3-6 tegen Schultz-Van Kooten).

De heer Kempinga (gempo Den Haag) wenst de opperwachtmeester S. Eenkooren (links) geluk met zijn overwinning.

De tennisdelegeerde van het Noordelijk district, de hoofdinspecteur D. van Wier, korpschef van gemeentepolitie te Onstwedde.

uitslagen wedstrijden voor de bereden groepen der rijkspolitie

Op de terreinen van het landgoed „Voorlinden” te Wassenaar werden op 18 september de traditionele jaarlijkse wedstrijden van de bereden gehouden, die een fraai schouwspel opleverden. De uitslagen van dit evenement zijn als volgt:

springen

Equipe:

1. Bereden groep Hulshorst.
2. Bereden groep Boxtel.
3. Bereden groep Bergen.

De prijs voor stijlbeoordeling werd toegekend aan H. B. Groothuis, wmr. I, Bereden groep Hulshorst.

Individueel:

1. A. de Jong wmr I
2. H. B. Groothuis wmr I
3. J. A. v. d. Kamp owmr
4. G. O. Blanken wmr I
5. C. Zwaan owmr
6. H. J. de Man wmr I
7. G. S. Schoots wmr. I
8. J. de Bruin wmr I
9. T. C. H. Timmermans wmr I
10. G. Moerkerke wmr. I
11. H. A. Krijger wmr I
12. D. M. de Jonge wmr I

No.'s 1 t.m. 5 na barrage.

		fout	tijd
gr Bilthoven	Erik	0	29 ⁴ / ₅
gr Hulshorst	Trix	0	38 ² / ₅
gr Hulshorst	Pedro	0	39 ¹ / ₅
gr Bergen	Hans	0	42 ⁴ / ₅
gr Bilthoven	Benny	4	32 ⁴ / ₅
gr Boxtel	Victor	3	
gr Hulshorst	Freule	4	
gr Boxtel	Clisna	4	
gr Boxtel	Peter	4	
gr Bergen	Zubina	4	
gr Bergen	Trigger	7	
gr Wassenaar	Dr Lexo	11	

De eerste prijs van de cross wordt uitgereikt door de Algemeen Inspecteur.

De jury bezig met zijn zware taak.

cross country

Equipe:

1. Bereden groep Hulshorst.
2. Bereden groep Wassenaar.
3. Bereden groep Bilthoven.
4. Bereden groep Boxtel.

Individueel:

1. C. A. de Haan wmr I
2. H. J. Rodijk wmr I
3. H. A. Köhler wmr I
4. R. P. A. M. Leussink wmr I
5. K. C. Visser wmr I
6. L. Pakvis owmr
7. H. H. de Goeijen wmr I
8. C. A. Jongste wmr I
9. J. Booker wmr I
10. T. de Gelder wmr I
11. J. H. Nijbroek wmr I
12. W. de Kwaadsteniet wmr I
13. G. P. H. v. Kemenade wmr I

		tijd
gr Wassenaar	Cupido	5.33
gr Hulshorst	Kitty	5.39
gr Bergen	Sandra	5.56
gr Hulshorst	Ronny	5.58
gr Bilthoven	Kees	6.01
gr Wassenaar	Zampa	6.03
gr Hulshorst	Spes	6.05
gr Wassenaar	Sonja	6.15
gr Bilthoven	Erika	6.17
gr Bilthoven	Dusty	7.01
gr Boxtel	Anita	7.26
gr Boxtel	Czardas	8.30
gr Boxtel	Bart	9.15

Minister mr H. K. J. Beernink inspecteert onder vrolijke tonen van de Rijkspolitekapel en begeleid door de kapitein J. J. Jorritsma, de ere-pelotons. Op de achtergrond het bereiden ere-escorte. (foto: A.N.P.)

rijkspolitie bij opening en sluiting Staten Generaal

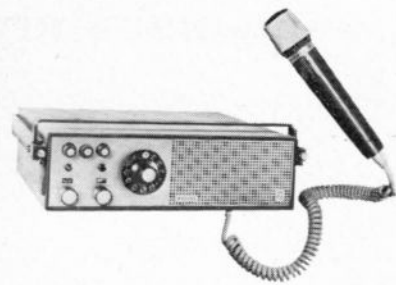
Op zaterdag 14 september 1968 sloot de minister van Binnenlandse Zaken, n.r H. K. J. Beernink, in naam van Hare Majesteit de Koningin, de zitting der Staten-Generaal. Op het Binnenhof stonden voor het gebouw van de Eerste Kamer 2 pelotons van de Afdeling Horn van de Opleidingsschool van het Korps Rijkspolitie en haaks daarop, de Rijkspolitekapel, het geheel onder commando van de kapitein J. J. Jorritsma. De minister reed in een statie-berline, voorafgegaan en gevolgd door een commando rijkspolitie te paard, onder commando van de majoor J. G. de Kat Angelino.

Op dinsdag 17 september 1968, werd de nieuwe zitting der Staten-Generaal, geopend door Hare Majesteit de Koningin. Dit jaar werd een aanvang gemaakt met versobering van het daarbij gebruikelijke ceremonieel. De leden van de hofhouding reden niet meer mee in de stoet maar werden per auto naar de Ridderzaal vervoerd. Het traditionele aandeel van het korps

rijkspolitie, was ook nu weer een commando rijkspolitie te paard, voor en achter de gouden koets. De gemeentepolitie 's-Gravenhage was in de stoet vertegenwoordigd door 9 ruiters in ceremonieel tenue, die de stoet openden en daarachter de hoofdcommissaris, J. H. A. K. Gualthérie van Wezel en diens adjudant, de hoofdinspecteur P. Schultz, beiden te paard.

Dat de politie ook nog een andere taak had, blijkt uit het feit dat 's morgens een aantal rookbommen op de route van de koninklijke stoet werden verwijderd. Een voortijdig in werking tredende ontsteking van één der bommen, voorkwam hinder — of erger — later op de dag. Bovendien meende een aantal jongelui langs de route de orde te kunnen verstoren, maar hun geschreeuw werd volledig overstemd door het „leve de koningin” van het talrijke publiek. Voor het tactvol optreden van de leden van het Haagse politiekorps was veel waardering, waarvan wij gaarne melding maken. R.

philips mobilfoon in speciale versie voor politie

De Politie Verbindingsdienst heeft na uitgebreide proefnemingen de Philipsmobilfoon van het type CMT vrijgegeven voor gebruik door de politie, aldus meldt de Philips Persdienst. Het complete apparaat, inclusief twee luidsprekers en alle bedieningsorganen is ondergebracht in een ruimte van 23,5 x 23,5 x 7 centimeter en weegt drie kilo. Er werd een hoge graad van tril- en schokbestendigheid bereikt en het stroomverbruik is teruggebracht. Er is een stabilisatieschakeling voor (variërende) voedingsspanning opgenomen en een beveiliging tegen antennekortsluiting. De knoppen op het frontpaneel kunnen ook met handschoenen aan bediend worden. In samenwerking met de Politie Verbindings Dienst is een speciale versie voor de politie ontworpen met o.m. een verlichte kanalenkiezer, een enkeltoongever voor het oproepen van vaste posten en een dubbeltoon-ontvanger met mogelijkheid voor claxonoproep, voor het geval de bemanning het politievoertuig verlaten heeft.

GEZINS KREDIET

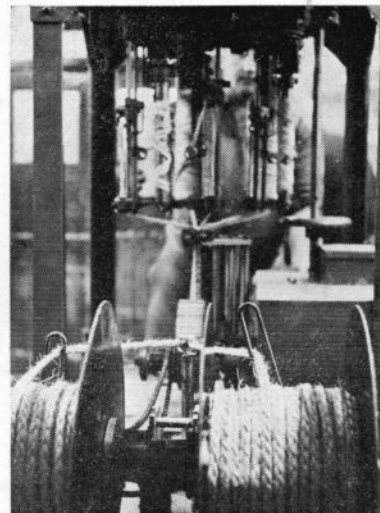
U krijgt de vrije beschikking over contant geld tot f 9.000,—. Dat gaat bij ons prettig, soepel en snel. Op wettelijke voorwaarden. Aflossing in maximaal 3 jaar. Geen borg. Kwijtschelding restant lening bij overlijden. Inlichtingen bij:

NVB sinds 1926

N.V. NATIONALE VOLKSBANK
Amsterdam Westeinde 10 tel. 237271
Arnhem Mariëburgstraat 10 tel. 27561
Den Haag Riviervismarkt 4 tel. 639586
Rotterdam Mauritsweg 45 tel. 135745

fraaie geschenken uit „zeemanshandwerk”

Het gekleurde sisal wordt
machinaal gevlochten.

Het Terschellinger Zeemanshandwerk levert behalve een belangrijk aandeel in de collectie Sint Nicolaas en Kerstgeschenken uit Friesland met prullemanden, broodmandjes, onderleggers of matten uit touw, maar ook het ganse jaar door een zo sterk groeiend aantal producten naar binnen- en buitenland.

Het is een typisch Terschellinger bedrijf dat in feite voortkomt uit de activiteiten van het Klaas Knopfonds, dat voornamelijk oude waarden uit de eilander samenleving wil bewaren. Daartoe behoorde ook het vervaardigen van eilander zeemanshandwerk uit touw, als bijvoorbeeld Terschellinger bordenkwasten. De directeur van het Terschellinger Zeemanshandwerk N.V., ir. J. J. Siezen zegt over de geschiedenis van het bedrijf: „Toen ik meer dan twin-

tig jaar geleden op het eiland kwam, heb ik het Klaas Knopfonds voorgesteld bordenkwasten te gaan maken uit afgekeurde sloopstrossen en dan op groter schaal dan dat ooit gebeurde. Klaas Knop zag er vanaf, maar ik had al touw gekocht. Die sloopstrossen moesten uitgerafeld worden, we maakten er kwasten van en dat ging goed. Op 6 mei 1946 ben ik met zes mensen begonnen. We maakten kwasten, maar al gauw ook matten en wollen kleden. We hebben die zelfs op stokken gebreid. En, van het een is het ander gekomen.”

Het bedrijf van vandaag omvat 24 personeelsleden, die per dag 300 kilogram sisaltouw verwerken en met z'n allen zorgen voor een omzet van een miljoen gulden per jaar. De producten zijn steeds meer gewild in Nederland, maar vooral ook in Duitsland en voorts in Noorwegen, België, Oostenrijk, Frankrijk, Zwitserland, Engeland, Amerika, Australië en Zuid Afrika. Daarom moet er per dag minstens 500 kilo sisaltouw, dat in heldere kleuren op Terschelling wordt aangevoerd, worden verwerkt.

Men kan van mening verschillen over de vraag in hoeverre het Terschellinger Zeemanshandwerk van vandaag nog handwerk levert. In de bescheiden bedrijfsgebouwen te West Terschelling ratelen machines. Dat zijn speciaal ontworpen apparaten, die het touw vlechten tot rollen met een lange vlecht. „Inderdaad is er een stuk mechanisatie gekomen,” aldus de heer Siezen. „Ik confectioneer de streng, de platting of de vlecht, zoals u wilt.

Maar de mensen naaien uit de streng de manden, mandjes of matten en zo'n naaimachine maakt geen vorm, dat moeten de mensen doen met hun handen, dus kun je niet zeggen dat er van handwerk geen sprake meer is. Bovendien, neem nu de Duitsers, die onze belangrijkste afnemers zijn geworden. Die zeggen „Form und Farbe müssen schön sein”, maar handwerk of niet kan ze weinig schelen.”

Voor de producten blijkt een steeds ruimer markt te zijn. Dat dwingt

het bedrijf om naar een moderne fabriekshal in Harlingen te gaan verhuizen. Voorlopig komt het „zeemanshandwerk” nog van Terschelling en Sinterklaas heeft daar veel steun aan. Daarom is u dit alles hierbij alvast verteld door

MARIANNE

Rijkspolitiekapel in de Doelen te Rotterdam

Welgeteld 2232 Rotterdamse jongeren waren op 20 september 1968 getuige van het optreden van de Rijkspolitiekapel in de Doelen te Rotterdam, ter gelegenheid van een soiree, als grootscheeps opgezette start van een zo juist geboren informatieblad voor jongeren. Dat juiste aantal bleek ons uit de quiz onder leiding van Luc Lutz, waarbij een vraag betrekking had op het aantal plaatsen in de zaal,

die overbezet was met jongeren. De ontmoeting met de Rotterdamse jongeren viel voor de Rijkspolitiekapel bijzonder gunstig uit: er was spontaan gehoor tijdens het gehele optreden. De gekozen nummers droegen hiertoe ongetwijfeld bij, evenals het gezamenlijk optreden met Dorus en de Dutch Swing College Band. De laatste combinatie was ons niet onbekend, maar met belangstelling zagen we uit

naar het optreden met de combo van Mat Matthews, wiens jongste compositie ten gehore zou worden gebracht. Het moet wel veel vergegd hebben van de energie van de directeur van de kapel, de res.-kapitein H. Hoogervorst — en pleit tevens voor diens capaciteiten — dat ook hier, terwijl er nauwelijks gelegenheid was tot instuderen, een subliem samenspel te beluisteren viel.

In aanmerking nemende het rumoer en geloop in de zaal, dat het optreden van andere gezelschappen die avond begeleidde, mag geconcludeerd worden dat de Rijkspolitiekapel ook hier een stuk „good will” heeft gebracht.

R.

Waarom worden op alle grote bedrijven in de Europoort BENZO rijwielen gebruikt?

Dit kunt u lezen o.a. in de Autokampioen van mei 1967 en de consumentengids van april 1967

BENZO SPORT SUPER DE LUXE
geheel compleet v.a. f 146,—

DIENSTRIJWIELEN
compleet f 148,—

Deze prijzen gelden t.m. 31 dec. Benzo bestaat 60 jaar.

Vraagt gratis prijscourant.

BENZO RIJWIELFABRIEK
VLAARDINGEN

Telefoon 010 - 34 24 74, 34 42 44

GELD NODIG? GELD NODIG? GELD NODIG?

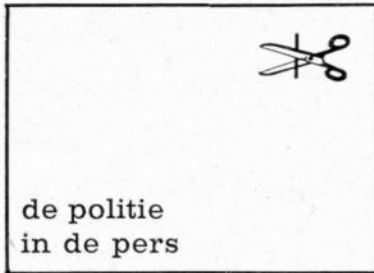
persoonlijke leningen
(geheel schriftelijk)

Financieringskantoor E. J. MÖLLER
EINDHOVEN

St. Catharinastraat 1 (hoek Wilhelminaplein)
Tel. 040 - 2 54 72 b.g.g. 04105 - 30 39

DOOR DE OVERHEID ERKEND

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premieën betalen?
Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de
Verzekering Maatschappijen **ONS BELANG** te Amersfoort

waterkanonnen voor bank

(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 1 okt. — De Nederlandse Bank heeft de beschikking over acht waterkanonnen, die tijdens ongeregeldeheden en opstanden gebruikt kunnen worden. „Wij hebben volledig vertrouwen in de Amsterdamsche politie, maar men moet de Nederlandse Bank nu eenmaal kennen als super-voorzichtig”, aldus mr U. Suermondt van de bank.

„Bij de bouw zijn al putten aangebracht, die de kanonnen van water voorzien. Wij hebben een eigen, goed opgeleide bewakingsdienst en zijn blij dat we ook bij de bewaking van ons gebouw aan het Frederiksplein de steun van de marechaussee hebben. Nogmaals, wij moeten super-voorzichtig zijn”, aldus mr Suermondt.

(De Volkskrant)

keurig bekeurd

Ik zou graag mijn waardering uitspreken voor het vriendelijk en hulpvaardig optreden van de mannen van de Rijkspolitie bij een autocontrole even buiten Winschoten.

Dat zij mij hierbij een gladde, totaal versleten achterband afhandig maakten en nog even een bekeuring uitdeelden doet niets af aan hun voorkomend gedrag. Het grote voordeel is dat bij een zodanig optreden zich geen agressieve gevoelens van de verbalisant meester maken. Nadat een politiemann mijn reservewiel gemonteerd had konden wij doorrijden.

„Toch een lieve man”, zei mijn vrouw 's avonds in bed. En daarbij bedoelde ze mij niet, want ik weet allang dat ik dat ben.

W. Scheltens, Stadskanaal
(De Kampioen)

vermomde politie boekt resultaten: 24 arrestaties

NEW YORK (AP) — Vier leden van het bureau verdovende middelen van de staatspolitie hebben, verkleed als hippies met lange baarden resultaten geboekt op het vakantie-eiland Long Beach Island. Zij hebben in een paar dagen 24 jongelui gearresteerd - de oudste 23, de jongste 16 - en voor f 20.000 aan marihuana, hasjiesj en LSD in beslag genomen.

(Het Vrije Volk)

politie gaat met eigen middelen straling meten

Alle gemeentepolitiekorpsen zullen in de toekomst uitgerust moeten zijn met zakdosimeters en besmettingsmeters om radio-actieve straling te meten, zo heeft de minister van binnenlandse zaken bepaald. Behalve in enkele grote steden werd voor deze apparatuur

indien nodig tot nu toe een beroep gedaan op de B.B.

Thans is de meting van radio-activiteit meer in de vredessfeer getrokken, waar zij gezien de industriële ontwikkeling ook thuis hoort. Met steeds groter frequentie wordt de politie met radio-activiteit geconfronteerd en het is een daad van wijs beleid haar daarvoor ook passend uit te rusten. Voorts worden gasmaskers en noodaggregaten nu dwingend voorgeschreven; de meeste korpsen beschikken hier al over.

(Het Vaderland)

uitbreiding van de politiemacht in New York

Burgemeester John Lindsay van New York heeft aangekondigd dat de politiemacht van de stad binnen een jaar met 3.000 man zal worden uitgebreid tot bijna 32.000. Doel van de uitbreiding — de grootste in de geschiedenis van New York — is het aantal agenten in de nachtdienst te verdubbelen om de misdaad beter te kunnen bestrijden.

In de maand maart lag het aantal ernstige misdrijven in New York 24,9 procent hoger dan in maart 1967.

(N.R.C.-Reuter)

straf voor tieners: 2 verkeerslessen

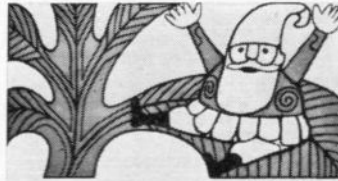
DORDRECHT — De Dordtse politie heeft besloten een speciaal proces-verbaal in te voeren voor de tieners (tussen 16 en 18 jaar) onder de verkeerszondaars. De straf zal zijn: twee verkeerslessen volgen op het hoofdbureau van politie. De straf is zwaarder dan die, opgelegd aan de jeugdige verkeerszondaars tussen 12 en 16. Krijgt iemand van die leeftijd een proces-verbaal, dan moet hij of zij op het hoofdbureau van politie één verkeersles bijwonen.

De voordelen van deze jeugd-

processenverbaal: de ouders behoeven geen boete meer te betalen en de straf — het verlies van een vrije zaterdagmiddag — wordt persoonlijk. Bovenal steken de gestraften iets van de lessen op.

Een tweede noviteit op dit gebied in Dordrecht is, dat de gedetineerden in het huis van bewaring met ingang van september elke week een verkeersles zullen krijgen. Een proef heeft uitgemaakt dat zowel de politie als de gedetineerden zelf daar veel nut in zien. Doel is de mensen voor te bereiden op hun terugkomst in het steeds drukker wordende verkeer.

(Trouw)

nederland 12^c+8

nederland 15^c+10

nederland 20^c+10

mej. Smits officier jeugdzaken in Roermond

Per 1 juli 1968 is mejuffrouw A. J. G. Smits benoemd tot officier der rijks-politie 2e klasse en door Z. E. de Minister van Justitie belast met de functie

van vrouwelijk officier voor jeugdzaken bij het district Roermond ter standplaats Roermond.

Mejuffrouw Smits werd geboren op 9 april 1937 te Cuyk aan de Maas. Ze bezocht de middelbare meisjesschool te Nijmegen. In 1956 begon ze haar studie aan de school voor maatschappelijk werk te Sittard. Na het behalen van het diploma trad ze op 1 april 1961 als assistente bij de afdeling kinderpolie van de gemeentepolie Schiedam in dienst. Na een stage zal ze haar daadwerkelijke werkzaamheden in het district Roermond aanvangen op 1 oktober 1968.

nederland 25^c+10

nederland 45^c+20

bijzondere frankeer- zegels Nederland (kinderzegels 1968)

Van 12 november 1968 t.e.m. 4 januari 1969 zullen de Nederlandse Kinderzegels met sprookjesfiguren als onderwerp op alle postinrichtingen verkrijgbaar zijn. Evenals vorige jaren bevat de serie vijf frankeerzegels met toeslag ten bate van het kind, terwijl wederom een velletje met frankeerzegels van de lage waarden zal worden verkocht. De waarden, voorstellingen en kleuren zijn als volgt:

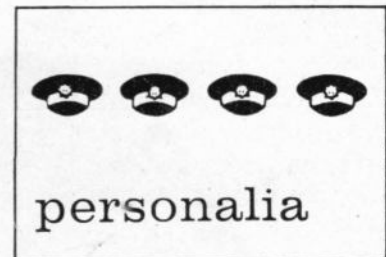
Waarde	Voorstelling	Kleur
12 + 8 c	kabouter	groen, rose, zwart
15 + 10 c	reus	blauw, rose, zwart
20 + 10 c	heks	blauw, groen, zwart
25 + 10 c	draak	rood, oranje, zwart
45 + 20 c	tovenaar	geel, oranje, zwart

Het velletje bevat drie frankeerzegels van 12 + 8, vier van 15 + 10 en drie van 20 + 10 cent. De ontwerper is de heer R. D. E. Oxenaar te 's-Gravenhage. De prijs van de serie is f 1,75 en van het velletje f 2,50.

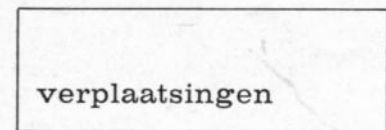
Technische gegevens:

Beeldformaat: 33 x 22 mm; Zegelformaat: 36 x 25 mm; Tanding: 14 : 12,75; Papier: zonder watermerk; Goming: synthetische gom; Velindeling: 10 x 10 = 100 zegels; Druktechniek: rasterdiepdruk; Drukkerij: Joh. Enschedé & Zonen, Grafische Inrichting N.V., Haarlem.

De zegels zijn voor frankering geldig t.e.m. 31 december 1969.

personalia

verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 17-8-'68: J. C. Kooijman, owmr., van Haarlem naar Amsterdam; P. J. Vriesman, wmr. 1e kl., van St. Maartensvlotbrug naar Schagerbrug; T. T. Zumbrink, wmr. 1e kl., van Blaricum naar Ankeveen; J. T. Ammerlaan, owmr., van Linschoten en Snelrewaard naar Uithoorn; P. M. Boonstoppel, owmr., van Nederhorst den Berg naar Uitgeest.

Per 1-9-'68: G. J. Verbeek, owmr., van Schagen naar Laag Keppel; B. W. Rol, owmr., van Alkmaar naar Medemblik; J. A. Tomberg, wmr. 1e kl.,

van Vleuten naar de Meern; J. Vermeulen, wmr., van de Meern naar Vleuten.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-7-'68: W. V. Raa, wmr. 1e kl., van Leidschendam naar Doorn; P. Peeters, wmr. 1e kl., van Park Leeuwenberg naar 's-Gravenhage; W. Theuns, wmr. 1e kl., van Stompwijk naar 's-Gravenhage; T. W. Geense, adjudant, G. S. Eerkes en H. Oudega, owmrs., M. Kamperman, M. J. de Kok, J. de Lange, W. J. M. Pieters, P. C. v. d. Steen, J. M. Stuver, R. H. de Vries en L. Verhoef, wmr. 1e kl., en M. C. den Ouden, wmr., allen van Leidschendam naar 's-Gravenhage. Per 15-8-'68: A. F. Bals, owmr., van Hoofdplaat naar Sassenheim. Per 17-8-'68: M. J. Stijssiger, wmr., van Oegstgeest naar Reeuwijk. Per 1-9-'68: J. L. Casetta, owmr., van Ovezande naar Kapelle; N. V. Eekman, adjudant, van Hulst naar Tholen.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 15-8-'68: P. C. v. d. Linden, wmr. 1e kl., van Megen naar Berghem; B. Wilt, wmr. 1e kl., van Boxmeer naar Wanroy. Per 17-8-'68: C. C. Helmons, owmr., van Ossendrecht naar Oudenbosch; C. Oosthoek, owmr., van St. Michielsgestel naar Dongen; G. v. Beek, wmr. 1e kl., van Eijgelshoven naar Wanroy. Per 1-9-'68: F. P. M. Gijbertsen, wmr. 1e kl., van Lith naar Boxmeer.

RESSORT ARNHEM

Per 17-8-'68: A. Kuijper, wmr. 1e kl., van Arnhem naar 's-Hertogenbosch; J. M. Roks, wmr., van Hasselt naar Hattem; W. M. Steerneman, wmr., van Nieuwdijk naar Duiven; A. J. Werkman, wmr., van Heino naar Goor; H. A. Kamps, wmr. 1e kl., van Leeuwen naar Wijdenes. Per 1-9-'68: J. G. ten Wolde, adm. ambt. C II, van Huissen naar Ubbergen; W. Visser, wmr. 1e kl., van Elburg naar Ermelo; G. H. Knipping, wmr. 1e kl., van Huissen naar Millingen a. d. Rijn; I. J. Teunissen van Manen, wmr. 1e kl., van Kerkwijk naar Ottoland; J. Wassens, wmr. 1e kl., van Raalte naar Linschoten.

RESSORT GRONINGEN

Per 17-8-'68: A. Annema, wmr. 1e kl., van Dronrijp naar Anjum; J. Hoekstra, adjudant, van Mantgum naar Sneek. Per 1-9-'68: P. Hoek, wmr. 1e kl., van De Wilp naar Opende; J. M. Post, owmr., van Gronngen naar 's-Gravenhage.

aanwijzing voor functie

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-8-'68: Adjudant J. de Jong tot groepscommandant te Axel. Per 1-9-'68: Adjudant N. V. Eekman tot groepscommandant te Tholen.

RESSORT GRONINGEN

Per 17-8-'68: Adjudant J. Hoekstra tot groepscommandant te Sneek.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot Dir. Officier der Rijkspolitie 3e kl.: Per 1-9-'68: J. J. de Kat Angelino te Amsterdam.

tot adjudant:

Per 17-8-'68: P. M. Stoop te Hoogwoud. Per 1-9-'68: E. Last te Amsterdam.

tot opperwachtmeester:

Per 17-8-'68: P. J. Vriesman te Schagerbrug; W. C. Brouwer te Enkhuzen; T. T. Zumbink te Ankeveen.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot adjudant:

Per 1-8-'68: J. de Jong te Axel.

tot opperwachtmeester:

Per 1-9-'68: Y. Teunissen van Manen te Ottoland.

tot wachmeester 1e kl.:

Per 1-9-'68: J. van Es te 's-Gravenhage.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot Dir. Officier der Rijkspolitie 3e kl.:

Per 1-9-'68: W. Schaafsma te Maastricht.

tot opperwachtmeester:

Per 17-8-'68: G. van Beek te Wanroy.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-1-'68: N. H. P. M. v. d. Berg te 's-Hertogenbosch.

Per 1-9-'68: P. L. A. Palit te Grave.

RESSORT ARNHEM

tot adjudant:

Per 1-8-'68: W. van 't Sant te Nijmegen; J. J. Hoedeman te Almelo.

RESSORT GRONINGEN

tot opperwachtmeester:

Per 1-8-'68: J. Westra te Groningen. Per 17-8-'68: T. Annema te Anjum. Per 1-9-'68: P. Hoek te Opende.

tot wachmeester:

Per 1-9-'68: P. A. Klompmaker te Heerenvveen.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-5-'68: J. Das te Balk.

in dienst getreden

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-9-'68: J. P. den Boer, adm. ambt. C 3e kl. te Vleuten-de Meern.

RESSORT ARNHEM

Per 1-9-'68: H. A. Hoogstraten, adm. ambt. C 3e kl. te Huissen.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-9-'68: H. Keijzer, adm. ambt. C 3e kl. te Gronngen.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachmeester bij de hierna te noemen districten: Per 15-9-'68: D. Haveman, Assen; M. C. J. Dings, Roermond.

Per 1-10-'68: J. E. Keus en W. Vroegindewei, Dordrecht; W. A. J. Leurs, 's-Hertogenbosch; J. L. van Bouten en M. C. van Aerts, Roermond; J. de Weerd, Groningen; T. L. J. de Rie, Assen.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-9-'68: R. Kraan, owmr. te Haarlem; J. Smids, owmr. te Driebergen; J. P. den Boer, wmr. 1e kl. te De Meern; F. H. Vos, parketwachter te Amsterdam; R. Kranenburg, adm. ambt. C 3e kl. te De Bilt.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-9-'68: J. L. Buise, wmr. 1e kl. te Leidschendam; W. J. Bos, adjudant te Tholen; C. C. Hakstege, owmr. te 's-Gravenhage; Chr. Goudappel, wmr. 1e kl. te Middelburg.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-9-'68: H. L. A. van Loenhout, owmr. te Best; A. J. Bloemer, owmr. te Heel; J. M. Tijssen, adjudant te Eindhoven.

RESSORT ARNHEM

Per 1-9-'68: H. J. v. d. Neer, owmr. te Hummelo en Keppel; H. A. Hoogstraten, wmr. 1e kl. te Huissen; J. H. W. Wesselink, owmr. te Ubbergen; J. ter Wee, wmr. 1e kl. te Zwolle; W. H. den Abtman, wmr. 1e kl. te Wierden; C. P. Driesprong, wmr. 1e kl. te Ommen.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-9-'68: H. Keijzer, owmr. te Groningen.

ambtsjubilea

Wmr. 1e kl.
M. A. Danckaerts
's-Heerenhoek
ress. 's-Gravenhage
40 jaar op 16-10-1968

Wmr. 1e kl.
H. Karstanje
Reiranchement
ress. 's-Gravenhage
40 jaar op 18-10-1968

Wmr. 1e kl.
W. Varekamp
Geldermalsen
ressort Arnhem
40 jaar op 31-10-1968

Wmr. 1e kl.
G. J. D. Maters
Zwolle
ressort Arnhem
25 jaar op 8-11-1968

Wmr. 1e kl.
A. B. P. Smid
Ootmarsum
ressort Arnhem
25 jaar op 10-11-1968

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

KALENDER 1969

KORPS RIJKSPOLITIE

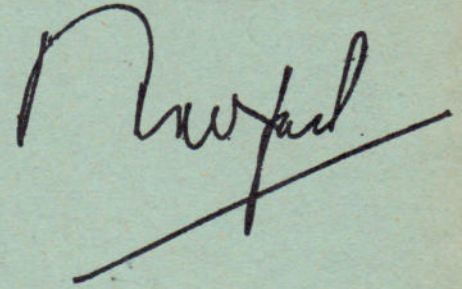
De rijkspolitiekalender 1969 met twaalf fraaie foto's in een gedistingeerde vormgeving, ligt op de pers.

De kalender (iets groter van formaat dan die voor 1968) waarvoor de illustraties „uit het korps gegrepen” zijn, is een vertrouwde verschijning in duizenden huiskamers geworden. Een symbool van teamgeest van het grote getal rijkspolitie-ambtenaren en reservisten. De rijkspolitiekalender 1969 zal echter ook weer een sieraad zijn

in de bureaus van de rijkspolitie overal in den lande, maar is tegelijk een stuk representatie van het korps in vele andere gebouwen.

Om deze redenen verdient de rijkspolitiekalender de warme (daadwerkelijke) belangstelling van het gehele korps en allen die ermee te maken hebben. Na het grote succes van de kalender voor dit jaar, is het naar mijn mening duidelijk, dat ook nú uit een nog groter aantal bestellingen nog nadrukkelijker

zal blijken, dat aan de eigen kalender van het korps Rijkspolitie een grote waarde wordt gehecht.

De Algemeen Inspecteur,
W. DE GAST.

BESTELKAART

Rijkspolitie Kalender 1969

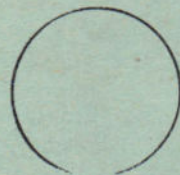
Ondergetekende verzoekt direct bij verschijnen te zenden:

..... Kalender Korps Rijkspolitie à f 4.—

Naam:
Rang/functie:
Adres:
Woonplaats:
Handtekening:

Bestelkaart
voor
boekwerken

Kan ongefrankeerd
worden verzonden

Met deze aanbeveling van de generaal en met de collectie foto's uit het dagelijks bestaan van de korpsleden op tafel, doen wij gaarne een beroep op de medewerking van de Territoriaal Inspecteurs, Districts-Commandanten, Groeps-, Rayon- en Postcommandanten, Bureauchefs, Detachementscommandanten en Instructeurs der Reserve Rijkspolitie om de gedachte te steunen, die ook nu weer aan de uitgifte van de Rijkspolitie-kalender ten grondslag ligt en de bestellingen te verzamelen op de aan hen gezonden intekenlijsten.

De nieuwe R.P.-kalender kost slechts f 3.— bij intekening vóór 3 december 1968. Na deze datum is de prijs f 4.— per stuk. De betaling geschiedt na aflevering van de kalenders. Niet-korpsleden kunnen de kalender bestellen door storting van f 4.— op postrekening 1 12 79 94 van M. van Asperen te Vught. Reeds bij voorbaat danken wij ieder voor alle steun en medewerking.

De Commissie.

ANTWOORDKAART
WWW.RIJKSPOLITIE.ORG
MAGTIGING No. 6

DOKKUM

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het
Korps Rijkspolitie onder
verantwoordelijkheid van de
door de Algemeen Inspecteur
samengestelde redactie.

10e Jaargang
No. 3 - november 1968
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem
Majoor mr A. J. Dek
te Heerenveen
Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen
Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen
J. M. A. Kasprovicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage
Adjutant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage
Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen
Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem
Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg
Wachtmeester 1e klasse
H. S. Freen
te 's-Gravenzande
Wachtmeester
J. M. van Leeuwen
te Maarssen

redactiesecretariaat

Districtsbureau
Rijkspolitie te Water
Bureau-ark Waalhaven, Nijmegen
Telefoon 08800 - 3 32 44

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228
Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11
Abonnementsprijs f 10,— per jaar
bij vooruitbetaling
Losse nummers f 1,— per stuk

Bij de omslagfoto:

Beredenen in
de herfst.
(foto: Bas den Oudsten)

deze maand

Rijkspolitiekapel in Keulen

Atleten van ressort
Den Bosch zegevierden
in Leeuwarden

Oud-adjutant Brandwijk
is nu stoere 4-daagse kampioen

Blitzgetrouw en steeds
op straat

Korpsschietwedstrijden

Verkeersongevallen
„doorgelicht” in boekjes
van owmr. M. P. van Dijk

Puzzel van de maand

Moeder

Kind

Filatelie

Personalia

rijkspolitiekapel „mét paprika-temperament” in Keulen

TEKST EN FOTO'S: OWMR. J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN

„Ausgezeichnet. Wir kommen vom Osten. Die Kerle haben wohl Paprika im Blut.” Met deze woorden, waarde lezers, uitten zes dames en heren uit een meer dan vierduizend-koppig publiek in de Keulse „Sporthalle” op 26 oktober hun waardering voor het optreden van de Rijkspolitiekapel in de „Grosze Internationale Sport- und

Musikschau 1968”. Nu mag het wellicht zo zijn, dat het enthousiasme van de uit „het oosten” komende toeschouwers een beetje onder invloed stond van een door de kapel, onder leiding van de „soms dansende” kapitein Hoogervorst, wervelend ten gehore gebrachte csardas, daar staat evenwel tegenover dat juist deze men-

sen de „Kazbek” het beste konden beoordelen en hun onverholven bewondering voor de uitvoering des te vleiender klonk.

Het daverend applaus weermede het publiek het totale optreden van de Rijkspolitiekapel beloonde, loog er overigens ook niet om. Evenmin als het enorme stampjoel- en fluitconcert waarmee in

Glorieus optreden van de Rijkspolitiekapel

de middaguitvoering bijna zesduizend jongeren op eigentijdse wijze hun bijval betoonden.

Waarmee maar gezegd wil zijn, dat onze Rijkspolitiekapel het Korps in Keulen op uitstekende wijze heeft vertegenwoordigd. Dat werd bovendien nog eens benadrukt door Polizei-Hauptkommissar Klein, toen de kapelleden — na een zeer vermoeiende dag — in de kantine van het Polizei-präsidium met hun Duitse collega's en andere deelnemers aan de show, onder het genot van een goed glas bier of een „Jägermeister“, de gebeurlijkheden nog eens de revue lieten passeren. Hauptkommissar Klein zei toen ondermeer: „Ik zal uw generaal een brief schrijven en hem vragen of de Rijkspolitiekapel het volgend jaar weer mag deelnemen aan de grote „Polizei Sport- und Musikschau“ in deze stad. En PHK Klein weet waarover hij praat, want hij had de algehele leiding over de door de „Sparkasse der Stadt Köln“ opgezette en onder auspiciën van de „Stadtsportbund Köln e.V.“ georganiseerde show.

samenwerking

Als „nuchtere“ Nederlander sta je toch wel een beetje te kijken van de mogelijkheden tot samenwerking in het buitenland tussen politie-instanties en het bedrijfsleven. Met enige jaloersheid vraag je je dan af, waarom het in eigen land dikwijls zo stroef moet gaan. Wij hebben de mening, dat de politie in het buitenland veel minder in „glazen huisjes“ leeft. Ook in Keulen moesten we weer denken aan de woorden van overste Bekker, die hij sprak tijdens een interview ter gelegenheid van zijn aanstaand afscheid. De overste zei toen: „Het is zaak dat de politiemans uit zijn toch wel enigszins gesloten milieu treedt, dat — vooral in kleinere plaatsen — wel eens tot inkapseling leidt. De „glazen huisjes“ moeten worden afgebroken, evenals de „heilige huisjes“, wil de politie-ambtenaar het publiek beter leren kennen en begrijpen. Al liggen ook daar bepaald wel voetangels en klemmen.“ Met inachtneming van de „voet-

Politiecombo o.l.v. Polizeikommissar-Musikmeister Engelhardt.

De Keulse politiemuziekkapel in actie.

angels en klemmen“, welke ook wij zeker wel onderkennen, hopen we toch van harte, dat de „glazen huisjes“ ook in Nederland spoedig tot het verleden gaan behoren, zodat de weg tot een vruchtbare samenwerking tussen „politie en burgerij“ open komt te liggen.

show

Dan zal ook in ons land wellicht het publiek kunnen genieten van een show, zoals we die in Keulen mochten aanschouwen. Naast de Rijkspolitiekapel en de Polizeikapelle uit Keulen, die eveneens een voortreffelijke show — met muziek uit de musical Mary Popkins — ten beste gaf, traden daar op: een gezelschap „kast-springers“ uit het Limburgse Nieu-

wenhagen, een dansgroep uit Düsseldorf, een dames-gymnastiekgroep uit Köln-Wedau, twee „Weltmeister“ in het kunstrijden op de fiets, een uitgelezen gezelschap Rhönrad-beoefenaars en een acrobatengroep. Van Rijkspolitiekapel tot Rhönradfahrer, allen je reinste amateurs.

Een „politie-combo“, onder leiding van de dirigent van het politiemuziekkorps van de stad Keulen, Polizeikommissar Engelhardt, zorgde voor de begeleidende muziek. Als intermezzo stond een basketbalwedstrijd tussen teams van de Sparkassen uit Keulen en Wenen op het programma. Het slotnummer was bijzonder indrukwekkend. Terwijl eerst in een volkomen duistere zaal motor-

In het Polizeipräsidium werd de kapel gastvrij onthaald.

Altijd „heer“.

rijders van de Keulse verkeerspolitie op kunstig verlichte en bijna geruisloos lopende motorrijwielen een waarlijk perfecte „carroussel“

hadden gereden, blies onder het licht van een schijnwerper de wachtmeester 1e klasse J. H. Mosk van de Rijkspolitiekapel een smet-

teloze taptoe. Een treffend slot van een geslaagde dag, waarin de Rijkspolitiekapel zich van zijn beste zijde heeft laten zien.

kinderen en bejaarde voetgangers het meest kwetsbaar in het verkeer

Vogens voorlopige cijfers van het CBS kwamen in 1967 meer dan 1000 kinderen en bejaarden (1012) om in het verkeer. Voor de leeftijdsgroep 0-14 jaar bedraagt dit cijfer 434, boven de 65 jaar is dit aantal 578. Er van uitgaande dat het verkeer jaarlijks bijna 3000 mensenlevens eist, betekent dit dat kinderen en bejaarden een derde deel van het dodenaantal in Nederland vormen. Bijna de helft van de kinderen en bejaarden die in 1967 in het Nederlandse verkeer werden gedood (1012) waren voetgangers (436). Deze feiten liggen ten grondslag aan de door het Verbond voor Veilig Verkeer georganiseerde verkeersweek, vooral gericht op de veiligheid van voetgangers, fietsers en bromfietzers. Statistisch en wetenschappelijk onderzoek in binnen- en buitenland leveren namelijk een aantal — ook

voor de politie-ambtenaar — boeiende conclusies op.

Van de in 1966 in verkeer gedode voetgangers vonden er 360 de dood binnen en 246 of ruim 40% buiten de bebouwde kom. Van de 5845 ernstig gewonde voetgangers vielen er echter slechts 865 buiten de bebouwde kom, of nog geen 15%; voor de licht gewonden was dit slechts 9%.

Uit een in Engeland gehouden steekproef blijkt dat het risico van jeugdige voetgangers beneden de leeftijd van zestien jaar tweemaal zo groot is, als vergeleken wordt met de oudere groep van 16 tot 60 jaar; bij bejaarden boven de zestig wordt dit risico bij dezelfde vergelijking zelfs viermaal zo groot. Vaststaat dat een voetganger die tevens over rij-ervaring beschikt een verminderde ongevalsgevoeligheid heeft. Op grond van dit gegeven worden in verschillende buitenlandse onderzoeken aanbevelingen gedaan om de jeugd te trainen in het schatten van snelheden en afstanden.

Ongeveer een derde van de dodelijke slachtoffers onder kinderen

en bejaarden in 1967 (1012) waren fietsers (340).

Een op de acht bejaarden die in 1967 in het verkeer omkwamen (578) was bromfietser (71).

Verlichting van voertuigen en zichtbaarheid van voetgangers spelen bij voetgangersongevallen een grote rol. In Engeland is uit een onderzoek naar voren gekomen, dat een donker geklede voetganger bij duisternis pas op een afstand van 25 tot 60 meter gezien wordt door een automobilist die met gedimd licht rijdt; deze afstand wordt 40 tot 200 meter als de voetganger lichte kleding draagt. De maanden november en december geven zowel in Europa als de Verenigde Staten het hoogste ongevalleccijfer met voetgangers te zien.

Achteloos oversteken, aan de verkeerde kant lopen op buitenwegen, bij fietsers en bromfietzers plotse-ling van richting veranderen (vooral naar links), zonder richting aan te geven en het lopen of fietsen bij duisternis met defecte verlichting en bovendien in donkere kleding, zijn nog altijd zeer belangrijke ongevalsoorzaken.

DOOR: BAS DEN OUDSTEN

atleten van ressort Den Bosch zegevierden in Leeuwarden

Den Haag
tweede

DOOR DE OPPERWACHTMEESTER D. N. W. TITS TE ASSEN

Het ressort Den Bosch, in vroeger jaren een bloeiend „voetbalgewest” maar de laatste tijd wat teruggevallen, lijkt over zijn dieptepunt heen te zijn. Sleekten de zuidelijken in Nijmegen reeds het voetbalkampioenschap in de wacht, in Leeuwarden voegden zij een nieuwe parel aan de kroon toe, door op de prachtige sintelbanen van het gemeentelijk recreatieplan „'t Nijlân” ook beslag te leggen op de atletiektitel.

De wedstrijden, die aanvankelijk op 24 september waren gepland, maar toen wegens overvloedige regenval niet door konden gaan, vonden nu — zij het toch onder ongunstige weersomstandigheden — op 1 oktober plaats. Ten overvloede moesten de voorzitter en de secretaris van het organiserende S.R.R.G. wegens ziekte verstek laten gaan, zodat de sportcommissie van het ressort nog eens voor extra moeilijkheden kwam te staan. Dat desondanks het programma vlot kon worden afgewerkt, houdt een compliment voor het organiserend comité in, dat bewees goed voor zijn taak berekend te zijn.

Ofschoon de overplaatsing van de rijkspolitie-atletiekcrack Ben Lesterhuis aan het Bossche succes niet vreemd is, zou het bepaald onheus zijn ten aanzien van de overige zuidelijke atleten het succes geheel aan hem te danken. Het is

duidelijk, dat Den Bosch hard op weg is het verbleekte blazoen weer kleur te geven. Hetgeen overigens niet wil zeggen, dat de overige ressorts, met name Den Haag, zich voetstoots bij de Bossche overwinning hebben neergelegd. Het tegendeel is het geval.

Hoewel het er aanvankelijk onleek, dat Den Bosch met vlag en wimpel zou gaan zegevierden (na 8 nummers had het een voorsprong opgebouwd van 20 punten), kwam Den Haag in de daarop volgende 2 nummers met kracht terug en luidde de tussenstand na 10 nummers: Den Bosch, 74 punten; Den Haag 63, Groningen 33, Arnhem 30 en Amsterdam 10. De strijd was op dat moment nog volkomen open, maar hoewel Den Haag zich fel verzette, bleek DenBosch in de resterende nummers toch nog de beste troeven achter de hand te hebben en kon het zich van de atletiektitel 1968 verzekeren.

De voorsprong op Den Haag bedroeg echter slechts 5 punten, 97 tegen 92. Arnhem behaalde 46 punten, Groningen 39 en Amsterdam 18.

Dat alles gebeurde onder de ogen van de Algemeen Inspecteur, ge-

neraal W. de Gast, die na afloop ook de prijzen uitreikte. In een korte toespraak zei de generaal, verheugd te zijn over het feit dat steeds meer jongeren op het atletiektoneel verschijnen, een hoopelijk doorgaande ontwikkeling, maar stak voor het overige ook zijn bewondering voor de „oudjes” niet onder stoelen of banken.

De gedetailleerde uitslagen luiden:

100 m hardlopen: sec.

1. B. H. Lesterhuis	Hb	11.2
2. G. M. L. M. Oude
Velthuis	Gv	11.9
3. W. v. Weert	Gv	11.9

200 m hardlopen:

1. G. M. L. M. Oude
Velthuis	Gv	23.7
2. J. Deswijzen	Hb	24.2
3. W. v. Weert	Gv	24.5

400 m hardlopen:

1. J. v. Driel	Hb	53
2. J. Viergever	Hb	53.8
3. A. A. Contant	Gv	55.7

800 m hardlopen:

1. J. v. Driel	Hb	2.2.9
2. J. Viergever	Hb	2.3.5
3. A. J. Mulder	Gv	2.9.9

1500 m hardlopen:

1. A. J. Mulder	Gv	4.28
2. W. P. v. Zijl	Gv	4.32.5
3. P. Drost	Gr	4.40.9

3000 m hardlopen:

1. A. J. Mulder	Gv	9.49
2. W. P. v. Zijl	Gv	10. 3.8
3. Rouwhorst	Ah	10.14.1

Kogelstoten:

		m
1. B. H. Lesterhuis	Hb	14.53
2. D. Smit	Hb	12.12
3. H. Woppenkamp	Gr	11.66

Hoogspringen:

1. B. H. Lesterhuis	Hb	1.90
2. Ekkelboom	Ah	1.80
3. B. Davids	Gv	1.64

Discuswerpen:

1. D. Smit	Hb	37.80
2. H. Woppenkamp	Gr	33.02
3. W. Thewissen	Hb	31.34

Verspringen:

1. Ekkelboom	Ah	6.30
2. De Hoog	Hb	5.92
3. J. v. d. Berk	Hb	5.88

Speerwerpen:

1. H. Woppenkamp	Gr	44.33
2. W. P. v. Zijl	Gv	41.67
3. Onckels	Hb	40.72

Hink-stap-sprong:

1. F. Snier	Gv	12.16
2. Ekkelboom	Ah	11.67
3. J. v. d. Berk	Hb	11.25

4 x 100 m estafette:

		sec.
1. Den Bosch		45.7
2. Den Haag		46.9
3. Arnhem		48
4. Groningen		48.4
5. Amsterdam		49.2

VETERANEN**80 m hardlopen:**

		sec.
1. W. v. Atten	Gv	11.2
2. F. W. Schedeler	Gr	12.—

Discuswerpen:

		m
1. T. v. Opijnen	Gv	28.30
2. L. S. Carper	Gr	28.12
3. F. W. Schedeler	Gr	22.74

Kogelstoten:

1. T. v. Opijnen	Gv	9.88
2. L. S. Carper	Gr	8.99
3. F. W. Schedeler	Gr	7.26

Verspringen:

1. F. W. Schedeler	Gr	4.33
2. W. v. Atten	Gv	4.30
3. T. v. Opijnen	Gv	3.91

langs de weg gezien

De Fotodienst van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken zond deze foto van een stellig langs de weg geziene, geheel nieuwe oplossing voor het toenemend parkeervraagstuk.

oud-adjutant Brandwijk (72) is nu stoere 4-daagse kampioen

DOOR BAS DEN OUDSTEN

Een foto uit het
4-daagse-archief van
de 4-daagse kampioen, gemaakt in
de afgelopen zomer toen hij (in het
midden) voor de 38ste maal meeliep.

De oud-adjutant D. F. J. Brandwijk (72) te Den Hulst, is in de afgelopen maanden in het nieuws geweest als 4-daagse recordhouder. Hij liep de 4-daagse voor de 38ste maal, zonder pijn, het alpino-petje op, dat met een pijp tot z'n dagelijkse uitrusting behoort sinds hij het uniform aan de wilgen hing. Achtenderig maal de 4-daagse, dat is rond 7500 kilometer tippen. Achteraf verbaast het hem zelf, want na z'n eerste keer in 1924 zei hij: „Da's eens maar nooit weer.”

Wij ontmoetten de oud-adjutant voor het fraaie bejaardencentrum De Hulstkampen te Den Hulst, terwijl de plaatselijke wielerronde werd verreden en hij, kijkend naar de wielrenners, praatte over de politie met de opperwachtmeester Buitenhuis uit Nieuw Leusen.

Maar, het is niet zo moeilijk om hem „op de tekst” te krijgen over de 4-daagse.

„Die eerste keer,” zegt hij, „kwam ik op m'n knieën thuis.” Niettemin hangen nu in de medaillekast op zijn kamer het bronzen kruis

verguld, het zilver-blauw geëmailleerde kruis en het gouden kruis, wit-groen geëmailleerd en het cijfer 38 in groene krans.

„Nou ja,” zegt hij, „in 1924 bij die eerste keer was ik natuurlijk ongeïfend. Wist je veel van de 4-daagse. Die was nog maar net een beetje bekend. Ik weet nog goed dat we tussen Oosterhout en Nijmegen karnemelk gingen drinken bij een boerderijtje. De boerin vroeg: Wat is dat toch vandaag, met al die soldaten op de weg? Dat we geen soldaten maar marchaussees waren lieten we maar zo. Wij zeiden: Ze lopen de 4-daagse. Lopen ze vier dagen? vroeg de boerin, moet dat?

Welnee, zeiden we, da's vrijwillig. Jullie ook?

Ja.

Dan, zei ze, zijn jullie ook gek.

Ik heb de vierdaagse ook nog uit Breda en Amersfoort gelopen maar in Amersfoort vonden ze 't ook gekkenwerk, we werden er met tomaten bekogeld. In Nijmegen was het allemaal beter geregeld, daarom is Nijmegen tenslotte 4-

daagsestad geworden. Ik heb altijd een van de mooiste dingen van de 4-daagse gevonden dat rangen en standen wegvielen. Ik weet nog goed dat we in 1926 in de kolonia'enkazerne sliepen, met veertig man, op strozakken. De goudsmid, de broodbezorger, de dokter, een wachtmeester van de motordienst, een rechter en ik lagen gewoon naast elkaar. Toen waren er ook minder deelnemers, in 1924 waren het er goed 450, dit jaar 13.000. Dat eerste jaar liep ik met nog een wachtmeester en ik was echt van plan om het nooit weer te doen. Maar toen begonnen ze met detachementen deel te nemen en dan zeiden ze: Brandje moet mee, die weet er alles van. En zo ging dat. Ik was er na afloop ook niet meer kapot van. In 1928 heb ik eerst met een detachement de 4-daagse gelopen en nog diezelfde dag ben ik in Amsterdam gestart voor een 24-uursrit van 370 kilometer, die ik ook volbracht.”

De oud-adjutant heeft ook aan atletiek gedaan. Hij laat medailles zien van de 100 meter, 400 meter

en estafette. „Aan m'n laatste atletiekwedstrijd deed ik mee toen ik 52 was en ik haalde in de driekamp nog een tweede prijs. 't Kan ook een derde zijn geweest, dat weet ik niet precies meer.”

Nu moet gezegd, dat de oud-adjutant aanvankelijk sportinstructeur was voor de Marechaussee in Amsterdam en Den Haag.

„M'n politieloopbaan begon eigenlijk na de bevrijding,” zegt hij. „Ik zei geen militairtje meer spelen. Ik werd toen toegevoegd aan de afdelingscommandant in Zwartsluis en werd daar zelf afdelingscommandant. Later werd ik groepscommandant in Hardenberg, toen een groep van 23 man, en tenslotte commandant van de parketgroep Zwolle. Het verhuizen was ik gewend, want als marechaussee zat ik in Ruurlo, Zutphen, Neede, Apeldoorn, Glanerbrug, weer in Zutphen, Amsterdam, Beverwijk en Groenlo. Je hebt overal plezier als je met de bevolking op kunt schieten en je bent dan ook zo maar ingeburgerd. Ik schoot trouwens nergens wortel, behalve nu hier in Den Hulst.”

De oud-adjutant loopt niet alleen in de 4-daagse mee. Achtmaal liep hij de Airbornetocht, hij doet mee aan de avondvierdaagse en alle mogelijke andere tochten.

Na z'n 38ste 4-daagse stonden de medebewoners van het bejaarden-centrum — die hem dikwijls Margret noemen, vanwege z'n pijp, z'n

Deze foto bewijst — hoewel niemand zal twifelen — dat de oud-adjutant D. J. F. Brandwijk altijd heeft „gewandeld”. Vermoedelijk gemaakt in 1937 bij een wandeltocht van de Hilversumse politie, laat de foto de oud-adjutant zien als wachtmeester 1e klasse (chevron met krul), commandant van een detachement Koninklijke Marechaussee. Van dit detachement zijn thans nog bij het Korps Rijkspolitie, v.l.n.r. de adjutant W. J. Weeda, groepscommandant Driebergen, de wachtmeester 1e klasse E. van den Brandt, van de groep Maarsbergen, naast hem de opperwachtmeester J. H. F. Soetman, waarnemend materieelbeheerder te Arnhem en daarachter de adjutant J. Ranselaar, districtsadjutant 's-Gravenhage.

snorretje en z'n vroegere professie — hem op te wachten voor een bescheiden huldiging. Een plaatselijk blad schreef: „De stoere tippelaar werd door de directrice gefeliciteerd, terwijl hem door personeel en medebewoners een „Lang

zal 'ie leven” werd toegezongen. En dat lange leven wil de oud-adjutant wel aan. Hij zegt: „Als ik m'n loopbaan nog eens moest overdoen, ging ik weer naar de politie en nu hoop ik nog lang te wandelen. M'n dokter zegt: als je maar door blijft lopen, word je wel honderd en hij heeft natuurlijk gelijk. Toch denk ik niet dat ik in de 4-daagse de veertig keer vol maak. Er zijn er twee geweest die dat hebben gedaan, maar kort daarna overleden en die gedachte trekt me niet.”

De oud-adjutant Brandwijk in gesprek met de opperwachtmeester Buitenhuis, voor het bejaardencentrum De Hulstkampen, waar hij nu woont.

BLITZGETROUW EN STEEDS OP STRAAT

DOOR DE WACHTM. 1e KL. J. GATSMA TE DRIEBERGEN

Dat het pad van een politiemannet niet steeds over rozen gaat, is een feit van algemene bekendheid en behoeft dus geen bewijs. Rozen zijn echter omgeven door doornen en wanneer deze ons pad kruisen wordt eveneens verwacht dat we vast in de schoenen staan, indachtig de spreuk: „Plichtsgetrouw en steeds Paraat”.

Ook mag het als bekend verondersteld worden dat bomen, die net als wij vaak aan de weg timmeren hun voetangels behoorlijk vast ter inzage aan „moeder aarde” tonen. Wat doornen zijn voor de politiemannet, is de wind voor onze woudreuzen. Talrijke stormen kunnen zij doorstaan, doch één rukwind kan hun vaak zo trotse kruin, ter aarde vellen. Dit is vooral het geval wanneer ons aller K.N.M.I. te De Bilt voldoende wind verzameld

heeft en dan eensklaps de kraan op „afblazen” zet.

Een bekend onderdeel van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken van het Korps Rijkspolitie, thans gevestigd te Driebergen, is de Surveillancegroep Autosnelwegen (S.A.S.). Een (gelukkig) minder bekend onderdeel van deze Sectie, is de Traffipax Surveillance Groep (T.S.G.). Dit onderdeel opereert eveneens op de autowegen, echter met niet-opvallende surveillancewagens, voorzien van Traffipax-foto-apparatuur.

Overtredingen waar deze groep speciaal op let zijn: onvoldoende afstand houden (dé oorzaak van de talrijke kettingbotsingen op deze wegen), onjuist in- en uitvoegen, onnodig links blijven rijden, rechts passeren, het plotseling naar links komen op een moment dat men

ingehaald wordt en dergelijke, kortom: gedragsregels.

Een traffipax surveillancewagen is bemand met twee politiemensen, te weten een bestuurder — en een fotograaf. Deze bemanning moet een hecht team vormen; immers de bestuurder moet de fotograaf de beste kansen bieden terwijl de fotograaf deze gegeven kansen moet weten te benutten. Van de bestuurder van een vrachtauto die lading verliest, bijvoorbeeld bieten, kan niet gevraagd worden dat hij, terwille van een mooi plaatje, nog een eindje gaat rijden en dan een paar bieten op de weg wil laten vallen.

In de afgelopen zomer was een patrouille van de T.S.G. belast met surveillance op onder meer de Rijksweg no. 3. Het K.N.M.I.

Bestuurder surveillanceauto: wmr. K. Niemeijer Mede-inzittende fotograaf: wmr. 1e kl. G. van Rinsum

Foto 1 en 2 zijn gelijk gemaakt doch met verschillende camera's. De snelheid van de surveillanceauto bedraagt hier 100 km per uur. Zie tevens de secundewijzer (3 voor 12). Duidelijk is op deze beide foto's zichtbaar dat de vrachtauto kort voor de surveillanceauto naar links komt en gelijktijdig begint te remmen (zie stoplichten). Het voorste laadschot van de aanhangwagen staat nu nog recht, doch is even later gedeeltelijk achterover gedrukt.

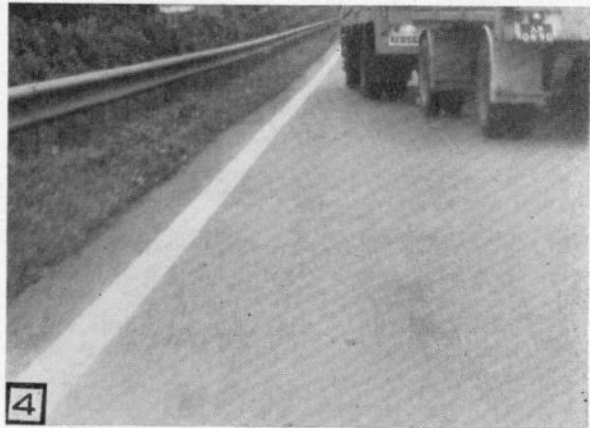

Foto 3 en 4. Wederom gelijktijdig gemaakt. De snelheid van de surveillanceauto is nu 90 km per uur.

Foto 5 en 6. Hier zijn wij de vallende boom gepasseerd. De vrachtauto heeft voor ons de weg gebaad. De top van de boom ligt op de vrachtauto. De snelheid is nu nog 50 km per uur.

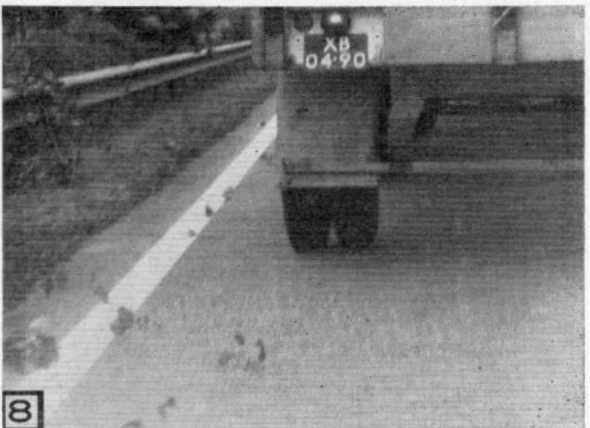
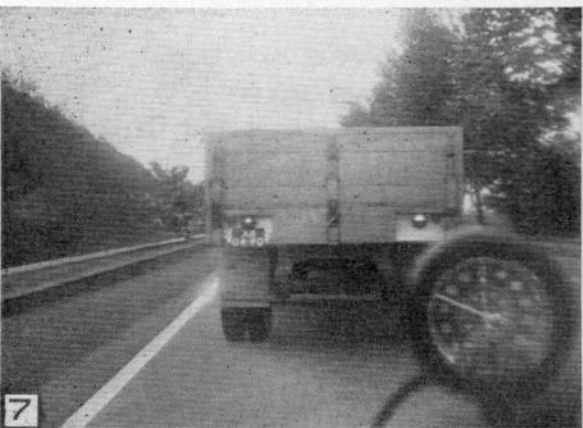

Foto 7 en 8. Volgens de secondewijzer (nu 12 uur, zie foto 1) zijn in totaal ongeveer 3 seconden verlopen sinds het maken van foto 1 en 2. In deze drie seconden is de snelheid van de dienstauto teruggebracht van 100 km/u tot 45 km/u. Een zeer snelle en goede reactie van de bestuurder van de dienstauto.

was op die dag weer eens in toorn ontstoken, had de kraan op „afblazen” gezet, met als gevolg flinke storm, windkracht 8 tot 9, gepaard gaande met rukwinden en windstoten. Op het moment dat de surveillancewagen met een snelheid van 100

km per uur op de inhaalstrook reed en een op de rechterrijstrook rijdende vrachtauto met aanhangwagen tot op ongeveer 15 meter was genaderd, kwam deze combinatie, zonder enig teken te geven, plotseling naar links. Een brul van de bestuurder „foto”

was op dat moment al beantwoord met twee opnamen (foto 1 en 2). De bemanning van de surveillanceauto dacht één moment een vrij veel voorkomende overtreding te hebben geconstateerd, namelijk „plotseling naar links komen”, doch zag onmiddellijk hierna een

door een rukwind gevelde boom met een doorsnede van ongeveer 50 cm, op de vrachtauto met aanhangwagen vallen; de boom kwam terecht tussen vrachtauto en aanhangwagen.

Blitzgetrouw en onder alle omstandigheden paraat — het was toch echt geen lolletje —, volgden de andere fotografische opnamen. Rekent u de hiervoor beschikbare tijd zelf maar uit.

De bestuurder van de vrachtauto zag de vallende boom kennelijk een fractie van een seconde eerder — hij kon dat ook — en maakte vervolgens een noodremming (zie de stoplichten van de combinatie

op de foto's 1 t.m. 4).

De op deze „overtreding” ge-rain-de bestuurder van de surveillance-auto, bracht zijn snelheid in ongeveer 3 seconden terug van 100 km naar 45 km per uur en kon een botsing met de vrachtauto met aanhangwagen voorkomen. (100 km/h = 28 m/sec.).

Door de grootte van het voertuig trok de vrachtauto de boom voor het grootste gedeelte naar de rechterrij- en vluchtstrook, waardoor een pad gebaad werd voor het surveillancevoertuig, zij het dwars door de takken en bladeren heen (zie foto 5 t.m. 8).

De aanhangwagen liep bij dit

voorval nogal wat schade op; de bestuurder van de surveillance-auto behoefde geen schaderapport te maken . . .

Een nadere beschouwing van foto 1 en 3 doet de vraag rijzen wat er van de vrachtwagencombinatie zou zijn overgebleven, indien de bestuurder hiervan op de rechterrijstrook was blijven rijden . . .

Studerende lezers van dit blad: mogelijk komt u dit onderwerp in de toekomst nog eens tegen in een rapport/dienstbrief voor uw B-examen. In dat geval wordt u door de schrijver van dit artikel een zacht windje toegewenst, opdat u staande mag blijven. □

waardering van generaal voor optreden adjutant Van der Ster te Leiderdorp

DOOR DE ADJUDANT
D. VAN BUREN TE LEIDEN

In het districts-bureau te Leiden heeft de districtscommandant, de overste L. J. van der Meulen, lic. crim., een waarderend schrijven van de generaal uitgereikt aan de adjudant W. van der Ster, groepscommandant te Leiderdorp, voor diens scherp inzicht en doortastendheid bij een opsporingsonderzoek in samenwerking met districtsrecherche en technische recherche, dat resulteerde in de op-

Overste L. J. van der Meulen, lic. crim., reikt het waarderend schrijven van de Algemeen Inspecteur uit aan de adjudant W. van der Ster.

heldering van omstreeks 200 inbraken en de aanhouding van 19 personen.

Omstreeks de jaarwisseling werden Leiden en wijde omgeving geplaagd door vele gevallen van inklimming en diefstal. De gemeentepolitie Leiden hield eind januari drie jongelui aan, maar er kon hen slechts vernieling van een ruitje worden aangewreven. Er werd bij de rijkspolitie geïnformeerd naar eventuele bezwarende feiten. De adjudant Van der Ster herinnerde zich dat een schoenafdruk was gevonden na een inbraak die een

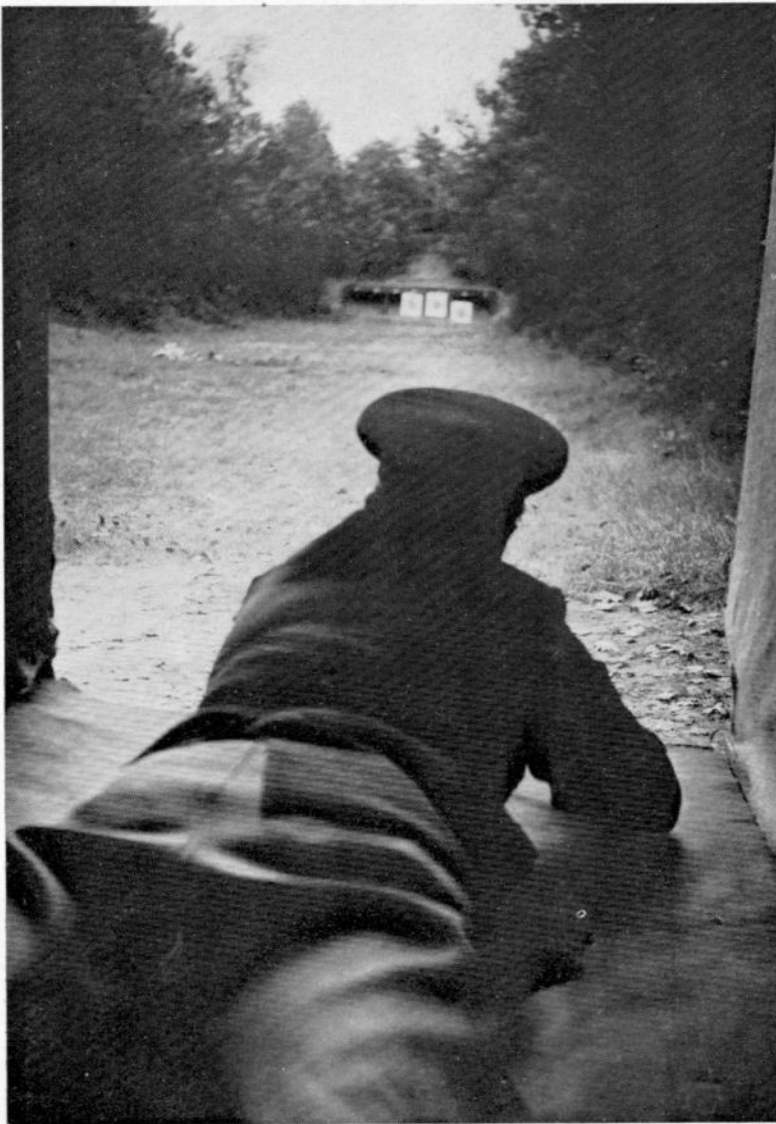
nacht tevoren was gepleegd. Hij vernam echter dat de verdachten op vrije voeten zouden worden gesteld. Zich baserend op de gelijkenis op het eerste gezicht van schoen en afdruk, nam hij direct de verantwoordelijkheid voor de overname van het drietal.

Een op zondagochtend in brede kring verspreid telefonisch bericht aangaande bij de daders aangegevoerd voorwerpen leidde tot verder bewijsmateriaal, onder meer aangedragen door de groep „Hazerswoude”, en de gemeente politie te Zandvoort.

ressort Den Bosch eerste bij korpsschietwedstrijden

TEKST EN FOTO'S: OPPERWACHTMEESTER
J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN

met scherp oog
en vaste hand . . .

Op de Manger Catsbanen te Driebergen werden de jaarijke korpsschietwedstrijden gehouden. Er werd geschoten op pistool en karabijn, terwijl zogenaamd „langzaam vuur” werd afgegeven. De teams uit de ressorts Den Haag, Amsterdam, Arnhem, Groningen en Den Bosch bestonden elk uit 5 man plus één reserve.

Het ressort Den Bosch, dat — zoals reeds in het verslag van de door de zuidelijken gewonnen atletiekwedstrijden werd opgemerkt — op sportgebied hard op weg is zijn vroeger onaantastbare positie te heroveren, wipte de verleden jaar ex aequo et bono als eerste geëindigde ressorten Arnhem en Amsterdam en legde beslag op de titel.

Vermeldenswaard daarbij is de prestatie van de 59-jarige Roermondse districts-adjutant J. J. Naus, die op pistool vijfmaal de roos trof en daarmee zijn equipe een flinke ruggesteun bezorgde.

In de personele wedstrijden eindigde op pistool P. Baas (ressort Arnhem) op de eerste plaats, terwijl M. de Vries (Amsterdam) ditmaal met de karabijn het beste overweg kon.

De wedstrijden werden georganiseerd door de sportvereniging van het ressort Den Haag, Luctor. Namens de Algemeen Inspecteur van het Korps reikte kolonel mr J. P. van der Steur na afloop de prijzen uit.

De adjudant A. Beekmans (Den Bosch) aan schot, terwijl de wachmeester 1e kl. H. G. Kappert (Arnhem) toekijkt.

Districtsadjutant J. J. Naus
... vijfmaal in de roos ...

De gedetailleerde uitslagen zijn:

Korpswedstrijden:

	pistool	karab.	totaal
1. Den Bosch	235	230	465
2. Arnhm	227	228	455
3. Amsterdam	222	228	450
4. R.P. te Water	223	215	438
5. Groningen	217	221	438
6. Den Haag	215	223	438

Personele wedstrijden:

Pistool:

1. P. Baas (Arnhem)	49 p.
2. J. Jonk (Arnhem)	48 p.
	steunserie 30 p.
3. J. J. Naus (Den Bosch)	48 p.
	steunserie 29 p.
4. M. Groen (Den Haag)	48 p.
	steunserie 28 p.
5. J. Beuzenberg (Den Haag)	48 p.
	steunserie 26 p.

Karabijn:

1. M. de Vries (Amsterd.)	48 p.
	steunserie 28 p.
2. A. Beekmans (Den Bosch)	48 p.
	steunserie 27 p.
3. T. de Boer (Groningen)	48 p.
	steunserie 26 p.
4. D. Smit (Groningen)	48 p.
	steunserie 25 p.
5. J. Kleine (Den Bosch)	48 p.
	steunserie 25 p.

mejuffrouw Trimbach naar district Dordrecht

Met ingang van 1 oktober 1968 is mej. M. C. J. Th. Trimbach benoemd tot officier der Rijkspolitie 2de kl. en ingedeeld bij de territoriale inspectie in het

ressort 's-Gravenhage ter standplaats Dordrecht en belast met de

functie van vrouwelijk officier voor jeugdzaken in het district Dordrecht. Mejuffrouw Trimbach werd op 27 april 1932 te Waalwijk geboren. Ze behaalde in 1950 het diploma M.M.S. aan het St. Theresia Lyceum te Tilburg. Van 1950 tot 1954 studeerde zij aan de Sociale Academie te Tilburg waarvan zij het diploma behaalde met de aantekeningen „algemene maatschappelijke zorg” en „kin-

derbescherming”.

Aan de R.K. Economische Hogeschool te Tilburg volgde zij gedurende twee jaren de college's van de cursus: „Mens, arbeid en samenleving”.

Van 1 oktober 1954 tot 1 oktober 1968 was zij werkzaam bij de Raad voor de Kinderbescherming te Breda. Na een stage zal mej. Trimbach haar bestemming volgen per 2 januari 1969.

verkeersongevallen „doorgelicht” in boekjes van opperwachtmeester M. P. van Dijk

DOOR DE OPPERWACHTMEESTER G. A. VAN DER SLUIS TE DRIEBERGEN

„Auto-, verkeers- en rijtechnische onderzoeken van verkeersongevallen is de titel van een door Vermande Zonen te IJmuiden uitgegeven boekje van de hand van de op dit gebied steeds actieve opperwachtmeester M. P. van Dijk, van de verkeersgroep te Dordrecht.

Dit boekje (39 blz.) bevat de met foto's en schetsen verluchte beschrijving van een tiental onderzoeken van verkeersongevallen en verkeerssituaties. De behandelde gevallen zijn niet van uitzonderlijke aard. Zij plegen zich in een of andere variatie van tijd tot tijd dan hier, dan daar voor te doen. Vele ervaren collega's van verkeersgroepen zullen van dit soort en andere ongevallen en onderzoeken kunnen verhalen. De opper Van Dijk heeft de moeite genomen er enkele te boekstaven.

In dit deeltje — er is inmiddels een tweede deel verschenen — zijn o.m. behandeld: mankement aan luchtdrukremmen, stuurinrichting, gangwissel, botsing auto-voetganger, maximum snelheid en centrifugaalkracht.

Na een korte vermelding van de gebeurtenis en een summier verslag getiteld „politie-onderzoek” (waarmede de schrijver kennelijk het onderzoek door de plaatselijke politie bedoelt) volgt steeds een meer uitgebreide verhandeling over het optreden van de „deskundige”. Wie de deskundige is wordt niet onthuld, ofschoon een geïnteresseerde lezer dit toch zal willen weten. Omdat het echter — blijkens de inleiding — onderzoeken betreft die kort na het ongeval werden ingesteld en wij de schrijver niet van plagiaat mogen verdenken, lijkt het ons voor de hand liggend te veronderstellen, dat

schrijver en deskundige een en dezelfde persoon zijn.

Tegen de achtergrond van deze veronderstelling lijkt ons de verdeling in „politie-onderzoek” en „optreden van de deskundige” minder geslaagd, daar over laatstbedoelde figuur in een nogal „verheven” trant wordt geschreven.

De schrijver zal dit hebben onderkend, omdat in het tweede deel deze vorm is verlaten. In plaats van een opsomming van het doen en laten van de deskundige vinden we een zakelijke weergave onder het opschrift „technisch onderzoek”, hetgeen wij een verbetering vinden.

Uit de inhoud van het tweede deel noemen wij: blokkerende voorwielen, kop-staart botsing, slippen, lekke band, verlies van lading, doorstroomcapaciteit bij wegopbreking en frontale botsingen. Niet duidelijk wordt of het hier ook alle praktijkgevallen betreft. Dit achten wij evenwel van minder belang.

Bezien wij beide deeltjes door een kritische bril dan ontdekken we in het eerste deel een aantal niet fraaie woorden en termen die bij een herdruk zouden kunnen worden vervangen.

Wij bedoelen woorden als „bedrijfsremluchtvoorraad” (blz. 8) en uitdrukkingen als „autotechnische deugdelijkheid van de stuurinrichting” (blz. 13). Het op blz. 23 aan de bestuurder gerichte verwijt dat hij *binnen* een reactietijd van 0,6 sec. „niets heeft gedaan” doet wat vreemd aan. Gewoonlijk wordt toch dit tijdvak gezien als een „ongrijpbare” periode, die onmisbaar is om tot handelen te komen.

Het steevast de reactietijd op 0,6 sec. stellen — ook in deel 2 blz.

31 en 41 komen we dit tegen — dient toch wel als een verouderd begrip te worden beschouwd, zo dit al eens als bruikbare norm zou hebben gegolden. Een mens is nu eenmaal geen robot met een vaste en afleesbare insteltijd. De psyche van de mens, die zijn reactievermogen op een kritiek moment bepaalt, zal niet alleen per individu kunnen verschillen, maar zelfs bij dezelfde persoon van geval tot geval, afhankelijk van zijn „geestelijke bagage” op dat moment. Moderne wetenschappelijke opvattingen op dit stuk houden rekening met een tijdruimte van 0,5 tot 3 à 4 seconden.

Het meten van iemands reactiesnelheid zoals dat wel gebeurd met een testauto, is dan ook slechts een momentopname. Het resultaat heeft geen waarde in zich later voordoende situaties. Zie bijgaande gegevens over analyse reactietijd. Een teveel aan ons inziens overtollige woorden dat we in deel 2 signaleren zou bij herdruk kunnen worden weggewerkt, waardoor de inhoud in waarde zou stijgen.

Wij doelen op: in het geheel geen, volkomen glad, totaal leeg, geheel los, bijna geheel leeg, zeer ongunstige omstandigheden, zeer laag, geheel zonder spanning, zeer houdbare verklaring, volkomen glad, bijna geheel dwars, enorme grote kracht, zeer krachtig, zeer geschrokken, relatief zeer gevaarlijk. In de verhandeling over frontale botsingen attendeert de schrijver op de „zeer duidelijke voordelen” van diagonaal-veiligheidsgordels, zonder de andere typen te noemen. Uit publikaties in 1964 van de toen bekende gegevens blijkt echter reeds dat juist dit type autogordel het slechtst uit de bus kwam en

dat de simpele en goedkope heupgordel de beste resultaten op zijn naam had. RAI-TNO beveelt de diagonaal gordel thans niet meer aan en stelt de driepuntsgordel en de heupgordel min of meer gelijk. De SWOV ziet ook nog bezwaren in de driepuntsgordel namelijk beschadiging van de nekwerfels bij het naar voren knikken van het hoofd t.o.v. het gefixeerde bovenlichaam en houdt het derhalve op de heupgordel. Een gunstig effect wordt ook verwacht van de driepuntsgordel met dempend element in het schoudergedeelte.

Meer dan in het eerste deel is in deel 2 gewerkt met formule's en grafieken. Deze zullen slechts voor ingewijden interessant zijn. Het is thans wel de hoogste tijd de kritische bril af te zetten en te zeggen dat beide deeltjes zeer fraai zijn uitgevoerd en voorzien van sprekende foto's en schetsen. Het zijn beslist lezenswaardige werkjes die wij elke politiemans kunnen aanbevelen.

ANALYSE REACTIETIJD

De Amerikanen gebruiken voor het woord „reactietijd” het woord PIEV, dat zijn de eerste letters van:

1. Perception
2. Intellection
3. Emotion, en
4. Volition,

vier psychologische processen, die bijvoorbeeld in werking treden als door een bepaalde stimulans de voet van het gaspedaal naar de rem wordt gebracht en waarbij dus tijd wordt „geconsumeerd”.

PERCEPTION-TIME is de tijd, die verloopt van de prikkeling van het zintuig tot het bewust worden van een waarneming. Daarop kan een reflexhandeling volgen, doch in het verkeer gaat het om waarnemingen van een meer complex beeld. Hoe ingewikkelder dit beeld is, hoe langer de totale perception-time wordt.

INTELLECTION-TIME is de tijd, die nodig is om waarnemingen te groeperen, „thuis te brengen” en op grond daarvan nieuwe gedachten te vormen, conclusies te trekken. Men zou dit misschien de „redeneertijd” kunnen noemen. Deze beide tijden kunnen sterk

worden beïnvloed door de EMOTION van iedere individuele weggebruiker. Emotionele stoornissen kunnen de uiteindelijke beslissing en handeling die de weggebruiker op grond van zijn perception en intellection eigenlijk zou moeten nemen, doen uitblijven of veranderen. Tenslotte zal door VOLITION (wilsvorming) een keus kunnen worden gemaakt uit enige „antwoorden”, die gesuggereerd worden door de intellection en emotion. Er gaat een boodschap uit, die tot een zekere handeling kan leiden, een handeling die — zoals we weten — ook weer tijd kost.

In dit samengestelde proces han-

delt de weggebruiker tenslotte op grond van zijn herinneringen, vooroordelen, meningen, idealen, gewoonten, zwakheden, verlangens en instelling.

Men is gekomen tot de volgende PIEV-theorie:

Voor elke handeling in het verkeer is de weggebruiker afhankelijk van perception, intellection, emotion en volition. Dit PIEV-proces kost een tijd variërende van 0,5 sec. voor heel eenvoudige problemen, tot 3 of 4 sec. voor meer complexe vraagstukken, bijvoorbeeld de beslissing om een voorligger in te halen op een weg met tegenliggers.

foto Onnes, Amersfoort

redders van Woudenberg onderscheiden

In het raadhuis van Woudenberg heeft burgemeester J. A. Hosang de bronzen medaille van het Carnegie Heldenfonds uitgereikt aan de wachtmeester 1e kl. D. Nagel en aan de heer P. van Eckveld. De medailles waren toegekend omdat de twee onderscheidenen in de zomer van 1967 Woudenberg — met gevaar voor eigen leven — voor een ramp hebben behoord. Zij namen snel en effectief maatregelen tegen het ontstaan van een explosie door een defecte tankwagen met propaan waaruit het vloeibare gas op straat stroomde. De chauffeur van de tankwagen was nergens te vinden en het is duidelijk dat bij de medaille-uitreiking de wachtmeester en de heer Eckveld werden gelooft en geprezen.

de politie in de pers

Het (verboden) wapenbezit heeft ook in ons land sterk de aandacht. Blijkens recente antwoorden van de Minister van Justitie op vragen uit de Tweede Kamer, zijn in ons land momenteel 253 algemene en 26.582 bijzondere machtigingen verleend volgens artikel 3 van de Vuurwapenwet 1919, zulks aan handelaars, bestrijders van wildschade, sportdoeleinden, verzamelaars, ter zelfverdediging, voor slacht- en schiethamermunitie.

Ten aanzien van het verboden wapenbezit is gebleken dat in 1967 alleen in Den Haag in 1967 al 65 vuurwapens werden opgespoord, in de eerste helft van dit jaar 38, in het gehele land respectievelijk 963 en 650. De grenscontrole op onregelmatige invoer is verscherpt, hetgeen niet onbelangrijke resultaten opleverde. De personeels-situatie staat een zeer intensieve controle in de weg en verdere intensivering is, aldus de minister, ook bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met het in EEG-verband voorgestane streven naar opheffing van grensbelemmeringen, die ongewenst oponthoud veroorzaken.

WASHINGTON (AP) — In een brief, die persoonlijk aan iedere Amerikaanse senator werd overhandigd, heeft de Amerikaanse minister van justitie Ramsey Clark ondermeer gezegd dat er in de Verenigde Staten meer dan 100 miljoen vuurwapens in privé bezit zijn. Dit jaar zullen volgens Clark 20.000 Amerikanen worden doodgeschoten, met opzet of per ongeluk. 7.600 Amerikanen zijn het vorig jaar vermoord met gebruikmaking van een vuurwapen. Clark drong aan op krachtige wetten om het bezit van vuurwapens te beperken.

(Trouw)

(Red.)

Te koop aangeboden

In goede staat verkerende

LOADOMETER

Inlichtingen:

GEMEENTEWERKEN

REEUWIJK

Telefoon 01829 - 22 41

deradialaand met de 3extras

maar één adres...
sampermans
voor autobanden
...niet duurder,
wel beter.

RECHTSTREEKSE VERKOOP MET
MONTAGE EN SERVICE AAN
AUTOMOBILISTEN IN 15 FILIALEN

„MIDDELWEG ~ Pijnacker“

~ HEREN OPGELET ! ~ Dit is nou
EEN Parkeerverbod ~

Onlangs werd bericht dat leden van het Korps Rijkspolitie te Pijnacker een vrij groot aantal collega's van rijks- en gemeentepolitie hadden bekeurd wegens parkeren op de Middelweg te Pijnacker, waar een parkeerverbod geldt. Gezegd moet worden dat alle fout-parkeerders waren gewaarschuwd door een postende Pijnacker (rijkspolitie) collega én in het openingswoord voor het landelijk voetbaltoernooi van de Nederlandse Politie Sportbond. Een van de kranten had een simpel standpunt hierover: de wereld gaat aan vlijt ten onder. De tekenaar van het Korpsblad Rijkspolitie zette een andere mening op papier, hierbij afgedrukt.

adjutant W. Kollen groepscommandant Diever

De adjutant W. Kollen is met ingang van 12 oktober 1968 aangewezen als groepscommandant te Diever. Hij werd op 20 oktober 1916 te Dedemsvaart

geboren en trad op 12 juli 1940 in dienst bij de Marechaussee, in de bezettingstijd veranderd in Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Gorredijk. Op 7 juli 1947 werd hij verplaatst naar Oosterwolde, op 1 februari 1948 naar Aalsmeer, vervolgens als postcommandant naar Roodeschool op 15 september 1948, naar Tolbert op 17 maart 1958 en als plaatsvervangend groeps-, tevens rayoncommandant op 15 april 1964 naar Roden. Op 1 april 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 12 oktober 1968 tot adjutant.

adjutant E. Last commandant parketgroep Amsterdam

Met ingang van 1 september '68 is de adjutant E. Last aangewezen als commandant van de parketgroep Amsterdam. Hij werd op 4 september 1913 te

Kampen geboren en trad op 1 augustus 1940 in dienst bij de gemeentepolitie Amsterdam. Op 1 maart 1943 ging hij over naar de Staatspolitie (politie te water) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, met als standplaats Kampen (rijkspolitie te water). Vervolgens had hij bij de rijkspolitie te water als standplaats Zwolle, Medemblik en Alkmaar en ging op 1 mei 1952 over naar de parketgroep Amsterdam. Op 27 april 1968 werd hij ingedeeld bij de vaste staf van het detachement Amsterdam. Op 1 maart 1959 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 september 1968 tot adjutant.

adjutant P. M. Stoop groepscommandant Hoogwoud

De adjutant P. M. Stoop is met ingang van 17 augustus 1968 aangewezen als groepscommandant te Hoogwoud. Hij werd op 18 juli 1917 te Ooltgensplaat

geboren en trad op 1 augustus 1940 in dienst bij het Korps Rijksveldwacht. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Heerhugowaard. Op 15 december 1946 werd hij verplaatst naar Nieuwe Niedorp, op 1 december 1948 werd hij postcommandant te Oude Niedorp en op 16 mei 1958 werd hij als postcommandant geplaatst te Wognum. Op 1 september 1960 werd hij aangewezen als plaatsvervangend - groepscommandant, tevens rayoncommandant te Hoogwoud. Op 1 mei 1959 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 17 augustus 1968 tot adjutant.

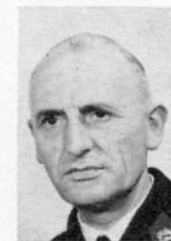

Na een aantal jaren ontbroken te hebben, werd dit jaar weer door de aspiranten van de opleidingsschool deelgenomen aan de traditionele Airborne wandeltochten te Oosterbeek.

Klas G van de school uit Horn gelukte het de derde prijs te veroveren. Op de foto: Owmr. H. J. J. van Mourik (Horn) met zijn klas — nog volkomen fris — onderweg bij de 25 km-mars.

adjutant J. Hoekstra groepscommandant Wymbritseradeel

Met ingang van 17 augustus '68 is de adjutant J. Hoekstra aangewezen als groepscommandant Wymbritseradeel. Hij werd op 19 september 1916 te

Snikzwaag geboren en trad op 25 juni 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Balk. Op 2 november 1955 werd hij verplaatst naar Sneek, in de functie van postcommandant. Op 1 april 1958 werd hij aangewezen als plaatsvervangend - groepscommandant te Wymbritseradeel. Op 1

juni 1965 werd hij postcommandant te Tzum. Op 1 maart 1967 volgde zijn aanwijzing als groepscommandant Baarderadeel. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 maart 1967 tot adjudant.

**adjudant P. L. Schipper
groepscommandant
Eethen**

De adjudant P. L. Schipper is met ingang van 14 september 1968 aangewezen als groepscommandant

Eethen.

Hij werd op 10 februari 1919 te

's-Heer Arendskerke geboren en trad op 19 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Wijk en Aalburg. Daar werd hij op 25 november 1953 postcommandant en op 1 mei 1958 werd hij tevens aangewezen als plaatsvervangend - groepscommandant Eethen. Hij werd op 1 april 1959 bevorderd tot opperwachtmeester en op 14 september 1968 tot adjudant.

**adjudant J. Schoonbeek
groepscommandant
Nieuwe Pekela**

De adjudant J. Schoonbeek is met ingang van 1 oktober 1968 aangewezen als groepscommandant Nieuwe Pekela.

Hij werd op 24 juli 1917 te

Loppersum geboren en trad op 19 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Groningen (staf gewest). Op 12 juni 1952 werd hij verplaatst naar Wildervank. Hij werd op 1 januari 1954 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 oktober 1968 tot adjudant.

De adjudant H. J. Ringeling, meester-geweermaker bij de Intendance te Apeldoorn, werd nationaal kampioen op geweer, bij de nationale kampioenschappen 1968 van de N.P.S.B. Hij maakte (natuurlijk gehelmd) 194 punten en poseerde „ongehelmd” voor het Korpsblad.

**adjudant G. J. Molhoek
groepscommandant
Enkhuizen**

Met ingang van 1 oktober 1968 is de adjudant G. J. Molhoek aangewezen als groepscommandant Enkhuizen.

Hij werd op 27 september 1916 te Utrecht geboren en trad op 15 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Oude Pekela. Op 1 januari 1948 werd hij verplaatst naar Nieuw Scheemda, op 24 september 1952 naar Stadskanaal, op 12 juli 1954 naar Vaassen en op 31 maart 1958 als postcommandant naar Neede. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 oktober 1968 tot adjudant.

**adjudant G. Olsder
groepscommandant
Grootebroek**

Met ingang van 1 oktober 1968 is de adjudant G. Olsder aangewezen als groepscommandant Grootebroek. Hij werd op 1 september 1918 te Nieuwe

Pekela geboren en trad op 15 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Stadskanaal. Op 1 april 1950 werd hij verplaatst naar Drieborg, op 24 september 1952 ging hij als postcommandant naar Nieuw Scheemda en op 26 januari 1956 naar Scheemda, waar hij op 1 april 1964 werd aangewezen als plaatsvervangend-groepscommandant, tevens rayoncommandant. Op 1 juni 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 oktober 1968 tot adjudant.

PUZZEL VAN DE MAAND

Onze puzzel-redacteur, wachtmeester Freen, heeft de redactie van het Korpsblad verlaten in verband met het aanvaarden van een burgerbetrekking.

Hij dankt alle trouwe puzzelvrienden, speciaal voor de vriendelijke brieven, welke vaak bij de oplossingen ingesloten waren.

De puzzel van de maand (deze keer een doorlopend kruiswoord) gaat door met als inzet weer een boekenbon.

De oplossing van de novemberpuzzel dient vóór 14 december a.s. ingezonden te worden aan:

Puzzel-redacteur
Korpsblad Rijkspolitie
Burg. Patijnlaan 63
DEN HAAG

WINNAARS

Prijswinnaar van de septemberpuzzel is:

Owvr. C. J. Lernout,
Julianastraat 32,
Kloosterzande (Z.Vl.).

Prijswinnaar van de oktoberpuzzel is:

Wvr. 1e kl. M. H. Botbijn,
Koningin Julianaweg 53,
's-Gravenzande.

De boekenbonnen zijn hun reeds toegezonden.

HORIZONTAAL:

1. plaats in Suriname; plaats in Frankrijk.
2. oevergewas; tropisch gewas; zuidvrucht; Europeaan.
3. levenslucht; wig; jongensnaam; soort pakhuis.
4. vierhandig zoogdier; gebergte in Rusland; kledingstuk; drank.
5. plaats in Zeeland; vernis; rivier in Italië; smook.
6. misdadiger; knappe jongeling; familielid; slecht horend.
7. maanstand; oud geldstuk; ingewand; jongensnaam.
8. scheepseigenaar; steun; vis.
9. hefwerktuig; kleine rolstenen; mak; toiletartikel.
10. keur; vogel; kern; nobel; laatstleden.
11. Europeaan; mannelijk zoogdier; fabrieksnaam; meisjesnaam.
12. soort; fris; verstand; uitgebakken stukje spek.
13. meisjesnaam; inhoudsmaat; bevel; sprookjesfiguur; watervogel.
14. lichaamsvocht; plaats in Gelderland; tandeloos zoogdier; vis; woede.
15. plaats in Noord-Afrika; plaats in Portugal.

VERTICAAL:

1. plaats in Tsjecho-Slowakije; plaats in Duitsland; plaats a.d. Oostzee.
2. bekende opera; eveneens; boom; onder andere; vallei.
3. strook; voordien; herkauwer; klein plantje.
4. eenheid van druk; zwaardvis; deel v. h. jaar.
5. handelsbemiddelaar; verlaagde toon; op jaren zijnde persoon.
6. reeds; tijdperk; vallei; godsdienst; zacht.
7. vis; plant; geneesmiddel; ijle stof.
8. land in Europa; verbond; spoorstaaf.
9. landbouwer; ruim; lust; onmeetbaar getal.
10. geografische aanduiding; elektrisch geladen deeltje; de oudere; hetzelfde; verpakking.
11. soort boom; verlies; stoomschip.
12. klaar; Soc. Economische Raad; bedoeling; tijdperk.
13. trip; voorzetsel; deel v.e. boom; maanstand; als eerder; jongensnaam.
14. lekkernij; jongensnaam; soort metaal; dans.
15. plaats in Zweden; plaats in Engeland.

het maal en de schaal...

In de komende weken zal de strijd van de lekkerbek tegen de weegschaal weer hoog oplopen. Banket met spijs, speculaas, kerstkransen, chocoladeletters, kerstgebak en koffie met slagroom, pepernoten en kerstkip of aanverwante lekkernijen die bij de sfeer van de decembermaand horen, zullen weer evenzovele verleiders zijn, waarvoor tienduizenden zwichten. Mannen met dreigende buikjes en hun echtgenotes zullen het excuus gebruiken, dat zij geen spelbrekers willen zijn. De man wuift bezwaren aan de kant met de kreet dat hij dan straks in januari wel wat meer zal gaan fietsen, de vrouw dat zij het nieuwe jaar met de beste voornemens zal beginnen als de laatste oliebol zal zijn gegeten, omdat je die toch niet kunt weggoien, al was het alleen maar omdat er een hoop werk is gedaan om die te bakken.

Elk jaar heeft het er de schijn van dat december eindigt in een soort oecumenisch vasten na weken waarin het maal en de schaal felle concurrenten zijn geweest. En natuurlijk vestigen we al onze hoop op de „zoetjes”, de pilletjes die weliswaar niet zo lekker zijn als suiker, maar toch een acceptabel surrogaat, dat thee en koffie, pudding, yoghurt en allerlei andere zaken genietbaarder maakt, dan

wanneer het „helemaal zonder” moet.

Eilaas; de wetenschap, doorgaans een zegen, maar soms ook een vloek, ontnemt ons nu, juist in deze dagen, het vertrouwen in de „kunstsuiker”. Nadat de donkere wolken der wetenschappelijke voorzeggingen het onbekommerd genot van zout, kruiden, vet, tabak en yoghurt hebben verduisterd, pakken die zich ook al samen boven ons aller zoetjes.

Er zijn in feite twee soorten zoetstof; saccharine en natrium cyclamaat. En, juist de pilletjes met het cyclamaat, die de minste bij smaak veroorzaken, hebben het gedaan. Een te groot gebruik van cyclamaat kan onder meer darmklachten opleveren of misselijkheid veroorzaken. En, een mens heeft er al gauw teveel van.

Want, het blijft niet bij die paar pitjes in thee, koffie, pudding of pap. De kunstmatige zoetstof wordt ook verwerkt in bier, calorie-arme frisdranken, gezoete zilveruitjes of augurken, appelmoes in blik en talrijke andere zaken. Speciaal kinderen, die minder kunnen verdragen, krijgen al gauw teveel als moe hen niet wil wenen aan het gebruik van vrij veel suiker uit pure waakzaamheid over het gebit van het kind.

Dat kind krijgt dan zoetstof in de

frisdrank, in thee, koffie en chocolademelk, hetgeen beslist teveel is. En daar zitten we dan weer met de strijd tegen de weegschaal of voor het behoud van het kindergebit. Gelukkig is nog niet uitgemaakt hoe schadelijk die cyclamaten precies zijn, wel dat de minder smakelijke saccharine naar het schijnt bij normaal gebruik geen gevaar oplevert.

Het is al met al wel een zaak waar een mens huiverig van wordt en de neiging krijgt om maar gewoon door te gaan. Hoewel, iedere Nederlander gebruikt momenteel per jaar vijfenveertig kilo suiker,

zo hebben knappe koppen uitgekend, oftewel negentig pond gemiddeld per man, vrouw en kind. Dat is nogal wat!

Gelukkig zijn er ook steeds meer geluiden te horen, waaruit met wat fantasie te distilleren valt dat een mens van suiker juist niet dik zou worden, al valt niet na te gaan in hoeverre daar nou weer wetenschappelijk onderzoek aan ten grondslag ligt.

Veel plezier bij de komende feestdagen en vooral ook veel wijsheid wordt u toegewenst door

MARIANNE.

GEZINS KREDIET

U krijgt de vrije beschikking over contant geld tot f 9.000,—. Dat gaat bij ons prettig, soepel en snel. Op wettelijke voorwaarden. Aflossing in maximaal 3 jaar. Geen borg. Kwijtschelding restant lening bij overlijden. Inlichtingen bij:

N.V. NATIONALE VOLKSBANK

Amsterdam Westeinde 10	tel. 237271
Arnhem Maridenburgstraat 10	tel. 27561
Den Haag Riviervismarkt 4	tel. 639506
Rotterdam Mauritsweg 45	tel. 135743

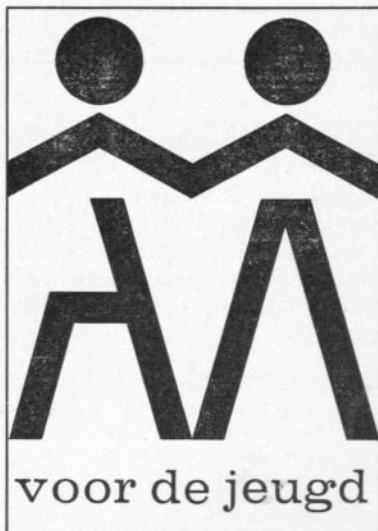
SCHIP OP DE WESTERGRONDEN

BAS DEN OUDSTEN

Redding in kolkende zee . . .

„'t Ziet er niet zo best uit,” schreeuwde een man, die gebogen tegen de wind hing op de dijk van de Terschellingerpolder aan de kant van de Waddenzee. Enkele andere mannen die bij hem stonden knikten nauwelijks merkbaar en een jongen, die in de kraag van zijn jas gedoken voor zich uit tuurde, huiverde. Het scheen hem een spookachtig tafereel; de mannen in de woedende storm en het woest kolkende water dat tot aan de kruin van de polderdijk werd opgezweept. Het bood een lugu-

bere aanblik in het valse schijnsel van enkele lantaarns. „Komt het nog hoger?” informeerde Cors vader en enkele mannen beaamden dat zwijgend. Plotseling trok Cor aan de jas van zijn vader. „Kijk daar es,” schreeuwde hij en hij wees de duisternis in. Zijn vader keek om en riep: „Mannen, daar is iets aan de hand. Ze zwaaien met lantaarns.” Zo snel de storm het toeliet gingen ze erheen, maar voor ze de mannen die enkele tientallen meters verder stonden bereikt hadden, wisten Cor en zijn vader en, wie bij hen waren, Teuntje van Heintje en Kees van Folkert, al wat er aan de hand was. Er stroomde water over de dijk. In wild geschreeuw beduidde men elkaar, dat er zandzakken gelegd moesten worden, dat de dijk het niet zou houden, wanneer het water het binnenbeloop zou aantasten. Ook op andere plaatsen zagen zij nu lampen zwaaien en zij wisten, dat ook daar water over de dijk

om de Terschellinger polder werd geslagen. Cor zag in zijn verbeelding de hele polder al onder water stromen. Schichtig keek hij om naar de kolkende zee, toen pakte hij vertwijfeld mee aan. Hij merkte eerst niet eens, dat er nog een jongen mee aanpakte: Jan Oegema, de zoon van boer, jutter en stroper Oegema.

Intussen joeg een felle natte sneeuwstorm striemend door de duisternis.

Op de kokende zee boven de Westergonden steigerde de reddingboot opnieuw op de stalen scheepswand af. Even tevoren was het bericht opgevangen, dat de toestand van het schip kritiek moest zijn en dat de gehele bemanning zo mogelijk het schip wilde verlaten.

„Ze moeten eraf,” siste schipper Cupido, terwijl hij in het licht van de schijnwerper opnieuw de stalen scheepswand zag naderen. De bemanning stond nog altijd aan dek en scheen in het valse lichtschijsel nogal bedaard. Opnieuw zwiepte een kabel over de Brandaris, maar opnieuw mislukte de poging om verbinding te maken.

Cupido vloekte binnensmonds. Weer slingerde de reddingboot rond en radiografisch werd weer contact gezocht met het schip in nood.

„Zeg hun, dat ze de stormladder uithangen en dat ze moeten springen,” riep Cupido nog en zo gebeurde het. Niemand aan boord gaf commentaar, ook Gijs niet. Iedereen kon zien, dat het onmogelijk was om naast het schip te blijven en ieder begreep wat de bedoeling was. De „Brandaris” zou steeds rondjes varen en dan zo dicht mogelijk langs zij schieten. Op dat moment zou weer een van de bemanningsleden, die zover mogelijk langs de touwladder, langs de hoge grauwe scheepswand naar beneden was geklommen, moeten springen in het vangnet dat voor de brug van de „Brandaris” was opgehangen.

Gijs zat rillend langs de reling. Er springt er vast minstens een mis, dacht hij. Dat zesendertig mensen precies in het heen en weer zwaaiende net terecht zouden komen, kon hij niet geloven. Dat moest een groot wonder zijn, dacht hij. De „Brandaris” draaide weer en schoof zo dicht mogelijk langs de scheepswand. De schijnwerper straalde, het net was verlicht. Een vage figuur maakte zich los van de touwladder boven de „Brandaris”. O, God, spring niet mis, dacht Gijs en hij sloeg zijn handen voor het gezicht. Hij durfde pas weer opkijken, toen hij vlak naast zich gehijg hoorde en een man naast hem op de bank zeeg. Gijs keek opzij en staarde in het vermoeide gezicht van een kleurling, een Chinees of een

Brits-Indiër, dat kon hij in het halfdonker niet zien. Dan keek de man hem aan en drukte hem zwiĳgend de hand. Toen scheen het alsof er een wonderlijke moed in Gijs opkwam. Als die man was misgesprongen en over boord geslagen, had ik hem misschien kunnen redden, maar ik zit vast, dacht hij en direct begon hij met zijn verkieumde handen het touw om zijn middel los te knopen. Opnieuw sloeg een zware golf over de reddingboot en de man naast Gijs had moeite, zich vast te houden. Gijs zat opnieuw tot zijn middel in het water, maar hij voelde de kou niet meer. Even later had hij de laatste knoop uit het touw en op hetzelfde ogenblik sprong weer een figuur, die een seconde tevoren nog zwaaiend met zijn hand op de touwladder had gestaan, naar beneden. Tegelijkertijd leek het of al het water onder de „Brandaris” vandaan werd gezogen en de reddingboot sloeg met een klap tegen de romp van het schip. Een siddering ging door het kleine bootje en even dreigde het te kapseizen. Toen sprong de jongen overeind en greep over de reling van staaldraad naar iets. Een man snelde toe en hielp. Samen haalden ze een mens, een van de zeelieden die van het schip gesprongen was, maar het vangnet had gemist, boven de kolkende zee vandaan en trokken hem op de „Brandaris”. Toen de man ook achter de stuurkap zat keek Gijs in het strakke gezicht van zijn vader. Hij zei niets, maar even meende Gijs een glimp van waardering over zijn gezicht te zien gaan.

SING WHILE YOU DRIVE

At 60 km:

„Highways are happy ways.”

At 80 km:

„I'm but a stranger here,
heaven is my home.”

At 100 km:

„Nearer my God to Thee.”

At 120 km:

„When the roll is called up
yonder, I'll be here.”

At 140 km:

„Lord I'm coming home.”

(uit: „Hermandad”, maandblad voor de politie op Curaçao.

In het rayonbureau van de rijks-politie te Nieuw Buinen heeft de commandant van het district Assen, de majoor L. P. Bergsma, een tevredenheidsbetuiging van de generaal uitgereikt aan de wachtmeester 1e kl. H. Stolte. De betuiging is verleend omdat in de afgelopen zes jaar drie drenkelingen door hem of door zijn toedoen werden gered uit de voor zijn woning liggende sluis in het Zuiderhoofddeep, maar speciaal voor de door hem verrichte redding van een achtjarige knaap.

In de afgelopen zomer vond mevrouw Stolte het zoontje van de dominee op de stoep, zo verschrikt dat hij geen woord kon zeggen. Zij begreep dat er een kind in het water lag en riep haar echtgenoot. De wachtmeester zag het kind dat vergeefs poogde houvast te krijgen aan de gladde sluisdeuren of de steile muren. De wachtmeester klom langs de sluisdeur te water en later weer omhoog met de knaap, die hij zijn vrouw aanreikte. De uitreiking van de tevredenheidsbetuiging werd uiteraard ook bijgewoond door mevrouw Stolte en voorts door de luitenant P. Compaan, officier toegevoegd in

tevredenheidsbetuiging voor wachtmeester 1e kl.- redder H. Stolte te Nieuw Buinen

het district Assen, het personeel van de groep Borger en burge-meester G. Grolleman.

Omdat er geen tevredenheidsbetuigingen voor „politievrouwen” zijn, bood de majoor haar voor haar aandeel in de reddingen een plant aan.

DOOR DE OPPERWACHTMEESTER D. N.
W. TITS TE ASSEN

Van links naar rechts: de wachtmeester 1e kl. Oosting, de wachtmeester 1e kl. Stolte, tijdens zijn dankwoord, burgemeester Grolleman en de majoor Bergsma.

bijzondere frankeerzegels Suriname (kinderpostzegels 1968)

Van 23 november 1968 tot en met 31 januari 1969 zullen de kinderpostzegels van Suriname worden verkocht. De afbeeldingen op de zegels zijn spelmomenten van kinderen, welke naar fotografische opnamen uit Suriname in tekeningen zijn weergegeven door de studio van Joh. Enschedé & Zonen, Haarlem.

Op elke zegel is als bijzondere tekst vermeld: „voor het kind”.

Voorts zal een velletje van drie zegels worden aangemaakt, bevattende een waarde van 20 + 10 ct met aan weerszijden een waarde van 10 + 5 ct. De prijs van de serie is in Nederlandse munt f 3,— en van het velletje f 1,20.

De zegels zijn voor frankering geldig tot en met 30 juni 1969 en hebben de volgende waarden, toelagen, voorstellingen en kleuren:

Waarde:	Voorstelling:	Kleuren:
10 + 5 ct	hinkelen	beige en zwart
15 + 8 ct	pyramide bouwen	lichtbl. en zwart
20 + 10 ct	kaatseballen	rose en zwart
25 + 12 ct	fröbelen	lichtgr. en zwart
30 + 15 ct	touwtrekken	lila en zwart

Technische gegevens:

Beeldformaat: 21.1 x 35 mm; Zegelformaat: 24.1 x 38 mm; Tanding: 12.50 : 13; Papier: zonder watermerk; Velindeling: 5 x 10 = 50 zegels; Gomming: synthetische gom; Druktechniek: offset; Drukkerij: Joh. Enschedé & Zonen N.V., Grafische Inrichting, Haarlem.

bijzondere frankeerzegels Nederlandse Antillen (luchtvaartzegels)

Van 3 december 1968 tot en met 2 december 1969 zal de postadministratie van de Nederlandse Antillen drie bijzondere frankeerzegels zonder toeslag uitgeven. Op de serie, die ontworpen is door de heer H. Winkel van Studio Joh. Enschedé & Zonen N.V. te Haarlem, zijn vliegtuigen van de Antilliaanse Luchtvaart Maatschappij afgebeeld.

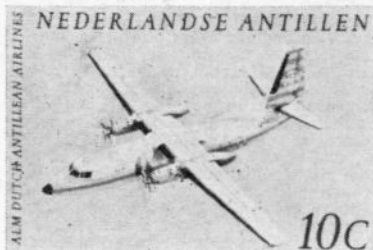
Als bijzondere tekst is op elk van de zegels vermeld „ALM Dutch Antillean Airlines”. De prijs van de serie is in Nederlandse munt f 1,10.

De geldigheidstermijn van de zegels is niet bepaald. De waarden, voorstellingen en kleuren zijn als volgt:

waarde	voorstelling	kleuren
10 ct	„Friendship-500” tijdens de vlucht	geel, blauw, zwart
20 ct	„Douglas DC-9” tijdens de vlucht	oker, blauw, zwart
25 ct	„Friendship-500” en „Douglas DC-9” staand	rose, blauw, zwart

Technische gegevens:

Beeldformaat: 33 x 22 mm; Zegelformaat: 36 x 25 mm; Tanding: 14 : 12,75; Papier: zonder watermerk; Gomming: synthetische gom; Velindeling: 5 x 10 = 50 zegels; Druktechniek: offset; Drukkerij: Joh. Enschedé & Zonen N.V., Grafische Inrichting, Haarlem.

R.P.-kapel nu op langspeeltoer

Binnenkort verschijnt de derde grammofoonplaat van de Rijkspolitiekapel, een stereolangspeelplaat met acht attractieve nummers. Hoewel de plaat in de handel f 15,90 gaat kosten, krijgen leden van het Korps Rijkspolitie door „voorstelling” een korting van omstreeks 30 à 35 %.

Binnenkort gaat van het bestuur van de kapel een circulaire uit met meer gegevens over deze LP, waarbij tevens een bestelbon wordt afgedrukt, die — wil men deze aanzienlijke korting verwerven — met spoed (ingevuld) aan de secretaris van de kapel dient te worden gezonden.

oproep voor reünie in Nijmegen

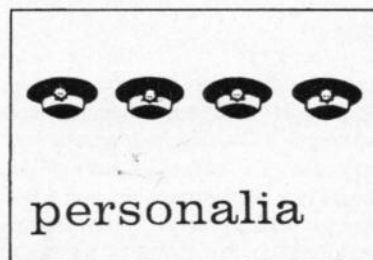
In Den Haag zetelt een commissie die in september 1969 een reünie gaat organiseren, waarbij ook veel rijkspolitiemensen zijn betrokken.

Het gaat om de herdenking van de bevrijding van Nijmegen — op 17 september 1944 — toen in die stad ook het Directoraat-Generaal van Politie was gevestigd.

De huidige adressen zijn bekend van bijna 200 vroegere ambtenaren en politiemensen, die in Nijmegen vreugden en angsten hebben beleefd en daar samen het einde van de oorlog hebben „gehaald”. De meesten hebben elkaar reeds weergezien in Rijswijk, tijdens een eerste reünie in 1966, en hebben toen eensgezind besloten in september 1969 — na 25 jaar — in Nijmegen opnieuw bijeen te komen. Het is wel zeker dat het Korps nog meer vrienden herbergt die „er bij horen”. Zij worden dringend uitgenodigd hun adres op te geven bij de secretaris G. H. R. Westera, Huisduinenstraat 17 te 's-Gravenhage en eventueel nog

anderen op te geven, waarvan zij de woonplaats weten.

De „nakomers” worden verder op de hoogte gehouden en ontvangen bovendien een adreslijst en een publicatie, waarin ook historische foto's zijn opgenomen.

verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-10-'68: H. M. M. Gademan, wmr. 1e kl., van Odijk/Werkhoven naar Bunnik; B. Koning, aspirant, van Arnhem naar Landsmeer;

en de volgende wachtmeesters:

P. J. Benders, van Rhenen naar de Meern; J. v. Assenbergh, van Purmerend naar Heemskerk; W. de Bruin, van Maarssen naar Abcoude; B. Brummelkamp, van Weesp naar Heemskerk; G. J. L. Duineveld, van Zaandijk naar Heemskerk; G. v. Dijk, van Mijdrecht naar Bunschoten; J. J. Kaarsemaker, van Aalsmeer naar Kortenhoef; B. Kroon, van Bunschoten naar Montfoort; J. M. v. Leeuwen, van Bunschoten naar Maarssen; W. H. A. v. Pelt, van Diemen naar Midden-Beemster; D. C. G. v. Reenen, van Weesp naar Heemskerk; J. H. Roelofs, van Doorn naar Bunnik; A. Wernert, van IJsselstein naar Lopik.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 14-9-'68: F. Hommersom, owmr., van Benthuizen naar Buren; W. G. Horsman, wmr. 1e kl., van Hulst naar Hoofdplaat.

Per 19-9-'68: A. de Roon, owmr., van 's-Gravenhage naar Zoetermeer.

Per 1-10-'68: H. Lobik, wmr. 1e kl., van Zoetermeer naar Ouderkerk a.d. IJssel; D. J. Rosendaal, wmr. 1e kl., van Nieuw Helvoet naar Barendrecht; H. W. v. Gijn, wmr. 1e kl., van Vianen naar Brummen; en de volgende wachtmeesters: P. J. A. M. op de Beek, van Sassenheim naar Vianen; W. C. F. v. d. Berg, van Wateringen naar Rozenburg; H. Binsbergen, van Sassenheim naar Rozenburg; A. J. Dijkshoorn, van De Lier naar Zoetermeer; P. W. J. Gijtenbeek, van Capelle a.d. IJssel naar Meeuwen-

Vrijdag 25 oktober 1968 overleed, geheel onverwachts, op de dag van zijn 35-jarig huwelijk, de vakman A van de Opleidingsschool Arnhem H. J. GEURDS.

Voor het gebouw, dat hij 40 jaar trouw gediend had, werd door de commandant Opleidingsschool, namens het personeel, een krans in de auto gelegd.

plaat; G. Huijsse, van Capelle a. d. IJssel naar Krimpen a. d. IJssel; H. Maas, van Oostburg naar Papendrecht; P. J. J. de Poorter, van Wateringen naar Voorschoten; P. A. Sterk, van Krimpen a. d. IJssel naar Capelle a. d. IJssel; C. A. H. Schenk, van Lisse naar Nieuwkoop; T. W. v. d. Have, van Kruijningen naar Barendrecht; J. 'tHoen, van Dubbeldam naar Barendrecht; W. J. M. v. d. Hoeven, van Nieuwkoop naar Hellevoetsluis; P. Janse, van Kapelle naar Hulst; A. de Jongh, van Dubbeldam naar Barendrecht; P. C. Lagendijk, van Rozenburg naar Dubbeldam; C. H. v. d. Meer, van Rozenburg naar Alblasserdam; Ph. Noordam, van Barendrecht naar Ben. Hardinxveld; C. Twigt, van Barendrecht naar Spijkenisse; J. Verhoeven, van 's-Graven-deel naar Papendrecht; P. J. A. Ardonne, van Axel naar Papendrecht; H. Horden, van Alblasserdam naar Brielle; A. v. d. Bogaard, van Nieuwkoop naar Roelofarendsveen; L. J. Bout, van Zierikzee naar Middelharnis; M. Broer, van Bodegraven naar Leiderdorp; M. J. Dijkshoorn, van Middelharnis naar Papendrecht; A. Gerards, van Kruijningen naar Alblasserdam; L. A. Gouw, van Middelharnis naar Dubbeldam; J. Gijlstra, van Bodegraven naar Poortugaal; en de volgende aspiranten: Th. W. Goes, van Arnhem naar Hardinxveld-Giesendam; R. Boon, van Horn naar Krimpen a. d. IJssel; G. W. Broens, van Arnhem naar Dordrecht.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 14-9-'68: P. L. Schipper, ovmr., van Wijk en Aalburg naar Eethen; B. Th. Hooghiemstra, wmr. 1e kl., van Hoeven naar Raamsdonksveer; G. J. M. Volmerink, wmr. 1e kl., van Raamsdonksveer naar Hoeven; J. Lavrijsen, wmr. 1e kl., van Wanroy naar Hilvarenbeek.

Per 1-10-'68: J. v. d. Ouden, ovmr., van Heusden naar Drunen; Th. Roe-lofs, ovmr., van Klimmen naar Nuth; J. H. C. Brouwerens, ovmr., van Engelen naar Vlijmen; J. M. v. Ginneken, ovmr., van Lieshout naar Budel; en de volgende wms. 1e kl.: R. Rozema, van Loon op Zand naar Wog-num; N. Nagtzaam, van Moerdijk naar Heel; W. P. J. Keijzers, van Venray naar Koningsbosch; J. W. v. d. Brink, van Beugen naar Lieshout; A. A. v. Laarhoven, van Best naar Liempde; B. J. Vaanhoit, van Beek-L. naar Tubbergen; en de volgende wachmeesters: J. A. Sannes, van Best naar Amsterdam; H. G. Bruil, van Schoot naar Vroomshoop; H. Dijkstra, van Kaatshuvel naar Ouder Amstel; L. F. Botter, van Mierlo naar Schijndel; A. M. M. v. d. Bruggen, van Rijen naar Oud Gastel; A. W. B. Embrechts, van Rosmalen naar Goir-le; W. J. H. Essers, van Schaesberg naar Heythuysen; F. G. Goossens, van Amstenrade naar Afferden; J. A. M. de Hoogh, van Ulvenhout naar Hilvarenbeek; A. v. d. Horts, van Nieuwenhagen naar Reuver; W. P. A. Meijers, van Mierlo naar Heer; J. J. M. Naus, van St. Oedenrode naar Uden; H. G. M. Oosterbaan, van Rijen naar Wouw; W. J. H. Peeters, van Heiden Panningen naar Oirschot; A. G. M. Setz, van Uden naar Best; H. J. C. M. Theeuwes, van Dongen naar Vlijmen; P. M. C. Thurlings, van Linne naar St. Oedenrode; F. A. G. M. Wilders, van Bergeijk naar Stein;

en de volgende aspiranten van de Opleidingsscholen Horn c.q. Arnhem naar:

Th. A. A. Lieberom, Eersel; S. G. M. Worm, Loon op Zand; P. H. O. van der Aa, Uden; M. F. van Alebeek, Rosmalen; M. P. Beckers, Susteren; J. P. C. M. de Bont, Oirschot; N. H. J. M. Conradi en W. J. M. Rovers, Kessel; F. F. M. Dijkstra, Amstenrade; M. E. S. M. Godschalk en C. J. M. Vromans, Rijen; M. M. den Haan, Etten; H. P. G. Janssen, Bergen-L.; P. M. Th. van Kroonenburg en G. J. H. van Lanen, Asten; J. C. J. Laros, Dongen; L. J. M. Mennens, Meerssen; F. W. Rietveld, Zevenbergen; L. N. M. Valentijn, Mierlo; J. L. de Vos en J. M. M. Peters, Halsteren; Th. P. de Vries en A. H. C. Elshof, Valkenburg; P. J. Aldenhoff, Schoot; M. J. P. Ampts, Lieshout; C. Arlman, Raamsdonksveer; J. M. A. van Berlo en P. C. van Loon, Best; W. D. Bouman, Prinsenbeek; M. H. A. Bourgonje, Hunsel; A. Camijn, Sprundel; W. A. C. Deijl en A. van Roon, Kaatshuvel; W. J. M. Essers en J. M. Rade-makers, Beek-L.; C. A. M. Fleerak-kers, Leende; J. Foppen, Teteringen; G. H. P. Hampsink, Baarlo; W. S. C. van Horen en A. J. G. Vedder, Lith; S. A. M. Jacobs, Beek en Donk; P. J. G. Kersjes, Born; S. N. P. Klaver, Hapert; K. Kijk in de Vegte, Venray; P. A. Lamers, Sijpeveld; H. J. H. Moonen, Stein; J. M. Moors, Nederweert; P. J. van der Plaats, Son en Breugel; M. A. de Ruiter en B. Scholten, Cuijk; B. J. van der Steeg, Baarle Nassau; J. H. M. Tazelaar, Heusden; C. H. M. A. F. Walz, Eijgels-hoven; H. J. M. Willemsen, Schaijk; P. Heinink, Maastricht; A. P. W. van Hoogstraten, 's-Hertogenbosch.

RESSORT ARNHEM

Per 15-9-'68: B. L. Hokke, ovmr., van Harderwijk naar Ouddorp; S. A. v. d. Vegte, ovmr., van Genemuiden naar Zwolle.

Per 1-10-'68: H. Engbers, wmr. 1e kl., van Haaksbergen naar Arnhem; W. Jansen, wmr. 1e kl., van Vroomshoop naar Zevenaar; C. J. Molhoek, ovmr., van Neede naar Enkhuizen; F. Los, ovmr., van Almelo naar Heiloo; H. Scherpenhuizen, wmr. 1e kl., van Urk naar Raalte; A. M. ten Heuvel, schrijver, van Almelo naar Wijhe;

en de volgende wachmeesters:

G. J. Visschedijk, van Duiven naar Zevenaar; B. A. Wenting, van Zeve-naar naar Duiven; J. H. J. Dirks, van Denekamp naar Loon op Zand; G. J. Janssen, van Raalte naar St. Michiels-gestel; F. W. M. Severin, van Putten naar Etten; F. C. v. Beest, van Wijhe naar Wijchen; G. H. ter Bogt, van Lochem naar Aalten; J. Borst, van Wezep naar Putten; J. Brink, van Oist naar Kesteren; H. J. Eggink, van Aalten naar Zeddam; J. de Goeljen, van Borne naar Kesteren; B. A. Horstink, van Warnsveld naar Nijkerk; B. J. P. Huttenhuis, van Denekamp naar Beuningen; J. G. J. M. Jansen, van Rijssen naar Ammerzoden; A. M. P. P. Kokke, van Groesbeek naar Leeuwen; A. R. L. Massop, van Drempt naar Hengelo-G.; G. J. v. Meurs, van Heerde naar Oldebroek; W. A. G. Neijenhuis, van Brummen naar Zaltbommel; N. Oord, van Borne naar Brakel; B. W. ten Pas, van Laag-Keppel naar Terborg; G. H. Peterink, van Haaksbergen naar Neede; F. A. M. Reijers, van Huissen naar

Gendt; J. de Ridder, van Raalte naar Geldermalsen; W. E. Rosie, van Zevenaer naar Didam; G. Schuurman, van Geldermalsen naar Gameren; J. Smalbrugge, van Aalten naar Groen-lo; G. Teunissen, van Nunspeet naar Ermelo; W. P. Vermeulen, van Elst naar Groesbeek; P. G. Vierveijzer, van Nijkerk naar Twello; W. F. Wes-selink, van Putten naar Scherpen-zeel; J. Zwaan, van Nunspeet naar Ermelo.

RESSORT GRONINGEN

Per 14-9-'68: H. Epema, wmr. 1e kl., van Appelscha naar Nijland; C. Hei-dema, wmr. 1e kl., van Augustinusga naar Schildwolde.

Per 1-10-'68: J. Schoonbeek, adjudant, van Wildervank naar Nieuwe Pekela; G. Olsder, ovmr., van Schemda naar Grootebroek; J. Krol, aspirant, van Opl.school Arnhem naar Kollum;

en de volgende wachmeesters:

H. Bergman, van Diever naar Rolde; H. Boersma, van Lemmer naar Wor-kum; R. Boxum, van Sexbierum naar Harkema-Opeinde; K. Dontje, van Leek naar Eenrum; P. Drost, van Fran-keer naar Dronrijp; M. Dijks, van Coevorden naar Buinermond; R. El-singa, van Leek naar Marum; W. de Haan, van Dokkum naar Holwerd; H. W. de Jong, van Grouw naar Rau-ward; J. Jongeling, van Sleen naar Uithuizermeeden; J. A. Lenting, van Nieuwe Pekela naar Loppersum; K. Los, van Wommels naar Kornwerder-zand; W. H. Meertens, van Zuidlaren naar Dalen; G. L. Olinga, van Blij-ham naar Beerta; T. B. Roeleveld, van Oosterwolde naar Joure; H. Weis-tra, van Appingedam naar Noord-broek; J. C. Zoodma, van Murmer-woude naar Wommels.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 1-10-'68: onderstaande aspiranten van Opleidingsschool naar:

ressort Arnhem:

J. Th. van As, Nijmegen; E. Brouwer en H. Niemeijer, Wijhe; A. J. Broek-man en P. E. M. Nijhuis, Raalte; G. J. Bruil, Lochem; B. H. G. Bijen, Nunspeet; G. Doosje en H. Heem-stra, Dalfsen; B. W. Doppers, Laag-Keppel; P. P. Enkelaar, Uilt; B. Fik-se, Hattem; J. Hartgers, Brummen; J. G. v. Hoogmoed en A. Lamberts, Denekamp; T. J. Horst en C. G. J. Thoma, Haaksbergen; H. Kuik, Zwart-sluis; G. Lohuis, Holten; A. P. Loo, Vriezenveen; G. J. Oosterhof, De-demsvaart; Z. Pieper, Putten; J. Storm, Wezep; P. M. Vogel en B. J. Zinger, Rijssen; L. Witteveen, Steen-wijkerveld; D. A. Beerens, Malden; B. G. J. M. Berndsen, Aalten; J. v. d. Velden, Huissen.

aanwijzing voor
functie

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-10-'68: Adjudant G. Olsder tot groepscommandant te Grootebroek; adjudant C. J. Molshoek tot groepscommandant te Enkhuizen; adjudant F. Los tot groepscommandant te Hei-loo.

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premieën betalen?
Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de
Verzekering Maatschappijen **ONS BELANG** te Amersfoort

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 14-9-'68: Adjudant P. L. Schipper tot groepscommandant te Eethen.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-10-'68: Adjudant J. Schoonbeek tot groepscommandant te Nieuwe Pekela.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot opperwachtmeester:

Per 14-9-'68: P. C. Nannes te Egmond-Binnen.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-8-'68: A. M. v. d. Werf te Kortenhof.

tot wachtmeester:

Per 1-10-'68: J. v. d. Bend te Edam; A. Benedictus en H. A. Tiemesen te Monnickendam en Katwoude; A. T. Ensink te Blokker; R. H. v. Houten te Grootebroek; J. H. Molhoek, G. W. F. Neijgh van Lier en T. Sluijmer te Heemskerk; R. Naber en W. G. J. Ammerlaan te Aalsmeer-dorp; H. Scholten te Hoogwoud; D. de Vries te Wormer; J. Bakker te Ouderkerk a.d. Amstel; M. J. Hamelink te Schagen; G. P. den Hartog te Heiloo; P. T. J. Hof te Heerhugowaard; G. J. de Man te Castricum; J. W. Rigter te Rhenen; M. Smit te Medemblik; H. C. Verheul te IJsselstein; J. H. Vischer en C. P. A. de Mari te Doorn.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot opperwachtmeester:

Per 14-9-'68: H. A. Kwabeek te 's-Gravenhage; W. G. Horsman te Hoofdplaat.

Per 1-10-'68: H. Lobik te Ouderkerk a. d. IJssel.

tot wachtmeester:

Per 1-10-'68: bij bevordering overgeplaatst van Opl.school Arnhem naar: B. J. M. v. Abswoude te Sassenheim; D. J. de Jong en W. Verschoor te Alblasterdam; J. W. de Looft te Oostburg; T. Passchier te Lisse; H. J. Romijn, M. J. W. Henzel en J. W. de Ruijter te Spijkenisse; N. W. Bakker en P. Brouwer te 's-Gravendeel; R. P. Bansberg en R. Revenich te Vianen; G. C. v. d. Boogert en P. A. Eland te Rozenburg; M. Buth en S. Klink te Brielle; W. A. M. Collignon te Krimpen a. d. IJssel; G. H. M. Derrix te Pijnacker; J. C. M. Warmerdam te Zierikzee; J. Boer te Rockanje; L. J. Groen te Hardinxveld-Giesendam; B. J. v. Vreeswijk te Barendrecht; W. Weststrate te Nieuw-Lekkerland; I. v. d. Boogert te Middelburg; D. v. d. Graaf te 's-Gravenhage; A. J. Mulder te Leiden; L. A. v. Donge en J. C. Maaskant te Middelharnis; J. D. C. Fuijkkink en J. S. P. Over Gaag te Capelle a. d. IJssel; F. G. de Jonge te Kruijningen; W. C. C. M. de Letter te Hulst; W. v. Schaik te 's-Gravenzande; F. J. Vermeulen te Axel; A. v. Vliet te Bodegraven.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot adjudant:

Per 14-9-'68: P. L. Schipper te Eethen.

tot opperwachtmeester:

Per 1-10-'68: N. Nagtzaam te Heel; W. P. J. Keijzers te Koningsbosch; A. A. van Laarhoven te Liempde; J. W. v. d. Brink te Lieshout.

tot wachtmeester:

Per 1-10-'68: P. H. O. van der Aa te Uden; M. F. van Alebeek te Rosmalen; M. P. Beckers te Susteren; J. P. C. M. de Bont te Oirschot; N. H. J. M. Conradi en W. J. M. Rovers te Kessel; F. F. M. Dijkstra te Amsten-

rade; M. E. S. M. Godschalk en G. J. M. Vromans te Rijen; M. M. den Haan te Etten; H. P. G. Janssen te Bergen-L.; P. M. Th. van Kroonenburg en G. J. H. van Lanen te Asten; J. C. J. Laros te Dongen; L. J. M. Mennens te Meerssen; F. W. Rietveld te Zevenbergen; L. N. M. Valentijn te Mierlo; J. L. de Vos en J. M. M. Peters te Halsteren; Th. P. de Vries en A. H. C. Elshof te Valkenburg; P. J. Aldenhoff te Schoot; M. J. P. Ampts te Lieshout; C. Arlman te Raamsdonksveer; J. M. A. van Berlo en P. C. van Loon te Best; W. D. Bouman te Prinsenbeek; M. H. A. Bourgonje te Hunsel; A. Camijn te Sprundel; W. A. C. Deijl en A. van Roon te Kaatsheuvel; W. J. M. Essers en J. M. Rademakers te Beek-L.; C. A. M. Fleerackers te Leende; J. Poppen te Teteringen; G. H. P. Hampsink te Baarlo; W. S. G. van Horen en A. J. G. Vedder te Lith; S. A. M. Jacobs te Beek en Donk; P. J. G. Kersjes te Born; S. N. P. Klaver te Haperit; K. Kijk in de Vegte te Venray; P. A. Lamers te Simpelveld; H. J. H. Moonen te Stein; J. M. Moors te Nederweert; P. J. van der Plaat te Son en Breugel; M. A. de Ruiten en B. Scholten te Cuijk; B. J. van der Steeg te Baarle Nassau; J. H. M. Tazelaar te Heusden; G. H. M. A. F. Walz te Eijgelshoven; H. J. M. Willemsen te Schaijk; P. Heinink te Maastricht; A. P. W. van Hoogstraten te 's-Hertogenbosch.

RESSORT ARNHEM

tot wachtmeester:

Per 1-10-'68: A. Lamberts en J. G. v. Hoogmoed te Denekamp; G. Lohuis te Holten; A. P. Loo te Vriezenveen; H. Niemeijer en E. Brouwer te Wijhe; P. E. M. Nijhuis en A. J. Broekman te Raalte; G. J. Oosterhof te Dedemsvaart; Z. Pieper te Putten; J. Storm te Wezep; C. G. J. Thoma en T. J. Horst te Haaksbergen; P. M. Vogel en B. J. Ziinger te Rijssen; L. Witteveen te Steenwijkerwold; D. A. Beeren te Malden; B. G. J. M. Berndsen te Aalten; J. v. d. Velden te Huisen; J. Th. van As te Nijmegen; G. J. Bruil te Lochem; B. H. G. Bijen te Nunspeet; G. Doojse en H. Heemstra te Dalfsen; B. W. Doppers te Laag-Keppel; P. P. Enkelaar te Ulft; B. Fikse te Hattem; J. Hartgers te Brummen; H. Kuik te Zwartsluis.

RESSORT GRONINGEN

tot opperwachtmeester:

Per 14-9-'68: C. Heidema te Schildwolde.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-8-'68: C. A. de Haan te Appingedam.

Per 1-10-'68: C. S. van der Kooy te Sneek.

tot wachtmeester:

Per 1-10-'68: bij bevordering overgeplaatst van Opl.school Arnhem naar: J. W. Algra te Leeuwarden; J. J. Bulthuis en C. J. van Dijken te Grootegast; H. Doornbos en R. C. Eerens te Leek; H. van Goor te Beilen; A. Hansma te Lemmer; M. Huizinga en J. Piening te Groningen; H. E. Mooibroek te Blijham; D. Oorborg te Schildwolde; B. Posthumus te Nieuwe Pekela; E. Slootstra te Franeker; W. A. Smit te Grouw; D. Steenge te Zuidlaren; J. M. Tienstra te Coevorden; D. Veenstra te Wommels; W. H. M. Willemsen te Oosterwolde; J. H. Zwiers te Sleen.

in dienst getreden

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-10-'68: C. E. van Harten, wmr. te kl. te Leusden.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-10-'68: L. de Nooyer, adm. ambt. C 3e kl. te Kapelle.

RESSORT ARNHEM

Per 1-10-'68: P. N. Blom, adm. ambt. C 3e kl. te Almelo.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-10-'68: J. W. C. Bijsterveld-Destrée, schrijver (typiste A) te Groningen.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten: Per 15-10-'68: D. Smit, Alkmaar; M. van Zanten, 's-Gravenhage; A. van de Wetering, Leiden; J. Langbroek, Dordrecht; P. C. Boomaars en W. H. Gijbsbrechts, Tilburg; L. M. Majeur, Maastricht; G. W. H. Prinsen, Doetinchem; H. Wouters, Apeldoorn; F. H. K. Muntinga, Groningen; G. J. Wiltling, E. Thiele, J. Breukelman, H. Groothuis, O. Schultz en R. Casemier te Assen.
Per 1-11-'68: S. Heidanus, Assen.

de dienst verlaten.

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-10-'68: J. Knopjes, wmr. 1e kl. te Castricum; F. v. Dijk, adjudant te Grootebroek; C. v. d. Steeg, adjudant te Breukelen; W. Dudink, wmr. 1e kl. te Heemskerk; G. C. v. Daatselaar, wmr. 1e kl. te Hoogland; J. J. v. d. Pijl, wmr. te Maarssen.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 16-9-'68: N. J. v. d. Hooven, adm. ambt. C 2e kl. te 's-Gravenzande.

Per 1-10-'68: A. Kortland, adm. ambt. C 3e kl. te Oudewater; W. v. d. Valk, owmr. en A. Bramkamp, wmr. 1e kl. te Rotterdam; N. J. Schults, wmr. 1e kl. te Scharendijke; L. de Nooyer, owmr. te Nisse.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-10-'68: C. Brands, wmr. 1e kl. te Stampersgat; H. A. van Doorn, adjudant te 's-Hertogenbosch; P. F. Gelderland, wmr. te Maastricht; B. Bekx, wmr. te Nieuwenhagen; M. A. A. Goossens-Wagenaars, typiste A-schrijver te 's-Hertogenbosch.

RESSORT ARNHEM

Per 1-10-'68: P. N. Blom, wmr. 1e kl. te Almelo; F. A. de Haar, rijksambt. E te Arnhem.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-10-'68: K. Doorten, adjudant te Nieuwe Pekela.

ambtsjubilea

Wmr. 1e kl.
B. J. v. d. Hart
Krommenie
ressort Amsterdam
25 jaar op 22-9-1968

Wmr. 1e kl.
A. A. van Meer
Zevenbergschenh.
ress. 's-Hert.bosch
25 jaar op 4-12-1968

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het
Korps Rijkspolitie onder
verantwoordelijkheid van de
door de Algemeen Inspecteur
samengestelde redactie.

10e Jaargang

No. 4 - december 1968

Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem

Majoor mr A. J. Dek
te Heerenveen

Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen

Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen

J. M. A. Kasprovic
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage

Adjutant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage

Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen

Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem

Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg

Wachtmeester
J. M. van Leeuwen
te Maarssen

redactiesecretariaat

Van Peltlaan 100
Nijmegen
telefoon 08800 - 5 13 39

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228
Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11

Abonnementsprijs f 10,— per jaar
bij vooruitbetaling
Losse nummers f 1,— per stuk

Bij de omslagfoto:

. . . Kerstseer in een
wereld vol onbehagen . . .
(foto: Bas den Oudsten)

deze maand

Op de generaal af gevraagd

Jachtdetachement
actief tegen stropers

Hij heeft naar ons omgezien

Op IJsland komen
rond Kerstmis
negen dwergen uit de bergen

Korpszwemkampioenschappen

Laatste puzzel van het jaar

Puzzel voor het kind

Personalia

door de opperwachtmeester J. J. H. van Aerssen

op de generaal af gevraagd

Op de valreep van het oude jaar had een onzer redacteuren, de opperwachtmeester J. J. H. van Aerssen, een gesprek met de generaal W. de Gast over de ontwikkelingen in het Korps in 1968 en de verwachtingen voor 1969. Daarbij kwam vooral de reorganisatie ter sprake, die volgend jaar duidelijk op gang komt. Met name over dat onderwerp, dat het hele Korps bij deze jaarwisseling bezighoudt, deed de generaal belangrijke mededelingen.

generaal W. de Gast: 1968 was belangrijk jaar; in 1969 duidelijke aftekening van reorganisatie

Vraag: Generaal, het mag in deze tijd van revolutionaire omwentelingen wellicht „mode” zijn, om zoveel mogelijk oude gewoonten over boord te werpen, de redactie van het Korpsblad vindt het nog altijd zinvol om aan het einde van het jaar een blik achterwaarts te werpen en het nieuwe jaar — mag het zijn kritisch — onder de ogen te zien. Daarom zouden wij u allereerst willen vragen: „Hoe denkt u over 1968 met betrekking tot het Korps Rijkspolitie?”

„Ik vind,” aldus generaal De Gast, „dat het jaar 1968 voor het Korps Rijkspolitie een belangrijk jaar is geweest. Ik denk daarbij in de eerste plaats aan het prille begin van het jaar, toen Z.E. de minister van justitie de reorganisatie-plannen voor het Korps bekend maakte. Deze hielden, om het nog eens kort te memoreren in, dat de Algemene Inspectie zou worden uitgebreid, de Territoriale Inspecties zouden verdwijnen en het aantal Districten van de landdienst zou worden ingekrompen. Een reorganisatie van de Rijkspolitie te Water is op dit moment niet aan de orde, maar ik kan mij voorstellen, dat ook de organisatie van deze dienst binnen niet al te lange tijd aan een studie zal worden onderworpen. Belangrijk was ook de instelling van de afdeling toezicht rechediensten.

Terugblikkend denk ik verder aan de wijzigingen in de Politiewet, welke tot gevolg hadden dat tot de

oprichting van een Algemene Verkeersdienst voor het Korps Rijkspolitie kon worden overgegaan. Hieraan vastknopende kan ik zeggen, dat een uitgebreide studie over de „Verkeersgroepen” heeft plaats gevonden, met als uitgangspunt één verkeersgroep per district. Binnenkort kan een beslissing hieromtrent van de minister van justitie worden tegemoet gezien. Deze verkeersgroepen zullen (zoals gezegd, één per district), onder de betrokken districtscommandanten blijven ressorteren. Belangrijk vind ik verder de instelling, per 1 mei van dit jaar, van de 5 werkgroepen, tot wier taak behoorde de problemen met betrekking tot de reorganisatie te bestuderen en uit te werken. Weliswaar is tengevolge van allerlei omstandigheden het werk van deze werkgroepen nog niet afgerond, maar dit zal geen invloed uitoefenen op het tempo waarmede de reorganisatie zal worden doorgevoerd.

Dan mag naar mijn mening zeker niet voorbij worden gegaan aan de aanneming (door de Tweede Kamer althans) van het zogenaamde „stopwetje”, waarbij de overgang van rijks- naar gemeentepolitie bij het bereiken van een inwonertal van 25.000, voor 5 jaar wordt opgeschort.

WERVING

Met voldoening stel ik verder vast, dat het aantal adspiranten dat het korps kwam versterken, dit jaar

weer belangrijk toenam. Het waren er om precies te zijn 257. Er is alle reden om aan te nemen, dat dit aantal het komende jaar nog zal toenemen. Ik meen, dat ik met het noemen van het getal 350 niet te optimistisch ben. Overigens blijft het streven gericht op een jaarlijkse werving van tenminste 450 adspiranten, teneinde het bestaande en nog te verwachten personeelstekort het hoofd te kunnen bieden.

VERWACHTINGEN

Voor het jaar 1969 verwacht ik in de eerste plaats een duidelijke aftekening van de reorganisatie, in het kader waarvan begin 1969 de onderdelen van het district Winschoten bij het district Groningen zullen worden gevoegd."

Als het ware komen we dan automatisch tot onze tweede vraag:

U weet, generaal, dat velen in het Korps i.v.m. de op handen zijnde reorganisatie met spanning en soms ook wel met enige ongerustheid het nieuwe jaar tegemoet zien. Enige maanden geleden hebt u over de reorganisatie in het Korpsblad het een en ander verteld. Heeft sedertdien het toekomstbeeld wat vastere vormen aangenomen? Kunt u, met name op het punt van de samenvoeging van de districten, het verdwijnen van de territoriale inspecties en de daarmee verband houdende eventueel nieuwe standplaatsen op dit moment iets meer concreets zeggen?

„Ik heb reeds gezegd,” aldus generaal De Gast, „dat begin 1969 de onderdelen van het district Winschoten bij het district Groningen zullen worden gevoegd. Met betrekking tot de personeelssituatie kan ik u zeggen, dat nog deze maand enige officieren in het noorden van het land met het personeel van de betrokken districten uitvoerig over de positie van het personeel en hun belangen zullen gaan praten. Niemand behoeft bevreesd te zijn, dat hij tengevolge van de reorganisatie zal worden ontslagen. Natuurlijk zullen er voor een aantal ambtenaren verplaatsingen uit voortvloeien. Dat is nu eenmaal onvermijdelijk. Een aantal ambtenaren zal bij de Algemene Inspectie worden ingedeeld. Maar met ieders persoonlijke belangen zal zoveel mogelijk rekening worden gehouden. Wanneer de onderbrenging van Winschoten bij Groningen zijn beslag heeft gekregen, zal voortgaande dezelfde procedure worden toegepast bij de overige daarvoor in aanmerking komende districten. Zo zullen vervolgens de onderdelen van het district Heerenveen bij het district Leeuwarden worden gevoegd, daarna de onderdelen van het district Almelo bij het district Zwolle en die van Leiden bij Den Haag. In Gelderland wordt, als ik het zo eens mag zeggen, vermoedelijk Doetinchem verdeeld over Apeldoorn en Nijmegen, hetwelk in Noord-Brabant het geval zal zijn met Tilburg, waarvan de onderdelen worden verdeeld over Den Bosch, Breda en Eindhoven.

Ik zeg met betrekking tot de laatst genoemde districten vermoedelijk, daar de definitieve beslissing van de minister hieromtrent nog moet worden afgewacht. De opheffingsdata van de territoriale inspecties zullen nauw verband houden met de instelling van een centraal comptabel bureau, dat — als onderdeel van de algemene inspectie — in Den Haag wordt gevestigd.”

Vraag: In een interview met de Korpsarts gaf deze als zijn mening te kennen, dat de algemene gezondheidstoestand van het Korps Rijkspolitie geen achteruitgang vertoonde. Wel meende hij, dat vele Korpsleden, als gevolg van o.a. te weinig effectieve lichaamsbeweging aan „overgewicht” leden. De Korpsarts noemde sport in het algemeen en de dienst-sport in het bijzonder middelen bij uitstek om dit „euvel” te bestrijden. Nu menen wij, dat de dienst-sport bij het Korps niet altijd en overal als een essentieel onderdeel van de dienst wordt beschouwd. Om nauwkeuriger te zijn, bij het afwegen van prioriteit wordt de dienst-sport o.i. al te gemakkelijk naar het tweede plan verschoven. Wat is uw mening hierover?

„Laat ik voorop stellen,” aldus generaal De Gast, „dat momenteel een werkgroep, onder voorzitterschap van overste Van der Meulen, het vraagstuk van de dienst-sport in studie heeft en mij daarover zal rapporteren. Daarop vooruitlopende ben ik van mening, dat het niet deelnemen aan de dienst-sport hoofdzakelijk een gevolg is van het personeelstekort, althans blijkt zulks veelal uit de redenen welke op de presentielijsten voor de absenties worden opgegeven. Ik zie overigens in 2 uur dienst-sport in de veertien dagen geen oplossing van het probleem van het „overgewicht”, zoals u het noemt. Naar mijn mening zal een verstandige leefwijze met — ook buiten de dienst-uren — veel lichaamsbeweging, daartoe kunnen bijdragen.

Op uw vraag of ik de dienst-sport als een noodzakelijk onderdeel van de dienst zie, kan ik bevestigend antwoorden. In hoeverre dit door de onderscheiden commandanten voldoende wordt onderkend, kan ik van deze plaats vanzelfsprekend niet beoordelen, evenmin als het door u gesuggereerde feit als zou bij het afwegen van prioriteit de dienst-sport naar het tweede plan worden geschoven.”

Tenslotte generaal zouden wij u, na u en de leden van uw staf, namens de lezers en de redactie van het Korpsblad een voorspoedig 1969 te hebben toegewenst en de hoop te hebben uitgesproken dat het nieuwe jaar voor het Korps Rijkspolitie veel goeds zal mogen inhouden, gaarne de gelegenheid bieden, zich met een persoonlijk woord tot de lezers in het algemeen en tot de Korpsleden in het bijzonder te richten.

generaal tot korpsleden en reservisten:

Gaarne maak ik gebruik van de mij door de redactie van het Korpsblad geboden gelegenheid mij tot alle korpsleden en reservisten te wenden. Ons Korps bevindt zich thans in een overgangstijd. Ons vertrouwde vormen en verhoudingen staan op het punt te verdwijnen, nieuwe vormen en verhoudingen worden tot stand gebracht.

Dit is op zichzelf niets bijzonders, omdat een apparaat als het onze zo soepel moet zijn, dat bij wijzigingen in het maatschappelijk bestel en opvattingen de organisatie zich daaraan weet aan te passen.

Het bijzondere in onze situatie is, dat de reorganisatie een structurele wijziging inhoudt, die diep ingrijpt.

In het nu komende jaar zal deze reorganisatie zich gaan aftekenen.

Voor verschillende leden van ons Korps zullen hieruit niet te vermijden minder prettige consequenties kunnen voortvloeien.

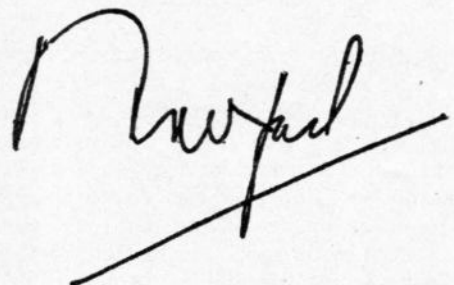
Ik moge de hoop uitspreken dat deze consequenties onder de gegeven omstandigheden voor hen aanvaardbaar zullen zijn.

Gaarne spreek ik mijn dank uit voor al datgene wat door een ieder van hoog tot laag onder soms moeilijke omstandigheden is verricht.

Ik doe een beroep op allen ook in het komende jaar alle krachten in te zetten om de taken, waarvoor wij tezamen gesteld zijn, te verrichten.

Ik wens alle Korpsleden met hun gezinnen van harte een voorspoedig 1969 toe.

DE ALGEMEEN INSPECTEUR VAN HET KORPS
de Inspecteur-Generaal der Rijkspolitie

W. de Gast

jachtdetachementen dag en nacht actief tegen vooral gemotoriseerde stropers

DOOR BAS DEN OUDSTEN

meestal oude auto, waarvan de koplampen als lichtbakken fungeren. Vroeger gingen ze niet lichtbakken bij stil weer omdat bij het eerste het beste schot het wild op de vlucht ging. Dat is voor autostroppers geen bezwaar; ze rijden gewoon een paar kilometer verder. Zo komt het voor, dat autostroppers in één enkele nacht opereren in een strook tussen Nijmegen en Kampen. Soms gaan ze dan op de terugreis in Flevoland nog eens hun geluk beproeven. Dan komen er meldingen uit een reeks plaatsen: „Ze hebben weer geschoten, kunt u komen.” Vanacht nog. Om half twee werden

... plotseling steekt een roedel herten over ...

Behalve de poeliers beleven in deze dagen voor kerstmis ook de leden van de vaste detachementen veldpolitie, in de volksmond „de vliegende brigades” van het Korps Rijkspolitie, de drukste tijd van het jaar. Vooral autostroppers zijn actief en vormen de grootste jachtbuit van de onderbezette detachementen te Boxtel, Zundert, Bunnik en Hoog Soeren (met Almen als filiaal). Niet alleen naderende feestdagen zijn aanleiding tot verhoogde activiteiten van stropers. Ook in kranten gepubliceerde geruchten als zouden er plannen bestaan om de vaste detachementen op te heffen hebben daartoe al bijgedragen. Dat is gebleken uit het feit dat deze herfst bijvoorbeeld in versterkte mate gepoogd wordt te stropen in de Kroondomeinen op de Veluwe. Dat de „vliegende brigade” van Hoog Soeren er wel degelijk is, hebben diverse stropers al tot hun schade

ervaren. Wie met kerstmis vlees van een gestroopt, al dan niet koninklijk konijn, ree of wild zwijn op tafel wil hebben, moet van goeden huize komen. Hij vindt de mannen van de vaste detachementen tegenover zich, die het wild, het terrein en de stropers beter kennen dan die stropers zelf. Een van hen is de adjudant C. J. Duivenvoorden (55), commandant van het vaste detachement te Hoog Soeren, een imposante, martiale figuur, die bij de begroeting zijn bezoekers bijkans een arm uitrukt en daarmee al direct geen twijfel laat omtrent wat hij het liefst zou doen met de stropers van vandaag, die hij ronduit „misdadigers” noemt.

„De hele stroperij is veranderd,” zegt hij. „Vroeger gingen we er alleen uit bij heel slecht weer, nu elke nacht. De stroperij is nu gemotoriseerd. Er wordt geschoten uit portierraam of dak van een

we eruit gebeld: „Er wordt gestroopt in het Kroondomein, wilt u surveilleren.” Er was een schot gehoord en een auto gezien, die er tussenuit ging. Soms krijgen we tien aanvragen per dag. Dit detachement bestrijkt praktisch gesproken twee provincies, vijf districten van het Korps Rijkspolitie en dan zijn zes mensen, zelfs al kijken die niet naar tijd of weer, echt te weinig. We zouden wel tien man moeten hebben, plus materieel natuurlijk. Nu hebben we drie doodgewone Volkswagens. Die zijn prima in het terrein en omdat er zoveel van rijden ook onopvallend. Het probleem zit gewoon in de mankracht. We roeien met de riemen die we hebben, maar wij hebben ook de tijd niet mee. Vroeger werd er gestroopt van september tot februari, maar nu gaat het 't hele jaar door met nog eens een piek in de herfst. Een echte stroper van vroeger ging niet

op pad buiten de jachttijd, maar nu schieten ze bij wijze van spreken de broedende fazanten van het nest. Ze schieten alles wat ze zien tot moerhazen toe."

De adjudant kan zich kwaad maken over de onsportiviteit van de stropers van vandaag en daartegenover de loftrampet steken over zijn mensen. „Die worden hier niet heengestuurd,” zegt hij. „Ze komen vrijwillig. Dat moet ook, want dit is een hard leven in weer en wind en bij nacht en ontij. Je komt om zes uur thuis na een volbrachte dagtaak, maar het kan zijn dat je er om negen uur weer uit moet. Planning voor de dienst wordt steeds weer door-kruist. Wij zijn ingesteld voor assistentieverlening aan rijkspolitie, gemeentepolitie en jachtopzichters. Er zijn er, die het idee hebben dat wij hen het werk willen afnemen, maar dat is immers onmogelijk. Wij hebben de handen meer dan vol. Dat blijkt alleen al aan de resultaten van dit jaar; tot begin december 230 jachtwetovertreden-ingen, da's een record en het werki geweldig preventief,” vertelt de adjudant.

Op de vraag wie er nu eigenlijk stropen, zegt hij: „Meest woonwagenebewoners en figuren uit de onderwereld van Arnhem. Voorbeeld: Midden in de nacht wordt in de Betuwe uit een auto gescho-ten. Een patrouille van het deta-chement weet de auto tot stoppen te dwingen door de eigen patrouil-ewagen dwars op de weg te zet-ten. Het is duidelijk hoe zo'n patrouille zich voelt bij de ontdek-king dat in de aangehouden wa- gen vijf levensgrote woonwagenebewoners zitten. Maar er werd per mobilfoon assistentie ge-

... in beslag genomen stropersbuit ...

„Hier keek Prins Hendrik altijd naar de dieren,” zegt de adjudant Duivenvoorden.

wie met
kerstmis
gestroopt
wild op
tafel wil,
moet van
goeden huize
komen

vraagt en er gebeurde hen niets. Vannacht is er weer een grote wagen aangehouden met maar liefst zeven man erin. Ze doen het ook zo, dat bij aanhouding de wagen stopt, maar dan „spatten” de inzittenden er aan alle kanten uit om in het bos te verdwijnen. Meestal is het dan een oude auto, die ze achterlaten en waarvan het kenteken natuurlijk niet is overgeschreven. Wij pionieren hier nu dertien jaar en elk jaar grijpen we er meer. Ondanks het feit dat het steeds moeilijker wordt een stroper aan te houden, is 1968 zelfs een topjaar. Voor sommigen zijn de tijden een beetje slechter dan voorheen en er zijn altijd wel hotelhouders die vijftig gulden voor een ree, honderd voor een wild zwijn of honderdvijftig voor een hert willen geven. Grof wild moet klandestien verkocht worden, want officieel horen daar wildmerken en vervoerbewijzen

De adjudant Duivenvoorden: Het stropen met strikken loopt terug maar we hebben een hele voorraad.

bij. De stroper die dat grof wild schiet heeft dus een adres waar hij het kwijt kan. Wij hebben veel last van de warme buurt van Arnhem, zelfs van onderwereldfiguren, misdadigers die niets en niemand ontzien, lui die leven in de trant van: jonges, we bouwen een feest, we halen een zwijn van de Koningin. Trouwens de stropers komen van heinde en verre. In Scherpenzeel is verleden week een auto gegrepen waarmee twee rijke bloemisten uit Noordwijkerhout aan het stropen waren." Het gebied van de adjudant Duivenvoorden en zijn mannen is geregeld het toneel van nachtelijke wild-west tafelen, achtervolgingen, klem rijden van auto's waarvan de inzittenden in staat zijn op de politie te schieten. Die tonelen zijn dan doorgaans het resultaat van langdurig posten of patrouilleren, het zijn successen na vele

mislukkingen, resultaten van doorzettingsvermogen, durf en engelgeduld.

„Hier op de Veluwe is het trouwens zo, dat als we iemand pakken, we hem voorlopig niet weer zien,” aldus de adjudant. „Maar in Brabant bijvoorbeeld kunnen ze het niet laten. Daar vind je ook dikwijls de combinatie van de fanatieke stroper-smokkelaar. Trouwens ook in de omgeving van Rijssen schijnt het de mensen in het bloed te zitten. Maar de sportiviteit uit de tijd van „jij probeert een konijn te pakken, ik probeer jou te grijpen”, die is weg.”

Ook het wapen, dat bij de stroperij wordt gehanteerd is veranderd. De wildstrik, het ergste moordwapen, is bezig te verdwijnen. De strik neemt teveel tijd en geeft teveel risico's, want de stroper moet er nogeens bij langs. De 6-mm buks met demper is nu een favo-

riet wapen bij de stropers.

„Ook gelegenheidsstropers, die ook weleens wat willen, werken met de buks. Die kopen ze dan in het buitenland. Het begint met schieten op mussen en spreuwen op eigen erf, maar dan eindigt het soms in het jachtveld. Wij nemen per jaar honderden wapens in beslag,” vertelt de adjudant.

Soms komt het geluk de mensen van het detachement te hulp.

„Onlangs werd ons assistentie gevraagd uit Groesbeek. We waren nog geen vijf minuten in het veld of we zagen een man strikken zetten. Verder vonden we een vogelnet met vogels in kooitjes en tenslotte zat er een auto vast, waarin we twee geweren en zes fazanten vonden. Die stropers zagen ons wel aankomen, maar wij lopen overdag altijd heel schooierachtig gekleed en ze dachten kennelijk: há, nog meer stropers, die kunnen mooi de auto opduwen. 's Nachts lopen we altijd in uniform om herkenbaar te zijn. De meeste stroperswagens rijden op een stopteken door, je moet ze echt klem rijden. Bovendien opereren hier de onsportiefste mensen die er zijn. Al staan ze met een strik of geweer in de handen, als je eraan komt laten ze alles vallen en weten van niks: „Gut meneer, ja, nou u het zegt zie ik dat ding ook liggen, maar het is niet van mij.”

Maar, de adjudant is toevallig groot geworden in de wereld van duinen, konijnen en stropers aan de zee kant, waar zijn vader vijftig jaar lang jachtopzichter is geweest. Zelf begon hij zijn loopbaan in zijn vaders voetsporen.

In 1935 kwam hij bij de gemeentepolitie in Bennebroek, na de oorlog was hij postcommandant van de rijkspolitie in Westzaan, in 1953 districtsrechercheur in Amsterdam. Twee jaar later ging hij met graagte naar het velddetachement op de Veluwe waarvan hij in 1957 commandant werd.

„Je moet hiervoor ook voelen,” zegt hij. „Dit is bepaald zwaar werk en de mannen van een detachement moeten vrouwen hebben die er tegen kunnen dat hun man bij nacht en ontij weg is, ongeregeld komt eten. Ze moet bereid

zijn de zaken waar te nemen als hij er niet is. Dit is eigenlijk een brigade van mannen én vrouwen. Verleden week bijvoorbeeld gingen de jongens om negen uur weg. De volgende dag om twee uur kwamen ze pas terug. In die tussentijd kan van alles gebeuren." Op de vraag of er bijzonder sterke verhalen zijn, zegt hij: „Sterke verhalen? Ach, daar ben ik de man niet voor en eigenlijk is alles gewoon. Als twee man in de Betuwe zo'n mierennest met vijf kerels aanhouden, dat is sterk. Maar verder: je zit bij strikken te posten. Dit seizoen hebben we trouwens maar zeven stropers met strikken gegrepen, dat loopt terug. Een boerenzoon komt naar die strikken kijken maar slaat op de vlucht naar de boerderij. Hij doet de deur op slot. Wij door een raampje van de varkensstal naar binnen. In de opkamer ligt hij naast zijn vrouw in bed, maar hij heeft z'n modderlaarzen nog aan en onder het bed liggen strikken

Wildstrikken waren het wreedste moordwapen van de stropers, maar de 6 mm luchtbuks van nu is ook barbaars, omdat de stropers zich geen tijd gunnen te zoeken naar aangeschoten wild, dat „verloedert” in de bossen . . .

en een konijn. En die vrouw maar roepen: „Laat hem met rust. 't Is toch geen moordenaar” . . . 't Is wel spannend werk, dat heeft twee van mijn mensen het leven gekost, maar je moet doorgaan. Als je het maar even laat zitten is het mis. Kijk maar naar de berichten over de opheffing van de

brigades. Prompt was er deze herfst meer stroperij.” Met de adjudant en zijn hond Basco, die al evenmin iets ontgaat en reageert op elk hert, zijn we er die dag op uit geweest in het Kroondomein, waar ook een andere patrouille, bestaande uit de wachtmeesters 1e kl. A. J. Wilkes

. . . speurend bij een voerhut in het kroondomein . . .

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

en A. Mansier, surveilleerde. Midden op de hei ontmoetten de patrouilles elkaar: geen bijzonderheden. In een van de mooiste gedeelten van het domein liet de adjudant het borstbeeld zien voor Prins Hendrik, geplaatst op een punt waar de Prins graag was om naar de dieren te kijken.

„Eigenlijk,” zegt de adjudant, „is het aan hem te danken dat hier nu zoveel grof wild is. Hij importeerde het.”

Over een zandweg stak een roedel van zeker tachtig herten over, maar verder waren er geen bijzonderheden. In zijn met geweien en andere trofeeën versierde bureau zei de adjudant: „Vannacht gaan we er weer op uit - . . .”

HORIZONTAAL:

1. vrucht.
4. deel van de hals.
7. vent.
9. wintervoertuig.
11. bijwoord.
12. lidwoord.
13. deel van een boom.
15. afgelegen.
16. zonder verstand.
17. deel van de week.
18. dierenverblijf.
20. ogenblik.
22. militair (afk.).
23. voertuig.
25. voorzetsel.
26. spijker.
28. veldvrucht.
29. hemellichaam.

VERTICAAL:

1. vlak.
2. maanstand.
3. hoenderverblijfplaats.
4. wig.
5. lengtemaat.
6. wat de schoenmaker gebruikt.
8. kledingstuk.
10. muziekkastje.
12. stootwapen.
14. toverheks.
15. ton.
18. reisje.
19. spinneweb.
21. dreef.
23. hoofddekseel.
24. vertragingstoestel.
26. voorzetsel.
27. muzieknoot.

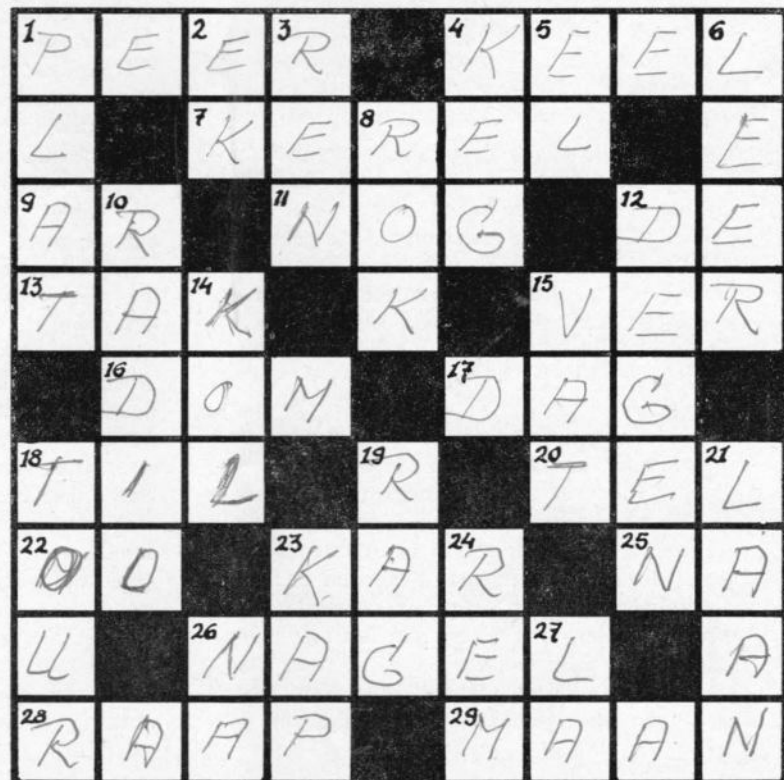
KERSTPUZZEL VOOR DE JEUGD

Samensteller Kerstpuzzel: W. Schepers, Parketgroep, Den Haag

Voor de jonge lezers tot 16 jaar een vakantiepuzzel. Voor goede oplossingen zijn drie boekenbonnen beschikbaar van f 15,—, f 10,— en f 5,—.

De oplossingen vóór 17 januari 1969 zenden aan:

PUZZELREDAKTEUR
KORPSBLAD RIJKSPOLITIE
Burgemeester Patijnlaan 63
DEN HAAG.

Bij hoogtijdagen in een christelijke samenleving past een meditatie. Daarvoor hebben wij een beroep gedaan op de geestelijke verzorgers van de Opleidingsschool van het Korps Rijkspolitie te Arnhem, hetgeen wel voor de hand ligt. Een van hen, ds. H. E. Wijnja, Gereformeerd Predikant te Arnhem, bijt de spits af in bijgaande beschouwing voor Kerstmis 1968.

KERST

HIJ HEEFT NAAR ONS OMGEZIEN

Toen laatst de kleine Paulientje 's avonds haar avondgebedje opzei, wist haar moeder aan het slot niet meer, hoe ze kijken moest. Want toen Paulientje voor haar papa en mama gebeden had, voegde ze daar nog snel aan toe:

„Enne . . . past u alstublieft ook goed op u zelf, God? Want als u eens wat overkwam, wat moesten wij dan?”

Deze kleine meid maakte zich reeds jong grote zorgen over de Here God. Ze heeft dus al vroeg 't moderne levensgevoel in de toppen van haar vingertjes! Want het is toch „in” om bezorgd te zijn over God? De Westeuropese mens, diverse Amerikaanse theologen en heel wat religieus-getinte Nederlanders zien steeds meer naar Hem om. Neen, niet om met Hem rekening te gaan houden — kom nou! Dat kost zóveel van jezelf: dát is echt te duur. Nee, er is een veel gemakkelijker manier om je

status als religieus mens op te houden: je práát over God en godsdienst.

En menigen is bezorgd, dat 't geloof in Hem het echt niet lang meer uithoudt in deze wereld. Daarom moeten we nodig eens uit zien naar een natuurreservaat of zo, om een plekje voor Hem te reserveren. Het opschrift boven dit stukje zou dan ook moeten zijn: „Kerstfeest? Wij hebben naar God omgezien!” (in de hoop, dat de godsdienst 't nog een tijdje in deze wereld kan uitzingen).

Ja, wat zijn we enorm medemenselijk geworden: Kerstfeest was voor velen al jaren lang: 't feest voor de mensen, die van een goede wil zijn. Overigens: wie wenst er nu echt van slechte wil te zijn? Je móet dan ook straks wel 24 uur lang „Staakt 't vuren” afkondigen. In Vietnam en in de echtvereniging.

Maar ondertussen zijn we al zó medemenselijk geworden, dat wij niet enkel lief willen zijn voor de naaste, doch ook al voor God!

„Mede-goddelijk!” Als u begrijpt wat ik bedoel! We kijken zó graag naar een hulpeloze om, dat we nu ook God maar in onze zorg betrekken. „Arme God . . . geloof in u is eigenlijk niet meer mogelijk. Kunnen we wellicht iets doen, door voor u een monument op te richten in de stad van de mens, b.v. op het „Plein der Oude Religie”?”

Paulientje bad: „Past u goed op u zelf?”

Als ze later Paula heet, bidt ze misschien niet meer. (Dat was toch voor kinderlijk gelovigen?) Neen, dan gaat ze, als mondig mens, zélf op God passen. 't Is best mogelijk, dat ze in een demonstratie nog eens een leus meedraagt: „Lief zijn voor de ander. Ook voor God.”

Als het niet zo in-droevig was, was 't om te lachen. Nu, dat mag best. Ga er maar eens ontspannen bij zitten. Want: dat menig mens vandaag zich zo druk maakt over godsdienstige

DOOR H. E. WIJNJA TE ARNHEM

zaken, dus over God, komt hiervandaan, dat wij nogal op Hem lijken. Wij zijn sprekend God zelf! Hij maakt zich nl. al 20 eeuwen druk om ons! Als wij denken: „Kom, laten we met kerst eens wat naar God omzien,” dan gebeurt dat, omdat de Heer bijna 20 eeuwen geleden al zei: „Kom, laat Ik eens naar de mensen omzien!”

Zag u, toen u gister de straat overstak, iemand naar u kijken? Die persoon bleef staan. Keek u vol aandacht aan. Had hij u wat willen vragen? En . . . liep u toen zo maar door? „Wat moet die man van mij?”

Zó staat er al tijden en tijden lang Iemand naar u te kijken. Misschien bent u er al lang aan gewend. U ziet hem niet eens meer. O, is dat die? Die staat daar al jaren.

Of . . . die brief ligt al jaren daar in de kast. Nou ja, u weet wel: die brief, waarin Hij schrijft, dat Hij naar mij uitzielt. Die Bijbel, die ik bij mijn huwelijk nog van de dominee kreeg.

Hij, God, ziet naar ons om. Het is alsof de Grootmeester nogeens zijn schepping, zijn kunstwerk, in de handen neemt: „Is dát er van jou geworden?”

Wij: geschonden mensen in een geschonden wereld. Ik bespaar u hier de opsomming. Lees maar 2 dagen de krant helemaal. Kijk één keer volledig naar het journaal. Of . . . bestudeer u zelf één uur kritisch en eerlijk. (Niet langer, want ik wil uw eetlust niet bederven, zó vlak voor 't kerstdiner).

Dan spel je met verwondering de letters van 't woordje „ons”.

Naar *o n s* omgezien?

Onlangs stond er in een krant te lezen: „Een kind begon nog vóór de geboorte te huilen.”

Iemand schreef toen: „Wij leven in zo'n ellendige wereld, dat kinderen blijkbaar al een huilbui krijgen nog vóórdat ze geboren worden!” Nu, als er één recht had op zo'n huilbui, dan was 't het kerstkind: Hulp'loos Kind, Heilig Kind. Waarin God naar ons omzag.

Die dikke brief, die aan ons geschreven is — de Bijbel — vertelt immers: dit Kind heeft 't geweten, wat hem hier wachtte. Heeft 't op zich zien afkomen. Heeft gehuild. Neen, niet om zichzelf. Maar om de rottigheid in deze wereld. Toen dit kind een man was, een sterke man van 33 jaar, stond hij te huilen als een kind bij 't graf van zijn vriend Lazarus.

Tranen over een graf. Later tranen over Jeruzalem. Omdat deze stad zich zo druk maakte over de religie — teneinde 'n plekje voor hun Godsgeloof te reserveren —, hebben ze Jezus maar naar een kruis verwezen. Maar Jezus zag eerst nog met tranen in de ogen naar hen om.

Gelukkig bleef het niet bij „zien”. Dat is niet genoeg. Hij heeft er wat aan gedaán!

Wat Paulientje bad: „. . . als u eens wat overkwam . . .”, dat heel erge *is* gebeurd! Jezus tilde nl. zó zwaar aan de nood der mensen, dat hij de schuld, die erachter stak, raakte, en toen overkwam het Kerstkind — man geworden —, dat erge: Hij stierf. Aan en voor onze schulden. God paste blijkbaar zó zeer op ons, dat Hij Zijn Zoon erbij verloor.

Alleen: Paulientje hoeft niet bang te zijn.

Zij vroeg: wat moet er dan met ons gebeuren? Nu, niets ergs. Na Kerst en ná Pasen wordt er des te beter op ons gepast.

Er wordt gebeld. Neen, 't is niet de angst; 't is niet de dood. Het is de Heer. Want: 't is Kerst. Hij zou toch naar me omzien?

Zou 't dan tóch tijd worden, dat wij ook eens wat meer naar Hem omzien?

op IJSLAND (land van santa claus) komen rond kerstmis negen dwergen uit de bergen

Tekst en foto's: BAS DEN OUDSTEN

Kerstmis en oudejaarsavond: klokken luiden in Marseille en Londen, in Berlijn, Amsterdam, New York en Parijs. In Marseille staan de befaamde stalletjes met heiligenbeeldjes, waarijngs het publiek voorschuifelt, in Londen flitsen lichtreclames aan en uit, in Berlijn staat de muur als een dreiging en in New York schrijft een klein meisje een brief: Santa Claus, Iceland, staat er op het adres. Want, de kinderen in Engeland en Amerika kennen Sinterklaas uit Spanje niet, zij kennen alleen Santa Claus, de Kerstman en die woont op IJsland, daar ergens hoog in het noorden van de Atlantische Oceaan. Daar luiden de klokken van het Lutherse kerkje naast het parlamentsgebouw in Reykjavik, van de merkwaardige grote kerk van Akureyri, helemaal in het Noorden, niet ver van de poolcirkel en er luiden ook klokken in de toren van de Krist Konungs Kirkja op de Landakothuvel boven IJslands hoofdstad.

Een Nederlandse pater Montfortaan, pastoor van de Rooms Katholieke parochie van Reykjavik, verlaat het huis tegenover het Sint Josephziekenhuis, waarin Duitse

Lavaformaties staan als vreemde, onwezenlijke gestalten aan het Myvatn.

en Poolse zusters van St. Joseph de handen vol werk hebben omdat het ziekenhuis enkele honderden bedden omvat. De pastoor loopt over de met een dik en smeteloos sneeuwtapijt bedekte Landakothuvel, waarop een halve eeuw geleden alleen nog maar een oud boerenhuis stond. Hij gaat de kerk binnen, die hier boven Reykjavik werd gesticht, toen in 1903 de Nederlandse paters Montfortanen kwamen om te trachten op IJsland een nieuwe Rooms Katholieke parochie op te bouwen. De pastoor draagt de nachtmis op en er ontbreken er niet zoveel van de vijfhonderd zielen van zijn parochie. Ze zijn door de stilte van de midwinter de heuvel opgegaan en de kerk binnengeschuifeld. Het is of op IJsland zo rond Kerst-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Rond Kerstmis wil het op IJsland maar niet helemaal licht worden.

mis alle zorgen en problemen van dit land naar de achtergrond worden gedrongen. Dat is een gelukkig feit, want deze jonge republiek heeft veel zorgen. De midzomernachtzon, die 's zomers maar niet onder wil gaan en IJsland dag en nacht verlicht, wil nu niet recht boven de einder rijzen. Misschien is 't het slechts vale licht dat de problemen wat vervaagt, de toekomst wat minder actueel doet schijnen en het de lange historie van IJsland dichtbij schijnt te brengen, de historie vanaf het ogenblik dat in de achtste eeuw de Ieren IJsland ontdekten en dat Ingólfur Arnarsson na een ruzie met de Noorse koning zee koos met zijn Vikingschip om zich als kolonist op IJsland te gaan vestigen. Toen IJsland in zicht kwam, smeed hij zijn houten wapenschilden overboord en hij zwoer bij de heidense god Thor zich te zullen vestigen op de plaats waar hij ze zou terugvinden.

Op die plaats ligt nu Reykjavik, IJslands hoofdstad met 70.000 inwoners, de hoofdstad van een land, dat ruim driemaal zo groot is als het onze. Sedert de komst van Ingólfur Arnarsson is hier heel wat veranderd en heel wat gebeurd. De IJslanders stichtten hun eerste parlement, tegelijk het eerste ter wereld, in 930, zij namen in het jaar 1000 bij wet het Christendom aan en zwoeren daarmee hun goden als Wodan, Thor, Freya en nog een hele reeks af, en werden gehoorzaam aan Rooms Katholieke Bisschoppen.

Verspreid over dit land van ruim 103.000 vierkante kilometers — waarvan 60% onbewoonbaar is — woonden de oude Vikings in primitieve boerderijen, met muren van rotsblokken, gevels van hout en met daken van pluggen. In die huizen droegen zij eeuwenlang de befaamde IJslandse saga's van vader op zoon over totdat die pas in de elfde en twaalfde eeuw wer-

den opgeschreven en de basis werden van een boeiende IJslandse literatuur.

In die huizen vierde men later Kerstfeest en hoewel deze boerenwoningen vooral sinds de afgelopen oorlog plaats hebben gemaakt voor moderne bouwsels, is het

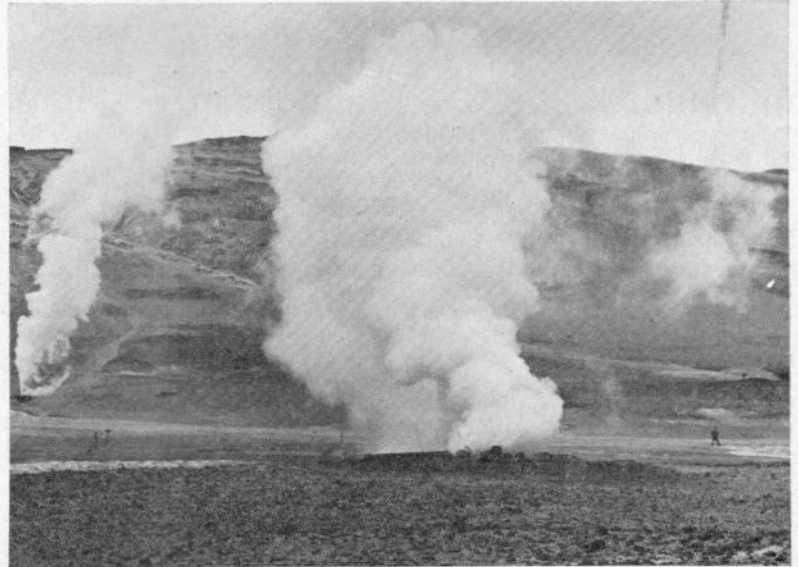
Het kerkje van Reykjahlid

kerstfeest op IJsland in vele opzichten gebleven als vroeger, als in de tijd na de reformatie, toen heel IJsland Luthers werd, hetgeen nu een halve eeuw geleden weer is gaan veranderen door de komst van de Nederlandse paters. De IJslandse Edda's, de historie van de godsdienst en de saga's zijn een boeiend stuk geschiedenis geworden, een stuk van de historie waarop IJsland trots is en dat dermate interessant is, dat met name vele saga's werden vertaald. Er is zelfs een Friese vertaling van de vermaarde Gunnlaugssaga.

IJsland acht deze verhalen zeker zo belangrijk als het feit, dat Amerika niet in 1492 door Columbus is ontdekt, maar al in het jaar 1000 door de IJslander Leifúr Eiriksson.

Het is voor de 165.000 IJslanders allemaal nog levende historie, voor de bewoners van Olafsvik in het westen evenzeer als voor die van Reykjavik, die zich in hun huizen koesteren bij de centrale verwarming, die grotendeels wordt gevoed met warm water, dat gratis uit de bodem komt. Dat water voor de verwarming van Reykjavik wordt opgepompt bij Reykji,

Zwavelgeysirs in Noord-IJsland spuiten dartelend giftige damp omhoog.

25 kilometer westelijk van IJslands hoofdstad. Men ziet daar niets bijzonders in.

In Hverragerdi verwarmt men de huizen met gloeiende stoom uit de bodem en men heeft er zelfs een kaskultuur bij de gratie van de stoom. Dat komt allemaal door de vulkanische activiteiten in de bodem van IJsland. Het warme water is er de winst van, de verliezen die IJsland door deze activiteiten heeft geleden zijn groter. In een grijs verleden is het land beheerst

door vulkanische erupties, die overal hun sporen nagelaten hebben en die in de achttiende eeuw jaren achtereenvolgend met een zo grote hevigheid voorkwamen, dat de as zelfs in Rusland terechtkwam. Heel IJsland werd met een laag as bedekt, de lucht werd vergiftigd, er kwam hongersnood, dieren en mensen stierven bij dozijnen en men dacht er zelfs over om IJsland te ontruimen. In Reykjavik, aan het Myvatn, in Noord-IJsland voltrok zich toen een wonder. De lavastroom bedreigde het dorp en de pastor verzamelde de

In deze huizen van opgestapelde blokken lava en met zoden daken hebben IJslanders eeuwenlang gewoond.

gelovigen in het kleine kerkje. Men bad, dat het onheil afgewend mocht worden. En net vóór het kerkje splitste de stroom zich in tweeën. Reykjahlid was gered.

Maar nog kookt het hier in de bodem, nog spuiten zwavelgeysirs hier hun giftige damp tientallen meters omhoog, ten bewijze, dat er nog altijd grotere machten zijn dan de mens met al zijn atoomen waterstofbommen. Nog zijn er actieve vulkanen, zoals de Hekla, die in 1947 nog uitbarstte, of de Krafla in het noorden en de Katla in het zuiden.

Maar toen Reykjahlid bad om redding, waren er nog geen vraagstukken om de afzet van melk, boter en niet in de laatste plaats van vis. Toen woonden er in dit land geen 160.000 mensen, wier export voor 95% van vis afhangt. Er waren geen vakbonden, die eigen macht hoger achtten dan landsbelang en door stakingen de lonen steeds wisten op te schroeven en zo de bijl legden aan de wortels van een vooral door de oorlog verkregen welvaart. Toen was IJsland ook nog geen steunpunt tussen oost en west, waar west op de grootste vliegbasis van Europa, Keflavik, 5000 Amerikanen en dag- en nacht gereedstaande straaljagers heeft en oost diplomatieke diensten met zo'n honderd man Russisch personeel. Toen was het niet nodig een 12-mijls zone in te stellen om de onder de kust broedende vis rust te geven, hetgeen een internationaal belang is, en om te voorkomen, dat omstreeks vijfhonderd kleine IJslandse vissersvaartuigen niet worden gehinderd door grote buitenlandse trawlers, die niet zelden dwars door de IJslandse netten varen.

Dit land, dat zo'n koude naam heeft was slechts gewend zich te verweren tegen de natuur en tegen te koloniale denkbèelden van Denemarken. Sinds 1944, toen IJsland een republiek werd, heeft men ervaren, dat regeren geen eenvoudige zaak is, dat vakbonden gevaarlijk kunnen zijn en dat een grote tijdelijke welvaart door een dollarstroom bij de gratie van de defensie der N.A.T.O.-landen grote gevaren kan inhouden. De IJslandse Kroon is al enige malen

gedevalueerd. Daar was weinig tegen te doen, evenmin als tegen de zwarte handel in alcoholica, die een rotte plek in de IJslandse samenleving vormt en mede door een staatsmonopolie voor wat betreft de drankhandel tot gevolg heeft, dat er bijvoorbeeld in Reykjavik onder de 600 taxi's, vele rijdende bars zijn, waarin men zich vooral op feestdagen te buiten kan gaan aan een keur van zwarte dranken.

Maar alle vraagstukken van de jonge republiek IJsland, een NATO-land dat economisch onder Russische invloed leeft, vraagstukken, die in de plaats zijn gekomen voor de zorgen die men vroeger had om vulkanische uitbarstingen, dat alles schijnt in deze dagen even wat minder actueel te worden.

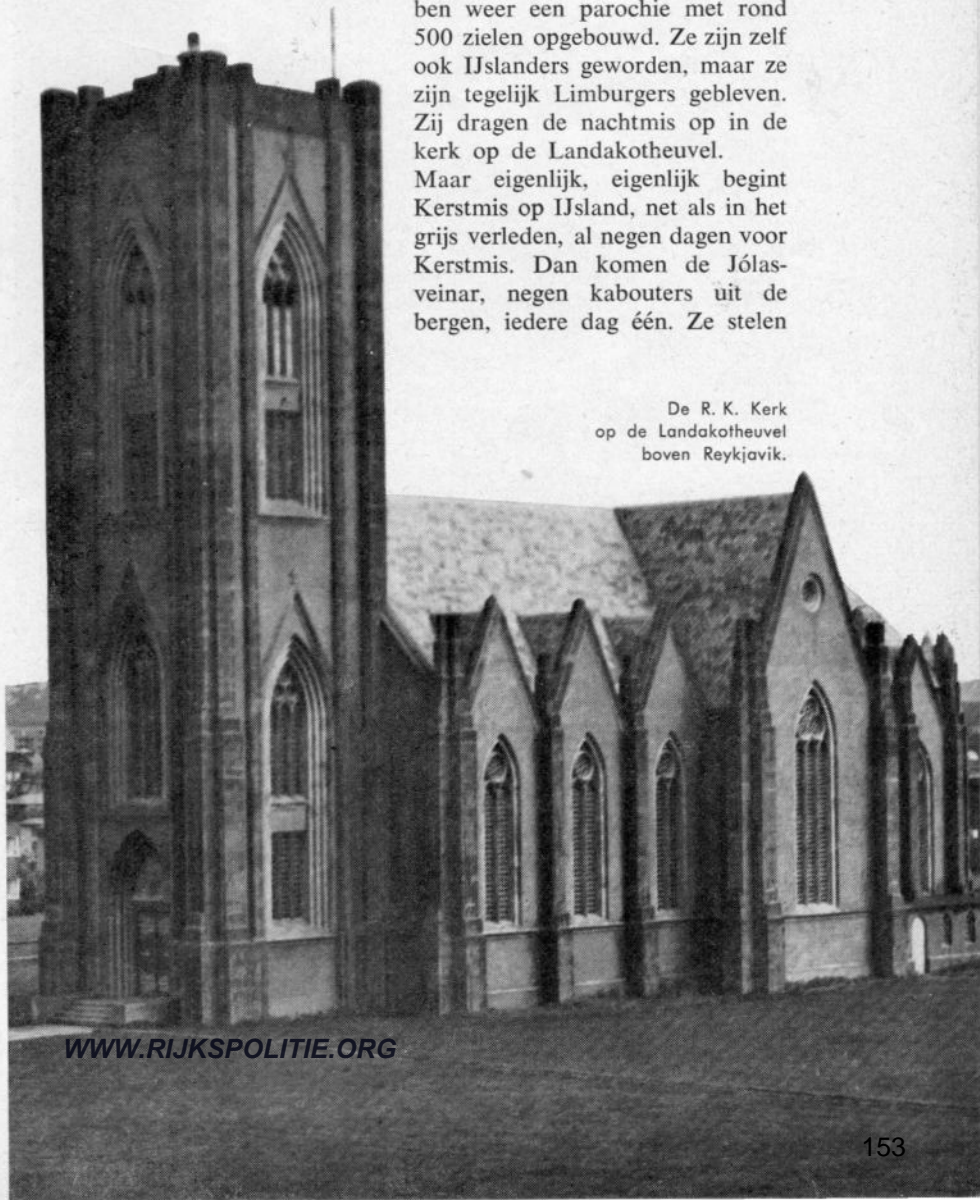
IJsland is in z'n korte zomer, die iets minder warm is dan hier, het land van de midzomernachtzon. IJsland is in de winter, die iets

minder koud is dan bij ons, het land van de lange duisternis in de donkere dagen voor kerstmis.

De paters Montfortanen geven gewoon in het IJslands hun lessen aan 160 kinderen van hun parochie. Aan hun school is in tegenstelling tot bij alle andere onderwijsinstellingen op IJsland, het onderwijs niet gratis, omdat de school van de paters de enige niet gesubsidieerde is. In hun vrije tijd werken de paters aan een vertaling van het missaal. Of ze werken aan hun blad Merki Krossins (Tekens van het kruis) dat viermaal per jaar verschijnt en versierd is met een plaat van de ontmoeting tussen Noorse priesters en IJslanders op de 24ste juni van het jaar 1000. In het jaar 1000 werden alle IJslanders Katholiek, in 1550 werden ze allemaal Luthers en het was verboden om Rooms Katholiek te zijn. Omstreeks 1870 kwamen er Franse geestelijken, maar zij boekten niet veel resultaten. De Nederlandse paters hebben weer een parochie met rond 500 zielen opgebouwd. Ze zijn zelf ook IJslanders geworden, maar ze zijn tegelijk Limburgers gebleven. Zij dragen de nachtmis op in de kerk op de Landakothéuvel.

Maar eigenlijk, eigenlijk begint Kerstmis op IJsland, net als in het grijs verleden, al negen dagen voor Kerstmis. Dan komen de Jólaveinar, negen kabouters uit de bergen, iedere dag één. Ze stelen

De R. K. Kerk
op de Landakothéuvel
boven Reykjavik.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

lekkers uit de huizen. De kinderen zingen liedjes over hen en deze negen kabouters verdwijnen na kerstmis weer, iedere dag één, tot negen dagen na kerstmis. Santa Claus is een indringer in de folklore. Hij brengt alleen geschenken op kerstavond.

De kinderen zingen: „De negen dwergen kwamen uit de bergen.

Eergisteravond waren ze bij boer Jón. Isleifúr stond er ook bij en wilde hen naar de reuzen brengen. Maar toen begonnen de kerstklokken te luiden.” De kerstklokken, jawel, ze luiden ook op IJsland. Ook daar zit men bij een (dure) kerstboom en men eet ook op IJsland wat anders dan op andere dagen, bijvoorbeeld doperwt met

aardappelen en Langikjöt, gekookte lamsbout. De kinderen doen spelletjes bij de kerstboom en klappen in de handen, de volwassene gaan naar de kerk en lezen in de boeken, die meestal tot de kerstgeschenken behoren. Of op de tweede kerstdag, als het vrolijk toegaat speelt men „púkk”, een typisch kerstkaartspel, voor zeven mensen, dat men ook op oudejaarsdag speelt.

Op die dag begint men al om zes uur te eten en te drinken totdat om twaalf uur vuurwerk ontstoken wordt. Vroeger zei men dat dan ook de fecën kwamen. Daarom moest dan het licht in de huizen branden, anders konden ze de weg niet vinden. En men bezwoer dan de boze geesten door te zeggen: „Wie komen willen, komen. Wie gaan willen, gaan, zonder mij of mijn gezin kwaad te doen.”

Op IJsland gaat het in deze dagen ook vrolijk toe, maar op de eerste Kerstdag heerst er stilte en wijding. Dan zijn er ook geen bioscopen of dancings open.

Hoog in het noorden, in Mörudal leidt de oude boer, Jón Stefansson

Gezicht op Reykjavik vanuit de Gotische Spitsbogen van de kerk op de Landakothúvell.

de dienst in zijn eigen kerk, die hij zelf bouwde om iets goed te maken, de kerk, waarin hij zelf pastor is en organist en waarin hij zelf voorzingt. En in Reykjavik zingt de om zijn basstem vermaarde dominee Thornsteinn Björnsson het kerstlied „O Jesu Brudir Beztí”, het lied dat de kinderen op IJsland zingen in de huizen van Reykjavik en in de boerderijen op het land. De melodie draagt soms ver over het stille besneeuwde land in de milde midwinter.

Na kerstmis zorgt de IJslandse P.T.T. ervoor dat alle kinderen in deze wereld, die schreven aan Santa Claus, van de Kerstman persoonlijk antwoord krijgen . . .

□

opening nieuw groeps-rayonbureau te Eibergen

Op 22 oktober 1968 is het nieuwe groeps- tevens rayonbureau te Eibergen geopend. De burgemeester van Eibergen, de heer F. J. Hermesen, ontving de genodigden in de raadzaal, nadat voor het groepsbureau de vlag in top was gehesen en het nieuwe gebouw was bezichtigd. De burgemeester complimenteerde de rijkspolitie met de verbeterde huisvesting, de territoriaal inspecteur, de kolonel P. Oom

stelde vast dat het personeel nu beschikt over een werkruimte, aangepast aan de eisen van deze tijd, terwijl de officier van justitie wees op de goede samenwerking tussen zijn parket en de rijkspolitie, waarbij hij als belangrijk facet van de nieuwbouw benadrukte dat hiermede het aantal afgekeurde cellen in zijn arrondissement weer met enige was verminderd.

langspeelplaat R.P.-kapel komt in februari

De langspeelplaat van de Rijkspolitiekapel zal later op de markt komen dan aanvankelijk werd verwacht. Een van de oorzaken daarvan is, dat de N.V. Dureco, die de plaat gaat uitbrengen, zowel aan de plaat zelf als aan de hoes uiterste zorg wil besteden. Dit heeft tot gevolg dat de plaat pas in februari op de markt komt.

De zwarte schijf met de kapel op de lange toer zal er niet minder om zijn en veel te genieten geven. Zowel de Mars 1815, als de geheel anders gearde mars Elgato Montes komen er op voor, de Dixieland Jamboree ontbreekt niet.

Het eigen combo van de kapel, bestaande uit de wachtmeesters 1e kl. H. van Beusekom, klarinet, J. M. Derlagen, drums, H. Ender, tenor-saxofoon, H. J. Mosk, trompet, P. Noordanus, trombone en W. J. Rasch, bas, speelt dixieland op een manier waar niemand stil bij kan blijven zitten. Voorts komen werken als Jozua en Kasbek op de plaat voor. Medio december zal aan alle korpsleden een rondschrijven met bestelbon worden gezonden, waarmee de plaat (met aanzienlijke korting) besteld kan worden via de secretaris van de kapel, de wachtmeester 1e kl. B. Groeneveld te 's-Gravenhage.

N.V. HEI- EN
BOUWBEDRIJF

GEKA

DORDRECHT

Kilkade 10

Ontwerp en uitvoering van

**funderingen,
utiliteits- en
waterbouwkundige
werken**

Tel. 01850-3 32 91, 4 38 31

Bokma

het allerbeste!

Oude genever

Bessenrood

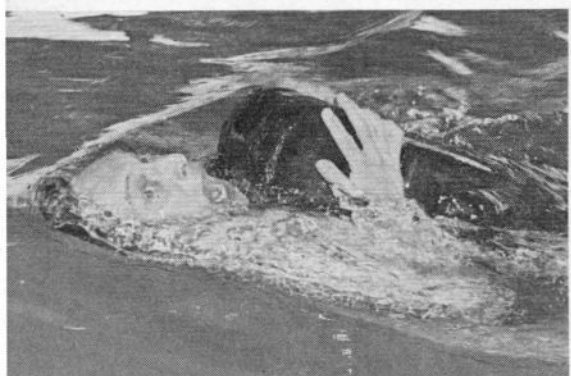
Citroen jenever

ressort Amsterdam zwemkampioen Den Bosch „kampioen-generaal”

TEKST: OPPERWACHTMEESTER J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN
FOTO'S: W. M. A. VALENTEIJN, TECHNISCHE RECHERCHE ARNHEM

In het fraaie sportfondsenbad te Wageningen werden op 27 november de korps-kampioenschappen besloten met het onderdeel zwemmen. Met uitzondering van de „scholen” was het gehele Korps present, inclusief de rijkspolitie te water.

Dat het een harde strijd zou worden, stond van tevoren vast. Ten eerste wilde het ressort Amsterdam, dat op de overige toernooien nogal povertjes voor de dag was gekomen, zich ook wel eens laten zien; ten tweede was Den Haag er uiteraard op gebrand met zwemcrack Van Zijl in de gelederen, zijn titel te verlengen. Tenslotte moest Den Bosch tenminste op de derde plaats beslag leggen, om zich „kampioen-generaal” te kunnen noemen en last but not least wilde de rijkspolitie te water in

haar element niet bij voorbaat op de laatste plaats bengelen.

Allemaal voorwaarden voor een „warm” watergevecht dus. En dat is het dan ook geworden. Amsterdam en Den Haag streden op het scherp van de snede, waarbij de Amsterdammers op de eindstreep de Hagenaars zegge en schrijve $2\frac{1}{2}$ punt voorbleven. Maar zij kregen hun zin. Achter dit favoriete duo verzamelde Den Bosch ruimschoots voldoende punten voor een veilige derde plaats en de rijkspolitie te water eindigde op een mooie middenmootplaats, zij het na enig geharrewar, omdat het wedstrijdsecretariaat een waterman over het hoofd had gezien (toch een kikvorsman), waardoor aanvankelijk Groningen boven de politie te water werd geklasseerd. Zoiets komt echter in de beste families voor en het werd dan ook zoals het in een goed gezin betaamt, tot ieders tevredenheid geregeld.

Voor de territoriaal inspecteur in het ressort Arnhem, de kolonel P. Oom, die namens de door ambtsbezigheden verhinderde Algemeen Inspecteur de prijzen uitreikte, was het sneu dat juist zijn ressort — dat op voortreffelijke wijze het toernooi organiseerde — op de laatste plaats eindigde.

„Maar ja,” zo zei hij gelaten, „het is nu eenmaal niet anders.” Het belette de territoriaal inspecteur overigens niet met een sportieve glimlach en een waardering woord de winnaars in het bezit van hun prijzen te stellen.

Mej. M. P. Baars, officier toege-

voegde voor jeugdzaken in het district Nijmegen, reikte de „kampioen-generaalbeker” uit aan de Bossche aanvoerder, terwijl majoor A. C. van Dijk, voorzitter van de SRGA, een woord van welkom en dank tot deelnemers en organisatoren sprak. In het bijzonder richtte hij zich daarbij tot de heren P. J. H. Dogger, directeur van het sportfondsenbad en

K. Rem, chef van dienst, die respectievelijk als voorzitter-kamprechter en als starter fungeerden. Onder de belangstellenden bevonden zich, behalve enkele dames-supporters, wier aanwezigheid, zo zei de kolonel Oom, zeer op prijs werd gesteld, o.a. de kolonels mr J. P. van der Steur en H. A. van Steenis, de overste L. P. H. de Jong en de kapitein J. W. G. Bär.

gedetailleerde uitslagen:

50 m schoolslag:

1. J. Polderman, 's-Gra.	38.2
2. J. Buitinga, Gro.	39.8
3. A. Englebert, 's-Gra.	39.9
4. J. W. Peters, 's-Hert.	39.9
(3 en 4 ex aequo)	
5. R. F. Toonen, Amst.	40.2

50 m borstcrawl:

1. Raspe, Amst.	29.4
2. H. Gardenbroek, Arn.	31.3
3. H. Oosterbaan, 's-Hert.	31.6
4. P. J. Heykoop, RP te W.	31.7
5. G. v. Pelt, 's-Gra.	31.8

50 m rugslag:

1. P. J. Heykoop, RP te W.	35.0
2. J. J. Raspe, Amst.	36.3
3. C. V. Evertse, Amst.	37.7
4. P. J. Polderman, 's-Gra.	38.7
5. T. C. Borghardt, 's-Hert.	40.9

100 m schoolslag:

1. W. P. v. Zijl, 's-Gra.	1.19.0
2. H. A. Köhler, Amst.	1.29.3
3. R. F. Toonen, Amst.	1.29.9
4. R. v. Vliet, 's-Gra.	1.32.5
5. H. Nagelmaeker, 's-Hert.	1.33.0

100 m borstcrawl:

1. W. P. v. Zijl, 's-Gra.	1.07.0
2. C. v. Evertse, Amst.	1.14.4
3. A. J. v. d. Lee, Amst.	1.49.0
4. J. Zwan, Arn.	1.18.6
5. R. C. v. Tintelen, 's-Hert.	1.21.6

50 m gekleed zwemmen, laatste 15 m met drenkeling:

1. J. G. Buitinga, Gro.	0.51.0
2. H. A. Köhler, Amst.	0.51.1
3. R. v. Vliet, 's-Gra.	0.52.9
4. H. Nagelmaeker, 's-Hert.	0.55.0
5. K. Knevelbaard, Gro.	0.56.2

3 x 25 m wisselslag persoonlijk:

1. W. P. v. Zijl, 's-Gra.	0.56.4
2. J. Polderman, 's-Gra.	0.58.4
3. J. J. Raspe, Amst.	0.58.9
4. J. L. M. v. Dijk, RP te W.	1.02.6
5. H. Oosterbaan, 's-Hert.	1.02.7

3 x 50 m wisselslag estafette:

1. Ressor Den Haag	1.45.2
2. Ressor Amsterdam	1.50.6
3. Rijkspolitie te Water	1.53.1
4. Ressor Groningen	1.57.0
5. Ressor Den Bosch	1.58.9
6. Ressor Arnhem	1.59.6

5 x 50 m vrije slag estafette:

1. Ressor Amsterdam	2.43.0
2. Ressor Den Haag	2.43.7
3. Ressor Den Bosch	2.47.5
4. Ressor Arnhem	2.49.4
5. Rijkspolitie te Water	2.54.9
6. Ressor Groningen	3.02.4

Popduiken:

1. W. Magendans, Amst.	20.2
2. H. Golstein, 's-Hert.	20.3
3. R. v. Vliet, 's-Gra.	20.7
4. G. L. Prins, Gro.	23.4
5. J. Kievit, 's-Gra.	21.0

Einduitslag:

1. Ressor Amsterdam	76 pt.
2. Ressor Den Haag	73,5 pt.
3. Ressor Den Bosch	36,5 pt.
4. Rijkspolitie te Water	26 pt.
5. Ressor Groningen	24 pt.
6. Ressor Arnhem	17 pt.

veteranen

25 m schoolslag:

1. J. J. Wezenberg, 's-Hert.	18.8
2. H. Dansema, Gro.	20.2
3. W. C. Wijnstok, 's-Hert.	20.6
4. J. Quist, Arn.	21.4
5. Noyen, 's-Hert.	23.6
6. A. C. v. Veen, Gro.	24.3

25 m rugslag:

1. H. Bansema, Gro.	19.9
2. J. J. Wezenberg, 's-Hert.	20.8
3. W. C. Wijnstok, 's-Hert.	21.6
4. A. C. v. Veen, Gro.	23.0
5. J. Quist, Arn.	23.6

25 m vrije slag:

1. H. Bansema, Gro.	16.4
2. W. C. Wijnstok, 's-Hert.	16.7
3. J. J. Wezenberg, 's-Hert.	17.0
4. J. Quist, Arn.	18.2
5. A. C. v. Veen, Gro.	23.0
6. Noyen, 's-Hert.	23.6

Totaal-uitslag kampioen-generaalbeker:

1. Ressor Den Bosch	30 pt.
2. Ressor Den Haag	25 pt.
3. Ressor Arnhem	20 pt.
4. Ressor Amsterdam	18 pt.
5. Ressor Groningen	14 pt.
6. Rijkspolitie te Water	7 pt.

Mej. M. P. Baars en kolonel P. Oom, welke de prijzen uitreikten, bespreken hier met enkele deelnemers de situatie.

Opperwachtmeester P. de Wild nam voor Amsterdam de beker in ontvangst.

de
laatste
puzzel
van het
jaar
1968

ZOALS GEBRUIKELIJK PLAATSSEN WE OOK DIT JAAR
VOOR DE FEESTDAGEN EEN „REUZE KRUISWOORDPUZZEL”.
DE GOEDE OPLOSSER ZAL IN DEZE PUZZEL EEN WENS
VINDEN, BIJ WELKE WENS DE REDACTIE ZICH GAARNE
AANSLUIT.

VOOR DE GOEDE INZENDERS ZIJN DRIE BOEKENBONNEN
BESCHIKBAAR GESTELD, TE WETEN EEN VAN
20, 15 EN 10 GULDEN.

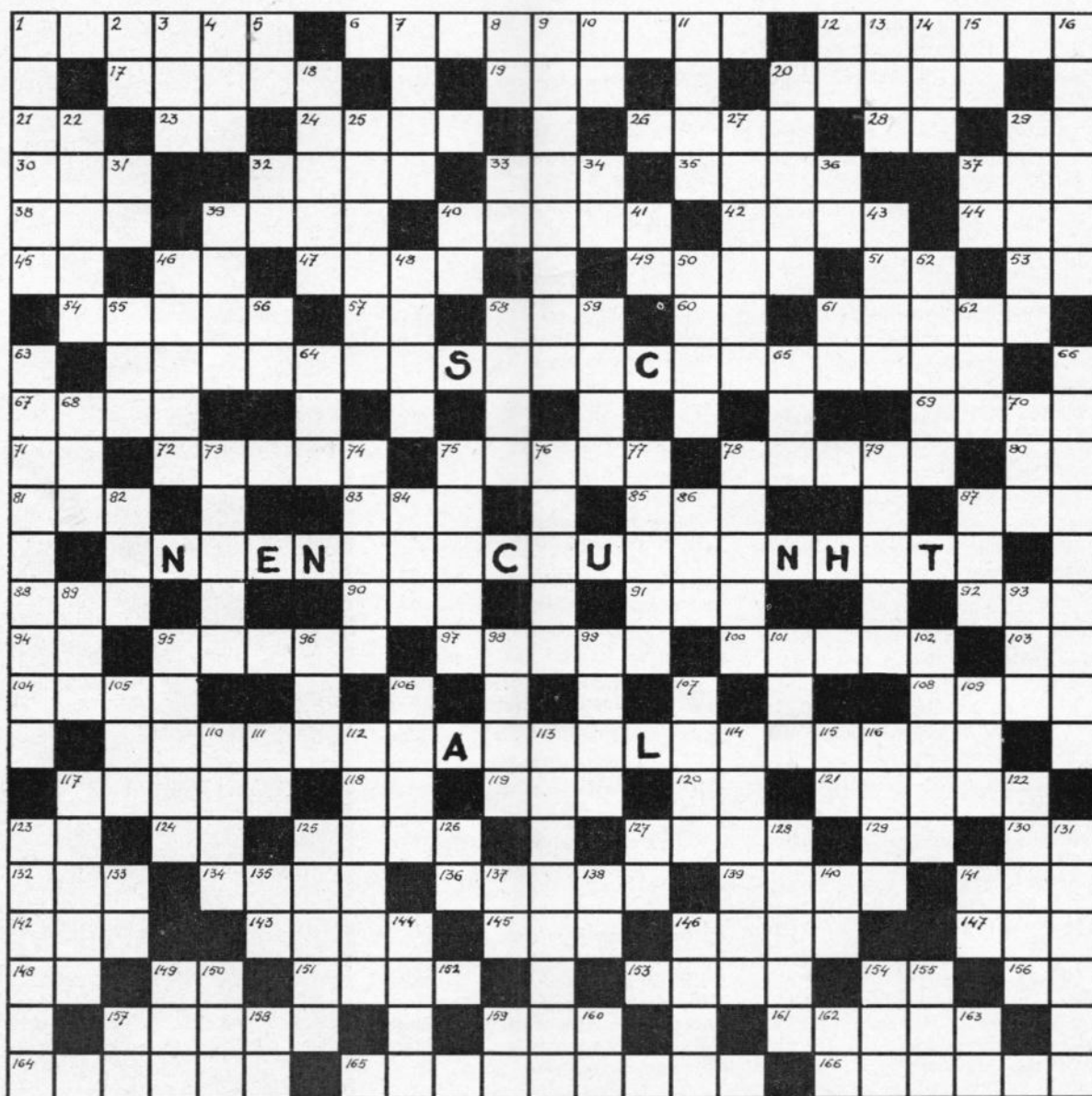
DE OPLOSSINGEN DIENEN VOOR 17 JANUARI 1969
TE WORDEN GEZONDEN AAN:

PUZZELREDACTIE KORPSBLAD RIJKSPOLITIE,
BURG. PATIJNLAAN 63 TE 'S-GRAVENHAGE.

Prijswinnaar van de novemberpuzzel:

Mevr. G. Amendt-Stallaert, Rapenburg 101, Stoppeldijk-Z.

De boekenbon is reeds verzonden.

HORIZONTAAL:

1. Germaanse God van het licht.
6. Tienstedenland.
12. God van de wind.
17. Drenken, verkwikken.
19. Boomdier.
20. Zaadpluis.
21. Frans lidwoord.
23. Zangnoot.
24. Europese hoofdstad.
26. Handtekening voor gezien.
28. Frans voegwoord.
29. Oosterlengte.
30. Grond om boerderij.
32. Hoon.
33. Europeaan.
35. Afval van koren.
37. Dochter van Cadmus.
38. Vogel.
39. Paar.
40. Lust.
42. Zuivelprodukt.
44. Vertrager.
45. Soort onderwijs.
46. Franse ondernemingsvorm.
47. Alles uitgezonderd.
49. Steekvlieg.
51. Uitgave.
53. Ambtshalve.
54. Dans.
57. Lidwoord.
58. Kledingstuk.
60. Ongeveer (afk.), vlaktemaat.
61. Perbureau.
67. Zwaardwalvis.
69. Engelse titel.
71. Zangnoot.
72. Kinderlijk.
75. Griekse letter.
78. Duits kaartspel.
80. Voorzetsel.
81. Medicijn.
83. Wortel.
85. Bedrog.
87. Sprookjesfiguur.
88. Deel van de mond.
90. Plaats in Gelderland.
91. Europeaan.
92. Bijbels figuur.
94. Uitgave.
95. Bosgod.
97. Zeden (lat.).
100. Lijfeigene.
103. Zoogdier.
104. Vrucht.
108. Droogoven.
117. Kiezelsteen.
118. Uitgave.
119. Duinvallei.
120. Kindergroet.
121. Vezels van de Agave.
123. Persoonlijk voornaamwoord.
124. Chinese munt.
125. Eikenschiller.
127. Bevreesd.

129. Voor de vuist.
130. Maanstand.
132. Uitroep (Sp.).
134. Azijn.
136. Horde.
139. Genoeg gekookt.
141. Echtgenote.
142. Dun, mager.
143. Bijbels figuur.
145. Vertrager.
146. Rustig.
147. Sterke drank.
148. Het Romeinse rijk.
149. Voertuig.
151. Godheid.
153. Brussels bier.
154. Reeds.
156. Of dergelijke.
157. Hatelijke opmerking.
159. Wandversiering.
161. Joods lentefeest.
164. God van de zee.
165. Droogmiddel voor verf.
166. Bem'nde van Simson.

VERTICAAL:

1. Bijbels figuur.
2. Laatsteleden.
3. Vallei.
4. Bijbels figuur.
5. Zangnoot.
7. Verharde huid.
8. Water in Noord Brabant.
9. Een der ridders van kon. Arthur.
10. Voorzetsel.
11. Bloem.
12. Water in Noord Brabant.
13. Plaats in Gelderland.
14. Wilde haver.
15. Maanstand.
16. Wijze koning.
18. Noodzaken.
20. Voertuig.
22. Dwaling.
25. Betrouwbaar.
27. Weg van steen.
29. Drukkende lasten.
31. Zangnoot.
32. Heilige.
33. Voegwoord.
34. Tot en met (afk.).
36. Militair (afk.).
37. Titel.
39. Eiland in de West.
40. Spil.
41. Of dergelijke.
43. Aardbewoner.
46. Eén der zintuigen.
48. Vrucht.
50. Telwoord.
52. Nadelig saldo.
55. Bunzing.
56. Administratieve troepen.
58. Plek.

59. Schotse dracht.
61. Aartsbisschop.
62. Baan voor balspel.
63. Gezet.
64. Klein paardje.
65. Kledingstuk.
66. Bergbeklimster.
68. Koordans.
70. Rond voorwerp.
73. Land in Azië.
74. Lans.
75. Zuurdeeg.
76. Componist uit Hongarije.
77. Gebergte in Zuid-Amerika.
78. Taps.
79. Weipenleidster.
82. Een stuk goed.
84. Einde.
86. Wandversiering.
87. Plaats in Overijssel.
89. Wereldtaal.
93. Vrij.
95. Bijna loodrecht.
96. Plaats in Gelderland.
98. Plaats.
99. Hoogstaand.
101. Bijbels figuur.
102. Festijn.
105. Nakomelingschap.
105. Bepaalde steensoort.
107. Geliefde van Zeus.
109. Ex-koningin.
110. Verbond.
111. Wegtransport (afk.).
112. Kledingstuk.
113. Bloedwraak.
114. Loods.
115. Vervoersonderneming.
116. Beest.
117. Verdikt vruchtensap.
122. Verschillende.
123. Griekse schrikgodinnen.
125. Vogel.
126. Godsdienst.
127. Dierengeluid.
128. Dans.
131. Kreta.
133. Lengtemaat.
135. Kindergroet.
137. Bijbelse stad.
138. Lengtemaat.
140. Voormiddag.
141. Landbouwwerktuig.
144. Halfaap.
146. Wal.
149. Plaats in Overijssel.
150. Mannelijk dier.
154. Vlaktemaat.
155. Gestold vleesnat.
157. De oudste.
158. Boom.
159. Maanstand.
160. Heilige.
162. Of dergelijke.
163. Zangnoot.

<p>DIT IS DE MAN</p> 	<p>DIT IS Z'N BIER</p> 	<p>ALS HÍJ THUIS IS, IS Z'N AMSTEL D'R OOK!</p>
---	---	--

wachtmeester 1e kl.
H. S. Freen
nam afscheid
van redactie

De wachtmeester 1e klasse H. S. Freen te 's-Gravensande heeft per 1 december j.l. het Korps Rijkspolitie verlaten voor een functie bij een bureau voor makelaardij en assurantiën. In verband daarmee nam hij ook afscheid van de redactie van het korpsblad, dat hij enige jaren heeft gediend, niet slechts als lid van een team dat ter vergadering dikwijls frisse ideeën te berde bracht, maar ook als puzzelredacteur. In de laatste korpsbladvergadering die hij meemaakte, heeft de kolonel P. Oom hem namens de ganse redactie dank gebracht voor zijn activiteiten. De erkentelijkheid, die in de korte toespraak van de kolonel klonk, werd meer tastbaar tot uitdrukking gebracht door de aanbidding van een boekenbon. De wachtmeester Freen verklaarde onder meer dat hij de maandelijkse bijeenkomsten waarin aan het korpsblad wordt gebouwd zal missen, speciaal om de prettige sfeer die daarin heerst en omdat daarin ieder zonder meer voor zijn mening kan uitkomen.

Op 56-jarige leeftijd overleed de opperwachtmeester P. Niehof, postcommandant Akkrum, groep Idaarderadeel. Op 25 november 1968 had de uitvaart met korpseer plaats. In de aula van het crematorium te Groningen werd het woord gevoerd door de districtscommandant Heerenveen, majoor mr A. J. Dek en burgemeester J. Anker van de gemeente Utingeradeel.

(foto's: H. Hiemstra, adm.ambtenaar, Heerenveen)

DANKBETUIGING

Langs deze weg wil ik gaarne die korpsleden danken van wie ik zo vele blijken van medeleven heb mogen ontvangen bij het overlijden van mijn echtgenoot. In het bijzonder gaat mijn dank uit naar de leden van het district Heerenveen, die voor een waardige uitvaart hebben zorg gedragen.

Mevrouw M. C. Niehof - Hulshof

**opnieuw
fraaie kalender
van Pro Juventute**

Pro Juventute, de organisatie die onder het motto „hart tegen hard” allerlei activiteiten ontplooit voor het kind dat in deze samenleving in moeilijkheden is geraakt, heeft

opnieuw een fraaie Oranjekalender uitgegeven met foto's van leden van de Koninklijke Familie. Het zijn stuk voor stuk in kleur uitgevoerde recente platen, met het omslag mee dertien stuks, waarmee deze kalender een typisch Nederlandse en ook fraaie wandversiering is. Dat is de reden waarom Pro Juventute in verband met het feit, dat de kalender veelvuldig naar het buitenland wordt

gestuurd, ook een editie met een viertalig kalendarium, uitgeeft. (Engels, Frans, Duits en Spaans). Afgezien daarvan: de winst komt in de „pot” waaruit de kosten voor extra zorg voor een grote categorie kinderen worden bestreden. De kalender kost f 3,90 (+ f 0,60 verzendkosten) en is te bestellen bij Kalenderactie Pro Juventute, Postbus 7101, postgiro 51 74 00, Amsterdam.

langs de weg gezien

Dat er langs een waterweg ook heel wat te zien en te lezen is, bewijst deze foto van de opperwachtmeester H. J. Vos te Nijmegen.

„Helemaal naar Vinkeveen?” vroeg de wachtmeester 1e kl. H. de Vos zich af bij het zien van dit tafereel op de brug bij Zaltbommel in de autoweg 26. Hij legde het meteen vast; een stukje oude romantiek met (toevallig) op hetzelfde plaatje het voertuig waarvan globetrotters in deze tijd gebruik maken. Een overtredding zat er niet in aangezien de brug geen autoweg is en derhalve heeft de rijkspolitie alleen even „beveiligd”.

De Nederlandsche Fotografische Industrie N.V. te Soestduinen is fabrikant van specialistische produkten voor beeldformatie. De DALCO-produkten bestrijken de terreinen van de fotografie, de reprografie, de chemigrafie en het Dalcopy fotokopieersysteem.

DALCO

om in het oog

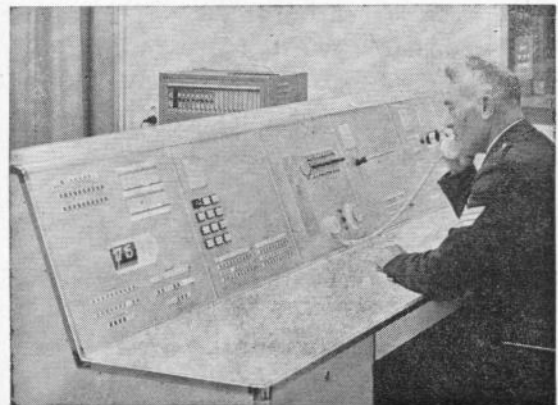

te houden

Verkoopkantoor voor de Benelux:
Molenstraat 142 Soest, telefoon 02955-4057*

BEVEILIGING SPECIALISTENWERK

Dag en nacht is de politie op haar post om te waken over de veiligheid van personen en bezittingen. Bij het eerste teken van onraad mobiliseert zij hulp waar dat nodig is.

Meldtafel Politiebureau Roosendaal

De N.V. NHTM is zich wel bewust van het belang van haar aandeel in deze beveiligingstaak, t.w.:

HET INSTALLEREN VAN ZWAKSTROOMSYSTEMEN OP POLITIEBUREAUS

De exploitatie van gemeentelijke beveiligingssytemen met politie/alarmering bij ongeval, inbraak en brand.

N.V. NEDERLANDSCHE HUISTELEFOON Mij.

Pegasusstraat 5-11 - 's-GRAVENHAGE - Tel. 070 - 85 83 00

adjutant L. Brouwer te Assen met pensioen

De adjutant L. Brouwer, commandant van de Verkeersgroep Assen der Rijkspolitie, nam op 31 oktober afscheid in verband met zijn leeftijdsontslag. Op een druk bezochte receptie werd het woord gevoerd door onder meer de majoor L. P. Bergsma, commandant van het district Assen, de adjutant Visser van de Koninklijke Marechaussee, tevens woordvoerder van de V.V.V., de adjutant Lijklema namens de Verkeersgroepen in het Noorden, de oud-adjutant Ramaker namens de Bond van Gepensioneerden. Alle sprekers belichtten adjutant Brouwer als een serieus man, die zijn werk zeer precies en nauwgezet uitvoerde. De scheidende adjutant werden diverse afscheidscadeaus, betrekking hebbende op zijn hobby's (o.a. vissen en eierzoecken) aangeboden. Adjutant Ramaker zag zelfs kans om de op dat moment nog actief in dienst zijnde adjutant, lid te maken van de Bond van Gepensioneerden. Tot slot sprak de adjutant Brouwer een dankwoord.

personalia

verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 7-10-'68: A. H. M. Evers, wmr. 1e kl., van Lopik naar Verk. Utrecht te Bilthoven.

Per 12-10-'68: N. Vennik, owmr., van Nieuwe Niedorp naar Schagen; D. Kolkman en C. Zeelenberg, wmr. 1e kl., van Utrecht naar Driebergen (S.B.V.); A. Venekamp, wmr. 1e kl., van Diemen naar Driebergen (S.B.V.).
Per 1-11-'68: J. Jansen owmr., van Wijk bij Duurstede naar Driebergen (S.B.V.).

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 8-10-'68: M. C. v. d. Kamp, wmr. 1e kl., van Roelofarendsveen naar Noordwijkerhout.
Per 12-10-'68: T. J. Brouwer, wmr. 1e kl., van Papendrecht naar Driebergen; J. Haaring, wmr. 1e kl., van Dordrecht naar Driebergen; J. van Weelden, owmr., van Nieuwvliet naar Oostburg.
Per 21-10-'68: L. Goor, owmr., van Piershil naar Muiden.
Per 1-11-'68: H. Vuik, wmr. 1e kl., van Haastrecht naar Piershil; C. L. v. d. Meij, owmr., van 's-Heerenhoek naar Schijndel; K. A. H. v. Oeffelen, wmr. van Rijnsburg naar Hillegom; A. Pouwelse, owmr., van 's-Gravenhage naar Rotterdam.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 7-10-'68: R. de Bondt, wmr., van Tilburg naar 's-Gravenhage; C. Verhaaff, wmr. 1e kl., van Oudenbosch naar Rucphen.
Per 10-10-'68: H. J. Berkhout, wmr., van Sprundel naar Oudenbosch.
Per 11-10-'68: F. H. Bokma, wmr. 1e kl., van Buggenum naar Haalen.
Per 12-10-'68: H. H. Hunze, wmr., van Berghem naar Grave; P. J. M. Berghs, wmr., van Swalmen naar Montfort; A. J. Roes, wmr. 1e kl., van Montfort naar Heythuysen; M. Sinke, owmr., van Valkenburg naar Venray.
Per 16-10-'68: C. A. Fox, wmr., van Eijsden naar Stein; J. H. Nijsten, wmr. 1e kl., van Meerssen naar Eijsden.
Per 1-11-'68: A. W. J. van Mullekom, owmr., van 's-Hertogenbosch naar Eindhoven; J. H. Haisma, adsp.-officier, van 's-Hertogenbosch naar Breda; E. F. van Hoorn, adsp.-officier, van 's-Hertogenbosch naar Zwolle; C. Kant, adsp.-officier, van 's-Hertogenbosch naar Nijmegen; J. P. M. Pinckaers, adsp.-officier, van 's-Hertogenbosch naar Roermond; N. de Jong, owmr., van Herten naar Opl. school Horn; G. J. Absen, adm. ambt. C.2, van Oisterwijk naar Leusden; J. H. Koedam, wmr. 1e kl., van Schaijk naar Megen; J. B. H. Kloppenburg, wmr. 1e kl., van Bergeijk naar Eindhoven.

Per 9-11-'68: C. A. van Kaam, wmr., van Zundert naar Oudenbosch; J. Boonman, wmr. 1e kl., van Lottum naar Soestdijk.

RESSORT ARNHEM

Per 12-10-'68: P. J. Voogd, wmr., van Vriezenveen naar Vroomshoop; J. Hoogvliet, owmr., van Waardenburg naar St. Michielsgestel.
Per 1-11-'68: G. J. Thissen, wmr. 1e kl., van Woezik naar Berkhout; H. Wever, owmr., van Westerhaar naar Scheemda; J. H. v. Bergen, wmr. 1e kl., van Babberich naar Tienhoven.

RESSORT GRONINGEN

Per 12-10-'68: G. Kramer, owmr., van Zuidbroek naar Hengelo-G.; H. A. Gijsen, owmr., van Harkema-Opeinde naar Buitenpost; A. Piersma, wmr. 1e kl., van Eenrum naar De Wilp; S. Tienstra, wmr. 1e kl., van Borger naar Driebergen (S.B.V.); M. Bosgra, wmr. 1e kl., van Harkema-Opeinde naar Augustinusga; H. A. Blaauwgeers, wmr. 1e kl., van Schoonebeek naar Driebergen (S.B.V.); J. van Dijk, wmr. 1e kl., van Holwerd naar Dronrijp; W. Kollen, owmr., van Roden naar Diever; D. Roorda, wmr. 1e kl., van Franeker naar Arum; M. Aalde-

GEZINS
KREDIET

U krijgt de vrije beschikking over contant geld tot f 9.000,-. Dat gaat bij ons prettig, soepel en snel. Op wettelijke voorwaarden. Aflossing in maximaal 3 jaar. Geen borg. Kwijtschelding restant lening bij overlijden. Inlichtingen bij:

N.V. NATIONALE VOLKSBANK

Amsterdam Westeinde 10	tel. 237271
Arnhem Marienburgstraat 10	tel. 27581
Den Haag Riviervismarkt 4	tel. 639586
Rotterdam Mauritsweg 45	tel. 135743

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premieën betalen?

Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de

Verzekering Maatschappijen **ONS BELANG** te Amersfoort

rink, wmr., van IJlst naar Appelscha.
Per 1-11-'68: F. J. Maurer, adsp.-officier, van Groningen naar 's-Gravenhage; R. Linthorst, adsp.-officier, van Groningen naar Assen; R. F. Toonen, adsp.-officier, van Groningen naar Alkmaar.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 15-10-'68: M. Wildschut, wmr. 1e kl., van Ridderkerk naar Gouda.
Per 29-10-'68: K. Brands, wmr. 1e kl., van IJmuiden naar Delfzijl; J. Sik-kema, wmr., van Amsterdam naar IJmuiden.

Per 1-11-'68: G. J. van Dijk, wmr. 1e kl., van Gouda naar Vreeswijk.

STAF ALGEMENE INSPECTIE

Per 1-11-'68: J. Verhagen, owmr., van 's-Gravenhage naar Driebergen.

aanwijzing voor functie

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 12-10-'68: Adjudant M. Sinke tot groepscommandant te Venray.

RESSORT GRONINGEN

Per 12-10-'68: Adjudant W. Kollen tot groepscommandant te Diever.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 1-11-'68: Wmr. 1e kl. J. J. M. Bömer tot bureauchef te Nijmegen.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot opperwachtmeester:

Per 17-8-'68: H. A. Kamps te Wijdenes.
Per 1-11-'68: S. Lourens te Amsterdam.

tot wachtmeester:

Per 1-11-'68: R. Kamminga te Blokker; B. Koning te Landsmeer; N. H. Mol te Wieringermeer.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot opperwachtmeester:

Per 1-11-'68: J. H. v. Bergen te Tienhoven; H. Vuik te Pierstill

tot wachtmeester:

Per 1-11-'68: Th. W. Goes te Ben. Hardinxveld; R. Boon te Krimpen aan de IJssel; G. W. Broens te Dordrecht.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-8-'68: J. v. d. Cingel te Zierikzee.

tot adm. ambt. C 3e kl.:

Per 15-6-'68: Mej. G. L. Wijngaarde te Wateringen.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot adjudant:

Per 12-10-'68: M. Sinke te Venray.
Per 1-11-'68: B. A. G. M. Schellings te 's-Hertogenbosch.

tot wachtmeester:

Per 1-11-'68: M. P. Baggerman te Breda; S. G. M. Worm te Loon op Zand; T. A. A. Lieberom te Eersel.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-5-'68: J. C. de Groot te 's-Hertogenbosch.

Per 1-7-'68: A. J. S. Hovens te Heythuysen.

Per 1-11-'68: Mevr. M. Vos-Van Helvoirt te 's-Hertogenbosch.

tot adm. ambt. C 3e kl.:

Per 1-6-'68: W. G. F. C. de Nijs te 's-Hertogenbosch.

RESSORT ARNHEM

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-11-'68: C. H. W. Isaak te Raalte.

wij herdenken

Owmr.
B. de Waard
Heijthuisen
ress. 's-Hertbosch
☆ 4-12-1918
† 23-10-1968

Wmr. 1e kl.
J. de Schiffart
Geldermaalsen
ressort Arnhem
☆ 16-6-1920
† 11-10-1968

Owmr.
H. de Jonge
Vollenhove
ressort Arnhem
☆ 14-6-1917
† 12-10-1968

Owmr.
K. de Vries
Zwolle
ressort Arnhem
☆ 12-2-1915
† 29-10-1968

tot adm. ambt. C 3e kl.:

Per 1-8-'68: H. H. Lange te Dronten.

RESSORT GRONINGEN

tot adjudant:

Per 12-10-'68: W. Kollen te Diever.

tot opperwachtmeester:

Per 12-10-'68: D. Roorda te Arum.

tot wachtmeester:

Per 1-11-'68: J. Krol te Kollum.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-11-'68: P. G. Schroor te Ter-schelling.

RIJKSPOLITIE TE WATER

tot opperwachtmeester:

Per 1-11-'68: G. J. van Dijk te Vreeswijk.

OPLÉIDINGSSCHOOL ARNHEM

tot adm. hoofdamtenaar:

Per 1-1-'68: A. G. K. Schouten te Arnhem.

tot adm. ambt. C 1:

Per 1-1-'68: J. A. M. Beaux te Arnhem.

OPLÉIDINGSSCHOOL HORN

tot adm. ambt. C 1:

Per 1-1-'68: H. H. Mertens te Horn.

tot schrijver A:

Per 1-11-'68: M. B. M. Killaars te Horn.

in dienst getreden

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-11-'68: A. A. Kruihof, B. Scharloo en L. C. v. d. Pols, als schrijver A te Dordrecht; I. G. v. d. Akker, schrijver A te 's-Gravenhage.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-11-'68: M. A. van Gisteren, adm. ambt. C 3 te Fijnaart; H. van der Honing, schrijver A te Tilburg.

Per 4-11-'68: M. A. J. Hoevenaars, typiste A te 's-Hertogenbosch.

RESSORT ARNHEM

Per 1-11-'68: H. P. D. Wierbos, schrijver A te Nijmegen.

BUREAU WERVING

Per 1-11-'68: A. J. Doeser, schrijver A te Utrecht.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten:
Per 15-11-'68: P. Blok, Alkmaar; H. Westerveld, Doetinchem; E. van der Veen en J. H. Groeneweg, Almelo; J. Klijnstra, Leeuwarden.

Per 1-12-'68: H. J. van Wijgeren, Apeldoorn; G. Ligtenberg, Almelo; R. B. de Boer, Leeuwarden.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-11-'68: N. Jonk, wmr. 1e kl. te Edam; D. de Vries, parketwachter te Haarlem.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 15-10-'68: Mej. A. v. d. Zwet, adm. ambt. C 2e kl. te Oegstgeest.

Per 1-11-'68: W. A. Hoekstra, adjudant te Hillegom; W. J. v. Beers, adjudant te Rotterdam; E. J. v. Renen, adjudant te Middelburg; A. Konings, wmr. 1e kl. te Rockanje.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-11-'68: P. J. v. d. Vliert, wmr. 1e kl. te Nederweert; M. A. van Gisteren, wmr. 1e kl. te Rucphen; mej. N. Boekholt, schrijver/typiste A te 's-Hertogenbosch; J. Th. M. Cortvriend, hoofdschrijver te 's-Hertogenbosch.

RESSORT ARNHEM

Per 1-11-'68: J. W. Z. Groothuismink, adjudant te Wisch; H. Lutterop, wmr. 1e kl. te Wierden.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-11-'68: L. Brouwer, adjudant te Assen; E. Koolman, adjudant te Groningen; G. Stoppels-Poelstra, schrijver te Groningen.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 1-12-'68: A. I. van der Meer, wmr. 1e kl. te Warmond.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 1-10-'68: H. W. J. Jonker, wmr. te Driebergen.

Per 1-11-'68: Mevr. P. G. Thorn-Priker, schrijver A te Driebergen.

OPLÉIDINGSSCHOOL ARNHEM

de volgende aspiranten:

Per 15-10-'68: A. J. van der Grijn te Arnhem.

Per 28-10-'68: W. Visser te Arnhem.

Per 1-11-'68: S. Visser te Arnhem; A. van Mourik te Arnhem.

Per 1-12-'68: G. V. Villerius te Arnhem.

OPLÉIDINGSSCHOOL HORN

Per 1-12-'68: H. den Ouden, aspirant te Horn.

VERKEERSCHOOL BILTHOVEN

Per 1-11-'68: J. H. Karst, owmr. te Bilthoven.

DIENST LUCHTVAART

Per 1-11-'68: J. v. Amersfoort, owmr. te Schiphol.

POLITIE TECHNISCHE DIENST

Per 1-12-'68: H. van der Linden, adjudant te Apeldoorn.

de nieuwe
uniformen
van het Korps
Rijkspolitie
worden vervaardigd van
**zuiver
scheerwol**

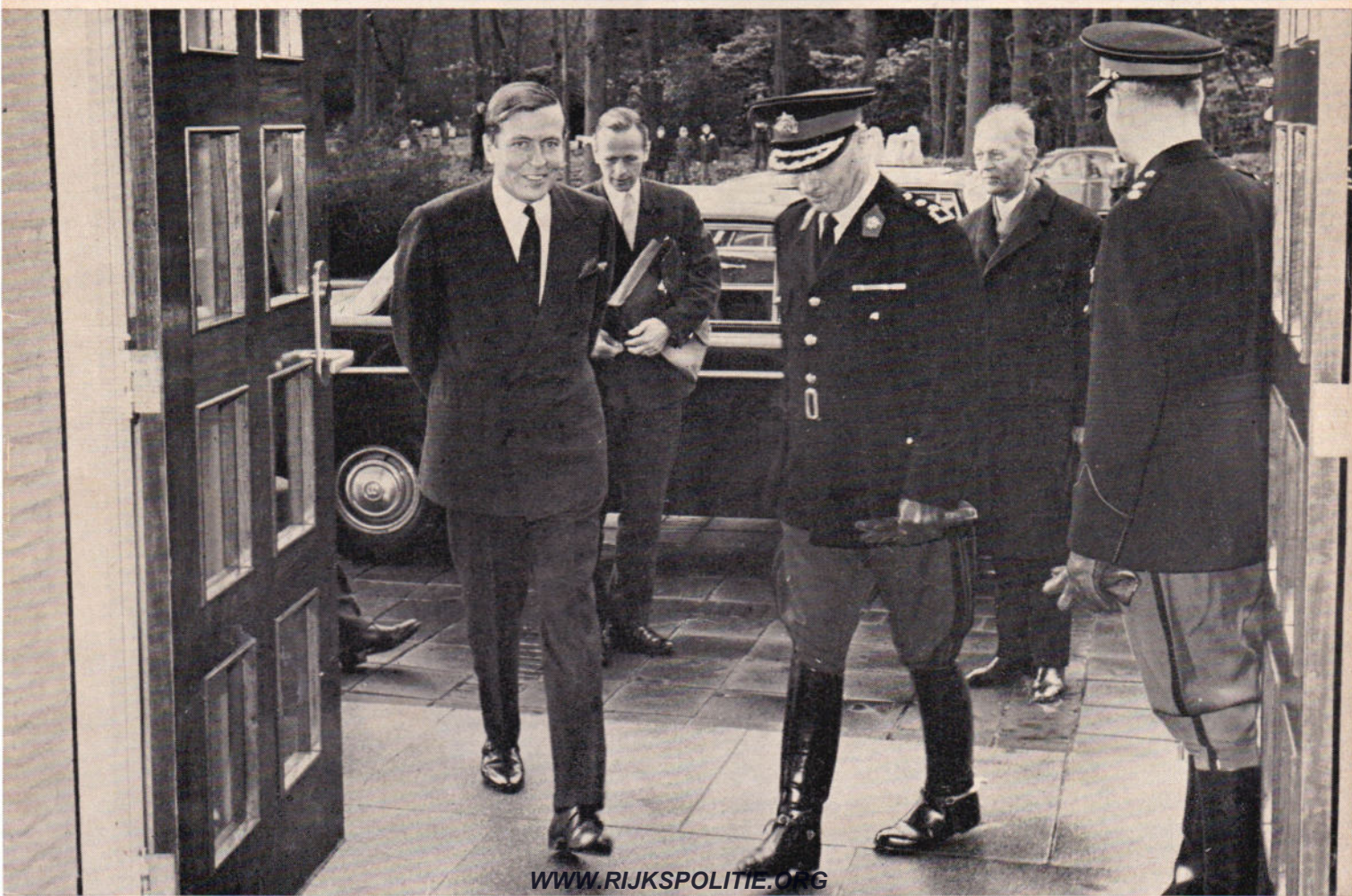
Gecontroleerd, gegarandeerd door het Wereld-Wolmerk

Dit is een publikatie van het Internationaal Wol Secretariaat te Amsterdam.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het
Korps Rijkspolitie onder
verantwoordelijkheid van de
door de Algemeen Inspecteur
samengestelde redactie.

deze maand

9e Jaargang
No. 5 - januari 1968
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem

Majoor mr A. J. Dek
te Heerenveen

Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen

Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen

J. M. A. Kasprovicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage

Adjutant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage

Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen

Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg

Wachtmeester 1e klasse
H. S. Freen
te 's-Gravenzande

redactiesecretariaat

Districtsbureau
Rijkspolitie te Water
Bureau-ark Waalhaven, Nijmegen
Telefoon 08800 - 3 32 44

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. Duyker, Groningen
Van Ketwich Verschuurlaan 25
flat 205
Telefoon 05900-2 40 93

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11

Abonnementsprijs f 10,— per jaar
bij vooruitbetaling
Losse nummers f 1,— per stuk

bij de omslagfoto:

*Zo betrad Prins Claus der
Nederlanden met de generaal
W. de Gast het districtsbureau te
Assen bij het begin van een
werkbezoek aan dit district.*

Prins Claus bij
R.P. Assen

R.P. op apenjacht
in Limburg

Rijkspolitie op
„Preventieve bietentoe”

Den Haag opnieuw
zwe mkampioen

Plaatsvervangend hoofd P.V.D.
nam afscheid

D.C. Eindhoven geïnstalleerd

Oplossing puzzel

Moeder en kind

Ministeriële lof voor
„Opsporingsteam Avereest”

Filatelie

Personalia

**uitermate
geïnteresseerde
Prins Claus
bracht
(ongedwongen)
werkbezoek
aan Assen**

TEKST: BAS DEN OUDSTEN
FOTO'S: TECHNISCHE
RECHERCHE GRONINGEN

Prins Claus der Nederlanden heeft zich tijdens een werkbezoek aan het district Assen der rijkspolitie uitvoerig georiënteerd aangaande de organisatie van het korps in het algemeen en de werkwijze in een district in de regio in het bijzonder, alsmede over de hulpmiddelen die de rijkspolitie-ambtenaren ten dienste staan.

Kort na een begroeting op het station te Assen — waar de prins per trein arriveerde — door de commissaris der koningin mr K. H. Gaarlandt en burgemeester mr P. P. Agter, stapte een uitermate beminlijke Prins het districts bureau binnen, waar hij werd verwelkomd

door de Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie, de generaal W. de Gast, de districtscommandant de majoor L. P. Bergsma en de officier toegevoegd, de luitenant P. Compaan.

In de kamer van de districtscommandant gaf de Algemeen Inspecteur in grote lijnen een overzicht van de organisatie van het Korps Rijkspolitie, de majoor Bergsma een exposé aangaande de organisatie van een district en de taak van de districtscommandant. Nadere explicaties bij grafieken en maquettes in de theoriezaal verdiepten ongetwijfeld het inzicht van de Prins. Daarbij kwam uiteraard naar

Voor het districts bureau werd Prins Claus begroet door de Algemeen Inspecteur W. de Gast en de majoor L. P. Bergsma; rechts de commissaris der Koningin in Drente, mr K. H. Gaarlandt.

aanleiding van een vraag van Prins Claus ook de ongunstige leeftijdsopbouw ter sprake, die duidelijk werd uit een grafiek van het district Assen.

„Dit beeld van dit district is representatief voor het gehele Korps,” aldus de majoor Bergsma, die erop wees, dat de jongste groepscommandant in het district Assen 48 jaar is. En daarmee was het gesprek bij personeelsofbouw en -tekort.

„Een hele nare zaak,” aldus mr Gaarlandt.

„Wij distribueren de armoede op dit punt over het hele land,” aldus de generaal. En over de verplaatsingen: „Als ik een oproep laat uitgaan voor een plaats op de Veluwe, is de vacature zomaar vervuld, maar voor andere gebieden meldt zich niemand vrijwillig.”

Een vriendelijke discussie tussen de algemeen inspecteur en de commissaris der Koningin over de verplaatsingen, eindigde in de vriendelijke lachend gemaakte opmerking van Prins Claus: „Een generaal heeft zoals u weet altijd gelijk.”

De Prins toonde zich uitermate geïnteresseerd, was met gevoel voor humor slagvaardig in het gesprek dat hij in voortreffelijk, bijna accentloos, Nederlands voerde en een geboeid toehoorder. Na een uitleg over de opbouw van het district, waarbij de majoor Bergsma vermeldde dat het aantal reservisten bijna dezelfde sterkte heeft als die van de executieve dienst, viel het woord „dienstsport”.

„Wat is dat,” informeerde glimlachend de Prins, „voorbereiding op de vierdaagse?”

„Ja, bijvoorbeeld en ook training om zo nodig lenig het publiek bij u vandaan te houden,” zo verklaarde de majoor ad rem. De Prins informeerde belangstellend naar de betekenis van de Mobile Eenheden.

„De politiemans is een individueel ambtenaar, maar bij georganiseerde ongeregelheden treden wij op met hiervoor geoefende mobiele eenheden,” verklaarde de majoor.

„En tegen de stroperij,” informeerde de Prins.

„Daarvoor,” aldus de generaal, hebben wij de speciale velddetachementen, die bijvoorbeeld op de Veluwe en in Noord Brabant opereren.”

Prins Claus toonde ook grote belangstelling voor de rijkspolitiekalender die hem in Assen werd aangeboden.

„Niet in Drente?“, informeerde de commissaris.

„Hier wordt niet gestroopt?“, vroeg Prins Claus.

„Hier stroopt bijna iedereen,“ aldus de commissaris.

„In Drente,“ verklaarde de majoor Bergsma, wordt anders gestroopt, vooral met vuurbuksen en vanuit auto's. In Duitsland is de verkoop van vuurbuksen vrij, het vervoer niet, maar hier is toch overal een vuurbuks te koop.”

Prins Claus veronderstelde dat het stropen een soort uitlaatklep is voor een gebrek aan persoonlijke vrijheid, stropen met auto's noemde hij kwalijk.

„Die per auto stropen,“ verklaarde de generaal, „zijn dikwijls mensen uit de steden.“ Hetgeen min of meer een bevestiging kan zijn van de hypothese van Prins Claus.

Waarmee het hoofdstuk stroperij voorlopig werd afgesloten en de majoor Bergsma een explicatie gaf aangaande de politieverbindingen, waarbij Prins Claus belangstellend vroeg naar de mogelijkheden van samenspel tussen rijks- en gemeentepolitieverbindingen. Uiteraard kwam hierbij ook het telexnet aan de orde. De opbouw van een district uit groepen, rayons en posten, waarvan het werkgebied niet — zoals de Prins veronderstelde — samenvalt met gemeentelijke grenzen besloot de uiteenzettingen over de organisatie. De majoor Bergsma bood Prins Claus een zuiltje aan, gemaakt door de meester-geweermaker, uit de kolf van een Winchesterkarabijn en gesierd met het korpseembleem in zilver, alsmede onder meer de nieuwe Rijkspolitiekalender, waarvoor de Prins grote belangstelling toonde. Kloppend op het hout van de Winchester zei hij: „Dat is goed hout zeg.”

Beneden in het gebouw gaf de adjudant S. F. de Vries in de kamer van de districtsrecherche uitleg aangaande de gebruikte systemen, rechnerlijsten, opsporingsblad enzovoort. De commandant van de verkeersgroep, de adjudant L. Brouwer deed samenstelling en taak van de verkeersgroep uit de doeken en gaf een toelichting op de ongevallenkaart.

„Zuidlaren is het gevaarlijkste punt, nietwaar,“ zei de Prins lachend doelend op het feit dat ook een

bezoek aan de groep Zuidlaren op het programma stond.

„We gaan er langzaam heen,“ zo klonk het geruststellend. Drente als geheel staat trouwens bekend om het grote aantal ongevallen. Vooral de herfst en speciaal november is het ergste.”

„Ja, dan wordt het ook koud, de mensen drinken dan misschien ook meer,“ zei de Prins glimlachend.

In de personeelskamer voerde de opperwachtmeester van dienst S. Sikkema een mobilfooncheck uit over de 11 voertuigen op surveillance, die zich prompt meldden en door de wachtmeester 1e kl. J. B.M. Mulder werden bijgezet op de plotkaart.

Uitermate geïnteresseerd was de prins op de binnenplaats van het bureau voor het opgestelde materieel met uitrusting. Bij de met verbazing aanschouwde uitgestalde inventaris van de TPW zei de generaal: „Normaal hoogheid, zit dat er inderdaad allemaal in.”

Bijzondere belangstelling had de Prins ook voor de hond van de speurhondgeleider J. Rehwinkel uit Borger aan wie hij zelfs vroeg wat het beest te eten krijgt.

In het groepsbureau te Zuidlaren had Prins Claus dezelfde onvermoeibare belangstelling. Het gezelschap, waaronder zich ook de secretaris van de Prins, mr H. J. Baron van Asbeck bevond, was onder escorte van twee motorrijders van de verkeersgroep, de wachtmeesters 1e klasse J. de Haan en A. de Haan toch nog in snel tempo naar Zuidlaren gereisd, waar voor de aankomst en trouwens later ook voor het vertrek grote belangstelling

„Dit, hoogheid, zit er normaal allemaal in,“ zei de generaal bij de uitrusting van de T.P.W.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Prins Claus probeerde zelf de loadometer; geen overschrijding van maximale schoenbelasting geconstateerd . . .

Uitleg over ingebruik zijnde systemen voor de surveillance.

van het publiek bestond. In het groepsbureau werden om te beginnen de groepscommandant, de adjudant B. C. Blom en burgemeester J. H. Roukema voorgesteld. De adjudant Blom gaf een uiteenzetting over de geografische situering van de groep, de personele opbouw en de voornaamste taken. Bij een rondgang door het gebouw dook de prins zelfs een kast in voor een blik door de confrontatiespiegel in de kamer van de rayoncommandant, de opperwachtmeester H. Gommers en hij ging ook de cellen binnen. In de personeelskamer werden de wachtmeester 1e klasse L. Berga en G. Hummel, alsmede de wachtmeester R. B. van der Molen voorgesteld. „Hoelang bent u van de school,” wilde de Prins van de laatste weten. De Prins had zelfs de surveil-

„Dit wapen,” zei de opper, een nieuwe buks tonend, „is door ons in beslag genomen voordat ermee geschoten kon worden.

„Dat denkt u,” zei de Prins lachend en hij informeerde wat er gebeurt met inbeslaggenomen wild.

„Dat wordt ter vernietiging voorgedragen,” aldus de opper.

„Opgegeten?”

„Ja,” aldus de opper, „maar niet door het personeel. Meestal gaat het naar een bejaardentehuis ofzo.”

De postcommandant, de opperwachtmeester Nagelhout deed uit de doeken dat de post Annen een gebied van 9250 hectare, voornamelijk agrarisch gebied, maar in toenemende mate van betekenis voor recreatie, bewaakt werd met vier man. „Het moesten er eigenlijk zes zijn en met alles eraf, vrije dagen, detacheringen en dergelijke blijven

De opperwachtmeester J. Nagelhout legde uit wat de post Annen zoal bezighoudt. Links de adjudant B. C. Blom, commandant van de groep Zuidlaren.

lancehond, getoond door de opperwachtmeester J. A. Tammenga en de G.S.A. gezien voordat het gezelschap vertrok naar het postbureau te Annen, waar ook burgemeester K. H. Lamberts aanwezig was toen de postcommandant, de opperwachtmeester J. Nagelhout, een toelichting gaf op de activiteiten in en om Annen. Er was een ongedwongen gesprek met de wachtmeester 1e klasse J. Platje en de wachtmeester H. J. Prins. In het bureau werd gedemonstreerd hoe stropers met een luchtbuks fazanten uit de boom plegen te schieten.

er in feite netto twee man over,” legde hij uit.

„Dus het bureau is niet altijd bezet,” vroeg de Prins, „hoe gaat dat dan?”

„Als er niemand is komen alle meldingen en soms ook het treffen van eerste maatregelen voor rekening van onze vrouwen.”

Prins Claus: „Vinden ze dat niet vervelend?”

„Nee, dat zijn ze gewend,” aldus de opper.

De prins liet uitleggen hoe dikwijls het personeel 's nachts uit bed wordt gehaald en informeerde of

De majoor Bergsma bood Prins Claus een zuiltje met het r.p.-emblem in zilver aan.

men in de nachtdienst thuis kan blijven tot de hulp van de politie gevraagd wordt.

„Nee, zeker niet, nachtdienst betekent: eropuit,” zei de opper.

„In deze hele gang van zaken zijn daarom die telefoonantwoordgevers

zo belangrijk,” aldus de majoor Bergsma.

Er werd een demonstratie dactyloscopie gegeven en er kwamen allerlei papieren op tafel.

„Veel papierwerk”, constateerde de Prins, „iedereen moet kunnen tik-

ken, desnoods met twee vingers.” Voor de zoveelste maal was er hilariteit.

„Ik doe het wél met twee,” zei de opper lachend.

„Ik ook”, zei de prins.

„Met de jongeren is dat anders, die leren het met tien vingers,” legde de opper uit.

„Ja,” zei de prins, „maar die durven misschien niet omdat de ouderen het niet doen.”

Zo kwam aan een volkomen ongedwongen bezoek van een onvermoeibare en tot het uiterste geïnteresseerde Prins der Nederlanden een eind, zij het, nadat de generaal had gezegd te hopen, dat de Prins ook nog eens elders in het land bij de rijkspolitie op bezoek zal komen, hetgeen door de Prins werd verzerkd. Waarmee duidelijk is dat het eerste werkbezoek van Prins Claus aan de rijkspolitie zeker niet het laatste zal zijn.

Burgemeester Samkalden aan kerstdiner met gedetacheerden

TEKST: BAS DEN OUDSTEN
FOTO: WACHTMEESTER 1e KL.
H. HORTENIUS TE DIEPENVEEN

De kerstviering en de jaarwisseling van het te Amsterdam gedetacheerde personeel van de rijkspolitie heeft een bijzonder cachet gekregen. Op de eerste kerstdag heeft de burgemeester van Amsterdam, dr I. Samkalden in de Oranje-Nassaukazerne — waar O.O.-mess en kantine in kerstsfeer waren versierd — deelgenomen aan een voortreffelijk kerstdiner, waaraan behalve (dank zij de medewerking van korpsleiding en gemeentepolitie) alle gedetacheerden ook de kazernecommandant, enige leden van het

messbestuur en de detachementscommandant, de overste G. J. Botterweg aanzaten. Bij dit voortreffelijk bereide en geserveerde diner waaraan zelfs goed gekozen wijnen niet ontbraken hield burgemeester Samkalden een toepasselijke tafelrede. Hij wees daarin op de zeer goede samenwerking tussen gemeente- en rijkspolitie.

De overste Botterweg dankte voor die vriendelijke woorden en zei te hopen dat de goede verstandhouding niet alleen zo zal blijven maar zelfs nog versterkt zal worden. Voorts dankte hij het messbestuur, kok en

messbedienden voor alles wat voor de gedetacheerden is gedaan. Ook op de tweede kerstdag was er bijzondere zorg aan de maaltijd besteed. En op oudejaarsavond bleef de kantine tot half twee open, zodat de jaarwisseling zo prettig mogelijk kon verlopen. Daarbij gaf de kapitein Stokreef acte de présence. Op deze wijze werd het gemis van de huiselijke haard voor de gedetacheerden zoveel mogelijk vergoed, waarmee degenen die aan een en ander meewerkten de „Amsterdamse” rijkspoliticambtenaren zeer aan zich hebben verplicht.

Burgemeester Samkalden aan het kerstdiner voor de gedetacheerden.

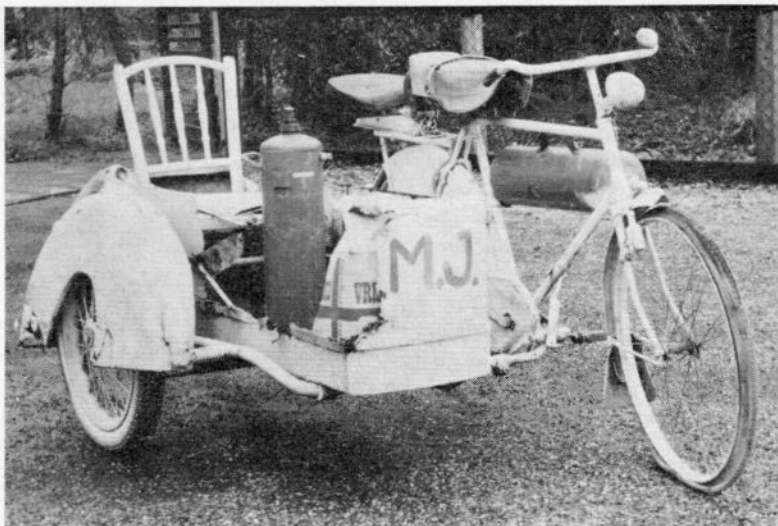

Oostvoorne gaf rijkspolitie nieuwe m+z-combinatie

TEKST:
BAS DEN OUDSTEN

In Oostvoorne is het publiek de rijkspolitie te hulp gekomen om de transportmoeilijkheden op te lossen, die ontstonden na het in brand vliegen van de motorzijspancombinatie. Een aantal lieden schiep in noeste vlijt een nieuwe combinatie, die weliswaar de problemen niet oploste maar in elk geval een bewijs is van de goede verhouding publiek-politie.

De motorzijspancombinatie van de post Oostvoorne vloog bij het starten in brand door een losse bougiekabel of een „terugslag in de carburateur”. Er werden op het brandende voertuig drie schuimblussers leeggespoten, hetgeen niet hielp omdat — naar bleek — de slang van de benzinetank was losgeschoten. De brandweer deed ook nog een vergeefse reddingspoging. Het vuur ging uit, maar de motorzijspancombinatie was „total loss” en een nieuwe was niet beschikbaar. Geheel in de ban van de mildheid des gemoeds waarin de mens in de laatste maand van het jaar verkeert en ook van het Sint Nicolaasfeest dat in Oostvoorne een folkloristische maskeradedag is, togen enige lieden aan de slag. Er werd uit zeer uiteenlopende en van her en der bijeengebrachte onderdelen als massieve banden, brandblusapparaten, een fietsframe, een rieten stoel en nog zo het een en ander, een nieuw voertuig gewrocht. In het holst van de nacht werd het voor het postbureau opgesteld. Aangehecht was een uitvoerig rijmsel van 14 coupletten, waarvan wij u er enkele niet willen onthouden:

*Eenzaam trekt een „lange” fietser
vermoeid en eenzaam langs de straat
zijn zwarte vriend is hem ontvallen
afscheid nemen is soms kwaad.*

*Iedere burger van Oostvoorne
weet wat dat voor hem moet zijn
geen geronk langs 's Heren wegen
Dat doet iedere burger pijn.*

*Zorgvuldig ging men aan het bouwen
het groeide sneller met het uur
techniek en studie spanden samen
in Zwartewaal vond men een stuur.*

*Oudenhoorn had ook behoefte
iets voor 't schone doel te doen
het stuurde een frame met toebehoren
de bouwer gaf hem van katoen.*

*Den Briel, Vierpolders, Nieuwenhoorn
een ieder bood zijn diensten aan
nooit zag ik groter medeleven
zelfs uit Rockanje kwam 't vandaan.*

*Weg zijn de zorgen van het starten
het rijden is zowaar een droom
geen getank meer voor benzine
Onze „vriend” loopt op atoom.*

*Door samenwerking veel verkregen
overall kwam wat vandaan
o, moge dit niet weer ontploffen
want dan zal ons dorp mét de politie ondergaan.*

De nieuwe witte motorzijspancombinatie mocht dan geen volmaakt stuk techniek zijn, het rijmsel geen onvergeetlijk stuk poëzie; het een met het ander geeft de politie-ambtenaar in elk geval het gevoel niet onbegrepen alleen te staan.

□

Zo aan het begin van een nieuw jaar pleegt de mens zich af te vragen wat er allemaal in het verschiet ligt. Dat geldt ook voor de rijkspolitie-ambtenaar en voor hem misschien zelfs in versterkte mate. Zeggen insiders niet dat de politiedienst tot alles leidt? In elk geval zal het waarschijnlijk niet voorkomen dat een rijkspolitie-ambtenaar op apenjacht gaat. Dat is in 1967 wél gebeurd en de apenjacht in Limburg is voor de wachtmeester Gaal te Reuver de opmerkelijkste episode uit zijn activiteiten in het afgelopen jaar. Hij verhaalt hierover zelf in bijgaand artikel tot „vermaeck” en wellicht ook tot „leringhe” van korpsleden elders in den lande . . .

vreemde herinnering aan 1967:

rijkspolitie op apenjacht in Limburg

DOOR DE WACHTMEESTER H. GAAL TE REUVER

Een ietwat onthutste automobilist meldde op het postbureau dat op de Rijksweg te Reuver, nabij hotel Waterloo, een grote aap op de weg liep. De automobilist — vertegenwoordiger van de Deventer koek — zei: „wat ik nu meegemaakt heb is mij nog nooit overkomen; rij ik over de Rijksweg en opeens zie ik 'n grote aap midden op de weg staan. Ondanks mijn toeteren bleef hij staan. Ik moest zelfs voor hem afremmen. Op het laatste moment rende hij van de weg.”

Wij, de wmr. Spa en ik keken elkaar bedenkelijk aan en dachten waarschijnlijk hetzelfde: zou die man . . . „Toen echter de telefoon ging en er voor de tweede maal een aap op de Rijksweg” werd gemeld gingen we toch maar eens kijken. Nabij de ons gemelde plaats gekomen zagen we een file auto's staan, terwijl veel mensen om een boom stonden. Toen wij bij die boom kwamen zagen we in de top een grote aap zitten. Hij keek brutaal om zich heen en klapte in z'n handen. De koekvertegenwoordiger, die met ons was meegegaan zei: „Zie je nou, daar zit hij”. Vermoedelijk had hij toch gemerkt dat wij aan z'n woorden hadden getwijfeld. „Hier”, zo ging hij verder, „kunnen jullie de aap mee vangen”. Hij overhandigde ons twee grote Deventer-koeken, vermoedelijk dacht

hij: een beetje reclame kan geen kwaad. Maar de aap moest van de koek niets hebben. Hij pakte de koek, rook eraan en gooide hem terug.

Wij besloten mobilofonisch een ervaren apenvanger ter assistentie te vragen. Na een half uur arriveerde de heer Bons van de dierentuin Heiderust te Horn. Hij had de vangwerktuigen — kooi en net — bij zich. Van Bons vernamen we, dat het 'n baviaan was. Deze dieren waren volgens hem zeer aggressief. Hij liet ons een litteken zien waar eerder een baviaan hem had gebeten.

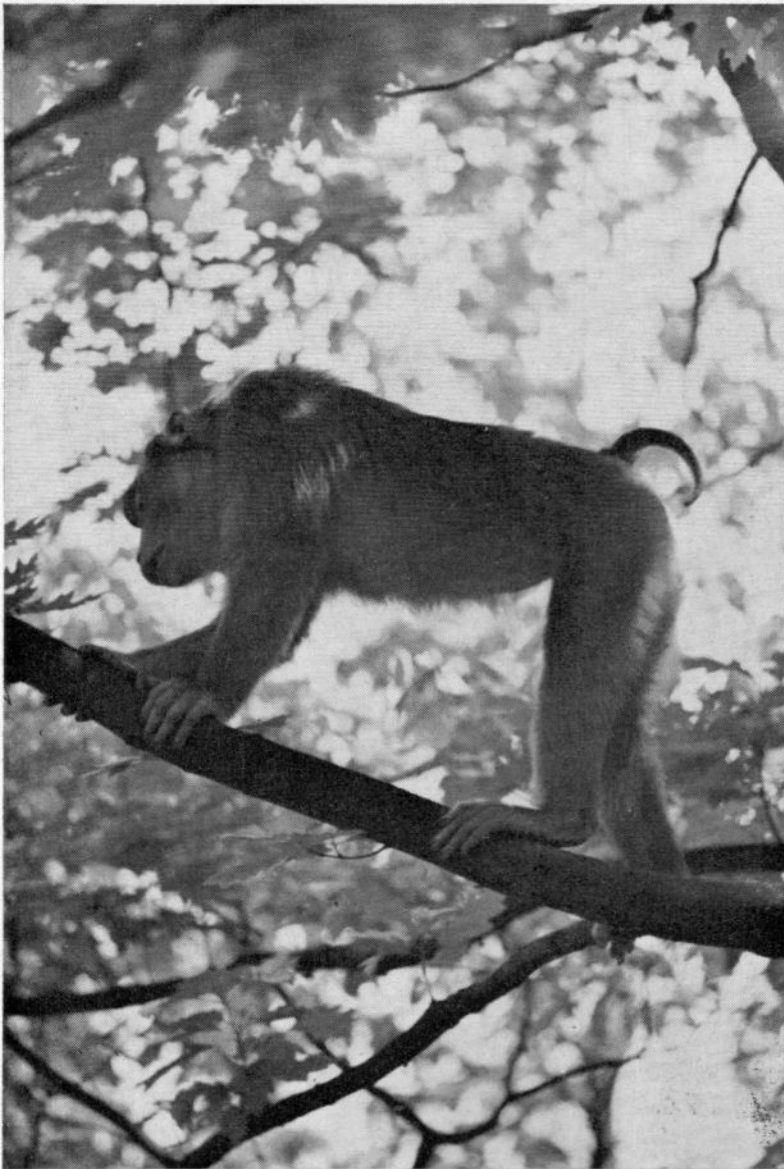
Voor de boom, waarin de baviaan zat, werd een vangkooi met daarin lokaas opgesteld. Bons klom zelf in de boom en ging de aap imiteren. Ik zag dat hij daarin zéér kundig was. Ondanks de grimassen en de halsbrekende toeren die Bons produceerde, lukte het hem niet de aap te vangen. Steeds als wij dachten: nou loopt hij de kooi in, dan rende het dier weg en dan meestal een paar meter in de richting van de toeschouwers, die dan in paniek weg renden. Om één uur moesten wij voor een aanrijding weg, een collega, die inmiddels ook aanwezig was, bleef achter. Om half vier loste ik weer af en de aap was nog steeds niet gevangen. Het beest was inmiddels enige honderden me-

ters van de rijksweg af de bossen ingevlucht. Bons zei: „Ik geef het op, die aap is mij te slim af. Ik moet mijn andere dieren gaan verzorgen.”

Inmiddels was er geïnformeerd naar een mogelijke eigenaar van het beest, doch zonder resultaat. Misschien was hij wel zonder paspoort over de grens gekomen. Voordat mijn collega wegging zei hij: „Ik bel de officier en vraag wat we met dat beest moeten doen. We kunnen dat beest hier niet alleen laten, want dat is te gevaarlijk”.

De aap zat weer hoog in een boom grimassen te maken. Het publiek was weggegaan: ik bleef alleen bij het beest achter. Toen ik zo alleen voor (die) aap stond dacht ik: het zou toch jammer zijn om dat beest dood te schieten, er moet toch een manier zijn om hem te vangen. Nadat ik ongeveer een half uur had gewacht, om de aap tot rust te laten komen, liet ik hem mijn glinsterende zakmeter zien. Hij keek met grote ogen naar de meter; zoiets moois had hij waarschijnlijk nog nooit gezien. Zijn rugharen gingen er zelfs rechtop van staan. Op dat moment dacht ik: hier kan ik hem mee vangen.

Ik maakte van een touw, dat een automobilist had achtergelaten, een lus en legde in het midden van deze lus mijn zakmeter. De aap had al

mijn verrichtingen gadeslagen. Nadat ik dit geheel voor de boom, waarin de aap zat, had gelegd, ging ik op enige meters afstand achter een boom staan met het uiteinde van touw met lus in de hand. Wanneer na enig wachten kwam de aap naar beneden. Vermoedelijk kon hij zijn nieuwsgierigheid niet meer bedwingen. Toen hij beneden was stapte hij, zoals ik had gehoopt, parmantig met één poot in de lus en raapte de zakmeter op. Op dat moment sloeg ik mijn slag en trok met al mijn kracht de lus aan en de aap zat gevangen, althans dat dacht ik. De lus zat nauwelijks aan of de aap was weer los. Hij mikte de lus gewoon van zijn poot en rende, daarbij brullend als 'n jonge

leeuw in mijn richting. Zijn rug-haren stonden rechtop. Ik liep geschrokken achteruit, doch op een gegeven moment werd mijn weg versperd door een omgewaaide boom. Opeens dacht ik aan wat mijn vader vroeger bij het africhten van honden altijd zei: kijk een hond recht in z'n ogen. Dit deed ik ook bij deze aap en het lukte: de aap bleef op anderhalve meter afstand woedend kijkend staan, draaide zich om en liep weg. Na ongeveer tien meter bleef hij zijn pas veroverde buit bekijken. Ik dacht dit is mijn kans. Ik liep zo onopvallend mogelijk op hem af, gooide een lus om hem heen en probeerde het touw nog enkele keren om hem heen te draaien. Ook dit keer rukte

hij zich los. Bij de vierde poging lukte het wel. Ik had weer het touw om hem heen gedraaid en plotseling sprong hij in volle lengte met gestrekte armen tegen mij aan. Ik schrok ontzettend. Het toeval wilde dat hij met z'n kop onder mijn rechteroksel kwam. Hij wilde mij in m'n zij bijten. Ik drukte mijn arm tegen mijn zij, waardoor ik z'n kop klemde. Plotseling begon de aap hevig te brullen, gelijktijdig hoorde ik achter mij iemand zeggen: „Hou hem vast”. Ik keek om en zag de opzichter van de gemeente Swalmen staan. Ik zei: „Bind z'n poten vast!”

Met de auto van de opzichter bracht ik eerst de aap naar het groepsbureau, daar wist men met het beest geen raad, waarna ik hem, nog steeds op dezelfde wijze vasthoudend, naar huis bracht. Toen ik thuis kwam, schrok mijn vrouw. Ze keek haar ogen uit, een aap gevangen, hoe bestaat het. Ik bracht de aap naar mijn schuur en legde hem op de vloer. Hij bleef doodstil liggen. Mijn vrouw, die medelijdend met het beest kreeg, zei: „Maak hem toch los”. Haar tevredenstellend maakte ik de poten los, maar kreeg er direct spijt van. Hij stond op en vloog als een wilde stier door de schuur. Vluchten was de enige uitweg.

Op een gegeven moment kwam mijn zontje mij vertellen, dat de aap alles kapot gooide. Toen ik door het raam van de schuur naar binnen keek wist ik niet wat ik zag, zo'n verschrikkelijke chaos had ik nog nooit gezien. Die lelijke aap had alles kapot gegooid. Alle potjes en flesjes had hij geopend en leeggeschud. De konijnen zaten bevend in het uiterste hoekje van hun hok. Hij had zelfs getracht de beestjes te vangen, want overal in de schuur lag konijnenhaar.

Inmiddels waren m'n collega's met de G.S.A. gearriveerd om te vertellen dat de aap naar de dieren-tuin te Horn kon. Het beest moest opnieuw gevangen worden en dat lukte. Gebonden hebben wij hem vervoerd naar het dierenpark. Het is nog steeds een raadsel hoe het dier op de Rijksweg kwam.

Een „politievrouw” is veel gewend, maar ik hoef nooit meer met een aap thuis te komen. □

Tevredenheidsbetuiging van minister voor hele opsporingsteam zaak Avereest

TEKST EN FOTO'S: OPPERWACHTMEESTER J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN

uitreiking door procureur-generaal te Arnhem mr J. P. Hustinx

In zijn werkkamer in het Paleis van Justitie te Arnhem heeft mr J. P. Hustinx, procureur-generaal, fungerend directeur van politie te Arnhem, namens de minister van justitie, tevredenheidsbetuigingen uitgereikt aan het „team” van rijkspolitie-ambtenaren, dat betrokken is geweest bij het onderzoek naar de moord op de 15-jarige Neltje de H. te Avereest. In zijn toespraak zei de procureur-generaal onder meer, dat doelmatige leiding, goed samenspel en methodisch en systematisch werken in dergelijke zaken noodzakelijk zijn om tot tastbare resultaten te komen. Waarbij succes nochtans geen maatstaf mag zijn voor de waardering van het verrichte werk. Integendeel: dikwijls wordt in zaken, die niet tot een oplossing worden gebracht, meer werk verricht dan in met succes bekroonde onderzoeken.

Mede namens de minister van justitie feliciteerde mr Hustinx het team met het behaalde succes en bracht hij het, collectief en persoonlijk, dank voor de grote inzet en toewijding.

Bewondering, respect en erkentelijkheid voor het verrichte teamwork werden eveneens onder woorden gebracht door mr P. J. Stigter, officier van justitie, hoofd van het Arrondissementsparket te Zwolle, die was belast met de justitiële leiding van het onderzoek.

samenspel

De overste A. W. de Vrieze, districtscommandant te Zwolle, bena-

(vervolg op pag. 27)

Foto boven: Ondanks de ernst van het feit, vreugde om het succes: mr Hustinx overhandigt de wachtmeester te kl. G. Gansekoole de tevredenheidsbetuiging van de minister v. justitie.

Foto midden: v.l.n.r. de wachtmeesters te kl. A. Koster en G. Gansekoole, de opperwachtmeester T. Bulthuis, kolonel P. Oom, mr P. J. Stigter, burgemeester jhr S. M. Snouck Hurgronje en de procureur-generaal mr J. P. Hustinx, tijdens de toespraak van mr J. P. Hustinx.

Foto onder: De procureur-generaal (met armen overelkaar) temidden van de leden van het opsporingsteam en de genodigden.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

drie groepen in Hoeksche Waard samen op preventieve (bieten)toer

TEKST: BAS DEN OUDSTEN
FOTO: PIET GROOTENDORST

Oogstwerkzaamheden in de herfst brengen elk jaar weer — met name in de kleibouwgebieden — belangrijke hoeveelheden klei op de wegen met een — vooral bij duisternis — ernstig slipgevaar als gevolg. Naast die jaarlijks terugkerende zorg is er dan ook nog het feit dat de voertuigen, waarmee de oogstprodukten worden vervoerd, dikwijls in vele opzichten niet aan de voorschriften voldoen. Met betrekking

tot de preventie in dit verband hebben de drie groepscommandanten der rijkspolitie in de Hoeksche Waard dit jaar een belangrijk initiatief ontplooid, dat tot zeer positieve resultaten heeft geleid.

Er werden maatregelen genomen voor een verscherpt toezicht, dat tevoren werd aangekondigd, onder meer in de kranten. Bovendien verzond de Suikerfabriek Puttershoek op verzoek van de rijkspolitie een stencil aan alle leveranciers, die met landbouwwagens of vrachtauto's bieten aanvoeren. Daarin werd onder meer gezegd dat de wielen van de wagens bij het verlaten van het land goed schoongekrabd dienen te worden om wegvervuiling tegen te gaan en het slipgevaar door klei op de wegen zoveel mogelijk te beperken. Speciale aandacht werd ook gevraagd voor de koppelingen tussen trekkende voertuigen en aanhangwagens, die niet alleen deugdelijk moeten zijn, maar bij voorkeur geborgd zodat ook lostrillen wordt voorkomen. Trekkende voertuigen moeten voorzien zijn van zijspiegels, de hele combinatie moet goedwerkende remmen hebben, aldus de groepscommandanten, de vinger leggend op veel voorkomende gebreken. Tevens werd erop gewezen dat

sinds kort alle aanhangwagens en opleggers van vierwielige motorvoertuigen, dus ook landbouwtractoren, van zijlichten voorzien moeten zijn, zodat ook deze voertuigen, wanneer zij in het donker een weg oversteken, bijtijds gezien worden. Daarnaast dienen, aldus het stencil, de wagens zo te worden geladen dat het afvallen van bieten in bochten en op slechte weggedeelten wordt voorkomen.

De drie groepscommandanten vroegen bovendien extra oplettendheid voor bepaalde kruispunten, wezen op de noodzaak van duidelijk voorsorteren. Tenslotte een systeem voor het plaatsen van een aantal borden die extra aandacht van andere weggebruikers vroegen voor het bietenvervoer.

Resultaat van deze gecoördineerde preventieve activiteiten van de drie groepen in de Hoeksche Waard: De vervoerders besteedden goede aandacht aan het schoonmaken van wielen en aan voorschriften ten aanzien van verlichting en dergelijke. Er werd een belangrijk geringer aantal processen verbaal gemaakt dan in voorgaande jaren, zodat de preventieve activiteiten tenslotte de rijkspolitie in de Hoeksche Waard ook nog werk hebben bespaard.

van agent tot plv. hoofd PVD...

zeer
grote
belangstelling
bij afscheid
van de
heer
R. v. d. Poel

Onder zeer grote belangstelling heeft in Utrecht de heer R. v. d. Poel, plaatsvervangend hoofd van de Politie Verbindings Dienst, afscheid genomen, waarmee een succesvolle loopbaan werd beëindigd, die de heer v. d. Poel begon als agent van gemeentepolitie.

Mede namens de directeur-generaal mr W. J. van Eijkern, die ook in persoon aanwezig was, sprak mr A. M. van Liere de scheidende functionaris toe, waarbij hij gewaagde van een plezierige samenwerking, soms onder moeilijke omstandigheden, met de man, die wist wat hij wilde, recht door zee ging, soms in zijn plichtsbetrachting ten opzichte van zijn werk zijn gezin veronachtzaamde.

De kolonel T. J. Canter Visscher, chef staf van het Korps Rijkspolitie voerde het woord mede namens de eveneens aanwezige Algemeen Inspecteur W. de Gast. Hij memoreerde de tijd waarin hij en de heer v. d. Poel bij de Haagse politie werkten. In die tijd ging de belangstelling van de heer v. d. Poel al uit naar de communicatiemiddelen. De amateur met belangstelling van toen maakte hier een levens-taak van en een groot gedeelte van de omvang van de P.V.D. moet

worden toegekend aan het door-zettingsvermogen van de heer v. d. Poel, aldus spreker.

Van links naar rechts:
de Inspecteur-Generaal W. de Gast,
mr W. J. van Eijkern,
directeur-generaal hoofd Directie Politie,
de heer R. v. d. Poel,
scheidende functionaris,
mr A. M. van Liere,
plaatsvervangend hoofd Directie Politie.

Het hoofd van de dienst, ir E. Kroeze dankte de heer v. d. Poel voor de aangename samenwerking en de waardevolle adviezen. Namens het personeel van de dienst bood de heer C. C. van Rees de heer en mevrouw v. d. Poel een uitgebreide collectie tuingereedschap aan, die ongetwijfeld bij het huis van het echtpaar, dat naar Harderwijk trekt, zeer goede diensten gaat bewijzen. Mej. Bartelds bood namens de telexistes boeken aan over aanplant en onderhoud van tuinen. Dit afscheid werd ook bijgewoond door o.m. mr ir W. H. Folmer, hoofd van de afdeling Criminele Zaken, door vele vrienden en oud-collega's van de heer v. d. Poel, die met zijn echtgenote, vele geschenken aangeboden kreeg. De heer v. d. Poel deed in zijn dankwoord uit de doeken, dat hij erg tegen dit afscheid heeft opgezien. Hij bracht dank aan degenen die hem het vertrouwen hebben gegeven, waardoor hij iets voor de politie in het algemeen heeft kunnen doen. □

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

rijkspolitie

1967

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Den Haag opnieuw zwem- kampioen en kampioen „algemeen”

DOOR DE OWMR.
J. M. POST TE GRONINGEN

Ressort 's-Gravenhage legde wederom onbedreigd beslag op de door de Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie beschikbaar gestelde wisselbeker. Door deze prestatie kwam dit ressort tevens weer voor een jaar in het bezit van de door de toegevoegde officieren voor jeugdzaken beschikbaar gestelde wisselbeker voor het ressort, dat in een jaar bij de 6 korpswedstrijden de meeste punten behaalt. De door de sportcommissie rijkspolitie ressort Groningen georganiseerde korpszwemkampioenschappen in het „Helperzwembad” te Groningen, gaven de doorslag. De door de voorzitter der S.R.R.G., de luitenant F. J. C. M. van Etten geopende wedstrijden werden bijgewoond door o.m.:

de territoriaal inspecteur Groningen, kolonel J. R. Hoogkamer, de officier toegevoegd voor jeugdzaken, mejuffrouw mr M. A. Boom, de districtscommandanten Zwolle, Winschoten, Groningen en Assen, resp. de overste A. W. de Vrieze, majoor J. H. Ittmann, majoor J. H. G. C. Elzinga, majoor L. P. Bergsma, alsmede de off. toegev. terr. insp. Groningen, majoor J. Schouten.

De wedstrijden die onder leiding stonden van de K.N.Z.B.-official P. Steenhuis, begonnen met de 50 m schoolslag, gewonnen door J. Polderman (Den Haag). De meeste punten op dit nummer eiste evenwel het ressort Den Bosch voor zich op met een 2e en een 3e plaats. (9 punten). De 50 m borstcrawl leverde 10 punten op voor het ressort Arnhem gevolgd door Den Bosch en Amsterdam met 5 en 6 punten. Bij de 50 m rugslag nam Den Haag met 9 punten weer wat van zijn achterstand terug, terwijl de overige

punten werden gedeeld door Amsterdam en Den Bosch. Het ressort Den Bosch dat bij deze drie nummers de meeste punten vergaarde, moest zich met het vorderen van de strijd laten passeren door Den Haag en Amsterdam. Arnhem — hoopvol gestart — viel terug, terwijl Groningen dit jaar helemaal niet kon meekomen.

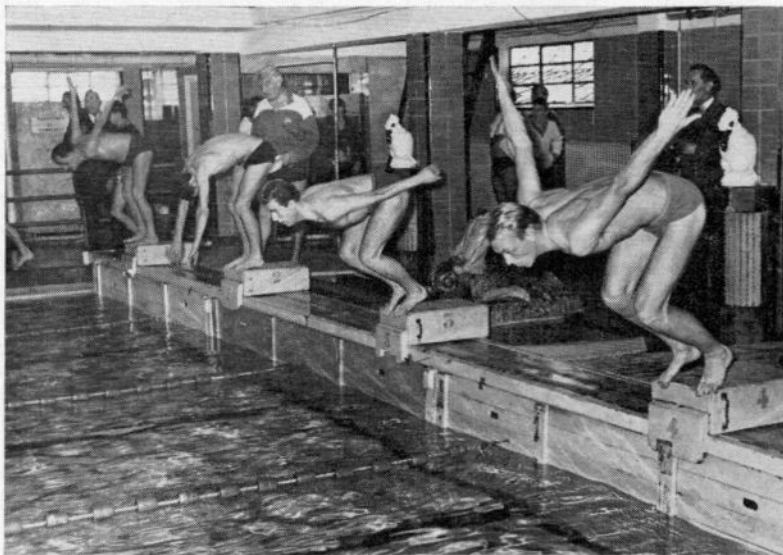
De estafettenummers, de 100 m schoolslag en borstcrawl en de 3 × 25 m wisselslag persoonlijk werden allemaal gewonnen door Den Haag, die daarmede behoorlijk afstand nam en ook bij het popduiken en gekleed zwemmen met drenkeling de meeste punten in de wacht sleepte. Zo bleef er voor Amsterdam en Den Bosch niets anders over dan te strijden om de 2e en 3e plaats, waarbij Amsterdam uiteindelijk aan het langste eind trok. Arnhem en Groningen bleven ver achter.

Het ressort Arnhem, dat na de 5 voorgaande wedstrijden nog aan de leiding stond met 24½ punt en er slechts 3 aan kon toevoegen moest zich laten passeren door Den Haag, dat zijn puntentotaal op 29 bracht. De overige ressorten waren voor deze beker bij de aanvang van de zwemkampioenschappen al min of meer kansloos.

Tussen de nummers door leverden een zestal veteranen nog strijd in een driekamp, bestaande uit de nummers 25 m school-, rug- en vrijeslag. Fijnenberg van het ressort Den Bosch won alle drie nummers en werd dus onbedreigd winnaar. Vóór de prijsuitreiking werd nog het woord gevoerd door de heer J. Smit, zwemgedelegeerde van de

De kolonel Hoogkamer reikte de prijzen uit.

boete en een nat pak voor rijden zonder licht . . .

DOOR DE WACHTMEESTER 1e kl.
M. VAN DEVENTER TE LEIDEN

N.P.S.B., die de deelnemers opwekte meer aan de N.P.S.B.-wedstrijden deel te nemen.

Namens de Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie, die wegens verplichtingen elders helaas niet aanwezig kon zijn, werden de prijzen uitgereikt door de kolonel J. R. Hoogkamer. De wisselbeker „Totaal-Generaal”, werd aan de leider van het ressort 's-Gravenhage uitgereikt door mejuffrouw mr. M. A. Boom, officier toegevoegd voor jeugdzaken te Groningen.

De gedetailleerde uitslagen waren als volgt:

50 meter schoolslag		tijd
1. J. Polderman	Gv.	37.2 sec.
2. H. Nagelmaker	Bosch	41.0 sec.
3. F. van Os	Bosch	41.1 sec.
4. J. J. Veenstra	Asd.	42.0 sec.
5. H. A. Köler	Asd.	42.1 sec.
6. J. J. Wezenberg	Arnh.	43.0 sec.
6. G. H. ter Bogt	Arnh.	43.0 sec.

50 meter borstcrawl		tijd
1. H. Gerdenbroek	Arnh.	30.5 sec.
2. H. Oosterbaan	Bosch	30.7 sec.
3. J. Zwaan	Arnh.	30.9 sec.
4. A. J. v. Leen	Asd.	32.0 sec.
5. J. L. M. v. Dijk	Asd.	32.3 sec.
6. H. Welmers	Bosch	32.7 sec.

50 meter rugslag		tijd
1. C. V. Everse	Asd.	34.2 sec.
2. J. Polderman	Gv.	37.3 sec.
3. P. J. J. de Poorter	Gv.	39.2 sec.
4. H. T. Gaal	Bosch	41.1 sec.
5. R. v. Tintelen	Bosch	42.0 sec.
6. H. de Jonge	Arnh.	42.2 sec.

100 meter schoolslag		tijd
1. W. P. v. Zijl	Gv.	1.21.3 sec.
2. H. A. Köler	Asd.	1.31.2 sec.
3. R. v. Vliet	Gv.	1.34 sec.
4. H. Golstein	Bosch	1.34.5 sec.
5. M. IJbema	Gron.	1.39.7 sec.
6. A. M. B. B. Kokke	Arnh.	1.39.9 sec.

3 x 50 meter wisselslag estafette		tijd
1. 's-Gravenhage		1.45.8 sec.
2. Amsterdam		1.50.8 sec.
3. Arnhem		2.07.1 sec.
4. 's-Hertogenbosch		2.53.9 sec.
5. Groningen		3.02.6 sec.

Popduiken

1. H. Golstein	Bosch	18.4 sec.
2. J. Kievit	Gv.	18.5 sec.
3. J. Magendans	Asd.	18.6 sec.
4. H. W. Botter	Asd.	18.8 sec.
5. G. Buitinga	Gron.	19.4 sec.
6. A. F. M. Engelbert	Gv.	20.0 sec.

100 meter borstcrawl

1. W. P. v. Zijl	Gv.	1.06.8 sec.
2. C. V. Evertse	Asd.	1.14.2 sec.
3. A. J. Woldhuis	Gron.	1.18.6 sec.
4. J. Zwaan	Arnh.	1.19.9 sec.
5. A. Spruyt	Gv.	1.20 sec.
6. Goldenbeil	Bosch	1.25.4 sec.

50 meter gekleed met drenkeling

1. G. Buitinga	Gron.	1.1.2 sec.
2. J. Kievit	Gv.	1.2 sec.
3. R. van Vliet	Gv.	1.2.1 sec.
4. H. A. Köler	Asd.	1.3.5 sec.
5. H. Nagelmaker	Bosch	1.5.3 sec.
6. H. de Jonge	Arnh.	1.7.1 sec.

3 x 25 meter wisselslag persoonlijk

1. W. P. v. Zijl	Gv.	0.56 sec.
2. J. Polderman	Gv.	0.57.9 sec.
3. H. Oosterbaan	Bosch	0.58.5 sec.
4. J. L. M. van Dijk	Asd.	1.02.1 sec.
5. C. V. Evertse	Asd.	1.04 sec.
6. H. Gaal	Bosch	1.06 sec.

5 x 50 meter vrije slag estafette

1. 's-Gravenhage	2.47.1 sec.
2. 's-Hertogenbosch	2.54 sec.
3. Amsterdam	2.56.2 sec.
4. Groningen	3.01.9 sec.
5. Arnhem	3.11.2 sec.

Einduitslag

1. 's-Gravenhage	83 punten
2. Amsterdam	59 punten
3. 's-Hertogenbosch	53 punten
4. Arnhem	29 punten
5. Groningen	24 punten

Wisselbeker voor het ressort dat in 1 kalenderjaar bij de 6 Korpswedstrijden de meeste punten behaalt.

	dH	Ar	dB	Gr	A	RtW
Tafeltennis	6	5	4	3	2	0
Voetbal	4	6	2	1	5	3
Volleybal	4	3	5	6	1	2
Atletiek	6	5	4	3	2	0
Schieten	3	5,5	4	1	5,5	2
Zwemmen	6	3	4	2	5	0
Totaaluitsl.	29	27,5	23	16	20,5	7

Einduitslag veteranen driekamp

1. Fijnenberg	Bosch	3 punten
2. Wijnstok	Bosch	7 punten
3. v. d. Veen	Gron.	11 punten
4. J. Quist	Arnh.	11 punten
5. Tuin	Bosch	14 punten
6. Reitsma	Gron.	17 punten

Tijdens een patrouille per Zephyr zagen wij een bromfiets naderen die zonder licht reed. Ik sommeerde de bestuurder af te stappen, maar de met twee personen bemande brommer reed door. Toen de voortvluchtigen bemerkten dat de politiewagen draaide om hen te volgen, koos de bestuurder eieren voor zijn geld en hij maakte aanstalten terug te keren. In zijn zenuwen overschatte hij de breedte van de weg en bromfiets met berijders verdwenen in de berm-sloot vol modder, die de bromfiets geheel, de berijders tot hun middel opzooog. Toen zij na enige tijd ontoonbaar en weinig welriekend — maar compleet met brommer — tegenover het gezag stonden, heerste er vreugde over het feit dat er slechts drie rijksdaalders betaald moesten worden voor het rijden zonder licht. Bij de andere partij was vermaak over het schouwspel natuurlijk, maar dat was minder opvallend. Overigens: boete én een nat pak is een unieke vorm van boetedoening . . .

Waarom worden op alle grote bedrijven in de Europoort BENZO rijwielen gebruikt?

Dit kunt u lezen o.a. in de Autokampioen van mei 1967 en de consumentengids van april 1967

BENZO SPORT SUPER DE LUXE
geheel compleet v.a. f 146,—

DIENSTRIJWIELEN
compleet f 148,—

Deze prijzen gelden t.m. 31 dec. Benzo bestaat 60 jaar.

Vraagt gratis prijscourant.

BENZO RIJWIELFABRIEK
VLAARDINGEN

Telefoon 010 - 34 24 74, 34 42 44

Eindhoven heeft weer een districtscommandant de kapitein J. Vermeulen

DOOR: OWMR.
J. J. H. VAN AERSSEN, NIJMEGEN
FOTO: TECHN. RECHERCHE
's-HERTOGENBOSCH

Het district Eindhoven, dat het na de benoeming van de majoor B. van der Meer tot commandant van de opleidingsschool geruime tijd zonder commandant moest stellen, heeft weer een eigen leider. De kapitein J. Vermeulen werd door de generaal W. de Gast als districtscommandant geïnstalleerd.

De installatie vond plaats op het Eindhovense districts-bureau, in aanwezigheid van de Territoriaal Inspecteur, de kolonel M. C. Ruigrok, de oud-commandant majoor B. van der Meer, de overste G. L. J. J. Bekker, districtscommandant Den Bosch, de majoor Th. C. G. M. Vrijhoef, districtscommandant Tilburg, de toegevoegde officieren P. Y. Witteveen en mej. M. Th. van Beelen, de districts-adjutant H. J. Awater, de bureauchef en de groeps- en postcommandanten van het district Eindhoven.

In zijn installatierede bracht de generaal allereerst dank aan de overste Bekker die naast zijn eigen drukke werkzaamheden het commando over het district Eindhoven zo voortreffelijk heeft waargenomen. Na het vertrouwen van de Korpsleiding in de nieuw benoemde commandant kenbaar te hebben gemaakt, gaf de generaal de kapitein Vermeulen enkele wijze raadgevingen

mee. „Geen district,” zo zei hij, „is gelijk aan een ander. Overal zult ge anders liggende vraagstukken aantreffen. Ieder district heeft zijn eigen leven, zijn eigen klimaat en sfeer. Het materieelbeheer is belangrijk, maar belangrijker is het personeelsbeheer. De zeer veelzijdige functie van districtscommandant is één der mooiste functies in het korps. Belangrijk is een goed contact met de groepscommandanten. Zij immers zijn belast met de directe leiding van de politiedienst. Het is de opdracht van de districtscommandant de groepscommandanten in de uitoefening van hun zeer belangrijke taak te begeleiden. Ik wens u daarbij veel succes toe.”

Na de toespraak van generaal De Gast, riep de kolonel M. C. Ruigrok de nieuwbenoemde districtscommandant een hartelijk welkom in het ressort Den Bosch toe. Hij zei overtuigd te zijn dat de kapitein Vermeulen zich zal weten aan te passen aan de werksfeer en de werkdruk in een ressort, waar het personeel — tot zijn trots — schouder aan schouder werkt om de zaken zo goed mogelijk te laten marcheren. De overste Bekker op zijn beurt wees erop, dat in een district de sfeer wordt bepaald door de districtscommandant. Hij had gedurende zijn waarneming kunnen vaststellen, dat op de medewerkers in

dit district gebouwd kan worden. Van de luitenant Witteveen en de adjudant Awater had hij grote steun ondervonden. Groot was ook zijn waardering voor het samenspel tussen de bureauchef, districts-recherche, groepscommandanten en hem persoonlijk.

De gevoelens van de groepscommandanten werden á l'improviste vertolkt door de adjudant W. W. Weijmans, groepscommandant te Mierlo. Hij deed dit op de van hem bekende geestige, maar niettemin indringende wijze. De kapitein Vermeulen werd duidelijk, dat op de steun van de groepscommandanten zonder meer valt te rekenen.

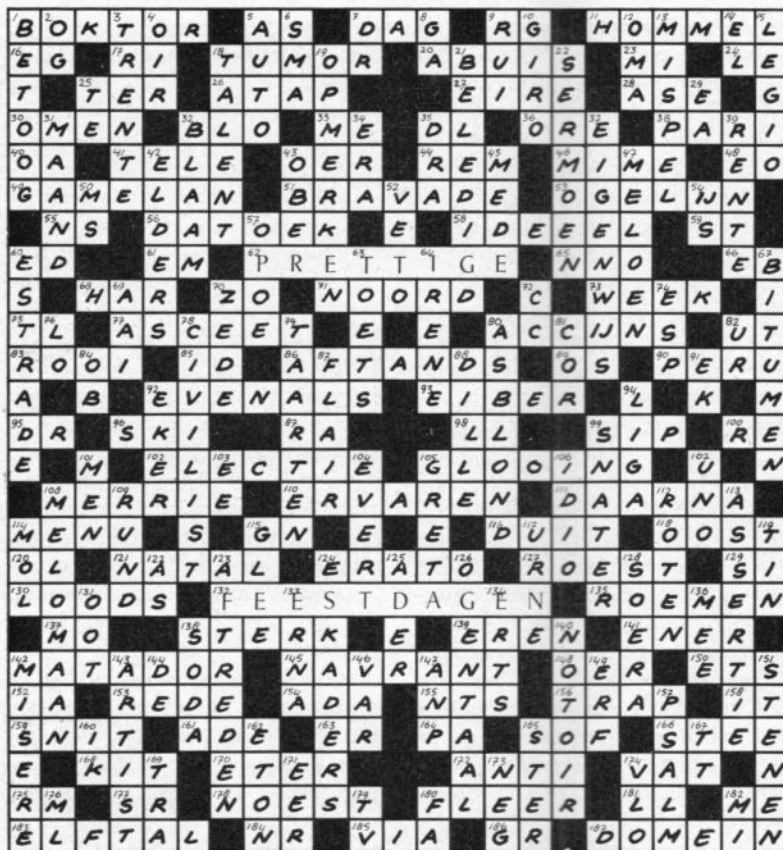
Als laatste spreker zelf het woord nemende, verklaarde de kapitein Vermeulen tenslotte zich bewust te zijn van hetgeen van hem wordt verlangd.

Uit enkele opmerkingen viel af te leiden dat de kapitein zich de sfeer van het district, waar — zoals hij zei — de bevolking er nog een levensbeschouwing op nahoudt, al aardig had eigengemaakt, ook al verklaarde hij zelf volslagen onbekend te zijn. Na te hebben verklaard dat hij alles in het werk zal stellen om de hem opgedragen taak tot een goed einde te brengen, besloot de kapitein met de woorden: „Generaal, u kunt op mij rekenen.”

□

v. r. n. l.: de generaal W. de Gast, de kapitein J. Vermeulen, de overste G. L. J. J. Bekker.

WINNAARS KERSTPUZZEL (uit groot aantal inzendingen)

De „Kerstpuzzel” is aangeslagen. Een groot aantal inzendingen bereikte de redactie, die er graag op haar beurt een aantal uren aan besteedde, om de oplossingen te testen. Zoals dat een goede puzzel betaamt, leed ook de „Kerstpuzzel” aan een paar — gelukkig niet storende — schoonheidsfoutjes. De puzzelaars hadden er geen moeite mee.

Dank aan de inzenders, die ons op de kleine oneffenheden attent maakten, zomede aan hen, die hun inzending vergezeld deden gaan van hun beste wensen voor het nieuwe jaar.

Het lot moest tenslotte de winnaars aanwijzen. De overste L. P. H. de Jong, districtscommandant van de rijkspolitie te water te Nijmegen, heeft — onder het toezien oog van „notaris” luitenant J. G. W. Bär — de winnaars uit de tombola getoverd.

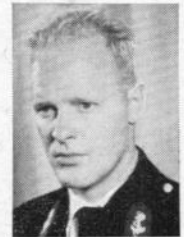
Het resultaat was als volgt:

- 1e prijs: W. Montanari, Meerssenerweg 119 A, Maastricht;
- 2e prijs: A. v. Diepen, Kerkstraat 20, Asten (N-Br.);
- 3e prijs: M. Imanse, Spechtlaan 14, Maartensdijk (U);
- 4e prijs: Mevr. Ij. Koning-Ronduite, Middachtensingel 185, Arnhem;
- 5e prijs: Mej. S. Warnaar, Oranje Nassauplein 10, Den Hoorn (post Delft);
- 6e prijs: Mevr. H. J. M. Rouschop-Lahaye, Bunderstraat 155, Meerssen (L);
- 7e prijs: F. N. Kelder, Rooseveltplein 65, Tilburg;
- 8e prijs: A. Bijpost, Ganker 32, Nibbixwoud (N-H);
- 9e prijs: G. J. Grave, Vledderweg 33, Vledder (Dr);
- 10e prijs: A. N. v. d. Wal, Nadorstweg 36, Middelburg.

De prijzen zullen de gelukkige winnaars zo spoedig mogelijk worden toegezonden.

de kapitein E. Hubregtsen hoofdinspecteur te Terneuzen

Met ingang van 1 februari 1968 is de kapitein E. Hubregtsen benoemd tot hoofdinspecteur korpschef van gemeentepolitie te Terneuzen.

Hij volgt in die functie de heer D. van Ooyen (ook een oud-officier van het korps rijks-politie) op, die sedert 1 juli 1967 commissaris van gemeentepolitie te Middelburg is. De heer Hubregtsen werd op 12 oktober 1933 te Velsen geboren. Hij doorliep de rijks H.B.S. te Brielle en slaagde vervolgens voor het getuigschrift stuurmansleerling B.S. aan de kweekschool voor de zeevaart te Amsterdam. In 1955 behaalde hij het diploma 3de stuurman G.H.V. Hij deed dienst bij de Verenigde Nederlandse Scheepvaart Mij. Van september 1955 tot augustus 1957 deed hij dienst als reserve-officier bij de Koninklijke Marine. Hij werd op 16 maart 1956 benoemd tot luitenant ter zee 3e klasse, waarna hij geplaatst werd bij de technische opleidingen te Amsterdam. Hij volgde van 1957 tot 1959 de opleiding aan het toenmalige rijks-instituut tot opleiding van hogere politie-ambtenaren te Hilversum. Op 1 augustus 1959 werd hij benoemd tot adjunct-inspecteur van gemeentepolitie te Amsterdam waar hij na twee jaar werd bevorderd tot inspecteur, ambtenaar 3e klasse. Op 1 augustus 1963 werd hij benoemd tot officier der rijkspolitie in de rang van officier 2e klasse en was vervolgens ingedeeld bij de staven van de districten Amsterdam en Utrecht. Sedert 1 februari 1967 was de inmiddels tot officier 1ste klasse bevorderde heer Hubregtsen als officier toegevoegd verbonden aan de staf van de commandant van de rijkspolitie te water te Amsterdam.

**Adjutant G. C. van Beek
commandant
parketgroep 's-Gravenhage**

Met ingang van 16 november '67 is de adjutant G. C. van Beek aangewezen als commandant van de parketgroep 's-Gravenhage.

Hij werd op 11 maart 1915 geboren te Pernis en trad op 7 april 1936 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) waarna hij op 23 december 1942 werd gedetacheerd bij de Prijsbeheersing als afdelingscommandant te Dordrecht. Deze functie vervulde hij tot 1 december 1949, toen hij als postcommandant in de rang van opperwachtmeester werd geplaatst te Papendrecht. Op 1 april 1954 werd hij postcommandant te Oostvoorne en vanaf 3 december 1957 is hij ingedeeld bij de parketgroep 's-Gravenhage. Hij werd op 1 januari 1946 in de rang van opperwachtmeester aangesteld bij het Korps Rijkspolitie en op 16 november 1967 bevorderd tot adjutant.

Deze nieuwe groepscommandant heeft alle facetten van het werk op deze omvangrijke parketgroep ruimschoots leren kennen en zal ongetwijfeld de efficiënte werkwijze van zijn voorganger, de adjutant C. van Beek, op de hem eigen wijze volgen.

**Adjutant H. J. van Essen
groepscommandant
te Steenwijkerwold**

Met ingang van 14 oktober 1967 is de adjutant H. J. van Essen aangewezen als groepscommandant te Steenwijkerwold. Hij werd op 22 juli 1916 te Epe geboren en trad op 3 maart 1937 in dienst bij het Korps Politietroepen.

Op 1 maart 1941 werd hij aangesteld bij het Korps Rijksveldwacht, waarna hij overging naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 kwam hij in de rang van

wachtmeester 1e kl. bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Garderen. Op 1 oktober 1948 werd hij verplaatst naar Barneveld en op 10 december 1956 werd hij postcommandant te Vroomshoop. Op 1 juli 1959 ging hij in gelijke functie naar Wijhe, waar hij op 16 november 1959 werd aangewezen als plaatsvervangend-groepscommandant, tevens rayoncommandant. Hij werd op 1 april 1956 bevorderd tot opperwachtmeester en op 14 oktober 1967 tot adjutant.

Hij was een gewaardeerd instructeur bij de reserve rijkspolitie, huldigt de opvatting dat de dienst no. één is, wat niet verhindert dat hij — zoals vele korpsleden — „als de dienst het toelaat” met een hengel aan de waterkant te vinden is.

**Adjutant J. v. d. Veen
groepscommandant te Bolsward**

Met ingang van 14 oktober 1967 is de adjutant J. v. d. Veen aangewezen als groepscommandant te Bolsward. Hij werd op 18 juli 1918 te Leeuwarder-

deel geboren en trad op 19 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Zorgvlied. Hij werd op 1 december 1948 verplaatst naar Wapserveen en op 1 november 1955 als postcommandant naar Havelte. Op 1 maart 1961 werd hij aangewezen als plaatsvervangend-groepscommandant tevens rayoncommandant te Grouw. Hij werd op 1 juni 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 14 oktober 1967 tot adjutant.

Eén van de belangrijkste zaken welke hij op zijn laatste standplaats te behandelen kreeg was wel een uitgebreid en langdurig onderzoek — in samenwerking met de districtsrecherche Heerenveen — naar aanleiding van een diefstal van ruim anderhalve ton bij een zuivelfabriek, welke zaak, na veel geduld „rond” kwam.

**Adjutant H. J. Sterenborg
groepscommandant te Borculo**

Met ingang van 1 november 1967 is de adjutant H. J. Sterenborg aangewezen als groepscommandant te Borculo.

Hij werd op 2 mei 1913 geboren te Lichtenvoorde en trad op 5 oktober 1934 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee en ging in de bezettingstijd over naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Zevenaar. Hij werd op 1 januari 1948 verplaatst naar Doesburg, op 1 juni 1953 naar Elten en op 1 september 1954 aangewezen als plaatsvervangend-groepscommandant, tevens rayoncommandant te Doesburg. Op 1 april 1960 volgde zijn aanwijzing als groepscommandant te Asten. Hij werd op 1 november 1954 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 april 1960 tot adjutant.

**Adjutant K. Johannes
commandant
verkeersgroep Dordrecht**

Met ingang van 1 december 1967 is de adjutant K. Johannes aangewezen als commandant van de verkeersgroep Dordrecht. Hij werd op 25 november 1912 te

Musselkanaal geboren en trad op 4 mei 1935 in dienst bij het Korps Politietroepen. Op 8 juni 1936 werd hij aangesteld bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee, waarna hij in de bezettingstijd over ging naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 volgde zijn aanstelling bij het Korps Rijkspolitie in de rang van wachtmeester 1e kl. ter standplaats Alkmaar (verkeersgroep). Op 1 april 1946 werd hij verplaatst naar Wijk bij Duurstede en op 1 juli 1949 naar de verkeersgroep Utrecht, waar hij op 1 januari 1960 werd aangewezen als

plaatsvervangend - groepscommandant. Op 16 december 1963 werd hij aangewezen als groepscommandant te Monnickendam. Hij is op 1 januari 1954 bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 december 1963 tot adjudant.

**Adjudant J. 't Lam
groepscommandant te Utrecht
(Rijkspolitie te Water)**

Met ingang van 1 november 1967 is de adjudant J. 't Lam aangewezen als commandant van de groep Utrecht (Rijkspolitie te Water). Hij werd op 13 oktober

1913 te Heukelum geboren en trad op 5 oktober 1934 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee en ging in de bezettingstijd over naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Akersloot (rijkspolitie te water). Achtereenvolgens werd hij verplaatst naar Zutphen, Zwolle, Kampen, Harderwijk en op 1 februari 1962 naar Nijmegen, waar hij werd aangewezen als plaatsvervangend-groepscommandant, tevens postcommandant. Hij werd op 1 juni 1956 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 november 1967 tot adjudant. Hij was een verdienstelijk wedstrijdzwemmer en ongetwijfeld zal hij in zijn omgeving de zwemsport warm aanbevelen.

**Adjudant H. Fennis
groepscommandant te Groenlo**

Met ingang van 14 oktober 1967 is de adjudant H. Fennis aangewezen als groepscommandant te Groenlo. Hij werd op 23 juni 1918 te Hilversum geboren en trad op 3 juni 1940 in dienst bij de Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van

wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Heeten. Op 15 augustus 1949 werd hij verplaatst naar Raalte en op 1 oktober 1955 werd hij postcommandant te Muideren, waar hij op 9 september 1959 werd aangewezen als plaatsvervangend-groepscommandant, tevens rayoncommandant. Hij werd op 1 april 1954 bevorderd tot opperwachtmeester en op 14 oktober 1967 tot adjudant.

**Adjudant R. Postma
commandant
parketgroep Leeuwarden**

Met ingang van 1 december 1967 is de adjudant R. Postma aangewezen als commandant van de parketgroep Leeuwarden. Hij werd op 25 februari

1917 te Grootegast geboren en trad op 15 augustus 1940 in dienst bij de Staatspolitie (Marechaussee), waarna hij op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. werd aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Emmen. Achtereenvolgens werd hij verplaatst naar Achtkarspelen, Norg, Een en op 11 november 1952 als postcommandant naar Spijk. Op 1 januari 1959 werd hij aangewezen als plaatsvervangend - groepscommandant, tevens rayoncommandant van de groep Haskerland te Joure. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 december 1967 tot adjudant.

**Adjudant K. A. J. Krosse
groepscommandant te Zevenaar**

Met ingang van 1 november 1967 is de adjudant K. A. J. Krosse aangewezen als groepscommandant te Zevenaar. Hij werd op 19 augustus 1916 te Deventer geboren en trad op 1 augustus 1940 in dienst bij het Korps Rijksveldwacht, waarna hij in de bezettingstijd overging naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari

1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Apeldoorn. Achtereenvolgens werd hij verplaatst naar Hattem en Zieuwent en werd op 1 juli 1959 postcommandant te Lichtenvoorde, waarna hij op 16 april 1965 werd aangewezen als plaatsvervangend-groepscommandant, tevens rayoncommandant van de groep Diepenveen te Schalkhaar. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 november 1967 tot adjudant.

Bij Koninklijk Besluit van 7 februari 1948 werd hem de „Bronzen Leeuw” toegekend, wegens bijzonder moedige en beleidvolle daden tegen de vijand op 13 mei 1940. Hij heeft zich doen kennen als iemand die open staat voor de nieuwe eisen welke de dienst vereist in verband met de veranderingen in de maatschappij. Zijn hobby gaat uit naar het houden van vogels, in het bijzonder parkieten.

**Adjudant L. de Graaf
groepscommandant
Oostelijk Flevoland te Dronten**

Met ingang van 1 november 1967 is de adjudant L. de Graaf aangewezen als groepscommandant Oostelijk Flevoland te Dronten.

Hij werd op 1 december 1917 te Doniawerstal geboren en trad op 3 november 1938 in dienst bij het Korps Politietroepen. Na de capitulatie van het Nederlandse leger ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie ter standplaats Stroobos. Op 23 januari 1956 werd hij postcommandant te Opende en op 15 mei 1964 werd hij aangewezen als plaatsvervangend-groepscommandant, tevens rayoncommandant van de groep Leens te Wehe. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 november 1967 tot adjudant.

Hij was enkele jaren instructeur bij de reserve rijkspolitie.

Voorlopig overzicht van de door de postadministraties van Suriname, de Nederlandse Antillen en Nederland in 1968 uit te geven postzegels.

Suriname

- 7 april: Wereldgezondheidsdag; prijs per serie (2 waarden) Sfl 0,35; Hfl 0,70.
 10 april: Paasweldadigheidszegels; prijs per serie (5 waarden) Sfl 1,50; Hfl 3,—.

Bijzondere frankeerzegels Nederlandse Antillen (Olympische Spelen Mexico 1968)

Technische gegevens:
 Beeldformaat: 22 x 33 mm; Zegelformaat: 25 x 36 mm; Tanding 12,75 : 14; Papier: zonder watermerk; Gomming: synthetische gom; Velindeling: 5 x 10 = 50 zegels; Druktechniek: offset; Drukkerij: N.V. Joh. Enschedé & Zonen N.V., Haarlem.

In verband met de in 1968 in Mexico te houden Olympische Spelen zal de Postadministratie van de Nederlandse Antillen op 19 februari 1968 een serie van drie bijzondere frankeerzegels zonder toeslag uitgeven. Deze frankeerzegels die ontworpen zijn door de heer Oscar Ravelo Nadal te Willemstad/Curaçao, hebben de volgende waarden, voorstellingen en kleuren:

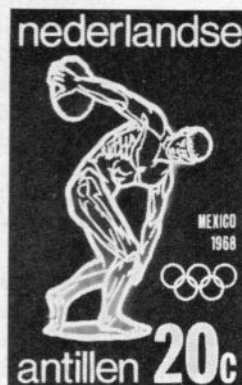
- 29 mei: 300 jaar Hervormde Kerk te Paramaribo; prijs per serie (2 waarden) Sfl 0,35; Hfl 0,70.
 29 juni: 200 jaar Zendingsfirma Kersten & Co; prijs per serie (3 waarden) Sfl 0,65; Hfl 1,30
 28 augustus: Restauratie Jodensavanna-synagoge; prijs per serie (3 waarden) Sfl 0,75; Hfl 1,50.
 22 november: Kinderpostzegels; prijs per serie (5 waarden) Sfl 1,50; Hfl 3,—. Prijs per strookje Sfl 0,60; Hfl 1,20.

Nederlandse Antillen

- 19 februari: Olympische Spelen, Mexico; prijs per serie (3 waarden) Afl 0,55; Hfl 1,10.
 mei: Soc. en Culturele Instellingen; prijs per serie (5 waarden) Afl 1,—; Hfl 2,—.
 november: Kinderpostzegels; prijs per serie (4 waarden) Afl 1,—; Hfl 2,—.

Nederland

- 16 januari: Postcheque- en Giro-dienst; 1 waarde van 20 ct.
 9 april: Zomerpostzegels; prijs per serie (5 waarden) Hfl 1,75.
 29 april: Europapostzegels; prijs per serie (2 waarden) Hfl 0,65.
 2e halfjaar: Luchtvaartzegels (3 waarden).
 begin november: Kinderpostzegels; prijs per serie (5 waarden) Hfl 1,75; velletjes à Hfl 2,50 per stuk.
 Deze bekendmaking geschiedt met dien verstande, dat wijzigingen in uitgiftedata en prijzen of eventuele uitbreiding van genoemde emissies nog mogelijk zijn.

Waarde	Voorstelling
10 cent	Hand met Olympische vlam + Olympisch symbool (5 ringen)
20 cent	Discuswerper + Olympisch symbool
25 cent	Stadion met vredesduiven + Olympisch symbool

Kleuren
rood, geel, groen en zwart
lichtblauw, donkerblauw, groen
bruin, groen, oranje

Als bijzondere tekst is op de zegels vermeld: „Mexico 1968”. De prijs per serie bedraagt in Nederlandse munt f 1,10.

De frankeerzegels zullen worden verkocht t.m. 18 februari 1969. De geldigheid voor de frankering is niet beperkt.

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premiën betalen?
 Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de
Verzekering Maatschappijen **ONS BELANG** te Amersfoort

HET KIND (III)

door Marianne

Of het kind ook met de helm geboren was, zo informeerde men. Nou nee, dat kon niet worden beweerd. Nee, dat was misschien maar beter, want dan zou het kind een tweede gezicht hebben gehad. En dat in de twintigste eeuw, een bijgeloof als in het grijs verleden, toen de helm van een kind zo snel mogelijk moest worden verbrand opdat het kind niet 's nachts zou opstaan om een lijkstoot te zien en te kunnen voorspellen wie er zou sterven.

In Groningerland werd de helm trouwens bewaard in het kabinet. Waarom? Wel als het kind een jaar was, werd er van de helm een soort pannekoek gebakken waarvan het kind at en waarna men er zeker van was, dat het kind nimmer last van z'n tweede gezicht zou hebben. Wie met de helm geboren was, zei men, kon het weer voorspellen. Mogelijkheid voor een carrière bij het KNMI dus, wie met de helm geboren was, kon niet alleen voorspellen wie zou sterven, maar kon ook watervloeden voelen aankomen. Maar zegt u zelf, er is geen baby die dit kan. Met de helm geboren konden ook zieken gezond maken, waarmee 'ge nu meteen maar weet, waar de handopleggers, strijkers en kwakzalvers vandaan komen . . .

De vader beziet zijn zoon, die naar hij meent de haarkleur heeft van zijn vrouw, de ogen, benevens de mond van hemzelf en hij slaat al aan het filosoferen. Hij ziet in gedachten zijn zoon reeds volwassen, maar aangezien volwassen zonen doorgaans niet

huiten, wordt hij al gauw tot de werkelijkheid geroepen. Hoe dat ook zij, voorlopig klinkt hem dat nog liefelijk in de oren, zo ongeveer als de klanken van een fraai orgel. Maar dat zulks nogal gauw verandert, realiseert hij zich niet. Hij krijgt er ook kwalijk tijd voor, want hij wordt met zachte drang het huis uitgedreven en zo gelijkgeschakeld met de hond, die teruggekeerd van een kleine stroomtocht z'n leed nog kan verkroppen met een vette kluij. Baas en hond zien elkaar een ogenblik aan in een soort lotsverbondenheid maar de hond houdt zich aan z'n kluij en voor de vader blijft weinig meer over dan een blik over de eerste sneeuwklonkjes in de tuin of zo. Dat zijn ook weer van die kleine vreugden ziet u.

Maar het stadhuis wacht. De ambtenaar van de burgerlijke stand is zo koud als een ijzige wind en zo dor als herfstblad. Van de geboorte-aangifte maakt hij een zo plechtige séance, dat de vader het bijna niet waagt een sigaret aan te steken en zich maar kwalijk de naam van zijn zoon herinnert.

Verstrooidheid hoort schijnbaar bij de eerste dagen van het vaderschap. Pa zoekt in een locale telefoongids naar een nummer dat er niet in staat, maar hij bladert hardnekkig verder omdat hij zeker weet dat degenen die hij moet bellen toch telefoon heeft. Hij leest twintig bladzijden in een roman en weet niet meer waar het over gaat.

Hij neemt dozen met gebak in ontvangst van lieden met goede bedoelingen en neemt de wijk als de schenkers komen opdraven om hun deel van de buit en de kosten er weer uit te krijgen en vooral om de nieuwe staatsburger te bekijken. Ze komen immers vooral om te vertellen van hun eigen kinderen, die bij wijze van spreken zomaar geboren werden onder het koffiedrinken, zo vlot, die een dos zwart haar hadden en die stuk voor stuk wonderen zijn en voorbestemd om steunpilaren in de maatschappij te worden, vanwege hun vaste wil (hetgeen een fraaie vergoelijking van liederlijke eigenwijsheid kan zijn), maar vooral vanwege hun fenomenale intelligentie. De vader intussen, staat doodsgangsten uit, wanneer zijn zoon gewassen moet worden, maar dat wassen dient

nochtans tot de kleine vreugden gerekend te worden, ook al acht pa voortdurend mogelijkheden tot het breken van armen en benen aanwezig. De botjes van die kleintjes zijn o zo teer, zie je, zegt hij. En als het kind een schone luier aan z'n blanke lendenen gespeld krijgt, och, dan hangt het hoofdje zo slap en hij huilt zo verscheurend, dat het is alsof hij al het leed van deze wereld op z'n slanke schouders torst. Tenminste, dat denkt de vader, die slagroomtaart eet, tot hij er onpasselijk van wordt (men kan het spul tenslotte niet laten bederven en weggeven gaat ook niet omdat de hele buurt gegeven heeft). Hij geeft zich over aan overpeinzingen, die geen enkel nut hebben en krijgt na een siësta het besef terug, dat de wereld niet stil staat omdat hij een zoon gekregen heeft, waarna hij zich haastig aan het werk begeeft.

Zo'n eerste week verslijt de post een paar schoenzolen extra en ligt de tafel vol post, allemaal goede wenssen en brieven waarvan sommige zelfs nuttige wenken bevatten. Een vriend schrijft: „Als 'ie zo wordt als

z'n vader loopt het wel los, maar dan krijgen jullie wel een boel last met hem." Kijk zie, dat is een beleefdheid, die valt als een baksteen in een porseleinkast en een vader is daar even slecht over te spreken als over een drukfout in de burgerlijke stand van een plaatselijk blad, waarin de zoon als dochter wordt gekwalificeerd.

GEZINSKREDIET

Nieuw! Nu bedragen tot **f 9.000,-**.
Looptijden tot **36 maanden**. Direct
contant geld voor auto, caravan etc.
etc. Snel en discreet. Aantrekkelijke
voorwaarden. Kwijtschelding bij over-
lijden. Vraag geheel vrijblijvend
folder met volledige inlichtingen.

N.V. NATIONALE VOLKSBANK
Rotterdam Mauritsweg 45 tel. 135743
Den Haag Riviervismarkt 4 tel. 639586
Amsterdam Westeinde 10 tel. 237271

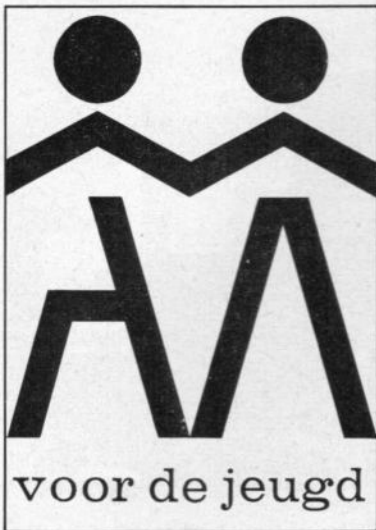
GEZINSKREDIET 1926 DE BANKIER VAN UW GEZIN

SCHIP OP DE WESTERGRONDEN

BAS DEN OUDSTEN

En dan, vroeger, ach ja, toen werden de schipbreukelingen soms tot op hun hemd uitgeplunderd door de eilander jutters, die zich vaak meer om de winst van aangespoelde goederen dan om de mensen die in gevaar waren, bekommerden. Maar dat was al een paar eeuwen geleden. Toen was er ook nog geen reddingmaatschappij, zoals die in 1824 werd opgericht. Een reddingmaatschappij! Het was eigenlijk zelfmoord in die dagen om er met zo'n open roeireddingboot op uit te gaan dwars door de branding naar schepen in nood. Die tijd van die roeireddingboten was trouwens nog niet zo lang geschiedenis. Waar had hij dat laatst

nog eens gelezen, hoe op die dag voor Kerstmis van het jaar 1894 nog een roeireddingboot van Schiermonnikoog in de vliegende storm uitvoer met tien roeiers, om te proberen zeventwintig man te redden van het Duitse stoomschip „Lahneck”, dat op het strand was gelopen? De boot werd driemaal teruggegooid op het strand door de kokende zee. Maar

driemaal voer men weer uit. De boot kwam plotseling op een golftop dwars te liggen en van enkele roeiers knapten de riemen finaal af. Dat was avontuur. Die mannen werden gered en ze vierden Kerstmis op Schiermonnikoog. Maar nu, dacht Gijs, nu waren de reddingbootbemanningen toch wel beter uitgerust. Neem nu de „Brandaris”. Een prima stalen boot, overal dicht, uitgerust met waterdichte schotten en een prima radio-installatie . . .

De stralenbundels van de vuurtoren „Brandaris” wentelden voort en iedere keer wanneer de bundels over de Longway draaiden, was daar in het donker de gestalte te zien van de jongen op zijn fiets, die voorovergebogen op het stuur lag en traptte wat hij kon.

De boot moet uit, dacht hij. Misschien weten ze het in het dorp nog niet, misschien heeft ook de kustwacht op de vuurtoren de noodseinen waargenomen. Misschien was zijn vader al aan boord.

Daar zag hij de vage omtrekken van de eerste huizen van het dorp, dat hij enkele minuten later buiten adem binnenreed. Even verder liep iemand. Het was een van de opstappers. Het was Jan Kooyman, zag hij, toen hij hem achterop reed. Sjonge, die had haast. Dus ze wisten het al. Voort dan maar, naar de haven.

Hij passeerde Kooyman, die hem nariep: „Zo Gijsie. Wat heb jij een haast, jongen! Moet je ook mee?” Gijs gaf niet eens antwoord. Het fietsen zat hem in de benen. En hij was buiten adem. Maar dat was niet alles. Plotseling flitste er een gedachte door hem heen. „Moet je ook mee,” had Kooyman geroepen. Als hij nu eens . . . Zijn vader zou het natuurlijk nooit goedkeuren en alleen maar iets zeggen van „onverantwoordelijk, die snotjongens” of zoiets. Maar als hij nu toch eens.

Misschien kon hij wel helpen ook . . . Misschien ja . . .

Inderdaad, West-Terschelling wist het al. Er zat een schip op de Westergonden. De kustwacht had noodseinen waargenomen. Eerst had men nog gemeend, dat het lichtflitsen waren zoals die wel meer te zien zijn in de herfst. Korte lichtflitsen als de bliksem en dan een korte rollende donderslag. Maar na verloop van tijd had men weer licht gezien en men had, nu op z'n qui vive, duidelijk kunnen zien, dat het vuurpijlen waren. Onmiddellijk waren de sleepboten van de bergingsmaatschappij gewaarschuwd en de schipper van de reddingboot „Brandaris”. Nog later had men ook radioseinen waargenomen. Het moest een Engels schip zijn met een bemanning van deels Chinezen en voor een ander deel Engelsen. De „Silver Star” of zoiets, wist men. En dit bericht had West-Terschelling opgeschrikt uit de stilte van de herfst. Ieder jaar scheen, als in de nazomer de laatste vakantiegangers weer naar de vastewal teruggekeerd waren, het eiland in te dommelen in een soort winterslaap. Maar dat Terschelling om de drommel niet sliep, dat was nu duidelijk te zien. Overal in het dorp West-Terschelling liepen mensen, en ze gingen allemaal in de richting van de haven, in dezelfde richting die ook Gijs fietste, zo hard als zijn krachten dat maar toelieten.

„Er zitten allemaal Chinezen aan boord, er zijn al twee doden,” zo praatte men in het dorp en men praatte naar men wijs was, allemaal, de oude Jacob Visser en de vrouw van Jan de Bruin, Wiebe Bakker en Willem Blok.

In groepjes liepen ze de straat uit naar de haven. In groepjes stonden ze bij elkaar in de loeiende storm, die zo bij de haven, in de luwte van het dorp, iets minder hevig scheen.

Dat nam niet weg, dat de eilanders zich er niet door lieten bedriegen, want de hoge stand van het water sprak duidelijke taal en de gesprekken gingen niet alleen over het schip in nood, maar ook over de bewaking, die er langs de polderdijk was ingesteld. Het was bekend, dat die te laag was en het was ook bekend, dat wanneer die zou doorbreken, het gehele lage gedeelte van het eiland zou onderlopen, met het gehucht Baaiduinen, en de dorpen Midsland en Hoorn erbij. En de mensen uit de polder zouden met hun vee naar de duinen moeten vluchten, omdat er in de vlakke polder maar weinig hoger gelegen delen waren, waarop men bij een overstroming het vege lijf van zichzelf en de dieren zou kunnen veiligstellen. En, waakzaam-

heid was geboden. Het water was al eerder over de dijk geslagen.

Toen Gijs bij de haven kwam, stond het water al op een gedeelte van de kaden. Hij gooide zijn fiets tegen een hek en snelde in de richting van de steiger, waaraan altijd de reddingboot gemeerd lag. Hij liep iedereen voorbij en keek nauwelijks op als iemand hem vroeg waarom hij zo'n haast had. De reddingboot lag er nog, zag hij. Het toplicht in de mast was duidelijk zichtbaar en ook op de brug brandde licht. Er waren een paar mannenfiguren te zien. Dan waren ze weer verdwenen in de radiohut.

Gijs naderde de boot en een stukje moest hij door het water waden. Levensgevaarlijk, dacht hij.

(WORDT VERVOLGD)

lichtbak inplaats van blauwe lantaarn aan nieuw groepsbureau Staphorst

In Staphorst — in 1967 enige malen negatief in de krantenkolommen — is het nieuwe jaar positief begonnen met de ingebruikname van een zeer modern groepsbureau. Automobilisten op de weg Zwolle-Meppel hoeven er niet naar te zoeken. Inplaats van het bekende blauwe lantaarntje heeft dit bureau een lichtbak tegen de gevel. Dag en nacht ziet elke passant het bij moeilijkheden verlossende woord Rijkspolitie. Over de officiële opening van dit gebouw méér in het volgende nummer.

(Foto: Opperwachtmeester J. J. H. van Aerssen te Nijmegen)

drukte in een korte toespraak, dat de uitgebrachte tevredenheid en toegezwaaide lof eigenlijk de gehele politie aanging.

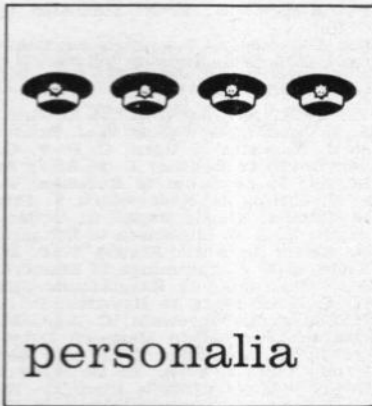
„Het is ook bij dit onderzoek weers bleken,” zo zei hij, „dat de Nederlandse politie in feite een eenheid vormt. Daarom spiegelt zich het succes en de lof ook af op alle onderdelen van deze politie. Zonder hulp van bijvoorbeeld de technische recherche, de Onderafdeling Opsporingsbijstand, de Rijksrecherche e.a., waren we er niet gekomen. Ook de samenwerking met het openbaar ministerie en de burgemeester was voortreffelijk. De laatste, jhr S. M. Snouck Hurgronje (die eveneens aanwezig was), schroomde zelfs niet daadwerkelijk aan het onderzoek deel te nemen.”

erkentelijk

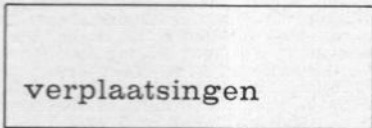
De territoriaal inspecteur in het ressort Arnhem, de kolonel P. Oom, dankte de procureur-generaal vooral voor de wijze waarop de tevredenheid van de minister van justitie kenbaar was gemaakt. „U hebt niet willen volstaan,” zo zei hij, „met de simpele uitreiking van de tevredenheidsbetuigingen, maar u hebt gemeend dit uitvoerig en met een zeer persoonlijk woord te moeten doen. Daarvoor zijn wij u bijzonder erkentelijk.”

team

Het team, dat een tevredenheidsbetuiging in ontvangst mocht nemen bestond uit: A. W. de Vrieze, dir. officier der rijkspolitie 2e kl., commandant van het district Zwolle; D. de Jong, adspirant-officier, toegevoegd officier te Zwolle; S. F. de Vries, adjudant, districts-rechercheur te Assen; J. G. Hoedeman, opperwachtmeester districts-rechercheur te Almelo; T. W. Steendam, opperwachtmeester, districtsrechercheur te Zwolle; T. Bulthuis, opperwachtmeester, plv. groepscommandant te Avereest, rayoncommandant Dedemsvaart; A. Koster, wachtmeester 1e kl, rayon Dedemsvaart en G. Gansekoefe, wachtmeester 1e kl., post Zuidwolde.

personalia

verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 14-10-'67: A. v. Meteren, owmr., van Schalkwijk naar Deest; A. Meijland, wmr. 1e kl., van Schoorl naar Ursem; H. Fennis, owmr., van Muiden naar Groenloo; H. v. Heusden, wmr. 1e kl., van Blokker naar Oude Niedorp.
Per 21-10-'67: G. J. v. Limbeek, wmr. 1e kl., van Akersloot naar Heemskerk.
Per 25-10-'67: E. Graveland, wmr. 1e kl., van Jutphaas naar Vreeswijk.
Per 31-10-'67: L. Klumpje, wmr. 1e kl., van Bunschoten naar Hattem.
Per 1-11-'67: D. Stam, wmr. 1e kl., van Ouderkerk a. d. Amstel naar Akersloot; J. Brink, J. Teske, L. Anjema, owmrs. en A. J. Willems, wmr. 1e kl., van Soestdijk naar Baarn; J. M. Jansen, wmr. 1e kl., van Soestdijk naar Apeldoorn.
Per 8-11-'67: T. Meinema, wmr. 1e kl., van Volendam naar Minnertsga.
Per 10-11-'67: F. Hofman, wmr. 1e kl., van Petten naar Schagen.
Per 11-11-'67: J. J. Ruikes, owmr., van Opmeer naar Lobith-Tolkamer; H. Slofstra, wmr. 1e kl., van Purmerend naar Marken.
Per 14-11-'67: D. J. Schaaij, wmr. 1e kl., van Bennebroek naar Heemskerk.
Per 15-11-'67: J. F. M. A. Baijens, wmr. 1e kl., van De Bilt naar Putten.
Per 1-12-'67: H. ter Meer, wmr. 1e kl., van Bilthoven naar Driebergen; A. H. v. d. Doorn, wmr. 1e kl., van Kreileroord naar Lelystad; K. Johannes, adjudant van Monnickendam naar Dordrecht.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-11-'67: T. W. Rietveld, wmr. 1e kl., van De Kaag naar Soestdijk; J. de Ruiters, wmr. 1e kl., van 's-Gravenhage naar Leiden.
Per 11-11-'67: A. Broersma, wmr., van Meeuwenplaat naar Ben. Hardinxveld-Giessendam; H. Oost, wmr. 1e kl., van Hillegom naar Vroomshoop; D. Obbes, wmr. 1e kl., van Middelburg naar Alkmaar.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

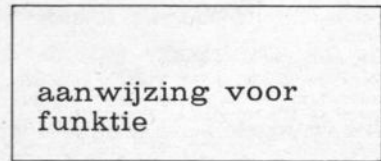
Per 11-11-'67: G. J. Visschedijk, wmr., van Waubach naar Duiven.
Per 15-11-'67: J. Versteeg, wmr. 1e kl., van Eethen naar Drunen.
Per 16-11-'67: B. Koster, wmr. 1e kl., van Hooge en Lage Mierde naar Gilze.
Per 1-12-'67: J. M. J. Geeratz, owmr., van St. Michielsgestel naar 's-Hertogenbosch; J. L. A. Stals, wmr. 1e kl., van Roermond naar Maasbree.

RESSORT ARNHEM

Per 11-11-'67: B. D. Lammers, wmr. 1e kl., van Hattem naar Meeden; P. de Jong, owmr., van Zwolle naar Wijhe; J. Schoonderbeek, wmr. 1e kl., van Vroomshoop naar Ambt Delden-Zuid; G. H. Veenvliet, wmr. 1e kl., van Ermelo naar Ameide; G. W. Nijland, wmr. 1e kl., van Diepenheim naar Rauwerd.
Per 15-11-'67: B. A. J. Luiken, wmr. 1e kl., van Vriezenveen naar Aadorp.
Per 24-11-'67: A. Aanstoot, owmr., van Zwolle naar Schalkhaar.
Per 1-12-'67: G. W. v. Belzen, wmr. 1e kl., van Holten naar Soestdijk; J. J. Wezenberg, wmr. 1e kl., van Vriezenveen naar Volkel; W. Dunnink, wmr. 1e kl., van Kloosterwijk naar Urk.

RESSORT GRONINGEN

Per 11-11-'67: M. Zwart, wmr. 1e kl., van Appelscha naar Uffelte.
Per 1-12-'67: R. Postma, owmr., van Joure naar Leeuwarden; W. van Dijk, owmr., van Wommels naar Ternaard.

aanwijzing voor functie

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 16-11-'67: Adjudant G. C. v. Beek tot commandant Parketgroep te 's-Gravenhage.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-12-'67: Adjudant L. Krul tot commandant Parketgroep te Maastricht.

wij herdenken

Owmr.
A. Bot
Hoogkarspel
ressort Amsterdam
☆ 28-1-1920
† 8-11-1967

Owmr.
J. C. L. v. Heijst
Dordrecht
ress. 's-Gravenhage
☆ 7-3-1922
† 1-12-1967

Wmr. 1e kl.
L. Kristelijn
Rozenburg
ress. 's-Gravenhage
☆ 31-3-1925
† 1-12-1967

RESSORT GRONINGEN

Per 1-12-'67: Adjudant R. Postma tot groepscommandant te Leeuwarden; adjudant W. van Dijk tot groepscommandant te Ternaard.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot opperwachtmeester:

Per 1-9-'67: W. den Breejen te Soestdijk.

Per 14-10-'67 H. van Heusden te Oude Niedorp; A. Meijland te Ursem.

Per 1-11-'67: W. E. Meijer te Amsterdam; C. Huijsman te Amsterdam.

Per 11-11-'67: H. Slofstra te Marken.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-12-'67: P. G. de Heer te Krommenie; W. de Jong te Loosdrecht; A. D. W. Lagrand te Diemen; L. Leppink te Vinkeveen en Waverveen; W. Magendans te de Meern; H. v. d. Oudenalder te Houten; W. Ruitenbeek te Wilnis; H. J. Verhoef te Obdam; J. Verkuijl te Duiwendrecht; J. W. Overeem te Maarsen.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 16-9-'67: J. S. Berhitoe te Maarlandsdijk.

tot adm. ambt. C 3e kl.:

Per 1-5-'67: L. E. M. den Enting te Landsmeer.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot adjudant:

Per 16-11-'67: G. C. v. Beek te 's-Gravenhage.

tot opperwachtmeester:

Per 1-11-'67: J. de Ruitter te Leiden.

Per 11-11-'67: G. H. Veenfliet te Ameide.

Per 16-11-'67: H. Oudega te Leidschendam.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-12-'67: W. J. M. Pieters te Leidschendam; J. Kamp en G. J. F. Vermeer te Krimpen a.d. IJssel; J. v. d. Schee te Wateringen; J. Marinissen te Middelharnis; A. W. van Aanholt en J. Remmelzwaal te Voorschoten; H. v. d. Spoel te Middelharnis; J. B. H. v. Alfen te Waddinxveen; H. S. Freens te 's-Gravensande; P. J. Beelen te Lisse; J. C. Stada te 's-Gravendeel.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 18-3-'67: J. J. Martelijn te Oostburg.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot opperwachtmeester:

Per 1-9-'67: F. M. Gerats te Maastricht.

Per 11-11-'67: W. H. A. Tiemissen te Geffen.

Per 1-12-'67: J. L. A. Stals te Maasbree; J. J. Wezenberg te Volkel.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-12-'67: A. R. Appelhof te Nuth; E. M. Bomhof te Waalre; A. J. Bosma en J. Hiemstra te Uden; C. P. P. G. van Boven te Deurne; J. de Bruin te Bortel; P. de Bruin te Rucphen; H. L. J. Effting te Nederweert; J. Eits te Nuland; G. de Jager te Oudendbosch; M. A. J. M. Jansen te Fijnaart; H. Keizer te Aarle Rixtel; T. F. H. Klein en B. C. Tamminga te Zundert; P. J. de Koning te Raamsdonksveer; W. J. Kranenburg te Heusden; P. L. H. Lap te Siebengewald; C. J. A. M. van de Leijgraaf te Made en Drimmelen; C. Luime en J. J. van der Putte te Etten; H. A. M. M. Musters te Schijndel; J. Niks te Rijen; G. W. Oberink te St. Oedenrode; F. J. M. C. van Os te Beek en Donk; L. W. J. Plum te Schaesberg; H. J. Roks te Berghem; J. Smit te Woudrichem; G. J. de Valk te Heeze; G. J. M. Verhoeven te Drunen; P. van der Vries te Ravenstein; J. A. van Wessel te Waubach; W. A. v. Woerkom te Mill; J. G. A. van der Woning te Helvoirt; S. J. van der Zwaag te Bergen-L.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 16-8-'67: M. M. v. d. Brand te Sprang Capelle.

Per 1-11-'67: H. Pietersen te Goirle.

tot adm. ambt. C 3e kl.:

Per 1-5-'67: J. C. de Groot te 's-Hertogenbosch.

RESSORT ARNHEM

tot opperwachtmeester:

Per 1-12-'67: W. Dunnink te Urk.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-12-'67: J. G. Klein Wiecherink te Lochem; E. J. Stuit te Lemelerveld; J. H. W. v. Aken te Doetinchem; H. Martena te Tuk; F. J. Hageman te Lienden; H. J. Angenent te 's-Heerenberg; J. Boschman te Heerde; A. M. D. Loos te Groesbeek.

RESSORT GRONINGEN

tot adjudant:

Per 1-12-'67: R. Postma te Leeuwarden; W. van Dijk te Ternaard.

tot opperwachtmeester:

Per 11-11-'67: B. D. Lammers te Mee-den; G. W. Nijland te Rauwerd.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 1-12-'67: K. H. van der Veen te Kornwerderzand; H. Ekkelenkamp te Diever; J. J. Raspe te Oude Pekela; H. J. Schröder te Schoonoord; A. Mes-schendorp te Finsterwolde; G. Nieuwenhuis te Wildervank; H. Homan te Buitenpost.

in dienst getreden

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-10-'67: P. F. Gelderland, wachtmeester te Terneuzen.

Per 6-11-'67: W. J. Zwarter, schrijver A te 's-Gravenhage.

Per 1-12-'67: G. P. Vreeke, adm. ambt. C 3e kl. te Kruijningen.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-12-'67: F. W. van den Akker, adm. ambt. C 3e kl. te Berghem.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 15-11-'67: Mej. J. Koster, typiste-A te Driebergen.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten: Per 1-1-'68: T. J. v. Leeuwen, Utrecht; K. J. J. A. Schrijver, Dordrecht; W. J. J. de Kok, Middelburg; A. F. M. van de Water en P. Raaijmakers, 's-Hertogenbosch; J. C. Baken, H. A. van Mierlo en M. Truijten, Eindhoven; W. H. Wolters en H. T. J. Clevis, Roermond; R. W. Wollerich, Apeldoorn; J. C. Poth, J. Vrieling en W. Koopmans, Assen.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-11-'67: L. Bosma, wmr. 1e kl. te Heerhugowaard (op verzoek).

Per 1-12-'67: B. de Graaf, adjudant te Oterleek.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-10-'67: P. F. Gelderland, techn. controleur te Terneuzen.

Per 1-12-'67: R. Zijlstra, owmr. te Hoge Rijndijk; G. P. Vreeke, wmr. 1e kl. te Krabbendijke.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-12-'67: F. W. v. d. Akker, wmr. 1e kl. te Ravenstein.

RESSORT ARNHEM

Per 1-12-'67: Th. J. Peters, adm. ambt. C II te Arnhem.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-12-'67: H. G. Veen, adjudant te Leeuwarden; J. Koorn, adjudant te Ternaard.

ambtsjubilea

Wmr. 1e kl.
D. de Fluiter
Rhenen
ressort Amsterdam
25 jaar op 26-11-1967

Wmr. 1e kl.
D. Niezing
Waddinxveen
ress. 's-Gravenhage
25 jaar op 16-11-1967

Owmr.
W. P. Wisse
Rockanje
ress. 's-Gravenhage
25 jaar op 16-11-1967

Owmr.
J. Niemeijer
Roelofarendsveen
ress. 's-Gravenhage
25 jaar op 4-1-1968

Wmr. 1e kl.
P. Spaan
Roelofarendsveen
ress. 's-Gravenhage
25 jaar op 4-1-1968

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

9e JAARGANG No. 6 - FEBRUARI 1968

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

reorganisatie van het Korps Rijkspolitie begint binnenkort

De Minister van Justitie heeft thans een beslissing genomen over de beginselen van de nieuwe organisatie van het Korps Rijkspolitie. Zoals bekend heeft de voorgenomen reorganisatie alleen betrekking op de staven van de landdistricten, de territoriale inspecties en de staf van de algemene inspectie. In de organisatie van de Rijkspolitie te Water komt geen verandering. Een en ander wordt meegedeeld door de Voorlichtingsdienst van het Ministerie van Justitie.

straks 17 districten

Aanvankelijk was het de bedoeling dat er voor de huidige 23 districten te land geleidelijk 11 districten in de plaats zouden komen, in elke provincie één. Na nader beraad is het totaal aantal districten vastgesteld op 17. In de provincies Noordholland, Zuidholland, Gelderland en Limburg komen twee districten, in de provincie Noordbrabant drie. Overwogen is namelijk dat door te grote beheerseenheden het rechtstreekse contact tussen de districtscommandant en de burgemeesters, ook in belangrijke aangelegenheden, niet voldoende zou kunnen worden onderhouden. Daarom zijn de genoemde provincies, waar de rijkspolitie een omvangrijke

taak heeft, opgesplitst in meer districten. De grenzen van deze districten zullen nog nader worden vastgesteld.

De vijf territoriale inspecties worden opgeheven. Hun taak wordt deels aan de staf van de algemene inspectie, deels aan de nieuwe districtsstaven overgedragen.

T.I.-Groningen verdwijnt eerst

Het ligt in de bedoeling, dat de reorganisatie geleidelijk wordt uitgevoerd. Binnenkort zal een begin worden gemaakt door opheffing van de territoriale inspectie voor het noorden van het land en de vorming van drie districten-nieuwe stijl, één in elk van de provincies Friesland, Groningen en Overijssel. In Drente is er reeds één district. Daarna zal de reorganisatie geleidelijk worden voortgezet. Er wordt naar gestreefd bij voorkeur tegen 1 januari 1970, maar uiterlijk tegen het einde van 1970 gereed te komen. De beslissing van de Minister is voorbereid door een werkgroep, waarin ambtenaren van het Ministerie van Justitie en officieren van het Korps Rijkspolitie zitting hebben. Ook is het gevoelen van de procureurs-generaal, fungerend directeurs van politie, en van de commissarissen der Koningin ingewonnen. Tenslotte heeft de Minister van Justitie overleg gepleegd met zijn ambtgenoot van Binnenlandse Zaken.

Met de reorganisatie wordt beoogd een versterking van het beheer van het Korps en een zodanige vervulling van de politietaak dat deze beantwoordt aan de eisen, welke thans en in de afzienbare toekomst zullen worden gesteld. Het resultaat van de voorgenomen reorganisatie zal zijn dat het aantal beheerseenheden wordt beperkt en het beheer in het algemeen wordt gestroomlijnd.

De beheerstaak van de nieuwe districtsstaven wordt ruimer. Deze staven zullen daarom worden versterkt. Bovendien zullen tot deze staven behoren specialisten voor de recherche en het verkeer, naast de reeds bestaande specialisten voor jeugdzaken. De verruiming van de taak van de algemene inspectie zal leiden tot een aanzienlijke uitbreiding van haar staf.

Uiteraard zal er bij de geleidelijke uitvoering van deze reorganisatie voortdurend rekening worden gehouden met de personeelsaspecten ervan en zal waar nodig voeling worden gehouden met de politie-organisaties.

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het
Korps Rijkspolitie onder
verantwoordelijkheid van de
door de Algemeen Inspecteur
samengestelde redactie.

9e Jaargang
No. 6 - februari 1968
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem

Majoor mr A. J. Dek
te Heerenveen

Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen

Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen

J. M. A. Kasprowicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage

Adjutant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage

Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen

Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg

Wachtmeester 1e klasse
H. S. Freen
te 's-Gravenzande

redactiesecretariaat

Districtsbureau
Rijkspolitie te Water
Bureau-ark Waalhaven, Nijmegen
Telefoon 08800 - 3 32 44

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. Duyker, Groningen
Van Ketwich Verschuurlaan 25
flat 205
Telefoon 05900-2 40 93

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11

Abonnementsprijs f 10,— per jaar
bij vooruitbetaling
Losse nummers f 1,— per stuk

bij de omslagfoto:

*Een blik in de nieuwe garage
voor 50 Porsches van de SAS. op
het terrein van de Sectie Bijzondere
Verkeerstakingen te Driebergen.*

deze maand

Minister opent
Sectie Bijzondere Verkeerstakingen

Nieuw groepsbureau Staphorst

- M.E.-cursussen in mooi Drente
- Ook Rijkspolitie in actie na ondergang UK 91
- Piloten Joep zag na 20 jaar oude strijdmakker terug
- Bemanning RP 23 voorkwam ramp
- De majoor mr J. W. Buitendijk hoofd Bureau Beheer Recherche i.o.
- N.S.F.-diploma's
- Judogroep Groningen vordert gestaag
- Personalía

minister opent veelomvattende Sectie Bijzondere Verkeerstaken te Driebergen

TEKST EN FOTO's: BAS DEN OUDSTEN

Op 19 februari opende de minister van justitie mr C. H. F. Polak in Driebergen de nieuwe huisvesting van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken der Rijkspolitie. De enkele jaren geleden tot stand gekomen afdeling ter bestrijding van de verkeersonveiligheid en ter ondersteuning met materieel van rijkspolitie-activiteiten in

het gehele land, verhuisde begin januari uit de oude gebouwen van de Alexanderkazerne te Den Haag en opereert nu vanuit de centraal in het land gelegen gebouwen bij de (ongelijkvloerse) kruising van de rijksweg 12 (oost) met de provinciale weg Zeist-Driebergen. De Sectie is inmiddels snel uitgegroeid tot

een veelomvattend bedrijf.

Het vlak langs de gebouwen op de rijksweg voortrazende verkeer laat weinig twijfel aangaande de reden van bestaan van deze organisatie, de activiteiten in en om de gebouwen maken duidelijk dat er met de modernste technische hulpmiddelen wordt gestreefd naar een zo groot mogelijke efficiëncy. Daarvoor zijn alle mogelijkheden geschapen op de terreinen van een vroegere magneet-afsluiterfabriek met de bijbehorende villa Hoogeweerd en in het daarnaastgelegen landhuis Klein Hoeve. In de Hoogeweerd is nu de staf van de Sectie gevestigd en een deel van de administratie. Vergeleken bij de huisvesting in „de oude Alex” zetelt de commandant van de Sectie, de kapitein A. C. Vogel er nu als een soort kasteelheer, zij het met veel meer en gans andere besognes of als een directe zaakgelastigde van de Heilige Christoffel, de beschermheilige van de automobilisten, die op een fraai wandkleed in de kamer van de commandant prijkt als een symbool van waar het bij de sectie om gaat.

De hele huisvesting van de sectiestaf is navenant en niet te vergelijken met die in de Alexanderkazerne, waar als het regende in de

De motoren voor de motorsurveillance krijgen oranje windschermen. Op de achtergrond het pre-fab gebouw van de executieve dienst en de villa Hoogeweerd.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

kamer van de commandant emmers werden neergezet om het lekwater op te vangen, waar de stukken van de administratie soms dreven in de postbakjes. Van kamers als stallen, en smalle trappen en rotte vloeren kwam de sectie nu in kamers met parketvloeren of vaste vloerbedekking, rond een hall met marmer, die ook toegang geeft tot de typekamer, met 13 typistes, de harem van de Sectie.

Achter de Hoogeweerd is een prefab paviljoen gebouwd, dat de executieve dienst herbergt. Daar huizen de Surveillance Groep Autosnelwegen, de Groep Bijzondere Controles, de Ondersteuningsgroep, de Traffipax Surveillancegroep en de Motorsurveillancegroep, alsmede de Verkeersfotodienst van de Sectie, het Bureau Interne Opleidingen van de sectie en het Bureau Beheer. In het meer dan zestig meter lange gebouw zijn voorts vier werkkamers voor het personeel en kleedkamers met douches, w.c. en dergelijke. De brede gang van het gebouw staat over een grote lengte vol stalen klerenkasten, die speciaal werden gemaakt en diep genoeg zijn om er een uniform in te hangen. Het personeel van de Sectie komt namelijk in burger, verkleedt zich en gaat de dienst in om daarna weer in burger te vertrekken.

Van het bijna 250 personen omvattende personeel woont ongeveer 40 % binnen een kring van vijftien kilometer rond Driebergen of met machtiging juist daarbuiten.

Er wordt naar gestreefd iedereen zo spoedig mogelijk binnen die kring te krijgen en er is zelfs een speciale interne woningcommissie voor het contact met de burgemeesters. Daarin zit van elk onderdeel van de Sectie een vertegenwoordiger en er zijn interne urgentielijsten. Achter op het terrein zijn nieuwe garages gebouwd, onder meer voor de vijftig Porsches van de Surveillance Groep Autosnelwegen en voor de motoren, die momenteel zijn ingezet in het kader van de surveillanceproef op de weg Aalsmeer-Hilversum, die in opdracht van de minister van justitie door de Sectie wordt uitgevoerd onder supervisie van de territoriaal inspecteur te Amsterdam, de kolonel H. A. van Steenis. Deze proef heeft tot dus-

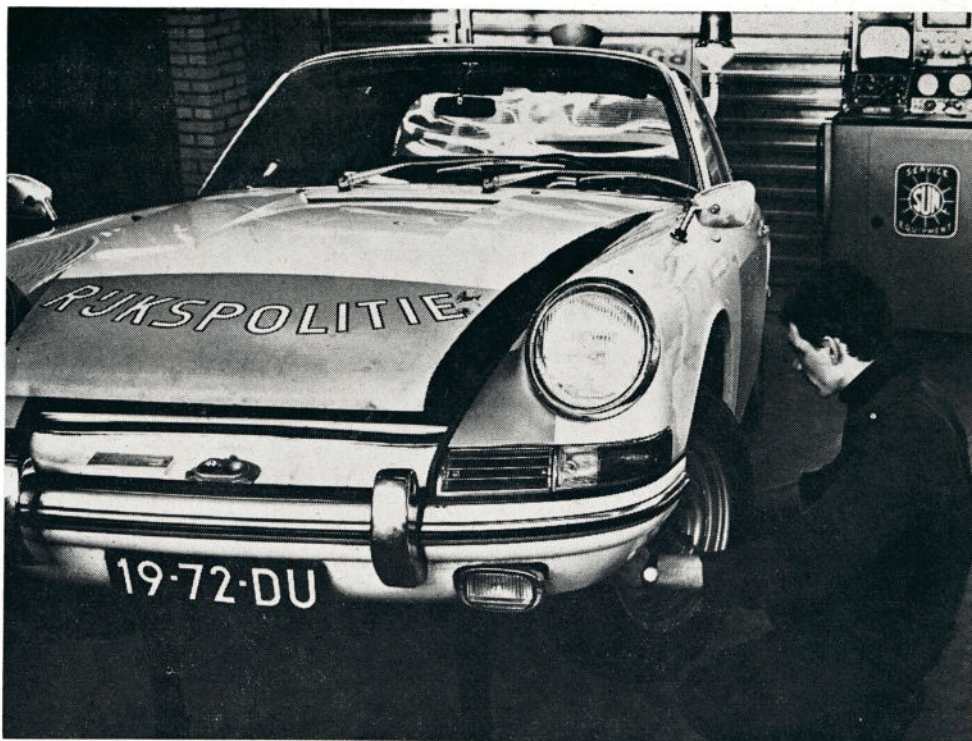
De staf van de sectie is ondergebracht in de Hoogeweerd.

ver opmerkelijke resultaten opgeleverd. In tien maanden tijds is het ong.vallencijfer op deze weg met ruim 21 % teruggelopen. Bovendien worden de motoren nu voorzien van oranje windschermen.

Overigens beschikt de Sectie in totaal over ongeveer honderd voertuigen. Er zijn onder meer ook twee eenheden voor de controle op zwaar vervoer, vijf radarwagens, vier Traffipaxwagens, trucks met aanhangwagens voor vervoer van bureaucontainers, relaisstations of afzettingen, drie Land Rovers, twee

auto-ambulances, personen- en bestelwagens. Twintig, verplaatsbare verkeerslichten zijn voortdurend beschikbaar, evenals ook de mobilifoontafels, portofoons, snelheidsapparatuur en dergelijke, die op verzoek rechtstreeks aan de districten worden geleverd. Gemeentelijke korpsen kunnen materieel aanvragen via de Algemeen Inspecteur. Het klinkt misschien — gezien de weersomstandigheden en de gevorderde winter — wat vreemd, maar het totale materieel voor bijstand bij een eventuele elfsteden-

De monteurs in de werkplaats beschikken over de modernste hulpmiddelen.

tocht staat klaar in Dribergen; een relaisstation met verdere verbindingsapparatuur en drie kilometer afzethakken.

„Wij stellen alleen beschikbaar. Als een verzoek komt om een paar kilometer afzethakken op de Mookerhei, dan leveren wij dat, de operationele inzet is punt twee,” zegt men bij de Sectie. Overigens doet het wat vreemd aan, dat bij alle voorzieningen die voor de huisvesting van de Sectie en het onderbrengen van materieel zijn getroffen, toch voor diverse zaken geen onderdak is. De honderden afzethakken bijvoorbeeld liggen in weer en wind, ergens achterop het terrein. Daar, aan het voeteneind, zijn werkplaatsen gebouwd voor reparatie en onderhoud van alle apparatuur. Er is een aparte ruimte voor een hulpwerkplaats van de Politie Verbindings Dienst waar de reparaties en het onderhoud van het verbindingsmaterieel kunnen worden verricht. Dat is geen overbodige luxe, gezien het feit dat er momenteel bij de Sectie meer dan honderd mobilifoons in voertuigen gebruikt worden en voorts onder meer de voor inzet bestemde portofoons,

Bedieningstafels van de landelijke alarmcentrale

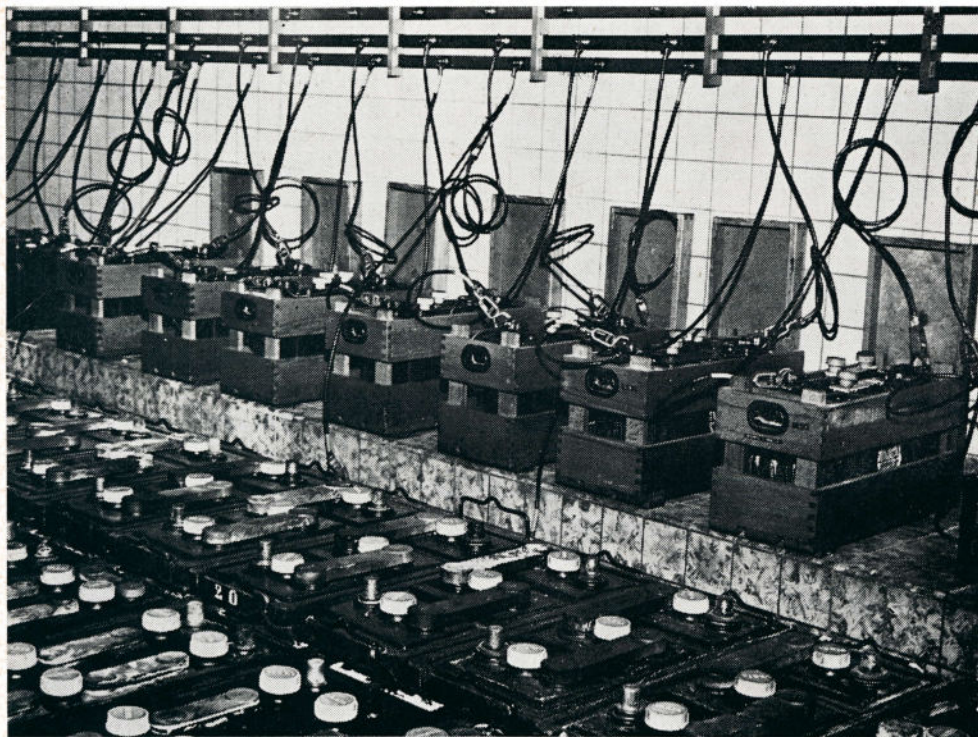
dertig mobilifoontafels en dergelijke dienst doen.

In die nieuwe ruimten is ook een accu-laadstation voor de rond vierhonderd accu's van de Sectie en er is een werkplaats van de Politie Technische Dienst, gespecialiseerd op reparaties en technisch onder-

houd van de Porsche. Bovendien is er een wasplaats met warm en koud stromend water, waar zowel de voertuigen als de witte uniformkleding gewassen worden. Er wordt nog een apart gebouw gesticht waarin een eigen service-station van de Sectie wordt gevestigd met onder meer twee smeerbruggen en ruimte voor inbeslag genomen goederen, voertuigen, alsmede voor een magazijn.

In een hoek van het terrein is ruimte waar jonge wachtmeesters, die na hun opleiding aan de verkeersschool vier weken interne opleiding bij de Sectie genieten, oefenen met het ontsteken van fakkels en dergelijke. In die interne opleiding krijgen de „nieuwelingen” voorlichting over alles wat er bij de Sectie te koop is, van wat de commandant bezighoudt tot wat de onderhoudsmonteur doet. Na die opleiding lopen de jonge wachtmeesters enige maanden stage bij de diverse onderdelen van de Sectie. Zo ontstaat inzicht over hun kwaliteiten aan de hand waarvan zij worden ingedeeld. Wie bij de Surveillance Groep Autosnelwegen komt, die begint pas na die stage aan de eigenlijke S.A.S.-opleiding. In de geheel verbouwde vroegere fabriek van magneetafsluiters klopt nu het hart van alle verbindings. Niemand wordt er toegelaten voordat hij na aanbellen, zich via een

Een deel van het accu-laadstation.

Het hoofd berichtencentrum kan meeluisteren doch slechts indirect meespreken.

luidsprekermicrofoon in de deur heeft gemeld en goed genoeg wordt bevonden. In die oude fabriek, door verbouwingen onherkenbaar geworden, bevindt zich het berichtencentrum van de Sectie, een verzameling van telefoon- en telexposten, mobilfooncentrale, landelijke alarmcentrale (tel. 03430-43 21) en verkeerscentrale. In die oude fabriek is ook het afzonderlijke commandocentrum van waaruit bij calamiteiten op het landelijk of interlokale wegennet, vrijwel alles kan worden geregeld. De magneetafsluiters, die hier vroeger werden vervaardigd, kunnen voor de outsider nooit zo ingewikkeld zijn geweest als de veelzijdige verbindingen van vandaag.

De telex- en telefooncentrale worden bediend door drie telex-telefonisten. Eén telex is aangesloten op het gesloten politie-telexnet van de P.V.D., een tweede op het landelijk P.T.T.-telexnet, waarmee alle aangeslotenen in en buiten Nederland te bereiken zijn. Dat heeft grote betekenis voor de contacten met A.N.P., Radionieuwsdienst, N.T.S. omroepverenigingen, Polizei Warnfunk, Rijkswacht, Wegeninformatiedienst enzovoort.

De landelijke alarmcentrale omvat nu zes bedientafels. De man, die hier telefonische meldingen binnenkrijgt, beschikt over de normale telefoonlijnen, meeluisterapparatuur, mobilfoon en intercom met een

groot aantal afzonderlijke oproepmogelijkheden. In een aangrenzend vertrek komen de mobilfoonmeldingen binnen. Maar ook bij deze bedieningstafels zijn de mogelijkheden ruimer dan alleen maar ontvangen en beantwoorden van meldingen. De tafels hebben — behalve een klok — ook telefoon en inter-

De mobilfooncentrale.

com en bij elk gesprek draaien stereorecorders automatisch mee, zodat alles op de band staat en niet alles genoteerd behoeft te worden. Op het terrein van de Sectie staat een veertig meter hoge zendmast. De sectie beschikt over drie frequenties. Er is een geheel automatische re'aisinstallatie voor het hele spel van gesprekken dat via de zenders te Bergambacht en Wageningen heen en weer gaat naar Driebergen.

Resultaat van het systeem is dat de bemanning van een Porsche bij Zevenaar kan spreken met een Porschebemanning in Voorburg. Driebergen hoort beide wagens en kan koppelen door een simpele druk op de knop, waardoor de bemanningen zonder verdere tussenkomst het gesprek kunnen voeren. Behalve een magazijn van de Sectie waarin geen nee te koop is en waar kleding, radarinstallaties, verkeerslichten, maar ook een handdoek en een stukje zeep te krijgen zijn met alles wat een onderdeel als de Sectie nodig heeft voor de dagelijkse dienst of hulpverlening elders in het land, is er nog meer. Een apart commandocentrum met alle verbindingsmo-

gelijkheden geeft ingeval van zeer grote verkeersdrukte, een direct overzicht van situaties en de beste mogelijkheden om de moeilijkheden op te lossen. Daarvoor wordt onder meer gebruik gemaakt van kaarten op perspexglas, waarop alle gegevens aangebracht en weer uitgewist kunnen worden. Het is duidelijk dat een dergelijk centrum ook ingeval van calamiteiten belangrijke diensten kan bewijzen.

De mobilfoonpost en de telefoonpost in het verbindingscentrum zijn van de Sectie. De landelijke alarmcentrale is een Korpsaangelegenheid, evenals de verkeerscentrale, die om praktische redenen in Driebergen is ondergebracht (zoals ook het magazijn van de verkeersmaterieelbeheerder van de Algemene Inspectie in een koetshuis op het terrein van de Sectie gevestigd is). De verkeerscentrale is het centrale informatiepunt ten behoeve van het gehele korps, waar alle onderdelen en op verkeersgebied werkzame instanties en organisaties rechtstreeks inlichtingen kunnen inwinnen met betrekking tot verkeersintensiteit, wegbrekingen, omleidingen enzovoort. Tenslotte is er de kamer van het hoofd berichtencentrum, die in alle verbindingen kan meeluisteren, maar in de gesprekken geen inspraak

De Klein Hoeve werd kantine en „hotel”.

heeft. Hij kan wel corrigeren door bijvoorbeeld via de intercom een mobilfonist te benaderen, die dan weer per mobilfoon kan ingrijpen. Zo wordt de radiodiscipline bevoor-

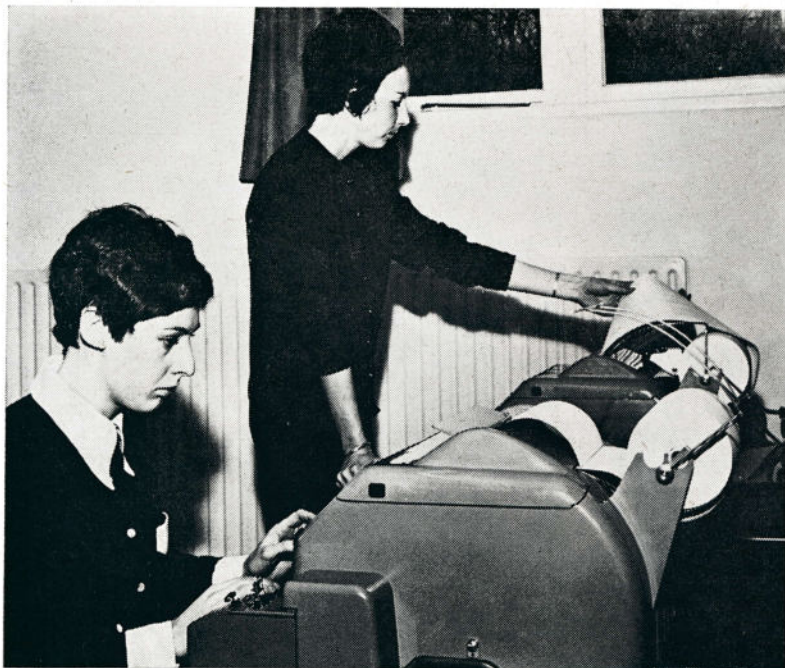
derd en kunnen fouten ongedaan worden gemaakt voordat ze begaan zijn.

Bij al deze business is het duidelijk dat een mens tenslotte naar rust verlangt. De Villa Klein Hoeve is ingericht als kantine, eetzaal, keuken en wat dies meer zij. Er zijn 25 slaappleaatsen, verdeeld over 8 slaapkamers, met centrale verwarming en koud en warm stromend water, speciaal voor personeel van elders. De kantine wordt geëxploiteerd door de (rechtspoonlijkheid bezittende) personeelsvereniging R.P. Alex.

In de kantine van wat bij de Sectie nu al „het hotel” wordt genoemd hangt een geschenk van de Verkeersschool als versiering, een bronzen spin in een stalen web (van wegen). Dat spinneweb, in de vorm van het korpsembleem, is een goed symbool voor de situering van de Sectie in het land.

De Sectie is een veelomvattend bedrijf geworden, dat steeds meer wordt ingeschakeld bij de strijd tegen de verkeersonveiligheid.

Twee telex-telefonistes van de Sectie.

□

9

Op 24 januari nam de sectie bijzondere verkeerstakingen afscheid van 's-Gravenhage en de aloude Alexanderkazerne, zichtbaar op de achtergrond.

De „parade” werd afgenomen door generaal W. de Gast en hoofdcommissaris J. H. A. K. Gualthérie van Weezel, staande op het bordes van het hoofdbureau van de gemeentepolitie. Rechts de rijkspolitiekapel.

FOTO: P. GROOTENDORST

**majoor mr
J. W. Buitendijk
naar Algemene
Inspectie voor
recherchetaak**

Met ingang van 1 februari 1968 werd de dirigerend officier der rijkspolitie 3e klasse mr J. W. Buitendijk op eervolle wijze ontheven van zijn functie als

districtscommandant Utrecht en ingedeeld bij de algemene inspectie teneinde te worden belast met een functie liggende op het terrein van het beheer van de recherchewerkzaamheden.

De majoor Buitendijk werd op 24 november 1923 te Bandoeng geboren. Hij bezocht het Lyceum, werd na de Japanse aanval op Pearl Harbour bij het K.N.I.L. ingelijfd, krijgsgevangene gemaakt en naar Thailand getransporteerd. Hij werd daar in 1945 bevrijd, verbleef nog een jaar op Java en Bali en kwam

toen naar Nederland waar hij een functie aanvaardde bij de N.V. Philips. In september 1947 werd hij geplaatst op het toenmalige rijksinstituut voor opleiding van hogere politieambtenaren te Hilversum. In 1949 werd hij benoemd tot adspiraant-officier. Hij diende als officier toegevoegd aan de districtscommandant in de districten Utrecht en Amsterdam. Op 1 januari 1951 en 1 januari 1955 werd hij respectievelijk bevorderd tot officier 2e klasse en officier 1e klasse. Als officier ingedeeld bij de staf van de algemeen inspecteur had hij enige jaren de leiding van het bureau werving. Zijn bevordering tot dirigerend officier 3e klasse had plaats per 1 januari 1961. Met ingang van 1 juni 1962 werd hij aangewezen als districtcommandant Utrecht.

De majoor Buitendijk studeerde inmiddels rechtswetenschappen op welke studie hij op 29 maart 1963 de kroon zette met een succesvol doctoraal examen. Naast diverse buitenlandse onderscheidingen is de majoor Buitendijk in het bezit van het mobilisatie oorlogskruis en het ereteken voor orde en vrede.

(zie ook artikel op pag. 24)

**de kapitein Peters
commissaris van
rijkspolitie te
Amsterdam**

Met ingang van 1 januari 1968 is de kapitein G. G. J. Peters benoemd tot commissaris van rijkspolitie en als zodanig ingedeeld bij het parket van de

procureur-generaal, fungerend directeur van politie te Amsterdam. De heer Peters werd op 4 maart 1931 te Geleen geboren. Na zijn eindexamen Gymnasium A te Sittard ging hij in militaire dienst die hij als 2e luitenant der infanterie verliet. In 1955 deed hij met succes het eindexamen van de toenmalige instituut tot opleiding van hogere politieambtenaren te Hilversum,

werd adjunct-inspecteur van gemeentepolitie te Amsterdam, vervolgens inspecteur ambtenaar 3e klasse, waarna hij als officier 2e klasse in 1959 aangesteld werd bij het korps rijkspolitie. Als officier toegevoegd werd hij ingedeeld bij de staf van het district Tilburg. In januari 1961 krijgt hij buitengewoon verlof en wordt commissaris van politie in Nederlands Nieuw Guinea. In oktober 1962 repatriert hij en wordt ingedeeld bij de staf van het district Eindhoven. In 1963 volgt zijn bevordering tot officier 1e klasse. Zijn indeling bij de algemene inspectie waar hij toegevoegd wordt aan het hoofd bureau verkeerszaken heeft in september 1965 plaats. Op 1 april 1967 wordt hij gedetacheerd bij het parket van de procureur-generaal te Amsterdam.

De commissaris Peters heeft meer hobbies dan tijd ervoor: bridgeten, pianospelen, zwemmen, lezen, tennis en bijzonder graag mag hij zijn trainingspak aandoen om wat kilometers door het bos te draven.

**muzikaal
talent
onder
adspiranten
school
Arnhem**

Onder de omstreeks tweehonderd adspiranten van de Opleidingsschool der Rijkspolitie te Arnhem schuilt niet alleen veel talent voor de toekomstige orde- en gezagshandhaving. Sommige adspiranten hebben ook andere kwaliteiten, die straks bij de uitoefening van de dienst niet naar buiten zullen treden. Dat blijkt van tijd tot tijd in het recreatiepaviljoen van de school, waar de adspiranten Jacobs en De Vreugd — bijvoorbeeld bij de jongste sfeerrijke kerstwijding — optraden als solisten: elektronisch orgel, piano en trompet, en voorts als begeleiders van samenzang. Bij genoemde bijeenkomst werd onder meer het bekende Trumpet voluntary van Clark uitgevoerd, zulks met zoveel succes dat aan een herhaling niet te ontkomen viel en dat wij de lezers bijgaande door de wachtmeester 1e kl. Van Ooijen gemaakte foto van dit optreden niet willen onthouden.

bij opening
groepsbureau:

„Staphorst eerder anders dan extreem”

TEKST EN FOTO'S: OWMR.
J. J. H. VAN AERSSEN, NIJMEGEN

„Staphorst extreem? Enorm overtrokken”, zegt burgemeester H. H. H. Haverkamp (inmiddels in Aalten benoemd). „Buiten een enkele crisis is Staphorst een rustige en degelijke gemeente, die de politie en de justitie weinig zorgen baart. De gebeurtenissen van verleden jaar zijn door de landelijke en internationale pers zeer emotioneel benaderd.”

„Ambtelijk”, zegt mr P. J. Stigter, hoofd van het arrondissementsparket te Zwolle, die als officier van justitie veel met de „ongeregelheden” van 1967 te maken had, „mag Staphorst mij wel eens zorgen baren, ik heb toch voor de Staphorsters een zwak plekje in mijn hart. De verhouding politie-justitiebevolking is uitstekend. De strubelingen waren voor het grootste deel af te voeren op een op relletjes belust deel van de rijpere jeugd. De Staphorster mag dan enige „hebbelikheden” vertonen; het is voor de justitie geen moeilijke ge-

meente. Men bewaart er nog oude waarden, waarover sommigen misschien de wenkbrauwen fronsen, maar die in deze tijd van nivellering en vergrauwing als een goed tegenwicht kunnen fungeren.”

„Toen ik in Staphorst werd benoemd dachten de collega's, dat ik voor de leeuwen werd geworpen, maar het is de mooiste standplaats in heel Nederland,” aldus groepscommandant, adjudant G. J. T. Papenburg. Burgemeester, officier van justitie en groepscommandant kwamen tot deze uitspraken — waaruit duidelijk blijkt dat Staphorst even „normaal” is als welke andere standplaats in Nederland — toen het nieuwe groepsbureau van de rijkspolitie officieel in gebruik werd genomen.

„Maar over de normale dagelijkse dingen lees je nooit iets,” zei burgemeester Haverkamp nog en hij vond het daarom bijzonder prettig, dat Staphorst nu ook eens positief in het nieuws kwam.

Alle aanwezigen op de bijeenkomst ter gelegenheid van de ingebruikstelling, waaronder zich naast de leden van de groep ook de Kabinetschef van de Commissaris der Koningin in de provincie Overijssel, dr C. F. Diesch, gemeente-secretaris R. Troost, de wethouders J. Kuyers en H. Wasschebalie, de directeur van gemeentewerken B. K. Haven, de architect van het gebouw en een vertegenwoordiger van de Rijksgebouwendienst bevonden, wa-

ren het er over eens, dat het nieuwe groepsbureau een aanwinst betekent, zowel voor de gemeente Staphorst als voor het Korps Rijkspolitie.

De overste A. W. de Vrieze, districtscommandant te Zwolle, die in zijn welkomstwoord evenmin verheelde dat door de publikaties over de recente gebeurtenissen, in het land een vertekend beeld van het huidige Staphorst was ontstaan, stak zijn voldoening over de totstandkoming van het aan de eisen des tijds beantwoordend gebouw, dat door de burgemeester als een „waardige blikvanger voor de gemeente” was betiteld, niet onder stoelen of banken.

Naast het cadeau van het district, een fraai opgezette zaagbeekend, door overste De Vrieze overhandigd,

Een zaagbeekend was het cadeau van het district

mocht adjudant Papenburg uit handen van burgemeester Haverkamp een koffiezetmachine in ontvangst nemen.

Het adres is niet te missen, want in Staphorst is — zoals gemeld — de traditionele rijkspolitielamp vervangen door een lichtbak, die de voorbijgangers — zowel overdag als des nachts — reeds van verre op de Rijkspolitie attent maakt.

WWW.RIJSPOLITIE.ORG

M.E. cursussen in mooi Drente

TEKST EN FOTO's: OWMR.
J. J. H. VAN AERSSEN, NIJMEGEN

„De politie heeft tot taak in ondergeschiktheid aan het bevoegd gezag en in overeenstemming met de geldende rechtsregelen te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen, die deze behoeven”. Zo staat het in artikel 28 van de Politiewet en het laat — zo op het oog althans — niets aan duidelijkheid te wensen over. Alhoewel . . . men heeft erbij vergeten te vermelden,

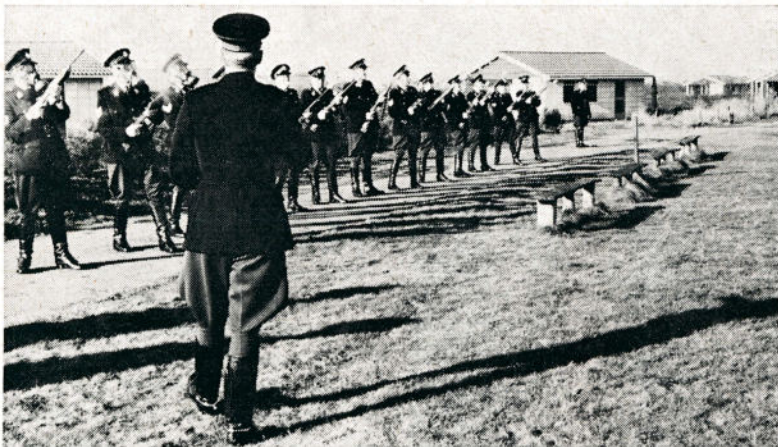
hoe dat precies moet gebeuren. Zeker „in overeenstemming met de geldende rechtsregelen”, maar ieder die ooit eens bij een ordeverstoring „daadwerkelijk heeft geprobeerd de rechtsorde te handhaven”, kan haarfijn vertellen, dat bijvoorbeeld het zwaaien met het Wetboek van Strafvordering op een in beweging zijnde menigte, hoegenaamd geen indruk maakt.

Nu bestaat er over de wijze waarop

de politie de rechtsorde moet handhaven een heel scala van meningen en inzichten. Die variëren, om het maar eens in moderne termen te zeggen, van uiterst „links” tot uiterst „rechts”. Of, met andere woorden gezegd, van het „suikerklontje” tot de „roede”. Zelfs in eigen (politie)kring — zo menen wij — zit men te dien aanzien bepaald niet met z'n allen op dezelfde stoel. We zullen er daarom in het Korpsblad

De cursisten zijn soms ordehandhavers, dan weer ordeverstoorders . . .

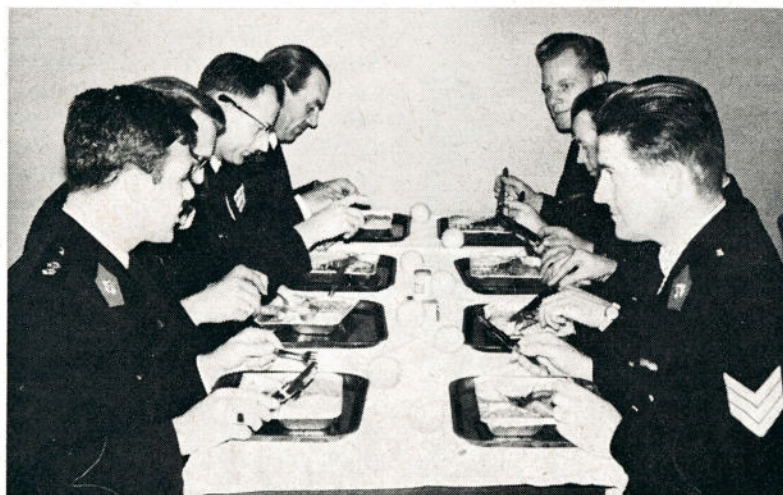

Voor meer paraatheid in benarde omstandigheden.

niet nader op ingaan en ons bepalen tot de feiten. Er zijn weleens ordeverstoringen en de politie — ook de rijkspolitie — moet dan daadwerkelijk de rechtsorde handhaven c.q. herstellen. Om in dergelijke situaties zo goed mogelijk beslagen ten ijs te komen, zijn onlangs twee cursussen gehouden voor pelotons-, groeps- en waarnemend groepscommandanten van de ME. De cursus werd gehouden in het vakantieoord „Westerbergen”, onder Echten in het wonderschone Drentse land. De majoor J. Schouten had er de leiding. Hij is ook voorzitter van de „werkgroep ME” en heeft zich ook op andere wijze in de problematiek van deze vorm van gezagsuitoefening verdiept. „Westerbergen,” zegt majoor Schou-

ten, „is een ideaal oord voor cursussen als deze. Niet alleen wat betreft de outillage van het gebouw waarin we zijn gehuisvest, maar evenzeer ten aanzien van de accommodatie. We beschikken hier over een redelijk exercitieterrein, een terrein voor praktische oefeningen en zelfs een hindernisbaan. Voorts hebben we de beschikking over een zwembad, terwijl de militaire schietbanen van Havelte binnen het onmiddellijk bereik liggen. Het voornaamste doel van deze cursussen is het aankweken van zelfdiscipline en vorming van een juiste mentaliteit. Tevens wordt het „zelf instructie geven” terdege beoefend. Zoveel mogelijk problemen, die met het verschijnsel „ordeverstoring” te maken hebben, worden op eerlijke

De voeding in Westerbergen is uitstekend.

en open wijze besproken. Zo houden ondermeer de professoren Duisterwinkel en Hulsman, die — zoals bekend — ten opzichte van het te volgen politieoptreden bepaald niet dezelfde taal spreken, inleidingen. Voorts wordt er gedoceerd in de methodiek van het bevelvoeren. „Ik weet, dat vrijwel geen enkele politieambtenaar erg gelukkig is met dit deel van zijn taak. Daarom verheugt het mij des te meer, dat ik zonder terughouding kan verklaren, dat desondanks alle deelnemers aan de cursussen (tot nu toe zijn er twee gehouden) van een positieve instelling blijk gaven,” aldus de majoor.

Dat laatste kregen we bevestigd in de gesprekken, die we zelf met de cursisten konden voeren. Er was geen sprake van een hoera-stemming. Het werk van de „harde bijstand” ligt ons Nederlanders nu eenmaal niet zo best. „Maar,” zo luidde het unanieme oordeel, „als het toch moet, dan is het zaak zo goed mogelijk voorbereid — zowel mentaal als praktisch — de opgedragen taken ter hand te nemen. We hebben hier veel geleerd, in een open en ontspannen sfeer. De wijze waarop de cursussen „worden gebracht” bleek al vlug de aanvankelijk sceptische instelling om te vormen in loyale medewerking. Zeker niet in de laatste plaats in het belang van de cursist zelf, die straks in voorkomende gevallen met meer zelfvertrouwen zijn taak kan uitoefenen.”

En mocht de lezer mogelijk eens op een uitstapje in de buurt van Echten geconfronteerd worden met „wapengekleter” en mogelijk zelfs in een mistbank verzeild raken, dan weet hij, dat onze ME-pelotons- en groepscommandanten er zich voorbereiden op een taak, die — naar we vurig hopen — in de toekomst een fictieve zal blijven. Alleen . . . de mistbank moet men zien te ontlopen, want het zou wel eens traangas kunnen zijn. En het verblijf in zo'n traangaswolk is bepaald niet aangenaam, uw verslaggever kan daarover — tot zijn schande en tot tranen toe bewogen — over meepraten!

□

ook rijkspolitie in actie na ondergang UK 91

sterke solidariteit
grondslag van unieke
speurtocht op het wad

TEKST EN FOTO'S: BAS DEN OUDSTEN

De speurtocht ging tot ruim twee kilometer uit de kust, waar burgemeester Bossenbroek en de vrijwilligers nog met de kijker de horizon afspeurden.

Rijkspolitie, B.B. en zeventig vrijwilligers stonden die grijze zaterdagochtend (begin februari) bij het eerste ochtendgrauwen aan de zeedijk in Noord Groningen voor een opsporingsactie, die gegevens moest opleveren over het drama met de Urker kotter UK 91, de Jonge Albert, die op 24 januari ergens boven Rottumeroog — met vijf opvarenden — spoorloos verdween. In gestaag vallende buien natte sneeuw trokken de vrijwilligers de dijk over, de bij eb drooggevallen slikvelden voor de kust in, bij elke stap wegzakkend, naar de nevelige horizon. Een actie, die getuigde van solidariteit van mensen wier bestaan met de zee verbonden is en van in deze tijd vrij zeldzaam geworden mede'even, was van start. Een 32 kilometer lang stuk van het Wad, van de Westpolder tot Uithuizermeden of van de Lauwerszee tot de toekomstige Eemshaven, zou tot om-

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

streeks twee kilometer uit de kust worden doorzocht, door negen groepen vrijwilligers onder leiding van vijftien ervaren Waddengidsen van Pieterburen, die 's zomers tochten op het Wad ondernemen met toeristen.

Aanleiding tot de hele onderneming was de vondst van de 14-jarige Pieter van Hoorn, die vier dagen na het verdwijnen van de UK 91, op het Wad een reddingboei van het schip vond; het enige houvast bij alle gissingen. Direct na de vondst gingen de Wadlopers van Pieterburen al op stap, maar hun nasporingen bleven zonder resultaat. Contacten tussen de Wadlopers, de opperwachtmeester K. A. Wietsma, postcommandant te Eenrum, burgemeester H. Kreykes van Eenrum en burgemeester K. Bossenbroek van Urk leidden tot de organisatie van de grootscheepse speurtocht, waarin de rijkspolitie een belangrijk aandeel had. Drie G.S.A.'s speelden een rol bij het vervoer van een aantal Wadlopers en bij de onderlinge communicatie. Voor dat vervoer was ook een bus ingelegd van de gemeentepolitie Groningen, met de hoofdagent J. Zaterdag aan het stuur. En voor de communicatie tussen de groepen op het Wad had de BB portofoons beschikbaar gesteld, waarmee ook contact werd gehouden met een centraalpost aan de zeedijk, waar het hoofd zelfbescherming C. Frieling uit Groningen de scepter zwaaide. Zo werd deze opsporingsactie tegelijk een eerste gemeenschappelijke operatie van Rijkspolitie en B.B. Het liep allemaal op rolletjes.

Bij de zeedijk en op de smalle wegen erheen waren ook de wachtmeester 1e kl. A. Piersma van de post Eenrum en de wachtmeester 1e kl. B. Baar, rayoncommandant te Leens in touw. Ook de adjudant P. van Blanken, groepscommandant Uithuizen en waarnemend-groepscommandant Warffum was er, evenals de districtsadjudant E. van Ulsen. In de slikvelden van het Wad, langs geulen en rijdsdammen baggerden ook twee reservisten, H. Dijkstra en C. A. Krijger, hetgeen voor wat Dijkstra betreft ook niet anders kon, want hij is de leider van de Waddengidsen van Pieterburen, die in de afgelopen zomer

Op de dijk wachtten rijkspolitie, BB en twee burgemeesters op terugkerende vrijwilligers.

3600 mensen over de Waddenzee leidden. Bij de Wadlopers van die zaterdagochtend waren ook de burgemeester van Urk, die met negen Urker vissers naar Pieterburen was getrokken en op zeemanslaarzen en gekleed in oliejas samen met zijn collega Kreykes van Eenrum een deel van het Wad voor zijn rekening nam, aangezien hij zich niet alleen burgemeester, maar ook burgervader van Urk voelt. In de voorgaande dagen had de burgemeester met mensen van rijkswaterstaat en van de rijkspolitie te Water in Delfzijl al Rottumeroog, de Rottumerplaat en het Simonszand afgezocht. „Ik vind dat we dit aan de gemeenschap verplicht zijn,” zegt hij. „Dit was de derde kotter, die binnen elf

maanden verging. Zo'n ramp treft niet alleen vijf Urker families, maar dit benauwt ons. Het is begrijpelijk dat er met een vloot van 130 kotters wel eens wat gebeuren kan. Tenslotte, als je in je auto stapt, weet je ook niet of je 's avonds weer thuiskomt, maar dit is allemaal te snel op elkaar. In 1966 verging de UK 58. Er is niets meer van gevonden, we weten niets de plaats. In februari 1967 zonk de UK 223 in het Molengat, in oktober de UK 154, het grootste schip van de vloot — een jaar oud — ergens in de Duitse bocht, nu de UK 91. Van de in totaal 20 opvarenden zijn de stoffelijke resten van vijf mannen later teruggevonden, van de rest niets. En de oor-

Krijgsraad in de sneeuwjacht aan de voet van de zeedijk.

zaak van deze rampen is duister. Een visser neemt weleens risico's, maar de schipper van de UK 91 stond bekend als een uiterst voorzichtig man. We moeten naar de oorzaak zoeken. Verder gaat het ons om de stoffelijke overschotten van de bemanningen. Een Urker wil graag op zijn eiland begraven worden."

Op de grens van slikvelden en zee speurden burgemeester en vrijwilligers nogeens met de verreijker de nevelige horizon af, die de raadselen niet prijs gaf. Bij de zeedijk onderhielden rijkspolitie en B.B. de verbindingen. De zeventig mannen, die door de sneeuwstorm baggerden, hadden zo elk hun eigen gedachten. De hele actie leverde niet meer op dan een stuk net en een mast van een ander schip tenminste niet meer aan tastbare zaken. Toen het water weer begon te vloeien om in de volgende zes uur de diepe sporen van de speurders in het slik weer uit te wissen, werd de actie beëindigd.

„Wij zijn onder de indruk, dat zoveel hulp gegeven is," zei burgemeester Bossenbroek na afloop,

„Neem mijn kijker maar burgemeester," zei opper Wietsma.

„dit bemoedigt ons en het is een bewijs dat al het mogelijke gedaan wordt."

„Eén telefoontje was genoeg om rijkspolitie en B.B. in paraatheid te brengen en al is er niets gevonden, die van Pieterburen zullen nog vaker achter de dijk gaan kijken,"

aldus burgemeester Kreykes.

Het is de vraag of in mei de feesten om het duizendjarig bestaan van Urk zullen doorgaan. Er ligt een schaduw van meerdere rampen over het eiland. Deze maand is nog het stoffelijk overschot van een opvarende van de Maartje — na bijna acht maanden — teruggevonden, op Urk herbegraven. Hij kwam terug op het eiland, maar vijftien andere vissers zijn nog zoek.

Vrijwilligers en rijkspolitie hebben geprobeerd een bijdrage te leveren tot de opsporing die wellicht ook feiten zou kunnen opleveren ter voorkoming van meerdere rampen met schepen van de Urker vloot. Opdat er niet nog meer namen zullen staan op het vissersmonument, dat deze zomer op het oude eiland wordt onthuld met namen van de vissers, die sinds het begin van de negentiende eeuw gebleven zijn.

Het wrak van de UK 91 werd ruim een week na de actie op het wad op de zeebodem gevonden, ongeveer 10 mijl ten N.O. van Schiermonnikoog. Duikers vonden geen spoor van de opvarenden.

□

rijkspolitie Terschelling haalde zustertjes uit mistig avontuur

DOOR BAS DEN OUDSTEN

Twee Amsterdamse leerling-verpleegsters, de 19-jarige Ciska Bastiaan en de 23-jarige Marty Riemeyer zijn uit mist en duisternis van de uitgestrekte Bosplaat aan de oostpunt van Terschelling gered, door de per Landrover uitgeruchte opperwachtmeester F. Douma van West Terschelling en de wacht-

meester 1e kl. T. M. Berendsen van Midsland. De sirene en de luidsprekerinstallatie bewezen grote diensten bij de nachtelijke opsporing van de Amsterdamse zusters. De meisjes waren met gehuurde fietsen uit hun pension in Formerum vertrokken, lieten bij Paal 22 hun fietsen achter en gingen te voet verder. Tegen het invallen van de duisternis werden zij verrast door een snel opkomende mist, die de ganze Bosplaat opslokte. De zusters raakten verdwaald en kwamen bij al hun pogingen om de weg terug te vinden aan de Waddenzeekant van de Bosplaat terecht. Daar trokken zij van het ene lage duin naar het andere, steeds in de ijdele hoop achter het volgende duin de fietsen te zullen terugvinden. Het bleef allemaal zonder resultaat. Intussen begon de vloed te lopen en zij hoorden het water opkomen in de slenken, die tot diep in de Bosplaat doordringen. Nat en verkleumd zochten zij tenslotte een duintop op

met het vooruitzicht daar de nacht te moeten doorbrengen.

In Formerum werd echter alarm geslagen toen de zusters 's avonds om een uur of tien niet waren teruggekeerd. De opperwachtmeester Douma en de wachtmeester 1e kl. Berendsen — op patrouille per Landrover — ontvingen tegen half elf per mobilfoon bericht van de vermissing en begonnen, met hulp van enkele jongelui, een speurtocht op de Bosplaat, die gelijk stond aan het zoeken van een speld in een hooiberg. Zwaailicht, sirene en luidspreker van de Landrover werden intensief gebruikt en tenslotte klonk er gegil als antwoord. Het bleef nog lange tijd moeilijk om in de mist de juiste richting te bepalen, maar om ongeveer 1 uur werden de natte en tot op het merg verkleumde zusters gevonden, die een goed uur later in het pension terugkeerden met de vaste overtuiging: Goed dat er politie is!

□

„piloten- joep” zag na twintig jaar oude strijdmakker terug

DOOR DE OWMR.
J. J. H. VAN AERSEN, NIJMEGEN

„het meest trof mij de ouderwetse vriendschap . . .”

„Johannes ter Haar, B.E.M.,
Heijen, Netherlands.”

„Wonderful to have you here.
Please come again”.

„The Honourable Roger Teillet,
Minister of Veterans Affairs,
requests the pleasure of the
company of mr. Johannes Bernardus
ter Haar, at a reception and
dinner in honour of the
distinguished guests of the
Royal Air Force Escaping Society
(Canadian Branch),
in the Confederation Room,
Parliament Buildings, Ottawa.”

De eerste aankondiging lezen we
op een uitnodiging van de consul-
generaal der Nederlanden te To-
ronto, J. W. Stuurman. De tweede
op een visitekaartje van Captain
F. V. Taylor, piloot bij „Air Can-
ada”. De derde uitnodiging spreekt
voor zichzelf. Het is zomaar een
kleine greep uit de vele uitnodigin-
gen, die de rayoncommandant van
het Korps Rijkspolitie te Heijen, de
wachtmeester 1e klasse J. B. ter
Haar, bewaart als herinneringen
aan een drieweekse reis naar het
land van de „Mounties”.

Wie en wat deze „Johannes ter
Haar, B.E.M.” feitelijk is, hebben
we uitvoerig uit de doeken gedaan
in het herdenkingsnummer van het

Korpsblad van mei 1967. Meer dan
400 ontvluchte Franse krijgsgevan-
genen en neergeschoten geallieerde
piloten bracht hij in de sombere
oorlogsjaren veilig door de Duitse
linies, via een piloten-lijn, van het
oosten naar het zuiden van ons
land. Hij hield er de ere-naam
„Piloten-Joep”, een aantal Franse,
Britse en Amerikaanse onderschei-
dingen en last but not least ook zijn
Belgische levensgezellin aan over.

De burgemeester van Ottawa met wmr. 1e kl. J. B. ter Haar (links) en Wim Poorterman.

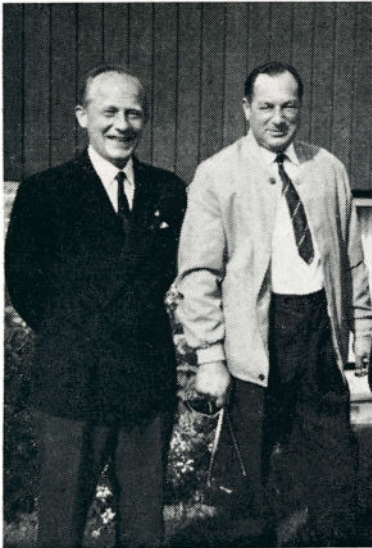

Twee voormalige piloten-helpers,
madame Brusselmans uit Brussel en
Joep ter Haar in een Indianen-reservaat.

En daar is dan nu de herinnering
aan een onvergetelijke reis bijge-
komen.

„Piloten-Joep” stapte op Schiphol
in een lijnvliegtuig van de BEA.
Op uitnodiging van de Canadese
afdeling van de „Royal Air Forces
Escaping Society”. De Royal Air
Forces Escaping Society (RAFes)
werd in 1945 gesticht door de En-
gelse Lord Portal. Uitsluitend uit
krijgsgevangenschap ontvluchte en
neergeschoten piloten zijn er lid
van. In de meeste gevallen, zo lezen
we in een bulletin van de RAFes,
was deze ontsnapping slechts moge-
lijk door de hulp van patriotten in
de bezette landen. Meer dan 3000
piloten van de „Commonwealth”
konden op deze wijze naar gealli-

Twee dagen bleven de twee oorlogsvrienden bijeen. Appie Koeslag en Joep ter Haar.

oord gebied terugkeren.

Het doel van de Society is de herinnering aan de dapperen, die de ontsnaptingen mogelijk maakten, levendig te houden en eventueel financiële hulp te verlenen aan helpers die in nood zijn komen te verkeren. De Canadese afdeling, die 122 leden telt, werd in augustus 1965 opgericht. Het is deze afdeling, die jaarlijks een aantal helpers uit verschillende landen voor een bezoek naar Canada uitnodigt. Ditmaal waren het er veertien, afkomstig uit België, Frankrijk, Luxemburg, Italië, Griekenland, Noorwegen en Denemarken. Uit Nederland reisde behalve de wachtmeester Ter Haar, Trouw-verslaggever Wim Poorterman mee. De heer Poorterman heeft eveneens zijn sporen in het verzet verdiend en is erelid van de RAFes en USAF. Vertegenwoordiger in Nederland van de RAFes is de heer P. Prins uit Rotterdam.

Boordevol herinneringen, doodmoed maar uiterst volstaan, is de wachtmeester Ter Haar weer in Heijen teruggekeerd. Drie weken lang is hij in Canada, Amerika en in Londen van de ene officiële ontvangst naar de andere gesleept. Voor televisie en radio hebben de voormalige pilooten-helpers hun wedervaren verteld. Zij verkeerden in de huiselijke kring van de ex-piloten en „zomaar” in Canadese gezinnen. Niets maar dan ook niets, was hun gastgevers teveel.

Joep ter Haar heeft er wonderlijke

ontmoetingen meegemaakt. De meest wonderlijke is wel die met zijn oude strijdmakker Albert (Appie) Koeslag. Op zeker moment werd hij, midden in de nacht, op zijn hotelkamer in Buffalo opgebeld door iemand, die zich ontpopte als Appie Koeslag. Uit kranteverlagen en televisie was deze, door de Duitsers terdoodveroordeelde maar tijdens een transport ontsnapte, pilootenhelper op het spoor van Joep gekomen. In het huis van de ex-oorlogsvlieger Steve Bjarnasson, neergeschoten en veilig naar zijn Engelse basis teruggebracht, vond daarna een ontmoeting tussen beide oorlogsvrienden plaats. Appie moest er in zijn auto 500 kilometer heen en terug voor afleggen. Wim Poorterman schreef er in een verslag over de ontmoeting dit van:

„In een bungalow in Canada's Ontario hebben de politieman uit Limburg en de slager uit Kemble urenlang gesproken: hoe ze in Arnhem op het station dronken Duitsers de kaartjes voor vier piloten lieten betalen, hoe ze in Amersfoort aan controle ontsnapten en hoe ze met enkele piloten op sleeptouw in Assen ternauwernood de landwacht wisten te ontwijken, hoe ze in Nijverdal met een wagen met wapens in een Duitse controle liepen en door 'n vuurgevecht de dans ont-

sprongen. Het waren niet alleen herinneringen met een „happy end”. Vele van hun vrienden hebben de vrijheid niet beleefd. In het verre Canada zijn die nacht de doden herdacht, zoals ze op 4 mei in Nederland herdacht dienen te worden. Twee dagen zijn twee vrienden bijeengebleven, alle ontvangsten ten spijt. Albert Koeslag is teruggekeerd naar zijn zaak. Joep ter Haar heeft zijn reis voortgezet. Maar het contact zal blijvend zijn, herinneringen die al iets waren vervaagd, maar weer werden opgehaald, zijn daar de oorzaak van.”

Onvergetelijk zal eveneens blijven de ontvangst van de pilooten-helpers door de Canadese Senaat (House of Commons), tijdens de opening van wat wij hier de Staten-Generaal zouden noemen. De wachtmeester Ter Haar en zijn reisgenoten werden er toegesproken door de president van de Senaat, the Honourable J. A. Maclean (Queens). De officiële „handelingen” maken er melding van.

Maar op onze vraag wat hem van de reis het meest is bijgebleven, antwoordt de wachtmeester Ter Haar zonder dralen: „Dat is de geweldige vriendschap, die in de oorlogsjaren zo kenmerkend was bij ons werk. Daarbij vallen rang of stand, geloof of welke andere

Er waren ook politieke contacten: Op deze foto de wmr. 1e kl. J. B. ter Haar en een Amerikaanse verkeersman uit Buffalo.

scheiding ook, gewoon weg. Diezelfde geweldige vriendschap heb ik er, temidden van de ex-piloten en de helpers, weer teruggevonden. Dat is voor mij zeker de meest dierbare herinnering aan een reis, waartegen ik aanvankelijk eerst nogal

De wmr. 1e kl. J. B. ter Haar en mevrouw Ter Haar bewonderen een kostbaar geschenk van Canadese vrienden.
(foto: owmr. J. J. H. v. Aerssen)

heb opgezien, maar die ik achteraf toch niet meer zou willen missen." Mevrouw Ter Haar knikt daarbij instemmend. Het heeft haar en de heer Prins moeite gekost haar bescheiden echtgenoot over te halen, maar daarom geniet zij nu ook met hem des te meer van een kostbare herinnering. □

cursus burger- schapskunde geeft waardevol stuk vorming

DOOR BAS DEN OUDSTEN

De in het afgelopen jaar opgerichte Stichting Burgerschapskunde, waarin politieke partijen, werkgeversorganisaties, vrouwenbonden, landbouw- en middenstandsorganisaties samenwerken, geeft met ingang van deze maand een schriftelijke cursus uit, die voor een zeer groot aantal Nederlandse staatsburgers van grote betekenis is. De cursus Burgerschapskunde, mogelijk geworden door een belangrijke subsidie van het ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk werk, omvat 40 schriftelijke lessen (te volgen in circa 10 maanden), die inzicht geven in het

huidige staatkundige bestel, met de momenteel daarin optredende vernieuwingsverschijnselen. Tijdens de cursus ontvangen de deelnemers een exemplaar van de Grondwet en een Verklaring van de Rechten van de Mens, aan het slot een certificaat. De organisatoren zijn ervan uitgegaan dat de mens in deze tijd meer dan ooit kennis en inzicht nodig heeft aangaande de plichten als onderdaan van een democratische staat, maar vooral van de rechten die hij daarin heeft. Naarmate de omvang van het overheidsbeleid is toegenomen is het voor de burger niet alleen noodzakelijker maar ook moeilijker geworden zijn rechten te kennen en uit te oefenen. Men dient kennis te hebben van de organen, die het overheidsbeleid vormen of uitvoeren, inzicht in de centrale doeleinden en middelen van dat beleid en in de mogelijkheden om van de rechten een zo goed mogelijk gebruik te maken.

Op het punt van vorming van deze aard is het onderwijs tot dusver in gebreke gebleven. De invoering van het vak Maatschappijleer zal ongetwijfeld verbetering brengen, maar inmiddels is er bij een zeer groot deel van de Nederlandse bevolking een ernstige leemte die gevolgen kan hebben ten opzichte van het goed functioneren van de democratie. Die leemte wil de Stichting opvullen, hetgeen een waardevol streven is, al was het alleen maar omdat uit de lessen ook duidelijk wordt dat de burger nog altijd direct of indirect mogelijkheden heeft om het overheidsbeleid te beïnvloeden en derhalve niet gedwongen is zich te bepalen tot negatieve kritiek. De lessen voor de cursus zijn met uiterste objectiviteit samengesteld door acht docenten. De kosten bedragen f 25,—. Het adres van de Stichting Burgerschapskunde is: Postbus 349, Leiden. □

bemanning RP 23 voorkwam ramp met brandende tanker

DOOR DE OWMR.

J. J. H. VAN AERSSEN, NIJMEGEN

FOTO: Wmr. 1e kl. A. F. KIEVITS
TE NIJMEGEN

overste De Jong bij uitreiking tevredeheidsbetuigingen:

„ten dienste staande bestrijdingsmiddelen onvoldoende”

„... voor de wijze waarop deze ambtenaren op de rivier de Waal, binnen de gemeente Ubbergen, beheerst, deskundig en doortastend zijn opgetreden bij het bestrijden van een op het voorschip van een — met 1300 ton benzine geladen — tanker woedende brand, waardoor vrijwel zeker een ernstige ramp werd voorkomen.” Zo luidde de tekst van de tevredeheidsbetuigingen die de overste L. P. H. de Jong, als waarnemend commandant van de rijkspolitie te water, dezer dagen uitreikte aan drie leden van de post Nijmegen van deze dienst.

De wachtmeesters 1e kl. Th. v. d. Veen en J. v. Huuksloot en de wachtmeester L. v. d. Waal, patrouilleerden op de bewuste dag met de RP 23 op de Waal, toen zij onder de gemeente Ubbergen aan boord van een Zwitserse tanker een sterke rookontwikkeling waarnamen, terwijl vanaf het schip tekenen werden gegeven, dat de opvarenden in nood verkeerden. De wachtmeesters v. d. Waal en Van Huuksloot stapten onmiddellijk over om met het eigen en de van passerende schepen gerekwireerde blusapparaten de brand telijf te gaan terwijl het commando over het brandende schip

werd overgenomen door de wachtmeester Van Huuksloot. Inmiddels nam de wachtmeester 1e kl. v. d. Veen de nodige maatregelen in verband met de scheepvaart en het waarschuwen van brandweer, rijkswaterstaat en overige instanties. Vooral de bestrijding van het vuur en de deskundige wijze waarop de brandende tanker aan de grond was gezet (op een plaats waar de brandweer gemakkelijk aan boord kon

komen), werden nadien door de brandweercommandant bestempeld als maatregelen, waardoor een ramp was voorkomen.

Overste De Jong, die de door ziekte verhinderde commandant van de rijkspolitie te water de kolonel H. E. Overbeek verving, memoreerde in een toespraak tot de onderscheidenen, dat de politie — zowel te land als te water — dagelijks met het vervoer van (zeer) brandbare stoffen wordt geconfronteerd. „Wij hopen dan maar”, zo zei hij, „dat in gevallen van aanvaringen e.d. alles goed afloopt, want de ons ten dienste staande bestrijdingsmiddelen voor dergelijke calamiteiten zijn ten enenmale ontoereikend.”

Team-spirit is dan ons meest effectieve wapen en het verheugde hem, dat bij deze bemanning die team-spirit in zo ruime mate aanwezig is. De door de politieambtenaren getroffen maatregelen waren zo doeltreffend, dat de brandweer zich bij haar komst nog slechts met de nablissing bezig behoeft te houden. De overste De Jong had er als districtscommandant Nijmegen alle reden in gevonden, om de bemanning voor een tevredeheidsbetuiging bij de Algemeen Inspecteur van het Korps voor te dragen en het verheugde hem zeer, dat hij die tevredeheidsbetuiging nu namens de Algemeen Inspecteur mocht overhandigen. Van de uitreiking waren ook de echtgenotes van de onderscheidenen getuige.

□

Overste L. P. H. de Jong reikt de tevredeheidsbetuigingen uit aan v.l.n.r. de wmsr. 1e kl. Th. v. d. Veen en J. v. Huuksloot en aan de wmr. L. v. d. Waal.

**mr
Buitendijk
hoofd
bureau
beheer
recherche i.o.**

DOOR DE OWMR.

J. J. H. VAN AERSEN, NIJMEGEN

... . In verband hiermede overweegt het Ministerie van Justitie de instelling van een studiebureau aan de Algemene Inspectie van het Korps, welk bureau zich speciaal zal bezighouden met de bestudering van de huidige organisatie en werkwijze bij het Korps ten aanzien van de bestrijding van criminaliteit. Vraagstukken van selectie, opleiding en samenwerking zullen daarbij aan een diepgaand onderzoek worden onderworpen."

Zo kondigden we in het meinummer van 1967 in het Korpsblad het „studiebureau voor bestrijding van criminaliteit" aan in de rubriek „Uit zeer betrouwbare bron". We tekenden daar toen nog bij aan, dat het misdadigersgilde de „Europese gedachte" was gaan aanhangen en zich aan geen grenzen meer stoorde, hetgeen vanzelfsprekend ook van politiezijde bijzondere maatregelen noodzakelijk maakte.

Inmiddels is de beslissing omtrent de instelling van het „bureau" genomen. Alleen... van een „bureau" kan nog nauwelijks sprake zijn, daar alleen het toekomstige hoofd, de majoor mr J. W. Buitendijk, zich op dit moment op de Algemene Inspectie van het Korps nog het hoofd breekt over de vraag hoe en op welke wijze hij de hem opgedra-

gen taak tot een goed einde zal brengen.

Hoe luidt deze opdracht? Officieel zullen tot de taak van het toekomstige „Bureau Beheer Recherche" — men merkt dat ook de aanvankelijk gedachte aanduiding is gewijzigd — o.a. de volgende punten gaan behoren:

1. het bestuderen van de mate waarin, de wijze waarop en het resultaat waarmee bij het Korps Rijkspolitie de bestrijding van de criminaliteit plaats heeft;
2. het bestuderen en bevorderen van maatregelen welke kunnen leiden tot het richten van de intensiteit en tot verbetering van de wijze (methodiek en tactiek) van de criminaliteits-bestrijding in het Korps;
3. het ontwerpen en voorbereiden van maatregelen en voorzieningen m.b.t. de identificatie van lijken (ook slachtoffers van rampen);
4. het — namens de Algemeen Inspecteur — in het kader van vorenaangegeven taak onderhouden van contacten.

Deze contacten zullen zich uitstrekken tot personen en instanties, zowel binnen als buiten het Korps. Intern behoren daartoe o.a. de districtscommandanten, commandanten van de Dienst Luchtvaart en de dienst der Rijkspolitie te Water, Sectie Bijzondere Verkeerstaken en commandanten van de opleidingscholen. Extern onder meer het hoofd van de afd. Criminele Zaken van de Directie Politie en verder daarvoor in aanmerking komende afdelingen, de directeuren van het Gerechtelijk en van het Gerechtelijk Geneeskundig Laboratorium, de directeur van de Rechercheschool, de procureurs-generaal, fungerend directeuren van politie, korpschefs van gemeentelijke politiekorpsen, districtscommandanten der Koninklijke Marechaussee, Inspecteurs van de Dienst der Invoerrechten en Accijnzen, etc.

Bijzondere aandacht zal bij de uitvoering van de taak worden geschonken aan de selectie, opleiding en voorlichting van het personeel van het Korps in het algemeen en van bepaalde categorieën en functionarissen in het bijzonder.

Voor één man natuurlijk een hele opgave en daarom zal de majoor Buitendijk in de toekomst uit vele contacten zich op velerlei wijze nader moeten gaan oriënteren. Maar voorlopig staat er op de Koningskade no. 8 maar één stoel en één bureau, ook al heeft men uit sommige kranteberichten wellicht de indruk gekregen als zou alles al in kannen en kruiken zijn. De eerste en belangrijkste taak op dit moment voor de majoor Buitendijk is, een advies voor te bereiden voor de minister van justitie met betrekking tot de verdere uitwerking van de werkwijze, taak en organisatie van het nieuwe bureau. Zijn belangrijkste richtlijn daarbij zal ongetwijfeld punt 2 van de reeds gememoreerde taakopdracht zijn.

Vanzelfsprekend heeft de majoor Buitendijk zich wel een globale voorstelling gemaakt van de wijze waarop hij zijn taak ter hand zal gaan nemen. „Maar," zo zegt hij nadrukkelijk in een gesprek dat we hierover met hem hadden, „vast staat nog niets. Men dient mij vooral niet te zien als een tweede Edgar Hoover en het op te richten bureau

zeker niet als een surrogaat-FBI. Hoe het allemaal precies zal worden, valt nog niet te zeggen. Ik heb er mij wel een bepaalde voorstelling van gemaakt, maar een vast omlijnd beeld heb ik zeker nog niet voor ogen. Dit beeld is hoofdzakelijk een gevolg van de ervaringen die ik als districtscommandant Utrecht heb opgedaan bij enkele geruchtmakende moordzaken, die in den lande als genoegzaam bekend mogen worden verondersteld."

Wij: „Tijdens een uitreiking van tevredenheidsbetuigingen aan rijks-politicambtenaren i.v.m. de moord te Avereest heeft de procureur-generaal bij het gerechtshof te Arnhem, mr J. P. Hustinx, ondermeer gezegd, dat naar zijn mening de districts-recherches bij de rijkspolitie te klein waren en dat wellicht het instellen van een soort „ME-pelotons voor de recherche" overweging zou verdienen. Wat denkt u daarvan?"

„Tja," zegt majoor Buitendijk, „ik zou mij kunnen voorstellen dat bij de groepen één of meerdere ambtenaren een bepaalde recherche-opleiding krijgen en dat deze ambte-

naren in bepaalde gevallen — ter aanvulling van de districts-recherche, want daarop zal voorlopig zeker het accent blijven liggen — tot een team zouden kunnen worden samengevoegd. Of je in zo'n geval van een „ME-peloton voor de recherche" zou moeten spreken? Och, what is in a name? Zoals ik het nu zie zal ook in de toekomst echter zeker in eerste instantie de groepscommandant met de verantwoordelijke leiding belast blijven. Daarnaast zal wellicht behoefte gaan bestaan aan „recherche-officieren", d.w.z. officieren die zich — intensiever dan thans een districtscommandant — meer speciaal met de recherche zullen kunnen bezighouden.

Hoeveel dit er zullen moeten worden en waar ze precies moeten komen is vooralsnog geen uitgemaakte zaak."

„Hebt u zich al een bepaalde voorstelling gemaakt van de opleiding voor deze, laten we ze maar groeps-recherche noemen?"

„Definitief zeker nog niet," luidt het antwoord. „Die opleidingen zullen naar mijn mening uiteen kunnen lopen. Ik denk b.v. aan de man,

die voor het „buurtonderzoek" moet worden opgeleid, een partieel onderzoek dat m.i. bijzondere aandacht verdient. Ik kan mij voorstellen dat dergelijke opleidingen binnen het district plaats vinden. Voor een all-round-opleiding is natuurlijk de recherche-school het aangewezen instituut. Maar nogmaals: Hoe het er uiteindelijk allemaal zal komen uit te zien is op dit ogenblik met geen mogelijkheid te zeggen, al mogen de persberichten in sommige dagbladen wellicht een andere indruk hebben willen vestigen. Voorlopig zal ik het druk genoeg hebben met het leggen van de nodige contacten en nadere oriëntering. Over wat hieruit, gevoegd bij mijn eigen ervaringen, zal groeien, heb ik — ik zei het reeds eerder — nu zeker nog geen vastomlijnd beeld voor ogen. Veel — om niet te zeggen alles — zal afhangen van de „mogelijkheden", zowel op financieel-, materieel- als personeelsgebied.

Want, vergeet vooral niet, het zijn voorlopig nog maar plannen. De uiteindelijke beslissing berust straks bij de minister van justitie."

□

N.S.F.-diploma's uitgereikt in Heerenveen

foto: H. HIEMSTRA,
adm. ambt. te Heerenveen

v.r.n.l. de majoor Handgraaf (Kon. Landmacht), de kolonel Hoogkamer, de adjudant J. van Nieuwenhoven, de owmr. G. J. Tragter en de wmr. 1e kl. J. Harkema.

Vele sportieve rijkspolitie-ambtenaren woonden met echtgenote of verloofde een feestelijke middag bij die de Nederlandse Sport Federatie organiseerde.

Er werden interessante sportfilms vertoond en aan 12 leden van het

district Heerenveen, die de N.S.F.-vaardigheidsproeven hadden afgelegd, werden de diploma's overhandigd en medailles opgespeld. De uitreiking geschiedde door de territoriaal inspecteur te Groningen, de kolonel J. R. Hoogkamer, nadat

een uitvoerige uiteenzetting over o.a. ook het sportpaspoort en de vijfkamp was gegeven door de majoor H. W. Handgraaf, die met de heer S. M. Lansink, namens de werkgroep vaardigheidsproeven van de N.S.F. aanwezig was.

langs de weg gezien

Deze foto werd gemaakt door de opperwachtmeester J. Velthuis en de wachtmeester 1e kl. P. J. van Leeuwen van de verkeersgroep Amsterdam. Zij vragen zich af wat er eerst was, het verse ei of de soepkip en hebben niet gevraagd, zo de'en zij mee, „hoeveel soepkippen moet hebben voor 30 verse eieren”, als u begrijpt wat zij bedoelen . . .

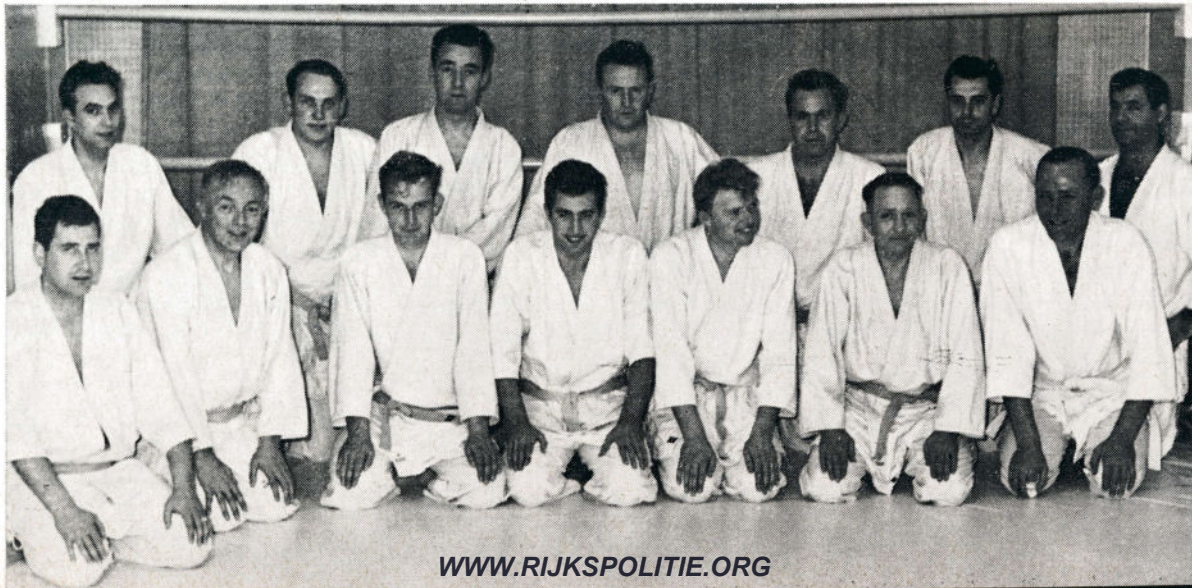

Judogroep Groningen vordert gestaag

DOOR: R. TIENSTRA
SPORTINSTRUCTEUR
GRONINGEN

De in maart 1967 gevormde judogroep van het district Groningen, die medio juni aan de bekwaamheidseisen voor de gele band judo voldeed en eind november voor de gele kersebloesem, 1e graad jiu jitsu, traint stug verder. Dat gebeurt iedere dinsdagochtend in het sport- en gezondheidsinstituut Hilberdink te Groningen. Het zal derhalve niet de laatste maal zijn geweest dat de districtscommandant, majoor J. H. G. C. Elzinga en de heer Hilberdink in de theoriezaal van het districts bureau de diploma's uitreikten.

Van de waarde van deze sport, die de politiemans de kans geeft „overcind te blijven” zonder naar de uiterste middelen te grijpen, is de judogroep in Groningen, op de foto's te zien in rust en in actie, al sinds verleden jaar overtuigd.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

ambtsjubilea

Wmr. 1e kl.
S. v. d. Laan
Groningen
ressort Groningen
25 jaar op 26-1-1968

Adjutant
G. v. d. Kamp
IJsselmuiden
ressort Arnhem
40 jaar op 18-2-1968

Per 14-12-'67: J. Bode, wmr., van Bilt-hoven naar Amsterdam.
Per 15-12-'67: H. Scherpenhuizen, wmr. 1e kl., van Monnickendam naar Urk.
Per 16-12-'67: J. Aanstoot, wmr. 1e kl. van Houten naar Schalkwijk en Tull en 't Waal.
Per 27-12-'67: M. W. J. Brienesse, wmr., van Alkmaar naar Breda; J. Alkemade, wmr., van Alkmaar naar Roermond.
Per 1-1-'68: B. J. Krikke, owmr., van Schoorl naar Hellevoetsluis.

RESSORT 's-GRAVENHAGE
Per 1-12-'67: G. J. Schurman, owmr., van Voorhout naar Hoge Rijndijk.
Per 9-12-'67: A. P. Vader, parketw., van 's-Gravenhage naar Utrecht; W. Herder, wmr. 1e kl., van Waddinxveen naar Stadskanaal.
Per 16-12-'67: U. v. Mastrigt, wmr. 1e kl., van Noordwijkerhout naar Reeuwijk.
Per 27-12-'67: L. W. de Koeijer, wmr., van Westkapelle naar Middelburg.
Per 1-1-'68: G. Zijlstra, wmr. 1e kl., van Leiden naar Heerenveen.

RESSORT ARNHEM
Per 9-12-'67: B. H. Lesterhuis, wmr., van Stad Delden naar Waalre; F. H. Bosch, wmr. 1e kl., van Wychen naar Alphen; H. Hilverink, wmr. 1e kl., van Holten naar Arnhem.
Per 15-12-'67: W. v. Middelkoop, wmr. 1e kl., van Urk naar Wierden.
Per 16-12-'67: J. W. Appel, wmr. 1e kl. van Zwolle naar Driebergen.
Per 27-12-'67: M. W. Jaarsveld, wmr., van Nijmegen naar Bilthoven; B. A. Heij, wmr., van Apeldoorn naar Bilt-hoven.
Per 1-1-'68: F. H. Koning, officier 2e kl., van Nijmegen naar Arnhem.

RESSORT GRONINGEN
Per 9-12-'67: W. Bos, owmr., van Groningen naar Doetinchem; W. Vosseberg, wmr. 1e kl., van Dalen naar Hasselt; J. Bult, owmr., van Kantens naar Uithuizen; R. Greveling, wmr., van Bolsward naar Oosterwolde; H. J. Veerman, wmr. 1e kl., van Zevenhuizen naar Kantens.
Per 18-12-'67: J. Velthuis, owmr., van Heerenveen naar Amsterdam; H. J. Faber, wmr., van Bolsward naar Langweer.
Per 27-12-'67: A. Folkertsma, wmr., van Leeuwarden naar Alkmaar; J. J. Raspe, wmr. 1e kl., van Oude Pekela naar Alkmaar; J. de Vries, wmr., van Witmarsum naar Alkmaar.

RIJKSPOLITIE TE WATER
Per 4-12-'67: C. P. de Leeuw, adjudant, van Enkhuizen naar Lelystad.
Per 9-12-'67: A. Boone, owmr., van Vlaardingen (Europoort) naar Nijmegen; H. Paanakker, wmr. 1e kl., van Gorinchem naar Groningen.
Per 12-12-'67: P. P. Zielstra, wmr. 1e kl., van Enkhuizen naar Lelystad.
Per 6-1-'68: G. Slot, wmr., van Amsterdam-I naar Gorinchem.

aanwijzing voor functie

RESSORT 's-GRAVENHAGE
Per 1-1-'68: Adjutant B. J. Krikke tot groepscommandant te Hellevoetsluis.
DIENST LUCHTVAART
Per 1-1-'68: Adjutant W. R. G. Vosseberg tot groepscommandant Luva te Schiphol.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM
to: opperwachtmeester:
Per 9-12-'67: A. J. Bijvank te Lopik; J. Pince v. d. Aa te Kockengen.
Per 16-12-'67: J. Aanstoot te Schalkwijk en Tull en 't Waal.
tot wachtmeester:
Per 30-11-'67: J. Bode te Bilthoven.
Per 4-12-'67: C. Bakker te Heiloo.

RESSORT 's-GRAVENHAGE
tot adjudant:
Per 1-1-'68: B. J. Krikke te Hellevoetsluis.
tot opperwachtmeester:
Per 16-12-'67: U. v. Mastrigt te Reeuwijk.

tot wachtmeester:
Per 4-12-'67: P. Kraaijeveld te Lisse; H. Maas te Oostburg.

RESSORT ARNHEM
tot opperwachtmeester:
Per 9-12-'67: W. Vosseberg te Hasselt.
tot wachtmeester:
Per 4-12-'67: B. W. ten Pas te Hummelo en Keppel.

tot adm. ambt. C II:
Per 1-10-'67: H. v. d. Putte te Weerselo.

RESSORT GRONINGEN
tot opperwachtmeester:
Per 9-12-'67: H. J. Veerman te Kantens.
tot wachtmeester:
Per 4-12-'67: A. J. Woldhuis te Groningen.

tot adm. ambt. C 2e kl.:
Per 1-10-'67: O. C. den Engelsman te Dokkum.

DIENST LUCHTVAART
tot adjudant:
Per 1-1-'68: J. H. Verdellen te Schiphol.

in dienst getreden

RESSORT 's-GRAVENHAGE
Per 1-1-'68: W. van Oosten, schrijver te Leiden.

RIJKSPOLITIE TE WATER
Per 15-1-'68: H. van den Berg, rijksambtenaar E te Amsterdam (Herstellingsgroep).

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN
Per 1-1-'68: P. Stellaard, rijksambtenaar E te Driebergen.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM
Per 11-12-'67: J. A. Neyenhuis, rijksambtenaar G te Arnhem.
Per 1-1-'68: H. G. v. d. Werf, rijksambtenaar G te Arnhem.

OPLEIDINGSSCHOOL HORN
Per 1-1-'68: J. H. Stammen, rijksambtenaar G te Horn.

RESERVE RIJKSPOLITIE
Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten:
Per 15-1-'68: J. de Ruiter en W. Hak, 's-Gravenhage; H. G. F. M. Ehren, Nijmegen; J. K. A. Schuitemaker, Apeldoorn.
Per 1-2-'68: A. Wiertz en O. F. van Voorst, Utrecht; M. J. M. van Leeuwen, 's-Gravenhage; D. L. Souge, Dordrecht; J. P. J. Tijssens, Maastricht; E. Bronkhorst en R. Spaan, Apeldoorn.
Per 15-2-'68: R. A. Pander, Leeuwarden.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM
Per 1-1-'68: E. v. d. Elst, owmr. te Amsterdam; S. M. Jalhay, adm. ambt. C 2e kl. te Purmerend.

RESSORT 's-GRAVENHAGE
Per 1-1-'68: L. J. Knauf, adjudant te Noordwijkerhout; A. A. Wijnands, owmr. te Zoetermeer; N. Kamman, owmr. te Willemsdorp; A. Boon, wmr. 1e kl. te Terneuzen.

RESSORT ARNHEM
Per 1-1-'68: H. D. v. d. Kamp, owmr. te Almelo.

RESSORT GRONINGEN
Per 1-1-'68: A. Zantinge, adjudant te Muntendam; A. C. Kaspersma, wmr. 1e kl. te Stavoren; J. Rottier, wmr. 1e kl. te Groningen; K. H. v. d. Veen, wmr. 1e kl. te Kornwerderzand; E. de Boer-Hofstra, adm. ambt. C 3e kl. te Mantgum.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM
Per 1-1-'68: F. van Beest, rijksambtenaar F te Arnhem; G. F. de Vreugd, aspirant te Arnhem.

OPLEIDINGSSCHOOL HORN
Per 1-1-'68: A. Belgers, aspirant te Horn.

DIENST LUCHTVAART
Per 1-1-'68: M. C. Weijmer, adjudant te Schiphol.

VERKEERSCHOOL BILTHOVEN
Per 1-1-'68: P. G. v. d. Laan, rijksambtenaar E te Bilthoven.

wij herdenken

Wmr. 1e kl.
H. F. Overzet
Lisse
ress. 's-Gravenhage
☆ 31-12-1967

Rijksambtenaar E
L. Buitendijk
's-Gravenhage
Staf Alg. Insp.
☆ 23-2-1919
† 10-1-1968

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

gemeentelijke indeling (als niet rationeel voor verkeerstoezicht) kan worden doorbroken

Sectie Bijzondere Verkeerstaken voorloper
Algemene Verkeersdienst Rijkspolitie

Bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal is ingediend een wetsontwerp tot wijziging van de Politiewet. De Memorie van Toelichting is ondertekend door de Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken. De kern van het wetsontwerp wordt gevormd door een aantal bepalingen, die beogen een kader te scheppen voor een zo doelmatig mogelijke vervulling van de taak van de politie ten aanzien van het verkeer, in het bijzonder op de grote wegen buiten de bebouwde kommen.

De politietaak ten aanzien van het verkeer

De enorme groei van het gemotoriseerde verkeer stelt de politie voor een voortdurend zwaarder wordende taak. Globaal, zij het dan misschien nog onvolledig, kan de werkzaamheid van de politie ten aanzien van het verkeer als volgt worden samengevat:

- Op de bevordering van het veilig rijden is vooral gericht het toezicht op de verkeersdeelnemers en op de voertuigen.
- De afwikkeling van het verkeer wordt bevorderd door aanwijzingen aan individuele weggebruikers en verkeersregelend optreden (bij ernstige strem-

mingen b.v. ook verwijdering van obstakels en omleiding van het verkeer).

- De behandeling van aanrijdingen kan meebrengen het verlenen van eerste hulp aan gewonden (voorzover deze redelijkerwijs van de politie kan worden verwacht), bebakening en afzetting van de plaats van het ongeluk, het verhoor van verdachten en getuigen en het technisch onderzoek van voertuigen.
- Een essentiële taak op het gebied van het verkeer is ook het verrichten, ontvangen en verwerken van meldingen.

Gemeentelijk

Het te voeren beleid moet gericht zijn op een evenwichtige vervulling van al deze deeltaken en op een optimaal gebruik van het beschikbare personeel en materieel. Bovendien moet het gericht zijn op een zo intensief mogelijk gebruik van het wegoppervlak, dat in vergelijking tot het drukke verkeer schaars is. Voor zulk een beleid heeft de Politiewet in haar huidige gedaante geen voldoende juridisch kader, althans niet ten aanzien van het verkeer op de belangrijke wegen buiten de bebouwde kommen. Deze

wet baseert immers de organisatie van de politie op de gemeentelijke indeling. Elke gemeente heeft hetzij een eigen gemeentelijk politiekorps, hetzij — in beginsel gemeentelijk ingedeelde — rijkspolitie. De bevoegdheid van een gemeentelijk politiekorps is beperkt tot de eigen gemeente, die van de rijkspolitie tot gemeenten met rijkspolitie. Een dergelijke toedeling van bevoegdheden is met betrekking tot buiten de bebouwde kommen gelegen grote verkeerswegen niet rationeel. Zo'n weg moet wat betreft de werkzaamheid van de politie ten aanzien van het verkeer als één geheel worden beschouwd en niet als op betrekkelijk willkeurige wijze door de gemeentegrenzen ingedeeld in bepaalde wegvakken. Ook maakt hetgeen op die wegen gebeurt, niet of nauwelijks deel uit van het leven der plaatselijke gemeenschap.

Verder moet worden bedacht, dat er een samenhang bestaat tussen het verkeer op aan elkaar sluitende of in elkaars nabijheid gelegen grote wegen, welke zijn neerslag heeft op de eisen, die aan het verkeerstoezicht moeten worden gesteld. Het betreft hier een van de talrijke vormen van schaalvergroting van het maatschappelijk leven, waarvoor het bestuur zich heden ten dage ziet geplaatst en waarop het slechts met schaal

vergroten correcties in zijn organisatie kan reageren.

De oplossing is niet gezocht in een afzonderlijke organisatie van de politie voor het verkeer op de grote wegen. Het ontwerp voegt in de organisatie zoals de huidige Politiewet die kent, een aantal bijzondere voorzieningen in, die voornamelijk de coördinatie in de werkzaamheden van de politie ten doel hebben. Die voorzieningen verschillen voor wat hun aard betreft overigens niet van die welke het politiebesteding thans kent. Ook wordt de bestuurlijke en justitiële bovenbouw van de organisatie der politie door het ontwerp niet geraakt. De bevoegden van de commissaris der Koningin en de burgemeester met betrekking tot de openbare orde worden niet aangetast.

Nieuwe mogelijkheden

Het wetsontwerp onderscheidt duurzame voorzieningen, welke mogelijk zijn op elk terrein van het verkeers-toezicht door de politie en bevoegdheden tot incidenteel ingrijpen op een van deze terreinen, te weten op het terrein van de verkeersregeling. Onder verkeersregeling is hier te verstaan: regeling van de verkeersgeleiding. De voorgestelde bepalingen (artikel 34a e.v.) vormen een afzonderlijke paragraaf onder de titel: Bijzondere bepalingen betreffende de taak en bevoegdheden ten aanzien van het verkeer.

Duurzame voorzieningen

Het wetsontwerp verleent aan de Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken gezamenlijk de bevoegdheid duurzame voorzieningen te treffen die noodzakelijk zijn voor de coördinatie bij het verkeerstoezicht op wegen voor doorgaand verkeer. Bij de voorbereiding van die voorzieningen worden de andere autoriteiten ingeschakeld, die een bijzondere verantwoordelijkheid voor de politie dragen: de commissarissen der Koningin, de procureurs-generaal in hun hoedanigheid van fungerend directeur van politie en de burgemeesters.

De voorzieningen kunnen betreffen:

- a. De bevoegdheid van de politie naar het territorium;

De Ministers kunnen namelijk ten aanzien van een weg voor doorgaand verkeer bepalen, dat voor het verkeer in plaats van de op grond van de gemeentelijke indeling normaal bevoegde rijkspolitie of gemeentepolitie, andere politie bevoegd is. Dus bijvoorbeeld in een gemeente met rijkspolitie een gemeentelijk politiekorps, in een gemeente met gemeentepolitie rijkspolitie of het politiekorps van een andere gemeente. Zo'n wijziging in de territoriale bevoegdheid kan ook beperkt blijven tot onderdelen van de politietaken ten aanzien van het verkeer op de betrokken weg. Bovendien kunnen de Ministers bepalen dat voor het verkeerstoezicht op een weg voor doorgaand verkeer naast de politie die bevoegd is ingevolge de gemeentelijke indeling, tevens bevoegd is de Algemene Verkeersdienst Rijkspolitie. Deze is gedacht als een landelijk onderdeel van het Korps Rijkspolitie. De huidige Sectie voor Bijzondere Verkeers-taken met haar groepen Surveillance Autosnelwegen en Bijzondere Controles is als voorloper van deze dienst te beschouwen.

- b. De samenwerking tussen de diverse politie-organen die op wegen voor doorgaand verkeer opereren;

De Ministers kunnen hier regelingen treffen omtrent:

- de bevelvoering;
- de surveillance;
- de technische controle van voertuigen;
- de behandeling van ongevallen;
- het te bezigen materieel;
- de verkeersregeling;
- de berichtgeving en alarmering.

Uitdrukkelijk wijst de Memorie van Toelichting er op, dat deze opsomming in het wetsontwerp niet uitputtend is.

In gebieden met een zeer hoge verkeersintensiteit zal een doelmatige coördinatie wellicht slechts te verwezenlijken zijn door voor de grote

wegen voor doorgaand verkeer in dat gebied in hun totaliteit een stelsel van verkeerstoezicht te creëren. Er ontstaat dan als het ware voor dat toezicht een regio waarin vanuit een centraal punt aan het optreden van de politie leiding gegeven wordt.

Incidentele regelingen

Hier gaat het om incidenteel ingrijpen in de verkeersgeleiding in geval van enorme verkeersdrukte op bepaalde dagen of bij bepaalde gebeurtenissen. Zo'n hausse kan voorzienbaar zijn; men denke aan een dag waarop velen met vakantie gaan of waarop een belangrijk sportevenement plaats vindt. Ze kan echter ook niet te voorzien zijn geweest. De Memorie van Toelichting herinnert aan de toeloop van nieuwsgierigen bij een dreigend vliegtuigongeluk op Schiphol enkele jaren geleden. Een dergelijke ongewone verkeersintensiteit kan een regionaal karakter dragen, doch ook grotere delen van het land of zelfs het hele land betreffen.

In geval de storingen in de afwikkeling van het verkeer een landelijk karakter hebben, althans zich uitstrekken over meer dan één provincie, kunnen de Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken — ook hier weer gezamenlijk — een verkeersregeling vaststellen. Blijven de verkeersstromingen beperkt tot één provincie, dan kan de commissaris der Koningin een regeling vaststellen. Overigens kunnen de bepalingen hierover ook zo worden gehanteerd dat, indien in aan elkaar grenzende provincies verkeersopstoppingen te verwachten zijn, de betrokken commissarissen der Koningin ieder voor hun provincie op elkaar afgestemde verkeersregelingen vaststellen.

Bij bovengenoemde verkeersregelingen wordt steeds voorzien in de bevelvoering. Het gaat hier om bevelvoering door een politiefunctionaris binnen het geheel van de betrokken politie-organen. De bestaande bestuurlijke verhoudingen kunnen daardoor niet worden doorbroken. De Memorie van Toelichting vermeldt nog dat een verkeersregeling slechts de regeling van de verkeersgeleiding betreft en daarom geen basis kan zijn voor een wijzi-

ging in de territoriale competentie van de politie. Van de andere kant hoeft een verkeersregeling niet beperkt te blijven tot wegen voor doorgaand verkeer.

langs de (vaar)weg gezien

Berichtgeving en alarmering

Deze werden reeds genoemd als mogelijke onderwerpen van coördinatie van de werkzaamheden der politie op wegen voor doorgaand verkeer. Daarnaast geeft het wetsontwerp de beide Ministers gezamenlijk een algemene bevoegdheid om in het kader van de politietaken aanzien van het verkeer regelen te stellen omtrent berichtgeving en alarmering. De Memorie van Toelichting wijst er op dat berichtgeving en alarmering ten dienste van het verkeer al enige tijd in verschillende kring voorwerp van studie zijn. De Ministers wachten de uitkomsten van de thans aan de gang zijnde studies af.

Om een vlotte samenwerking tussen de Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken bij de vervulling van hun coördinerende taak krachtens de onderhavige paragraaf te bevorderen, voorziet het ontwerp in de instelling van een interdepartementaal orgaan, bestaande uit ambtenaren van de beide departementen. Bovendien houdt het wetsontwerp de instelling in van een drietal adviescommissies, namelijk op bestuurlijk, justitieel en politietechnisch gebied.

Op het Noordzeekanaal te Amsterdam werd dezer dagen zowel het grootste als het kleinste vaartuig in dienst gesteld. Het grootste vaartuig was het tankvaartuig „Neverita” van de Shell Tankers N.V. en het kleinste was het Rijkspolitievaartuig R.P. 55. De wachmeester 1e kl. J. E. de Jong te Amsterdam maakte een foto van beide vaartuigen. De Neverita is gebouwd bij de Nederlandse Dok- en Scheepsbouw Maatschappij. Het vaartuig is 265 meter lang, 40 meter breed en heeft een maximum diepgang van 14,93 meter. Het laadvermogen is 110.000 ton. De Neverita wordt voortbewogen door een Sulzer dieselmotor die in Zwitserland gebouwd is. Bij een vermogen van 18.000 P.K. heeft het schip een proeftochtsnelheid van 15,3 km per uur behaald.

Het Rijkspolitievaartuig R.P. 55 is gebouwd bij de Scheepswerf Gebr. Akeroom N.V. te Leiden. Het is 10,57 meter lang, 3,00 meter breed, maximum diepgang 1,05 meter. Geen laadvermogen. Het vaartuig wordt voortbewogen door een Daf-scheepsdieselmotor. Bij een vermogen van 120 PK heeft de R.P. 55 een maximum snelheid van 17 kilometer per uur.

Banden voor uw Korpsblad!

Binnenkort worden de stempelbanden voor de 8e en 9e jaargang bij de binder besteld. Ook van de voorgaande jaargangen kan nog een aantal gemaakt worden. De prijs bedraagt f 3,50 per stuk.

Bestellingen gaarne vóór 15 april a.s. op giro 83 31 11 t.n.v.

Schaafsma & Brouwer te Dokkum.

schiet- bioscoop opleidings- school Arnhem in gebruik

DOOR KAPITEIN TH. VAN
DOLDEREN TE ARNHEM
FOTO: WACHTMEESTER 1e kl.
A. L. VAN OOLJEN

Een nieuw hulpmiddel voor het schietonderricht werd kort geleden in gebruik genomen bij de opleidingsschool van het Korps te Arnhem, waar de aspiranten voortaan niet alleen in de buitenlucht op de bekende „Zinkenberg” maar ook in de kelder pistool zullen schieten. Dit werd mogelijk door de installatie van een z.g. schietbioscoop in één der kelders van de school.

Deze schietbioscoop is de derde die in den lande in gebruik genomen is. Na die van de Amsterdamse (gemeente)politie en die van de Politie Akademie te Apeldoorn. Het is nu reeds gebleken, dat door het gebruik van de schietbioscoop aan het schietonderricht nieuwe stimulansen gegeven worden, zodanig dat de schietopleiding veel beter aansluit bij de eisen, die de praktische dienst de man op het punt van vuurwapengebruik stelt.

Om dit duidelijk te maken is eerst een korte beschrijving van de installatie en de mogelijkheden noodzakelijk. De schutter staat op 11 meter afstand van het filmdoek, dat een oppervlakte heeft van 2.06 m × 1.50 m. Schuin, links achter hem staat een filmprojector. De schutter schiet met zijn eigen dienstpistool met normale scherpe patronen op de uiteraard bewegende beelden, die voor hem op het film-

opleiding nu meer gericht op praktijk

doek verschijnen. Na elk schot stopt de filmprojector automatisch, waarbij het laatste filmbeeld, als een dia door de stilstaande projector geprojecteerd blijft. De automatische stop van de projector wordt veroorzaakt door het geluid van de explosie, dat langs elektronische weg de projector commandeert. Het stoppen gaat zo snel, dat men inderdaad kan zeggen, dat de film stilstaat op het moment dat het projectiel het doek raakt. Gelijktijdig met het stoppen van de film wordt eveneens geheel automatisch

de achterzijde van het filmdoek scherper verlicht dan de voorzijde, waardoor in het laatste — nu stilstaande — beeld, waarop de schutter schoot, de schotopening als een klein lichtje zichtbaar wordt. Dit „lichtje” is duidelijk te zien vanaf de plaats waar de schutter en de instructeur staan. Nadat schutter en instructeur het schot beoordeeld hebben, laat de instructeur door een druk op de knop de film weer verder lopen. Deze startknop bedient de projector op afstand, zodat de aandacht van de instructeur volledig op de schutter gericht kan blijven.

Op het moment dat de film gestart wordt gebeurt er, alweer automatisch, iets met het projectiescherm. Dit filmdoek, van een speciaal soort papier vervaardigd, kunt u het beste vergelijken met een, over twee rollen lopende handdoek, zoals u die vaak in toiletten van hotels en res-

taurants aantreft. De rollen worden aangedreven door een electromotor, die op een afstand bediend wordt, met dezelfde knop waarmee de film weer gestart wordt. Op het moment dat de instructeur de startknop bedient, verplaatsen de beide papiervlakken zich iets ten opzichte van elkaar, door draaiing van de rollen, waardoor de schietopening verdwijnt. In feite is het systeem iets ingewikkelder. Er zijn namelijk geen 2 maar 4 rollen en 4 papiervlakken die t.o.v. elkaar verschuiven, maar dat maakt een uitleg

nodeloos ingewikkeld.

De voordelen zijn natuurlijk evident. Geen heen- en weer geloop tussen schietpunt en schijf, geen plakkerij meer, de instructeur doet staande naast de schutter alles tegelijk door het indrukken van één knop. Alleen na veelvuldige perforatie moeten 4 nieuwe papierrollen worden aangebracht.

De gehele installatie is opgesteld in een met geluiddempend materiaal beklede betonnen ruimte. De kogelvanger bestaat uit twee rubberplaten op ongeveer 2 cm achter elkaar geplaatst, van zodanige dikte en samenstelling dat de kogel tussen beide platen op de grond valt. De kwetsbare delen van het projectiescherm (rollen, motor, etc.) zijn op dezelfde wijze beschermd. Een afzuiginstallatie zorgt voor verwijdering van de bij de explosie vrijkomende gassen.

Het gebruik van deze f 32000,— kostende installatie, levert boven de reeds genoemde, de volgende voordelen op:

1. Er wordt op bewegende doelen geschoten, hetgeen op de meeste schietbanen niet mogelijk is;
2. Door vervaardiging van de benodigde films, kan een einde-loze variatie van situaties ontstaan. De schietvaardigheid wordt bij het vorderen van de opleiding opgevoerd, door de beelden kleiner te maken. De moeilijkheidsgraad van de oefeningen is volkomen willekeurig te kiezen;
3. Er wordt van een politieambtenaar in de praktijk heel wat meer geëist, dan de schietvaardigheid alleen (zie de artikelen 6 t.m. 10 van de Instructie Korps Rijkspolitie). Thans is het volledig gelukt om dit, uiterst moeilijke, aspect van het vuurwapen-gebruik, een aspect, dat minstens zo belangrijk is, als het aspect schietvaardigheid, in de opleiding te verweven... In de te gebruiken schietfilms wisselen situaties waarin **wel** en waarin **niet** geschoten mag worden, elkaar af. Tijdens het schieten houdt de instructeur, die de film uiteraard goed kent, aantekening van de verrichtin-

gen van de schutter. Elke schietles wordt gevolgd door een les in discussie-vorm waarin de schutter het gebruiken of het niet gebruiken van zijn vuurwapen dient te verklaren. Uiteraard is dit de laatste fase van de opleiding. Men moet een en ander ook theoretisch kunnen verwerken.

4. De verlichting in de kelder wordt middels een regelbare transformator „geregeld” zodat op „klaarlichte dag”, „bij schemering”, dan wel „’s nachts” geschoten kan worden.
5. Weersomstandigheden hebben geen invloed op de voortgang van de schietopleiding.
6. Het is mogelijk om de gehele schietopleiding met gebruikmaking van de bioscoop te geven. Zonder enig bezwaar kunnen stilstaande schijven, of schijven die b.v. na 6 sec. verdwijnen (snelvuuroefening) geprojecteerd worden. De filmprojector kan n.l. ook als dia-projector dienst doen. Dit doet men uiteraard alleen als buiten schieten, b.v. door slechte weersomstandigheden, niet mogelijk is.

Het is geen wonder, dat reeds velen geboeid werden door de vrijwel onbeperkte mogelijkheden van de schietbioscoop. Alle opleidingsscholen hebben reeds een installatie. Het zijn veelal moeilijkheden betreffende de installatie (beschikbare ruimte, noodzakelijke verbouwingen, veiligheid) die de ingebruikneming verhinderen. De gemeentelijke politiekorpsen te 's-Gravenhage en Rotterdam zijn reeds bezig met de plaatsing van een schietbioscoop. Gezien de hoge kosten van aanschaf en installatie is een schietbioscoop slechts voor scholen en grote korpsen, waar een intensief gebruik mogelijk is, een rendabele zaak.

Om de schietbioscoop ook binnen het bereik van kleinere korpsen en groepen van het Korps Rijkspolitie te brengen, bestudeert thans een interdepartementale commissie de mogelijkheden om te komen tot de inrichting van regionale politie-schietbanen, waar ook de schietbioscopen ondergebracht kunnen

worden. In deze commissie hebben vertegenwoordigers van de Ministeries van Binnenlandse Zaken, Financiën en Defensie zitting. Ook het Korps Rijkspolitie is in deze commissie vertegenwoordigd. Het is te hopen, dat de inspanning van deze commissie tot goede resultaten zal leiden.

De steeds weer voorkomende moeilijkheden op het gebied van vuurwapengebruik door de politieambtenaren, maken het noodzakelijk dat de grootst mogelijke zorg aan het schietonderricht in haar volle omvang wordt besteed, zodat minstens bereikt wordt, dat de schietopleiding de toets van de kritiek kan doorstaan. Laat men niet aarzelen om ook op dit punt de Nederlandse politie die hulpmiddelen te verschaffen, die zij nodig heeft om datgene te bereiken, wat men van haar eist: een goed en verantwoord wapengebruik. □

carnegie-medaille voor opper J. Kes te Hoogkarspel

De opperwachtmeester J. Kes te Hoogkarspel was dezer dagen een van de drie redders die in de raadzaal en tijdens de raadsvergadering werden gehuldigd. De opper kreeg de medaille van het Carnegie Heldenfonds omdat hij een zeer belangrijk aandeel heeft gehad in de redding van een driejarig kind dat te water was geraakt.

Een door jongens gewaarschuwde voorbijganger kon — hangende aan takken van een struik op de oever — een hand van het kind grijpen. Toen de inmiddels gealarmeerde opperwachtmeester verscheen kon het kind op de wal worden getrokken. Opper Kes paste direct mond op mond beademing toe, een derde redder borstmassage. De redders vonden het moment waarop het kind de ogen opsloeg en begon te huilen een beloning. Het Heldenfonds zorgde voor een tastbare herinnering. □

proef met eisen
voor een
korpsdiploma
lichamelijke
vaardigheid

DOOR MAJoor MR A. J. DEK
TE HEERENVEEN

Het politieberoep kent belangrijke praktische facetten. De huidige opleiding houdt daar terdege rekening mee en het examen voor het politiediploma kent dan ook een deel III: praktisch gedeelte, dat zes onderdelen telt, waaronder de lichamelijke vaardigheid. De aspirant die de opleidingsschool verlaat, beschikt beslist over de nodige sportieve kwaliteiten. In tegenstelling echter tot kapitaal dat, ook al gebruikt men het niet, steeds groter wordt door rente-aanwas, hebben lichamelijke conditie en vaardigheid de eigenschap terug te lopen en te verdwijnen wanneer ze niet worden onderhouden. Het is daarom zo verheugend dat de algemeen inspecteur bekend heeft gemaakt een proef met de eisen voor een korpsdiploma lichamelijke vaardigheid in te stellen.

Wat de zakelijke gegevens betreft: de proef heeft plaats in een vijftal districten, deelname op basis van vrijwilligheid voor ambtenaren in politierang tot en met 45 jaar, medische (N.S.F.)-keuring, een verklaring zal worden verstrekt aan degenen, die tijdens het proefjaar (1 april 1968-1969) aan alle eisen hebben voldaan. Het ligt in de bedoeling in de toekomst een draaginsigne aan het slagen voor de proeven te verbinden.

stimulans

In de opleiding dus heeft de licha-

We citeren een krantenbericht:

„Roof op Damrak mislukt”. — „Chef etaleur Wim de Boer (28) van C & A werd gealarmeerd door gegil van de cassières. Hij stooft naar buiten en ging de vluchtende rovers achterna. Geholpen door een jarenlange atletiekervaring wist hij een achterstand van 200 m in te lopen”. — Nadat even verder in hetzelfde bericht Wim de Boer is omschreven als een zwaar gebouwde vent met 20 jaar bokservaring, zegt deze: „Ik zag dat hij een beweging naar zijn jaszak maakte, kennelijk om zijn pistool te pakken. Ik gaf hem een enorme stoot voor zijn hoofd, waardoor hij begon te slingeren. Toen schakelde ik hem resoluut met een knietje uit. Inmiddels waren politieagenten en andere burgers gearriveerd om hem over te nemen”.

melijke vaardigheid een evenredige plaats. In het algemeen echter beoefent de rijkspolitieambtenaar wanneer hij in de praktische dienst is gekomen alleen nog zijn favoriete tak van sport (en deden zij dat allemaal maar!) of hij bepaalt zich éénmaal per veertien dagen in de wintermaanden tot de verplichte

dienstsport.

Door de instelling van een diploma worden richting en prestatie niveau aangegeven voor de training, als ook een belangrijke stimulans verschaft, om jaarlijks alle takken van sport die men in de opleidingstijd heeft beoefend weer eens door te nemen. Want het is de bedoeling

HÉ OUWE, JE MOET TOCH ECHT WAT MEER AAN
SPORT. GAAN DOEN, VOORAL VERSPRINGEN !!

dat men ieder jaar vrijwillig voor zichzelf het bewijs levert van zijn conditie en vaardigheid. De sport-instructeurs zullen gaarne helpen!

zwaarte van de eisen

De voorlopige eisen zijn samengesteld door de gezamenlijke hoofdsportinstructeurs onder leiding van de kapitein J. A. H. Stokreef, zulks met een knipoog naar de N.S.F.-vaardigheidsproeven, maar veel lichter dan deze en aangepast aan de politie. In het proefjaar zal ook moeten blijken of er nog wijzigingen of aanvullingen nodig zijn.

deelname

Toen in 1914 de N.O.C.- (thans N.S.F.-) proeven werden ingesteld was er dat jaar slechts één geslaagde, het jaar daarop zes en vervolgens 42. Zoiets moet kennelijk wel groeien. In 1967 slaagden er 814 deelnemers. De rijkspolitiedeelnemers aan deze proeven leverden in 1957 een aantal van 14, het volgend jaar 13, daarna 40 en vervolgens 58 in 1960 aan geslaagden op. In 1967 waren het er inmiddels 98. Onafhankelijk van de deelname echter is alle arbeid om tot het instellen van deze proeven te komen

gerechtvaardigd omdat er in een groot korps als het onze een norm behoort te bestaan op dit punt waar men zijn krachten aan kan toetsen. Is er niet veel te zeggen voor de benaming sportdiploma? In deze vlotte tijd van mini en beat klinkt lichamelijke vaardigheid net zo ambtelijk als rijwiel dat ook vervangen is door fiets in het R.V.V. Tot slot, bij veel takken van sport is de „timing” een belangrijk iets. Welnu dit proefjaar is uitstekend getimed. Immers bij het 25-jarig korpsjubileum in 1970, zouden misschien de eerste draaginsignes de borst kunnen sieren.

PROEF	A	B	C	D	E
1. LOPEN Keuze uit:	t/m 23 jr 13,4 sec 1,10,0 sec 5.40,0 sec	24 t/m 29 jr 14,0 sec 1.12,0 sec 5.50,0 sec	30 t/m 35 jr 14,4 sec 1.14,0 sec 6.00,0 sec	36 t/m 41 jr 15,0 sec 1.20,0 sec 6.30,0 sec	42 t/m 45 jr 16,0 sec 1.25,0 sec 7.20,0 sec
2. SPRINGEN	a. hoogspringen 1.30 m. b. verspringen 4.60 m.	1.30 m. 4.50 m.	1.25 m. 4.30 m.	1.20 m. 4.00 m.	1.10 m. 3.75 m.
3. WERPEN Keuze uit:	a. kogelstoten (7,25 kg.) 7,25 m. b. discuswerpen (2 kg.) 20,00 m. c. speerwerpen (800 gr.) 25,00 m.	7,60 m. 23,00 m. 27,00 m.	7,60 m. 23,00 m. 27,00 m.	7,25 m. 20,00 m. 25,00 m.	6,75 m. 18,00 m. 22,50 m.
4. KLIMMEN Wijze naar keuze :	Het beginpunt ligt daar, waar de handen het touw vastgr. 9,00 m.	9,00 m.	8,00 m.	7,00 m.	6,00 m.
5. UITHOUDINGSVERMOGEN	5 kilometer-loop 27 min.	27 min.	29 min.	33 min.	35 min.
6. ZWEMMEN	a. 7 meter onder water zwemmen. b. voorwerp oppakken uit 2 à 2½ meter diep water. c. te water gaan met hurkval, daarna een drenkeling vervoeren over een afstand van 10 meter in een vervoergreep. In het water 3 vervoergrepen demonstreren. Buiten het water 3 bevrijdingsgrepen demonstreren. d. 100 meter borstslag gevolgd of voorafgegaan door 50 m.rugslag (geen tijdslimiet)				
7. ZELFVERDEDIGING Keuze uit:	a. Boksen Voor de groepen A, B, C en D 3 ronden van 2 minuten (met 1 min. pauze tussen de ronden). Voor de groep E 2 ronden van 2 minuten (met 1 min. pauze) Bij het boksen moet blijk gegeven worden, dat de aanvals- en verdedigingsbewegingen worden beheerst. b. Jiu-itsu Voor de groepen A, B en C : Het demonstreren van de gevechtshouding en van een aantal vallen; het zich verdedigen tegen verschillende, in de praktijk voorkomende, aanvallen. Valbreken 1. De koprol 2. Gestrekt voorwaarts vallen 3. Links- en rechts zijwaarts vallen 4. Achterover vallen Opbrenggrepen 1. De Kom-mee 2. De polsklem (voor) 3. De schouderklem met haar-greep (arm op de rug). Verdediging tegen: a. Wurgingen 1. Van voren met gestrekte armen. Twee grepen. 2. Van voren met gebogen armen. De buikworp. 3. Van achteren met gebogen armen. De schouderworp. b. Aanvallen om het hoofd. 1. Van voren. Een greep. 2. Van achteren. Een greep. c. Aanvallen om het middel 1. Hoog van voren. Een greep. 2. Laag van voren. Een greep. 3. Hoog van achteren. Een greep. 4. Laag van achteren. Een greep. d. Messteken, stokslagen en schoppen. 1. Messteek van boven. Een greep. 2. Messteek in de buik. Een greep. 3. Stokslag van boven. De kinworp. 4. Schop in de buik. Een greep.				
DE GREPEN KUNNEN LINKS EN RECHTS WORDEN BEOEFEND.					
Voor de groepen D en E: als groep C m.u.v. buik- en schouderworpen. Bij schop in de buik wordt alleen de wering toegepast.					
8. SCHIETEN	a. Op afstand 20 meter staande beste hand op schijf Loosduinen met 5 patr. 5 treffers plaatsen binnen kring 7. Minimum aantal punten: 40. b. Op afstand 20 meter staande beste hand op stilstaande pop met 5 patr. 4 treffers plaatsen beneden de gordel. Het vijfde schot dient te vallen binnen 10 seconden na het eerste schot. Bij treffer(s) boven de gordel is de proef niet geslaagd.				

minister Polak opende sectie bijzondere verkeers- taken

DOOR: OWMR.
J. J. H. VAN AERSSSEN, NIJMEGEN

Ten overstaan van een groot aantal autoriteiten heeft de minister van justitie, mr J. H. G. Polak op 19 februari de Sectie Bijzondere Verkeerstaken in Driebergen geopend. Het behoorde, zoals hij zei, tot de plezierige evenementen in de reeks van „plezierige en minder plezierige gebeurtenissen” waarin het leven van een minister uiteenvalt. De minister gaf een kort overzicht van de ontwikkeling van het verkeers- toezicht in de na-oorlogse jaren, waarbij hij inhaakte op de suggestieve filmbeelden van het ontstaan en de groei van de Sectie, samengesteld door de wachtmeesters Slot en Noorland, fotograaf De Wit, onder leiding van de opperwachtmeester Den Ouden, waarnaar de aanwezigen voordien met grote be-

langstelling hadden gekeken.

„De witte auto's”, zo zei de minister, „zijn op onze hoofdwegen een vertrouwd beeld geworden; hun verschijning maakt, naar het woord van een hoogleraar strafrecht, van de ergste wildeman een keurige weggebruiker.”

Ofschoon in de nieuwe opzet de samenwerking en coördinatie met inachtneming van de grondslagen van de Politiewet kunnen en moeten worden versterkt, hetgeen niet zonder invloed kan blijven op de omvang van de Sectie in mensen en materiaal, meende minister Polak toch, dat aan een uitbreiding van de Sectie in tweërlei opzicht grenzen dienen te worden gesteld. Ten eerste moet alles binnen de budgetaire mogelijkheden blijven en ten

tweede mag geen afbreuk worden gedaan aan de taakuitoefening en de goede werking van de andere onderdelen van het Korps Rijkspolitie. Hij had echter goede hoop en vertrouwen, dat het ook binnen deze grenzen mogelijk zal blijven, dat de Sectie een belangrijke bijdrage levert aan de handhaving van de verkeerswetgeving en de bestrijding van de verkeersonveiligheid.

De minister bracht dank aan allen die op enigerlei wijze aan de oprichting en de ontwikkeling van de Sectie hadden bijgedragen, maar een speciaal woord van waardering richtte hij tot de mannen van de Sectie, die — zo zei hij letterlijk — „iedere dag en onder alle weersomstandigheden de surveillance hebben uitgeoefend. Dank zij deskundig, doelmatig en correct optreden, hebben zij bij landgenoot en vreemdeling een uitstekende naam verworven. Ieder van hen kan er trots op zijn, dat hij belangrijk heeft bijgedragen tot verhoging van de verkeersveiligheid.”

Samenwerking

Verheugend noemde de minister de goede en nog steeds groeiende samenwerking met de gemeentepolitie, de verkeersgroepen van het Korps Rijkspolitie en de Dienst Luchtvaart van het Korps. Hij meende dat deze samenwerking, contacten en medewerking overigens in de naaste toekomst meer dan ooit nodig zullen zijn, omdat een nieuwe ontwikkeling zich reeds aankondigt. Daarbij doelde

De minister was nauwelijks van een proefrit te weerhouden.

Het berichtencentrum had de levendige belangstelling van mr Polak, die hier in gesprek is met de wachtmeester G. J. Slot.

de bewindsman op het komende wetsontwerp tot wijziging van de Politiewet met betrekking tot de taak van de politie ten aanzien van het verkeer op de grote wegen buiten de bebouwde kommen.

Goed gehalte

Burgemeester mr R. W. baron van Boetzelaer van Driebergen toonde zich bijzonder verheugd, dat de rijkspolitie zich binnen zijn gemeente vestigde. Hij meent, dat „jong bloed” in een gemeente die de naam heeft uitsluitend gepensioneerden en renteniers te herbergen, geen kwaad kan. Bovendien noemde hij de nieuwe inwoners van „goed gehalte” en hij hoopte dat de verjonging van het bevolkingsbestand een fors gebruik van de sportvelden en het zwembad tot gevolg zal hebben. Voor de geestelijke training staan de Driebergse scholen ter beschikking.

„PV” Kon. goedgekeurd

De Sectie mag bogen op een personeelsvereniging die als enige „politie-p.v.” in den lande een Koninklijke goedkeuring heeft verkregen. Opperwachtmeester Th. Leenders, voorzitter van de vereniging, stelde het — met blauw lint en penning getooide — bestuur aan de minister voor en bood een verzilverde asbak en sigarettenbeker aan. Uiteraard waren beide voorwerpen voorzien van het embleem van de Sectie. De geschenken zowel als het begeleidend

Volop belangstelling van het publiek. De kapitein Vogel begroet de 2000ste bezoeker.

specchje van de opperwachtmeester Leenders vielen kennelijk bij de — van veel humor blijk gevende — bewindsman in de smaak. Dat viel af te leiden uit de interesse waarmee hij de toespraak volgde, zich met het bestuur onderhield en de geschenken in ontvangst nam.

Huisvader

Generaal W. de Gast, die de aanwezigen een hartelijk welkom op het nieuwe complex had toegeroepen leidde de minister in, waarbij hij dank bracht aan meerdere personen en instanties die aan de totstandkoming van het fraaie geheel hadden medegewerkt. Hij prees na-

dien de commandant van de Sectie, de kapitein A. C. Vogel, voor de persoonlijke bijdrage die deze heeft geleverd, waarvoor hem de waardering van de hoogste autoriteit was ten deel gevallen. Hij hoopte, dat de kapitein Vogel als een goed „huisvader” het complex zal beheeren.

In de passage waarin de minister de kapitein lof toezwaaide memoreerde de bewindsman eveneens de verdiensten van de — op de bijeenkomst aanwezige — inmiddels gepensioneerde Algemeen Inspecteur, de generaal J. Gerritsen en de voormalige overste W. H. van Balle-goyen de Jong, thans commissaris van gemeentepolitie te Wassenaar.

Tijdens de toespraken ging het geanimeerd toe.

Een overzicht van de expositie in de Porschegarage. De tentoonstelling werd onder leiding van kapitein K. de Maat door het eigen personeel ingericht.

mr F. Perrick schreef:

naar een nieuw politiebestedel

een pleitnota voor een nationale algemene politie

„Bovendien staat ons niet een ver-groot Korps Rijkspolitie voor ogen doch een eenheidsorganisatie, die via de burgemeester als schakelfiguur, in opbouw en taakuitoefening nauw verbonden is aan gemeente en plaatselijk bestuur en waarbij een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen (administratief) beheer, dat waar nodig, centraal moet kunnen worden gevoerd, en een uitvoering van de politietaken, die waar mogelijk gedecentraliseerd onder feitelijke leiding van plaatselijke en regionale politiechefs zal moeten worden verricht. Door duidelijk vast te stellen, dat politiewerk staats-taak is en de verantwoordelijkheid daarvoor te leggen bij, bij voorkeur één verantwoordelijke minister, komt o.i. de verantwoordelijkheid voor alle faits et gestes van de politie aanzienlijk beter tot zijn recht dan in het huidige stelsel, waarin niet alleen de verhouding tussen justitie en bestuur (centraal en plaatselijk), maar ook die tussen plaatselijke en centrale organen (burgemeester en minister van binnenlandse zaken) onduidelijk is en waarbij de minister als het ware gedwongen is om zich juridisch achter de burgemeester te verschuilen.”

Dit citaat is de kern van de gedachte die de schrijver tot uitgangspunt wil maken voor een discussie over een algehele herziening van ons politiebestedel. Zolang nog geen overeenstemming bestaat over een aantal uitgangspunten heeft een al dan niet uitgewerkte schets voor een nationale algemene politie nog geen zin, verklaart de heer Perrick. De rijkspolitieman die reeds eraan

gewoon is in regionale of landelijke termen te denken en te werken, zou hiervoor overigens veel belangstelling hebben gehad.

„Het grootste tekort van onze huidige organisatie, gesteld tegen de achtergrond van een grote en steeds toenemende mobiliteit van criminaliteit en verkeer is de verdeeldheid van de politie”, zegt de schrijver zeer terecht en wijst op de opdeling in één korps rijkspolitie (6600 man en 300 adspiranten in opleiding) en 123 korpsen gemeentepolitie (15.000 man), deze laatste autonoom op — maar helaas ook beperkt tot — eigen territoir. De Nijmeegse hoofd-commissaris gaat uitvoerig in op de problematiek van de gemeentelijke korpsen.

Het boekje is onderverdeeld in een zestal hoofdstukken. Uiteraard is de politiewet het uitgangspunt, waarvan de zwakte wordt belicht, maar waarvan ook de positieve facetten niet vergeten worden.

De Amsterdamse troebelen van 1966 worden behandeld, als plaatselijke weerslag van het algemene politievraagstuk (zegswijze in Amsterdam: Wees een vent, word geen agent). De bovenvermelde verdeeldheid wordt nader belicht, de commissaris historisch, thans en toekomstig beschouwd en om de discussie over het politievraagstuk op gang te brengen wordt het boekje afgerond met een twaalfstal stellingen. In een kort bestek is met grote kennis van zaken de ontwikkeling van de politie in ons land geschetst zowel historisch als eigentijds.

Het is een boekje, aantrekkelijk om te lezen. Ordening van de feiten, een beschouwing van de huidige

toestand en een richting aanduiding voor de toekomst zijn bijzonder actueel. De grootste verdienste wellicht ligt in de omstandigheid dat de politie een eigen stem laat horen, waarin de eisen die het vak stelt, duidelijk worden aangegeven. Daarnaast wordt onmiskenbaar een groot begrip aan de dag gelegd voor de vele andere belangen die met deze kwestie zijn verweven. De allure van deze uiteenzetting sluit het gevaar van eenzijdigheid, dat steeds dreigt wanneer een vakman over deze materie schrijft, volkomen uit. Een paperback, uitgave S. Gouda Quint, D. Brouwer en Zoon te Arnhem, 99 pagina's, prijs f 7,90.

mr A. J. Dek

toto-succes voor vijf man van groep Veere

Vijf man van de groep Veere van de rijkspolitie kunnen rekenen op enige duizenden guldens de man „op het handje”, uit de toto. De opperwachtmeester J. van Houwelingen uit Souburg, die al twee seizoenen aan de toto deelneemt samen met de wachtmeesters 1e klasse L. Polderman uit Arnhem, J. J. Deij uit Domburg, P. C. Jager uit Veere en de opperwachtmeester C. Reedijk uit Souburg, heeft verklaard, dat de Walcherse geluksvogels het voelden aankomen. Er waren in de eerste weken van dit jaar al een paar maal tien of elf uitslagen goed ingevuld voordat het met dertien uitslagen goed helemaal raak was. Er kwamen in totaal vijftien deelnemers met goede oplossingen uit de bus voor de hoofdprijs van f 158.000,—. Niemand kan zeggen dat het succes van de rijkspolitie-ambtenaren een zaak is van dom geluk, want de rijtjes uitslagen worden niet „met de ogen dicht” ingevuld, maar de prognoses worden gebaseerd op de capaciteiten van de diverse clubs.

Op de afscheidsreceptie van de majoor mr J. W. Buitendijk in verband met zijn vertrek uit het district Utrecht, was de territoriaal inspecteur kolonel H. A. van Steenis een van de vele sprekers. Veel burger- en militaire autoriteiten uit de provincie Utrecht hebben van deze gelegenheid gaarne gebruik gemaakt afscheid van de majoor te nemen.

opvolger voor ULM of MZ?

Op de RAI-expositie voor bedrijfswagens heeft Stokvis een nieuwe patrouillewagen voor de politie geïntroduceerd: de Austin Moke in politie-uniform. De inzittenden staan in direct contact met het „buitengebeuren”. Het preventieve effect van patrouilles in deze open wagen zal — om psychologische redenen vooral in de steden, groter zijn dan van patrouilles met dichte wagens, afgezien van het praktisch nut bij in- en uitstappen. Overigens is de Moke een merkwaardige verschijning in de politiewagen-bijz. Mechanisch is de Moke gelijk aan de Austin Seven (pittig, zeer wendbaar en met een goede wegligging). De witte politie-Moke op de RAI was uitgerust met dubbeltonige politiehoorn, zoeklicht, achteruitkijkspiegel voor bijrijder en zwaailicht. De kap is wegklapbaar en er is ruimte voor inbouw van een mobilifoon-installatie.

Leuk opvolgertje voor de ULM of de MZ, dachten wij zo . . .

politie estafette Goes Amsterdam

Als het om mensenlevens gaat ligt het Bergzichtziekenhuis te Goes precies 87 minuten van het Wilhelminagasthuis in Amsterdam. Dat is gebleken tijdens een politie-estafette, die werd opgezet voor de begeleiding van een ambulance, waarmee een bij een ongeval ernstige gewonde inwoner van Heinkenszand van Goes naar de hoofdstad werd overgebracht. De ambulance (pet af voor chauffeur J. Parée uit 's Heerenhoek) werd op de rijksweg 58 begeleid door een wagen van het district Middelburg van de rijks-politie, waarbij tot de Antwerpsestraat in Bergen op Zoom een gemiddelde snelheid van meer dan honderd kilometer per uur werd gehaald. Een Zephyr van de verkeersgroep Breda nam daar het escorte over tot Roosendaal, waar de gemeentepolitie een motorzjspancombinatie had ingezet. Tot Roosendaal haalde de snelheidsmeter al de 140. Belangrijke wegkruisingen waren afgezet. Bij Gorinchem stond een Porsche van de S.A.S. klaar waarmee tot het verkeersplein Ouderrijn snelheden tot 160 kilometer per uur mogelijk waren en ook vandaar naar Amsterdam werd de ambulance door de rijkspolitie geëscorteerd. De begeleiding in Amsterdam geschiedde met solomotoren van de gemeentepolitie . . .

twee korpsartsen
zijn dagelijks in
touw voor geestelijk
en lichamelijk
welzijn van
rijkspolitieambtenaar

TEKST EN FOTO's: OWMR.
J. J. H. VAN AERSSSEN, NIJMEGEN

„Korpsarts Rijkspolitie”, staat met grote letters op het bord aan de voorgevel van het pand Westersstraat nummer 3 te Utrecht. Het opschrift laat niets aan duidelijkheid te wensen over, maar wij en velen van de lezers zeker ook zullen zich wel eens hebben afgevraagd, wat betekent het feitelijk, arts van het Korps Rijkspolitie te zijn. Niemand kan hierop beter een antwoord geven dan de Korpsarts zelf en daarom hebben we het gevraagd. Eén telefoontje was voldoende.

„Kom maar eens praten,” luidde het spontane antwoord op ons verzoek. „Liefst zo tegen drieën, dan zijn we hier zo'n beetje door het lopende werk heen.”

En zo zaten we dan op een woensdagmiddag „tegen drieën” tegenover de heren Pieters en Klemann.

„Steek maar van wal, wat wilt u weten?”, zegt dokter R. G. Pieters. Hij is de „oudste”. Als opvolger van dokter Ten Cate heeft hij het enige tijd alleen gedaan, maar sinds kort wordt hij bijgestaan door zijn jongere collega, dokter C. Th. Klemann.

Met de vraag „hoe ziet u zelf uw taak als Korpsarts?”, duwen we het bootje dan maar voorzichtig van de oever, maar het is toch de dokter zelf die, na bedachtzaam een

sigaret te hebben opgestoken, resoluut het ruime sop kiest.

„Dienstverlening,” zo zegt hij, „gaat bij ons boven alles en zeker niet de controle. Dat is vroeger wel eens anders geweest. De Korpsarts moet de vertrouwensman zijn. De politie-ambtenaar moet zijn moeilijkheden bij hem kunnen spuien. Daarom streven wij naar een zo groot mogelijk contact naar alle zijden, maar vooral ook met de man zelf. Wat de controle betreft, daarvoor gaan we geheel en al uit van de eigen verantwoordelijkheid. Als iemand zich ziek meldt, dan neem ik aan dat hij ziek is. Daarom ook hebben we in eerste instantie de controles uitgebannen. Anders wordt

het, als een commandant reden heeft om daaraan te twijfelen. Ook als iemand met een eenvoudig „griepje” na een week nog niet beter is; dan moet er wat anders achter zitten en wil ik er het mijne van weten. Dan sturen we deze ambtenaar rechtstreeks een zogenaamd informatieformulier. De beantwoording van de daarin gestelde vragen komt ook weer rechtstreeks bij mij. Ik kan me dan een voorlopig beeld van de situatie vormen en daarnaar handelen.

Wanneer de mensen hier bij mij komen, zijn het mijn gasten. Zij worden dan ook dienovereenkomstig tegemoet getreden. Vooral wanneer de klachten in het psychische vlak

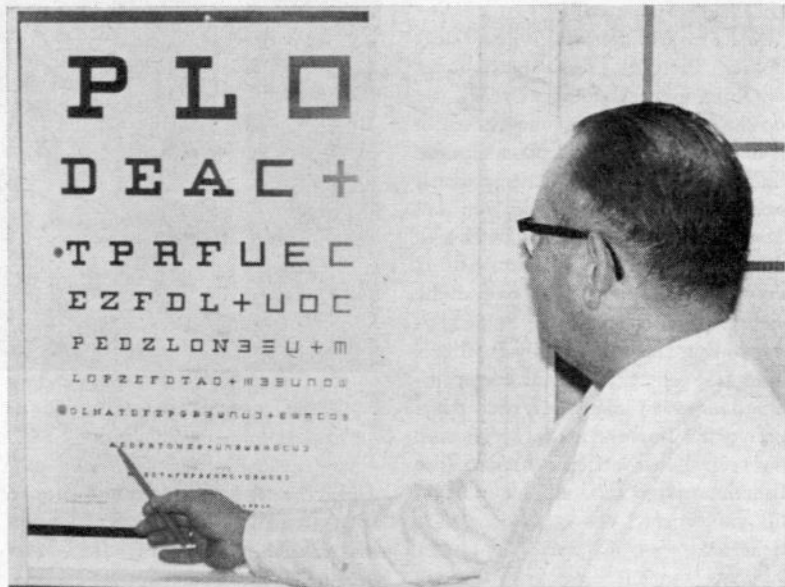

liggen stel ik er prijs op, dat de echtgenotes meekomen. Hoe kan ik mij anders een juist beeld vormen van de moeilijkheden, als ik niet bekend ben met de omstandigheden waaronder de man moet leven en werken. Ook bekendheid met de arbeidssfeer vind ik uiterst belangrijk. Mijn collega en ik trekken er daarom ook minstens eenmaal per week op uit. In het begin werden we hier en daar wel eens argwanend ontvangen, maar allengs is er begrip gegroeid. Er zijn nu al groepscommandanten die ons eigener beweging benaderen met informatie over personeelsleden, die mogelijk onze aandacht moeten hebben. Men gaat het duidelijk waarderen. Het begrip is er. Ons appél op de eigen verantwoordelijkheid en wederzijds vertrouwen is duidelijk aangeslagen. Waar wij naar toe willen is een zuiver bedrijfs-geneeskundige aanpak."

„Komen daarbij het persoonlijk- en dienstbelang wel eens met elkaar in botsing?"

„Och nee," zegt dokter Pieters, „dat hoeft naar mijn mening helemaal niet. Het is toch zo, dat beide belangen in feite parallel lopen? Zijn een goede gezondheid en een goede arbeidssfeer niet zowel in het belang van de ambtenaar als van de dienst? Natuurlijk, als arts — ook als Korpsarts — ligt je de gezondheid van de mensen het meest na aan het hart. Maar nogmaals, dat behoort niet tot conflicten tussen „werkgever" en „werknemer" te leiden. Natuurlijk moeten we wel eens een kritische opmerking maken, — zowel naar boven als naar beneden — maar er is duidelijk begrip voor ons streven. En dat streven is dan — ik zei het al — gericht op een zuiver bedrijfs-geneeskundige aanpak. Daarbij is kennis van de omstandigheden waarin en waaronder moet worden gewerkt van groot belang. Ook dat zei ik al, maar ik wil het nog eens benadrukken."

Hier springt dokter Klemann in: „Neem nou het geval, dat ik onlangs in een groep meemaakte. Daar waren op een gegeven moment door de huisarts vier mensen tegelijk vrijgesteld van nachtdienst. Ik heb dit, na overleg met de betrokken huisartsen, tot één kunnen terug-

brenge. Zo'n huisarts weet in de meeste gevallen niet wat een nachtdienst inhoudt. Hij denkt — begrijpelijk — dat de man dan de gehele nacht in touw is, terwijl het toch meestal een patrouille van enkele uren betreft."

„Wil dat dus zeggen, dat u wel eens van een door de huisarts gegeven mutatie afwijkt?"

„In geen geval zonder nader overleg," zegt dokter Pieters nadrukkelijk. „Wij treden op geen enkele wijze in de bevoegdheden van de huisarts, noch van de specialist. Zij kennen immers hun patiënten het beste. Wanneer wij echter vinden dat daartoe aanleiding bestaat, stellen wij ons in verbinding met de huisarts of met de specialist. In onderling overleg kan dan de juiste weg en de juiste oplossing worden gevonden."

grootste moeilijkheden in psychische vlak

„De grootste moeilijkheden," zo vervolgt dokter Pieters, „liggen bij de psychische problemen. Daarom is ons ook alles gelegen aan het persoonlijke contact en kennis van de arbeidssfeer. Vergeet niet, dat de politie-ambtenaar vrijwel steeds onder spanningen moet leven. Spanningen, die groter worden naarmate de maatschappelijke structuur ingewikkelder wordt en de hem opge-

dragen taken toenemen. Vooral bij de oudere ambtenaren kan dit wel eens tot een conflict-situatie leiden. Stelt u zich eens voor, een man die jaren en jaren op een betrekkelijk rustige standplaats heeft gewerkt en dan plotseling wordt geconfronteerd met tal van problemen, die de huidige maatschappij zo kwistig rondstrooit. Dan wordt er van de „geestelijke weerbaarheid" van zo'n man alles gevergd. Dan wrekt zich ook wel eens het feit, dat vroeger bij indiensttreding weinig of geen acht werd geslagen op de geestelijke instelling en weerbaarheid van de kandidaat. Op dit punt zijn we dan ook bij de huidige wervingskeuring uiterst kritisch.

Wanneer ik een man moet afkeuren, bereid ik hem daar geleidelijk op voor. Daar wil ik zeker de echtgenote bij hebben, want zij is het toch vooral die de nare financiële consequenties voor het grootste deel moet opvangen. Na een eventuele afkeuring laten we trouwens de ambtenaar geenszins in de kou staan, maar begeleiden hem — in nauw overleg met het Hoofd van het bureau personeelszaken van de Algemene Inspectie van het Korps — bij zijn pensioenkeuring en eventuele herplaatsing."

„Hoe is uw positie in het Korps? Hoe is de verhouding tot bijvoorbeeld de Algemeen Inspecteur, de Territoriaal Inspecteurs en de Dis-

trictscommandanten?"

„De Korpsarts der rijkspolitie,” zegt dokter Pieters, „ressorteert onder de Rijks Geneeskundige Dienst, die op haar beurt weer ondergeschikt is aan de Minister van Binnenlandse Zaken. „Operationeel” valt de dienst onder de Directie Politie van het Ministerie van Justitie, waaraan ik dus rechtstreeks verantwoording verschuldigd ben. Een feitelijke hiërarchische verhouding tussen de Algemeen Inspecteur, de Territoriaal Inspecteurs, de Districtscommandanten en mij is er niet. Hetgeen vanzelfsprekend niet wegneemt, dat een nauw contact tussen deze functionarissen en mij onontbeerlijk is.”

taken

Naast de zorg voor het geestelijk en lichamelijk welzijn van de korpsleden, waarbij ook het korpsbelang niet uit het oog mag worden verloren, al lopen deze belangen dan meestal parallel, wachten de Korpsarts nog verscheidene andere taken. Zo behoren de wervings-keuringen alsmede de periodieke keuringen voor rijbewijzen tot zijn competentie. Met betrekking tot het laatste stellen we hem de vraag:

„Vindt u periodieke keuring van alle politie-ambtenaren noodzakelijk?”

„Wenselijk zou het zeker zijn,” zegt dokter Pieters, „maar daarvoor ontbreekt ons momenteel absoluut de de tijd. Vergeet niet, dat in verband met de keuring voor de rijbewijzen eenmaal in de 5 jaar zo'n 4000 ambtenaren worden gekeurd. Dat is tweederde van het Korps en de overige 2000 zie ik er straks ook nog wel bijkomen.”

„Acht u twee artsen voor het Korps Rijkspolitie voldoende?”

„Tja,” zegt hij nadenkend, „uit be-

drijfsgeneeskundig oogpunt bezien is 3000 man voor één arts feitelijk het maximum. Daarbij dient niet vergeten te worden, dat dan wordt uitgegaan van een gecentraliseerd bedrijf. En het Korps is nu eenmaal gedecentraliseerd. Ik zou mij dan ook kunnen voorstellen, dat er in de toekomst nog één of zelfs meer artsen bij zullen moeten komen. Maar voorlopig” — en dokter Pieters kijkt daarbij zijn collega eens onderzoekend aan — „kunnen we het samen nog wel rooien.”

„Heeft u behoefte aan verplegers?” „Nee,” luidt het besliste antwoord, „voorlopig zeker niet. Op mijn administratie werken momenteel vier dames. Twee ervan zijn opgeleid voor licht laboratoriumwerk, zoals urine-onderzoek en dergelijke. Aan de keuring zelf komt bij mij geen „leek” te pas. Ik vind, dat de gehele keuring, ook de ogen-keuring en andere partiële keuringen, door een arts moeten plaats vinden.”

samenwerking

Tussen het Roode Kruis, de S.A.S. (Surveillancegroep Auto Snelwegen) en de Korpsarts is een innige samenwerking op gang gekomen, waar-

over dokter Pieters bepaald enthousiast is. Deze samenwerking heeft ondermeer geleid tot een regeling over de afvoer van gewonden bij ongelukken op auto-snelwegen. De Porches zijn door het Roode Kruis uitgerust met verbandtrommels ter waarde van f 500,— per stuk. Die trommels bevatten alle middelen waarmede een toevallig passerend medicus bij ongelukken eerste hulp kan verlenen.

„Ik heb hierover reeds enthousiaste adhesie-betuigingen ontvangen van collega's, die ermee werden geconfronteerd,” zegt dokter Pieters. „Overigens,” zo vervolgt hij, „moet u dit zien als een soort interim-fase. Wij hebben te dien aanzien bepaald geen pretenties. Wanneer de „Commissie Muntendam”, die deze taken in studie heeft, straks tot andere oplossingen zou komen, zou ons dat even welkom zijn. Zolang er echter nog niets gebeurt, zijn we erg gelukkig met de bestaande samenwerking.” Naast de reeds opgesomde taken is de Korpsarts nog belast met het geneeskundig toezicht op de beide opleidingscholen van het Korps.

Mens sana, in corpore sano. Een gezonde geest in een gezond lichaam. Voor hetzelfde geld zou men het ook kunnen omdraaien. Een gezonde geest is een goede waarborg voor een gezond lichaam. Wij van onze kant hebben uit het onderhoud de indruk overgehouden, dat zowel het een als het ander, zowel dus de zorg voor de geest als voor het lichaam, bij de korpsartsen Pieters en Klemann in goede handen is.

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

bronzen
carnegie-medaille
voor
wachtmeester
Klip te
Diemen

In de raadzaal van het gemeentehuis te Diemen heeft de Algemeen Inspecteur W. de Gast, de bronzen medaille (op één na de hoogste onderscheiding) van het Carnegie Heldenfonds uitgereikt aan de wachtmeester B. J. W. Klip. Een en ander geschiedde in aanwezigheid van de territoriaal inspecteur, de kolonel H. A. van Steenis, de districtscommandant Amsterdam, de majoor C. H. Honcoop, de officier toegevoegd voor jeugdzaken, mej. S. A. van Kamp, de districtsadjutant J. Tilstra, burgemeester mr J. H. Strumphler Tideman, de kanselier van het Heldenfonds, de heer M. J. Kapteijn de Bouwmeester en uiteraard de voltallige groep, alsmede de ouders van de wachtmeester. De onderscheiding was toegekend voor de wijze waarop de wachtmeester in het afgelopen jaar een meisje uit de Keulse Trekvaart heeft gehaald en door mond op mond beademing weer bij bewustzijn

lof voor optreden reservisten

Met genoegen melden wij, dat in de afgelopen maanden de reserve-wachtmeester der Rijkspolitie 1e kl K. Bakker van de verkeersgroep Amsterdam, district Amsterdam en de reserve-wachtmeester der Rijkspolitie R. J. Reijnen, van de groep Oploo, district 's-Hertogenbosch, een tevredenheidsbetuiging ontvingen van de Algemeen Inspecteur van het Korps. Bakker kreeg deze onderscheiding voor zijn wijze van optreden, waardoor het de beroeps politie van de gemeente Haarlemmermeer mogelijk was een bestuurder aan te houden die het verkeer op Rijksweg 4 in gevaar bracht. Uit het onderzoek bleek verdachte onder zodanige invloed van het gebruik van alcoholhoudende drank te verkeren, dat hij niet in staat moest worden geacht een motorvoertuig naar behoren te besturen.

Tijdens een contactvormingsbijeenkomst te Laren werd het besluit door de districtscommandant, de dir. Off. der Rijkspolitie 3e kl. C. H. Honcoop aan de reserve wachtmeester Bakker uitgereikt.

Reijnen ontving de tevredenheidsbetuiging voor zijn oplettendheid en het snel nemen van maatregelen, waardoor het politiepersoneel van de groep Oploo in staat was 4 personen aan te houden die een auto hadden ontvreemd. Het besluit werd hem op het groepsbureau te Oploo, in aanwezigheid van zijn groepscommandant en alle reservisten van de groep, overhandigd door de commandant van het district 's-Hertogenbosch, de Dir. Off. der Rijkspolitie 2e kl. G. L. J. J. Bekker. Tenslotte willen wij nog vermelden dat de reserve-wachtmeester J. Germs van de groep Odoorn, district Assen, voor het verlenen van assistentie aan de beroeps politie van de groep Odoorn, een waarderend schrijven ontving van de Territoriaal Inspecteur Groningen van het Korps Rijkspolitie.

□

openbaar kunstbezit in 12e jaargang

Openbaar Kunstbezit televisie is de twaalfde jaargang ingegaan met vijf uitzendingen, gewijd aan interieurschilderijen uit de zeventiende eeuw (14, 21 en 28 maart, 4 en 11 april). De andere vijftien televisieuitzendingen van dit jaar behandelen andere thema's. De bij een en ander behorende fraaie kleurenreproducties, alsmede 40 reproducties, die worden besproken in radiouitzendingen, worden — evenals de bijbehorende toelichting — gezonden aan degenen die zich abonneren. Kosten f 13,75 per jaar, te storten op postgiro 1665 van Openbaar Kunstbezit, Amsterdam. Wie alleen maar wil kennismaken, kan dat door f 1,75 te storten.

□

□

methodisch toezicht in de praktijk

DOOR DE KAPITEIN
J. CH. WARNEKE

Het „Methodisch Toezicht” is gedurende de afgelopen twee jaren overal een vertrouwde klank geworden en het systeem is bezig zich naast de vele andere R.P.-zaken een vaste plaats te veroveren. „Is bezig te veroveren”, wil nog niet zeggen dat het doel bereikt is en ik kan mij zelfs voorstellen dat er onder ons zijn die, met de kritische zin de politiemans eigen, deze methode van planning en uitvoering min of meer argwanend gadeslaan. Opmerkingen als „Doe ik het soms niet goed genoeg” of „Oh ja, er kan nog wel meer papier bij” zijn kreten die zo hier en daar echt nog wel gehoord worden. Indien men het M.T. wat nauwkeuriger onder de loupe neemt en er in de eerste fase ervaringen mee opdoet, wordt de beoordeling al iets milder, doch er blijft dikwijls een wat afwachtende, aarzelende houding, alsof men er nog geen vrede mee heeft omdat men de consequenties nog niet geheel overziet; en iets wat men niet kan overzien of op zijn juiste waarde kan schatten, wekt nu eenmaal een gevoel van onzekerheid.

Arbeidsvreugde

De vraag wordt wel eens gesteld of het toch niet zo is dat het M.T. alleen maar tot doel heeft de productiviteit te verhogen met het accent op de bijna technische volmaaktheid van het systeem doch

met een voorbijgaan aan iedere vorm van arbeidsvreugde. Het wil mij voorkomen dat de beantwoording van deze vraag gezien moet worden tegen de achtergrond van de ontwikkeling van onze samenleving.

Efficiëncy

Daar deze ontwikkeling bijzonder snel is, zullen wij, willen wij niet achter raken, met een helaas relatief gelijke personeelsbezetting naar andere wegen moeten zoeken die ons naar ons doel brengen. Het is dus een eis van de tijd dat wij gezamenlijk naar een hoger rendement streven, doch dit betekent niet noodzakelijk een groter energieverbruik per man, doch veeleer een

meer doelgerichte aanwending van onze inspanning.

Meer voldoening

Dit doelmatiger gebruik van ons vermogen resulteert, mits goed geleid, enerzijds in een betere aanpassing aan de eisen van de tijd — inherent aan verhoging van de effectiviteit — doch activeert anderzijds onze belangstelling voor ons werk, biedt de mogelijkheid tot vergroting van onze vakkennis en kan, indien wij ons er voor openstellen, sterk bijdragen tot meer voldoening in ons werk. Juist op dit laatste facet, de voldoening in ons werk, wil ik de aandacht vestigen, omdat het M.T. hiertoe ongetwijfeld grote kansen biedt.

Het is begrijpelijk dat niet ieder deze mogelijkheden, die in dit systeem zijn ingebouwd, direct opmerkt, doch ze zijn er en indien wij ons samen inspannen om deze waardevolle mogelijkheden inhoud te geven dan zal dat er zeker toe bijdragen dat wij bij ons Korps meer mensen krijgen, die niet slechts tevreden zijn met hun werk, doch daaruit voldoening putten. Niet iedereen zal in staat zijn om altijd evenveel belangstelling voor zijn werk te hebben, doch indien het de leiding gelukt om van het werk een „begeerde” in plaats van een „noodzakelijke” bezigheid te maken dan betekent dit reeds een belangrijke stap in de goede richting. Het is immers toch zo dat de mensen die hun werk uit vrije wil doen en niet omdat het moet, er plezier in hebben.

Voorwaarden

Aan welke voorwaarden moet nu o.a. voldaan worden, willen wij ons werk met interesse kunnen doen? Een goede organisatie, een doelmatige leiding, een gezonde communicatie en gunstige arbeidsvoorwaarden zijn enkele uit een reeks.

Hiermede meen ik vooralsnog te mogen volstaan omdat het M.T. gezien kan worden als een schakel die past in het begrip organisatie. Waar biedt het M.T. nu voor ieder een mogelijkheid om persoonlijk initiatief te tonen gebaseerd op kennis en ervaring?

Initiatief

Alhoewel daartoe in de eerste fase stellig gelegenheid is, wil het mij voorkomen dat een belangrijk aanknopingspunt te vinden is in de tweede fase en wel in eerste instantie bij het samenstellen van de surveillanceprogramma's. In de bijeenkomsten, waar onderling van gedachten gewisseld wordt over de onderwerpen en aspecten van het toezicht als ook over de motieven, de wetenswaardigheden en de wijze van uitvoering, doet zich onmiskenbaar een goede gelegenheid voor om door persoonlijke inbreng een basis te leggen voor het werk dat wij in de toekomst gaan doen. Het gaat hier zeer in het bijzonder om

de vraag: „Welk werk, en op welke wijze het zal worden uitgevoerd”.

Overleg

Indien het gelukt om in gezamenlijk overleg het soort werk te plannen dat we gaan uitvoeren, dan zal dit ons op het moment van de uitvoering zeker voldoening schenken. Wij voelen ons er dan persoonlijk bij betrokken en hebben niet slechts het idee te hebben mogen meespreken, doch zullen zonder twijfel ervaren dat we er voor de volle honderd procent bij horen. Het zal een ieder voldoening geven als hij bemerkt dat zijn positieve bijdrage tijdens de planning resulteert in daadwerkelijke uitvoering.

Eigen inbreng

Het doet ook goed te bedenken dat hier de mogelijkheid geboden wordt om praktisch mede te werken aan de besluitvorming, m.a.w. het verzamelen en inbrengen van die gegevens die nodig zijn om tot juiste beslissingen te kunnen komen, een taak waarvan nog veel te vaak gedacht wordt dat zij uitsluitend is voorbehouden aan de commandant. In plaats van een passieve, afwach-

tende houding van wat komen gaat, of welke opdracht wordt gegeven, is hier veeleer een actieve, opbouwende en adviserende taak voor alle medewerkers weggelegd.

Teamvorming

Dergelijke positieve bijdragen, met het gemeenschappelijk doel voor ogen, bevorderen ongetwijfeld de teamvorming en het behoeft geen betoog dat deze vorm van inbreng geenszins afbreuk doet aan het gezag van de leiding. Het kan zelfs een commandant een grotere zekerheid geven bij het nemen van zijn beslissingen, omdat hij kan vertrouwen op de grootst mogelijke medewerking van zijn personeel. Het is stellig een proces dat groeit in de richting van een gemeenschappelijk gedragen (mede-) verantwoordelijkheid die ons allen bindt in ons streven naar een zo goed mogelijke taakvervulling.

Het zal duidelijk zijn dat ik het accent heb willen leggen op de persoonlijke beleving van ons werk, een aspect van ons bestaan waarop in ons Korps tot op heden nog weinig is gewezen. □

De Nederlandsche Fotografische Industrie N.V. te Soestduinen is fabrikant van specialistische producten voor beeldformatie. De DALCO-producten bestrijken de terreinen van de fotografie, de reprografie, de chemigrafie en het Dalcopy fotokopieersysteem.

DALCO

om
in het oog

te houden

Verkoopkantoor voor de Benelux:
Molenstraat 142 Soest, telefoon 02955-4057*

HET KIND (v)

door Marianne

Wat te zeggen van het verhaal van Cees, die op weg naar school een ander jongetje achter zich in het rijtje kreeg, waartegen hij op dat moment een wrok koesterde. Hij draaide zich prompt om en schopte het overigens aardige kereltje tegen de schenen. De moeder van het kereltje zei prompt in terechte verontwaardiging „Nare jongen, dat mag je niet doen”, waarop het broertje van de dader naar de moeder op keek en met nadruk en zwaar gebrouwde „r's” verklaarde „Ach rotmens, hou je bek”. Zoiets slaat in als een donderslag bij heldere hemel en wat doet men in zo'n geval? Het is moeilijk wanneer een vierjarige op deze manier een knoop laat vallen. Maar ik vroeg wat doet men? Wel, de verbolgen en geschrokken moeder meldt het en ge stuurt de beide broeders naar de moeder van het slachtoffer, om excuus te vragen en te zeggen dat het nooit weer zal gebeuren. Maar wat te zeggen, wanneer ze een kwartier later terugkeren en bij het hek al juichen: „Ze was er niet, en ze komt ook nooit weer.” Nogmaals

erheen sturen natuurlijk, maar ge staat dan toch wel volledig met de mond vol tanden wanneer ze dan terugkomen en zeggen: „O, ze was heel aardig en we kregen speculaasjes met nootjes erin en die krijgen we thuis nooit”?

En dan: wat te zeggen, wanneer een buurvrouw uw zoon verbiedt en dreigt met pa te spreken en de zoon antwoordt ad rem: „Dat moet je dan maar doen want hij was gisteren kwaad op jullie Jantje.”

En wat moet er gedaan worden wanneer Sint Nicolaas en Zwarte Piet op bezoek zijn geweest, waarbij aan zwarte Piet duidelijk te zien was, dat dit een Piet van het vrouwelijk geslacht was en wanneer dan de kinderen zeggen: „Nou, dat kan best wezen, maar zwarte Piet was een meisje.”

Een ander vraagstuk is wanneer ge aan tafel zit te eten en een van uw spruiten zegt plotseling hard en nadrukkelijk: „Kont”, om dan triomfantelijk om zich heen te kijken? Ge simuleert doof te zijn.

En wanneer uw kinderen elke ochtend bij het eerste ochtendgrauwen

met kussens gooien, van hun bedden een voddenkar maken en dan in de ruïne zeggen: „Zullen we mensen tellen?” 's Kijken, dat is Piet, en Jantje dat is twee en dan nog opa en oma enne . . . , zulks in een ononderbroken tempo, dat het u uit de slaap houdt? Ja, in zo'n geval van mensentellen dan is even billentellen „aanlokkelijk” maar dat geeft gefrustreerde kinderzielen.

En ondanks alles, ondanks twee met modder besmeurde en wellicht bovendien gescheurde broeken per dag is deze tijd vol kleine vreugden. „Mam, ik heb met juf gevochten.

**14 dagen
of langer
naar
het fijnste
plekje aan het
zonnige
Gardameer!**

vanaf

75.-

per 14 dagen.

Nu snel 'n bungalowtent of -huisje reserveren op Recreatiecentrum Ideal, Lazise. Gerieflijk en voorzien van alle comfort. Complete trein- en vliegreizen, of reis per eigen gelegenheid.

Belangrijke reductie in voor- en naseizoen! Bel, of schrijf even een kaartje voor uitvoerige inlichtingen en kleurrijke brochure.

recreatiecentrum IDEAL

Groenendijk 16, Lage Zwaluwe, Tel. 01684-447 en 01690-489

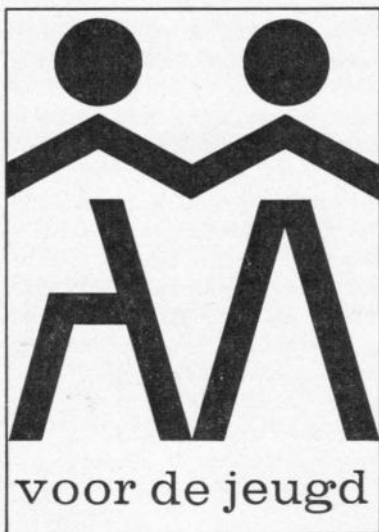
Mam, ik heb met de grote kist gespeeld. Mam, Leo heeft mij geschopt,” een tijd, die al te gauw voorbij is en plaats maakt voor de problemen van het huiswerk, voor de vraagstukken van nieuwe fietsen, die er al moeten komen als ze nog maar nauwelijks de kleuterschool ontgroeid zijn, de zorgen van feestjes, bioscoopjes, van meisjes die zich gaan „optutten”, van jongens die lang haar zo mooi vinden en bewaar me, altijd naar koffiebars willen. En dan, dan moeten ze zo langzamerhand klaar zijn voor een maatschappij, die het kind, al lijkt het misschien anders, steeds meer ongunstig gezind is op verschillend gebied en waarin wij de taak hebben om die voor het kind zo draaglijk mogelijk te maken. Waarmee ik maar wilde zeggen: Het is allemaal gauw voorbij, laten we er van genieten, van het kind.

SCHIP OP DE WESTERGRONDEN

DOOR BAS DEN OUDSTEN

Gijs, die op een rol touw was gaan zitten, moest zich voortdurend schrap zetten om niet te vallen. Hij greep zich beet en bleef krampachtig zitten in dat kabelhok, waar het naar olie en teer rook. Even nog zag hij een spiertje licht vallen door het half gesloten ronde deksel, dat toegang tot het gat gaf, een spiertje licht van de

„Brandaris”. Het volgende ogenblik echter bonkte een golf tegen het schip en er kwam water door het gat. Nu moest hij eruit, wist Gijs, want de bemanning en zijn vader zouden allicht denken, dat het gat gesloten was en door zijn schuld zou deze ruimte nu vol water kunnen lopen.

Moeizaam klom hij tegen de ijzeren ladder op omhoog en tweemaal werd hij eraf geslingerd. Toen kreeg hij de rand te pakken. Tegelijkertijd kwam door het gat een enorme plens water naar binnen, die hem druipnat maakte. Het water gulpte het gat in. Gijs schrok.

Het werd gevaarlijk, het gat nog langer open te houden. Snel werkte hij zich naar boven en enkele seconden later stond hij aan dek. Hij sloeg het deksel dicht en begon de schroeven aan te draaien. Voor hij ermee klaar was moest hij zich snel beet grijpen om niet door een plens water die opnieuw over de boeg kwam meegesleurd te worden. Hij voelde niet dat hij druipnat was en dat het water ijskoud was. Dan draaide hij de schroeven goed vast en keerde hij zich om.

Naar de zee durfde hij niet te kijken. Hij had moeite om op de been te blijven. Twee, drie passen deed hij. Toen stond hij bij de reling vlak bij de stuurkap. Opnieuw sloeg een golf over het dek. Het water kookte en gulpte

met een enorme kracht en het spatte omhoog tegen de stuurkap. En Gijs viel. Hij voelde het water trekken. Dan werd hij in zijn kraag gepakt. Een mannenstem riep en hij herkende de stem van zijn vader. Hij werd over-eind getrokken en in de betrekkelijke luwte van de half onafgeschermd brug gebracht.

Zijn vader had hem stevig beet. Kooyman stond aan het stuur, maar Gijs zag het nauwelijks. Hij kon zijn ogen enkele ogenblikken niet afwenden van zijn vader, die hem aankeek met een stil verwijt in de ogen, niets zei en hem zwijgend in een oliejas hielp, hem een zuidwester opbond en hem vastjorde aan de brug. Toen keerde hij hem de rug toe. In de verte zag Gijs nog eens het licht van de vertrouwde vuurtoren en hij voelde zich ongelukkiger dan ooit tevoren, terwijl de „Brandaris” verder voer in de kolkende zee die het nietige scheepje onophoudelijk bestormde, naar een onbekend schip, op verraderlijke banken.

„Daar zit ik nu,” mompelde Gijs, „de redder in de dop,” en het huilen stond hem nader dan het lachen.

Water over de polderdijk

„Snap jij dat nou? Hij is in geen velden of wegen meer te zien.”

Cor van Bergen trapte zijn fiets voort naast Jan Oegema, over de badweg naar Midsland. Ze hoefden eigenlijk niet hard te trappen, want de wind duwde hen fiks in de rug. „D'r is niks aan te snappen, jonge — trouwens, ik snap alles, dat heb je vanmorgen in de Franse les wel gemerkt; ik kon niet eens het werkwoord „faire” vervoe-gen,” grinnikte Jan Oegema. „Maar eerlijk, hier is niks buitengewoons aan. Weet je, Gijs wil z'n vader natuurlijk waarschuwen, want de reddingboot moet uit en z'n vader is er schipper van. Als er een schip in nood is, is elke minuut kostbaar. Op een schip in nood is leven en dood een kwestie van minuten.”

Cor begreep het en terwijl ze verder naar het dorp reden, had ieder zo z'n eigen gedachten. Cor overdacht, dat hij er eerst verschrikkelijk tegenop gezien had om van Hilversum, midden in het drukke centrum van het land, naar Terschelling te moeten, om afscheid te moeten nemen van zijn vrienden daar. Maar hij wist dat zij weggingen omdat de dokter had gezegd, dat de zeelucht voor de gezondheid van zijn moeder beter was, en hij had niet gemopperd. Maar eerlijk gezegd had hij niets voor de verhuizing gevoeld. Hij bleef liever in Hilversum. En toch, toch was het leven op het eiland heel anders dan hij zich had voorgesteld. Het was toch tot nu toe niet dat saaie, gezapig voortrollende bestaan geweest, waarin de ene dag gelijk is aan de andere. En wat de jongens hier betreft. Och, Gijs Cupido was misschien wat stil en neem nu Jan Oegema . . .

**Adjutant L. Krul
comandant parketgroep Maastricht**

Met ingang van 1 december 1967 is de adjutant L. Krul aangewezen als commandant van de parketgroep Maastricht. Hij werd op 17 januari 1911 te

's-Gravenhage geboren en trad op 16 januari 1933 in dienst bij het Korps Politietroepen. Op 15 februari 1939 werd hij gemeenteveldwachter te Alkemade en op 15 augustus 1942 aanvaardde hij dezelfde functie te Oegstgeest. Vervolgens ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee), waarna hij op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. werd aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Oegstgeest. Op 1 juli 1950 werd hij verplaatst naar de parketgroep 's-Gravenhage, waarna hij op 21 december 1953 werd ingedeeld bij de staf van de toenmalige gewestcommandant te 's-Gravenhage. Hier werd hij op 1 januari 1956 aangewezen als plaatsvervangend chef de bureau en op 26 januari 1959 werd hij belast met dezelfde functie bij de staf van de districtscommandant 's-Gravenhage. Op 1 juli 1961 werd hij aangewezen als bureauchef bij de staf van het district Maastricht. Hij werd op 1 januari 1956 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 januari 1961 tot adjutant.

**Adjutant W. van Dijk
groepscommandant
Westdongeradeel**

Met ingang van 1 december 1967 is de adjutant W. van Dijk aangewezen als groepscommandant Westdongeradeel te Ter

naard. Hij werd op 18 september 1918 te Drachten geboren en trad op 1 augustus 1940 in dienst bij het Korps Rijksveldwacht. In de bezettingsjaren ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1

januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Oldeboorn. Op 30 mei 1952 werd hij verplaatst naar Grouw, op 15 augustus 1956 als postcommandant naar IJlst, op 19 maart 1958 in gelijke functie naar St. Nicolaasga en op 1 juni 1961 als plaatsvervangend groeps- tevens rayoncommandant naar Hennaarde-radeel (rayon Wommels). Op 1 april 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 december 1967 tot adjutant.

**Adjutant W. R. G. Vosseberg
commandant van de groep Schiphol
van de dienst Luchtvaart**

Met ingang van 1 januari 1968 is de adjutant W. R. G. Vosseberg aangewezen als commandant van de groep Schiphol van de Dienst Luchtvaart. Hij

werd op 19 augustus 1916 te Hengelo (O) geboren en trad op 9 februari 1938 in dienst bij het wapen der Koninklijke Marechaussee, waarna hij overging naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, met als standplaats Alkmaar (Verkeersgroep). Na enkele maanden ingedeeld te zijn geweest bij de verkeersgroep Doetinchem, werd hij op 16 juni 1946 verplaatst naar de post Duiven, vanwaar hij op 1 april 1955 werd verplaatst naar de groep Schiphol van de Dienst Luchtvaart van het Korps Rijkspolitie. Hij werd op 1 januari 1954 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 april 1964 tot adjutant.

Als sportvlieger behaalde hij na een opleiding van 1934 tot 1935 op de vliegbasis Twenthe, het vliegbewijs A, terwijl hij ook in het bezit is van het bewijs bevoegdheid als boordtelefonist. Ter afwisseling van zijn verblijf in de lucht, oefent hij als hobby het tuinieren uit, waardoor hij met beide benen op de grond blijft.

**Adjutant B. J. Krikke
groepscommandant Hellevoetsluis**

Met ingang van 1 januari 1968 is de adjutant B. J. Krikke aangewezen als groepscommandant te Hellevoetsluis. Hij werd op 26 mei

1915 te Dedemsvaart geboren en trad op 1 augustus 1940 in dienst bij het Korps Rijksveldwacht. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Amsterdamseveld. Op 11 november 1946 werd hij verplaatst naar Delfstrahuizen en vervolgens op 6 juni 1951 naar Joure, op 2 juni 1953 naar Emmeloord, op 15 augustus 1958 als postcommandant naar Oostendorp en op 1 mei 1954 als plaatsvervangend groepscommandant naar Schoorl. Op 16 augustus 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 januari 1968 tot adjutant.

**Adjutant P. J. H. Rutters
groepscommandant te Eijsden**

Met ingang van 15 januari 1968 is de adjutant P. J. H. Rutters aangewezen als groepscommandant te Eijsden. Hiervoor was hij vanaf 16 februari 1967 groeps-

commandant te Heer. Op 13 mei 1917 geboren te Simpelveld, trad hij op 3 juli 1940 in dienst bij de Marechaussee en diende vervolgens bij de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, met als standplaats Gronsveld. Van 15 mei 1949 tot 1 januari 1959 was hij ingedeeld bij de verkeersgroep Maastricht, waarna hij plaatsvervangend groeps- tevens postcommandant werd te Beck (L). Op 1 januari 1957 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 februari 1967 tot adjutant.

**Adjutant J. Scharn
groepscommandant Vlijmen**

Met ingang van 15 januari 1968 is de adjutant J. Scharn aangewezen als groepscommandant te Vlijmen. Hij werd op 4 december 1916 te Amsterdam

geboren en trad op 20 mei 1937 in dienst bij het Korps Politietroepen. Op 19 augustus 1940 ging hij over naar de Marechaussee en diende vervolgens in de bezettingstijd bij de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Handel. Op 27 februari 1958 werd hij postcommandant te Overloon en op 1 augustus 1960 plaatsvervangend groepscommandant te Veldhoven, welke functie hij vanaf 7 juni 1963 te Veghel vervulde. Hij werd op 1 november 1957 bevorderd tot opperwachtmeester en op 15 januari 1968 tot adjutant.

**Adjutant J. Scharloo
groepscommandant te Oterleek**

Met ingang van 15 januari 1968 is de adjutant J. Scharloo aangewezen als groepscommandant te Oterleek. Hij werd op 1 augustus 1918 te Bristol (Engel-

land) geboren en trad op 1 augustus 1940 in dienst bij het Korps Rijksveldwacht. Tijdens de bezetting diende hij bij de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, met als standplaats Zaandam (rijkspolitie te water). Op 1 december 1948 ging hij naar de post Venhuizen en op 15 september 1954 als postcommandant naar Broek op Langendijk, waar hij met ingang van 1 april 1958 werd aangewezen als plaatsvervangend groepscommandant. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 15 januari 1968 tot adjutant.

**Adjutant W. P. de Visser
groepscommandant te Westkapelle**

Met ingang van 16 januari 1968 is de adjutant W. P. de Visser aangewezen als groepscommandant te Westkapelle. Hij werd op 26 oktober 1918 te Willem-

stad geboren en trad op 15 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee, waarna hij op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. werd aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Sas van Gent. Op 1 december 1949 werd hij postcommandant te Hoek en op 1 januari 1960 plaatsvervangend groepscommandant te Sas van Gent. Hij werd op 1 januari 1959 bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 januari 1968 tot adjutant.

**Adjutant A. Koopstra
groepscommandant Monnickendam**

Met ingang van 16 januari 1968 is de adjutant A. Koopstra

aangewezen als groepscommandant te Monnickendam. Hij werd op 11 juni 1919 te Makkinga geboren en trad op 12 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. Na in bezettingstijd overgegaan te zijn naar de Staatspolitie (Marechaussee), werd hij op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Paterswolde. Op 1 februari 1948 werd hij verplaatst naar den IJp, op 1 november 1948 postcommandant te IJpendam en op 1 juli 1952 werd hij postcommandant te Den IJp. Op 25 januari 1957 werd hij als postcommandant verplaatst naar Purmerend, waar hij met ingang van 15 februari 1958 werd aangewezen als plaatsvervangend - groepscommandant. Op 1 april 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 januari 1968 tot adjutant.

**Adjutant S. J. Vrienten
groepscommandant Heeze**

Met ingang van 3 februari 1968 is de adjutant S. J. Vrienten aangewezen als groepscommandant te Heeze. Hij werd op 30 augustus 1917 te Loon op Zand

geboren en trad op 7 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Alphen. Met ingang van 15 augustus 1950 werd hij postcommandant te Oudenbosch, waar hij op 1 mei 1958 werd aangewezen als plaatsvervangend groeps- tevens rayoncommandant. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 3 februari 1968 tot adjutant.

**Adjutant M. J. de Jager
groepscommandant Muntendam**

Met ingang van 3 februari 1968 is de adjutant M. J. de Jager aangewezen als groepscommandant te Muntendam. Hij werd op 27 juli 1913 te Amsterdam

geboren en trad op 3 juni 1935 in dienst bij het Korps Politietroepen. Op 15 juli 1940 ging hij over naar de Marechaussee en diende vervolgens bij de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Noordsche Schut. Hij werd op 15 maart 1946 verplaatst naar Gasselte en op 8 april 1957 als postcommandant naar Peize. Op 16 juni 1965 werd hij plaatsvervangend groeps- tevens rayoncommandant te Schoonebeek. Op 1 januari 1956 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 3 februari 1968 tot adjutant.

Adjutant P. J. H. Noyen
commandant van de parketgroep
Roermond

Met ingang van 3 februari 1968 is de adjutant P. J. H. Noyen aangewezen als commandant van de parketgroep Roermond. Hij werd op 3 augustus 1914 te

Helmond geboren en trad op 15 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee, waarna hij op 1 maart 1943 overging naar de Staatspolitie (marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, met als standplaats Maastricht. Op 12 januari 1948 werd hij verplaatst naar Bakel, op 1 januari 1953 naar de verkeersgroep 's-Hertogenbosch en vervolgens op 1 januari 1955 naar de verkeersgroep Roermond. Op 1 februari 1957 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 3 februari 1968 tot adjutant.

Adjutant J. P. M. Vermeulen
groepscommandant Drunen

Met ingang van 3 februari 1968 is de adjutant J. P. M.

Vermeulen aangewezen als groepscommandant te Drunen. Hij werd op 10 mei 1917 geboren te Stoppeldijk en trad op 8 augustus 1939 in dienst bij het wapen der Koninklijke Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee), waarna hij op 1 januari 1946 in de rang van wachmeester 1e kl. werd aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Heinkenszand. Op 3 juni 1949 werd hij verplaatst naar Eerbeek, op 1 december 1955 werd hij postcommandant te Hilvarenbeek, waarna hij op 15 februari 1958 in gelijke functie werd verplaatst naar Oisterwijk. Op 1 oktober 1965 werd hij plaatsvervan-

gend groeps- tevens rayoncommandant te Dongen. Hij werd op 1 januari 1954 bevorderd tot opperwachtmeester en op 3 februari 1968 tot adjutant.

Adjutant A. Warntjes
groepscommandant
Hummelo en Keppel

Met ingang van 3 februari 1968 is de adjutant A. Warntjes aangewezen als groepscommandant te Hummelo en Keppel. Hij werd op 28 december 1916

te Bellingwolde geboren en trad op 15 juli 1937 in dienst bij het Korps Politietroepen. Op 19 augustus 1940 kwam hij bij de Marechaussee en ging in bezettingstijd over naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie te Tietjerk. Op 16 juni 1947 werd hij verplaatst naar St. Anna Parochie, op 1 maart 1949 naar Dalerpeel, op 14 januari 1952 naar de parketgroep Assen en op 15 april 1952 naar de verkeersgroep Assen. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 3 februari 1968 tot adjutant.

Adjutant J. Koelma
groepscommandant Waddinxveen

Met ingang van 16 februari 1968 is de adjutant J. Koelma aangewezen als groepscommandant te Waddinxveen. Hij werd op 9 mei 1913 geboren te

's-Gravenhage en trad op 5 januari 1937 in dienst bij het Korps Politietroepen. Op 1 augustus 1940 ging hij naar het Korps Rijksveldwacht en vervolgens naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps

Rijkspolitie, ter standplaats Dreumel. Op 16 maart 1947 werd hij verplaatst naar Nijverdal, op 1 februari 1948 naar Blaricum, op 1 januari 1957 werd hij postcommandant te Purmerend en op 15 februari 1958 plaatsvervangend groepscommandant te Zaandijk. Op 1 maart 1956 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 februari 1968 tot adjutant.

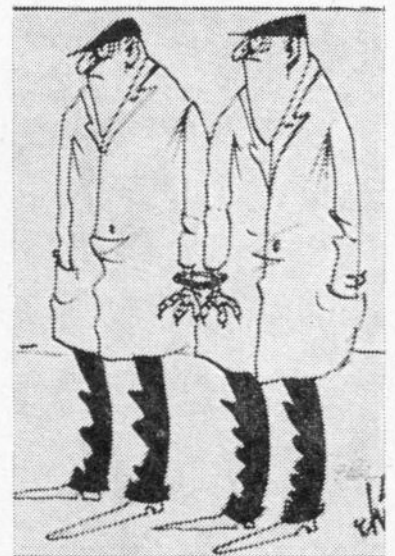
inbrekers pasten eerst
gestolen kleding

... Dit is net iets voor m'n zuster ..."

(Friese Koerier 12-12-'67)

kippendieven gepakt
in Westergeest

(Friese Koerier 19-12-'67)

autobanden ?

sampermans !

Waarom worden op alle grote bedrijven in de Europort **BENZO** rijwielen gebruikt ?

Dit kunt u lezen o.a. in de Autokampioen van mei 1967 en de consumptengids van april 1967

BENZO SPORT SUPER DE LUXE geheel compleet v.a. f 146,—

DIENSTRIJWIELEN

compleet f 148,—

Deze prijzen gelden t.m. 31 dec. Benzo bestaat 60 jaar.

Vraagt gratis prijscourant.

BENZO RIJWIELFABRIEK
VLAARDINGEN

Telefoon 010 - 34 24 74, 34 42 44

GEZINSKREDIET

Nieuw! Nu bedragen tot f 9.000,-. Looptijden tot 36 maanden. Direct contant geld voor auto, caravan etc. etc. Snel en discreet. Aantrekkelijke voorwaarden. Kwijtschelding bij overlijden. Vraag geheel vrijblijvend folder met volledige inlichtingen.

NVB
GEZINSKREDIET 1926

N.V. NATIONALE VOLKSBANK
Rotterdam Mauritsweg 45 tel. 135743
Den Haag Riviervismarkt 4 tel. 639586
Amsterdam Westeinde 10 tel. 237271
DE BANKIER VAN UW GEZIN

personalia

verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 6-1-'68: G. H. te Selle, owmr., van Warder naar Weesp; B. Benedict, wmr. 1e kl., van 't Zand naar Opmeer; R. Heerdink, owmr., van Renswoude naar Bilthoven.

Per 15-1-'68: J. Scharloo, owmr., van Broek op Langedijk naar Oterleek. Per 16-1-'68: A. Koopstra, owmr., van Purmerend naar Monnickendam.

Per 1-2-'68: P. Venema, owmr., van Egmond Binnen naar Hattem (ress. Ah.); P. J. Mazereeuw, wmr., van Diemen naar Driebergen (Sectie B.V.); S. J. de Vries, wmr. van Enkhuizen naar Driebergen (Sectie B.V.); W. Vermeulen, owmr., van Wijk bij Duurstede naar Horn (Opl.sch.); G. J. v. Honschoten, wmr. 1e kl., van Castricum naar Horn (Opl.sch.).

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 27-12-'67: G. N. Knijf Gladpootjes, wmr., van Hillegom naar Leiden; M. Bijl, wmr., van Voorhout naar Leiden.

Per 1-1-'68: Th. J. Zwemer, wmr. 1e kl. van Leiden naar Apeldoorn.

Per 6-1-'68: W. A. J. Jansen, wmr. 1e kl., van Poortugaal naar Meeuwenplaat; C. J. Groenesteyn, wmr., van Poortugaal naar Meeuwenplaat; J. H. Smallembroek, owmr., van Abbenbroek naar Grouw.

Per 16-1-'68: W. P. de Visser, owmr., van Sas v. Gent naar Westkapelle.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 6-12-'67: P. Lobbezoo, owmr., van Heer naar Horst.

Per 14-12-'67: A. Keunings, wmr. 1e kl., van Beek en Donk naar Lieshout.

Per 16-12-'67: A. Th. van Kroonenburg, wmr. 1e kl., van Reusel naar Bakel; H. Dubbelman, wmr. 1e kl. van Zevenbergen naar Vreeswijk; L. C. Bink, owmr., van Bakel naar Deurne.

Per 19-12-'67: J. M. Andriess, wmr., van Son en Breugel naar Beek en Donk.

wij herdenken

Wmr. 1e kl.
J. J. Bijkerk
Maastricht
verk.gr.
ress. 'sHert.bosch
☆ 1-6-1938
† 23-12-1967

Per 27-12-'67: A. P. M. de Clercq, wmr., van Goirle naar Middelburg (verk.gr.); K. de Boer, wmr. 1e kl. van Best naar Waalre; H. A. Nijenhuis, wmr., van Meerlo naar Winterswijk (S.B.V.); R. R. H. Walraven, wmr., van Dongen naar Best (S.B.V.); M. A. A. Hoeben, wmr., van Eindhoven (verk.gr.) naar Roermond verk.gr.; W. H. Janssen, wmr., van Stein naar Maastricht (verk.gr.); C. Luime, wmr. 1e kl., van Etten naar Breda (verk.gr.).

Per 1-1-'68: J. C. van Ooijen, wmr. 1e kl., van Breda (verk.gr.) naar Apeldoorn (verk.gr.); J. J. C. Hülck, owmr., van Stiphout naar Mierlo; E. H. G. Wiggers, wmr., van Mierlo Hout naar Mierlo; H. A. Eestermans, wmr. 1e kl., van Mierlo Hout naar Mierlo.

Per 6-1-'68: C. J. Reichgelt, wmr. 1e kl., van Boxtel (ber. gr.) naar Veghel; J. L. J. Jansen, owmr., van Wessem naar Kruiningen; L. A. W. Adriaansen, owmr., van Lage Zwaluwe naar Zevenbergen; A. P. Boudewijns, wmr. 1e kl., van Achtmaal naar Lage Zwaluwe; A. Potgieter, wmr., van Boxmeer naar Diepenheim.

Per 15-1-'68: J. Scharn, owmr., van Veghel naar Vlijmen; P. J. H. Ruters, adjudant, van Heer naar Eijssden; M. C. M. Manders, wmr., van Horn naar Haelen; H. M. Harmsen, wmr., van Veghel naar Grave; H. A. Pijnenburg, adjudant, van Venray naar 's-Hertogenbosch (staf T.I.). Per 16-1-'68: J. M. Thissen, wmr. 1e kl., van Eijgelsloven naar Jabeek. Per 22-1-'68: G. Bakkers, owmr., van Roermond (verk.gr.) naar Horn.

Per 1-2-'68: H. v. Bruggen, wmr., van Boxmeer naar Driebergen (S.B.V.); M. M. J. Golstein, wmr., van Eijssden naar Driebergen (S.B.V.); W. Kragting, owmr., van Lith naar Someren; J. v. d. Sande, owmr., van Nistelrode naar Horn (Opl.sch.); G. H. v. Engen, wmr. 1e kl., van Schin op Geul naar Horn (Opl.sch.); J. Dolmans, wmr. 1e kl., van Herten naar Horn (Opl.sch.).

Per 3-2-'68: S. J. Vrienten, owmr., van Oudenbosch naar Heeze; P. J. H. Nuijen, owmr., van Roermond (verk.gr.) naar Roermond (park.gr.); J. P. M. Vermeulen, owmr., van Dongen naar Drunen; W. Tijmens, owmr., van Siebengewald naar Venray.

RESSORT ARNHEM

Per 1-1-'68: A. C. de Vries, wmr. 1e kl., van Groesbeek naar Nijmegen (Staf Distr.).

Per 6-1-'68: C. Th. ter Hoeven, wmr. 1e kl., van Rijssen naar Holten.

Per 16-1-'68: H. G. Thoonen, wmr. 1e kl., van Nederasselt naar Vierlingsbeek.

Per 1-2-'68: J. Alberts, owmr., van Zwolle (Staf Distr.) naar Heino.

Per 23-2-'68: A. P. Breure, owmr., van Lobith-Tolkamer naar Loil.

RESSORT GRONINGEN

Per 6-1-'68: P. Wit, owmr., van Nieuwe Pekela naar Groningen (Staf Distr.); J. Fluks, owmr., van Warffum naar Zevenhuizen; F. H. Larooi, wmr. 1e kl., van Akkrum naar Lemmer.

Per 15-1-'68: S. J. Veenstra, wmr., van Mantgum naar Grouw; W. Reitsma, wmr. 1e kl., van Warns naar Mantgum; P. R. v. d. Kooij, adm. ambt. C 3e kl., van Sneek naar Mantgum. Per 1-2-'68: M. C. Duindam, wmr., van Leeuwarden (verk.gr.) naar Driebergen (S.B.V.).

Opleidingsschool Korps Rijkspolitie

Per 1-2-'68: B. C. D. Leeuwenburgh, adsp. van opsch. Arnhem naar opl. sch. Horn; A. J. Leppers, adsp., van opl. sch. Arnhem naar opl. sch. Horn; J. v. Rossum, adsp., van opl. sch. Arnhem naar opl. sch. Horn; H. Top, adsp., van opl. sch. Arnhem naar opl. sch. Horn; J. Th. Lenior, owmr., van opl. sch. Arnhem naar opl. sch. Horn.

Sectie Bijzondere Verkeerstaken

Per 16-1-'68: J. Vogel, wmr. 1e kl., van Driebergen (S.B.V.) naar Amsterdam (verk.gr.).

aanwijzing voor functie

RESSORT AMSTERDAM

Per 15-1-'68: Adjudant J. scharloo tot groepscommandant te Oterleek.
Per 16-1-'68: Adjudant A. Koopstra tot groepscommandant te Monnickendam.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 16-1-'68: Adjudant W. P. de Visser tot groepscommandant te Westkapelle.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 15-1-'68: Adjudant J. Scharn tot groepscommandant te Vlijmen; adjudant P. J. H. Rutters tot groepscommandant te Eijdsen.
Per 3-2-'68: Adjudant S. J. Vrienten tot groepscommandant te Heeze; adjudant P. H. J. Nuijen tot groepscommandant te Roermond (parketgroep); adjudant J. P. M. Vermeulen tot groepscommandant te Drunen.

RESSORT GRONINGEN

Per 6-1-'68: Adjudant J. Wesseling tot groepscommandant te Vries.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot adjudant:

Per 15-1-'68: J. Scharloo te Oterleek.
Per 16-1-'68: A. Koopstra te Monnickendam.

tot opperwachtmeester:

Per 6-1-'68: B. Benedick te Opmeer.
tot adm. ambt. C 2e kl.:
Per 1-11-'67: A. R. Awondata te Zaanwijk.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot adjudant:

Per 16-1-'68: W. P. de Visser te Westkapelle.

tot opperwachtmeester:

Per 16-1-'68: H. v. d. Tang te Ter Aar.
tot adm. ambt. C 2e kl.:
Per 23-8-'67: A. J. v. Dommelen te Hellevoetsluis.

RESSORT ARNHEM

tot opperwachtmeester:

Per 16-1-'68: H. W. J. Mulder te Zwolle (verk.).

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 15-10-'67: J. F. Velterop te Holten.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot Officier der Rijkspolitie 1e kl.:

Per 1-1-'68: J. M. Lessen te Breda.
tot adjudant:

Per 1-1-'68: H. M. J. Maessen te Roermond (post. rech.).

Per 15-1-'68: J. Scharn te Vlijmen.

Per 3-2-'68: S. J. Vrienten te Heeze; P. J. H. Nuijen te Roermond; J. P. M. Vermeulen te Drunen.

tot opperwachtmeester:

Per 16-12-'67: A. Th. v. Kroonenburg te Bakel.

Per 6-1-'68: A. P. Boudewijns te Lage Zwaluwe.

Per 16-1-'68: J. M. Thissen te Jabeek; H. G. Thoonen te Vierlingsbeek.

Per 3-2-'68: G. J. Hoogstraten te Westhoven.

tot wachtmeester:

Per 9-11-'67: P. v. Engeland te Echt.
Per 4-12-'67: W. J. H. Essers te Schaesberg.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-8-'67: D. J. Tahitu te Heeze.
Per 1-9-'67: H. J. Th. den Held te Nuth.

RESSORT GRONINGEN

tot adjudant:

Per 6-1-'68: J. Wesseling te Vries.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

tot opperwachtmeester:

Per 16-1-'68: J. Vogel te Amsterdam.

in dienst getreden

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-1-'68: A. A. M. Elissen, adm. ambt. C 3e kl. te Breda (staf distr.).
Per 22-1-'68: E. A. Steijns, velddienst-assistent te Zundert (jachtdef.).

OPLEIDINGSSCHOOL HORN

Per 1-2-'68 de volgende aspiranten: J. J. v. Arkel, L. A. Bakker, J. E. H. v. Berkel, A. Bos, G. J. de Bruijn, C. Buissant des Amorie, A. v. Burg, G. A. Diephuis, H. G. J. J. M. Gozé, A. G. M. Janssen, G. J. Kamp, B. F. Klein Swormink, R. B. Klok, G. Lamersma, G. A. Leek, J. W. C. van Meppelen Scheppink, J. L. F. Moens, J. L. Morshuis, G. v. Norel, P. Nijmeijer, D. A. Olden, H. J. Overmeen, J. T. J. Rondeel, K. T. Schilder, H. A. J. Schouwenaars, T. van de Steege, B. A. H. Toebes, W. Verbeek, D. de Vries, J. P. v. d. Walle, J. P. v. Weelde, R. Wildering, A. A. M. v. Wijlick, O. Bakker, H. v. d. Bie, J. v. d. Boon, J. W. Brandriet, J. H. v. Dijk, K. Flikkema, C. A. Goossen, G. J. M. de Graaf, J. E. Heimerink, E. H. Kruit, C. Leeftang, M. J. Lukkes, J. P. R. G. Markus, A. J. Mentink, P. J. Ootes, A. J. v. Osta, J. de Pagter, W. de Rooij, J. M. Tersteeg, M. J. M. Tubée, H. J. Vredenburg, H. de Vries, J. de Vries, J. v. d. Wal.

VERKEERSCHOOL BILTHOVEN

Per 1-2-'68: R. van Lunteren, rijksambtenaar E te Bilthoven.

WAGENPARK A.I.

Per 5-2-'68: H. Behrtel, rijksambtenaar E te 's-Gravenhage.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten:
Per 15-2-'68: A. H. Smid, Utrecht; B. A. Liebers, Nijmegen; W. Ploeg, Assen; O. Lijzenga, Leeuwarden.

Per 1-3-'68: H. H. Valentijn, Maas-tricht; G. N. J. M. ten Wolde, Almelo; A. Westerhoff, Groningen; H. Elting, Assen.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-2-'68: D. Zwagerman, adjudant te Alkmaar; P. Zandstra, wmr. 1e kl. te Loenen.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-2-'68: M. G. Remijn, adjudant te Pijnacker; P. Gast, owmr. te Dordrecht.

RESSORT ARNHEM

Per 1-2-'68: J. A. v. Gorsel, adjudant te Arnhem; P. Jansen, adjudant te Laag Keppel; A. Slurink, owmr. te Heino; R. Bakker, wmr. te Doetinchem.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-1-'68: J. Boluijt, adjudant te Heeze; W. Vierboom, adjudant te Vlijmen; M. H. Visse, adjudant te Budel; J. N. Aarts, owmr. te Vierlingsbeek; J. H. S. Olde Juninck, owmr. te Borgharen; B. C. Delleman, wmr. 1e kl. te Breda (park.gr.); G. Th. Vranken, wmr. 1e kl. te Venraij; C. de Vries, wmr. 1e kl. te Oijen; C. v. d. Brink, wmr. te Veldhoven; J. W. H. v. d. Linden, schrijver A te 's-Hertogenbosch.

Per 2-1-'68: C. A. Bruijs, adjudant te Drunen; J. Koenraadt, owmr. te Halsteren.

Per 1-2-'68: A. Kok, adjudant te 's-Hertogenbosch; J. F. Naaktgeboorn, owmr. te Nw. Vossemeer.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-2-'68: E. H. Klinkhamer, schrijver te Groningen.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 9-2-'68: J. Jansen, aspirant.

OPLEIDINGSSCHOOL HORN

Per 1-3-'68 de volgende aspiranten: N. J. P. Jägers, J. A. A. Potters, P. Weijermans, M. H. M. van Mil, G. Moes, J. H. van Boxtel, J. H. J. Bouwmans, A. Kieboom.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 1-2-'68: mej. A. J. Jerphanion, serveerster te Driebergen.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 1-2-'68: J. J. Keizers, adm. ambt. C 2e kl. te Amsterdam.

Per 1-3-'68: G. Vollema, adjudant te Leeuwarden; F. Oosterhof, owmr. te Leeuwarden.

ambtsjubilea

Wmr. 1e kl.
W. M. van Uffelen
's-Hertogenbosch
ress. 'sHert.bosch
25 jaar op 16-3-1968

Wmr. 1e kl.
J. de Jong
Ulicoten
ress. 'sHert.bosch
25 jaar op 18-3-1968

Wmr. 1e kl.
L. Sliepen
Maastricht
ress. 'sHert.bosch
25 jaar op 30-4-1968

Wmr. 1e kl.
J. H. Tiemissen
Schijndel
ress. 'sHert.bosch
25 jaar op 1-5-1968

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het
Korps Rijkspolitie onder
verantwoordelijkheid van de
door de Algemeen Inspecteur
samengestelde redactie.

9e Jaargang
No. 8 - april 1968
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem
Majoor mr A. J. Dek
te Heerenveen
Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen
Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen
J. M. A. Kasprowicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage
Adjudant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage
Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen
Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem
Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg
Wachtmeester 1e klasse
H. S. Freen
te 's-Gravenzande
Wachtmeester
J. M. van Leeuwen
te Bunschoten

redactiesecretariaat

Districtsbureau
Rijkspolitie te Water
Bureau-ark Waalhaven, Nijmegen
Telefoon 08800 - 3 32 44

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. Duyker, Groningen
Van Ketwich Verschuurlaan 25
flat 205
Telefoon 05900-2 40 93

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11
Abonnementsprijs f 10,— per jaar
bij vooruitbetaling
Losse nummers f 1,— per stuk

bij de omslagfoto:

Een nieuwe verschijning onder
het rollend korpsmaterieel; de
kleine surveillance-auto,
kortweg KSA, waarmee groepen
en posten in het hele land
worden uitgerust.
Het is een Volkswagen, iets
lichter dan het gebruikelijke blauw
voor RP-wagens, met zwaailicht,
mobilofoon en korpsembleem
op de portieren.
(foto: Bas den Oudsten)

deze maand

Op de generaal af
gevraagd . . .

Opleidingsschool R.P.
te water

Wegenwacht en
rijkspolitie

Stien Kaiser gehuldigd

Geslaagden
N.S.F.-vaardigheidsdiploma

Personeelsbeoordeling

Puzzel van de maand

Moeder en Kind

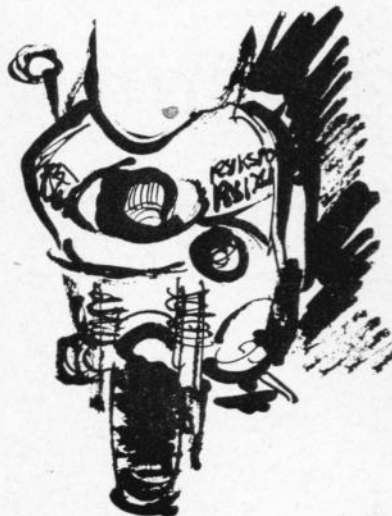
Filatelie

Personalia

op de generaal af gevraagd...

DOOR DE OWMR.
J. J. H. VAN AERSEN, NIJMEGEN

Vraag: Op de SBU vernamen we dat de proef met motor-surveillance op het traject Hilversum-Aalsmeer zodanige positieve resultaten heeft opgeleverd, dat deze surveillance zal worden uitgebreid tot enkele wegen in het zuiden des lands. Zijn hierover enige concrete mededelingen te doen?

Generaal W. de Gast: „Na het aflopen van de proefperiode van ruim een jaar, is een uitvoerig rapport samengesteld. Uit dit rapport treden inderdaad enkele positieve resultaten duidelijk naar voren. Het meest opvallende is wel — maar dit hoeft naar mijn mening nauwelijks verwondering te baren — dat van „veel en opvallende politie” op de weg een grote preventieve werking uitgaat. De verkeersdeelnemers passen zich bij „zichtbare” politie beter aan, hetgeen zoals ik reeds opmerkte volkomen begrijpelijk is.

Toch is daarnaast ook de wijze van surveilleren als een belangrijke factor naar voren gekomen, waarbij de grotere beweeglijkheid van de solo-motoren een rol speelt. Zoals bekend, heeft men bij de proef een systeem ontwikkeld waarin het verrassingsmoment sterk op de voorgrond treedt. De verkeersdeelnemer moet bij dit systeem steeds rekening houden met het feit, dat de politie als het ware elk moment voor zijn neus kan staan, hetgeen hem tot voortdurende waakzaamheid en aanpassing noopt.

Het rapport wordt momenteel nog ijverig bestudeerd, maar ik kan wel zeggen, dat de positieve punten erin mij wellicht aanleiding zullen geven aan de Minister van Justitie voor te stellen de proef op één of meerdere daarvoor in aanmerking komende weggedeelten voort te zetten. Waar dit precies zal zijn, staat nog niet vast.

Gedacht wordt aan de wegvakken Breda-Tilburg en Leiden-Bodegraven, maar een definitieve beslissing hierover is nog niet genomen. Deze is mede afhankelijk van het oordeel van de minister.

Wij hopen bij voortzetting van de proef nieuwe ervaringen op te doen, waarbij we bij wijze van verrassing toch ook weer op ongeregelde tijdstippen op het eerste traject zullen terugkeren.

Maar welke conclusies ook uit het rapport zullen worden getrokken en hoe of het antwoord van de minister op mijn voorstellen ook zal luiden, één ding staat bij voorbaat vast: motor-surveillance op alle daarvoor in aanmerking komende wegen is op dit moment, in verband met het beschikbare personeel en materieel, beslist niet haalbaar.”

Vraag: Nu de zomer voor de deur staat vraagt men zich in het Korps af of het „zomertenuê”, waaraan reeds enige tijd wordt gedokterd, nog deze zomer te verwachten is. In het bijzonder vraagt men zich af of het nieuwe „zomer-overhemd” het experimentele stadium te boven is.

Kunt U zeggen of het zomer-overhemd dit seizoen nog te verwachten is en hoe of het er in grote lijnen komt uit te zien?

Generaal de Gast: „Na de verschillende proeven met de tuniek van het normale model doch uitgevoerd in lichtere stof, die niet het gewenste resultaat hebben opgeleverd, is nu het speciaal ontworpen „zomer-overhemd” in diverse kringen getoond en ik kan zeggen,

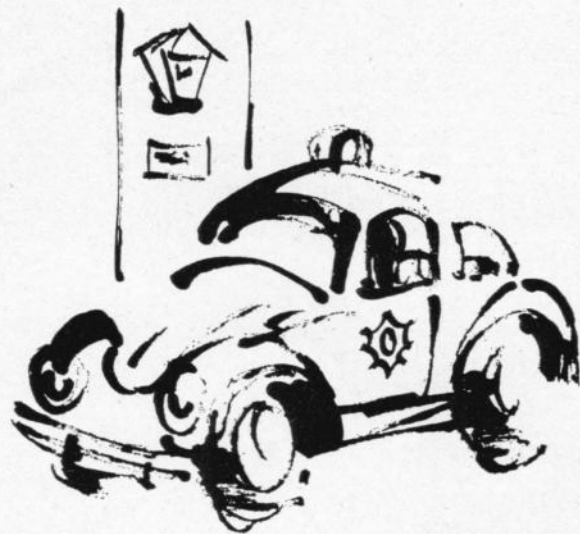

dat het algemeen een goed onthaal heeft gevonden. De uniformcommissie is zelfs van oordeel met dit nieuwe overhemd de oplossing voor het probleem te hebben gevonden, waarmee niet gezegd wil zijn dat de „zomertuniek” hiermee geheel van de baan is. Bij het „licht gewicht pak” komt echter het vraagstuk van het gehele kledingpakket, dat zo langzamerhand wel wat te omvangrijk dreigt te raken, om de hoek kijken.

Om mij dus tot het ontworpen „zomer-uniform-overhemd” te bepalen; het ontwerp is voorzien van borstzakken, terwijl de sluiting met „uniformknoopjes” geschiedt. Bij het hemd behoort een zwaardere blauwe lijfriem met gesp, waarop het korpsembleem. Die riem dient tevens voor het dragen van het pistool. Met enige fantasie zou van een „uniform-jasje” kunnen worden gesproken.

Wat het tweede deel van uw vraag betreft: Een praktijkproef is nog niet gehouden en ik vrees dat invoering over de hele lijn komende zomer dus niet haalbaar is. De zomer staat, zoals u opmerkte, als het ware voor de deur en ik ben bang, dat voor aanmaak op grote schaal de nog resterende tijd te krap is.

Ingeval van niet-invoering overweeg ik echter voor de komende zomerperiode, met betrekking tot het zomertenu, eenzelfde regeling uit te vaardigen als verleden jaar, als gevolg waarvan dan bij uitzonderlijke warmte in het facultatieve „uniform-overhemd” dienst mag worden verricht”.

U r a a g: In een vroeger onderhoud hebt u laten doorschemeren, dat mogelijk in de toekomst op de groepen kleine personenauto's zouden worden ingezet, naast de GSA's.

Naar ons bekend is zijn inmiddels op verschillende groepen KSA's (Kleine Surveillance Auto's) ingezet.

Kunt u iets zeggen over de stand van zaken op dit punt op dit moment en over de te verwachten ontwikkeling?

Generaal De Gast: Inderdaad is op verscheidene groepen een aantal KSA's ingezet. De „KSA” is een blauwe „VW”, voorzien van een blauw zwaailicht. De opzet is, om binnen enige jaren op daarvoor in aanmerking komende standplaatsen — dit kunnen zowel

groeps- als poststandplaatsen zijn — een belangrijk aantal KSA's in te zetten.

U r a a g: In het Korpsblad werd onlangs aandacht besteed aan de draagwijze van het pistool.

Zijn op dit punt binnenkort wijzigingen te verwachten?

Generaal De Gast: „Binnenkort zeker niet. Dit punt is in studie, maar positieve dingen zijn er in dit stadium niet over te vertellen”.

U r a a g: Het Korps beschikt momenteel over twee opleidingsscholen, een te Arnhem en een te Horn (L), waarvan de laatste als een soort dependance van de eerste mag worden gezien. Ligt het in het voornemen op deze weg voort te gaan, of bestaan er plannen die in de toekomst wederom tot één centrale opleiding(s)plaats zouden kunnen leiden?

Generaal De Gast: „Ofschoon Horn inderdaad als dependance van Arnhem is opgezet, heeft de school in Limburg zich dusdanig ontwikkeld, dat zij qua opleidingscapaciteit Arnhem gaat evenaren. Desondanks ligt het niet in het voornemen de opleiding van adspiranten blijvend gedecentraliseerd te laten voortgaan en is het streven gericht op één centrale opleiding. En deze zal dan — althans overeenkomstig de thans heersende verlangens — in Arnhem plaats vinden. Overwogen wordt daarbij, op de plaats waar nu de opleidingsschool is gevestigd nieuwbouw te doen verrijden. Maar het zijn plannen waarmee grote financiële offers gemoeid zijn en tja ! ! !

Ingeval de plannen zouden worden verwezenlijkt ligt het in de bedoeling het complex in Horn te bezigen voor voortgezette opleidingen, zoals kaderopleidingen, vormingscursussen, ME-cursussen, en dergelijke”.

U r a a g: Nu de reorganisatie van het Korps op gang gaat komen — ik denk hierbij in eerste instantie aan de inkrimping van het aantal districten en de toekomstige opheffing van territoriale inspecties — is hier en daar in het Korps bij het personeel onrust ontstaan over hun toekomstige bestemming.

Kunt u hierover iets zeggen?

Generaal De Gast: „Laat ik voorop stellen, dat ik alle begrip heb voor de onrust die tengevolge van de voorgenomen reorganisatieplannen bij het betrokken personeel is ontstaan. Daarbij denk ik niet alleen aan het personeel dat er onmiddellijk bij betrokken is, maar ook aan het personeel dat er nu nog indirect deel van uitmaakt, maar mogelijk in de toekomst de reorganisatie ook „aan den lijve” gaat ondervinden. Het ligt in mijn voornemen zodra de minister hieromtrent nader beslist zal hebben een plan de campagne op te stellen, aan de hand waarvan de reorganisatie op de beste wijze kan worden geëffectueerd.

Ik stel hierbij uitdrukkelijk, dat het belangrijkste vraagstuk daarbij het personeelsprobleem zal zijn.

De vraagstukken welke in verband hiermede op ons afkomen — zowel in positionele als persoonlijke zin — zijn zeker niet gering. Ik ontveins mij de moeilijkheden die op beide vlakken liggen, ook van de zijde van het personeel, zeker niet.

Om in het positionele vlak maar iets te noemen. Wie zal bijvoorbeeld bij het samenvoegen van districten, tengevolge waarvan voor de te bezetten plaats als bureauchef en dergelijke meerdere kandidaten beschikbaar komen, de vacature gaan vervullen? En wat misschien nog belangrijker is: welke bestemming moet de niet te plaatsen ambtenaar gaan volgen?

In het persoonlijke vlak hebben we rekening te houden met gezinsomstandigheden en andere persoonlijke belangen van de betrokkenen. Het lijkt eenvoudig om op papier maar te gaan verplaatsen, maar deze weg zal zeker niet worden bewandeld. Waar mogelijk zal met alle belangen van het personeel — zowel de positionele als de persoonlijke — rekening worden gehouden.

Positieve dingen in verband met verplaatsingen zijn op dit moment en in dit stadium van bestudering en voorbereiding nog niet te zeggen, al staat wel vast dat bijvoorbeeld de districten Winschoten en Groningen, evenals Heerenveen en Leeuwarden en Almelo en Zwolle zullen worden samengevoegd, met als toekomstige districts-standplaatsen naar alle waarschijnlijkheid Groningen, Leeuwarden en Zwolle. Verder zal het aantal districten in Zuid-Holland en Gelderland worden ingekrompen tot twee en in Noord-Brabant tot drie.

Zodra maar enigszins mogelijk zullen hierover meer concrete mededelingen worden gedaan.

Ik wil tenslotte nogmaals uitdrukkelijk vaststellen, dat ik dit een zeer ernstige kwestie vind, die nauwlettend en uitvoerig dient te worden voorbereid en bestudeerd en stelselmatig dient te worden uitgevoerd.

Op uw vraag of ook de belanghebbenden of „belangengroepen” hierin zullen worden gekend, wil ik antwoorden, dat het vraagstuk van de reorganisatie in de eerste plaats een organisatorisch-technische aanpak vereist. Waarbij ik echter zeer zeker op het stuk van de positionele en persoonlijke vraagstukken de mogelijkheid niet uitsluit, dat de „belangengroepen” erin worden gekend. Hoe dit zal moeten gebeuren, staat mij op dit ogenblik nog niet duidelijk voor de geest en is overigens primair afhankelijk van de inzichten en beslissingen van de minister. Te denken ware bijvoorbeeld aan inschakeling van de bestaande overleg-organen.

Over zaken waarbij persoonlijke belangen op het spel staan, zal zeer zeker getracht worden — voor zover maar enigszins binnen het vermogen ligt — beslissingen „over de hoofden van het personeel heen” te vermijden.

□

langs de weg gezien

De opperwachtmeester S. Eenkooren (Verkeersgroep Leeuwarden) ontdekte dat Makkum niet weet dat art. 461 W. v. S. uitgesproken „aardewerk” is, hetgeen merkwaardig genoeg is om ook buiten Wonseradeel te signaleren.

opleidings- school R.P. te water

DOOR DE OWMR.
E. A. BOESAARD

FOTO's:
WMR. 1e kl. A. L. VAN OOLJEN

„Klaar voor onder water !!”
Links aspirant Tazelaar en
rechts aspirant Mulder.

De koks zorgden voor de vrolijke
noot en demonstreerden
de culinaire badmode 1968.
V.l.n.r.: W. van Woudenberg,
P. Schmeink, P. Pietersma.
„Deskundige” leiding: H. Korput.

Toeters, spreekkoren en lawaaimachines zorgden dezer dagen in het Sportfondsenbad te Arnhem voor een oorverdovend lawaai. Spandoeken met de meest uiteenlopende teksten, gaven meer sfeer aan de onderlinge zwemwedstrijd van de leerlingen van de Opleidingsschool. Zij hebben zich zowel te water, als op de kant doen gelden. Jammergenoeg moest het attractieve nummer touwtrekken te water wegens tijdgebrek vervallen.

Het overvolle programma, o.a. 25- en 50 meter schoolslag en vrije slag, popduiken, estafettes en uitkleden te water, werd in de pauze vervolmaakt door een bijzonder geslaagde demonstratie van de Arnhemse reddingsbrigade. Gedemonstreerd werd hoe moet worden gehandeld bij het te water raken van een auto. Dank zij de voortreffelijke organisatie van de sportinstructeurs van de school was het een zeer geslaagde avond.

„De prijs der dapperen”
Majoor B. v. d. Meer hangt de
aspirant P. H. M. van Hout
de krans om. De prijs was bestemd
voor hem die zich, ondanks geringe
zwemcapaciteiten, in de
strijd had gewaagd.

wegenwacht en rijkspolitie twee zuilen zonder verzuiling

TEKST EN FOTO'S: OWMR.
J. J. H. VAN AERSENEN, NIJMEGEN

„De Porsche-rijders zijn voor ons een soort rijdende praat-palen”. Dat zegt de heer A. J. A. Mosheuvel, chef van de Geuniforceerde Wegenwacht die wij ontmoetten in het wegenwachtstation Houten, om voor het Korpsblad een dag „in de keuken” van de wegenwacht rond te kijken.

Wie en wat de wegenwacht is behoeven we hier eigenlijk nauwelijks te vermelden. De „gele rijders” vormen een zo vertrouwd beeld op de Nederlandse wegen, dat het signaleren ervan nagenoeg gelijk staat met het intrappen van een open deur.

Maar u en ik kijken er gewoonlijk alleen maar van buiten af tegenaan en het leek daarom interessant eens iets meer te vernemen over organisatie en werkwijze van een Korps waarmee de (rijks)politieambtenaar niet alleen particulier maar vooral ook ambtelijk veelvuldig te maken krijgt.

De heer A. J. A. Mosheuvel kan er met gezag over praten, want hij is niet alleen de huidige „chef-UWW”, hij is ook de stuwende

kracht geweest in de opbouw van de Wegenwacht na de bevrijding, al zal hijzelf hierover met geen woord reppen en moeten we deze informatie van derden aan de weet komen. De Wegenwachtplannen stammen van vóór de tweede wereldoorlog. Reeds jaren voor het uitbreken van de tweede wereldbrand had de ANWB begrepen dat er op dit terrein voor haar bijzondere taken waren weggelegd. Toen op 10 mei 1940 over Nederland het oorlogsgeweld losbarstte lagen in de Haagse ANWB-kluizen dan ook uitgewerkte Wegenwachtplannen klaar. Maar bij een bombardement op het Haagse Bezuidenhout tijdens het laatste oorlogsjaar werden tijdschema's, kostenbegrotingen en wat dies meer zij, van de aardbodem weggevaagd, zodat men na de bevrijding weer van voren af aan kon beginnen. Dat desondanks op 15 april 1946 de

een welhaast natuurlijke weerzin, al zou het wel van grenzeloze zelfoverschatting getuigen als we beweerden dat in Nederland de eerste „snelheidsmonsters” met gejuich werden binnengehaald. De weerzin uitte zich in het uitvaardigen van snelheids- en andere beperkingen (20 mijl!), ondanks het feit dat een jong parlementslid, een zekere Winston Churchill, in het Lager Huis aan de automobiel een glorieuze toekomst voorspelde.

Toen de politie, als gevolg van de regeringsmaatregelen, autovalen uitzette — waarbij visuele waarneming bij overtreding der snelheidsgrens bepalend was — organiseerden de automobilisten zich in de „Automobile (Mutual) Association”.

Deze „AA” stelde wachters aan, die naderende automobilisten voor de autovalen waarschuwden. Dit gebeurde met verschillende middelen,

eerste Wegenwacht-„brigade” ten doop kon worden gehouden is een bewijs temeer van Nederlandse dadendrang.

bakermat

Zoals voor zovele andere dingen was Engeland de bakermat van de Wegenwacht. Merkwaardig genoeg vindt zij haar ontstaan in een soort anti-politieoptreden-actie. Toen namelijk omstreeks het begin van deze eeuw de eerste „stoomwagens” op de Engelse wegen verschenen, stuitte zij in het conservatieve Albion op

maar één van de meest interessante is toch wel de „niet-groet-actie”. De AA-leden voerden op hun auto een embleem, dat ook de road-patrolmannen op een armband meevoerden. De laatsten gingen nu systematisch de AA-automobilisten groeten. Of niet-leden hiervan waren uitgezonderd, hebben we niet kunnen achterhalen. Bleef de groet evenwel achterwege, dan betekende dit „denk erom, u wordt opgewacht” . . Yeah, yeah!!!

Vanzelfsprekend behoort deze anti-politieoptreden-actie reeds lang tot het verleden, zeker in ons land waar

een vriendelijk opgestoken hand van een Wegenwacht alleen nog maar de verbondenheid tussen wegenwacht, politie en automobilist symboliseert.

kontakt

Het contact tussen Wegenwacht en Rijkspolitie mag dan niet in voorschriften zijn vastgelegd, in de praktijk bestaat het wel degelijk. Het manifesteerde zich aan ons niet alleen in de reeds vermelde opmerking van de heer Mosheuvel, maar ook in de verschijning op de post van de wachmeester 1e klasse R. K. van den Biezen, die tijdens ons gesprek op het station Houten met zijn Porsche even aanwipte om gegevens uit te wisselen. Het blijkt ook uit het meldingsregister, dat district-chef A. C. Dona ons toont. „Kijk”, zegt hij, op diverse meldingen wijzend, „deze zijn allemaal door de SAS-groep doorgegeven.”

Rechtstreeks mobilofonisch contact tussen wegenwacht en rijkspolitie is overigens niet mogelijk. Politieel bezien is dit ook niet wenselijk.

Politie en Wegenwacht werken op verschillende frequenties. De rijkspolitie-patrouilles geven verzoeken om Wegenwachthulp door aan de rijkspolitie-alarmcentrale in Driebergen, die op haar beurt het betrokken Wegenwachtstation informeert. De op het station dienstdoende Verkeerswacht in Houten — op het moment dat wij er waren de heer J. Potze — waarschuwt per mobilfoon de dichtstbijzijnde Wegenwacht. Het is bekend, dat de ANWB ook de beschikking heeft over een eigen Alarmcentrale in Den Haag.

Onderling kunnen de Wegenwachters, in tegenstelling tot de rijkspolitie-patrouilles geen mobilofonisch contact met elkaar opnemen.

meldingen

Over die meldingen willen zowel de heer Mosheuvel als de heer Dona nog wel iets zeggen. Ondanks alle berichtgevingen hieromtrent schijnt er bij de weggebruikers toch nog een zekere schroom te bestaan zelf de wegenwacht te waarschuwen. Men wacht liever tot toevallig een Wegenwacht passeert, dan dat men gebruik maakt van de telefoon of de „praat-palen”. Ten onrechte heerst

daarbij nog wel de opvatting als zou alleen bij „pech” de hulp van de ANWB/WW kunnen worden ingeroepen. „Laat de mensen toch niet schromen in alle „noodgevallen” een beroep op ons te doen, ook al schijnen ze nog zo gering”, zegt de heer Mosheuvel. Al kan hij er tot zijn voldoening aan toevoegen, dat hierin de laatste tijd een kentering ten goede waarneembaar is.

De over het gehele land verspreide telefoonposten zijn herkenbaar aan een geel of blauw bord. Men kan ze aantreffen bij de pleisterplaatsen voor chauffeurs, tankstations en gewoon bij particulieren.

De ANWB-praat-palen staan langs de weg Den Haag-Rotterdam en op de Zeelandbrug. Zij geven rechtstreeks contact met een WW-station. De telefoons op de Afsluitdijk brengen de gestrande weggebruiker die er gebruik van maakt in contact met de rijkspolitie, die voor contact met het WW-station Joure zorgdraagt. Het verschil tussen de „WW-zuilen” en de „RP-zuilen” schuilt hierin, dat de RP-zuilen „draadloos” zijn en de WW-zuilen het nog per draad doen. Hoe „verlegen” de weggebruiker op het punt van meldingen wel is, komt duidelijk tot uiting in de statistiek. Slechts 27 % van het totaal aantal verzoeken om bijstand komt telefonisch binnen. Verreweg het grootste deel wordt door de WW „zelf gevonden”. Dit totaal bedroeg overigens in 1967 niet minder dan 333.753.

Jawel, DRIEHONDERD DRIE-EN-DERTIGDUIZEND ZEVENHONDERD DRIE-EN-VIJFTIG. Beter bewijs voor het bestaansrecht der Wegenwacht is nauwelijks denkbaar.

Ook op het water worden de WW-leden niet door hun organisatie in de steek gelaten, al is de hulp daar voorlopig beperkt tot het Friese merengebied. Van 1 april tot 15 november is in Joure een goed uitgeruste en van mobilfoon voorziene motorvlet gestationeerd, die de met pech kampende pleziervaarders uit de brand helpt. Met de rijkspolitie te water worden goede contacten onderhouden.

organisatie

Als „afdeling” van de ANWB resorteert de Wegenwacht onder wat men noemt de „voertuig-technische ledenservice”, de ADVL. Aan het hoofd hiervan staat adjunct-directeur ir. J. van Rosevelt.

Voor de Wegenwachthulp is Nederland verdeeld in 14 rayons. In het centrum van elk rayon bevindt zich het Wegenwacht-station. Een rayon wordt geleid door een districts-chef of inspecteur. Zo'n Wegenwacht-station is niet alleen ingericht voor de „eerste hulp aan het motorvoertuig”, ook aan gewonden kan er eerste bijstand worden verleend, daar elke Wegenwacht in het bezit is van een EHBO-diploma.

De centrale figuur op een dergelijk station is de Verkeerswacht. Hij be-

handelt de telefonisch, mobilfonisch of op andere wijze binnengekomen meldingen en dirigeert, onder supervisie van de districts-chef of inspecteur, de binnen zijn rayon opererende Wegenwachten. Hij doet dit aan de hand van een plotkaart, waarop de posities van de patrouillerende Wegenwachten staan aangegeven.

(De organieke bezetting varieert tussen de 40 en 50 man per rayon).

„En die Wegenwachten”, zegt de heer Mosheuvel nadrukkelijk, „daar gaat het om. Dat zijn de belangrijkste mensen bij de Wegenwacht. Zij bepalen de image van ons Korps. Van de wijze van hun optreden hangt het aanzien van de gehele Wegenwacht af. Zij zijn om het eens populair te zeggen, onze visitekaartjes”.

Dat hij op dit punt niet heeft overdreven merken we op onze terugreis, als we onder Lent worden geconfronteerd met een verkeersongeluk waar Wegenwacht A. Nauta samen met de wachtmeester 1e klasse T. v. Engelen (Lent) en de wachtmeester A. Faber (Elst) de zaak klaren. De „zuilen” van WW en RP mogen dan verschillen, in de praktijk is van „verzuiling” geen sprake. En daar, zo menen wij, komt het toch maar op aan!

□

Stien Kaiser gehuldigd bij P.T.D., Delft

DOOR DE WMR. 1e KL.
J. M. MUDDE
TE 's-GRAVENHAGE

De werkplaats van de Politie Technische Dienst der Rijkspolitie te Delft was dezer dagen feestelijk versierd ter gelegenheid van de huldiging van de wereldkampioene schaatsenrijden Stien Kaiser. In gezelschap van haar grote sportvriendin en ri-

vale in de wedstrijden Carry Geijssen, haar coach Zwanenburg en ouders werd zij welkom geheten door de heer A. Blokzijl Ing., hoofd van de Politie Technische Dienst.

Spreker roemde de grote prestaties van Stien, die hij een groot vertegenwoordigster noemde van een klein land. Het verheugde spreker, dat zij na al haar verbintenissen, die nu eenmaal aan die sport verbonden zijn, weer terug was en haar werkzaamheden als administratief ambtenaar weer kon hervatten.

Hierna werd het woord gevoerd namens de minister van Justitie, die verhinderd was in verband met een vergadering van de 1e Kamer, door de heer mr A. M. van Liere, plaatsvervangend Hoofd van de Directie Politie. Door hem werd een persoonlijke brief voorgelezen van minister Polak waarin deze zijn dank be-

Stien in haar dankwoord

Snelle meisjes op snelle motoren . . .

tuigde voor de prestaties die zij wederom heeft geleverd en haar daarvoor hulde gebracht. Mr van Liere bood Stien als persoonlijk geschenk van haar hoogste chef een luxe schrijfset aan.

Na het in ontvangst nemen van diverse cadeaus van het gehele personeel van de Politie Technische Dienst bedankte Stien iedereen.

Tijdens het gezellig samenzijn dat daarna volgde, namen Stien en haar vriendin Carry Geijssen plaats op nieuwe motoren van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken (Sas-groep), die op een andere wijze bar snel zijn dan de beide fikse meisjes.

geslaagden

vaardigheidsdiploma

Ook in het jaar 1967 legden weer vele rijkspolitiemensen de proeven voor het vaardigheidsdiploma van de Nederlandse Sport Federatie af.

Het aantal geslaagden beweegt zich in steeds stijgende lijn.

Na 73 geslaagden in 1966 voldeden thans 98 collega's aan de eisen. Zoals bekend kunnen de proeven eens per jaar worden afgelegd.

Het cijfer achter de naam geeft aan hoeveel maal reeds deze prestatie is verricht, de plaatsnaam is de groep of ander onderdeel.

In totaal slaagden 814 Nederlanders oftewel 48,8 % van de 1666 die inschreven.

Voor de 11e maal behaalde ook het diploma commissaris H. Stuitje, directeur van het studiecentrum voor hogere politieambtenaren te Heelsum.

RESSORT AMSTERDAM

W. Kristelijn, adjudant, Staf T.I. Amsterdam, 9

DISTRICT ALKMAAR

N. J. van Baar, wmr. 1e kl., Heiloo, 1
J. Blonk, wmr. 1e kl., Schagen, 2
J. Hotting, wmr. 1e kl., Schagen, 2
A. A. Koenis, wmr., Enkhuizen, 2
P. Swier, schrijver A, Staf District, 2
H. A. Köhler, wmr. 1e kl. Bergen (bereden groep), 3
D. W. Nicolai, wmr. 1e kl., Hoogwoud, 3
J. de Boer, owmr., Texel, 4
W. H. Kwant, wmr. 1e kl., Alkmaar (verkeersgroep), 4
H. J. Mosk, wmr. 1e kl., Grootebroek, 5
J. H. Tellegen, wmr. 1e kl., Langedijk, 5
P. van Wakeren, wmr. 1e kl., Hoogwoud, 5
J. de Jong, adjudant, Staf District sedert 1-6-'67 gepens., 5
M. de Bakker, wmr. 1e kl., Hoogwoud, 7
H. van Gent, owmr., Hoogwoud, 7
S. de Jong, wmr. 1e kl., Anna Paulowna, 7

DISTRICT AMSTERDAM

G. J. Rookhuizen, wmr., Haarlemmerliede, 1
C. J. M. Krijger, wmr., Haarlemmerliede, 1
J. Olthof, wmr., Heemskerk, 1
I. M. Quist, wmr. 1e kl., Beemster, 4
J. Wegter, wmr. 1e kl., Heemskerk, 4
J. A. van Ringelenstein, wmr. 1e kl., Landsmeer, 4
W. Dekker, wmr. 1e kl., Beemster, 4
K. Bakker, wmr. 1e kl., Westzaan, 4
J. Chritiaans, owmr., Wormer, 4
P. van der Kamp, owmr., Edam, 4
J. C. Kooijman, owmr., Staf District, 5
E. Harmelink, owmr., Beemster, 7

DISTRICT UTRECHT

Th. Koer, owmr., Montfoort, 4

RESSORT 's-GRAVENHAGE

M. Oudeman, adjudant, Staf T.I. Den Haag, 10

DISTRICT DORDRECHT

G. J. Groenestein, wmr. 1e kl., Poortugaal, 2
H. v. d. Laan, owmr., Poortugaal, 4
W. P. Wiss, owmr., Hellevoetsluis, 7

DISTRICT 's-GRAVENHAGE

J. van de Schee, wmr. 1e kl., Wateringen, 1
L. J. Vlucht, wmr., Nieuwerkerk a/d IJssel, 1
W. van Weert, wmr., 's-Gravenzande, 1
P. M. M. van Deventer, wmr., Capelle a/d IJssel, 1
C. J. Barelds, wmr., Pijnacker, 1
A. A. Contant, wmr., Berkel en Rodenrijs, 2
J. van Loon, wmr., De Lier, 2
A. S. v. d. Oost, wmr. 1e kl., Den Haag (verkeersgroep), 4
W. P. van Zijl, wmr. 1e kl., Staf D.C. Den Haag, 9

DISTRICT LEIDEN

B. H. de Bruin, wmr., Bodegraven, 1
F. J. M. Helverstein, wmr., Bodegraven, 1
P. H. J. E. Beereboom, wmr., Nieuwkoop, 1
Th. Spelt, wmr. 1e kl., Oegstgeest, 1
K. R. Schut, wmr., Hillegom, 1
H. v. d. Vlekkert, owmr., Leiden (verkeersgroep), 1
C. M. Kouwenhoven, wmr., Boskoop, 1
F. Engelage, wmr., Sassenheim, 2
P. J. Beelen, wmr. 1e kl., Lisse, 2
J. W. Hogenbirk, wmr., Boskoop, 2
Th. Zwemer, wmr. 1e kl., Leiden (verkeersgroep)
1-1-68 n. Apeldoorn, 4
G. Zijlstra, wmr. 1e kl., Leiden (verkeersgroep)
1-1-68 n. Heerenveen, 4
M. Groen, owmr., Staf D.C. Leiden, 5
J. Splinter, owmr., Zoeterwoude (verplaatst naar
distr. Nijmegen in 1967), 5
W. van Atten, wmr. 1e kl., Boskoop, 6

DISTRICT BREDA

J. T. M. Rabelink, wmr., Etten, 1
G. J. M. Volmerink, wmr. 1e kl., Raamsdonk, 1
W. A. van Dijk, wmr., Zevenbergen, 2
J. Meijer, owmr., Raamsdonk, 12
F. W. J. Schutte, owmr., Nieuw Ginneken, 13
J. H. Fijnenberg, owmr., Staf D.C. Breda, 14
P. J. Beckers, owmr., Zundert, 14

DISTRICT EINDHOVEN

J. G. van Donkelaar, wmr., Veldhoven (detachment), 1
H. Bos, wmr. 1e kl., Staf D.C. Eindhoven, 2

DISTRICT ROERMOND

G. W. Assendelft, wmr. 1e kl., Staf D.C. Roermond, 4

DISTRICT APELDOORN

M. G. W. Boekholt, parketwachter, Zutphen, 1
J. B. Ruijsink, parketwachter, Zutphen, 1
A. C. Rensen, wmr. 1e kl., Apeldoorn, 3
J. H. Janssen, wmr. 1e kl., Apeldoorn, 7
J. van der Starre, adjudant, Staf D.C. Apeldoorn, 10

DISTRICT GRONINGEN

R. Tienstra, owmr., Staf D.C. Groningen, 1
B. Pegels, adjudant, Leens, 3

DISTRICT WINSCHOTEN

J. Aarnoutse, wmr. 1e kl., Appingedam, 1
J. J. Bos, wmr., Bellingwolde, 2

DISTRICT HEERENVEEN

H. A. Bergsma, res.wmr. 1e kl., Bolsward, 1
M. Aalderink, wmr., Sneek (Wymbritseradeel), 1
J. G. Buitenga, wmr., Ooststellingwerf, 1
S. J. Feenstra, wmr., Idaarderadeel, 1
S. Paulusma, wmr. 1e kl., Hemelum Oldeferd, 2
H. A. Tiesinga, wmr. 1e kl., Wymbritseradeel, 3
P. de Jong, wmr. 1e kl., Idaarderadeel, 4
J. Harkema, wmr. 1e kl., Heerenveen (verkeersgroep), 4
G. J. Tragter, owmr., Staf D.C. Heerenveen, 4
J. van Nieuwenhoven, adjudant, Idaarderadeel, 4
Mr A. J. Dek, majoor, Heerenveen, 11

DISTRICT LEEUWARDEN

B. Reitsma, owmr., Menaldumadeel, 2
F. W. Schedeler, wmr. 1e kl., Dantumadeel, 3
H. Woppenkamp, wmr. 1e kl., Staf D.C. Leeuwarden, 4

DISTRICT ASSEN

L. Mulder, wmr., Diever, 1
H. Ekkelenkamp, wmr., Diever, 1
M. Dijkstra, wmr. 1e kl., Beilen, 2

OPLEIDINGSSCHOOL KORPS RIJKSPOLITIE

L. C. H. v. d. Gouw, owmr., Arnhem, 3
J. Schoonoord, adjudant, Afdeling te Horn, 8
D. Smit, wmr. 1e kl., Afdeling te Horn, 9

SECTIE BIJZONDERE VERKEERSTAKEN

J. Plasmans, wmr. 1e kl., Driebergen, 5

Van de afgelopen RAI-tentoonstelling lieten wij u in het vorige nummer de Austin-Moke zien in politie-uitvoering, maar de Rijkspolitie zelf was er ook, hetgeen bijgaande foto duidelijk toont. In de BMW-stand prijkte een model-wachtmeester op de nieuwste uitvoering van de BMW, type R 69 S, voorzien van Gläser bekleding. Bovendien werden er ULM's getoond waarvan er meer dan weeduizend bij het korps in gebruik zijn. Een en ander trok veel belangstelling, hetgeen zowel importeur als rijkspolitie deugd kan doen.

personeels- beoordeling is bij de rijkspolitie niet onbekend (I)

DOOR DRS F. P. G. BÄR, HOOFD
STAFBUREAU ALGEMEEN
PERSONEELSBELEID VAN HET
MINISTERIE VAN JUSTITIE

CARTOONS: WACHTMEESTER
J. M. VAN LEEUWEN
TE BUNSCHOTEN

Drs. F. P. G. Bär

De heer Bär werd op 4 december 1919 te Amboina (Indonesië) geboren. Na zijn MULO- en HBS-opleiding te hebben voltooid werd hij doctorandus in de Indologie. Tot 1951 was de heer Bär werkzaam bij het Binnenlands Bestuur in Indonesië. Vervolgens trad hij in dienst bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken, waar hij een belangrijk aandeel had in de opzet van de methodische personeelsbeoordeling. Vele adviseurs werden door hem opgeleid.

Op 1 september 1959 deed de heer Bär zijn intrede bij het Ministerie van Justitie. Hij werd hoofd van het Stafbureau Algemeen Personeelsbeleid. Vele malen trad hij op als inleider bij studiebijeenkomsten en als docent bij het Instituut of Social Studies.

Departementaal speelt de heer Bär een rol als voorzitter van de personeelsvereniging en van de Stichting Collectieve Ongevallenverzekering.

Al geruime tijd wordt in het korps methodisch beoordeeld, hoewel velen uwer daar — tot kort geleden — wellicht weinig of niets van gemerkt zullen hebben. In ieder geval was dat dan een gunstig teken, want iets horen betekende dat er iets niet goed was. Een jaar of wat geleden is dit veranderd. Er is een nieuwe methode ingevoerd — die nog een voorlopige

is omdat nog niet alles formeel „rond” is — waarbij in ieder geval de beoordeelde, mondeling en schriftelijk, wordt ingelicht.

U weet allen wel hoe het in zijn werk gaat. Door directe en naasthogere chef wordt een oordeel gevormd aan de hand van een formulier. Dit formulier is de basis voor de zgn. „verklaring” de eigenlijke

beoordeling die aan de beoordeelde wordt uitgereikt en die hij voor gezien moet tekenen. Bovendien heeft zijn chef een gesprek met hem naar aanleiding van zijn beoordeling.

Het lijkt me goed om nog eens met u na te gaan waarom deze werkwijze is gekozen. We krijgen n.l. een indruk van de situatie rondom de personeelsbeoordeling en hoe er zo van verschillende kanten over gedacht en tegen aangekeken wordt. Beoordelen is moeilijk en iedereen die het moet doen — b.v. omdat dat in zijn functie van hem wordt geëist — ziet er, de een wat meer dan de ander, tegen op. Het was dan ook een goede gedachte om door twee chefs te laten beoordelen. Men vult elkaar aan, steunt elkaar en verbetert elkaar zonnodig.

In de beoordelingscommissie (beter te spreken van „team”, gelet op de gemoedelijke sfeer waarin het artikel geschreven is) komt als regel veel boven tafel, meer dan ooit op het formulier zou kunnen, daarom worden alleen de belangrijke feiten en gegevens genoteerd. Na afweging van deze feiten komt tenslotte de waardering in de vorm van een kruisje achter het betrokken gezichtspunt.

Waarom nu niet dit formulier, dus de kruisjes en de toelichting er op in de vorm van feiten en gegevens, zonder meer aan de beoordeelde overgelegd? Waarom moet dat via een „verklaring”. (De vraag is voor wat de overige — niet politie — ambtenaren van ons departement betreft al geen vraag meer. Sedert juli 1966 krijgt de beoordeelde zijn lijst inderdaad te zien.) Het antwoord hierop is eigenlijk: dat de tijd er nog niet rijp voor is, we zijn gewoon nog niet zover! Om dit antwoord te kunnen begrijpen, moet u even terug in de geschiedenis van de personeelsbeoordeling.

Er is al gezegd dat beoordelen moeilijk is, oordeelt u maar zelf. Als we ons een oordeel over een ander vormen, kunnen we ons nooit losmaken van onszelf, van onze eigen hebbeligheden en onhebbeligheden. Eigenlijk zoudt u uzelf goed door moeten hebben, voordat u zich aan een beoordeling van een ander mag wagen. Maar ik vrees dat de personeelsbeoordeling nooit van de grond kwam als we dat zouden eisen. Als twee

BEOORDEELDE WORDT MONDELING INGELICHT

JM

mensen elkaar ontmoeten gaan er bewust en onbewust allerlei invloeden een rol spelen. Sommige mensen hebben ons meteen, tegen anderen hebben we iets zonder enige aanwijsbare reden. We hebben allemaal onze vóóroordelen, zó veel, dat we ze niet eens alle kennen.

Beoordelen is vergelijken, n.l. van de wijze van functievervulling, de prestaties, met de eisen en de normen. Die normen zijn meestal — vooral in functies als bij de politie — niet scherp te formuleren, waardoor de vergelijking er niet makkelijker op wordt. Als we ons oordeel schriftelijk moeten geven, worden we voorzigtiger, gaan nauwkeuriger wiken en wegen en voelen een neiging om wat rooskleuriger te worden,

naar boven af te ronden of zoveel mogelijk in het veilige midden te blijven. Deze neiging wordt sterker als we weten dat de beoordeelde zijn beoordeling ook te zien krijgt.

Er wordt wel eens gezegd dat alleen geheime beoordelingen een oplossing bieden voor al deze menselijke zwakheden. Omdat een beoordeelde niet wordt ingelicht hoeft hij blijkbaar ook niet te worden ontzien! Zelfs al zou het zo zijn dat geheime beoordelingen onverbloemde beoordelingen zouden zijn, dan nog geef ik de voorkeur aan een open systeem en dus met „opgekrikte” beoordelingen, omdat ik een open (personeels)beleid, waarbij alle betrokkenen zoveel mogelijk kennis kunnen nemen van zaken die hen raken en de wijze waar-

op deze zaken worden aangevat het enig juiste acht. Natuurlijk is er ergens een grens, omdat er ook verschillende verantwoordelijkheden bestaan, maar het komt er op aan deze grenzen zo ruim mogelijk te stellen. Een heel ander argument tegen het tonen van de beoordelingslijst dat nog wel wordt genoemd, is dat het niet altijd in het belang van beoordeelde is. Niet iedereen zou altijd onverdeeld gunstig reageren als hij zichzelf zo duidelijk „uitgekruist” en „geanalyseerd” zwart op wit ziet. De waarde en de plaats van de kruisjes en het systeem als zodanig zouden onderwerp van discussie kunnen worden in plaats van de eigenlijke beoordeling. Ziedaar het waarom van de omweg: van formulier via ver-

langs de weg gezien

*Hoe de wachtmeester 1e klasse
G. Toren (verkeersgroep
Heerenveen) te Oudehaske
op 4 oktober werelddeierendag
beleefde:
kraai geleidt paard
oftewel
„anders dan langs spoorstaven”.*

klaring naar de beoordeelde. Maar nu weer terug naar de beoordeling. Ik zal niet op de methode zelf ingaan, omdat hiervoor — ook in het Korps — competente beoordelingsadviseurs beschikbaar zijn om uw vragen te beantwoorden. Voorts zullen ook de commandanten nu wel allen zoveel met het nieuwe systeem hebben gewerkt, dat de meest voorkomende vragen geen moeilijkheden meer vormen. Liever wilde ik dan ook uw aandacht vragen voor de plaats van de personeelsbeoordeling in het personeelsbeleid. Hierbij gaat het om vragen als: waarom, waartoe

beoordelen en is de personeelsbeoordeling de enige bron van gegevens? Waarom beoordelen we? Wel omdat we voor allerlei beslissingen in het personeelswerk behoefte hebben aan gegevens welke niet alleen bij zijn, maar ook zo betrouwbaar en volledig mogelijk.

Om aan deze eisen te voldoen moeten de gegevens systematisch, d.w.z. aan de hand van bepaalde richtlijnen naar een vast patroon en periodiek worden verzameld. Methodische beoordeling betekent dus ook dat iedereen op dezelfde manier wordt gezien. Er worden bij de een

geen punten vergeten die bij een ander breed uitgemeten worden.

We verzamelen natuurlijk alleen gegevens waar we wat aan hebben, dus waar we ook van plan zijn wat mee te doen. Dit lijkt vanzelfsprekend, maar hoe vaak zien we dat allerlei gegevens (moeten) worden verzameld die niet (meer) gebruikt worden.

Eerst moeten we dus weten wat we van plan zijn, wat we willen bereiken om te kunnen vaststellen welke gegevens nodig zijn om deze doeleinden te bereiken.

Dus met de vraag waartoe personeelsbeoordeling, zitten wij midden

in het personeelswerk van alledag. Bij personeelsbeleid denken we meestal aan (een taak voor) de personeelsafdeling of de hoogste leiding. Inderdaad is personeelsbeleid een zaak van de leiding, maar niet van de hoogste leiding alleen, maar van allen die leiding moeten geven aan mensen, tot en met de nederigste baas met zijn ene ondergeschikte toe. En ook al hebben deze leidinggevenden een verschillende taak en verantwoordelijkheid — ook voor het personeelsbeleid — één ding hebben ze gemeen. Ze moeten leiding geven aan mensen, dat betekent dat zij bijvoorbeeld moeten weten wat ze aan hun mensen hebben, wat voor vlees ze in de kuip hebben, wat ze wel en (nog) niet kunnen opdragen en hoe ze hen moeten (helpen) voorbereiden op hun taak van morgen.

nauwelijks kennen, soms niet veel meer dan alleen van naam, ook al denken ze van wel.

Hoe dan ook voor allen geldt dat deze kennis nodig is, en dat een systematische bezinning aan de hand van een aantal vaste punten kan helpen om een goed beeld te krijgen. Verhelderend werkt en kan leiden tot correctie van halve waarheden, indrukken en vooroordelen. Hierom alleen al is personeelsbeoordeling een noodzakelijke bezigheid.

We kunnen ook de zaak van de andere kant bezien. In de redactie van art. 71 v.v.h. A.R.A.R.: de ambtenaar wordt beoordeeld, wordt naast een plicht van de werkgever een recht aan de werknemer gegeven. Maar naast dit formele recht heeft de werknemer er als mens recht op te weten hoe zijn baas over hem

zo niet dan is de beoordeling dood kapitaal in een oude sok weggeborgen, dat geen rente of winst oplevert. De beoordeling is een *belangrijk* hulpmiddel, omdat wij in de praktijk eigenlijk alleen via deze weg de gegevens over de medewerkers kunnen verzamelen die wij voor het personeelsbeleid niet kunnen missen.

Een andere weg zou nog kunnen zijn een psychologisch onderzoek, maar dit voor alle werknemers doen is niet alleen onpraktisch en kostbaar maar geeft bovendien nog geen inzicht in de wijze waarop de huidige functie wordt vervuld.

Tenslotte is de beoordeling *moeilijk*. Voor menig beoordeelaar zo moeilijk dat hij na deze krachtsinspanning met een zucht van verlichting overgaat tot zijn orde van alle dag, alles bij het oude laat om na de volgende beoordelingsperiode met schrik te constateren, dat het weer zo ver is en de tour de force opnieuw begint. De personeelsbeoordeling mag geen eigen leven gaan leiden, maar moet een plaats krijgen in het dagelijks (personeels) beleid van de chef. Inderdaad dus een zaak van alledag omdat de chef alledag met zijn mensen omgaat. En als hij ook nog van zijn hart geen moordkuil maakt en zijn mensen gewoon zegt wat gezegd moet worden zal de beoordeling aan het eind van de periode geen verrassingen meer kunnen inhouden. De personeelsbeoordeling wordt dan geen jaarlijks terugkerend „schrikbeeld” meer.

We willen nog meer doen met de gegevens van de personeelsbeoordeling. Ten aanzien van nieuw indienstgetreden die bijvoorbeeld nog in een proeftijd zijn, kan de beoordeling een belangrijke basis zijn voor de beslissing over handhaving of verbreking van het dienstverband. Via de personeelsbeoordeling kunnen we checken of onze selectie goed heeft gewerkt en of wij de juiste eisen hebben gesteld.

Een zeer belangrijk moment in het leven van iedere werknemer is de beslissing over zijn bevordering. Ook hier spelen de beoordelingsgegevens een rol. Aangezien steeds weer blijkt dat hier een heleboel misverstanden optreden gaan we hier in het volgende nummer van het Korpsblad wat dieper op in.

„OPGEKRIKTE BEOORDELINGEN

Het eerste doel van de personeelsbeoordeling is daarom gegevens te verzamelen ten behoeve van het leidinggeven door de chef. Maar de chef kent zijn mensen toch wel, zegt u misschien, daar heeft hij toch geen personeelsbeoordeling voor nodig?

Voor een deel is dit waar. Sommige chefs hebben zich in hun mensen verdiept en kennen ze, weten wat ze aan hen hebben. Een ander deel kent zijn mensen ook wel, maar eigenlijk alleen globaal, zo in het algemeen. Maar er zijn er ook die ze niet of

denkt. Er hangt hier voor hem te veel van af om te kunnen aanvaarden, dat zijn baas er zich wat al te vlot van afmaakt. Ook hier is zorgvuldigheid in de omgang met de ander op zijn plaats.

Personeelsbeoordeling is dus een hulpmiddel bij het (personeels) beleid en geen doel op zichzelf. Wij beoordelen niet om der wille van het beoordelen, omdat dit mode is, of om de lijsten direct daarna veilig weer weg te bergen. Er moet met de beoordeling (gegevens) iets gebeuren,

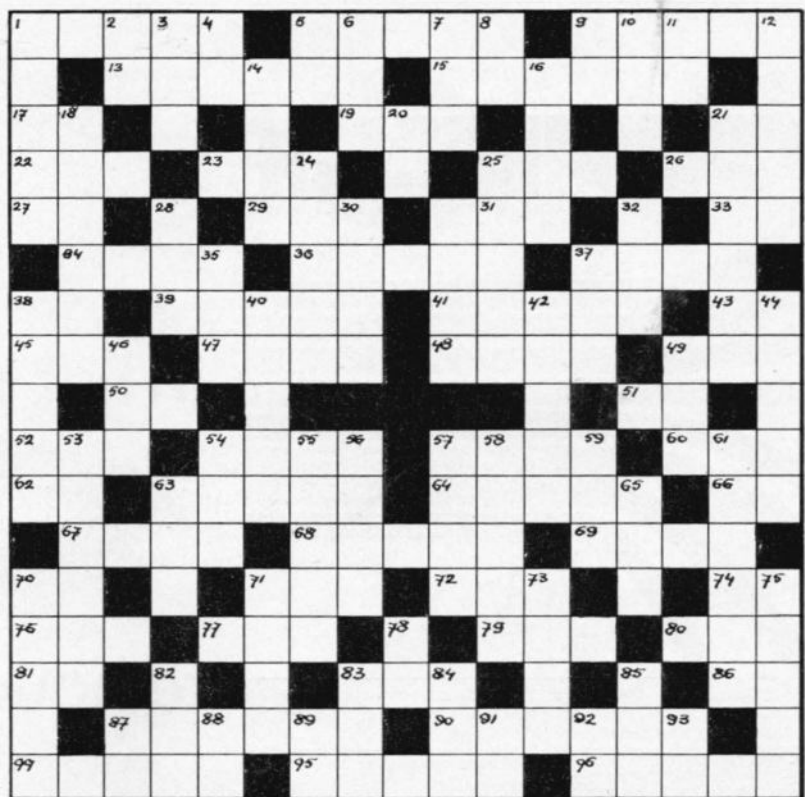
puzzel van de maand

De puzzel van deze maand werd ontworpen door de parketwachter Schepers te 's-Gravenhage.

Het is een „recht toe, recht aan”, oftewel een onvervalste kruiswoordpuzzel.

Onder de inzenders van goede oplossingen wordt een dikke pocket verloten.

Oplossingen moeten uiterlijk 10 dagen na verschijning van dit blad zijn ingezonden aan de puzzelredacteur, de wachtmeester 1e kl. H. S. Freen, Adolf van Nassaustraat 12, 's-Gravenzande.

horizontaal

- 1 Keizerlijke titel
- 5 Specerij
- 9 Oogafwijking
- 13 Bedaard
- 15 Kwaadsprekerij
- 17 Pers. voorn. woord
- 19 Zwaardwalvis
- 21 Muzieknoot
- 22 Eikeschors
- 23 Bergweide
- 25 Nagerecht
- 26 Zoogdiertje
- 27 De onbekende
- 29 Inhoudsmaat
- 31 Nieuw
- 33 Muzieknoot
- 34 Mikpunt
- 36 Metaal
- 37 Vogel
- 38 Lidwoord
- 39 Strijdgewoel
- 41 Vies afvloeisel
- 43 Oude lengtemaat
- 45 Muntsoort
- 47 Heet van de naald
- 48 Lekkernij
- 49 Baan voor balspel
- 50 Op dit ogenblik
- 51 Ambtshalve

- 52 Deel van een fuik
- 54 Ver. (in samenst.)
- 57 Hoogstaand
- 60 Hogepriester van Silo
- 62 Muzieknoot
- 63 Houten hamer
- 64 Dans
- 66 Water in Friesland
- 67 Zurige vloeistof
- 68 Grasveld
- 69 Witte stof op alcoholische drank
- 70 Bepaalde kant van een watering
- 71 Deel van een wet (afk.)
- 72 Ongezouten
- 74 Vaartuig
- 76 Grondsoort
- 77 Vlaktemaat
- 79 Havenstad
- 80 Rivier in Utrecht
- 81 Voegwoord
- 83 Vroeger Sp. heerseres
- 86 Egyptische zomergod
- 87 Ontsluiten
- 90 Deel van een schip
- 94 Genotmiddel
- 95 Zitplaats
- 96 Zeemachtseenheid

verticaal

- 1 Plaats in België
- 2 Gewicht
- 3 Tijdsduur
- 4 Vaartuig
- 5 Onmeetbaar getal
- 6 Ik
- 7 Iedereen
- 8 Dwarsbalk v. e. schip
- 9 Militair
- 10 Grondsoort
- 11 Bijwoord
- 12 Halsbont
- 14 Vertaler
- 16 Opslagplaats
- 18 Gelijk
- 20 Lange reeks
- 21 Mannetjesduif
- 24 Zware hamer
- 25 Einder, horizon
- 28 Bijbelse figuur
- 30 Huisdier
- 31 Sluiskolk
- 32 Mannelijk dier
- 35 Munt
- 37 Rumoer
- 38 Afgepaste hoeveelheid
- 40 Deel van het bestek
- 42 Platte gebakken steen
- 44 Onzin
- 46 Bouwland
- 49 Gesloten
- 53 Proesten
- 54 Uitloper (zijdclings)
- 55 Biljartsoort
- 56 Verharde huid
- 57 Stekeldier
- 58 Plaats in Afrika
- 59 Afval van vlas
- 61 Plaats in Friesland
- 63 Soort brood
- 65 Tennistern
- 70 Kast in hout
- 71 Palmsoort
- 73 Lange reeks
- 75 Verdriet
- 78 Voorzetsel
- 82 Tuingereedschap
- 83 Twijgje om over te plaatsen
- 84 Noorse godheid
- 85 Duinvallei
- 87 Rivier in Siberië
- 88 Maanstand
- 89 Boom
- 91 Soort verlichting (afk.)
- 92 Heen en terug
- 93 Nummer

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

filatelie

Suriname (Paasweldadigheidszegels)

De Paasweldadigheidszegels van Suriname zijn dit jaar op 27 maart verschenen naar het ontwerp van de heer Stuart Robles de Medina te Paramaribo. Evenals voorgaande jaren omvat deze uitgifte vijf bijzondere frankerzegels met toeslag. De waarden, voorstellingen en kleuren zijn als volgt:

Waarde:	Voorstelling + bijzondere tekst:	Kleuren:
10 + 5 ct.	Askruisje Bijz. tekst: „Bereid de weg des Heren” en „Aswoensdag”	Paars en zilvergrijs
15 + 8 ct.	Palmtakken Bijz. tekst: „Hosanna, gezegend Hij die komt” en „Palmzondag”	Steenrood en groen
20 + 10 ct.	Ouwel en kelk Bijz. tekst: „Een voorbeeld heb Ik u gegeven” en „Witte Donderdag”	Goudgeel en blauwgroen
25 + 12 ct.	Kruis Bijz. tekst: „Het is volbracht” en „Goede Vrijdag”	Parelgrijs en zwart
30 + 15 ct.	Christusmonogram Bijz. tekst: „Hij gaat u voor” en „Pasen”	Citroengeel en goudbruin

De prijs van de serie is in Nederlandse munt f 3,—.

Technische gegevens:

Beeldformaat: 21.1 x 35 mm; Zegelformaat: 24.1 x 38 mm; Tanding: 12.50 : 13; Papier: zonder watermerk; Gomming: Arabische gom; Velindeling: 5 x 10 = 50 zegels; Druktechniek: Offset; Drukkerij: N.V. Joh. Enschedé & Zonen, Haarlem.

De postzegels zullen worden verkocht t.m. 31 mei 1968. De geldigheid voor de frankering eindigt op 31 december 1968.

Europazegels 1968

De Nederlandse Europazegels 1968 zullen van 29 april t.m. 1 juni a.s. — en zoveel langer als de voorraad strekt — op alle postinrichtingen in Nederland verkrijgbaar zijn.

De frankerzegels die voor dit jaar zijn ontworpen door de Zwitser Hans Schwarzenbach uit Bern, hebben de volgende waarden en kleuren:

Waarde	Kleuren
20 cent	blauw
45 cent	rood

De voorstelling op de zegels toont een sleutel, die het openstellen van een weg naar het Verenigd Europa symboliseert. Beide zegels hebben als bijzondere tekst de letters „CEPT” en het woord „EUROPA”.

Suriname (Wereldgezondheidsorganisatie)

Ter gelegenheid van het twintigjarig bestaan van de Wereldgezondheidsorganisatie geeft de Surinaamse postadministratie van 7 april t.m. 31 mei 1968 twee bijzondere frankerzegels zonder toeslag uit. Deze zegels, waarop het embleem van de Wereldgezondheidsorganisatie is afgebeeld, hebben de volgende

Waarde Kleuren

10 cent paars en donkerblauw
25 cent blauwgroen en donkerblauw

Als bijzondere tekst is op beide zegels vermeld: „Wereldgezondheidsorganisatie 1948 - 1968”. Voor het ontwerp werd de lay-out verzorgd door Joh. Enschedé en Zonen N.V. te Haarlem. De prijs van de serie is in Nederlandse munt f 0,70.

Technische gegevens:

Beeldformaat: 35 x 21.1 mm; Zegelformaat: 38 x 24.1 mm; Tanding: 13 : 12.50; Papier: zonder watermerk; Gomming: Arabische gom; Velindeling: 5 x 10 = 50 zegels; Druktechniek: offset; Drukkerij: N.V. Joh. Enschedé & Zonen, Haarlem.

De geldigheid voor de frankering eindigt op 31 december 1968.

De prijs van de serie is f 0,65.

Technische gegevens:

Beeldformaat: 33 x 22 mm; Zegelformaat: 36 x 25 mm; Tanding: 14 : 12.75; Papier: fosforescerend papier zonder watermerk; Gomming: synthetische gom; Velindeling: 10 x 10 = 100 zegels; Druktechniek: rasterdiepdruk; Drukkerij: Joh. Enschedé & Zonen N.V., Haarlem.

De zegels zijn voor frankering geldig t.m. 31 december 1969.

filatelie

zomerzegels
1968

Van 9 april t.m. 25 mei a.s. zijn op alle Nederlandse postinrichtingen de Zomerpostzegels 1968 verkrijgbaar. De serie bestaat uit vijf frankeerzegels met toeslag naar het ontwerp van de heer R. J. Draaijer te 's-Gravenhage. Tekst en waardcijfers werden verzorgd door de heer P. C. Cossee, eveneens te 's-Gravenhage.

De prijs van de serie is f 1,75.

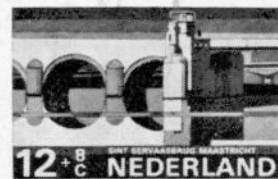
De frankeerzegels hebben de volgende waarden, voorstellingen en kleuren:

Technische gegevens:

Beeldformaat: 33 x 22 mm; Zegelformaat: 36 x 25 mm; Tanding: 14 : 12,75; Papier: zonder watermerk; Gomming: synthetische gom; Velindeling: 10 x 10 = 100 zegels; Druktechniek: rasterdiepdruk; Drukkerij: Joh. Enschedé & Zonen N.V., Haarlem.

De zegels zijn voor frankering geldig t.m. 31 december 1969.

Waarde	Vorst. tevens bijzondere tekst:	Kleuren:
12 + 8 ct.	„Sint Servaasbrug Maastricht“	groen
15 + 10 ct.	„Magere Brug Amsterdam“	omber
20 + 10 ct.	„Spoorwegbrug Culemborg“	rood
25 + 10 ct.	„Van Brienoordbrug Rotterdam“	grijs
45 + 20 ct.	„Zeelandbrug“ (Oosterschelde)	blauw

adjutant Weijmer nam afscheid van groep Schiphol van de Dienst Luchtvaart Rijkspolitie

KLM-gezagvoerder (3-bander) tevens oud-wachtmeester 1e kl. van de Dienst Luchtvaart Rijkspolitie, neemt afscheid van de adjutant M. C. Weijmer.

Op 28 december 1967 om 16.00 uur was 'de grote kantine van het gebouw van de Rijksluchtvaartdienst op de luchthaven Schiphol-Centrum, verzamelpaats voor hen die afscheid kwamen nemen van de adjutant M. C. Weijmer, die per 1 januari 1968 met leeftijdsontslag de dienst verliet.

Onder de vele aanwezigen die door de commandant van de Dienst Luchtvaart, de kapitein E. E. Gerritsen, werden verwelkomd, waren o.m. de Procureur-Generaal, fgd. directeur van politie te Amsterdam, de officier van Justitie te Haarlem, de districtscommandant der rijkspolitie te Amsterdam, de wnd. korps-

chef van de gemeentepolitie Haarlemmermeer, de beide directeuren van de N.V. Luchthaven Schiphol, de brigadecommandant van de Kon. Marechaussee te Schiphol, de chef van de douane Schiphol, en vertegenwoordigers van vrijwel alle binnen- en buitenlandse luchtvaartmaatschappijen.

In vogelvlucht werd door de kapitein Gerritsen de 40-jarige loopbaan van de adjutant Weijmer belicht en hem dank gebracht voor de wijze waarop hij zijn taak had opgevat en verricht. De adjutant W. R. G. Vosseberg, die de scheidende functionaris opvolgt, bood namens commandant Dienst Luchtvaart en het daarbij ingedeelde personeel een dia-projector aan, terwijl mevrouw Weijmer bloemen kreeg aangeboden, waarna de adjutant Weijmer een dankwoord sprak.

waarheen...?

Mijn moeder placht zich vroeger zorgelijk af te vragen, waar het allemaal heenging met de jeugd. Mijn grootmoeder, ouder en dus wijzer, schudde alleen het grijze hoofd en sprak met een lichte toon van onvoldaanheid over „de jeugd van tegenwoordig”. Wij zijn steeds meer geneigd om maar gewoon te accepteren in de vage hoop dat het allemaal vanzelf wel zal overgaan en dat iedereen met een beetje duwen hier en een beetje buigen daar, of desnoods met een dreun tegen de muur, wel op z'n pootjes terecht zal komen. Dat doen we doorgaans zolang het niet onze eigen kinderen of onszelf betreft. De oude kreten van vroeger doen ons beseffen dat niet alleen de jeugd zelf schuld heeft, want afgaande op het moederlijke „waar moet het heen”, moet de decadentie al vroeger op de loer hebben gelegen.

En eerlijkheidshalve moet ik toegeven dat ikzelf al gauw over de schok heen was van de gans blote Phil Bloom op de beeldbuis. Ten-

slotte zijn er allerlei andere, belangrijker zaken die de aandacht opeisen. Daartoe behoorde in dezelfde tijd ook de ontwikkelingshulp, de export van geld, werkracht, goede wil en intellect naar onderontwikkelde gebieden en daar is bloot soms ook nogal gewoon. Niet altijd trouwens. Want, ook in dezelfde tijd is de behoudende koning Feisal van Saoedi-Arabië in de pen geklommen voor een soort „dagorder” aan zijn volk.

Hij was namelijk geschrokken van het modernisme in zijn land en zei onder meer: „Het is ons opgevallen dat uit het buitenland geïmporteerde tradities ons land zijn binnengeslopen. Bepaalde vrouwen gaan naar de markt in niet passende kleding, die charmes laat zien welke verborgen dienen te blijven.” In

Saoedi-Arabië zal de politie streng gaan optreden, zo kondigde de koning aan, tegen vrouwen, die hun wijde gewaden en sluiers vervangen door luchtiger kledij. Korte rokken, hoge hakken, bloesjes met korte mouwen zijn verboden en „onmannelijk gedrag” van mannen is eveneens strafbaar. In het land is bovendien gesteld dat liefde en de betrekkingen tussen man en vrouw geen onderwerp van openbare discussies behoren te zijn.

Jawel, ook dáár zijn de oude opvattingen aangetast. Dat is ook gebleken uit een ingezonden stuk in een krant, waarin een meisje verklaarde dat zij niet van plan is te trouwen met een door haar ouders uitgezochte man. In Saoedi-Arabië is zelfs de koning in zorgen over „waar het allemaal heengaat,” terwijl men zich in Driebergen-

voor moeder

Rijsenburg afvraagt wat er gedaan moet worden tegen de bermprostitutie en terwijl „het bloot” via de beeldbuis de huiskamer binnensluipt.

Misschien kunnen Feisal en wij elkaars moreel en moraal een beetje overeindhouden door simpele confrontatie van vermeende en werkelijk bestaande soortgelijke problemen. Dat is dan, nog in het begin van een nieuw jaar, al een mooi stukje internationale samenwerking, al weten we daarmee nog altijd niet waar het nou eigenlijk heen gaat . . .

MARIANNE

WWW.RIJSBURG.ORG

SCHIP OP DE WESTERGRONDEN

BAS DEN OUDSTEN

Hupsee, daar kwam weer een windvlaag. Cor kreeg even een krachtige duw in z'n rug en hij had moeite z'n stuur recht te houden. Z'n vroegere vriend Henk Wester, die uit West-Friesland kwam, zou wel zeggen: „t Waait skoftig”.

Nu waren de jongens bij de eerste huizen van Midsland. Ze hadden maar weinig gezegd op de rit van het strand naar het dorp. Overall in de huizen waren de lichten al aan. Bomen die 's morgens nog behoorlijk in de — zij het dan dorre — bladeren hadden gezeten, waren nu kaal en bogen voor de wind, die in deze ogenblikken onbetwist heerser was over de zee en het eiland.

„Ik ga meteen door,” riep Jan. „Misschien zie ik je

de kamer binnen zag komen. Ze had zich al even bezorgd gemaakt, niet omdat het al zo laat was, want op deze dag in november was de duisternis extra vroeg ingevallen, maar omdat Cor, evenals zij zelf trouwens, totaal onbekend was op het eiland en zij niet had geweten, waar hij heengegaan was. Zij maakte hem echter geen verwijten, toen hij verteld had, dat hij met de twee andere jongens naar het strand was gegaan om te zien hoe de zee er bij stormweer uitziet. En het nieuws van het schip in nood was voor haar eigenlijk ook al niet helemaal nieuw meer.

Een buurman, een collega van Cors vader, die al langer op het eiland was, had zijn vader opgehaald om naar de radio te luisteren. Die was, zoals bijna alle radio-toestellen op het eiland, uitgerust met een visserijband, waarop nu eenmaal de bewoners van de waddeneilanden en van de gehele kuststreek trouwens, bij stormweer intens meelevens met de mannen van sleep- en reddingsboten, die er bij nacht en ontij op uit trekken. Want op die visserijband volgen bij stormweer de eilanders de gesprekken, die de bemanningen van de schepen op zee, via de zend- en ontvanginstallaties, voeren met elkaar en met de kuststations. Die buurman had Cors vader opgehaald, om hem de betekenis van een visserijband voor de eilandbewoner te laten ervaren. En hij had zich al iets laten ontvallen over een schip in nood bij de Westergonden. Maar meer wist moeder Van Bergen er niet van, evenmin trouwens als Cor, die ook na wat zijn moeder hem over de visserijband had verteld, brandde van nieuwsgierigheid.

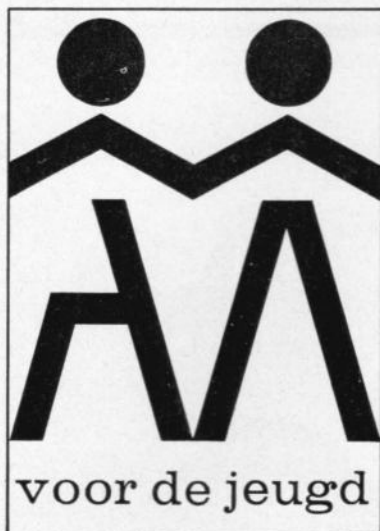
„Vindt u goed, dat ik ook even naar meneer Hendriks ga, Moeder? Ik zou dat ook graag willen horen.”

„Dat geloof ik best, maar hij heeft jou niet gevraagd om te komen,” zei moeder Van Bergen met een fijn glimlachje. Maar toen ze de teleurstelling op Cors gezicht zag, zei ze er meteen achteraan: „Nou, ga dan maar even, maar zorg er dan voor, dat Vader en jij om zes uur thuis zijn om te eten.”

Zo liep Cor even later weer door de storm over straat. Het leek wel, of de wind nog feller was geworden. Of zou dat maar zo lijken, door het loeien en gieren van de wind over de daken en om de hoeken van huizen en schuren?

Meneer Hendriks vond het heel gewoon, dat Cor ook kwam.

„Ga zitten, jong,” zei hij en hij duwde Cor in een stoel bij de haard. De hele familie Hendriks en ook Cors vader zaten met gespannen aandacht naar de radio te luisteren, waar op dat moment trouwens niet veel meer uitkwam, dan een akelig gekraak en gesputter. Maar dan plotseling was daar een stem: „Ja, hier de Brandaris, hier de Brandaris, schipper Cupido hier. Ontvangt u

vanavond nog wel ergens bij de polderdijk, want daar zal het nu ook wel spannen. Het heeft in geen tijden zo hard gewaaid.”

„Ik weet niet, of ik er nog wel uitkom,” riep Cor terug.

„Maar wat is er met de polderdijk?”

Ze waren nu voor het huis van Cor gekomen en ze stapten toch allebei af.

„Nou, die dijk is te laag,” zei Jan, „en elke keer als het stormt is de dijkwacht op de been, omdat soms het water er overheen stroomt. Ze staan er altijd klaar met zandzakken, want als die dijk breekt, krijgt zowat het hele eiland natte voeten, behalve de lui in West-Terschelling, want West ligt hoog.”

En Jan had gelijk; ook in deze uren was Terschelling niet gerust op de polderdijk, maar in hoeverre er gevaar was kon niemand zeggen op dat moment, en zeker de ouders van Cor niet.

Mevrouw Van Bergen was zichtbaar blij, toen zij Cor

mij? Over."

En meteen daarop kwam het antwoord: „Ja, Brandaris, ja, dat is goed ontvangen. Wij hoorden zojuist een bericht van het gestrande schip, een bericht van het gestrande schip. Het is het Engelse stoomschip „Silver Star”, het stoomschip „Silver Star”, gestrand op de Westergonden, ongeveer vier mijl uit de kust. Er zijn 36 koppen aan boord, zesendertig koppen, Chinezen of Brits-Indiërs, dat is niet duidelijk. Het schip maakt water, het schip maakt water, de toestand schijnt kritiek. Heeft u al contact gehad? Over.” Weg was de stem weer.

„Dat was de kustwacht hier op de vuurtoren,” verklaarde meneer Hendriks. „Nu zal de reddingboot wel weer komen.”

„Ja, hier Brandaris, hier Brandaris, dat was goed ontvangen. Nee, wij hadden nog geen goed contact. Tweemaal heeft het schip geantwoord, maar het was onverstaanbaar. Wij zullen dadelijk weer oproepen. Wij denken over een uur op de Westergonden te zijn. Slecht weertje hier hoor, slecht weertje. Zware rollers ja, zware rollers. O ja, dat vergat ik nog: bericht mijn vrouw, dat mijn zoon Gijs hier aan boord is. Ja, hij is hier aan boord, gezond en wel. Had zich verstopt, maar zij hoeft zich niet ongerust te maken. Over.”

(wordt vervolgd)

adjutant M. G. Remijn, groepscommandant Pijnacker ging met leeftijdsontslag

Onder bijzonder grote belangstelling werd op 31 januari 1968 in de raadzaal van de gemeente Pijnacker, afscheid genomen van de adjutant M. G. Remijn.

De burgemeester gaf uiting aan de waardering voor de wijze waarop de scheidende functionaris gedurende 33 jaar - aanvankelijk als rijksveldwachter, later bij de Marechaussee en direct na de bevrijding als groepscommandant - in het belang van de gemeenschap van Pijnacker de politiedienst had verricht en daaraan leiding had gegeven, door toekenning — namens het gemeentebestuur — van de zilveren medaille van de gemeente.

De districtscommandant, de overste W. M. Rehorst, schetste het optreden van de adjutant Remijn tegen

de achtergrond van de plaats en de functie van de politie in de gemeenschap, terwijl tal van sprekers eveneens getuigden van de goede contacten die de adjutant Remijn op velerlei terrein had onderhouden. Op

de hem eigen, gedegen wijze, doorspekt met humor, sprak de scheidende groepscommandant een dankwoord, waarna hem en zijn gezin een receptie wachtte van de burgerij van Pijnacker.

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premïen betalen?
Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de
Verzekering Maatschappijen **ONS BELANG** te Amersfoort

**14 dagen
of langer
naar
het fijnste
plekje aan het
zonnige
Gardameer!**

vanaf
75.-
per 14 dagen.

Nu snel 'n bungalowtent of -huisje reserveren op Recreatiecentrum Ideal, Lazise. Gerieflijk en voorzien van alle comfort. Complete trein- en vlieguren, of reis per eigen gelegenheid. Belangrijke reductie in voor- en naseizoen! Bel, of schrijf even een kaartje voor uitvoerige inlichtingen en kleurrijke brochure.

recreatiecentrum IDEAL

Groenendijk 16, Lage Zwaluwe, Tel. 01684-447 en 01690-489

voor het archief

Hierbij voor het archief twee foto's. Op de ene drie verheugde mensen: links de wachtmeester der Rijkspolitie 1e kl. J. J. H. Kloppenburg, behorende tot de staf van het district Apeldoorn, die de administratief ambtenaar C. 2e kl. J. Brinkman (midden) bijgestaan heeft tijdens zijn opleiding voor het getuigschrift ba-

sisopleiding cursus „archiefterzorging en postbehandeling” Korps Rijkspolitie. De groepscommandant te Gorssel, de adjudant der Rijkspolitie J. G. J. Huisman (rechts), inmiddels met functioneel leeftijdsontslag, verheugt zich met zijn geslaagde administrateur in het behaalde succes.

De leden van de bekende C.A.R.P.-commissie, die aanwezig waren bij de examens in het cursus-centrum te Zutphen. Van links naar rechts: J. M. J. Geeratz, opperwachtmeester district Den Bosch; M. G. Remijn, adjudant, groepscommandant Pijnacker, district Den Haag; H. Kuik, adjudant, staf terr. inspectie Amsterdam; C. W. Bloemers, dirigerend officier der Rijkspolitie 3e kl., staf Algemene Inspectie; J. Schoneveld, administratief hoofdambtenaar staf Algemene Inspectie; A. M. D. Kooijman, ambtenaar Ministerie van Justitie.

„het komt
altijd wel
goed”,
zei opa

DOOR DE OWMR.
J. J. H. v. AERSSSEN TE NIJMEGEN

Opa was 72, maar je zag het hem niet aan. „Een mens”, placht opa te zeggen, „is zo oud als hij zich voelt” en hij toog naar de rijwielhandelaar om zich een nieuwe fiets aan te schaffen. Daar opa nogal klein van postuur was verkocht men hem een „tienerfiets”, die de oude baas echter na enige tijd verontwaardigd terugbracht, sputterend dat men hem een „kinderfiets” had verkocht. Hij stapte weg met een „gewone” fiets, die hij echter alweer spoedig inruilde voor een racefiets met versnellingen. Doch ook de racefiets betekende voor de jeugdige opa nog lang niet het einde. Ondanks wijze raadgevingen van de rijwielhandelaar moest er een brommer komen. Eerst een lichte, daarna een zware en tenslotte een super-snelle.

Dat opa de rijkunst bij lange niet machtig was en de pompbediende bij het tanken de motor moest aanzetten, hinderde niet. „Een mens is nooit te oud om te leren”, was een tweede levenswijsheid van opa. En welgemoed tufte hij langs 's Heren wegen. Maar daar kruiste, hoe kan het anders, de rijkspolitiepatrouille zijn pad.

„Hij reed in krampachtige houding recht voor zich uitkijkend, slingerend over de rechter rijstrook van de berm tot het midden van de weg”, zo zouden de politieambtenaren in het ambtelijk opgemaakte verslag

over deze ontmoeting nadien rapporteren.

Voorzichtig werd opa gepasseerd en een eindje verder met spanning opgewacht. Een normaal stopteken leek te gewaagd en dus riep men hem in het voorbijrijden toe even te stoppen. De gevolgen van de uitnodiging waren verbazingwekkend. De oude man nam beide voeten van de trappers en begon er het wegdek mee te bewerken. Daarbij slingerde de bromfiets zo vervaarlijk, dat de politieambtenaren ieder moment vreesden opa met brommer en al in de sloot te zien verdwijnen. Wonder boven wonder liep alles echter goed af en zestig meter verder stond opa stil. De verbazing van de wetsdienaren groeide in het daarna volgende gesprek met de minuut.

Op de vragende suggestie of 72 jaar niet wat te oud was om nog op een snelbrommer te rijden, kwam het besliste antwoord: „Iedereen is zo oud als hij zich voelt en ik ben nog helemaal niet oud”. Waarom hij bij het stoppen geen gebruik had gemaakt van de voetrem? bovendien reed hij nogal slingerend. „Nou, dat was me ook wat. Hij reed toch rechts van de weg en een voetrem? Wat was dat nou weer? Daarbij moest hij het stoppen nog leren en rechts dat was van de berm tot het midden van de weg . . . o zo. Hij gebruikte bij het stop-

pen de handrem, maar moest dan eerst even de motor in de vrijloop zetten . . . En dat ging hem nog niet zo goed af . . .

Of opa dan nu eens de motor in werking wilde stellen en stoppen „bij die paal daar”, dan konden de politieambtenaren vaststellen of hij werkelijk zijn bromfiets in bedwang had. „Dat kan”, zei opa. Omstandig zette hij de bromfiets op de standaard, startte de motor, zette zich op het vehikel en verbaasde zich vervolgens niet weinig dat het ding niet vooruit wilde. Opmerkelijk gemaakt op het feit, dat de bromfiets nog op de standaard stond, stapte hij af en wilde de bromfiets van de standaard duwen. Toen men hem op mogelijke gevolgen van een ingeschakelde versnelling attent maakte, begon de oude baas enige tekenen van zenuwachtigheid te vertonen, liet de motor afslaan en trapte hem daarna aan terwijl hij nog in de versnelling stond. Gedachtig aan artikel 28 van de Politiewet hielpen de wachtmeesters opa daarna maar zelf op weg. Slingerend en onder niet aflatende aandacht voor het versnellingshandle onderging opa de „test”. Weer met de voeten remmend, kwam hij enkele meters voorbij de aangeduide paal tot stilstand, waarna de mondelinge test werd voortgezet. „Wat hij er zelf van dacht, als hij nu eens vlug moest stoppen, bijvoorbeeld als een kind

plotseling de weg overstak?"
 „Het komt altijd wel goed”, zei opa optimistisch en dit antwoord zou hij nadien nog vele malen herhalen. De politieambtenaren, inmiddels overtuigd van het feit dat opa niet in staat moest worden geacht „voortdurend de handelingen te kunnen verrichten die van een bestuurder worden vereist en dat hij ook niet voortdurend zijn voertuig onder controle had”, wilden nu ook wel eens iets van de kennis der verkeersregels van deze wonderlijke verkeersdeelnemer weten. Waarop zich het volgende „kruisverhoor” ontwikkelde:

Vraag: Wat is een voorrangsweg?
 Antwoord: Dat is deze weg, want hier rijden auto's over.

Vraag: Waaraan kunt u zien dat dit een voorrangsweg is?

Antwoord: Dat kunt u toch zien aan die auto's die er over rijden.

Vraag: Van die zijweg daar komt een fietser rijden (gelijke wegen). U rijdt over deze weg. De fietser komt voor u dus van rechts. Wie heeft voorrang, de fietser die van rechts komt of u?

Antwoord: Ik heb voorrang, want ik rijd over een weg waar auto's op rijden.

De opmerking, dat over die andere weg toch ook auto's konden rijden liet opa voor rekening van de politieambtenaren . . .

Vraag: Bij een gewone kruising komt voor u van links een auto. Wie heeft voorrang, u op uw brom-

fiets of de bestuurder van die auto?
 Antwoord: Ik heb voorrang.

Waarom? Geen antwoord.

Vraag: Wat betekent dit bord? Men toonde hem bord no. 11 (gesloten in beide richtingen voor alle verkeer behalve voetgangers).

Antwoord: Hier staat niets op. Allemaal mogen ze doorrijden.

En dit? Bord no. 9 (aanduiding nadering voorrangskruising of splitsing) kwam op de proppen.

Antwoord: Hier hoeft ik niet te stoppen. Hier mag ik gewoon doorrijden en de anderen moeten op mij wachten.

Dan bord 22 (gesloten voor fietsers) maar eens proberen. Zonder een spier van zijn gezicht te vertrekken zegt opa: „Hier mogen alleen fietsers rijden”.

Als nog meer borden ten tonele verschijnen begint het hem kennelijk te vervelen en korzelig voegt hij zijn „kwelgeesten” toe: „Ik vind dat jullie een hoop werk maken van zo'n kleinigheid. Borden slaan ik geen acht op. Ik ken deze ook niet. Er zullen wel meer bromfietzers zijn die deze borden niet kennen. Ik rijd altijd voorzichtig en altijd aan de rechterkant . . .”

Verwondert het u, waarde lezer, dat de politieambtenaren deze „voorzichtig, nooit harder dan 25 kilometer en altijd rechts rijdende” jeugdige opa toch maar een lift in hun GSA hebben aangeboden.

Of hij ooit weer zijn stelling dat „een mens nooit te oud is om te

leren” in de praktijk kan brengen, ligt ter beoordeling van de rechter. Opa zelf blijft optimistisch. Zo blijft een mens jong, nietwaar. Alleen . . . de kansen voor de overige verkeersdeelnemers om ook jong te blijven kunnen belangrijk verminderen als er veel van dergelijke „jeugdige opa's” in het verkeer verschijnen.

afscheid adjudant P. Jansen groepscommandant te Laag Keppel

Op 1 februari 1968 verliet de adjudant P. Jansen, commandant van de groep Hummelo en Keppel, de rijks-politiedienst met functioneel leeftijdsontslag. Op

30 januari nam hij afscheid in het gemeentehuis van zijn groep, zijn gemeente en zijn district. Hij werd zeer waarderd toegesproken door de burgemeester, de districtscommandant en vele anderen. Het was zeer stijlvol en gezellig. Des avonds was er een drukke receptie in Hotel „De Gouden Karper”. Er werden veel cadeaus en bloemen overhandigd aan de familie Jansen, die met genoegen op dit afscheid kan terugzien.

VREDESTEIN
Sprint-radiaal

voor sportieve rijprestaties

maar één adres...
sampermans
 voor autobanden
niet duurder,
 wel beter.

RECHTSTREEKSE VERKOOP MET
 MONTAGE EN SERVICE AAN
 AUTOMOBILISTEN IN 15 FILIALEN

U krijgt de vrije beschikking over contant geld tot f 9.000,—. Dat gaat bij ons prettig, soepel en snel. Op wettelijke voorwaarden. Aflossing in maximaal 3 jaar. Geen borg. Kwijtscheiding restant lening bij overlijden. Inlichtingen bij:

**GEZINS
 KREDIET**

N.V. NATIONALE VOLKSBANK

Amsterdam Westeinde 10	tel. 237271
Arnhem Marienburgstraat 10	tel. 27561
Den Haag Riviervismarkt 4	tel. 639586
Rotterdam Mauritsweg 45	tel. 135749

NVB sinds 1926

Waarom worden op alle grote bedrijven in de Europort **BENZO** rijwielen gebruikt?

Dit kunt u lezen o.a. in de Autokampioen van mei 1967 en de consumentengids van april 1967

BENZO SPORT SUPER DE LUXE
 geheel compleet v.a. f 146,—

DIENSTRIJWIELEN
 compleet f 148,—

Deze prijzen gelden t.m. 31 dec. Benzo bestaat 60 jaar.
 Vraagt gratis prijscourant.

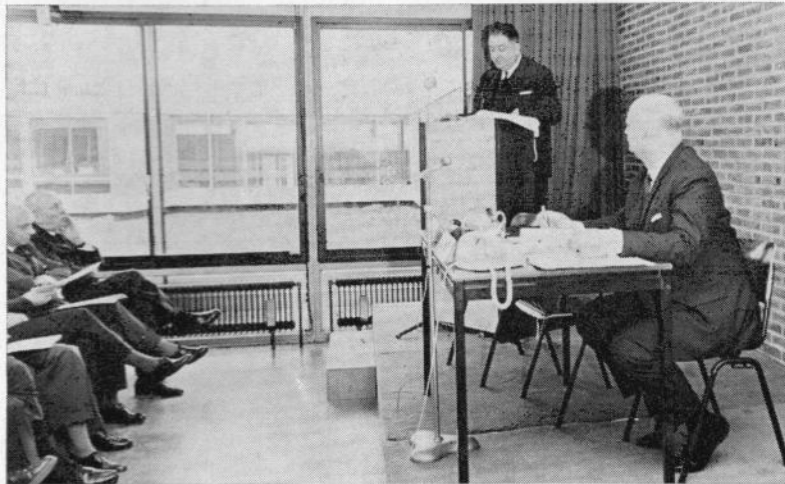
**BENZO RIJWIELFABRIEK
 VLAARDINGEN**
 Telefoon 010 - 34 24 74, 34 42 44

dubbel jubileum in Balk

De adjudant W. Hoving (groepscommandant Gaasterland) wordt gelukgewenst door burgemeester J. Klijsma van de gemeente Sloten. Dit gebeurde op de receptie ter gelegenheid van zijn 40-jarig ambtsjubileum en het 25 jaar bekleeden van de functie van groepscommandant. Velen waren aanwezig w.o. burgemeester H. L. Sixma baron van Heemstra (gemeente Gaasterland), de districtscommandant, leden van de staf, de groepscommandanten van het district Heerenveen en het personeel van de groep Gaasterland met dames.

(Foto. H. Hiemstra, Heerenveen)

Symposium over strijd tegen misdaad

Georganiseerd door de researcheschool te Wolfheze in samenwerking met de Nederlandse Politie Academie werd op 2 en 3 april te Apeldoorn een symposium gehouden over enkele aspecten van de strijd tegen de misdaad. Ongeveer 150 deelnemers (leden van de rechterlijke macht en politieambtenaren) volgden de inleidingen.

Op de foto van links naar rechts:

Generaal W. de Gast, algemeen inspecteur van het korps rijkspolitie, mr J. Brink, directeur van de Nederlandse Politie Academie, inleider E. G. W. Millen, C.B.E. Commander (crime) van New Scotland Yard en commissaris C. A. Jongboer, directeur researcheschool en leider van het symposium.

personalia

verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 3-2-'68: A. B. Biervliet, wmr., van Heemskerk naar Aalsmeer-dorp; M. C. Onck, owmr., van Schagerbrug naar Schoorl; P. Snel, owmr., van Duivendrecht naar Bunschoten.

Per 15-2-'68: N. de Kroon, wmr. 1e kl. van Uitgeest naar Kortenhoef.

Per 16-2-'68: J. Koelma, owmr., van Zaandijk naar Waddinxveen; J. de Ruitter, wmr. 1e kl., van Rhenen naar Uden; P. Klein, owmr., van Abbekerk naar Coevorden.

Per 1-3-'68: R. Damen, adjudant, van Diemen naar Gorsseel.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-2-'68: J. B. de Graaf, wmr., van Capelle a. d. IJssel naar Driebergen; J. H. M. ten Wolde, wmr., van Zoetermeer naar Driebergen; W. B. J. Heemskerk, wmr., van Leiden naar Driebergen; S. J. Moerland, wmr., van Spijkenisse naar Driebergen.

Per 3-2-'68: W. C. Verbeek, wmr. 1e kl., van 's-Gravenhage naar Haastrecht; G. J. Hoogstraten, wmr. 1e kl. van Wateringen naar Westershoven.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 12-2-'68: T. van Bruggen, wmr. 1e kl. van Hooge Zwaluwe naar Arnhem.

Per 15-2-'68: C. C. J. M. Rockx, wmr. van Made naar Etten.

Per 2-3-'68: A. Kamerbeek, wmr., van Best naar Lieshout; J. H. Nijbroek, wmr. 1e kl., van St. Michielsgestel naar Bostel; H. L. J. Kuijs, wmr., van Lieshout naar Best.

RESSORT ARNHEM

Per 3-2-'68: F. Pelster, wmr. 1e kl., van Wanneperveen naar Nijkerk; P. v. d. Broek, owmr., van Doetinchem naar Driebergen.

Per 12-2-'68: R. Hoekstra, wmr. 1e kl. van Nijkerk naar Driebergen.

wij herdenken

Wmr. 1e kl.
J. H. Schrooten
Venray
ress. 's-Hertf.bosch
☆ 14-11-1913
† 22- 2-1968

Per 27-2-'68: W. v. Willigen, wmr. 1e kl., van Putten naar Elburg.
Per 1-3-'68: P. v. d. Molen, officier 1e kl., van Almelo naar 's-Gravenhage.

RESSORT GRONINGEN

Per 3-2-'68: C. Winters, owmr., van Uithuizermeeden naar Wehe; M. J. de Jager, owmr., van Schoonebeek naar Muntendam; A. Warntjes, owmr., van Assen naar Laagkeppel; G. Jeurink, wmr. 1e kl., van Coevorden naar Groningen.

Per 15-2-'68: F. Ekkels, wmr. 1e kl., van Irnsum naar Bolsward.

Per 1-3-'68: N. van Gulden, adjudant van Diever naar Assen.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 2-3-'68: G. W. A. van Kuijk, wmr. 1e kl., van Driebergen naar Maastricht.

aanwijzing voor functie

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 16-2-'68: Adjudant J. Koelma tot groepscommandant te Waddinxveen.

RESSORT ARNHEM

Per 3-2-'68: Adjudant A. Warntjes tot groepscommandant te Laag-Keppel.

Per 1-3-'68: Adjudant R. Damen, tot groepscommandant te Gorssel.

RESSORT GRONINGEN

Per 3-2-'68: Adjudant M. J. de Jager tot groepscommandant te Muntendam.

Per 1-3-'68: Adjudant N. van Gulden tot groepscommandant te Assen.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot adjudant:

Per 16-2-'68: J. J. Geels te Amsterdam.

tot opperwachtmeester:

Per 16-2-'68: P. J. Termaat te Alkmaar; J. v. Maare te Amsterdam.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot adjudant:

Per 16-2-'68: J. Koelma te Waddinxveen.

tot opperwachtmeester:

Per 16-2-'68: J. Potijk te Den Haag; M. P. van Dijk te Dordrecht.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 11-2-'68: A. J. Schakel te Alblasersdam; T. de Graaf te Poortugaal.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-11-'67: W. L. Briggeman te Poortugaal.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot opperwachtmeester:

Per 16-2-'68: J. de Ruiter te Uden.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 11-2-'68: H. P. M. Klein Overmeen te Meerssen; J. A. A. Kusters te Eijsden; B. H. Harbers te Stramproij; W. M. Boons te Waalre.

Per 20-2-'68: A. J. Bremmer te Heesch.
Per 7-3-'68: A. Nijenbanning te Heeze.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-7-'67: C. A. Rijborz te Eethen.
Per 1-12-'67: H. J. M. Spoorberg te Someren.

RESSORT ARNHEM

tot adjudant:

Per 3-2-'68: A. Warntjes te Laag-Keppel.

Per 16-2-'68: C. J. Duivenvoorden te Hoog-Soeren.

tot opperwachtmeester:

Per 16-2-'68: G. J. Koele te Apeldoorn; A. M. Engelbertink te Nunspeet.

Per 1-3-'68: E. J. Venekamp te Deurningen.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 11-2-'68: J. D. v. d. Toorn te Geldermalsen.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-1-'67: G. C. Aubri te Almelo.

Per 15-8-'67: J. Wijnandts te Rijssen.

RESSORT GRONINGEN

tot adjudant:

Per 16-2-'68: S. Zwart te Groningen; J. T. Dunnewijk te Leeuwarden.

Per 3-2-'68: M. J. de Jager te Muntendam.

tot opperwachtmeester:

Per 3-2-'68: G. Jeurink te Groningen.

tot fotograaf B 2e kl.:

(adm. ambt. C 2e kl.)

Per 16-5-'67: W. J. Dijkema te Groningen.

RIJKSPOLITIE TE WATER

tot opperwachtmeester:

Per 16-2-'68: H. J. Hogenhout te Euro-poort; A. Verspuij te Willemstad.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

tot opperwachtmeester:

Per 16-2-'68: A. A. van Kaam te Leiden; J. van Beusekom te 's-Gravenhage; H. Sikkema te Assen.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 11-2-'68: A. H. A. Bel te Driebergen.

DIENST LUCHTVAART

tot opperwachtmeester:

Per 16-2-'68: H. C. Roovers te Schiphol.

VERKEERSCHOOL BILTHOVEN

tot opperwachtmeester:

Per 1-3-'68: P. Scheper en H. van Reeden te Bilthoven.

VEILIGHEIDSDIENST KON. HUIS

tot opperwachtmeester:

Per 16-2-'68: H. Weljer en T. W. Rietveld te Soestdijk; A. J. Willems te Baarn.

in dienst getreden

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-3-'68: J. J. A. Smeets, adm. ambt. C 3e kl. te Grathem.

RESSORT ARNHEM

Per 1-3-'68: G. H. Bergervoet, adm. ambt. C 3e kl. te Gramsbergen.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 1-3-'68: J. van Harskamp, rijksambtenaar F te Driebergen.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 1-3-'68: Mej. W. G. M. Kupers, schrijver te Arnhem.

OPLEIDINGSSCHOOL HORN

Per 1-3-'68: W. G. M. Huijs, rijksambtenaar C (menagemeester) te Horn.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten:
Per 15-3-'68: A. van Maanen, Apeldoorn.

Per 1-4-'68: A. Schinkelshoek, Amsterdam; M. van Leeuwen, Middelburg; R. J. Jongenelen, Breda; G. J. Visser, L. Eijkelenberg, J. H. J. G. Bekkers en H. J. Eijkelenberg, Roermond; F. Wiechers en R. Petstra, Assen; H. Alkema, Heerenveen.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-3-'68: G. Boes, adjudant te Uithoorn; U. Meijer, adjudant te Alkmaar.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-3-'68: A. J. Amse, wmr. 1e kl. te Den Haag; W. J. Hanemaaijer, wmr. 1e kl. te Krimpen a. d. IJssel; L. J. M. v. d. Graaff en P. J. de Vos, wms. 1e kl. te Middelburg.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-3-'68: M. L. Jeuken, owmr. te Rothen; J. J. A. Smeets, wmr. 1e kl. te Afferden; L. J. de Louw en R. A. v. d. Bavel, wms. 1e kl. te 's-Hertogenbosch.

RESSORT ARNHEM

Per 1-3-'68: H. v. d. Berg, owmr. te Deurningen; J. G. J. Hulsman, adjudant te Gorssel; W. Oor, adjudant te Beek; Chr. v. Ooljen, adjudant te Vorden; P. Ros, adm. ambt. C 3e kl. te Arnhem.

RESSORT GRONINGEN

Per 17-2-'68: S. Veldema, adm. ambt. C 3e kl. te Ferwerd.

Per 1-3-'68: J. Draaisma, owmr. te Sexbierum; H. van Dijk, adjudant te Assen; G. H. Bergervoet, wmr. 1e kl. te Coevorden.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 1-4-'68: N. J. de Jonge en J. E. S. Popma, aspirant te Arnhem.

Per 15-4-'68: R. Flederius, aspirant te Arnhem.

ambtsjubilea

Adjudant
W. Hoving
Balk
ressort Groningen
40 jaar op 19-3-1968

Wmr. 1e kl.
R. H. Eleveld
Veenhuizen
ressort Groningen
25 jaar op 1-5-1968

Wmr. 1e kl.
T. R. Marbus
Zaandam
Rijkspolitie te Water
25 jaar op 3-5-1968

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het
Korps Rijkspolitie onder
verantwoordelijkheid van de
door de Algemeen Inspecteur
samengestelde redactie.

9e Jaargang
No. 9 - mei 1968
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem
Majoor mr A. J. Dek
te Heerenveen
Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen
Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen
J. M. A. Kasprovicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage
Adjutant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage
Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen
Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem
Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg
Wachtmeester 1e klasse
H. S. Freen
te 's-Gravenzande
Wachtmeester
J. M. van Leeuwen
te Bunschoten

redactiesecretariaat

Districtsbureau
Rijkspolitie te Water
Bureau-ark Waalhaven, Nijmegen
Telefoon 08800 - 3 32 44

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228
Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11
Abonnementsprijs f 10,— per jaar
bij vooruitbetaling
Losse nummers f 1,— per stuk

bij de omslagfoto:

Een geperfectioneerde
verkeerslichtinstallatie op een
ingewikkeld knooppunt van wegen
te Leeuwarden.
De automatische verkeersregeling
begon ruim 40 jaar geleden
in Parijs bepaald minder
automatisch.
Zie het artikel elders
in dit nummer.
(foto: Bas den Oudsten)

deze maand

40 jaar na Parijs

Overste Bekker met
„functioneel leeftijdsontslag”

Korpsvoetbalkampioenschap

Personeelsbeoordeling
(II)

Koninklijke onderscheidingen
in het korps

Nieuwe band voor uw
Korpsbladen

Regionale Identificatie Centrale

Filatelie

Personalia

veertig jaar na Parijs

DOOR BAS DEN OUDSTEN

verkeerslicht is van
„lamp-met-bel”
tot „zelfdenkend”
stuk techniek
geworden

ze worden naar maat gemaakt

Voorzover bekend is het allemaal ruim veertig jaar geleden begonnen; in Parijs, op de Champs Elysées. Een politie-ambtenaar draaide aan een knop waarmee hij lichten aan palen aan en uit kon doen, teneinde zo het verkeer te laten stoppen of doorrijden. Het eerste verkeerslicht werkte en al moest het met de hand bediend worden, de man die zo het verkeer regelde behoefde niet langer armzwaaiend temidden van het verkeer te staan. Dat was weliswaar niet zo intensief als vandaag, maar bestond wel uit doorgaans zware automobielen die bepaald geen schijfremmen hadden en werden bestuurd door chauffeurs die zich koning voelden en dikwijls nauwelijks ingesteld waren op onverwachte situaties. Het verkeerslicht heeft de wereld veroverd en heeft mét het verkeer een enorme ontwikkeling doorgemaakt: van simpel licht met handbediening tot onmisbare, ingenieus uitgedachte precisie-installatie met ongekende mogelijkheden, waarmee alleen specialisten raad weten en waarbij een verkeerde instelling juist tot brokken kan leiden.

publiek moest wennen

Voorheen zat de kans op brokken uitsluitend in het publiek, dat in hoge mate aan het verkeerslicht moest wennen. De simpele handbediende lamp was een merkwaardige verschijning. Men wist nauwelijks wat dat rode licht betekende en dikwijls werd het niet eens gezien. Er kwamen dan ook verkeerslichten met

drie horizontale lichtbakken, waarop men als het rode licht brandde het woord „stop” kon lezen en op het groene licht „vrij”, maar dat leverde ook moeilijkheden op, want menigeen kon niet lezen. Een bel, die bij elke wisseling van het licht oorverdovend begon te ratelen en zo doordringend de aandacht vroeg voor wat in de volksmond „het stoplicht” heette, leek een betere oplossing. Maar degenen die in de buurt van zo'n installatie woonden werden er bijkans dol van en maakten terecht bezwaren.

automatisering begon vroeg

Inmiddels werkte het verkeerslicht automatisch en werden de brede bakken verdrongen door de ronde lampen. De technische vervolmaking van de installatie is doorgegaan tot op de dag van vandaag. Bij B. en G. Breukink N.V. te Enschede, het oudste van de twee Nederlandse bedrijven, die verkeerslichten maken, weet men er alles van. Daar worden verkeerslichten met koppelapparatuur, bedieningspanelen, apparaten voor centrale besturing, al dan niet gecombineerd met televisie, vervaardigd in een soort maatwerksysteem waardoor elk kruispunt, hoe ingewikkeld ook, de meest praktische en tot het uiterste aangepaste installatie kan krijgen. Waarmee het bedrijf tegelijkertijd voortdurend een stuk „kopzorg” aangaande verkeerstech-nische vraagstukken in alle delen van het land in huis haalt.

vroeger één programma

Vroeger, toen de eerste automatische verkeerslichten op de markt kwamen,

was het voornaamste argument om zo'n licht te plaatsen: „We zetten er een licht neer, dan kunnen we een politiemans sparen. Zo'n ouderwets automatische installatie functioneerde door een contactwalsje dat met enige contactpunten een vast programma draaide, dat niet te veranderen was. „Dat was,” zegt men bij Breukink, „natuurlijk niet je ware, want op bepaalde tijden van de dag is de verkeersintensiteit het grootst.”

relais en transistor

Zo kwam het verkeerslicht met instelbare tijden en het walsje maakte plaats voor relais, waar Breukink trouwens ook afstapte. „Het relais krijgt vuile contacten en is eigenlijk versleten na 500.000 tot een miljoen schakelingen. Dat lijkt wel veel, maar tijdens 1 cyclus schakelt een bepaald relais vijfmaal en dat maakt al zo'n driehonderd schakelingen per uur oftewel 50.000 per week. Een relais-gestuurde installatie heeft dan ook eenmaal per kwartaal een servicebeurt nodig,” zegt men in Enschede. Zo wordt het relais verdrongen, evenals de radiobuizen uit de vroegere typen. De transistor heeft een vrijwel onbeperkte levensduur, is minder temperatuurgevoelig en is bovendien kleiner. De getransistoriseerde installatie van vandaag, die voor de outsider een soort computerachtig geval is geworden, krijgt maar eenmaal per half jaar een beurt. Er is een laagspanningseindschakeling van 12 volt in aangebracht met als gevolg dat er minder lampen sneuvelen. Door een dikkere gloeidraad zijn de laagspanningslampen beter bestand tegen trillingen. Bovendien is de lichtopbrengst groter en is een licht-donker schakeling mogelijk geworden, overdag meer licht dan 's avonds.

mét drempels

De mogelijkheden zijn bijna onuitputtelijk: zo zijn er verkeersafhandelingsinstallaties ontwikkeld met drempels in het wegdek, speciaal

voor kruisingen met — wisselend — veel verkeer op de ene weg en weinig op de andere. Impulsen van de drempel melden het licht of er veel verkeer is of weinig en kunnen zo de „groentijd” verlengen, zij het niet onbeperkt. Het wordt allemaal geregeld door de installatie die zowel voor de spitsuren als voor rustiger momenten geschikt is. Het is ook mogelijk de verkeersafhankelijke installaties met mogelijkheid van programmawisseling te leveren.

De verkeerslichtinstallaties van nu zijn een soort kruising tussen een computer en een robot. Er zijn verkeerslichten, die precies weten dat het zondag is. Ze hebben een weekend-schakeling en gaan dan automatisch later aan en vroeger uit. Alleen bijvoorbeeld op Hemelvaartsdag moeten ze even geholpen worden.

De hele ontwikkeling is niet vanzelf gegaan. De eerste drempels bijvoorbeeld waren pekelgevoelig. „Wij hebben in 1964 een andere ontwikkeld, een zogenaamde lusedrempel, gewoon een kabeltje in de grond dat zelfs fietsers aangeeft,” zegt men bij Breukink.

„groene golf”

Overigens, het gaat allemaal niet meer om één verkeerslicht. Het verkeer dat een stad binnenkomt, moet er met zomin mogelijk moeite door kunnen. Als het licht op groen staat bij de ene kruising, dan moet het verkeer bij een bepaalde snelheid ook de lichten op de volgende kruisingen groen vinden. Uit die wens is de zogenaamde „groene golf” ontstaan. Die wordt bereikt met een transistoriseerd schakelapparaat dat zelf de groentijd instelt en rijnsnelheden aangeeft, een en ander afgestemd op de verkeersintensiteit in de spitsuren en daarbuiten. Uiteraard is het ook mogelijk om door voorsignalen langs de weg aan te geven welke snelheid gereden moet worden om de volgende lichten groen aan te treffen. Dat was een primeur van het Enschedese bedrijf en een ander snuffje ligt op het punt van de centrale bediening. Een t.v.-circuit geeft een beeld van de verkeersintensiteit op bepaalde punten dóór naar het politiebureau, van waaruit dan de instelling van de lichten zo-

danig kan worden aangepast dat de verkeersstroom het snelst verwerkt kan worden. En dat is de voorloper van een centrale bediening van veertig of vijftig installaties en een stuk of tien groene golven. Zo moet het verkeer in een warwinkel van straten, kruisingen en hoofdwegen te zien zijn op monitors en centraal geregeld kunnen worden. Knelpunten worden ontlast door het instellen van omleidingen via verlichte pijlen en dergelijke. En daar horen dan eigenlijk ook noodaggregaten bij.

opmars

Tenslotte hebben we nog niet eens gesproken over de combinaties van verkeerslichten voor spoorwegovergangen, tunnels, kruisingen, voetgangersoversteekplaatsen. In het hele gamma is normalisatie en eenstemmigheid aangaande de interpretatie van diverse voorschriften dringend nodig. Zeker is dat het verkeerslicht nog altijd in meerdere opzichten in opmars is, al zijn er nog altijd gemeenteraden die bij wijze van spreken wel tonnen uittrekken voor een restauratie, maar voor een verkeerslichtinstallatie van zestig of zeventigduizend gulden voor de beveiliging van een gevaarlijk kruispunt geen middelen kunnen vinden. Wanneer er dan slachtoffers zijn gevallen, moet het van de ene dag op de andere gebeuren en dat is nu juist een van de weinige dingen, die het Enschedese bedrijf doorgaans niet kan. Want verkeerslichten zijn geen massaproduct, maar maatwerk. In Enschede werken veertig specialisten om elk kruispunt z'n eigen aangepaste installatie te geven. Daar zijn ook tellingen voor nodig: hoeveel verkeer, hoeveel gaat links, hoeveel rechts enzovoort. Eigenlijk is elk kruispunt anders, daarom heeft ook elke installatie z'n eigen mogelijkheden.

De Parijse politiemann, die veertig jaar geleden aan de knop draaide van de Franse primeur „het stoplicht”, zou het allemaal niet hebben geloofd en hij zou — evenmin als wij trouwens — zeker niet hebben begrepen hoe het allemaal werkt. Nou ja, als het maar werkt en dat doet het feilloos, voor uw en onze veiligheid.

Wie haakt hier op in

door de adjudant H. Dontje te Groningen

vraag: Is de bestuurder van deze auto in overtreding?

antw.: Ja.

vraag: Heb je een rijbewijs nodig als je met een Porsche gaat melken?

antw.: Neen (vóór een bordje „16 km” leeftijd ten minste 16 jaar en snelheid maximum 16 km/u.).

vraag: Voetganger V wil oversteken (zie pijl). Wanneer mag hij dat? Is het antwoord „Als het verkeerslicht A op rood staat” juist?

antw.: Neen.

T = trottoir.
LR = looprichting van V.
(Er zijn geen voetgangerslichten; evenmin is er een V.O.P.).

GEPARKEERDE AUTO BREED 1,50 M.

5m

7m

C

B

D

A

LR

negeren en foutief reageren op verkeerslichten neemt snel toe

Dagelijks is te constateren dat het negeren van de verkeerslichten hand over hand toeneemt. Het aantal ongevallen wordt als gevolg daarvan steeds groter, evenals het aantal processen-verbaal dat terzake van het rijden door rood of geel licht wordt opgemaakt. Dit negeren van de verkeerslichten spruit veelal voort uit een gevoel van belemmering; een van buitenaf komende inbreuk op de gemaakte plannen. Een inbreuk die als hinderlijk gevoeld wordt en weerstand opwekt, die uit de weg geruimd wordt door deze letterlijk en figuurlijk te doorbreken.

Voorals voetgangers hebben sterk de neiging de voor hen geldende verkeerslichten te negeren. Bij een in een grote stad ingesteld onderzoek werd geconstateerd dat in een tijdsbestek van vier uur op 317 van verkeerslichten voorziene oversteekplaatsen, 5000 voetgangers bij rood licht overstaken. Naast het negeren, omdat het licht als inbreuk op de vrijheid van handelen gevoeld wordt, spelen ook factoren van meer praktische aard een rol, zoals het simpele feit, dat men haast heeft (of denkt te hebben) en de tijd, nodig voor het wachten, niet kan missen. De steeds verdere uitbreiding van het aantal verkeerslichten — het is bijna niet meer mogelijk binnen de bebouwde kom een redelijk traject af te leggen zonder ze te ontmoeten — maakt het noodzakelijk dat de weggebruiker zich dit steeds beter realiseert, teneinde er in zijn tijdschema rekening mee te houden. Het is een factor van defensief rijden om bij de calculatie, die men maakt om een bepaalde tocht veilig te volbrengen, ook de tijd op te nemen die mogelijke belemmerin-

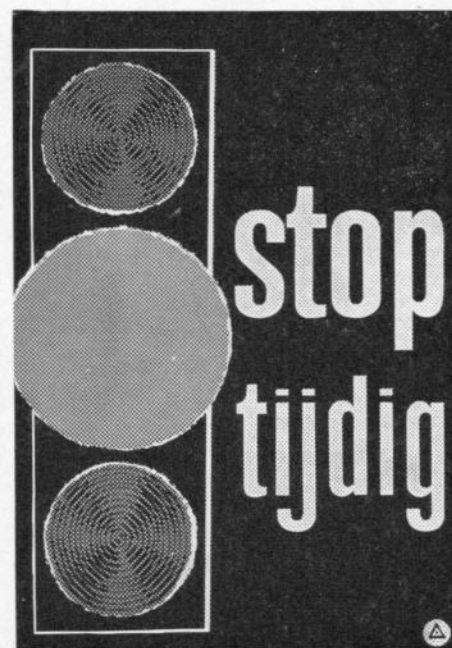
gen, zoals verkeerslichten, in beslag kunnen nemen. Daar komt een stuk opvoeding van de weggebruiker aan te pas. Het moet duidelijk zijn dat verkeerslichten er niet zijn om de weggebruikers dwars te zitten, maar om een vlotter en veiliger doorstroming van het verkeer te bevorderen.

Dat door het plaatsen van verkeerslichten een aanmerkelijke vermindering van het aantal ongevallen bereikt kan worden, blijkt wel uit onderstaand staatje betreffende het ongevallenbeeld op het één na drukste kruispunt in Den Haag, het Veluweplein.

Gemaakte fouten (overtredingen) zijn velerlei: Er wordt door geel licht gereden; er wordt te snel opgetrokken wanneer het rode licht nog niet op groen is gesprongen en er wordt zelfs vaak nog door het rode licht gereden.

Juist is immers dat men stopt bij geel licht als dit redelijkerwijs nog kan (zonder het achteropkomende verkeer in gevaar te brengen). En te vroeg optrekken levert het gevaar van botsingen op met „laatkomers” die nog juist het gele licht „meepikten”. Door rood licht rijden brengt dusdanige risico's met zich mee, dat het voor iedere goede weggebruiker duidelijk is welk gevaar hierdoor geschapen wordt, maar er zijn nog altijd lieden met „doodsverachting”.

Voor een vlotte doorstroming bij een zgn. „Groene Golf” is het van uitermate groot belang dat het verkeer zich stipt houdt aan de aangegeven maximum snelheden. Maar het gebeurt heel weinig en dan moet tussen de verkeerslichten toch weer gestopt worden, met als resultaat: vertraging in de doorstroming, hetgeen niet de bedoeling is. Het is gebleken dat niet alleen op dit punt een grotere oplettendheid van de bestuurder gewenst

is maar ook ten aanzien van de attentie van bestuurders die bij het stoplicht vooraan staan. Onoplettendheid op deze plaats werkt in de hand dat bij het verspringen op groen licht te laat en te traag wordt weggereden.

Het is bij dit alles zinvol dat ook het Verbond voor Veilig Verkeer een opvoedende actie voor een juiste reactie op „het verkeerslicht” door de weggebruikers is begonnen, o.a. met diverse affiches, waarvan er bijgaand een is afgedrukt.

Geregistreerde ongevallen in 7 vergelijkbare maanden:

VELUWEPLEIN	Oud profiel			Nieuw profiel
	1963	1964	1965	m. verkeersl. 1966
Totaal aantal ongevallen ..	99	101	124	49
Ongevallen waarbij fietsen en bromfietsen betrokken waren	47	48	47	16

overste Bekker:

„hoger geplaatste
moet zijn status
zelf waar maken”
en

„openheid van boven
naar beneden v.v.
en vertrouwen
noodzakelijk”

TEKST EN FOTO: OWMR.
J. J. H. v. AERSSEN TE NIJMEGEN

Op 1 juni gaat de overste
G. L. J. J. Bekker,
commandant van het district
's-Hertogenbosch der rijkspolitie,
met „functioneel leeftijdsontslag”,
zoals dat tegenwoordig heet.
De redactie van het Korpsblad
vond hierin aanleiding om met
deze commandant, die de
kunst verstaat om zonder
aan de weg te timmeren toch
op vele zaken zijn persoonlijk
stempel te drukken,
een gesprek te hebben.

„Moet dat nou?”, was het commentaar van de overste Bekker, toen we hem per telefoon vroegen om voor het Korpsblad „in de stoel te gaan zitten”. Het kostte ons enige moeite hem te overreden. Wij zeiden dat „het gewoon moest”. Maar de zwichtende overste was allerminst overtuigd van de noodzaak en slechts bereid tot een interview na de verzekering onzerzijds het niet „te bont” te zullen maken.

Verwondert het u, dat we met een beetje bezwaard gemoed naar de stad van „zoete, lieve, Gerritje” reisden? Maar eenmaal, na een ware kruistocht van meer dan een half uur door de Bossche één-richtingstraten, tegenover de scheidende districtscommandant op diens bureau aan de Pastoor de Kroonstraat gezeten, verdween dit gevoel al heel snel. Binnen vijf minuten werd duidelijk, waarom overste Bekker binnen zijn district en ver daarbuiten een geliefd man is, al zal hijzelf ons deze kwalificatie wellicht kwalijk nemen. De overste Bekker staat voor zijn mensen. Dat kwam onomstotelijk vast te staan uit het bijna drie uur durende gesprek, waarin het „eigen ik” bij de overste steeds moest wijken voor die ander. Die ander, waarin hij veel meer de medewerker dan de ondergeschikte ziet

en bovenal, mede op grond van zijn christelijke levensbeschouwing, zijn medemens.

Die mede-menselijke gevoelens doorstralen als het ware zijn gehele persoon. Zij treden al aanstonds naar buiten als we hem vragen, of hij wellicht bij het afscheid zijn mensen iets mee te geven heeft. „Ik houd er niet van, bij een afscheid boodschappen mee te geven,” zegt hij nadrukkelijk. „Je moet jezelf nooit op een voetstuk plaatsen, want dan ben je er al afgevallen voor je er goed en wel opstaat. Natuurlijk moet er in de samenleving een bepaalde hiërarchie bestaan, maar deze mag nimmer steunen op macht vanuit een bepaalde status. Het gevoel voor hiërarchie moet van binnen uit komen en de hiërarchisch hoger geplaatste zal zijn status zelf moeten waarmaken, wil hij van nature worden geaccepteerd.” En — inhakende op een suggestie onzerzijds op de heersende gezags-strubbelingen — vervolgt hij, „ik geloof niet in een werkelijke gezagscrisis. Het „gezag” heeft het altijd moeilijk gehad. Ik zie het veel meer als een groeiproces, afgestemd op de snelle ontwikkelingsgang. Het gezag heeft door de jaren heen gesteund op het Gods-begrip. Onze Koningin bijvoorbeeld regeert bij de gratie Gods. Dit

Godsbegrip wijzigt zich snel en is de laatste jaren zelfs op de helling komen te staan. Dat scheidt moeilijkheden. Bij de jeugd, maar ook bij de ouderen. Het klinkt misschien wat aanmatigend, maar zelf heb ik geen last van aanpassingsmoeilijkheden. Misschien komt dit door de omstandigheid, dat ik nog 5 kinderen (van de-9) thuis heb. Die houden je bij de dingen van de dag betrokken en dat houdt je jong”.

„Ziet u op tegen het afscheid?” vragen wij. „of zegt u, ik heb mijn tijd gehad, of ziet u het wellicht als een bevrijding?”

„Als een bevrijding zeker niet”, luidt het besliste antwoord. „Zoals ik al zei heb ik geen last van aanpassingsmoeilijkheden en het werk boeit me nog elke dag. Ik voel het nog steeds niet als een last. Maar, afgezien van het feit, dat je er met 60 jaar uit moet, komt er in je leven toch ook een moment, dat je moet afvragen of je lichamelijk nog in staat bent de volle 100 % te geven. Dan moet je eerlijk tegenover jezelf zijn en zonder morren stoppen. Overigens ben ik niet bang, dat ik mij na mijn pensionering als „ambteloos burger” zal gaan liggen beklagen. Ik heb altijd geprobeerd mijn functie te zien in het vlak van een dienende taak en mij nooit, ook

nu niet, als een belangrijk man gezien, die na zijn pensionering ineens niets meer is. Daarom vind ik het ook maar zo-zo, dat er nu speciaal over mij geschreven moet worden. Natuurlijk vind ik het jammer er een punt achter te moeten zetten, vooral achter het werk in het Korps Rijkspolitie. Ik ben er echter zeker van, dat er ook straks voor mij nog genoeg te doen zal zijn. Wat dat zal worden, zou ik nu nog niet zo vlug kunnen zeggen. Vissen echter in geen geval."

„Wat zijn uw dierbaarste herinneringen?"

„Dat zijn de momenten, dat ik het dichtst bij de praktijk was betrokken. En dat zijn er gelukkig in mijn loopbaan, ook in dit district, heel

wat geweest. Helaas ontnemen de steeds ingewikkelder administratieve beslommeringen je als districtscommandant tegenwoordig wel eens de kans je direct met de praktijk in te laten."

„Hoe ziet u de ontwikkeling van de politie in de toekomst. Verwacht u één politiekorps?"

„Ik vind, dat meerdere korpsen — en dan denk ik bijvoorbeeld aan de korpsen in grote gemeenten en het korps rijkspolitie op het platteland — een gezonde rivaliteit kunnen ontwikkelen. Toch denk ik, dat op de duur aan het denkbeeld van één politiekorps niet valt te ontkomen, al zou ik zo gauw ook niet de beste oplossing weten te geven. Alhoewel ik het boekje van de heer Perrick

dere technische ontwikkeling en zal de samenwerking moeten worden afgestemd op de mogelijkheden en de behoefte, waarbij sommige „heilige huisjes" zullen moeten worden gesloopt."

„Vindt u het politievak een beroep of een roeping?"

„Beide", zegt overste Bekker, „al vind ik het woord „roeping" wel uit de tijd. Ik zou het zo willen formuleren: het politievak is een beroep, dat enkele aspecten van de roeping in zich heeft. Als lid van de testcommissie heeft het mij destijds wel eens benauwd, dat de 16- en 17-jarigen zo vanaf de schoolbanken in het toch wel enigszins gesloten milieu van de politie terecht komen. Wat weten zij feitelijk van het leven, als zij na een jaar opleiding, er vanuit dit gesloten milieu middenin verzeild raken?"

Deze gesloten politie-gemeenschap is al eerder in het onderhoud te berde gekomen. Volgens de overste leidt een gesloten gemeenschap, vooral in kleinere plaatsen, wel eens tot inkapseling van de politiemans. „Het is zaak", zegt hij, „dat de politiemans daar uit treedt. De „glazen huisjes" moeten worden afgebroken (evenals de heilige huisjes), wil de politieambtenaar het publiek beter leren kennen en begrijpen. Al liggen ook daar bepaald wel voetangels en klemmen. Ook intern moet naar meer openheid worden gestreefd. Men dient elkaar, van boven naar beneden en van beneden naar boven, open tegemoet te treden. Het schenken van vertrouwen is de basis voor een vruchtbare samenwerking. Als goed christen zal men eigen en andermans fouten moeten erkennen en onderkennen. Samen — post, groep, staf — zal men het moeten runnen en moeten bouwen aan de eenheid en de korpsgeest. Een korpsgeest niet slechts als geheel ten aanzien van het Korps, maar vooral ook intern met betrekking tot het onderling begrip. De leider moet begrip hebben voor de moeilijkheden van zijn medewerkers, vooral ook in de persoonlijke sector. Een man met „problemen" is niet in staat zijn werk goed te doen. Je moet de mensen helpen de moeilijkheden te overwinnen, ook als die in de privé sector liggen. Waarbij het laatste vanzelfsprekend

Overste G. L. J. Bekker voor zijn „privé-raad en daad'je", een verzameling min of meer geruchtmakende zaken in het district Breda.

slechts oppervlakkig heb gelezen, meen ik toch, dat er veel goede dingen in staan."

„U bent betrokken bij de proef met de Regionale Identificatiecentrale in Zuid-Limburg. Ligt hier volgens u ook landelijk een gezamenlijk arbeidsterrein voor rijks- en gemeentepolitie?"

„Zeer zeker", zegt overste Bekker, „al zal alles afhangen van de ver-

geheel op vrijwillige basis moet gebeuren. Geen inmenging dus in het privé leven van een ander, zonder diens eigen wil. Kortom, ik vind sociale begeleiding uiterst belangrijk."

Wat overste Bekker niet zegt is, dat hij deze sociale begeleiding zijn gehele politieloopbaan ook in de praktijk heeft toegepast. Dat horen we van anderen. Wat hij evenmin zegt is, dat hij als commandant van een verbindingseenheid in de meidagen van 1940 het „bronzekruis" verwierf wegens beledigend optreden tegen gelande parachutisten. Laat staan, dat hij uit zichzelf zal praten over de periode in de sombere oorlogsjaren, toen hij als korpschef van de gemeentepolitie in Oosterhout, daar als districtscommandant van de OD, mede het verzet organiseerde. Het enige wat hij ervan wil zeggen is, dat je als hoofd van de luchtbescherming „zulke lekkere contacten" kon leggen.

We zijn er echter van overtuigd, dat bij het afscheid op 31 mei over al deze dingen wel het een en ander zal worden gezegd. Daarom zullen wij er hier niet verder over uitweiden. Ook al, omdat we het niet „te bont" mogen maken. Al vinden we, dat de waarheid toch ook wel eens gezegd mag worden. Straks, bij het afscheid, zal tevens blijken, dat overste Bekker naast zijn districtscommando en de reeds opgesomde werkzaamheden voor de RIC en de testcommissie, zich nog met velerlei zaken op het gebied van de politie inliet. Zijn jarenlange bemoeiingen als „liaison-officier" tussen de opleidingsschool en de praktijk, maken daar ook deel van uit.

Als we tegen halfzes slechts moeizaam afscheid nemen, na een gesprek dat van de zijde van overste Bekker als het ware een uitdragen was van zijn op christelijke grondslagen gebaseerde overtuiging, dan weten we bij voorbaat, dat het antwoord op de laatste, op de valreep gestelde vraag: „Hoe denkt u over public relations en over het korpsblad?", positief zal luiden.

„Voor beide", zegt overste Bekker, „ligt er een belangrijke taak; communicatie bevordert ook de openheid tussen de mensen . . ."

☐

de kolonel mr Van der Steur naar algemene inspectie als hoofd inspectie uitvoerende dienst

Met ingang van 1 september '68 is de kolonel mr J. P. van der Steur aangewezen als hoofd van de inspectie uitvoerende dienst van de algemene inspectie. De kolonel mr Van der Steur werd op 15 januari 1912 te Singaradja (Indonesië) geboren. Hij behaalde het diploma van de Rijks-H.B.S. te Amersfoort, kreeg een opleiding als reserve-officier en werd op 1 januari 1937 reserve 1e luitenant. Eveneens in 1937 deed hij doctoraal examen Indisch Recht en na een applicatie cursus ging hij in 1939 als 1e luitenant 22 R.I. over in beroepsdienst. Op 15 juli 1940 werd hij op nonactief gesteld als officier der koninklijke landmacht en benoemd tot 1e luitenant bij de Nederlandse Marechaussee, waarna hij vervolgens op 16 mei 1942 in krijgsgevangenschap afgevoerd werd naar Duitsland.

Na terugkomst belast het militair gezag hem met de waarneming van de functie van officier toegevoegd aan de gewestcommandant Amsterdam der Rijkspolitie. Hij was op 1 mei 1946 bevorderd tot officier 1ste klasse en werd op 1 juli 1946 aangewezen als districtscommandant Alkmaar. Op 1 januari 1951 werd hij bevorderd tot dirigerend officier 3e klasse. Na eervol ontheven te zijn van zijn districtscommando te Alkmaar, werd hij op 15 februari 1952 verplaatst naar de algemene inspectie te 's-Gravenhage en aldaar belast met de leiding van het bureau personeelszaken. In deze functie werd hij op 1 januari 1958 bevorderd tot dirigerend officier der rijkspolitie 2e klasse.

Op 14 december 1963 kreeg hij — inmiddels tot dirigerend officier 1e klasse bevorderd — buitengewoon

verlof in het openbaar belang, ten einde in de gelegenheid te zijn om de functie te vervullen van hoofd-commissaris van politie van het korps politie Nederlandse Antillen te Willemstad. Wederom gerepatriëerd werd hij op 1 augustus 1965 aangesteld in zijn vroegere functie van hoofd bureau personeelszaken van de algemene inspectie. Op 1 december 1966 tenslotte ging hij de functie bekleden van territoriaal inspecteur in het ressort 's-Gravenhage.

de kolonel Hoogkamer hoofd stafafdeling beleid en beheer algemene inspectie

Met ingang van 1 september '68 is de kolonel J. R. Hoogkamer aangewezen als hoofd van de stafafdeling beleid en beheer van de algemene inspectie. De kolonel

Hoogkamer werd op 2 juni 1914 te Amsterdam geboren. Hij doorliep daar ook de H.B.S. en verwierf het inspecteursdiploma aan de toenmalige politievakschool te Hilversum. Met ingang van 1 november 1936 was hij werkzaam bij de gemeentepolitie Amsterdam en deed daar dienst aan de verschillende sectiebureaus als surnumme-rair en inspecteur. Enige tijd was hij chef van de motordienst. Hij werkte bij het verkeerswezen en het bureau algemeen beheer. Voorts was hij een jaar docent aan de opleidingsschool.

Op 1 juli 1946 werd hij benoemd bij de rijkspolitie in de rang van officier 1ste klasse. Als hoofd bureau verkeerszaken was hij in de tijd van materiële schaarste van de naoorlogse

jaren tevens belast met het beheer van het hoofdwegpark der rijks-politie. De oprichting van de verkeersschool van het korps rijks-politie te Bilthoven was voor een belangrijk gedeelte aan zijn initiatief te danken. Inmiddels per 1 september 1947 tot dirigerend officier 3e klasse bevorderd, vervulde hij van 1 januari 1953 tot 1 juni 1962 het districtscommando Alkmaar, zulks met een onderbreking van anderhalf jaar. Gedurende de periode van 1 januari 1955 tot 1 juni 1956 was hij namelijk hoofd van de onderafdeling gebouwen en materieel van de directie politie van het ministerie van justitie. Op 1 oktober 1958 werd hij bevorderd tot dirigerend officier 2e klasse en per 1 juni 1962 aangewezen als districtscommandant Groningen.

De functie van territoriaal inspecteur in het ressort Groningen bekleedde hij sinds 1 maart 1964, zijn bevordering tot dirigerend officier 1ste klasse had plaats op 1 mei 1964. De kolonel Hoogkamer is de auctor intellectuelis van het methodisch toezicht, maakt deel uit van de (reorganisatie) commissie Van Eijken en is voorzitter van de werkgroep „organisatorische- en personeelsaspecten” ter voorbereiding van de uitvoering van de reorganisatie.

langs de weg gezien

Deze hoogst merkwaardige foto werd gemaakt door de wachtmeester 1e klasse J. L. A. Stals, toen de verkeersgroep Roermond was uitgerukt voor een even merkwaardig ongeluk. Een haastige automobilist reed op een nachtelijke rit vanuit Roermond in de richting Weert in een bocht gewoon rechtuit. Hij ramde een bermplank, een betonpaal en drie bomen, zulks met hoge snelheid. De auto scheurde in tweeën bij de achterbank, het achterste deel werd tientallen meters weggeslingerd, motorkap, koplampen en wat verder aan een auto zit lagen her en der verspreid, het gouden brilmontuur van de automobilist — die het ongeluk overleefde — stak ongeschonden in de tweede geramde boom. En dat nu, die gebilde boom, legde de wachtmeester Stals vast, hetgeen hem de gebruikelijke twee riksen oplevert.

Victoria
biscuits
smaken
lekker
verser
knapper
brosser!

135 ct per rol

Speeltuin Limbra Zonneweide ELSENDORP bij Gemert

Vanaf Pasen geopend met de heerlijke
MOTOR SKELTERBAAN
ZELF TRAPPENDE TREINTJES voor jong en oud
MIDGET GOLFBAAN - ROEI- en BADVIJVER
 Grote speeltuin met 100% veilige speel-
 apparaten.

Folders worden op aanvraag gratis toegezonden.
 Directie: W. M. Camps

ELSENDORP (Gemert)

Telefoon 04925-238 b.g.g. 259

**Arnhem moest
voetbalbeker
afstaan aan
Den Bosch**

DOOR DE OWMR.
J. J. H. v. AERSSEN TE NIJMEGEN
FOTO'S: WMR. 1e KL.
A. F. KIEVITS TE NIJMEGEN

De kolonel H. E. Overbeek reikt de wisselbeker uit aan de Bossche aanvoerder.

. . . Einzug der Gladiatoren . . .

Generaal W. de Gast, overste L. P. H. de Jong en luitenant J. G. W. Bär.

Op het fraaie sportpark „De Dennen” van het 80-jarige Quick te Nijmegen, organiseerde de sportvereniging van de Rijkspolitie te Water het toernooi om het Korpsvoetbalkampioenschap.

Al direct in de 1e ronde werd duidelijk, dat Den Bosch en Den Haag in dit toernooi hoge ogen zouden gooien. Den Haag versloeg titelhouder Arnhem met 3-2 en de jeugdige ploeg van Den Bosch won van Groningen met 1-0. De Rijkspolitie te Water moest in deze ronde het hoofd buigen voor Amsterdam, 1-2. Nadat in de 2e ronde Den Haag en Den Bosch tegen elkaar hadden gelijk gespeeld, 1-1, liet Den Haag zich in de 3e ronde verrassen door de Rijkspolitie te Water, die nu met 1-0 aan het langste eind trok. Het zou achteraf de doodsteek voor de Hagenezen blijken, want Den Bosch zegevierde over Amsterdam (2-0) en Arnhem (1-0) en bleef ook in zijn laatste wedstrijd tegen de Rijkspolitie te Water, zij het na verbitterde tegenstand en niet geheel zonder veine, knap met 1-0 in de meerderheid. Den Haag liet weliswaar ook geen steek meer vallen (1-0 tegen Amsterdam en 2-0 tegen Groningen), maar Den Bosch bleef onbereikbaar.

Aan de staart van de ranglijst verloor een uitgeblust politie te Water-team met 4-0 van Groningen, waarmee de organisatoren op de laatste plaats kwamen te staan.

SPORTIEF TOERNOOI.

In de ochtenduren had de districts-

commandant der Rijkspolitie te Water te Nijmegen, de overste L. P. H. de Jong, in de in feesttooi gestoken cantine van het sportpark, aan de deelnemers een welkom toegeroepen en hen een sportief toernooi toegewenst. De Overste wees daarbij op de belangrijkheid van sportbeoefening voor de politieambtenaar.

Aan het einde van de dag kon de commandant van de Rijkspolitie te Water, de kolonel H. E. Overbeek, in een toespraak tijdens de prijsuitreiking, met voldoening vaststellen, dat het inderdaad een sportief gebeuren was geworden. De generaal W. de Gast, die een groot deel van de wedstrijden bijwoonde, kon door ambtsverplichtingen elders, niet bij de prijsuitreiking tegenwoordig zijn. Verheugend was dat, naast de aanwezigheid van de „T.I.'s” van Den Haag, Arnhem en Den Bosch, ook het hoofd van de afdeling personeelszaken van de Algemene Inspectie, de heer I. B. Sleebom, blijk van belangstelling gaf. Verder merkten we nog op, de voorzitter van de SRGA (Arnhem), de majoor A. C. van Dijk en de luitenant J. G. W. Bär, toegevoegd officier aan de districtscommandant Rijkspolitie te Water te Nijmegen.

De einduitslag was als volgt:

1. en Korpsvoetbalkampioen 1968, het ressort Den Bosch, 9 punten.
2. Den Haag, 7 punten. 3. Arnhem, 6 punten. 4. Amsterdam, 4 punten.
5. Groningen, 2 punten en 6. Rijkspolitie te Water, 2 punten.

personeels- beoordeling is bij de rijkspolitie niet onbekend (II)

DOOR DRS. F. P. G. BÄR, HOOFD
STAFBUREAU ALGEMEEN
PERSONEELSBELEID VAN HET
MINISTERIE VAN JUSTITIE
CARTOON: WACHTMEESTER
J. M. VAN LEEUWEN
TE BUNSCHOTEN

Als regel zijn bij een bevordering 2 dingen aan de orde: de functie en de functionaris.

Als eerste de functie en wel die waarin betrokkene werkt en die waarnaar hij bevorderd zal moeten worden. De nieuwe functie zal andere, zwaardere eisen stellen (daarom is er ook een hogere rang aan verbonden) en soms maar voor een deel — voor wat het soort werk betreft — aansluiten aan de huidige. Een duidelijk voorbeeld is de bevordering naar een leidinggevende functie. En hiermede zijn wij bij de functionaris gekomen. Via de personeelsbeoordeling weten we alleen hoe hij zijn huidige functie heeft vervuld en niet hoe hij het in de nieuwe zwaardere functie zal gaan doen.

Bij de keuze van degenen die de nieuwe functie zal gaan vervullen en dus de bevordering zal maken hebben we naast de beoordelingsgegevens dus altijd andere gegevens nodig. Hoe minder de nieuwe functie bij de oude aansluit hoe minder houvast we kunnen hebben aan de beoordeling in de (oude) functie. Die aanvullende gegevens, zowel over de functie als over de functionarissen, is een punt apart. Natuurlijk is al veel bij de dienstleiding bekend maar er zal nog meer aandacht besteed moeten worden aan de wijze waarop ze verzameld worden. Behalve bij bevorderingen — te mutatie naar

boven — spelen de beoordelingsgegevens een rol bij de overige mutaties, zoals (horizontale) verplaatsing of functieverandering en de laatste mutatie: het (ongeschiktheids)ontslag. Aangezien het niet in de bedoeling ligt een volledig beeld te geven over de gebruiksmogelijkheden van de beoordelingsgegevens zullen we het hierbij laten en overstappen naar het probleem van de subjectiviteit en objectiviteit in de personeelsbeoordeling.

Het is goed om het meteen heel duidelijk te stellen: de personeelsbeoordeling is per definitie subjectief omdat het altijd het oordeel van iemand is, een mening en geen meting. Deze constatering heeft heel wat consequenties, voor het vaststellen van de gegevens zowel als voor het gebruik, dat wij hierna zullen bezien.

Een subjectief oordeel betekent dat het *mijn* oordeel is op *dit* moment dus dat het kan verschillen van *uw* oordeel en van mijn oordeel op een *ander* moment. Nog anders gezegd: als ik een bepaalde gedraging bijvoorbeeld zou beoordelen met een 7 betekent dit niet dat het ook objectief en absoluut een 7 is en dat mijn 7 van dit jaar niet dezelfde is als mijn 7 van volgend jaar. Denkt u b.v. terug aan de cijfers van uw onderwijzers voor de opstellen die u op de school maakte.

Beoordelingen, waarderingen kunnen

dan ook slechts betrekkelijke waarde hebben, ze zijn gerelateerd aan, afhankelijk van: het moment waarop, de situatie waarin zij zijn gevormd en de persoon die ze gaf. Let u wel wij hebben het hier over beoordelingen van eerlijke goedwillende chefs, en niet over beoordelingen die — wat helaas ook nog wel gebeurt — willens en wetens „gekleurd” worden.

Zijn beoordelingsgegevens dan onbetrouwbaar? In zekere zin, ja, maar dat is niet zo erg als het wel klinkt als we maar bij de hantering van die gegevens de betrekkelijke waarde in het oog blijven houden. Als het gaat om de keuze tussen 2 beoordelingen 7 of 7½ dan mogen we nooit zonder meer zeggen: 7½ is meer dan 7 dus ik neem daarom de 7½ want die man is beter. Het is mede om deze reden dat ik geen voorstander ben van een beoordelingslijst met cijfers. Beoordelingsgegevens kunnen alleen veilig en verantwoord gehanteerd worden in relatie tot de gehele (beoordelings) situatie. De grootste vijand van de personeelsbeoordeling is dan ook het verkeerde gebruik (o.m. alsof het absolute gegevens zijn) van de gegevens. Omdat beoordelingsgegevens subjectief zijn, zal getracht moeten worden deze subjectiviteit zo klein mogelijk te houden of m.a.w. alle aandacht en zorg moet er op gericht zijn ze zo objectief mogelijk te maken.

Hoe doen we dit. Voor een deel zal het u uit het voorgaande al wel duidelijk geworden zijn, maar laat ik nog eens de belangrijkste mogelijkheden op een rijtje zetten.

1. Door systematisch te beoordelen, aan de hand van zo duidelijk mogelijk geformuleerde gezichtspunten.
2. Door te beoordelen in de functie aan de hand van zo duidelijk mogelijk geformuleerde eisen en normen.
3. Door te beoordelen op grond van feiten en gedragingen en niet psychologie te spelen om naar achtergronden en drijfveren te willen raden.
4. Door meer beoordelaars in te schakelen die de betrokkene ook in zijn werk hebben gadeslagen.

5. Door inschakeling van een neutrale, buiten de werkrelatie beoordelaar(s) - beoordeelde staande figuur, zoals bij de overheid met de beoordelingsadviseurs het geval is.
6. Door het voeren van een open beoordelingsbeleid dus tegenover de beoordeelde verantwoording af te leggen over zijn beoordeling.
7. Door de beoordeelde het recht te geven over zijn beoordeling te praten en zonedig beroep aan te tekenen bij een „buitenstaander”.

Bij deze laatste twee punten wil ik tot besluit van dit artikel nog wat uitvoeriger stilstaan.

Om te beginnen lijkt het voor ieder duidelijk dat een gesprek tussen be-

waarbij de beoordeling helemaal niet of alleen ten dele — voorzover er tekortkomingen zijn — wordt medegedeeld.

De volgende overwegingen kunt u van voor en tegenstanders van de open beoordeling horen.

— De beoordeelde is de eerstbelanghebbende en heeft er recht op te weten hoe zijn baas over hem denkt.

Hiertegen: je mag het hem eventueel vertellen maar de beoordelinglijst laten zien en zelfs een afschrift geven gaat te ver.

— De beoordeelde is volwassen genoeg om over zijn situatie een — zonedig kritisch — gesprek te voeren; zeker maar als de beoor-

— het gaat niet aan iemand alleen zijn negatieve punten mee te delen, dat vertekent het beeld, maar . . . na een paar goede beoordelingen komt de man prompt om zijn bevordering en als je hem zijn hele beoordeling laat zien komt hij ook misschien nog teg n de goede punten in beroep en dat is weer veel extra werk. En als je veel laat zien moet je ook veel verantwoorden.

— Als de zaak goed wil draaien heb je elkaar nodig, moet je elkaar zo goed mogelijk informeren en de communicatielijnen helemaal open houden. Dan heb je ook kans dat ieder zich helemaal wil inzetten en waar nodig zich verbeteren.

langs de weg gezien

Aan de hand van deze foto kan worden gezegd dat Haarlem de merkwaardigste speeltuin heeft van het hele land. Hoewel dat tot dusver bij niemand bekend is, werd het toch opgemerkt door de heer N. v. d. Wel, Dinkelstraat 45, Beverwijk. Dat hij het zag is overigens niet zo vreemd, want de heer N. v. d. Wel is gevangenenbewaarder bij het Huis van Bewaring I te Haarlem, „speeltuinwachter” om zo te zeggen, hetgeen hem nu twee riksen oplevert voor deze foto.

oordelaar en beoordeelde een eventuele overmaat aan subjectiviteit kan verhelpen.

Maar er is nog veel meer dat voor dit gesprek en dus voor een open beoordeling pleit. Ja, op de keper beschouwd is het vreemd dat over dit punt nog zoveel discussie is. En toch zijn er in ons land nog situaties

deling open gaat, gaat de beoordelaar dicht, dus hij wordt voorzigtiger en minder kritisch, gaat dus minder vermelden en naar boven afronden; bovendien kan iemand je niet altijd alles over je zelf zeggen, dat is onnodig pijnlijk als je er toch niets of weinig aan kunt veranderen.

Maar is het antwoord, daar heb ik de beoordeling niet voor nodig, ze weten bij mij toch wel hoe ze erop staan.

— Altijd maar weer de beoordeling laten zien wordt eentonig als iemand gewoon goed zijn werk doet. Goed, maar 't is toch wel

prettig dit even van je baas te horen en bovendien laat dit gesprek ons immers nauwelijks tijd. U ziet het, argumenten te kust en te keur.

Mocht u nog niet uit dit artikel hebben kunnen opmaken hoe ondergetekende er over denkt — voorzover deze mening er veel toe doet — wil ik graag zeggen dat ik een open beoordeling voorsta en dus ook een open personeelsbeleid. Licht de mensen vooral zo vroeg mogelijk in, je wint alleen vertrouwen om eerst vertrouwen te geven. Het beoordelingsgesprek is meer dan het gesprek over de beoordeling.

Dan is er tenslotte nog de formele bezwaren- en beroepsprocedure. Het is goed dat de beoordelingsprocedure de mogelijkheid van beroep op een onpartijdige buitenstaander kent, maar je kunt het ook overtrekken en ik geloof dat dit in de burgerproce-

dure gebeurd is.

Na een uitvoerige bezwarenprocedure, die erg formeel is opgezet met veel „schriftelijk en met redenen omkleed” en zo uitmondend bij een beroep op de minister die zich laat adviseren door een commissie (bij het Min. van Justitie onder voorzitterschap van een lid van de rechterlijke macht) is de kous nog niet af en staat hoger beroep op de Centrale Raad van Beroep in ambtenarenzaken open. Van het goede wel wat te veel.

Natuurlijk is met het bovenstaande niet alles over de personeelsbeoordeling en zijn plaats in het personeelsbeleid gezegd, maar wellicht is het aanleiding voor deze of gene te reageren.

Personeelsbeoordeling is tenslotte een zaak waar ieder van ons zeer persoonlijk bij betrokken is, ongeacht hoe hij er tegenover staat.

aantal inbraken sinds 1949 vervijfvoudigd

Het aantal inbraken in Nederland neemt snel toe. Uit door het Centraal Bureau voor de Statistiek verzamelde gegevens valt zonder meer af te leiden dat activiteiten ter voorkoming van inbraken bijzonder zinvol zijn, maar ook dat het publiek nog altijd niet voldoende doordrongen is van het feit dat er dikwijls zonder meer om een „kraak” wordt gevraagd door grove onachtzaamheid. Alleen al in het attenderen op omstandigheden, die een uitnodiging tot inbraak vormen, ligt een belangrijk stuk preventie. Nochtans is het een feit dat sedert 1949 het aantal inbraken is vervijfvoudigd. In dat jaar werd aangifte gedaan van 4.039 inbraken. In de eerste tien maanden van 1967 kwamen 21.026 inbraken ter kennis van de politie. Het verloop in de tussengliggende jaren blijkt uit de volgende sprekende cijfers:

1949: 4.039	1958: 8.937
1950: 4.277	1959: 7.720
1951: 4.850	1960: 8.388
1952: 4.739	1961: 10.077
1953: 4.306	1962: 12.064
1954: 4.531	1963: 13.394
1955: 5.039	1964: 14.938
1956: 5.788	1965: 16.138
1957: 7.539	1966: 21.067

expositie voor meerdere veiligheid

In het R.A.I.-gebouw te Amsterdam wordt van 27 t.m 30 mei de zevende bedrijfsveiligheidsbeurs gehouden, een driejaarlijkse tentoonstelling van het Veiligheidsinstituut. Op een oppervlakte van 2500 vierkante meter in de Noordhal zullen behalve persoonlijke beschuttingsmiddelen, waarschuwings- en markeringsmiddelen, brandpreventie- en bestrijdingsmiddelen, ook reddings- en E.H.B.O.-materiaal te zien zijn. Ook het Verbond voor Veilig Verkeer zal aan de tentoonstelling meewerken.

OOK KORPS RIJKSPOLITIE

Ter gelegenheid van de verjaardag van H.M. Koningin Juliana werden ook vele leden van het Korps Rijkspolitie onderscheiden voor hun vele, jarenlange en waardevolle activiteiten. De waardering voor het werk van de onderscheidenen straalt af op het korps zelf, zodat er meer dan één reden is om verheugd te zijn met degenen die in de ochtend van de 29ste april nauwelijks iets vermoedend plotseling voor het voetlicht stonden. Van enkele (willekeurig) gekozen uitreikingen vindt de lezer een iets uitvoeriger verslag.

Tot Officier in de Orde van Oranje Nassau werd benoemd de Dirigerend Officier der Rijkspolitie 2e klasse G. L. J. J. Bekker, commandant van het district 's-Hertogenbosch

De Eremedaille, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau, in **GOUD**, werd verleend aan de adjudanten:

M. Boom
Dordrecht
(bij bevordering)

J. Spa
Groningen
(bij bevordering)

H. J. Ringeling
Apeldoorn
(bij bevordering)

B. A. Bontjer
Bladel

C. Broekhuizen
Borne

L. Brouwer
Assen

F. van Dijk
Grootebroek

J. W. Z.
Groothuismink
Silvolde

R. de Kruif
Dordrecht

J. J. Naus
Roermond

F. W. Osterloh
Huissen

A. A. Perdon
Utrecht

C. van der Steeg
Breukelen

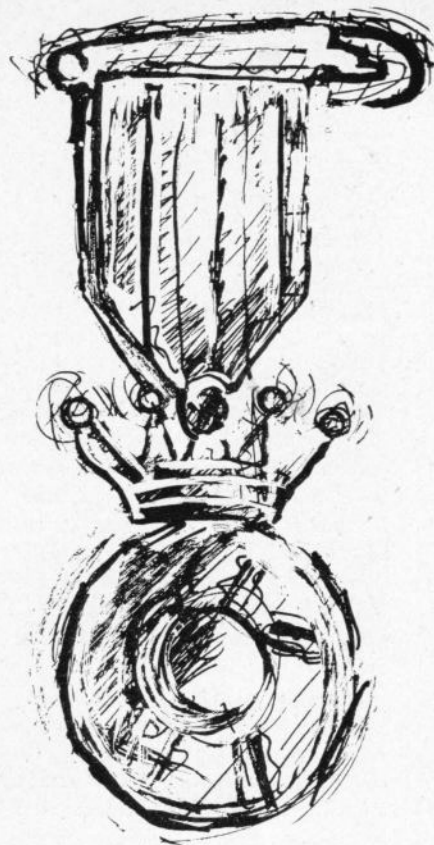

W. Visser
Doetinchem

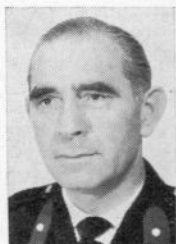

G. Th. Volk
Vught

IN MILDE LINTJESREGEN

J. C. Schults
Krimpen a. d. IJssel

W. J. Beers
's-Gravenhage

H. van der Berg
's-Gravenhage

Adjutant-titulair
H. M. Persoon
Delft

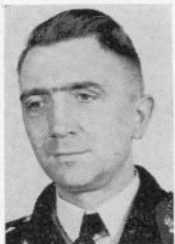
De Eremedaille, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau, in **ZILVER**, werd verleend aan de opperwachtmeesters:

J. J. H. v. Aerssen
Nijmegen

D. Koens
Apeldoorn

J. Kraak
Middenmeer

J. van de Merbel
Aalsmeer

J. Miedema
Heerenveen

A. Moust
Sneek

H. J. van der Neer
Laag Keppel

G. Schoemaker
Assen

W. Wiekenkamp
's-Gravenhage

B. Wielstra
Gilze en Rijen

J. Traas
Soestdijk

De Eremedaille, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau, in **BRONS**, werd verleend aan de wachtmeesters 1e klasse:

O. J. de Jong
Beetgum

H. Petter
Blaricum

P. Plas
Enkhuizen

stijlvolle uitreiking in Assen

DOOR DE OWMR.
D. N. W. TITS TE ASSEN

Op de binnenplaats van het fraaie districts-bureau te Assen, waar het personeel in carrévorm was opgesteld, werd een door vele belangstellenden uit de kring van politie en justitie bijgewoonde stijlvolle uitreiking gehouden van de Eremedaillie in goud, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau aan de adjudant L. Brouwer en van de Eremedaillie in zilver aan de opperwachtmeester G. Schoemaker.

De majoor L. P. Bergsma ging in een toespraak in op de uitstekende staat van dienst van beide onderscheidenen. Tot de adjudant Brouwer zei hij onder meer: „Uw theoretische- en praktische kennis voor de uitoefening van de politiedienst, de redactionele inhoud van uw schriftelijk werk, uw leidinggevende capaciteiten, uw grote gevoel voor discipline en verantwoordelijkheid hebben u tot een politieambtenaar en een commandant gemaakt, waarover het oordeel van al uw chefs door de jaren heen zeer goed is geweest.”

En tot de opper Schoemaker, die hij een uitstekend politieambtenaar met grote ijver, duidelijke instructieve eigenschappen en uitblinkende capaciteiten op administratief gebied noemde, zei de majoor onder meer: „Naast de normale werkzaamheden hebt u sinds vele jaren vol ambitie het vele werk verricht, verbonden aan de TT-races en andere evenementen als motorterreinraces, bloemencorso, vliegfeesten, jaarmarkten, tentoonstellingen en assistentieverleningen buiten het district. U beschikt over een grote ervaring op dit gebied waarvan de overheid een dankbaar gebruik maakt. Bij dit alles bent u instructeur reserverijkspolitie en B-cursus alsmede examiner reserve politie. Tenslotte moge allerminst onvermeld blijven dat u zich de laatste twee jaar zeer frequent hebt

ingezet gezien voor de waarneming van de taak van bureauchef en met terzijdestelling van uw gezondheid hebt u kans gezien de gehele staf goed functionerende te houden.”

De majoor zei tot beide onderscheidenen dat hij het een eer en een buitengewoon groot genoegen vond de eretekenen te mogen uitreiken. Mevrouw Brouwer en mevrouw Schoemaker deelden welverdiend mee in de eer en ontvingen bloemen. In het theorielokaal werd later het woord gevoerd door de opperwachtmeester Holman, de adjudant E. Houwing, de reservist R. P. Joffers en de opperwachtmeester B. de Jonge.

De adjudant Brouwer sprak een dankwoord, mede namens de opperwachtmeester Schoemaker.

ook lid
van Korpsblad-redactie
onderscheiden:
zilver voor opper
J. J. H. van Aerssen

In de zacht wiegende bureau-ark van de Rijkspolitie te Water in de Nijmeegse Waalhaven spelde de kolonel H. E. Overbeek de ermedaillie in zilver, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau op de revers van de opperwachtmeester J. J. H. van Aerssen, lid van de redactie van het Korpsblad Rijkspolitie. „Het is niet toevallig, dat dit gebeurt”, aldus de kolonel. „Ieder jaar wordt met grote zorg nagegaan, wie voor een onderscheiding in aanmerking komt. U heeft zeer veel voor de politie gedaan, u bent een plichtsgetrouw ambtenaar. U bent in 1936 bij het regiment huzaren gekomen, in 1940 wachtmeester bij de marechaussee, in 1943 bij de staatspolitie, in 1946 bij het korps Rijkspolitie en bij de rijkspolitie te water, waarbij u tenslotte

De kolonel Overbeek spelde de zilveren medaille op de revers van de opperwachtmeester Van Aerssen.

als chef de bureau naar Nijmegen ging. Wij betreuren het dat de administratieve functies te laag worden gewaardeerd, het administratief apparaat is nu eenmaal bijzonder belangrijk voor het functioneren van het korps. Er is nog een ander gebied waarop u zich beweegt. Wij hebben het personeelsblad De Waterspiegel, dat bestaat bij de gratie van de opper van Aerssen en graag wordt gelezen. Deze onderscheiding moet worden gezien als blijk van waardering voor het enthousiasme en de toewijding in uw werk getoond. U bent voor vele anderen en jongeren een voorbeeld geweest". Nadat de kolonel Overbeek de felicitatie van de Algemeen Inspecteur had uitgereikt, voerde de luitenant J. G. W. Bär het woord, namens de door omstandigheden verhinderde districtscommandant, de overste L. P. H. de Jong. „De motieven van de overste De Jong om u voor te dragen zijn in de eerste plaats uw verdiensten als chef de bureau, maar vooral uw volledige inzet voor de Waterspiegel en uw activiteiten voor het Korpsblad Rijkspolitie", aldus de luitenant Bär. Men beschouwt u wel eens als een buitenbeentje, maar wij zijn gelukkig bij de staf van het district een figuur te hebben die de communicatie in het korps op gang helpt houden. Door uw activiteiten voor het Korpsblad — een uitstekend blad — kreeg u ook de handen vrij voor De Waterspiegel", aldus de luitenant, die namens het personeel de draagmedaille voor de verleende onderscheiding aanbood aan de opper Van Aerssen en welverdiende bloemen aan „het thuisfront", mevrouw Van Aerssen.

De kolonel P. Oom, voorzitter van de Korpsbladredactie-commissie zei vervolgens onder meer: „U bent in de korpsbladredactie een van de werkers van het eerste uur. U kunt ervan overtuigd zijn dat deze onderscheiding ons zeer verheugt, omdat er ook een stukje waardering uit blijkt voor uw werk voor het Korpsblad." De wachtmeester te klasse J. Bömer stelde tenslotte, dat het onjuist is te beweren, dat een chef de bureau „een lekker baantje" heeft. „U heeft ook velen de weg gewezen, geholpen waar nodig, dat siert U. Ook in Vlaardingen was u al een toeverlaat. Dank namens de

De opper Van Aerssen en zijn echtgenote bewonderen de draagmedaille.

collega's", zo zei hij.

De opperwachtmeester Van Aerssen zelf had er zo à la minute niet veel woorden voor. Hij zei: „Straks, als ik thuis ben, weet ik wat ik had moeten zeggen, maar u weet, wat ik nu zeggen wil." Hij bracht dank aan de Koningin, betuigde zijn spijt dat de overste De Jong er niet bij kon zijn, verklaarde dankbaar te zijn voor

wat de onderscheidene sprekers hadden gezegd en zei tenslotte voor wat betreft de ietwat vreemde combinatie van chef de bureau-redactielid van Korpsblad en Waterspiegel: „Laat maar zo doorlopen."

De plechtigheid werd ook bijgewoond door mej. M. P. Baars, officier toegevoegd voor jeugdzaken in Nijmegen, de groepscommandant Nijmegen van de Rijkspolitie te water, de adjudant A. B. Spa, de districtsadjudant C. de Lang en de opperwachtmeester H. J. Vos.

De districtscommandant, de overste W. M. Rehorst, speldt de adjudant J. C. Schults te Krimpen a/d IJssel, de ere-medaille in goud, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau, op.

Zo werd de onderscheiding uitgereikt aan de wachtmeester 1e kl. H. Petter.
(Foto: Techn. Recherche Amsterdam)

Na de uitreiking van de onderscheidingen in 's-Hertogenbosch: v.l.n.r. de generaal W. de Gast, de overste G. L. J. J. Bekker, de adjudanten B. A. Bontjer, J. J. Naus en G. Th. Volk en de opperwachtmeester B. Wielstra.
(Foto: Techn. Recherche, Den Bosch)

Staatsinrichting

Bij H. E. Stenfert Kroese N.V. te Leiden, is de 6e druk verschenen van het boekje „Inrichting en werking van onze staatkundige samenleving”. Het werkje is van de bekwame hand van dr mr C. de Ru en bestaat uit 2 deeltjes, waarbij deel I de elementaire staatsinrichting behandelt en deel II een veel ruimer terrein bestrijkt. Bijzonder verhelderend voor deze tijd zijn de in deel II behandelde onderwerpen: de staatkundige samenleving op wereldniveau; de Europese samenwerking en vooral ook de behandeling van de politieke partijen in Nederland met hun doelstellingen en achtergronden, zowel voorheen als in het heden. Op praktische wijze is bijgevoegd de tekst 1963 van de Grondwet, zodat deze op snelle wijze voortdurend kan worden geraadpleegd. Hoewel dit boekje bestemd is — en daarvoor sedert jaren wordt gebezigd — voor het onderwijs op h.b.s. en gymnasium, menen wij — gezien de opleving van de belangstelling voor onze staatkundige samenleving — beide deeltjes onder de aandacht van onze lezers te moeten brengen, in het bijzonder van hen die bij willen blijven en „er iets meer van willen weten!”

R.

Fa. WKW

*Modern ingericht carrosserie-bedrijf
lasserij-, uitdeuk- en spuitinrichting.*

Inbouw van Coenen patent-schuifdaken

**Ulgersmaweg 14 - Groningen
Tel. 05900-32733**

N.V. HANDELS- EN AANNEMINGSBEDRIJF

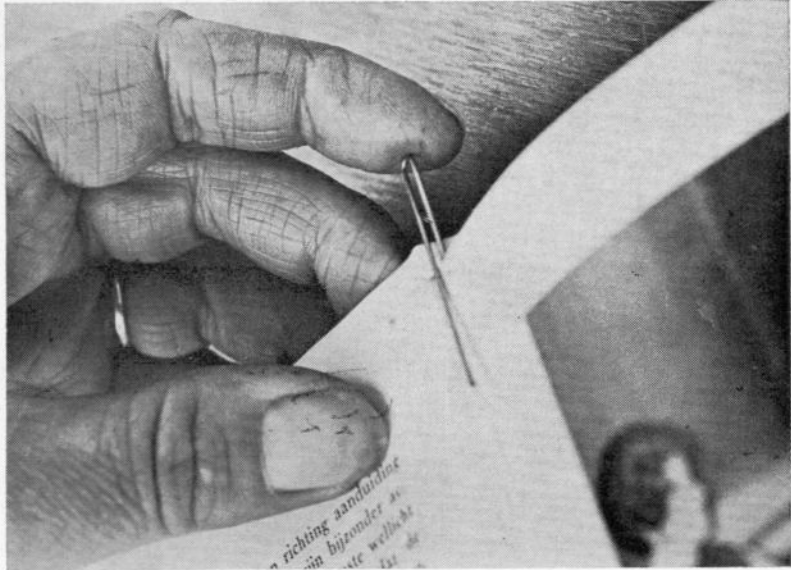
VALKENBURG-Z.H. — Telefoon 01718 - 67 41
VEENDAM — Tel. 05987 - 38 00

Gasleidingen - Kabelwerken - Zinkers

Het bedrijf, dat het verkeer door de noodzakelijke werkzaamheden op vele plaatsen moet stagneren, doch in nauw overleg met de instanties dit steeds weer op soepele wijze in goede banen probeert te leiden.

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premieën betalen?
Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de
Verzekering Maatschappijen **ONS BELANG** te Amersfoort

nieuwe
handige
manier
voor het
inbinden
van uw
korpsbladen

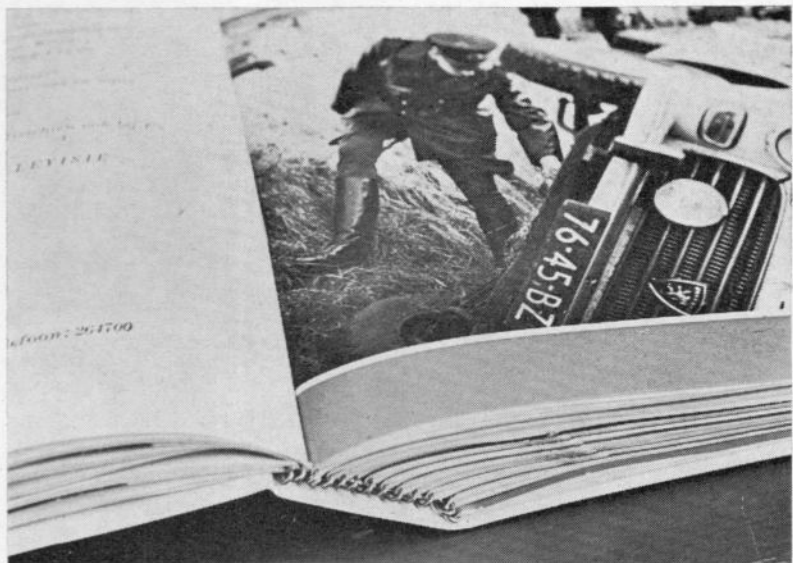

De oude, omslachtige methode om jaargangen van het Korpsblad Rijkspolitie te laten inbinden, verdwijnt in één slag door het gereedkomen van de nieuwe (blauwe) plasticband met rugopdruk en korpsembleem, waarin elk nummer direct na lezing op simpele wijze kan worden ingebonden: leg het blad precies in het midden geopend in de plasticband, neem twee roestvrije metalen pennetjes uit het bijbehorende zakje, schuif de ene (lange) kant in de rug van de band, de korte kant over het midden van het Korpsblad en de zaak is gezond. Geen stapeltjes losse Korpsbladen meer in de kast totdat het jaar om is (met alle risico's dat dan de serie niet meer compleet is), maar alle Korpsbladen direct voor het grijpen. Geen geloop meer naar de binder en geen bindkosten. De band is een sieraad in uw boekenkast.

de nieuwe band

kan besteld worden door
f 7,50 over te maken op post-
rekening 83 31 11 van Uitgeverij
Schaafsma & Brouwer te Dokkum
onder vermelding „Band
Korpsblad” en de gewenste
jaargang.

N.B. Reeds bestelde banden worden binnenkort in de
nieuwe uitvoering geleverd.

geen
bindkosten
meer

met
regionale
identificatiecentrale
Heerlen naar
slagvaardiger
misdadbestrijding

DOOR DE OWMR.
J. J. H. v. AERSSSEN TE NIJMEGEN

In aanwezigheid van bestuurlijke, justitiële en politieke autoriteiten heeft drs. F. J. W. Gijzels, burgemeester van Heerlen, de Regionale Identificatiecentrale Zuid-Limburg in gebruik gesteld.

Bij deze gelegenheid wees de Directeur-Generaal voor Openbare Orde en Veiligheid van het ministerie van Binnenlandse Zaken, mr. F. R. Mijnlief, nadrukkelijk op het feit, dat het hier een proef betreft. De ministers

van Justitie en van Binnenlandse Zaken hebben evenwel zoveel vertrouwen in deze proef, dat binnenkort elders in een gebied met andere omstandigheden een soortgelijke proef zal worden ondernomen. „Dit is er een bewijs van”, zo zei mr. Mijnlief, „dat de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken bereid zijn nieuwe wegen in te slaan en daarvoor gelden beschikbaar te stellen. Tevens, dat in ons niet al te doorzich-

Met een druk op de knop van de lichtdrukmachine stelde burgemeester drs F. J. W. Gijzels de centrale officieel in gebruik.

Op de foto onderscheiden we o.a. van links naar rechts:

Overste H. W. Weerts, mr J. H. W. Houben, mr F. R. Mijnlief, drs Gijzels en geheel rechts mr ir W. H. Folmer, hoofd van de afdeling Criminele Zaken van de Directie Politie van het ministerie van justitie, die de wegens ziekte verhinderde directeur-generaal van politie, mr Van Eykern, vertegenwoordigde.

(Foto: Technische dienst gemeentepolitie Heerlen)

tig politiebesteding een hechte samenwerking mogelijk is tussen Openbaar Ministerie, bestuur en politie ten dienste van een voor allen goede zaak.”

Spreker stelde voorts, dat beide ministers niet bereid zouden zijn geweest het met de Regionale Identificatiecentrale te proberen, indien zij geen goede verwachtingen koesterden omtrent de uitkomst ervan. Desondanks zou men niet moeten aarzelen op de ingeslagen weg terug te keren, indien zou blijken, dat bij de proef het verkeerde systeem is gekozen. Met deze zwakke twijfel wilde hij geenszins een domper zetten op het enthousiasme waaraan het centrum zijn ontstaan te danken heeft. Integendeel, mr. Mijnlief zei hen die „deze tent moeten runnen” wel zo goed te kennen dat juist de zwakke twijfel die in zijn waarschuwing besloten lag, naar zijn mening voor hen een aansporing zou zijn, om elke twijfel weg te nemen en de proef tot een grandioos succes te maken.

Dat overigens de keuze voor het houden van een dergelijke proefneming op Zuid-Limburg was gevallen, berust zeker niet op een toevalligheid, volgens mr. Mijnlief. Zuid-Limburg mag, tengevolge van het nagenoeg geheel omsloten zijn door rijksgrenzen als een soort schiereiland beschouwd worden, dat sociaal-economisch één geheel vormt. De liberalisatie van het grensverkeer brengt een grote grensoverschrijdende criminaliteit met zich mee, hetgeen de problematiek van de interlocale criminaliteit versterkt en nauwe samenwerking van alle in dit gebied opererende politiediensten, maar ook met de buitenlandse politiestanties, noodzakelijk maakt.

MISDAAD MOBIELER

De oprichting van de Regionale Identificatiecentrale is mede een gevolg van het feit dat de misdaad „mobiel” is geworden. „Deze mobiliteit van de misdaad”, zo zei de heer Mijnlief nog, „is een nevengevolg van de schaalvergroting van leef-, woon- en werkmilieu, die wij allerwege in ons land vaststellen, van de verkeersexplosie en van de popularisering van het motorvoertuig.

Het maakt dat niet enkel de daders

van zware misdrijven, als bankroof en brandkastkraak, intercommunaal opereren, maar ook de plegers van talrijke lichtere vormen van criminaliteit het buiten de lokale grenzen zijn gaan zoeken. In dit licht is het begrijpelijk, dat de roep om uitgebreider voorziening van gegevens omtrent plaatselijk, regionaal en landelijk opererende misdadigers zich steeds luider doet horen, teneinde de criminaliteit effectiever te kunnen bestrijden."

In deze geest sprak ook de voorzitter van de ingestelde adviescommissie, mr. J. H. W. Houben, officier van justitie, hoofd van het arrondissementsparket te Maastricht. Ook hij meende, dat mobiliteit van de misdaad onmiskenbaar bestaat. Hij stelde tevens — doelende op het

van de centrale, aldus mr. Houben, zal op dit punt zeker een grote vooruitgang betekenen.

GEEN CONCURRENT VAN O.O.B.

Met betrekking tot de hier en daar heersende opvatting als zou de Regionale Identificatiecentrale als een concurrent van de landelijke O.O.B. (onderafd. opsporingsbijstand) kunnen gaan werken, zei mr. Houben, deze opvatting geenszins te delen.

„De O.O.B.", zei hij, „blijft als landelijk orgaan onmisbaar. Het grote verschil tussen beide instellingen is, dat de Regionale Identificatiecentrale geacht wordt ook zelf initiatieven te gaan ontplooiën. Hij moet niet alleen een vraagbaak zijn, maar moet de verkregen gegevens ook

in stijgende lijn beweegt.

Bij de inrichting van het systeem in Zuid-Limburg is uitgegaan van de opzet van de herkenningdienst van de politie in München. De proef blijft voorlopig beperkt tot de rijk- en gemeentepolitie. Van de zijde van de gemeentepolitie nemen eraan deel de korpsen van Brunssum, Geleen, Heerlen, Hoensbroek, Kerkrade, Maastricht en Sittard. Indien daartoe aanleiding bestaat kunnen te zijner tijd ook organen als de douane-recherche, de Koninklijke Marechaussee e.a. worden ingeschakeld.

Bij de opzet heeft men zich in eerste instantie laten leiden door de verschijningsvorm van de delicten. Naast het verzamelen van gegevens en foto's zal ook het zoeken naar

langs de weg gezien

Wat doet een kantonier indien hij een weg aan de linkerkant moet opbreken, terwijl er slechts een verkeersbord in zijn omgeving is met daarop wegversmalling rechts?

Zie het resultaat in de praktijk op deze foto.

Mijnstreekgebied — dat sociale en geografische aspecten ten grondslag kunnen liggen aan concentratie van de misdaad.

Mr. Houben meende, dat ondanks de goede samenwerking tussen justitie en de politie instanties in zijn arrondissement, de politie — als gevolg van de huidige organisatie — tekort schiet in een adequate bestrijding van de misdaad. Het feit is er namelijk, dat — ondanks de goede samenwerking en verstandhouding — er toch lacunes blijven.

Vooraf op het gebied van de melding van misdrijven. De instelling

weer terugspelen. Regionaal en landelijk zal een nauwe samenwerking tot stand moeten worden gebracht".

UNIEK SYSTEEM

Hoofdinspecteur H. J. Heijboer (lic. crim), van de gemeentepolitie Heerlen, gaf toelichting op werking en inrichting van de centrale.

De heer Heijboer zei dat, ondanks het feit dat hier en daar wel eens wordt gesuggereerd dat de criminaliteit in feite niet toeneemt, het aantal ter kennis van de politie komende misdrijven, zich zowel nationaal als internationaal, van jaar tot jaar

onderling verband en het statistisch verwerken van de binnengekomen meldingen tot de taken behoren. Ook het terugspelen van de gegevens — reeds door mr. Houben aangehaald — maakt er een belangrijk onderdeel van uit.

Voor het fotograferen van de verdachten zijn de zeven reeds vermelde bureaus van de gemeentepolitie en de achttien ingeschakelde groepsbureaus van de rijkspolitie in Zuid-Limburg uitgerust met een Polaroid-camera. Deze camera's leveren kant-en-klaar-foto's in 15 seconden. De bediening ervan is

uiterst eenvoudig.

De foto's worden onmiddellijk opgestuurd naar de identificatiecentrale in Heerlen, waar zij — wederom met behulp van het direct-klaar systeem van fotograferen — worden overgebracht op lichtgevoelige ponskaarten. Gegevens over de verdachte — personalia, modus operandi en signalement — worden voor verdere mechanische verwerking in de kaarten geponst. Door deze combinatie van direct-klaar-fotografie en de lichtgevoelige ponskaart beschikt de identificatiecentrale Zuid-Limburg over een uniek en zeer flexibel systeem, waarmee verdachten snel en eenvoudig herkend en opgespoord

Wmr. R. H. G. Berns te Valkenburg bezig met een Polaroid-opname.

(foto: Owmr. J. J. H. v. Aerssen)

kunnen worden.

Hoe snel dit wel kan gebeuren bleek bij de officiële ingebruikneming, toen de heer Heijboer — nadat burgemeester Gijzels zijn eigen contereitsel via een druk op de knop langzaam uit de „lichtdrukmaschine” had zien komen — de verzamelde Zuid-Limburgse burgervaderen, officier van justitie en politie-autoriteiten met foto en al als „niet criminelen” uit de sorteermachine liet dwarrelen.

Een leuk inwijdingsstuntje, dat hopelijk gevolgd zal worden door een succesvolle praktijkperiode.

Ben Lesterhuis Twents sportman van het jaar

DOOR DE OWMR.
J. J. H. v. AERSSSEN TE NIJMEGEN

Nederlands kampioen hoogspringen, wachtmeester 1e klasse Ben Lesterhuis, is gekozen tot Twents sportman van het jaar. Tijdens een grote sportmanifestatie in de Almelose sporthal is hem de wisselcup uitgereikt. Schaatscoach Anton Huiskes, die Ben vroeger ook onder zijn hoede heeft gehad, overhandigde de trofee met de prettige mededeling, dat aan deze verkiezing een vakantiereis van tien dagen voor twee personen naar het Gardameer, Tirol

of Joegoslavië is verbonden. „Als jij nu snel over die twee metergrens komt, dan zal ik zorgen dat „mijn” jongens op de 1500 meter de 2-minuten-barrière doorbreken”, zei Anton Huiskes tot een begrijpelijk zeer verheugde maar toch wel verbaasde Lesterhuis.

„Ik kon mijn oren niet geloven, toen ik het hoorde”, zei Ben toen we hem feliciteerden. „Ik had wel gehoopt bij de eerste vijf te zijn, maar toen ze van tien aftellende aan nummer drie waren gekomen, kreeg ik het een beetje benauwd en dacht dat ik zelfs niet bij de eerste tien was.

Nummer drie was Jan Maathuis, die op verschillende springconcoursen met zijn paarden veel prijzen behaalde. Als tweede kwam de Hengelose kanoër Paul Hoekstra uit de bus, een kandidaat voor Mexico. En toen kwam ik als eerste, ik vind het fantastisch”.

De wachtmeester Lesterhuis, die inmiddels van Delden is verplaatst naar het Brabantse Waalre, bereidt zich daar onder leiding van de bekende Eindhovense atleet Eef Kamerbeek serieus voor op de tienkamp, waarin voor de toekomst veel van hem wordt verwacht.

Zei niet opperwachtmeester Leidekker in de reportage die we onlangs over Ben Lesterhuis in het Korpsblad schreven: „Als Ben het op de juiste manier aanpakt komt hij in de top van 's werelds beste tienkampers.” Daar wachten we nu op . . .

Anton Huiskes reikt de beker uit aan wmr. 1e klas Lesterhuis.
(Foto: Twentsche Courant)

filatelie

Op 29 mei 1968 zal de postadministratie van de Nederlandse Antillen een serie van 4 bijzondere frankerzegels met toeslag uitgeven ten bate van instellingen werkzaam op sociaal en cultureel gebied. Deze frankerzegels, die voor dit jaar werden ontworpen door de heer M. H. N. de Crasto te Bussum, hebben de volgende waarden en kleuren:

10 + 5 ct	rood, geel, bruin, beige, blauw en oker.
15 + 5 ct	rood, geel, bruin, beige, violet en gebroken oranje.
20 + 10 ct	rood, geel, bruin, beige, terra oranje en blauw.
25 + 10 ct	rood, geel, bruin, beige, oranje en olijfgroen.

Op de frankerzegels is één van de volksdansen, „de Lintendans”, symbolisch voorgesteld, alsmede een Koenoekoe-huisje. Alle zegels hebben als bijzondere tekst „Sociale en Culturele Zorg”.

De prijs van de serie is in Nederlandse valuta f 2,—.

Technische gegevens:

Beeldformaat: 33 x 22 mm; Zegelformaat: 36 x 25 mm; Tanding: 14 : 12,75; Papier: zonder watermerk; Gomme: synthetische gom; Velindeling: 10 x 5 = 50 zegels; Druktechniek: offset; Drukkerij: N.V. Joh. Enschedé & Zonen, Grafische Inrichting, Haarlem.

De zegels zullen verkrijgbaar zijn t.m. 28 augustus 1968. De geldigheid voor de frankering eindigt op 31 december 1969.

Ter gelegenheid van het tweehonderdjarig bestaan van de Zendingsfirma C. Kersten & Co „Unitas Fratrum”, tot welke ook de Evangelische Broeder Gemeente behoort, zal de Postadministratie van Suriname op 29 juni 1968 drie frankerzegels zonder toeslag uitgeven. Deze frankerzegels die door de heer N. C. Loning te Paramaribo werden ontworpen, hebben de volgende waarden, voorstellingen met bijzondere tekst, en kleuren:

Waarde:	Voorstelling met	Kleuren:
10 ct	bijzondere tekst:	
	1e zendingswinkel	geel en
	Bijz. tekst: „200	zwart
	jaar Zendingsfirma”	
	„1768-1968”, „CKC”	
	„EBG” en het jaartal	
	„1768”.	

25 ct	Grote Stadskerk met panden CKC. Bijz. tekst: Als op de zegel van 10 ct, maar met het jaartal „1868”.	blauwgroen
30 ct	Gemoderniseerd pand CKC met Grote Stadskerk op de achtergrond. Bijz. tekst: Als op de zegel van 10 ct, maar met het jaartal „1968”.	paars en zwart

De prijs van de serie is in Nederlandse munt f 1,30.

Technische gegevens:

Beeldformaat: 35 x 21,1 mm; Zegelformaat: 38 x 24,1 mm; Tanding: 13 : 12,50; Papier: zonder watermerk; Gomme: Arabische gom; Velindeling: 5 x 10 = 50 zegels; Druktechniek: offset; Drukkerij: N.V. Joh. Enschedé & Zonen, Haarlem.

De zegels zullen worden verkocht t.m. 31 augustus 1968. Ze zijn geldig voor de frankering t.m. 31 december 1968.

Ter gelegenheid van het 300-jarig bestaan van de Hervormde Kerk te Paramaribo zal de postadministratie van Suriname op 29 mei 1968 twee bijzondere frankerzegels zonder toeslag uitgeven. Deze frankerzegels, die door mevr. S. N. van der Werff-Braaksma te Paramaribo werden ontworpen, hebben de volgende waarden en kleuren:

Waarde:	Kleur:
10 ct	blauw
25 ct	groen

Op beide zegels is een fragment afgebeeld van een koperen kroonluchter uit de Hervormde Kerk van Paramaribo, benevens enige oud-christelijke symbolen. Als bijzondere tekst is op de zegels vermeld: „Hervormde Kerk 300 jaar”, alsmede het jaartal „1968”.

De prijs van de serie is in Nederlandse munt f 0,70.

Technische gegevens:

Beeldformaat: 35 x 21,1 mm; Zegelformaat: 38 x 24,1 mm; Tanding: 13 : 12,50; Papier: zonder watermerk; Gomme: Arabische gom; Velindeling: 5 x 10 = 50 zegels; Druktechniek: offset; Drukkerij: N.V. Joh. Enschedé & Zonen, Grafische Inrichting, Haarlem.

De zegels zullen worden verkocht t.m. 31 juli 1968. De geldigheid voor de frankering eindigt op 31 december 1968.

Waarom worden op alle grote bedrijven in de Europoort BENZO rijwielen gebruikt?

Dit kunt u lezen o.a. in de Autokampioen van mei 1967 en de consumentengids van april 1967

BENZO SPORT SUPER DE LUXE
geheel compleet v.a. f 146,—

DIENSTRIJWIELEN
compleet f 148,—

Deze prijzen gelden t.m. 31 dec. Benzo bestaat 60 jaar.

Vraagt gratis prijscourant.

BENZO RIJWIELFABRIEK
VLAARDINGEN

Telefoon 010 - 34 24 74, 34 42 44

der radiaalband met de 3extras

S

maat één adres...
sampermans
 voor autobanden
niet duurder,
 wel beter.

RECHTSTREEKSE VERKOOP MET
 MONTAGE EN SERVICE AAN
 AUTOMOBILISTEN IN 15 FILIALEN

wachtmeester 1e kl.
E. Wietsma
 ten grave gedragen

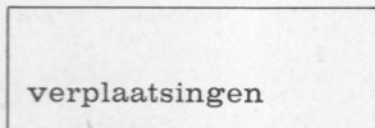
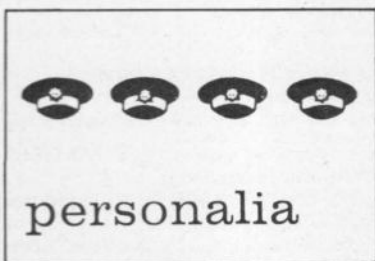
Op 6 april 1968 is onder zeer grote belangstelling de op 1 april 1968 aan een hartverlamming overleden Wachtmeester der Rijkspolitie 1e klasse EELTJE WIETSMa van de groep Ruinen, Post Zuidwolde op de algemene begraafplaats te Zuidwolde teraarde besteld.

Onder de aanwezigen die hem de laatste eer bewezen, bevonden zich de districtscommandant Majoor L. P. Bergsma, de Luitenant officier toegevoegd Compaan, de groepscommandant, adjudant Valk, de Locoburgemeester K. Klunder, vele collega's van buiten de Groep Ruinen, al het personeel van de Groep Ruinen, vertegenwoordigers van de A.N.P.B. en uit het verenigingsleven van Zuidwolde.

Tijdens de rouwdienst is het woord gevoerd door de Majoor Bergsma, locoburgemeester Klunder, de Adj. Meulenberg namens de A.N.P.B. en een vertegenwoordiger uit het verenigingsleven.

Door vier leden van de Groep Ruinen is het stoffelijk overschot tijdens de rouwdienst geflankeerd en door zes leden van de Groep Ruinen naar het graf gedragen en daar geflankeerd.

Opperwachtmeester
 Schalk.

RESSORT AMSTERDAM

Per 15-3-'68: W. de Jong, owmr., van Opperdoes naar Broek op Langedijk.
 Per 16-3-'68: H. Onink, wmr. 1e kl., van Amerongen naar Abbenbroek.
 Per 18-3-'68: K. A. Vroegindewei, owmr., van Landsmeer naar Wormer.
 Per 30-3-'68: C. D. Compaan, wmr. 1e kl., van Krommenie naar Weesp; P. Benjamin, wmr. 1e kl., van Landsmeer naar Krommenie; A. Lintmeijer, wmr., van Muideren naar Landsmeer; J. Rook, wmr. 1e kl., van Volendam naar Castricum; H. G. Remmers, owmr., van Wieringerwaard naar Joure; Th. Bos, wmr. 1e kl., van Heemskerk naar Gramsbergen; H. J. Reinders, wmr. 1e kl., van de Koog

naar 's-Gravenzande; A. Koops, wmr 1e kl., van Bunnik naar Warder; B. Roomer, owmr., van Krommenie naar Purmerend.

Per 1-4-'68: A. Kuipers, adjudant, van Langedijk naar Oegstgeest.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 2-3-'68: A. Hoogesteger, wmr. 1e kl., van Oostburg naar Kamperland; C. Both, wmr. 1e kl., van Puttershoek naar Willemsdorp; G. W. Hoefakker, owmr., van Zevenhuizen naar Nieuwerkerk a.d. IJssel; C. de Witte, owmr., van Schipluiden naar Zoetermeer; H. Kluiwstra, owmr., van Leiden naar Noordwijkerhout; J. v. d. Meijden, owmr., van Nieuwerkerk naar Hazerswoude.

Per 16-3-'68: A. Valk, owmr., van Papendrecht naar Ruinen; J. Holtslag, owmr., van Krimpen a.d. IJssel naar Pijnacker.

Per 30-3-'68: W. C. J. Pirovano, wmr., van Hillegom naar Axel; H. J. Reinders, wmr. 1e kl., van De Koog naar 's-Gravenzande.

Per 1-4-'68: A. de Roode, adjudant, van Middelharnis naar Vorden; G. J. Schurman, owmr., van Hoge Rijndijk naar Hillegom.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 30-3-'68: J. G. v. Donkelaar, wmr. van Veldhoven naar Nijkerk; A. de Vries, wmr., van Veldhoven naar Heerde; H. Manten, wmr., van Veldhoven naar Nieuwkoop; D. Schuurman, wmr., van Veldhoven naar de Meern; P. Persoon, wmr. 1e kl., van Limbricht naar Susteren; J. J. Heinrichs, wmr. 1e kl., van Simpelveld naar Rothem; M. J. de Zwart, wmr. 1e kl., van Vlijmen naar Hensbroek.

wij herdenken

Wmr 1e kl.
 A. Verhoeven
 Sluiskil
 res. 's-Gravenhage
 ☆ 24-5-1917
 † 7-3-1968

Wmr 1e kl.
 J. M. Grijsbach
 Cuijk
 res. 's-Hert.bosch
 ☆ 6-4-1918
 † 3-4-1968

Wmr 1e kl.
 M. Zuidema
 Oirschot
 res. 's-Hert.bosch
 ☆ 16-7-1929
 † 13-4-1968

Wmr 1e kl.
 A. C. de Vries
 Nijmegen
 ressort Arnhem
 ☆ 16-9-1927
 † 16-3-1968

Wmr 1e kl.
 E. Wietsma
 Zuidwolde
 ressort Groningen
 ☆ 24-1-1916
 † 1-4-1968

Per 1-4-'68: L. v. d. Muuren, wmr. 1e kl., van Made en Drimmelen naar Hooge Zwaluwe.

RESSORT ARNHEM

Per 2-3-'68: W. Stuut, wmr. 1e kl., van Heerde naar Hoogkarspel.
Per 15-3-'68: A. Mansier, wmr. 1e kl., van Nijkerk naar Hoog Soeren (Det. Veldpolitie).

Per 27-3-'68: H. G. A. Willink, wmr. 1e kl., van Tubbergen naar Enter.
Per 30-3-'68: H. Gansekoele, owmr., van Haften naar Beek.

RESSORT GRONINGEN

Per 2-3-'68: R. Greveling, wmr., van Oosterwolde naar Joure; E. de Vries, owmr., van Blijham naar Nieuwe Pekela.

Per 30-3-'68: R. J. Zuidema, owmr., van Zeegse naar Vries; A. Klutter, owmr. van Gieterveen naar Uithulzermeeden; B. Haarsma, wmr. 1e kl., van Nijland naar Irnsum; J. H. Seinen, owmr., van Ezinge naar Gramsbergen; R. Medendorp, wmr. 1e kl., van Leek naar Ezinge.

Per 1-4-'68: W. J. Stel, wmr. 1e kl., van Pesse naar Soestdijk; S. Visser, wmr. 1e kl., van Drogeham naar Murmerwoude.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 16-3-'68: C. L. de Langen, owmr., van Venlo naar Leeuwarden; H. E. Rhebergen, wmr. 1e kl., van Dordrecht naar Amsterdam.

Per 27-3-'68: J. Nauta, wmr. 1e kl., van Dordrecht naar Aalsmeer.
Per 1-4-'68: J. Tintel, wmr., van Aalsmeer naar Dordrecht.

Per 15-4-'68: G. J. F. Teunissen, wmr. 1e kl., van Amsterdam naar Apeldoorn (Veiligheidsd. Kon. Huis).

STAF ALGEMENE INSPECTIE

Per 30-3-'68: C. Beijen, wmr. 1e kl., van 's-Gravenhage naar Wouwsche Plantage (Staf T.I. 's-Hertogenbosch).

aanwijzing voor functie

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 2-3-'68: Adjudant H. Kluiwstra tot groepscommandant te Noordwijkerhout.

Per 16-3-'68: Adjudant J. Holtslag tot groepscommandant te Pijnacker.
Per 1-4-'68: Adjudant A. Kuipers tot groepscommandant te Oegstgeest.

RESSORT ARNHEM

Per 30-3-'68: Adjudant H. Gansekoele tot groepscommandant te Been.
Per 1-4-'68: Adjudant A. de Rooze tot groepscommandant te Vorden.

RESSORT GRONINGEN

Per 16-3-'68: Adjudant A. Valk tot groepscommandant te Ruinen.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 16-3-'68: Adjudant C. L. de Langen tot groepscommandant te Leeuwarden; Owmr. H. E. Rhebergen tot plv.-cdt. recherchegroep Zeehaven te Amsterdam.

Per 1-4-'68: Wmr. 1e kl. J. C. Wiggers tot bureauchef te Leeuwarden.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot opperwachtmeester:

Per 30-3-'68: A. Koops te Warder.

tot wachtmeester:

Per 23-1-'68: A. J. v. d. Lee te Mijndrecht.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot adjudant:

Per 2-3-'68: H. Kluiwstra te Noordwijkerhout.

Per 16-3-'68: J. Holtslag te Pijnacker.

tot opperwachtmeester:

Per 2-3-'68: C. Both te Willemsdorp.

tot wachtmeester 1e kl.:

Per 11-2-'68: G. Eerkes en J. v. Loon te De Lier.

tot wachtmeester:

Per 24-2-'68: A. Luijendijk te Schoonhoven.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 18-10-'67: Mej. K. Westhoeve te Nieuwkoop.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot Dir. Officier der Rijkspolitie 3e kl.:

Per 1-9-'67: J. Vermeulen te Eindhoven.

tot opperwachtmeester:

Per 30-3-'68: J. J. Heinrichs te Rothem.

RESSORT ARNHEM

tot adjudant:

Per 30-3-'68: H. Gansekoele te Beek.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 17-1-'68: B. W. Busch te Hengelo-G.

tot adm. ambt. C 3e kl.:

Per 1-1-'68: C. A. E. Oomen te Groesbeek.

tot Fotograaf B 3e kl.:

Per 1-1-'68: W. M. A. Valenteijn te Arnhem.

RESSORT GRONINGEN

tot adjudant:

Per 16-3-'68: A. Valk te Ruinen.

tot opperwachtmeester:

Per 30-3-'68: R. Medendorp te Ezinge.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-11-'67: IJ. Groenhof te Metslawier.

Per 1-4-'68: G. G. Poelman te Kollum.

RIJKSPOLITIE TE WATER

tot adjudant:

Per 16-3-'68: C. L. de Langen te Leeuwarden.

tot opperwachtmeester:

Per 16-3-'68: H. E. Rhebergen te Amsterdam.

ALGEMENE INSPECTIE

tot schrijver A 1:

Per 1-1-1964: A. L. Esser te 's-Gravenhage.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

tot adm. ambt. C 3e kl.:

Per 1-3-'68: Mevr. M. J. Cordes-van Gastel te Arnhem.

in dienst getreden

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-4-'68: J. F. van Huffelen, wmr. 1e kl. te Limbricht.

RESSORT ARNHEM

Per 1-4-'68: J. Haarman, wmr. 1e kl. te Deurningen.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 22-2-'68: D. v. Halem, adm. ambt. C 3 bij fotodienst (fotograaf B) te Driebergen.

VERKEERSSCHOOL BILTHOVEN

Per 1-4-'68: Mej. J. H. van Hest, schrijver te Bilthoven.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten:
Per 15-4-'68: G. H. F. Winnemuller, Breda; W. Baks en J. Weerts, Assen; A. J. J. van de Bunt, Leeuwarden.
Per 1-5-'68: M. J. Weijers, Amsterdam.

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-4-'68: J. Bakker, owmr. te Hensbroek; P. Tolman, adjudant te Montfoort; T. F. A. M. v. d. Laan, schrijver te Utrecht.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-4-'68: A. C. Vink, wmr. 1e kl. te Alblasserdam.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-4-'68: M. C. van Beek, owmr. te Wouwsche Plantage; O. Cammans, wmr. 1e kl. te Ubachsberg; L. L. Botvliet, wmr. 1e kl. te Veldhoven.

RESSORT ARNHEM

Per 1-4-'68: H. Dokter, adjudant te Wijhe; J. A. Jansie, wmr. 1e kl. te Zutphen; A. B. v. Oosterom, owmr. te Haaksbergen; M. Wieringa, adjudant te Dalisen.

RESSORT GRONINGEN

Per 1-4-'68: A. G. Oosterbaan-van der Veen, adm. ambt. C 3e kl. te Groningen; K. Woldendorp, wmr. 1e kl. te Groningen.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 1-5-'68: M. Strijdhorst, wmr. te Driebergen.

OPLEIDINGSSCHOOL ARNHEM

Per 1-4-'68: J. R. A. Brink, adspirant te Arnhem.

VERKEERSSCHOOL BILTHOVEN

Per 1-4-'68: Mej. G. Langezaal, schrijver te Bilthoven.

VEILIGHEIDSDIENST KON. HUIS

Per 1-3-'68: J. Brink, owmr. te Soestdijk.

ambtsjubilea

Wmr 1e kl.
J. Kiel
Doorn
ressort Amsterdam
25 jaar op 11-5-1968

Wmr 1e kl.
J. Oostdijk
Steenbergen
ress. 's-Hertbosch
25 jaar op 5-6-1968

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

KORPSBLAD

RIJKS POLITIE

Officieel orgaan voor het
Korps Rijkspolitie onder
verantwoordelijkheid van de
door de Algemeen Inspecteur
samengestelde redactie.

9e Jaargang
No. 10 - juni 1968
Verschijnt 1 x per maand

redactie

Kolonel P. Oom
te Arnhem
Majoor mr A. J. Dek
te Heerenveen
Kapitein W. F. K. J. F. Frackers
te Driebergen
Mejuffrouw M. P. Baars
Officier voor jeugdzaken
te Nijmegen
J. M. A. Kasprovicz
Hoofd bureau reserve-rijkspolitie
te 's-Gravenhage
Adjutant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage
Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen
te Nijmegen
Opperwachtmeester
E. A. Boesaard
te Arnhem
Wachtmeester 1e klasse
J. A. Schuurmans
te Valkenburg
Wachtmeester 1e klasse
H. S. Freen
te 's-Gravenzande
Wachtmeester
J. M. van Leeuwen
te Bunschoten

redactiesecretariaat

Districtsbureau
Rijkspolitie te Water
Bureau-ark Waalhaven, Nijmegen
Telefoon 08800 - 3 32 44

eindredactie

Bas den Oudsten, journalist
Bonkeweg 29, Lekkum
post Leeuwarden
Telefoon 05100-2 33 61

advertenties

J. G. Duyker
Postbus 228
Amstelveen
Telefoon 02964-3 26 15

uitgave

Schaafsma & Brouwer
Postbus 10, Dokkum
Telefoon 05190-23 21
Giro 83 31 11
Abonnementsprijs f 10,— per jaar
bij vooruitbetaling
Losse nummers f 1,— per stuk

bij de omslagfoto:

„Ik zweer/verklaar, dat ik om iets
hoegenaamd in mijn betrekking te
doen of te laten van niemand
hoegenaamd, middellijk of on-
middellijk enige beloften of
geschenken zal aannemen.”
Voor verslag over de beëdiging
van 90 aspiranten, zie elders in
dit blad. Op de voorgrond van
deze foto de aspirant
J. C. M. Jacobs (rechts), de
generaal W. de Gast, de luitenant
Koning en de majoor
B. van der Meer.

deze maand

Op de generaal af gevraagd

Overgang van
Rijks- naar Gemeentepolitie?

Correspondenten

Hobbyclub Alex

Adspiranten beëdigd

Geldtransporten

Puzzel

Volleybal kampioenschappen

Gesprek met een paard

Eën week jeugdzaken

Filatelie

Personalia

door de opperwachtmeester J. J. H. van Aerssen

op de generaal af gevraagd

Opnieuw hadden wij de gelegenheid over de meest actuele kwestie in het Korps te spreken met de generaal W. de Gast, namelijk over de: **reorganisatie!**

Vraag: In het april-nummer van het Korpsblad hebt u, in antwoord op een vraag onzerzijds, enkele dingen gezegd over de voorgenomen reorganisatie van het Korps. Inmiddels zijn we weer enige maanden verder. Bekend is, dat diverse werkgroepen zijn ingesteld, die het probleem — als we het zo eens mogen zeggen „in moten” — telijf zullen gaan. Kunt u hierover iets naders mededelen?

Generaal W. de Gast: „Inderdaad is op 1 mei j.l. een vijftal werkgroepen ingesteld. Het zijn, zoals u weet, de werkgroep „Organisatorische- en Personeelsaspecten”, onder voorzitterschap van kolonel J. R. Hoogkamer; de werkgroep „Comptabele Dienst”, onder voorzitterschap van kolonel H. A. van Steenis; de werkgroep „Materieel Dienst”, onder voorzitterschap van kolonel M. C. Ruigrok; de werkgroep „Geweermakers”, onder voorzitterschap van kolonel mr. J. P. v. d. Steur en tenslotte de werkgroep „Dienstruimten”, onder voorzitterschap van kolonel P. Oom.

Deze werkgroepen zullen over hun bevindingen rapport uitbrengen. Het is uiteraard niet mogelijk en zelfs bepaald ongewenst, om hierop vooruit te lopen. Vooral in de personeelssector liggen zoveel gevoelige aspecten, dat ontijdige publicaties alleen maar onnodige onrust kunnen veroorzaken.

Toch wil ik over de „operatie schaalvergroting”, zoals we het hele plan de campagne hebben gedoopt, nog wel het een en ander zeggen. Ik stel hierbij echter uitdrukkelijk, dat nog niets definitief is en vooral ten aanzien van data de nodige reserve in acht moet worden genomen.

In algemene zin is de reorganisatie in drie hoofdgroepen te onderscheiden: t.w. het opheffen van de territoriale inspecties, terugbrenging van het huidige

aantal van 23 districten op 17 en het uitbreiden en reorganiseren van de Algemene Inspectie. Dit alles zal geleidelijk aan moeten gebeuren, met als streefdatum van voltooiing, medio 1970.

Uitgangspunten bij deze reorganisatie zijn het zogenaamde „rapport Van Eijkern”, over de reorganisatie van het Korps Rijkspolitie en het „rapport De Gast”, over de samenstelling van de districtsstaven. Het zal duidelijk zijn dat, alvorens een probleem van dergelijke omvang definitief zijn beslag krijgt, tevoren een degelijke analyse moet zijn gemaakt om te weten, welke consequenties — in het bijzonder in de personeelssector — een en ander met zich mede brengt en aan de hand waarvan conclusies kunnen worden getrokken. Het behoort tot de taak van de werkgroepen deze analyses te bestuderen en nader uit te werken en hierover te rapporteren.

Om nu tot enige meer concrete dingen te komen. Het ligt in de bedoeling, dat zo spoedig mogelijk de nieuwe districtsgrenzen worden vastgesteld.

Dit behoeft eigenlijk alleen maar te geschieden in de provincies Zuid-Holland, Gelderland en Noord-Brabant. In de overige provincies zijn voor de districten geen „grenswijzigingen” nodig.

De districten Alkmaar, Amsterdam, Utrecht, Middelburg, Roermond, Maastricht en Assen blijven in hun huidige samenstelling bestaan. Het lijkt mij niet goed op dit moment op de samenvoeging van de overige districten vooruit te lopen, behoudens vermelding van enkele vaststaande feiten. Zo zullen — het was reeds bekend, maar ik memoreer het hier nog even — Groningen en Winschoten, Leeuwarden en Heerenveen, Zwolle en Almelo worden samengevoegd en het aantal districten in de provincies Zuid-Holland en Gelderland van 3 naar 2 en in de provincie Noord-Brabant van 4 naar 3 moeten worden teruggebracht. Als alles verloopt zoals we het ons voorstellen, zal

vermoedelijk per 1 januari a.s. het district Winschten worden opgeheven en samengevoegd met het district Groningen. De hierbij gevolgde gang van zaken wordt vastgelegd in een „procedure”, welke als leidraad zal dienen bij het opheffen en samenvoegen van andere districten.

OPHEFFING TERRITORIALE INSPECTIES

Het ligt in de bedoeling, dat vermoedelijk per 1 januari a.s. de territoriale inspecties worden opgeheven. Als overgangsmaatregel zullen (tijdelijke) bureaus „Algemene Inspectie, afdeling Amsterdam, 's-Gravenhage, 's-Hetogenbosch, Arnhem en Groningen” worden ingesteld. De 3 dan nog aanwezige territoriaal inspecteurs zullen als „kolonels in algemene dienst” belast worden met de dagelijkse leiding van de 5 bureaus. De taak van de kolonels is tot het moment van likwidatie van de bureaus in hoofdzaak het beheren van deze bureaus en het verrichten van bijzondere opdrachten, voornamelijk in het kader van de reorganisatie.

Oprichting van het „Bureau Comptabele” nieuwe

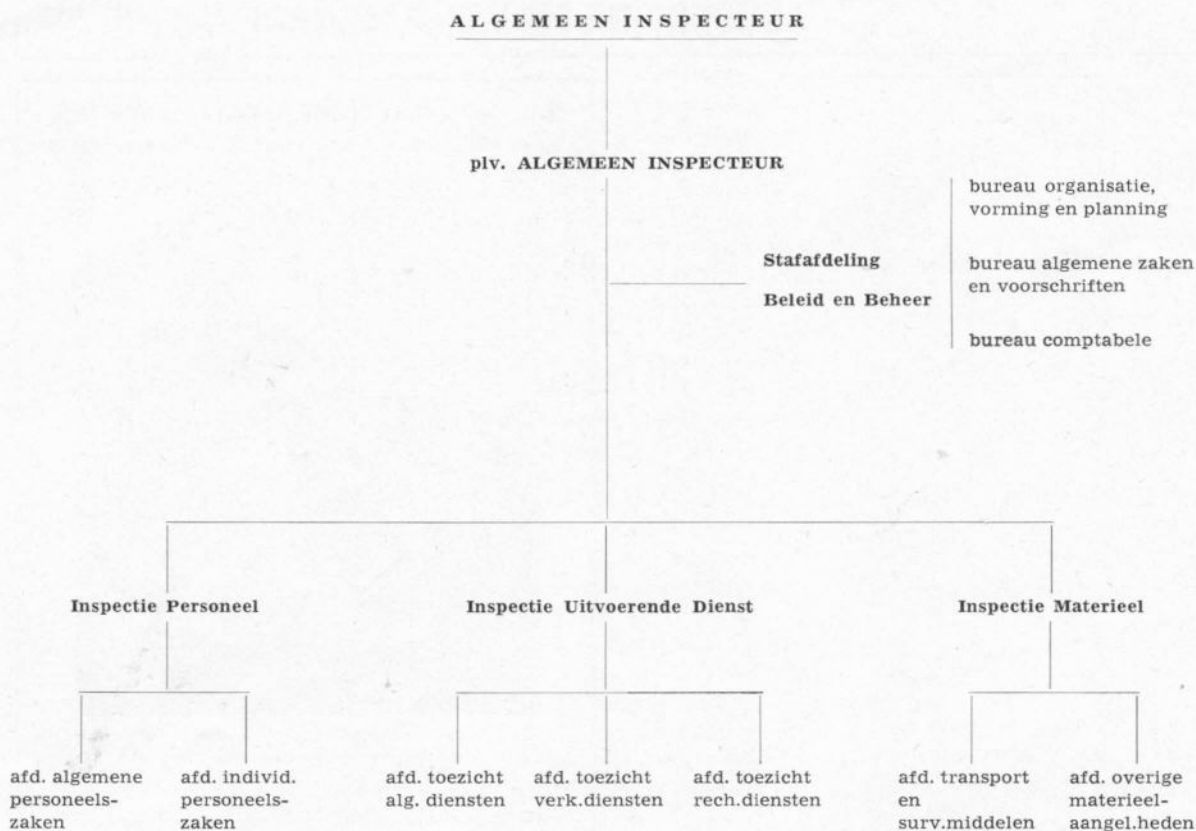
stijl zal later volgen, evenals de instelling van een „Inspectie Materieel”.

ALGEMENE INSPECTIE

Tussen de bedrijven door zal dan ook de reorganisatie van de Algemene Inspectie zijn beslag vinden, onder gelijktijdige opheffing van de (tijdelijke) bureaus „Algemene Inspectie”, waarover ik reeds sprak. Per 1 juni j.l. is de „Afdeling Toezicht Recherchediensten”, onder leiding van majoor mr J. W. Buitendijk, aan mijn inspectie ingesteld. Deze heeft zich gedurende enige maanden op deze functie voorbereid. De afdeling vormt een onderdeel van de op latere datum op te richten „Inspectie Uitvoerende Diensten”.

Onder de afdeling ressorteren het „Bureau beheer recherche” (waar o.a. ook de aangelegenheden de technische recherche betreffende worden behandeld) en het „Bureau speurhonden”.

Onder het nodige voorbehoud, zal de „Algemene Inspectie nieuwe stijl” er als volgt komen uit te zien:

Regeling overgang van Rijks- naar Gemeentepolitie vijf jaar opgeschort?

maatregel tegen versnippering politie potentieel

Bij de Tweede Kamer is een wetsontwerp ingediend, dat beoogt de overgang van rechtswege van gemeenten van rijks- naar gemeentepolitie en omgekeerd voor vijf jaar op te schorten. De memorie van toelichting is ondertekend door de Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken.

Volgens de thans geldende bepalingen van de Politiewet gaat een gemeente met rijkspolitie van rechtswege over op gemeentepolitie, als het inwonertal stijgt boven 25.000. Omgekeerd gaat een gemeente met gemeentepolitie van rechtswege over op rijkspolitie, als het aantal inwoners beneden de 10.000 komt. Het nu ingediende wetsontwerp wil die overgang van rechtswege voor een periode van vijf jaar buiten werking stellen.

Zoals de ministers in de memorie van toelichting bij de begroting van hun departementen voor 1968 reeds mededeelden, zijn zij van plan het in de Politiewet neergelegde bestel aan een nader onderzoek te onderwerpen, hetgeen zal kunnen leiden tot een ingrijpende wijziging of vernieuwing van de Politiewet, waarbij — zo enigszins mogelijk — niet wordt afgeweken van de hoofdtekken van het huidige politiebestel. De voorbereiding van een dergelijke

herziening dient — gelijk de ministers eveneens in de genoemde memorie van toelichting hebben opgemerkt — naar hun mening te geschieden tegen de achtergrond van een stabiele situatie. Als belangrijke factor die tot een achtergrond van schuiving van het beeld leidt, hebben zij in genoemde memorie het feit vermeld, dat in de komende jaren gemeenten, vooral door de groei van het aantal inwoners, van rechtswege overgaan van rijkspolitie naar gemeentepolitie. Zij hadden hierbij met name het oog op de omstandigheid dat aldus het aantal kleine politiekorpsen toeneemt en een tendens van versnippering van het beschikbaar politiepotentieel meer voelbaar wordt.

Uit de beschikbare gegevens blijkt — aldus de ministers in de memorie van toelichting op het onderhavige wetsontwerp — dat de overgang van gemeenten van rijkspolitie naar gemeentepolitie wegens overschrijding van de inwonergrens en daarmee het ontstaan van kleine gemeentelijke politiekorpsen in versneld tempo plaatsvindt. In de eerste vijf jaar na de inwerkingtreding van de Politiewet (1 januari 1958) vond geen enkele overgang plaats. In de daarop volgende vijf jaren gingen drie gemeenten over. Voor de volgende periode van vijf jaren kan de overgang van tenminste zes en ten hoogste 12 gemeenten verwacht worden. De invloed, die wijzigingen in de gemeentelijke indeling op de overgang van gemeenten van rijks- naar gemeentepolitie kan hebben, is daarbij nog buiten beschouwing gelaten.

De beide ministers zijn van oordeel — ze hebben dat ook reeds in de memorie van toelichting bij de be-

groting voor 1968 tot uitdrukking gebracht — dat de Nederlandse politieorganisatie niet gediend is met het ontstaan van een steeds groter aantal kleine politiekorpsen. Het oprichten van een nieuw gemeentelijk korps eist het aantrekken van een korpschef en van overig politiepersoneel, vaak uit andere korpsen en het treffen van voorzieningen voor huisvesting en materieel. Op zichzelf houdt dit reeds bezwaren in, maar het brengt ook nog het risico mee, dat dergelijke voorzieningen niet passen in een politiestelsel, zoals dit na de in het vooruitzicht gestelde wijziging van de Politiewet wordt, en dus weer geheel of gedeeltelijk ongedaan moeten worden gemaakt.

De tijdelijke regeling is kort samengevat aldus:

- Een gemeente, waarvan het zielental in de vijf jaar, volgend op de inwerkingtreding van de opschortingswet, stijgt boven de 25.000 of daalt beneden de 10.000, behoudt de politie die zij had.
- De Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken kunnen echter besluiten dat de overgang van zo'n gemeente van rijks- naar gemeentepolitie of omgekeerd toch plaats zal vinden. Met name zullen de ministers hiertoe overgaan als de overwegingen die tot indiening van het wetsontwerp aanleiding hebben gegeven, in het concrete geval in mindere mate gelden.
- Zodra het zielental van een gemeente stijgt boven de 25.000 of daalt beneden de 10.000, vragen de ministers de commissaris der Koningin om advies over de vraag of er aanleiding is om van de opschortingsregeling af te wijken en de overgang toch te doen plaatsvinden.
- Mocht de voorgenomen herziening van de politieorganisatie, die de aanleiding tot het voorstellen van deze tijdelijke regeling vormde, niet haar beslag hebben gekregen binnen de genoemde periode van vijf jaren — de ministers hopen dat dit wel het geval zal zijn — dan vindt de overgang van rijks- naar gemeentepolitie of omgekeerd alsnog plaats.

gaande en komende correspondenten

afgetreden correspondenten

district Utrecht:
wachtmeester 1e kl.
D. Johannes

district Breda:
opperwachtmeester
L. Hoedemaker

district Maastricht:
adjutant
L. Krul

district Nijmegen:
adjutant
J. Liebers

district Zwolle:
B. C. Blom
adjutant

district Heerenveen:
opperwachtmeester
H. van der Woude

In de afgelopen maanden hebben verschillende mutaties plaats gevonden bij de correspondenten. De redactie brengt gaarne dank aan hen die door leeftijdstonslag of andere omstandigheden, hun functie als correspondent moesten neerleggen. Velen van hen hebben vanaf de oprichting van het Korpsblad Rijkspolitie hun medewerking verleend en de redactie goede diensten bewezen. Intussen zijn anderen bereid gevonden hun plaatsen in te nemen en voor enkele onderdelen zijn voor het eerst correspondenten aangesteld. Aan hen een hartelijk welkom in het vertrouwen dat zij — in het belang van de lezers — oog en oor willen en zullen zijn voor de redactie.

Opl.school Arnhem:
adjutant
J. F. de Kock

nieuwe correspondenten

district Utrecht:
opperwachtmeester
C. Stekelenburg

district Breda:
wachtmeester 1e kl.
G. M. A. Siemerink

district Maastricht:
opperwachtmeester
J. H. J. Raadschelders

district Nijmegen:
opperwachtmeester
A. Denekamp

district Zwolle:
opperwachtmeester
F. A. Steendam

district Nijmegen:
opperwachtmeester
H. Smit

S. B. Verkeerstaken:
adjutant
H. C. Vlaskamp

Opl.school Arnhem:
opperwachtmeester
E. A. Boesaard
(deze maakt tevens
namens beide opl.-
scholen deel uit
van de redactie)

Opl.school Horn:
opperwachtmeester
Th. M. Boer

Correspondenten Korpsblad Rijkspolitie

ALGEMENE INSPECTIE:

Wmr. 1e kl. B. Groeneveld,
Koningskade 8, 's-Gravenhage, tel. 070-18 23 25.
Res. rijkspolitie: J. van Wees,
Burg. Patijnlaan 63, 's-Gravenhage, tel. 070-60 21 42.
Sectie Bijz. Verkeerstaken: Adj. H. C. Vlaskamp,
Hoofdstraat 54, Driebergen, tel. 03438-42 42.

RESSORT AMSTERDAM:

Territoriale Inspectie: Adj. H. Kuik,
De Lairesestraat 39, Amsterdam, tel. 020-79 89 10.
District Alkmaar: Owmr. P. de Wild,
Kennemerstraatweg 128, Alkmaar, tel. 02200-1 64 44.
District Amsterdam: Owmr. A. van Zuilichem,
Paulus Potterstraat 32, Amsterdam, tel. 020-73 24 22.
District Utrecht: Owmr. C. Stekelenburg,
Utrechtseweg 139, De Bilt, tel. 030-76 37 11.

RESSORT 's-GRAVENHAGE:

Territoriale Inspectie: Owmr. C. L. Kooter,
Koninginnegracht 46, 's-Gravenhage, tel. 070-18 34 30.
District Dordrecht: Adj. W. J. van Essen,
Buiten Walevest 9, Dordrecht, tel. 01850-3 74 44.
District 's-Gravenhage: Owmr. J. Bom,
Koninginnegracht 46, 's-Gravenhage, tel. 070-18 34 30.
District Leiden: Adj. D. van Buren,
Herengracht 20, Leiden, tel. 01710-3 22 45.
District Middelburg: Adj. C. den Otter,
Groenmarkt 14, Middelburg, tel. 01180-27 88.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH:

Territoriale Inspectie: Wmr. 1e kl. B. J. Bruinsma,
Julianaplein 8, 's-Hertogenbosch, tel. 04100-3 34 41.
District Breda: Wmr. 1e kl. G. M. A. Siemerink,
Catharinastraat 20, Breda, tel. 01600-2 40 61.
District Eindhoven: Adj. J. M. Tijssen,
Ekkerstraat 2, Eindhoven, tel. 040-2 37 85.
District 's-Hertogenbosch: Adj. G. Th. Volk,
Past. de Kroonstr. 44, 's-Hertogenbosch, tel. 04100-2 44 81.
District Maastricht: Owmr. J. H. J. Raadschelders,
Wilhelminasingel 97, Maastricht, tel. 04400-1 31 45.
District Roermond: Owmr. H. van der Waa,
Andersonweg 46, Roermond, tel. 04750-52 52.
District Tilburg: Adj. H. J. Kloezeman,
St. Josephstraat 104, Tilburg, tel. 04250-2 54 70.

RESSORT ARNHEM:

Territoriale Inspectie: Owmr. J. van de Wetering,
Velperweg 168, Arnhem, tel. 08300-2 28 41.
District Almelo: Adj. F. van Vliet,
Sluiskade N.Z. 90, Almelo, tel. 05490-58 66.
District Apeldoorn: Adj. B. Bol,
Emmalaan 1, Apeldoorn, tel. 05760-1 33 44.
District Doetinchem: Adj. G. A. Tönies,
Surinamestraat 9, Doetinchem, tel. 08340-33 18.
District Nijmegen: Owmr. A. Denekamp,
v. Schaeck Mathonsingel 6, Nijmegen, tel. 08800-2 82 73.
District Zwolle: Owmr. F. A. Steendam,
Wipstrikkerallee 169, Zwolle, tel. 05200-1 36 41.

RESSORT GRONINGEN:

Territoriale Inspectie: Owmr. J. M. Post,
Verl. Hereweg 163, Groningen, tel. 050(05900)-5 46 45.
District Assen: Owmr. D. W. Tits,
Beilerstraat 127, Assen, tel. 05920-48 45.
District Groningen: Owmr. F. de Vries,
Heresingel 5, Groningen, tel. 050(05900)-3 75 41.
District Heerenveen: Owmr. H. Smit,
Burg. Falkenaweg 102, Heerenveen, tel. 05130-32 44.
District Leeuwarden: Adj. H. C. Timmer,
Arumerstraat 29, Leeuwarden, tel. 05100-2 23 45.
District Winchoten: Adj. J. Kleppers,
Burg. Schönfeldsingel 33, Winchoten, tel. 05970-20 02.

RIJKSPOLITIE TE WATER:

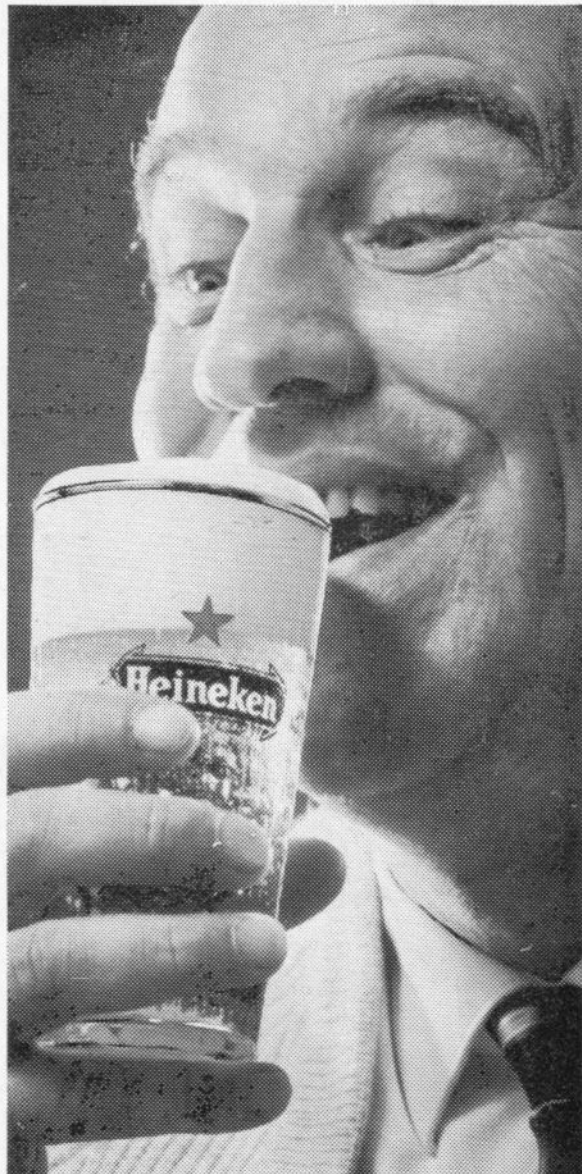
Staf Commandant: Wmr. 1e kl. H. van der Werf,
Westerdoksdiijk 2, Amsterdam, tel. 020-6 33 11.
District Amsterdam: Wmr. 1e kl. L. Gorter,
Westerdoksdiijk 2, Amsterdam, tel. 020-6 33 11.
District Nijmegen: Adj. C. de Lang,
Bureau-ark, Waalhaven, Nijmegen, tel. 08800-3 32 44.
District Vlaardingen: Adj. J. C. van der Hilst,
Oosthavenkade 85, Vlaardingen, tel. 010-34 07 33.

DIENST LUCHTVAART KORPS RIJKSPOLITIE:

Owmr. W. H. Hoffmeister,
Schiphol-Centrum, tel. 020-79 99 68.

OPLEIDINGSSCHOLEN KORPS RIJKSPOLITIE:

Opleidingsschool Arnhem: Owmr. E. A. Boessaard,
Velperweg 158, Arnhem, tel. 08300-3 28 44.
Opleidingsschool Horn: Owmr. Th. M. Boer,
Baexemerweg 1, gem. Horn, tel. 04748-6 66.

„Ook zo'n pilsje?“ Natuurlijk!...
'n schoon glas... even omspoelen...
'n goed gekoeld flesje... glas en fles schuin...
en inschenken maar.
Dat is heerlijk, helder Heineken!

Gezellige mensen drinken Heineken

een „politiek ongeval”

DOOR DE WMR 1e KL.
H. J. A. EVENBOER EN DE
WMR. J. POLDERMAN
TE ZOETERMEER

Ernst en luim, techniek en politiek grenzen aan elkaar. Dat zou die avond duidelijk worden bij een merkwaardig „politiek ongeval”, waarvan de melding natuurlijk juist binnenkwam toen wij ons na volbrachte dagtaak om zo te zeggen „achter de bout” verschanst hadden. Er was, zo werd per telefoon gemeld, een licht ongeval gebeurd op een van de afritten van rijksweg 12. Het bleek, dat de bestuurder van een lichtkleurige personenauto van zijn voertuig een soort monorailvehikel had gemaakt, door de wagen precies op de schuin uit de grond oplopende dubbele vangrail te rijden. Hij was vervolgens angstvallig in zijn auto blijven zitten om het evenwicht niet te verstoren. Uit routinevragen bleek de bestuurder een bezoldigd functionaris te zijn van de partij van de arbeid en het „tien-over-rode”-interieur van de wagen, alsmede het streven naar evenwicht waren daarmee in over-

stemming. Op de vraag hoe hij verzekerd was antwoordde de p.v.d.a.-man: „a.r.” Waarmee de humor het bestaan weer binnensloep en zich een „zeer politiek” gesprek ontspoon, in afwachting van de komst van een kraanwagen.

Wij vertelden de p. v. d. a. - man nieuws met te verklaren, dat de boerenpartij bij de eerstvolgende verkiezingen ongetwijfeld een groot aantal stemmen zou winnen. De p.v.d.a.-functionaris moet een ogenblik gedacht hebben, dat een ongeluk zelden alleen komt en vroeg een nadere verklaring, die prompt kwam: „Boer Koekoek is een zeer sociaal voelend mens. Zo pickert hij vaak over boeren op de leeftijd van zestig jaar en ouder. En nu wil hij voor die boeren met vrachtauto's zand en klei laten aanvoeren om hun land ongeveer een meter op te hogen.”

De p.v.d.a.-man hoorde het verhaal met stijgende verbazing aan en in-

formeerde waarom dat in vredesnaam moest.

„Wel”, aldus werd hem plechtig meegedeeld, „de boerenpartijleider heeft dit geniale idee ontwikkeld opdat de oudere boeren in het vervolg niet zo diep meer hoeven te bukken”. De p.v.d.a.-bestuurder vrolijkte helemaal op en lachte zo, dat het evenwicht van zijn vangrailwagen bijna verloren ging en hulp van een takelwagen overbodig dreigde te worden. Die takelwagen bracht niettemin de rode auto weer op goed spoor. De enige schade was een lekke band, die snel werd verwisseld, waarna de p.v.d.a.-man, met dank voor de service en de politieke voorlichting, lachend wegreed. Nou ja, behalve die band was er thuis nog „de bout”, die door al te lang sudderen wel iets van z'n smaak verloren had. Maar welke rijkspolitie-ambtenaar merkt daar nog wat van?

hobbyclub R.P. Alex kreeg eigen gebouw

FOTO's: FOTODIENST S.B.V.

De burgemeester van Driebergen-Rijsenburg, mr R. W. baron van Boetzelaar, heeft dezer dagen het voortreffelijk geoutilleerde gebouw van de „Hobbyclub R.P. Alex”, een „loot” van de personeelsvereniging R.P. Alex van de Sectie Bijzondere Verkeerstaken, officieel geopend. Een en ander is uniek bij het Korps Rijkspolitie. Het buiten rijksterrein gelegen gebouw is met veel enthousiasme ingericht door leden van de club, die er nu onder meer een goed uitgeruste garage ter beschikking hebben, die voor een „echte” niet onderdoet. Er is onder andere een pracht hefbrug opgesteld en het bij de opening aanwezige bestuur van de ATC-Nederland stond zelfs perplex. Na de opening werd

Inspectie van een burgemeestersauto door monteur P. Neervoort en de burgemeester zelf.

De opperwachtmeester Th. Leenders, terecht trotse voorzitter van de personeelsvereniging, sprak een welkomstwoord.

om te beginnen de auto van de burgemeester geïnspecteerd, ververs en doorgesmeerd. Bij het begin van de plechtigheid sprak de voorzitter van de personeelsvereniging RP Alex, de opperwachtmeester Th. Leenders, een openingspeech waarin hij uiteraard niet naliet gewag te maken van de groei en bloei van de vereniging.

★

Historisch ogenblik voor de hobbyclub R.P. Alex.

bij beëdiging van 90 adspiranten te Arnhem jonge wachtmeester gehuldigd voor dubbele redding

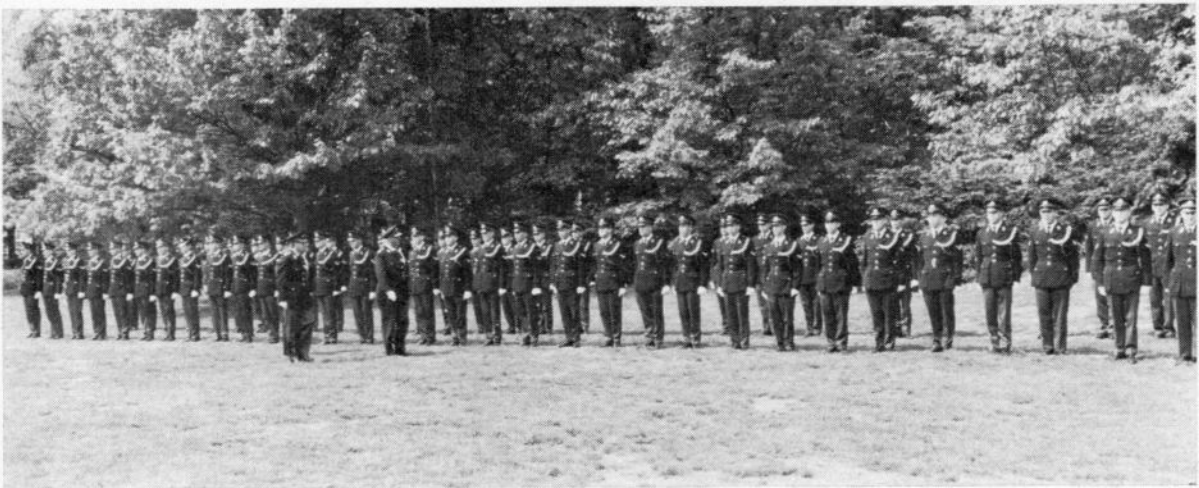
DOOR DE OPPERWACHTMEESTER E. A. BOESAARD TE ARNHEM

„Adspirant-Wachtmeesters . . . het is voor u vandaag een zeer bijzondere dag.” Met deze woorden begroette generaal W. de Gast op 24 mei 1968 in Arnhem de 90 aangetreden „afgestudeerde” adspiranten. Vol spanning, voor de eerste maal in het geklede tenue, wachtten zij op het voor hen zo belangrijke moment, namelijk de beëdiging tot „bevoegd” lid van het Korps. Nadat de generaal de bedoeling van de eed had toegelicht, werden de eedsformules op briljante wijze door de adspirant J. C. M. Jacobs voorgelezen. Toen de generaal daarna man voor man de eed afnam, moest ik onwillekeurig denken aan vroeger. Wat is er toch veel tot stand gekomen en verbeterd. Deze plechtigheid vond in een stijlvolle sfeer plaats. De kapel speelde daarbij op voortreffelijke wijze. In het bijzonder de achtergrondmuziek, tijdens

De generaal uit nogmaals zijn waardering jegens de adspirant Van Alten. Op deze foto voorts ouders en verloofde van de adspirant en de twee geredden.

Inspectie door de generaal.

het 180 maal „zo waarlijk helpe mij God almachtig” was een novum, dat navolging verdient. De Rijkspolitiekapel is een uitstekende vertegenwoordiging van ons Korps, die wij niet gaarne zouden missen. Verrassend was het moment waarop de generaal tijdens het officiële gedeelte, de aspirant J. C. van Alten (18 jaar) liet uittreden. De generaal maakte bekend, dat het aan deze jonge aspirant te danken was dat de heren Dorsman en De Zeeuw getuigen konden zijn van diens beediging. Van Alten had namelijk

De aspirant J. W. A. M. Rufjes legt de eed af.

op 9 september 1967 's-avonds om 10 uur beiden van een zekere verdrinkingsdood gered.

Deze aspirant zat op die avond met zijn verloofde in een autobus en was op weg naar huis. Toen de bus op de Nieuweweg te Poeldijk stopte, hoorde Van Alten van omstanders, dat er even te voren een auto te water was geraakt. Toen hem gebleken was, dat niemand een poging had ondernomen om mogelijke inzittenden te redden, aarzelde Van Alten geen moment. Hij ontdeed zich van enkele kledingstukken en dook in het donkere water. Toen het hem gelukt was de bestuurder uit zijn benarde positie te bevrijden en deze op de kant was geholpen, vertelde de man dat zich nog iemand in de auto bevond. Ook de tweede inzittende, die nagenoeg bewusteloos was, werd door Van Alten op het droge gebracht.

„U heeft”, zo zei de generaal, „blijk gegeven, uit het goede hout gesneden te zijn en ik betuig u, voor hetgeen u gedaan hebt, mijn bijzondere tevredenheid.” Hierna maakte Van Alten voor het eerst kennis met de geredden. Hij had, zo zei hij, alleen maar aan zijn plicht als politiemans gedacht.

Nadat de generaal de nieuwe wachtmeesters had toegesproken, wenste hij hen en hun familieleden van harte geluk. De plechtigheid werd tenslotte besloten met het spelen van het Volkslied.

rectificatie kolonel mr Van der Steur en kolonel Hoogkamer

Verlangend als we altijd zijn om de lezers zo snel mogelijk op de hoogte te stellen, vooral van actuele gebeurtenissen binnen het korps, hebben we in het vorige nummer berichten gepubliceerd betreffende verplaatsingen van de kolonels mr J. P. van der Steur en J. R. Hoogkamer.

Bij onze nieuwsgaring plegen we in het algemeen datgene wat eventueel van belang zou kunnen zijn ter verificatie voor te leggen aan de algemene inspectie. Ditmaal echter hadde we onze bronnen wel zo solide geacht dat we dat hebben nagelaten, hetgeen we nu betreuren want anders hadden we onmiddellijk kunnen vermelden dat de juiste datum waarop de kolonel J. R. Hoogkamer wordt aangewezen als hoofd van de stafafdeling beleid en beheer van de algemene inspectie 1 juli 1968 is. Verder zouden we u bericht hebben dat het voornemen bestaat de kolonel mr J. P. van der Steur op een nader te bepalen datum aan te wijzen als hoofd van de inspectie uitvoerende dienst van de algemene inspectie.

Onze verontschuldigungen voor deze onjuistheden.

Tijdens het afscheidsfeest van de opleiding 1967-I stond als „verdachte” terecht *M. ten Ham*, adjudant te Arnhem.

Hem werd ten laste gelegd een aantal misdaden o.a. het tegen diens uitdrukkelijk verklaarde wil, laten knippen van de haardos. De straf zou echter mild zijn. Namens leerlingen en oudleerlingen werd hem in originele verpakking een (op een leerboek gelijkende doos) automatisch armbandhorloge uitgereikt. (Dit in verband met zijn a.s. leeftijdsontslag).

zelfbeheersing, discipline en goede communicatie werden beloond bij „achtervolging van politie-auto”

DOOR DE OPPERWACHTMEESTER J. J. H. VAN AERSSSEN
TE NIJMEGEN

De rustige conclusie die wachmeester Warrink achteraf uit het verloop van de jacht trekt: „Hiermee is het bewijs geleverd dat een centrale in het midden van het land een dergelijk probleem kan oplossen.” Zo eindigt een verslaggever van het Algemeen Dagblad zijn bijdrage aan een uitgebreide reportage over de „bizarre jacht op de Rt 23”.

Voor de Rotterdamse hoofdagent Hoogeveen, die onlangs door een gewapende indringer werd gedwongen deze in een surveillance-auto een veilige aftocht te verzekeren, moet het inderdaad een bizarre tocht geweest zijn. Wij geven het u te doen met twee op scherp gestelde pistolen van een — misschien wel niet moordlustige maar toch wel uiterst gespannen en zenuwachtige — inbreker in uw rug, gedurende anderhalf uur achter het stuur van een surveillance-auto door een deel van Zuid-Holland te worden gedreven. Het resultaat van een druk op de trekker is namelijk in beide gevallen hetzelfde. Gelukkig is dat niet gebeurd.

De verslaggever doelde met zijn „bizarre tocht” echter kennelijk ook nog op iets anders. Achter de Rotterdamse surveillance-auto groeide, naarmate de tocht langer duurde, het aantal politie-auto's met de minuut. „Hoofdschuldigen” daaraan waren de wachmeester 1e klasse J. Warrink en de wachmeester W.

Wolters. Als coördinator en mobilofonist dienstdoende op de alarmcentrale van de SBV in Driebergen, dirigeerden zij alle beschikbare en in de buurt van de achtervolging opererende GSA's, verkeers-auto's van gemeente- en rijkspolitie en Porsche's achter de Rt 23 aan. Zij werden daarin bijgestaan door de wachmeester 1e kl. W. Kramer en

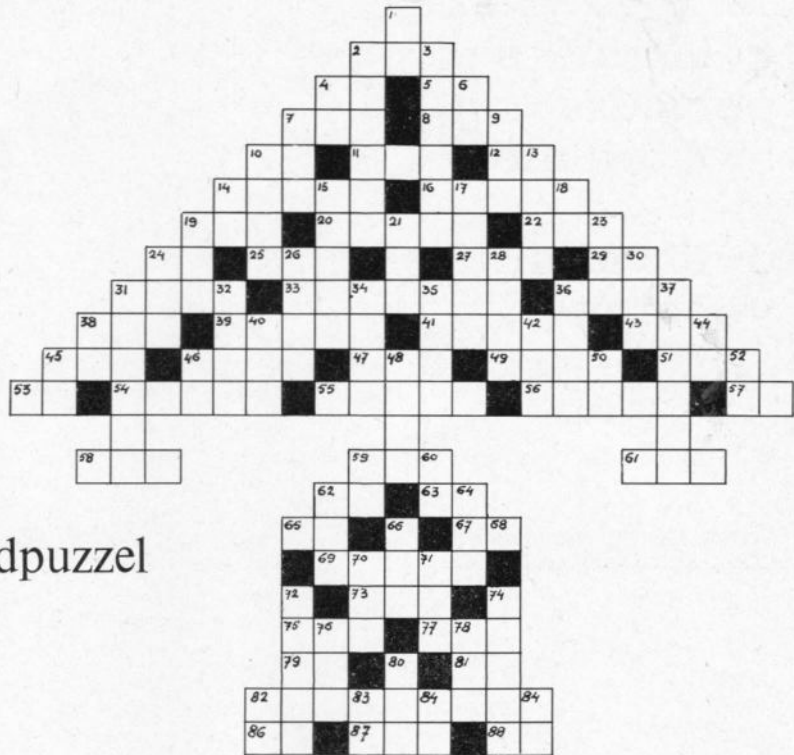
de wachmeester A. Vreeke, die per telefoon de nodige contacten onderhielden met de meldkamer van de gemeentepolitie te Rotterdam, gemeentelijke politiekorpsen langs de route en rijkspolitie-eenheden. Zij deden dat op verzoek van de Rotterdamse politie, die — zodra de Rt 23 het Rotterdamse territoir achter zich had gelaten — onmiddellijk de alarmcentrale inschakelde. Via de mobilfoon werden de collega's in de achtervolgende auto's voortdurend tot bezinning gemaand. „Niet schieten, niet schieten, denk aan de collega”, klonk het herhaaldelijk vanuit de luidsprekers in de achtervolgende auto's. En die collega's deden het ook niet. Ondanks het feit, dat ze zelf steeds onder schootsbereik waren en ook onder vuur werden genomen. Met uiterste zelfbeheersing en in voorbeeldige discipline bleven zij de „prooi” achtervolgen, tot bij Overschie de val dichtklapte.

Naast het bewijs van het nut van een centrale in het midden van het land werd tevens het bewijs geleverd, dat beheersing, zelfdiscipline en het voorkomen van paniek belangrijke factoren zijn om in gevallen als deze erger ongelukken te voorkomen.

De hoofdagent Hoogeveen op bezoek op de alarmcentrale van de SBV waarvandaan zijn „achtervolgers” werden gecoördineerd.

Uit de zeer vele goede (of foute) oplossingen van de vorige korpsbladpuzzel kwam die van H. G. Veen, Schoppenhofstraat 9 te Leeuwarden tevoorschijn als de winnende inzending. Dus gaat de prijs, het pocketboek naar de Friese hoofdstad. Reden tot wanhoop is er echter voor niemand, want hierbij de nieuwe puzzel, met — behalve een of meer uren van verstrooiing — andermaal de kans op een pocket. Inzendingen dienen *uiterlijk 15 juli* te zijn verzonden aan de wachtmeester 1e kl. H. S. Freen, Adolf van Nassaustraaf 12 te 's-Gravenzande.

de nieuwe korpsbladpuzzel

HORIZONTAAL:

2. Hoge berg (sportterm)
4. Boksterm.
5. Voegwoord.
7. Judoterm.
8. Grappenmaker.
10. Sportonderricht (afk.)
11. Herstelplaats voor schepen.
12. Titel.
14. Verschillende.
16. Scheikund. verbinding.
19. Hogepriester van Silo.
20. Gedroogde vrucht.
22. Mager.
24. Daar.
25. Dameskledingstuk.
27. Godin v. d. dageraad.
29. Eerstvolgend.
31. Slag.
33. Wereldkamp. schaatsen 1966.
36. Rustteken.
38. Meisjesspeelgoed.
39. Muziekstuk.
41. Verbouw.
43. Familielid.
45. Paardehalster.
46. Oude boomstronk.
47. Europeaan.
49. Deel van een schip.
51. Groente.
53. Anno domino.
54. Zelfrespect.
55. Vis.
56. Verwarmblik v. water.
57. Muzieknoot.
58. Vogel.
59. Boom.
61. Ik.

62. Pers. voornaamwoord.
63. Vluchtig.
65. Op die tijd.
67. Ambtshalve.
69. Afrikaans hert.
73. Noorse godheid.
75. Rivier in Utrecht.
77. Munt.
79. Munt (afk.)
81. Lichtgas (afk.)
82. Trawanten.
86. Laatstleden.
87. Lichtsterkte.
88. Koud gerecht.

VERTIKAAL:

1. Rivier in Italië.
2. Roofvogel.
3. Heimelijk kijken.
4. Vogel.
6. Muzieknoot.
7. Hondenras.
9. Toer.
10. Jagersriem v. honden.
13. Trip.
14. Laatstleden.
15. Afgodsbeeld v. Hindoes
17. Oude inhoudsmaat.
18. Muzieknoot.
19. Tijdperk.
21. Ieder.
23. Watering.
24. Ivoor.

26. Nageslacht.
28. Kleurstof.
30. Insect.
31. Vaartuig.
32. Vaartuig.
34. Spoorstaaf.
35. Vervelend wezen.
36. Plek.
37. Verhoging.
38. Onmeetbaar getal.
40. Bergengte.
42. Haarkrul.
44. Reeds.
45. Buiten dienst.
46. Boksterm.
48. Ierland.
50. Eng. lengtemaat (afk.)
52. Voormiddag.
59. Pers. voornaamwoord.
60. Abdijkleed v. priesters
62. Wereldtaal.
64. Hard splijtb. gesteente.
66. Soort.
70. Toiletartikel.
71. Omhulsel.
72. Zout water.
74. Schade bij schepen.
76. Roem.
78. Een zekere.
80. Grote kerk.
82. Kleine inhoudsmaat.
83. Muzieknoot.
84. Zeer zacht (muz.term)
85. Vaartuig (afk.)

geldtrans- porteurs moeten niet met overvallers vechten...

TEKST: BAS DEN OUDSTEN

Transporteurs en begeleiders van geldtransporten moeten geen wapens dragen en bij een eventuele overval geen verzet plegen doch de bevelen van overvallers zo traag mogelijk uitvoeren en gegevens in zich opnemen voor een signalement. Dat wordt gezegd in twee brochures, die door de Nederlandse bankiersvereniging, de Centrales der Landbouwcredietinstellingen en de Nederlandse Spaarbankbond aan alle banken in Nederland zijn aangeboden. De brochures zijn samengesteld aan de hand van een rapport, dat over deze materie werd uitgebracht door de Werkgroep Beveiliging van de Nederlandse Bankiersvereniging. De werkgroep stelde ook een rapport samen over de beveiliging van bankkantoren tijdens kasuren en uiteraard is ook de beveiliging van kluisen in de studies betrokken. De risico's van geldtransporten hebben vooral de laatste tijd de aandacht getrokken door recente overvallen waarbij ook weer van nonchalance van de zijde van de transporteurs of hun opdrachtgevers en deugdelijke voorbereiding van de overvallers is gebleken. De zaak kwam voorts onder de aandacht door het initiatief van Amsterdammers, die een bedrijf voor geldtran-

sporten stichtten met een speciaal beveiligde en van alarminstallatie etc. voorziene auto.

De in de brochures gegeven gedragsregels zijn samengesteld in overleg met de politie-autoriteiten, zodat er samenhang bestaat tussen preventieve en repressieve maatregelen.

In de brochures wordt gesteld dat elk transport door tenminste twee personen moet worden uitgevoerd en dat naast de transporteur een begeleider moet worden aangewezen, die het beste vijf á tien meter schuin achter de transporteur moet lopen en ook de omgeving in het oog kan houden. Transporteur noch begeleider moeten wapens dragen. „Bij een overval wordt”, aldus de brochure, „niet van hen verwacht dat zij verzet zullen plegen. Hun taak is eventuele alarmapparatuur in werking te stellen en de gebruikelijke vertragingstechnieken toe te passen.”

De betrokkenen moeten niet praten over transporten, zelfs niet met hun familie. Vaste vertrektijden moeten worden vermeden en er dient variatie te zijn in de transportroutes. Bij een incidenteel transport van uitzonderlijke waarde kan de politie oordelen of adviseren over te nemen

COURANT

Op klaarlichte dag in Hilversum Bankbedienden bromfiets gesleept van 63 mille be...

Van daders nog geen spoor gevonden

(Van onze correspondent)

Een bankbediende van de Nederlandse Middenstandsbank in Hilversum is gistermiddag om half vijf beroofd van een zwartleren geldtas, waarin een bedrag van f 63.000 zat. De bankbediende was, samen met een collega van het gemeentelijk abattoir op een bromfiets op weg naar de bank. Nauwelijks een vijftig meter buiten de poort stond in de smalle Pasteurlaan een donkergrijze Mercedes, bouwjaar 1958, bijna midden op de weg. Ernaast morrelde de man wat aan de wagen. Toen hij de wagen aankomen liep hij erop af en nam de tas uit de hand van de zwartleren tas uit de hand van de man. Kaufman (20), die

vestiging
— wa
verged
kluis
slager
den v
des k
wie b
bedrag
slager
„Wij
transp
lopend
vervoe
hebbe

(ADVE

maatregelen. Bij het transport van belangrijke geldsommen is de auto en bij voorkeur een speciale transportwagen en dan wel een taxi van een betrouwbaar bedrijf aan te bevelen. Het gebruik van fiets, bromfiets of motorrijwiel wordt sterk afgeraden. Wanneer geen voor deze transporten ingerichte wagen wordt gebruikt, wordt vervoer van het geld in een speciale alarmtas of -koffer aanbevolen, maar tas of koffer moeten niet met een ketting aan de pols van de transporteur worden bevestigd. Wanneer speciale tassen worden gebruikt zal een dunne bindingsdraad tussen tas of koffer en de transporteur tot de uitrusting behoren en wanneer een overvaller de tas bemachtigt wordt de alarminstallatie in werking gesteld. Zo'n tas mag niet te zwaar zijn, opdat de transporteur niet in de verleiding komt z'n eigen tas maar te gebruiken. Het gebruik van geldvesten wordt een te groot risico geacht voor de veiligheid van de transporteur. Als zij bij transporten te voet zich bedreigd achten, kunnen zij het beste een winkel of een huis binnengaan. Altijd moet eerst de politie, pas daarna het bedrijf worden gear-

meerd. Vaste tijdstippen van vertrek of vaste transportroutes worden in de brochure uit den boze genoemd; stille straten dienen altijd te worden vermeden en van een eenmaal vastgestelde route mag alleen om goede redenen worden afgeweken. Niet alleen tijdens het transport maar vooral bij vertrek en aankomst is grote oplettendheid geboden en elke sleur moet worden vermeden.

Transporteurs en begeleiders wordt in een aparte brochure met wenken aangeraden om, wanneer het transport te voet geschiedt, links van de weg te lopen, en dan middenop het trottoir. Zij moeten zich niet laten afleiden of ophouden door ongelukken, opstoppingen, etalages of zelfs mensen die een vuurtje vragen. Als de transporteur in moeilijkheden komt laat de begeleider hem in de steek om alarm te slaan en vervolgens terug te keren. Bij transport per auto heeft de chauffeur de leiding, bij onraad neemt de rijder die over en de chauffeur handelt naar zijn aanwijzingen. De rijder dient ook tegemoetkomend en achteroprijdend verkeer in het oog te houden. Bij vermoeden van onraad is de kortste weg naar het politiebureau de beste en die weg dient men dan ook van elk punt van de route te kennen evenals telefoonnummers en dergelijke. Bij autopech of een ongeluk blijven chauffeur en rijder in de wagen en vragen iemand anders politie en bedrijf te bellen.

Beide brochures bevatten adviezen in korte en bondige taal en kunnen een aanzienlijke bijdrage leveren tot meerdere veiligheid bij geldtransporten. Daarom was het ook begonnen en overvallen van de laatste tijd, onder meer de beroving van twee bankbedienden in Hilversum, die 63 mille vervoerden op een bromfiets, hebben bewezen dat de samenstelling van deze wenken geen nutteloze zaak is geweest.

te eniger tijd

Te eniger tijd wanneer gij denkt zeer gewichtig te zijn,
 Te eniger tijd wanneer uw ego in bloei verkeert,
 Te eniger tijd wanneer gij gelooft de meest belangrijke persoon te zijn,
 Te eniger tijd wanneer gij voelt dat uw heengaan een niet te vullen ruimte achterlaat,
 Volgt dan deze eenvoudige richtlijnen
 En ziet hoe het uw ziel vernederen zal:
 Neemt een emmer en vult die met water,
 Steekt uw hand erin tot aan de pols,
 Neemt uw hand weer uit en het gat dat ontstaat
 Is de maatstaf van hoe men u missen zal,
 Gij kunt plassen en ploeteren zoveel ge wilt,
 Gij kunt naar hartelust roeren in het water,
 Maar stopt heel even en ge zult merken
 Dat het er precies zal uitzien als tevoren.
 De moraal in dit typische beeld:
 Doe het beste in uw vermogen
 Weest trots op uzelf, maar bedenk
ER IS GEEN ONMISBAAR PERSOON!
 (VERTAALD UIT POLICE WORLD) VOOR „HERMANDAD”
 M.H.

ersum van hun ard en eroofd

D
 bij zij...
 was. Zi
 bewogen
 scherme
 gaan.
 apert c
 digheid
 gumen
 miteiter
 redelijke
 slaat m
 zonder e
 om hij ze
 kracht no
 natuur-
 woordig
 tot sta
 te on
 Er
 n

ng van de Middenstandsbank
 ar enige maanden geleden een
 fse aanslag werd gedaan op de
 — de heer Arkema zei, dat de
 i geen nadeel zullen ondervin
 in de beroving. De bankbedien
 annen zich precies herinneren
 etaald hebben en hoe groot de
 ten zijn. Tevens is aan de
 s een betaalbewijs overhandigd.
 vinden deze wijze van geld
 ort normaal. Of je het g
 t, in de auto, of op de brom
 ert, als ze het erop g
 n, dan is het een koud k

**Adjutant N. van Guldener
commandant parketgroep Assen**

Met ingang van 1 maart 1968 is de adjutant N. van Guldener aangewezen als commandant van de parketgroep Assen. Hij werd op 21 juli 1910 te Rolde geboren en trad op 1 januari 1934 als gemeenteveldwachter in dienst te Odoorn. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en werd op 1 januari 1946 in de rang van opperwachtmeester aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats 2e Exloërmond. Op 1 november 1948 werd hij postcommandant te Roden en op 14 december 1955 ging hij in gelijke functie naar Gieten. Op 15 januari 1960 werd hij aangewezen als groepscommandant te Diever, op welke datum hij werd bevorderd tot adjutant

**Adjutant H. Gansekoele
groepscommandant Ubbergen**

Met ingang van 30 maart 1968 is de adjutant H. Gansekoele aangewezen als groepscommandant te Ubbergen. Hij werd op 22 januari 1916 te Oosterhesselen geboren en trad op 8 augustus 1939 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. In de bezettingstijd jaren ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee). In 1942 werd hij door de Sicherheitsdienst gearresteerd en in Duitsland tewerkgesteld, doch tijdens verlof in 1943, wist hij onder te duiken. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats 't Zand. Op 1 november 1947 werd hij verplaatst naar Est en Opijnen, terwijl hij op 15 maart 1953 verplaatst werd naar Rumpt als postcommandant. Op 1 augustus 1952 werd hij in gelijke functie verplaatst naar Haafthen, waar hij

op 1 februari 1958 plaatsvervangend-groepscommandant werd. Op 1 augustus 1957 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 30 maart 1968 tot adjutant.

**Adjutant H. Kliewstra
groepscommandant Noordwijkerhout**

Met ingang van 2 maart 1968 is de adjutant H. Kliewstra aangewezen als groepscommandant te Noordwijkerhout. Op 19 februari '18 werd hij te Bezum geboren. Hij begon zijn ambtelijke loopbaan op 21 oktober 1938 bij het Korps Politietroepen en ging in de bezettingstijd over naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Leiderdorp. Op 1 mei 1949 werd hij verplaatst naar de verkeersgroep Leiden, waar hij vanaf 11 november 1967 was aangewezen als plaatsvervangend - groepscommandant. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 2 maart 1968 tot adjutant.

**Adjutant A. Valk
groepscommandant Ruinen**

Met ingang van 16 maart 1968 is de adjutant A. Valk aangewezen als groepscommandant te Ruinen. Hij werd op 21 juli 1914 geboren te Workum en trad op 1 augustus 1940 in dienst bij het Korps Rijksveldwacht. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee), waarna hij op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. werd aangesteld bij het Korps Rijkspolitie. Vervolgens werd hij op 1 september 1950 postcommandant te Terschuur, op 15 maart 1958 te Leeuwen en op 1 augustus 1962 te St. Nicolaasga.

Op 1 juli 1964 werd hij aangewezen als plaatsvervangend - groepscommandant te Papendrecht. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 maart 1968 tot adjutant.

**Adjutant C. L. de Langen
groepscommandant Leeuwarden
(rijkspolitie te water)**

Met ingang van 16 maart 1968 is de adjutant C. L. de Langen aangewezen als groepscommandant rijkspolitie te water te Leeuwarden. Hij werd op 1 augustus 1920 te Woerden geboren en trad op 14 oktober 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Warmond (rijkspolitie te water), op 15 maart 1948 werd hij verplaatst naar Vlaardingen en op 1 augustus 1948 naar Maasbracht, waarna hij op 16 januari 1956 werd aangewezen als postcommandant te Venlo. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 maart 1968 tot adjutant.

**Adjutant J. Holtslag
groepscommandant Pijnacker**

Met ingang van 16 maart 1968 is de adjutant J. Holtslag aangewezen als groepscommandant te Pijnacker. Hij werd op 24 september 1920 te Utrecht geboren en trad op 19 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats 's-Gravenzande. Op 1 april 1958 werd hij als postcommandant verplaatst naar Ouderkerk aan de IJssel en op 1 mei 1961 werd hij aangewezen als plaatsvervangend-

groepscommandant, tevens rayoncommandant te Krimpen a/d IJssel. Op 1 april 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 maart 1968 tot adjudant. Op 30 april 1964 werd hem de ere-medaille in zilver, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau verleend.

**Adjudant A. de Roode
groepscommandant Vorden**

Met ingang van 1 april 1968 is de adjudant A. de Roode aangewezen als groepscommandant te Vorden. Hij werd op 30 september 1911 te Valkenburg

geboren en trad op 15 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Zuidbroek. Op 1 mei 1947 werd hij postcommandant te Eext en op 21 november 1955 ging hij in gelijke functie naar Westerbork. Op 1 maart 1963 werd hij aangewezen als groepscommandant te Middelharnis. Hij werd op 1 september 1954 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 maart 1963 tot adjudant.

**Adjudant A. Kuipers
groepscommandant Oegstgeest**

Met ingang van 1 april 1968 is de adjudant A. Kuipers aangewezen als groepscommandant te Oegstgeest. Op 23 oktober 1912 werd hij geboren te

Wijk en Aalburg. Zijn ambtelijke loopbaan begon hij op 5 oktober 1934 bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee), waarna hij op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. werd aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter stand-

plaats Muntendam. Op 1 december 1950 werd hij verplaatst naar Oosterhesselen en op 7 oktober 1954 werd hij postcommandant te Ruinerwo'd. Op 1 maart 1961 ging hij als plaatsvervangend - groepscommandant, tevens rayoncommandant naar Gieten en op 1 augustus 1962 werd hij aangewezen als groepscommandant te Broek op Langendijk. Hij werd op 1 januari 1954 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 augustus 1962 tot adjudant.

**Adjudant J. Lüchtenborg
groepscommandant Wijhe**

Met ingang van 16 april 1968 is de adjudant J. Lüchtenborg aangewezen als groepscommandant te Wijhe. Hij werd op 6 december 1914 te Beerta gebo-

ren en trad op 1 augustus 1940 in dienst bij het Korps Rijksveldwacht. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee), waarna hij op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. werd aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Giethoorn. Op 15 februari 1947 werd hij verplaatst naar Diepenveen, op 24 december 1957 werd hij postcommandant te Lochem en op 16 maart 1964 werd aangewezen als groepscommandant te Schagen. Op 1 februari 1955 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 maart 1964 tot adjudant.

**Adjudant J. H. G. Gresel
groepscommandant Budel**

Met ingang van 16 april 1968 is de adjudant J. H. G. Gresel aangewezen als groepscommandant te Budel. Hij werd op 22 februari 1920 te 's-Gravenhage

geboren en trad op 19 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee.

Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Ell. Op 1 maart 1949 werd hij verplaatst naar Bergen (L.) en vervolgens als postcommandant op 1 november 1953 naar Stamproy en op 16 juni 1958 naar Reuver. Op 15 december 1961 werd hij aangewezen als plaatsvervangend-groepscommandant, tevens rayoncommandant te Echt. Hij werd op 1 juni 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 16 april 1968 tot adjudant

**Adjudant D. van Bennekom
groepscommandant Montfoort**

Met ingang van 27 april 1968 is de adjudant D. v. Bennekom aangewezen als groepscommandant te Montfoort. Hij werd op 26 mei 1912 te Gorinchem

geboren en trad op 7 april 1934 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. Op 9 april 1940 werd hij gemeenteveldwachter te Rhenen, waarna hij in de bezettingsjaren over ging naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Achterberg. Op 13 juli 1955 werd hij verplaatst naar Montfoort, waar hij op 1 februari 1959 werd aangewezen als plaatsvervangend - groepscommandant, tevens rayoncommandant. Op 1 januari 1956 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 27 april 1968 tot adjudant.

**Adjudant J. H. Kerkhoff
groepscommandant Dalfsen**

Met ingang van 27 april 1968 is de adjudant J. H. Kerkhoff aangewezen als groepscommandant te Dalfsen. Hij werd op 18 december 1914 te Nieuwe Schans

geboren en trad op 12 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op

1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Wommels. Op 1 juni 1947 ging hij naar Tzum en op 1 november 1948 naar Harkema Opeinde. Op 1 augustus 1953 werd hij postcommandant te Vaassen en op 1 maart 1957 te Nunspeet, waar hij op 1 januari 1958 werd aangewezen als plaatsvervangend-groepscommandant. Hij werd op 1 januari 1957 bevorderd tot opperwachtmeester en op 27 april 1968 tot adjudant.

**Adjudant G. J. H. Weideman
groepscommandant Asten**

Met ingang van 27 april 1968 is de adjudant G. J. H. Weideman aangewezen als groepscommandant te Asten. Hij werd op 14 maart 1917 te

Blerick geboren en trad op 18 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Keijenburg. Op 1 oktober 1948 ging hij naar Lochem, op 15 oktober 1958 werd hij postcommandant te Zelhem en op 30 december 1959 ging hij in gelijke functie naar Rekken. Op 1 augustus 1964 werd hij aangewezen als plaatsvervangend - groepscommandant, tevens rayoncommandant te Uithoorn. Op 1 april 1953 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 27 april 1968 tot adjudant.

**Adjudant H. J. Kobus
groepscommandant Heer**

Met ingang van 27 april 1968 is de adjudant H. J. Kobus aangewezen als groepscommandant te Heer. Hij werd op 20 oktober 1917 te

Angerlo geboren en trad op 15 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wacht-

meester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Susteren. Op 1 maart 1948 ging hij naar Urmond en op 15 augustus 1949 naar de verkeersgroep Maastricht, waar hij op 16 maart 1964 werd aangewezen als plaatsvervangend-groepscommandant. Hij werd op 1 januari 1957 bevorderd tot opperwachtmeester en op 27 april 1968 tot adjudant.

**Adjudant A. H. van Kamp
groepscommandant Groenlo**

Met ingang van 27 april 1968 is de adjudant A. H. van Kamp aangewezen als groepscommandant te Groenlo. Hij werd op 25 oktober 1917 te Elst geboren en trad op 12 oktober 1940 in dienst bij het Korps Rijksveldwacht, waarna hij overging naar de Staatspolitie (Marechaussee). Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Barneveld. Hij werd op 31 december 1957 postcommandant te Groenlo, waar hij op 12 mei 1958 werd aangewezen als plaatsvervangend - groepscommandant, tevens rayoncommandant. Op 1 april 1958 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 27 april 1968 tot adjudant.

**Adjudant D. E. de Vries
groepscommandant Borne**

Met ingang van 1 mei 1968 is de adjudant D. E. de Vries aangewezen als groepscommandant te Borne. Hij werd op 29 april 1914 geboren te Kloosterburen en trad op 8 april 1937 in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) en op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Wildervanksterdallen. Op 1 augustus 1946

ging hij naar de gemeentepolitie Meppel, maar op 10 oktober 1946 keerde hij weer bij het Korps Rijkspolitie terug, ter standplaats Uffelte. Op 15 mei 1956 werd hij postcommandant te Aalten, waar hij op 1 februari 1958 plaatsvervangend-groepscommandant werd. Op 1 februari 1964 werd hij aangewezen als groepscommandant te Wymbritserade. Op 1 januari 1954 werd hij bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 februari 1964 tot adjudant.

**Adjudant F. de Haan
commandant verkeersgroep Tilburg**

De adjudant F. de Haan is met ingang van 1 mei 1968 aangewezen als commandant van de verkeersgr. Tilburg. Hij werd op 26 augustus

1915 te Haarlem geboren en trad op 6 december 1935 in dienst bij het Korps Politietroepen. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaussee) waarna hij op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. werd aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Zuilichem. Op 1 mei 1947 werd hij verplaatst naar Zaltbommel en op 15 februari 1953 naar de verkeersgroep Nijmegen, waar hij met ingang van 1 februari 1958 werd aangewezen als plaatsvervangend - groepscommandant. Hij werd op 1 juni 1956 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 mei 1968 tot adjudant.

**Adjudant F. F. Düster
groepscommandant Bergen (N.H.)**

Met ingang van 1 mei 1968 is de adjudant F. F. Düster aangewezen als groepscommandant te Bergen (N.H.). Hij werd op 24 maart '16 te Heerlen ge-

boren en trad op 8 juni 1937 in dienst bij het Korps Politietroepen. In de bezettingstijd ging hij over naar de Staatspolitie (Marechaus-

see), waarna hij op 1 januari 1946 in de rang van wachtmeester 1e kl. werd aangesteld bij het Korps Rijkspolitie. Op 1 mei 1946 ging hij naar Egmond aan Zee, op 1 april 1948 naar Westwoud, terwijl hij op 22 april 1953 postcommandant werd te Hem en op 15 augustus 1954 te Venhuizen. Op 15 juni 1961 werd hij aangewezen als plaatsvervangend-groepscommandant, tevens rayoncommandant te Bergen. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 mei 1968 tot adjudant.

**Adjudant J. Wesseling
groepscommandant Vries**

Met ingang van 1 juni 1968 is de adjudant J. Wesseling aangewezen als groepscommandant te Vries. Hij werd op 14 januari 1918 te Apeldoorn geboren en trad aanvankelijk in dienst bij het Korps Politietroepen, waarna hij op 19 augustus 1940 overging naar de Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Westerembden. Op 1 september 1946 werd hij verplaatst naar Spijk en vervolgens was hij postcommandant op 11 november 1952 te Een, op 1 september 1957 te Rolde. Op 19 juli 1961 werd hij plaatsvervangend - groepscommandant,

tevens rayoncommandant te Vries. Hij werd op 1 april 1958 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 juni 1968 tot adjudant.

**Adjudant C. Punter
commandant parketgroep Groningen**

Met ingang van 1 juni 1968 is de adjudant C. Punter aangewezen als commandant van de parketgr. Groningen. Hij werd op 24 december 1918 te Offingawier geboren en trad op 15 augustus 1940 in dienst bij de Marechaussee. Op 1 januari 1946 werd hij in de rang van wachtmeester 1e kl. aangesteld bij het Korps Rijkspolitie, ter standplaats Spijk. Op 1 juli 1946 ging hij naar Groningen, op 1 november 1948 als postcommandant naar Grijskerk, op 11 mei 1955 naar de parketgroep Groningen, waar hij op 1 juli 1964 werd aangewezen als plaatsvervangend-groepscommandant. Hij werd op 1 januari 1954 bevorderd tot opperwachtmeester en op 1 juni 1968 tot adjudant.

UNIROYAL RALLYE '220" HR
de betere radiaalband

S

maar één adres...
sampermans
voor autobanden
*...niet duurder,
wel beter.*

RECHTSTREEKSE VERKOOP MET
MONTAGE EN SERVICE AAN
AUTOMOBILISTEN IN 15 FILIALEN

*hebt u het
artikelje over
de nieuwe
bindwijze van
uw Korpsbladen
al gelezen?*

(meinummer, pag. 21)

Waarom worden op alle grote bedrijven in de Europoort BENZO rijwielen gebruikt?

Dit kunt u lezen o.a. in de Autokampioen van mei 1967 en de consumentengids van april 1967

BENZO SPORT SUPER DE LUXE
geheel compleet v.a. f 146,—

DIENSTRIJWIELEN
compleet f 148,—

Deze prijzen gelden t.m. 31 dec. Benzo bestaat 60 jaar.
Vraagt gratis prijscourant.

**BENZO RIJWIELFABRIEK
VLAARDINGEN**
Telefoon 010 - 34 24 74, 34 42 44

De Opleidingschool te Arnhem nam op 22 mei j.l. afscheid van de heer ds. A. M. Brouwer, die gedurende 15 jaar de aspiranten onder andere de specifieke kenmerken van Friezen en Saksen, van Tukkers en Oeteldonkers uiteenzette. Moge het door hem gepropageerde begrip voor de andersdenkende en verschillend geaarde medemens ook in de praktijk gestalte krijgen.

superieur Den Haag ontneemt Groningen volleybalsuprematie

TEKST EN FOTO'S:
OPPERWACHTMEESTER J. J. H. VAN AERSSEN TE NIJMEGEN

In de sportzalen van de Chassé-kazerne te Breda, heeft het volleybalteam van het ressort Den Haag, tijdens door de RPSZ onder leiding van de adjudant C. G. van Os — voortreffelijk georganiseerde wedstrijden, een eind gemaakt aan de jarenlange suprematie van de noordelijke volleyballers. Het Groningse team, waarvan — op één man na — de oude en vertrouwde kern is verdwenen, was geen schijn of schaduw

meer van het team, dat eens het ene korpskampioenschap op het andere stapelde. Den Haag daarentegen kwam met een team op de proppen, dat vriend en vijand van meet af aan danig ontzag inboezemde. De aanvoer van jonge krachten heeft trouwens zijn stempel gedrukt op het spelpeil, dat hoger lag dan vorige jaren, omdat ook Den Bosch en Amsterdam — zij het op het tweede plan — aardig meedraiden.

Slechts Arnhem en de Rijkspolitie te Water bleven bij dit, overigens verheugende volleybalgeweld, wat achter. De laatste „dankte” dit aan het feit, dat zijn team — kampioen in de 2e klasse van de NPSB-competitie — niet compleet binnen de lijnen kon verschijnen.

weinig belangstelling

Kolonel M. C. Ruigrok, territoriaal inspecteur in het ressort Den Bosch, die na afloop namens de Algemeen Inspecteur de prijzen uitreikte, herinnerde met enige weemoed aan de grote belangstelling van weleer voor politie-sportgebeurtenissen. „Waar is de tijd gebleven”, zo vroeg hij zich af, „toen honderden mannen, vrouwen en kinderen de tribunes bevolkten. Ik tel hier nu precies twee dames en één kind. Het zou toch wel fijn zijn als deze belangstelling weer eens opleefde, want naast het nut van de lichamelijke fitheid moeten deze wedstrijden toch ook worden gezien als een uitstekend bindingsmoment.” Wij sluiten ons graag

Foto boven:
De kolonel M. C. Ruigrok
overhandigde de wisselbeker
aan de aanvoerder van Den Haag.

★

De volleybalkampioenen 1968.

bij de woorden van kolonel Ruigrok aan. De belangstelling uit eigen kring voor politie-sportevenementen is bedroevend. En dan doelen we niet op belangstelling van „hogehand”. Over de belangstelling, het medeleven en het stimuleren van de sport door de Korpsleiding, in ruime en engere zin valt niet te klagen. Al moet ons van het hart, dat lang niet alle groepscommandanten de sport als een essentieel onderdeel van onze „politie-maatschappij” onderkennen en velen bij het afwegen van de prioriteit tussen deelname aan sportevenementen en andere „normale dienstverrichtingen”, mijns inziens maar al te vlug voor de sport het „njet” laten klinken.

We ontveinzen ons daarbij geenszins de moeilijkheden, die de „verschuivingen” en wat dies meer zij op administratief en praktisch gebied, voor deze functionarissen hebben meegebracht. En we willen er onmiddellijk tegenover stellen, dat ook hier de liefde niet van één kant mag komen. Gaarne refereren we in dit verband aan de opvattingen van de Nijmeegse wethouder voor de sport, de heer Th. S. Peters, die bij meerdere gelegenheden stelde, dat de overheid de plicht heeft de mogelijkheden, accommodatie en het klimaat voor de sport te scheppen, maar dat de praktische uitvoering in eerste instantie moet worden voorbehouden aan de sportwereld zelf. Aangepast aan de politieszport betekent dit, dat „onze overheid” de mogelijkheden tot sportbeoefening moet bieden, waartegenover de politie-sportbeoefenaar bereid moet zijn een persoonlijk aandeel in de uitvoering ervan te leveren. Anders gezegd: sportbeoefening is niet uitsluitend een dienstbelang, doch wel degelijk een stukje eigenbelang. Waarbij we even in het midden laten, in hoeverre beide belangen parallel met elkaar lopen, c.q. met elkaar zijn verweven.

einduitslag

Eén en ongeslagen volleybalkampioenen 1968, het ressort Den Haag met 10 punten; 2. De Bosch, 8 punten; 3. Groningen, 6 punten; 4. Amsterdam, 5 punten; 5. Arnhem, 2 punten en 6. Rijkspolitie te Water, 0 punten.

gokkers in speelhol te Loosdrecht verrast door Rijkspolitie

DOOR DE OPPERWACHTMEESTER C. STEKELENBURG TE DE BILT

Zo werd in Loosdrecht een zeer ongewone vracht in de GSA geladen.

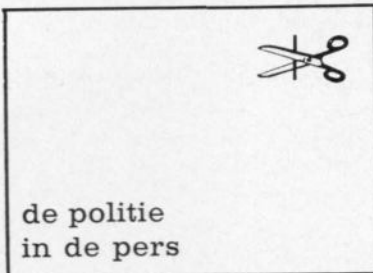
Reeds enige tijd was het de rijkspolitie bekend, dat er weer gegokt werd in enige gelegenheden in Loosdrecht. Dat euvel steekt daar regelmatig de kop op en er zijn de laatste jaren dan ook diverse malen invallen gedaan met wisselend succes. Het is nu éénmaal niet zo, dat men met een aantal politiemannen naar zo'n goktent kan stappen om daar het nodige te doen, want de

organisatie van de heren zit goed in elkaar. Het is uiterst moeilijk de organisatoren te verrassen doch dat is kort geleden uitstekend gelukt. Kennelijk was er die middag niet op gerekend want er was geen uitkijk uitgezet.

Nadat enige tijd tevoren de speelholhouders waren gewaarschuwd dat zij moesten stoppen, bleek dat men deze waarschuwing in de wind sloeg

en rustig doorging, onder andere in het bekende hotel „Westend” te Oud-Loosdrecht. De politie wachtte haar kans af en op dinsdagmiddag 21 mei was het zover. Onder leiding van de officier toegevoegd, de kapitein B. van Twillert en de groepscommandant, adjudant C. van der Steeg zijn vijftien personeelsleden van de groep Breukelen en Maarsse alsmede de districtsrecherche, deels in burger en deels in uniform, naar het „Westend” getogen. Het hotel werd om ongeveer half vijf van twee kanten met opvallende voertuigen benaderd. Toen het pand omsingeld was, ging alles zo snel in zijn werk, dat de verrassing voor de spelers compleet was. De balletjes in de roulettes draaiden nog. Eén bij de inval aanwezige politie-fotograaf schoot direct een plaatje om de toestand op te nemen van het moment van de inval.

Aanwezig waren ongeveer 35 personen waarvan er 11 aan de roulettes speelden. Een groot aantal hiervan — hoofdzakelijk dames — was met een autobus uit Den Haag gekomen. Er waren drie roulette tafels, waarop een grote hoeveelheid geld en een aantal fiches lag. Elk van de politiemannen kende zijn taak. Tevoren waren zij namelijk ingedeeld in diverse ploegen, die bijvoorbeeld belast waren met het inbeslag nemen van de speeltafel; met toebehoren, het inbeslag nemen van het geld en de fiches onder beheer van de croupier, het gescheiden houden van de spelers en de niet spelers en het horen van de verdachten, te weten de spelers, croupier, organisatoren, enz. Ook was er technisch personeel van de verkeersgroep aanwezig om de speeltafels uiteen te nemen. De processen-verbaal van verhoor bestonden uit vragenlijsten die tevoren waren gestencild, zodat dit terplaatse weinig moeite opleverde en er niets vergeten werd. Het resultaat van de inval was: 3 roulettetafels, ter waarde van enige duizenden guldens, f 800,— aan baar geld en fiches en 17 processen-verbaal.

„Vaak is ten onrechte de indruk gewekt, alsof de politie alleen maar een stelletje bruten herbergt. Sinds juni 1966 is matiging in de publicaties merkbaar. Maar toch blijft de vraag welke taak de publiciteitsmedia hebben bij ordeverstoringen.” Op het congres van de Nederlandse Politiebond, dat onlangs te Tilburg werd gehouden, heeft voorzitter A. K. Mud aldus van zich afgebeten. Maar de gastspreker, H. Schaafsma (adjunct-directeur van de School voor Journalistiek) meende: „Het zou er voor de samenleving treurig uitzien, als politie en pers zich onder alle omstandigheden verplicht zouden achten lief voor elkaar te zijn. Bij de politie bestaat meer misverstand over de taak en de verantwoordelijkheid van de pers dan er bij de journalisten heerst over de taak en de verantwoordelijkheid van de Nederlandse politie.” Hij bestreed de opvatting, als zou men de massamedia aansprakelijk mogen stellen voor onrust en ellende in de maatschappij.

Spiegels

Pers, radio en televisie zijn veeleer spiegels van de maatschappij dan instrumenten die verandering (laat staan mentaliteitsverandering) in de hand werken.

De jongeren tussen 15 en 25 kijken minder televisie dan kinderen en ouderen. De kleine „stoottroepen”, die in de gebeurtenissen in Amster-

dam en het buitenland een belangrijke rol speelden, bekeken het informatie-aanbod van de massamedia uiterst kritisch en beschikten over hun eigen gestencilde blaadjes.

„Als men de massamedia iets mag verwijten”, aldus H. Schaafsma, „dan is het dat ze voor deze nieuwe bewegingen blind zijn gebleven.” Hij erkende dat, ook als het politie-optreden stimulerend werkt op de gebeurtenissen (zoals in Parijs), de politie daar nauwelijks een verwijt van te maken is. Overigens vond hij dat het voor de Franse politiemannen pleit, dat zij hebben gedreigd met een staking als ze nog eens tot een zo gewelddadige actie worden gedwongen.

Studie

De voorzitter van de Politiebond, A. K. Mud, heeft nog gewezen op de noodzaak van studie over de preventieve middelen, die bij ordeverstoring tot een evenredig en evenwichtig optreden kunnen bijdragen. „Die middelen moeten, als geweld onvermijdelijk wordt, het te nauwe contact dat door het hanteren van slagwapens ontstaat, zolang mogelijk onnodig maken,” meende hij. Hij kondigde aan dat een commissie uit de centrale van politie-organisaties binnenkort suggesties over dit vraagstuk aan de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie zal sturen.

(Het Vrije Volk)

Wilt U goed verzekerd zijn en toch billijke premieën betalen?
Wendt U dan VOOR ALLE VERZEKERINGEN tot de
Verzekering Maatschappijen **ONS BELANG** te Amersfoort

gesprek met een paard

TEKST EN FOTO's: OWMR.
J. J. H. v. AERSSSEN TE NIJMEGEN

Paarden kunnen praten. Ten bewijze ervan is er het televisiepaard „mr. ED”. Alleen, men moet natuurlijk wel de paardentaal machtig zijn, om het edele ros te kunnen verstaan. Wij prijzen ons gelukkig, dat wij tot die categorie behoren en in dat licht bezien zal de lezer het hierna volgende gesprek met het paard „Mentor” niet zo ongeloofwaardig voorkomen als het op het eerste oog lijkt.

Wie „Mentor” is? Wel, laten we hem zelf aan het woord. De meest ongelovige Thomas zal dan onze bewering niet meer in twijfel durven trekken.

Het woord is dus aan Mentor.

„Wie ik ben?” „Ik ben geboren in 1947 en daar ik in Gelderland ter wereld kwam noemen de paardenkenners mij een „Gelderlander”.

Dat heeft niets te maken met een

bekend dagbladconcern van die naam. Als rasecht politiepaard ben ik een beetje huiverig voor de „pers”, al moet ik zeggen dat mijn baas en ik het altijd vrij aardig met die krantenjongens heb kunnen vinden. Maar wacht 's, ik zeg nu wel dat ik een rasecht politiepaard ben, feitelijk moet ik zeggen was, want sinds het vorig jaar ben ik gepensioneerd en hier in Soest in het nationaal rusthuis voor paarden terecht gekomen. Al heeft dat, moet ik zeggen, wel wat voeten in de aarde gehad. Je weet (de lezer zal merken dat Mentor en wij al aardig met elkaar zijn vertrouwd geraakt), dat politie-

**mentor
tevreden
in
paardenrusthuis**

paarden die niet meer voor de dienst geschikt zijn, naar de slacht gaan. Tjonge wat ben ik geschrokken toen ik hoorde, dat ze dat ook met mij van plan waren. **Mijn baas, de** wachtmeester 1e klasse Leyten uit Bergen in Noord-Holland, trouwens ook. Vijftien jaar lang zijn we met elkaar opgetrokken. Dat we in die tijd heel wat samen hebben meegemaakt, zul je wel kunnen begrijpen. Vele malen waren we present bij de opening en sluiting van de Staten-Generaal; bij bloemencorso's en sportgebeurtenissen hielden we al te nieuwsgierige toeschouwers op een veilige afstand. Soms, vooral de laatste jaren, moesten we ook wel eens bij relletjes wat al te onstuimige jongelui tot de orde roepen. Ons beroep is nu eenmaal niet altijd even gezellig. Het meeste plezier hebben we beleefd aan de Noord-

Hollandse stranden. Daar was ik, mag ik wel bescheiden opmerken, een kleine beroemdheid. Ik kreeg er zelfs de bijnaam van het „zoenende paard”. Ja, ja, voor de vrouwtjes heb ik altijd een zwak gehad. Ook hier in het tehuis kan ik het beste met mijn vrouwelijke huisgenoten opschieten, al moet ik zeggen dat die „Zippy” van het hoekje bepaald geen katje is om zonder handschoenen aan te pakken. Maar nu loop ik eigenlijk op de zaken vooruit. Ik zei toch, dat ik geweldig schrok toen ik hoorde, dat ik naar het slachthuis moest, want geloof me, ook paarden gaan niet graag dood. Mijn baas en mevrouw Leyten zat het evenmin lekker, ze waren er gewoon kapot van. Die mensen zijn gek met paarden. Daar moet je eens gaan kijken, hun hele huis ademt de geest van paarden. Maar om kort te gaan, het is toen allemaal in de krant gekomen. Eén van die krantenmensen heeft een financiële actie op touw gezet (toch leuk van 'm), om mij „af te kopen” en zo ben ik nu eigendom van de Stichting „De Paardenkamp” geworden en mag ik tot aan mijn dood toe hier op „Vosseveld” blijven. O ja, er zijn er ook nog geweest die ingezonden stukjes hebben geschreven. Zij meenden, dat andere politiepaarden net zoveel recht hadden om hier te komen als ik. Daar ben ik het natuurlijk wel mee eens, maar als dat nu niet kan dan vind ik het flauw om te eisen, dat ik dan ook maar niet naar het rusthuis mag. Enfin ik ben er en ik heb het hier best naar mijn zin. Erna en de heer Groen verzorgen me uitstekend. Ik heb alles wat mijn hart begeert. Goed eten en drinken, een mooie, warme stal en een heerlijk stuk grond om de benen te strekken. Mijn gezondheid is nog uitstekend. Wat wil

je op je oude dag feitelijk nog meer?”

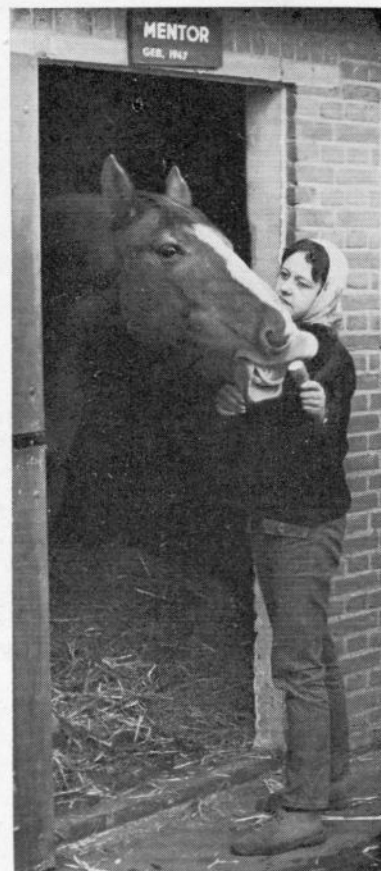
Hier onderbreken we Mentor's woordenstroom even om te informeren wie dit nu allemaal bekostigt. Maar daar blijkt Mentor zich niet bijster druk om te maken. Zo zijn paarden nu eenmaal. Daarom vragen we het maar aan de heer K. Groen en mej. Erna Arends, die samen op „Vosseveld” de boel laten draaien.

stichting

Zij vertellen dat de Stichting „De Paardenkamp” op 19 januari 1962 is opgericht. Het stichtingsbestuur wordt gevormd door het bestuur van de afdeling Soest der Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren. Het doel van de stichting is, het verschaffen van een rustige levensavond aan oude, afgewerkte paarden, die anders afgemaakt moesten worden. Zieke paarden worden niet opgenomen. Bij ongeneeslijke ziekte wordt het paard pijnloos afgemaakt, na overleg met de vorige eigenaar.

Begonnen op een gepacht terrein verhuisde „De Paardenkamp” op 4 september 1965 naar de boerderij „Vosseveld” aan de Birkstraat 96 te Soest. Men heeft daar de beschikking over 11 stenen boxen, hooi- en strobergen. In de boerderij zelf zijn, naast het dagverblijf van mej. Arends en de heer Groen, kantoor- en vergaderruimten. Bovendien kan in de boerderij nog een zestal boxen worden ingebouwd. Ruim twee hectaren prima weidegrond omgeven het mooie complex.

„Bejaardenzorg” vergt veel geld. Voor de paarden wordt dan ook, zo de eigenaren daartoe in staat en bereid zijn, pensioengeld betaald. Dit komt ongeveer neer op f 250,— per

Zo'n lekkere wortel wil er altijd wel in.

maand. Dat wil niet zeggen dat „behoefte” paarden zonder meer worden geweigerd. Onze mentor is er een voorbeeld van. Het pensioengeld voor hem wordt door de Stichting

Belangstelling voor het Korpsblad. Mej. Erna Arends en de heer K. Groen in het dagverblijf van „Vosseveld”.

zelf betaald. „De Paardenkamp” is wat de financiën betreft voor het grootste deel aangewezen op particuliere bijdragen.

Bij ons afscheid hebben we Mentor beloofd, dat we jaarlijks een bedrag-

„Ik voel me hier best thuis,” zegt Mentor

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Ook op „Vosseveld“ doet Mentor zijn bijnaam „het zoenend paard“ eer aan. „Het is een bijzonder lief paard,“ zegt mej. Arends.

„Bibi“, 25 jaar, woont samen met een bok. Tussen de halfbloed Arabier en de bok is een grote vriendschap gegroeid.

☆

„Tom“, 29 jaar, ex-schillenpaard uit Utrecht. Het zorgenkind van de „Paardenkamp“. Wil, ondanks extra voeding, maar niet dikker worden.

☆

„Frits“, 21 jaar, ex-schillenpaard uit Den Haag. Is het langst van alle paarden in het rusthuis. Was in het begin nogal bijterig, maar is in de loop der jaren een lief paard geworden.

☆

„Moonlight“, 26 jaar. Van huis uit een Engelse volbloed, al zie je hem dat nu op zijn oude dag niet meer aan.

☆

„Barl“, 21 jaar. Een schimmel die eens als circuspaard triomfen vierde.

☆

„Piet“, 29 jaar. Trok jarenlang in Kesteren een oliekar. Had een beste

baas, die geen cent vergoeding wilde hebben toen Piet het werk niet meer aan kon. Piet woont samen met een oude geit. Kunnen het best samen vinden.

☆

„Cora“, 26 jaar. Verdiende in Den Haag haar dagelijks brood voor een galanteriewagen. Is erg nieuwsgierig en vond kennelijk ons aantekenboekje een „lekker hapje“.

☆

„Monty“, 29 jaar. Een ex-circusezeltje en Mentor's buurman.

☆

„Jaap“, 30 jaar. Een ex-draaiorgelpaard, die het bij zijn baas bepaald slecht had. Werd destijds door ingrijpen van de Dierenbescherming aan de „ouderlijke macht onttrokken“ en in het rusthuis geplaatst. Is er helemaal opgekikkerd.

☆

En tenslotte „Zippy“, 24 jaar. Ex-Amsterdamse en volgens Mentor geen katje om zonder handschoenen aan te pakken. Heeft geen bepaald vriendelijk karakter, maar ook haar zal de tijd wel wat milder stemmen.

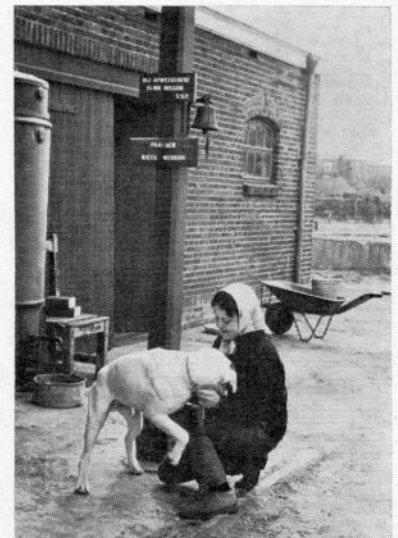
je voor hem op de girorekening van de Stichting zouden overmaken. Als oud-cavalerist doet zo'n „gepensioneerd“ paard je toch wel iets. Er zijn in het Korps nog meer oud-cavaleristen en, zo menen wij, zeker ook nog meer paardenliefhebbers die de financiële zorgen van de Stichting voor onze Mentor wat willen helpen verlichten. Voor hen is hier het postrekeningnummer: 63.16.24, ten name van Stichting „De Paardenkamp“ te Soest.

Om met D' Artagnan te spreken: „Eén voor allen en allen voor één!“ Waarom ook niet voor „collega“ Mentor?

mentor's huisgenoten

☆

Een kleine beroemdheid, „Bobbie“, die eens het bekende draaiorgel „De Arabier“ in Groningen rondzeulde, is helaas eind vorig jaar overleden. Bobbie kreeg koliek en kruisverlamming en was niet meer te redden.

„De Paardenkamp“ is op werkdagen het gehele jaar door open voor bezoekers, van 9.00-12.00 en van 13.30-16.00 uur. Op zon- en feestdagen van half maart tot eind november: van 10.00-12.30 en van 14.00-16.30 uur. Indien u niemand ziet: wel even „flink bellen“ . . .

één week jeugdzaken

DOOR MEJ. M. P. BAARS
TE NIJMEGEN

maandag

Een aardig blond kind met een „mimi”rokje (aldus de wachtmeester) vertelt heftig verontwaardigd dat zij de vorige avond nog een patatje mocht halen en heel toevallig haar vriendje zag (de plotselinge kleur op haar wangen stond fris bij het blonde haar). Zij hadden wat staan praten en hij had haar een eindje in de richting van haar huis gebracht toen zij bemerkte dat zij de tijd vergeten was en naar huis moest rennen om geen moppers te krijgen. Terwijl zij met achterlating van haar vriend de straat afrende kwam de auto van buurman naast haar rijden en buurman vroeg of hij haar even thuis zou afzetten? Het was misschien nog honderd meter, maar elke seconde is winst en dus dook zij in de auto. Maar wat gebeurde er; in plaats dat buurman haar afzette bij het eerste huis links om de hoek, sloeg hij rechtsaf. Paniek . . .

Wat gebeurde daar rechtsaf in die paar minuten. Het meisje zegt dat er nare dingen — bijna — waren gebeurd. Heeft het minirokje buurman op verkeerde ideeën gebracht? Maar buurman is zeer verontwaardigd (zoals het meisje in het begin) en wijst elke verdachtmaking van de hand. „Het was maar een grapje”, probeert hij vol overtuiging.

De burens zullen het samen wel gezellig hebben.

dinsdag

Bij een van de politiemensen thuis zag ik in een slanke vaas een tak met elzenkatjes staan. Tegen het lichte behang kwam hun grillige vorm mooi uit. De verdere dag heb ik rondgereden, links en rechts kijkend of ik langs de weg zulke mooie takken zag, mezelf voor de gek houdend, dat ik ze dan zou plukken. Dat ik mezelf daarmee voor de gek houd weet ik uit ervaring. Jaren geleden heb ik, juist voor dit doel, een zakmes gekocht. Ik heb het altijd bij me, in de tas, in de auto en ik heb er nog nooit één tak mee afgesneden omdat ik altijd bang ben daarbij gesnapt te worden . . . door de politie.

woensdag

De Daf ploegt zich een weg door karresporen naar een boerderij die er somber en gesloten uitziet in de regen. De vlag hangt niet uit omdat wij er aankomen. Wij: de wachtmeester, de Daf en ik. We parkeren naast de varkens en lopen naar de enige plaats waar licht brandt en dat blijkt de stal te zijn. Als we langs de trage koeiekoppen lopen denk ik aan de les die ik op school geleerd heb: „bekijk de mens vanuit zijn eigen milieu”. Nou dat doen we dan. Een milieu waarin de varkens en de koeien het ritme van de dag aangeven.

De man, de vrouw en de zoon zitten aan tafel in de grote benauwd-warme woonkeuken; er wordt brood

gegeten van een tafelzeil, zonder borden of bestek. En deze eenvoudige boer die zijn overall en pet nog draagt aan tafel en deze eenvoudige kleine vrouw, die melk morst op het tafelzeil als zij ons ziet binnenkomen, moeten wij gaan vertellen dat hun zoon, hun oogappel, lelijke dingen heeft gedaan. Dingen waarvan zij het bestaan nauwelijks weten.

Als zij naar ons verhaal geluisterd hebben met kleine geluidjes en bevende handen, zijn zij zelf verschrikte kinderen geworden en de zoon een oude zorgelijke man. Alhoewel wij onze boodschap hebben gedaan, durven we niet goed weg te gaan. We zeggen bemoedigende, troostende dingen. Zij knikken met hun hoofden maar ze luisteren niet. Hun hoofden zijn te vol of te leeg . . . Op de terugweg zeggen we tegen elkaar dat het toch altijd weer beroerd is en dat het allemaal wel weer goed zal komen. 't Is laat geworden, we denken al aan morgen. Maar eerst mag de Daf naar de stal, hij heeft het ook moeilijk genoeg.

donderdag

Uit een melding bij opzettelijke brandstichting:

„Daarna verdwenen zij in een Daf-personenauto met grote snelheid in de richting Nijmegen.” (Zo'n berichtje doet een officier jeugdzaken goed.)

vrijdag

Er was een portemonnaie weg met f 100.— De vrouw des huizes en

de veertienjarige hulp in de huishouding waren die ochtend maar samen thuis geweest. Het meisje beweerde bij hoog en bij laag het geld niet te hebben weggenomen, wel had zij een onguur persoon gezien met de kraag van zijn regenjas omhoog en zijn hoed diep in de ogen, die enige malen op de weg voor het huis heen en weer had gelopen.

Dat huis, een verbouwde boerderij (de dubbele, hoog afgeronde staldeuren hadden plaats moeten maken voor een venster; een grote los-

staande schouw midden in de kamer) stond aan een zeer eenzame landweg waar de louche-figures bepaald niet voor het oprapen waren. De hond die wij met doodsverachting hadden gepasseerd had die morgen niet aangeslagen. Dus wij haalden het hulpje naar het bureau om met zachte doch besliste dwang de waarheid van haar te horen.

En dit veertienjarige kind vertelde ons dat zij al een jaar verkering had, dat de jongen en zij over en weer bij elkaar in huis kwamen en

dat zij nu zo heel nodig voor haar uitzet moest sparen. Zij had de honderd gulden, die zij bekende toch te hebben weggenomen, niet versnoept maar besteed aan het kopen van handdoeken, theedoeken, kopjes, glazen enzovoort. Voor ons zat een ongelukkig hoopje verdriet in plaats van een stralend aanstaand bruidje.

Is het niet een zegen, dat een week doorgaans maar vijf werkdagen heeft?

amerikaanse
postzegel

Op de 17e mei werd een speciale „law and order” zegel uitgegeven, samenvallend met de viering van de politieweek. De postmaster general zette uiteen, dat het doel van de zegel is nog eens te nadruk te vestigen op het feit, dat de wetshandhavende politieman sinds lang de rol vervult van beschermer en vriend van de burgerij die hij dient.

TT-RACES
ASSEN
29 juni

VEILIG VERKEER EIST DE **BESTE WEG!**

Hoofdkantoor:
Driepoortenweg 22, Arnhem

Aannemers- en Wegenbouwbedrijf

Telefoon 08300 - 5 10 00 *

GELD NODIG? GELD NODIG? GELD NODIG?

persoonlijke leningen
(geheel schriftelijk)

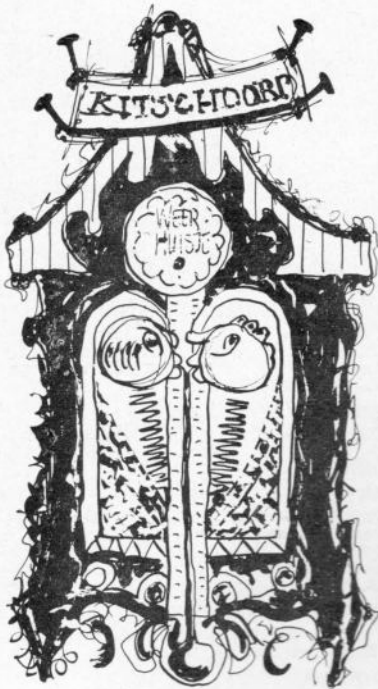
Financieringskantoor E. J. MÖLLER

's-Hertogenbosch, Vughterstraat 203
Tel. 04100-3 11 33, b.g.g. 04105-30 39

DOOR DE OVERHEID ERKEND

HET SOUVENIR . . .

In de jaarbeursgebouwen te Utrecht is kort geleden een expositie gehouden, waarop allerlei artikelen zijn getoond die volgens de wensen van de exposanten ons (en hun) bezit zouden moeten verrijken. Het is de souvenirbeurs, die ik hierbij op de korrel heb en ten aanzien waarvan het voor mij helemaal niet hoeft, die bezitsvermeerdering, liever niet zelfs. Zelden worden er beurzen gehouden als deze, waarop maar liefst honderdenzeventien fabrikanten op een oppervakte van achttienhonderd vierkante meter zoveel onnutte en walgelijk smakeloze voorwerpen laten zien. Om te beginnen waren er de gebruikelijke variaties in thermo-

eters, barometers, weerhuisjes, herten en eekhoorns, allemaal te leveren met elke gewenste plaatsnaam, evenals messen, ball-points, sigarettentijpijjes.

Dat is allemaal erg fijn, want ten slotte is het heerlijk om straks op de barometer tenminste te kunnen zien waar we geweest zijn. En, wie nou een beetje handig is, koopt er meteen zo'n fijn Europees tafelkleed bij, want als we dan details over een bergmeer of een -pas vergeten zijn,

kunnen we tenminste aanwijzen waar het ongeveer was. Langs de randen van het kleed zijn de wapens en de namen van de landen aangebracht en dat is natuurlijk ook een fijn ruggesteuntje. Bijzonder prettig is, dat Europa op het kleed werd uitgevoerd in „aantrekkelijke kleuren”, want zo hadden we Europa nou in geen jaren gezien, al gaan ons soms de kleuren op en af. Denk nou niet, dat het daarmee uit is. Er zijn mensen, die aan het strand van een van de Waddeneilanden voorzichtig maar moedig te water gaan, al was het alleen maar om later te kunnen zeggen: ik was er elke dag in. Hoeft niet meer: één tafelkleed en we nemen het hele eiland met de zee mee naar huis, geloven de burens tenminste dat we er echt geweest zijn. En dan, die heerlijke badhanddoeken, met stoere torens erop in zacht rose of blauw. Kunnen we altijd zeggen: en ik droogde 's morgens m'n gezicht af aan de Lange Jan.

Op zo'n beurs draaien natuurlijk de molens, vermoedelijk zelfs meer dan er te zien zijn. En er zijn natuurlijk de houders voor sigaren of sigaretten, gemakkelijk voor in de auto en voorzien van elk gewenst plaatselijk wapen. Zoiets zou ik graag willen meebrengen uit Lutkewierum ofzo, maar eilaas, laat dat dorp nou net geen wapen hebben? Nou ja, misschien zijn de zilveren presenteerbladen met souvenirmotieven als herten, eekhoorns, molens en zeilschepen niet het einde, maar in elk geval zijn ze aan de onderkant met vilt beplakt en maken die dingen geen krassen op het Europese tafelkleed. En er was nog wel iets om helemaal van kapot te raken. Een firma bracht artikelen van Bulgaarse kom-af: flessen, bekeed met een emulsie van cellulose en houtsnippers. Maar voordat die emulsie wordt aangebracht komen er fotokaarten op en de koper van zo'n fles mag zelf de kaarten inzenden, die hij er op wil hebben. Da's nou zalig, eindelijk eens een echt souvenir, waar we zelf bijop-kunnen! Want, die flessen worden desgewenst geleverd met glaasjes en met muziek. Dat doet natuur-

lijk de deur dicht: lekker vlot opschinken in de glaasjes, met muziek en natuurlijk steeds de fles een eindje draaien, zodat iedereen oma in badpak of opa op de wip te zien krijgt. De gilliers zijn dan gegarandeerd niet van de lucht, een heel jaar vakantievreugde door één fles met houtsnippers en cellulose, van Bulgaarse origine . . . Nou zijn die Bulgaren natuurlijk ook reuze geinige figuren, da's duidelijk. Handel is handel, maar het is onvoorstelbaar dat er voor kapitalen aan deze prullen verkocht wordt. Moeten we daar nou in de zomer weer aan meedoen of zullen we het betere en duurdere souvenir nemen, een goed stuk ambachtskunst van de siersmid of van de pottenbakker of van de houtsnijder. Ik heb besloten om het maar weer in de voor ons gebruikelijke reisherinnering te zoeken, een voor een bepaald berggebied representatieve steensoort uit Italië, Oostenrijk of Zwitserland, een stuk lava, een paar fossielen van de krijtrotsen van Mön, een paar stukken ruwe halfedelsteen, amethyst of agaath of bergkristal, of simpelweg een paar schelpen, tijdens een lange zwerftocht langs het strand gevonden. Daar hoe-

ven geen namen op te staan, geen schemerlampen of thermometers van gemaakt te worden. Die dingen spreken zelf, blijven herinneringen vertellen van een vakantie, die nu nog komen moet. Gelukkig, kunnen we ons toch nog eens bezinnen op het souvenir.

Marianne

personalia

verplaatsingen

Verplaatsingen

RESSORT AMSTERDAM

Per 16-4-'68: J. Lüchtenborg, adjudant van Schagen naar Wijhe; T. N. v. d. Berg, wmr. 1e kl., van Aalsmeer-dorp naar Duivendrecht.

Per 27-4-'68: C. G. Witte, wmr. 1e kl., van Uithoorn naar Amsterdam; G. J. H. Weideman, owmr., van Uithoorn naar Asten.

Per 30-4-'68: L. v. Wijk, wmr. 1e kl., van Medemblik naar Amerongen.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 30-3-'68: W. C. J. Pirovano, wmr. van Hillegom naar Axel.

Per 1-4-'68: G. J. Schurman, owmr., van Hoge Rijndijk naar Hillegom.

Per 15-4-'68: A. Scherpenisse, wmr. 1e kl., van Numansdorp naar Puttershoek.

Per 27-4-'68: B. Mons, wmr. 1e kl., van Middelburg naar Amsterdam; J. H. A. Schiphorst, wmr. 1e kl., van Oegstgeest naar Voorhout.

Per 2-5-'68: A. Hoogesteger, wmr. 1e kl., van Oostburg naar Kamperland.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 8-4-'68: J. H. Sonderman, wmr. 1e kl., van Fijnaart naar Achtmaal.

Per 15-4-'68: F. P. M. Gijsbertsen, wmr. 1e kl., van Cuijk naar Lith.

Per 16-4-'68: J. H. J. Gresel, owmr., van Echt naar Budel.

Per 19-4-'68: C. R. den Birk, wmr. 1e kl., van Zundert naar Zegge.

Per 27-4-'68: J. J. Thissen, wmr. 1e kl. van Maren naar Liht; H. J. Kobus, owmr., van Maastricht naar Heer.

Per 1-5-'68: T. J. Stevens, owmr., van Wanroy naar Veghel; J. B. Vos, wmr. van St. Oedenrode naar Bergeijk.

RESSORT ARNHEM

Per 11-4-'68: H. Fennis, adjudant, van Groenlo naar Muiden.

Per 16-4-1968: P. Bruinink, owmr., van Geldermalsen naar Haafden.

Per 19-4-'68: R. Nijdeken, wmr. 1e kl.,

van Biddinghuizen naar Dronten. Per 27-4-'68: Th. J. Brouwer, wmr. 1e kl., van Dalfsen naar Zwartsluis; J. H. Kerkhoff, owmr., van Nunspeet naar Dalfsen.

Per 1-5-'68: F. de Haan, owmr., van Nijmegen naar Tilburg.

RESSORT GRONINGEN

Per 15-4-'68: R. H. de Hoop, wmr. 1e kl., van Veenwouden naar Soestdijk.

Per 27-4-'68: E. Boes, owmr., van Anjum naar Schoonebeek; M. Gerding, wmr. 1e kl., van Franeker naar Veenwouden; T. Bakker, wmr. 1e kl., van Munnekezijl naar Ten Boer.

Per 1-5-'68: D. E. de Vries, adjudant van Sneek naar Borne.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Per 26-4-'68: F. de Boer, wmr. 1e kl., van IJmuiden naar Lemmer.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 13-5-'68: Tj. Sieswerda, adjudant, van Driebergen naar Staf A. I. (bur. Werving) Utrecht.

aanwijzing voor functie

RESSORT AMSTERDAM

Per 27-4-'68: Adjudant D. v. Bennekom tot groepscommandant te Montfoort.

Per 1-5-'68: Adjudant J. F. Düster tot groepscommandant te Bergen-N.H.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 16-4-'68: Adjudant J. H. J. Gresel tot groepscommandant te Budel.

Per 27-4-'68: Adjudant G. J. H. Weideman tot groepscommandant te Asten; adjudant H. J. Kobus tot groepscommandant te Heer.

Per 1-5-'68: Adjudant F. de Haan tot groepscommandant (verkeer) te Tilburg.

RESSORT ARNHEM

Per 16-4-'68: Adjudant J. Lüchtenborg, tot groepscommandant te Wijhe.

Per 27-4-'68: Adjudant J. H. Kerkhoff tot groepscommandant te Dalfsen; adjudant A. H. v. d. Kamp tot groepscommandant te Groenlo.

Per 1-5-'68: Adjudant D. E. de Vries tot groepscommandant te Borne.

bevorderingen

RESSORT AMSTERDAM

tot adjudant:

Per 27-4-'68: D. v. Bennekom te Montfoort.

Per 1-5-'68: J. F. Düster te Bergen-N.H.

tot opperwachtmeester:

Per 16-4-'68: T. N. v. d. Berg te Duivendrecht.

Per 27-4-'68: C. G. Witte te Amsterdam.

Per 1-5-'68: G. J. Zwiers te Utrecht.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

tot opperwachtmeester:

Per 27-4-'68: J. H. A. Schiphorst te Voorhout.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-11-'67: A. Matser te Hendrik-Ido-Ambacht.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

tot adjudant:

Per 16-4-'68: J. H. J. Gresel te Budel.

Per 27-4-'68: G. J. H. Weideman te Asten; H. J. Kobus te Heer.

Per 1-5-'68: F. de Haan te Tilburg.

tot opperwachtmeester:

Per 27-4-'67: J. J. Thissen te Lith.

tot adm. ambt. C 3e kl.:

Per 1-4-'68: W. H. C. Anthonijsz te Nieuw Ginneken.

RESSORT ARNHEM

tot adjudant:

Per 27-4-'68: J. J. Kerkhoff te Dalfsen; A. H. v. d. Kamp te Groenlo.

tot hoofdcommies:

Per 1-1-'68: E. Hoffmeister te Arnhem.

tot adm. ambt. C 2e kl.:

Per 1-1-'68: H. Slaats te Zwolle; G. J. Grevers te Aalten.

RESSORT GRONINGEN

tot opperwachtmeester:

Per 27-4-'68: T. Bakker te Ten Boer.

STAF ALGEMENE INSPECTIE

tot hoofdcommies A:

Per 1-5-'66: L. G. Smit en Chr. E. Schouten te 's-Gravenhage.

RESERVE RIJKSPOLITIE

Aangenomen als reserve-wachtmeester bij de hierna te noemen districten:

Per 15-5-'68: L. J. der Nederlanden, Leiden; A. P. de Bil, Middelburg;

F. A. Broeders, Breda; L. M. G. Verheijen, Th. C. H. Weiss, C. van Eerd, Eindhoven; Th. Schaafsma, Assen.

Per 1-6-'68: U. Damstra, Leeuwarden; J. Toisma, Leiden

de dienst verlaten

RESSORT AMSTERDAM

Per 1-5-'68: C. Stam, owmr. te Medemblik; R. G. Willemsen, owmr. te Utrecht; C. J. Verduin, adjudant te Bergen.

RESSORT 's-GRAVENHAGE

Per 1-5-'68: H. J. Staf, parketwachter te 's-Gravenhage; A. I. van Bortel, wmr. 1e kl. te Papendrecht.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH

Per 1-5-'68: J. C. Candel, adjudant te Tilburg; J. J. C. Hülck, owmr. te Mierlo; F. J. v. d. Hogen, wmr. 1e kl. te 's-Hertogenbosch.

RESSORT ARNHEM

Per 1-5-'68: C. Broekhuizen, adjudant te Borne; J. Volkers, owmr. te Almelo.

RESSORT GRONINGEN

Per 16-4-'68: K. R. Kop-Burema, schrijver te Leeuwarden.

Per 1-5-'68: D. Kluiwstra, adjudant te Leeuwarden; N. G. van Varik, adjudant te Ruinerwold.

SECTIE BIJZ. VERKEERSTAKEN

Per 1-5-'68: M. A. Polman, schrijver te Driebergen.

ambtsjubilea

Adjudant
A. Langendoen
Capelle a. d. IJssel
ress. 's-Gravenhage
40 jaar op 25-5-1968

Wmr. 1e kl.
J. Bakelaar
Rotterdam
ress. 's-Gravenhage
25 jaar op 1-6-1968

wij herdenken

Wmr.
F. G. Hengst
Hilvarenbeek
ress. 's-Hert.bosch
☆ 30-5-1941
† 17-4-1968